THE KUPPUSWAMY SASTRI
RESEARCH INSTITUTE,
64, R. H ROAD, MADRAS - 4
32186

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

கர்ணபர்வம்.

திரிசிரபுரம்

ஸெண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதர்,

மஹாவித்வான், ஸாரஸ்வதஸார்வபௌமர், கவிசிகாமணி,

ஸ்ரீ. உ வே. T V. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்

அவர்களால மொழிபெயர்க்கப்பெற்று,

திருப்பனந்தாள் காசிமடாதீனகர்த்தாக்களாக இருந்த

ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாஸி - ஸொக்கலிங்க தேசிக ஸ்வாமிகள்

அவர்களுடைய பேருதவியைக்கொண்டு,

கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தமிழ்ப்பண்டிதர்

மணலூர் - வீரவல்லி

இராமானுஜாசார்யரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

சென்னை

கமர்ஷியல் பிரஸ்.

விலை ரூபா 3 · தபால் சார்ஜ் வேறு

1923

(*All Rights Reserved.*)

ஸ்ரீ :

முகவுரை.

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தில், யுத்தபாவங்களுள மிகசிறந்ததான காணபாவம் இபபோது பூர்த்தியானதைப பெருமகிழசியுடன் அனபாகளுகக்குத தெரிவிகக்லானேன் சிலமாதங்களுகக்குமுனனமேயே வெளிவந்திருக்கவேண்டிய இந்தபபாவம், போதுமான ஸௌகாயங்க ளிலலாமையால வெளிவராமல, இபபோதாவது வெளிவந்தது ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடைய பூரணகிருபையினாலேயே

கர்ணனுகக முனனும் பினனும் படைத்தலைமை வஹித்தவா கள், க்ஷத்ரியதாமத்தில சிறிதுந்தவறுமல போசெய்திருந்தாலும், பாண்டவாகளபகம் நியாயமிருந்ததால அவாகளிடத்து அனபுடைய வாகளாகி, அவாகளோடு கடபுகொளளும்படி துரியோதனனுககுப பலமுறை நறபுத்தி கூறினவாகள காணலாம, பாண்டவாகளிடத்து ஆழந்த பகைமைகொண்டவனும அவாகளிடத்துத துரியோதன னுககுப பகைமை மேன்மேலும வளாசசியடைவதறகு முக்யகாரண மாயிருந்தவனுமாவான் ஆதலின், அவன படைத்தலைமைவஹித்து நடத்திய யுத்தம் இவவளவு கடுமையாக இருந்திருககுமென்பது சொலலாமலே விளங்கும் * அனுகரமணிகாத்தியாயத்தில, ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தை ஒருவிருக்ஷமாக உருவகபடுத்தியவிடத்து இந்தக காணபாவம் அதன புஷ்பமாகக கூறபபட்டிருத்தலே, இதன பெரு மையை நனகுவிளககும்.

பாவஸங்கிரஹாதயாயத்தில, † 'இதில, புத்திசாலியான சலலி யனை ஸாரத்தியாக நியமித்ததும,புராதனசரித்திரமாயுளள திரிபுரஸம் ஹாரமும், யுத்தபபிரயாணத்தில காணனுககும் சலலியனுககும் நடந்த குரூரமான ஸம்வாதமும், த்ருஷ்டத்யும்னாகிய ஹம்ஸகாகிய மெனனும் கதையும், பாண்டியன மஹாதமாவான அஸ்வத்தாமாவி னால கொலலபபட்டதும், ‡தண்டஸேனன தண்டன் இவாகளுடைய

* ஆதிபாவம, 11-ம பகம. † ஆதிபாவம 49-ம பகம

‡ இவருடையபெயா தண்டதாரனெனறே மறற இடங்களில் காணபடு கிறது.

வதமும், தர்மராஜாவாகிய யுதிஷ்டிரரும் காணனும் இரண்டுதே ராளிகளாகச சண்டைசெயதபோது விலலாளிகள யாவருமப பாத திருகைகயில காணனால யுதிஷடிரருகக பராணஸஙதேகமுண் டாக்கபபட்டதும், யுதிஷடிரருககும் ஆஜுனனுககும் பரஸபரம் கோபமுளடானதும், அநதச சமயததிற கிருஷணன் ஆஜு னனைச சமாதானபபடதியதும, பீமஸேனன பிரதிஜஞை செயது யுததததில துசசாஸனன்மாபைப பிளநது ரகதததைக் குடிதததும், காணனும் ஆஜுனனும் இரண்டு தேராளிகளாகச செயத சணடையில மகாரதனகிய காணனை ஆஜுனன் கொன்ற தும் சொலலபபட்டன' எனறு இதன் கதைசசுருக்கம் கூறபபட் டுளளது நன்னட்பின் லக்ஷணஙகளையும் பலவகையான தாமஙகளை யும் நீதிகளையும் இநதபபாவததில நன்றாக அறிநதுகொள்ளலாம்.

இநதபபாவததை நான பரிசோதிதது வருகையில, அசவது அதயாயததின்இறுதியில *ஆஜுனன திருதராஷடிர குமாராகளில பதினமரைக கொன்றதாக இருநதது அஙஙனம் பொருளகொள வது, திருதராஷடிர குமாராகள நூறறுவரையும் தானே கொலலுவ தாகப பீமஸேனன்செயத பரதிஜஞைகக விரோதமாவதுபறறி, என் மனததில பெருஙகவலலையை உண்டாககிறது இநதச சஙதேகததைக குறிதது பலபணடிதாகளிடம விசாரிததுவருகையில, சென்னை பரெஸிடென்ஸி காலேஜ் ஸமஸகிருதபோதகாசிரியராகிய பரம்மஶ்ரீ Prof S குபபுஸவாமிசாஸதிரிகள, M A, அவாகளிடம் தெரிவிதத போது, அவாகள, 'புனவில 'Bhandarkar Oriental Research Institute' எனறு டாகடா பநதாககாபெயரால அமைகபபட்டுளள கீழநாடடுப பாஷா ஆராயசசிக கழகததா, ஶ்ரீ மஹாபாரதததை ஆராயசசி செயதுவருகிறாகள இதுவிஷயமாக அவாகள ஒரு நிசசயம செயதிருபபாகள அவாகளுகக எழுதினால உண்மை விளஙகும' எனறு சொனனாகள அஙஙனமே அவர்களுகக எழுதலாமென்றெண்ணி, எனனிடமுளள வடமொழி மஹாபாரதப பிரதிகளையெலலாம் வைதது ஓபபுநோகினேன. எனமொழிபெயாப பிறகு மூலமாயுளள கும்பகோணம் பதிபபில 'அஙயே மூடா' (அபெ மூலா?) எனறபாடம காணபபட்டது. அபபோது, தற செயலாக, இதறகு வேறுபொருள செயயலாமே' எனற ஆலோசனை எனமனததில தோன்றிறது. பிறகு, முன்பின்சுலோகஙகளைப பல

* இதன விவரததைக காணபாவம 377-ம பககததில காணக.

முறை படிததுபபாதததில எனககுததோறறிய அாததமே சரியான தெளது எனககு ஓா உறுதியுளடாயிறறு இதனை, ஸ்ரீமான, குபபு ஸவாமிசாஸதிரிகளவாகளிடம திருமபவும தெரிவிததபோது, அவாகள, இநதப பொருளே சரியானதெனறும பொருததமான தென்றும சநதோஷிததுககூறி, அபபடியே பதிபபிததுவிடலா மென்று மிகவும் வறபுறுதது சொனனாகள. அவவிதமே பதிப பிததிருககிறேன். புனவிலுளள கடி கழகததாருககு இதைப பறறி எழுதியதில், அவர்கள, 'இநத இடம் இனனும் ஆராயசசி செயயபபடவிலலை' எனறும் 'இபபொழுது அவகாசமிலலாமை யால இதைபபறறிப பினபு தெரிவிபபோம்' எனறும் பதிலெழுதி விட்டாகள நீலகண்டயயாகயானபாடததிறகும பரதாபசநதிர ராய C. I E. மன்மதநாததததா இவாகளுடைய ஆஙகிலமொழி பெயாபபுககும், நானகொண்டபொருள மாறுயிருததலால, உண்மை ஏதுவாயிருககுமோவெனறு மனம அஞசுகிறது

யுததபாவஙகள ஐநதினையும மொழிபெயாததுககொடிதது எனககுப பேருதவிசெயத திரிசிரபுரம, ஸெனட ஜோஸப காலேஜ, ஸுமஸகிருத தலைமைபபணடிதா, மஹாவிதவான, கவிசிகாமணி, ஸாரஸவத ஸாரஜஞா, ஸ்ரீ உ வே T V ஸ்ரீநிவாஸாசாரயாஸவாமிக ளவாகள இவவிஷயமாக எழிதுககொணட பரியாயமதிறகு நான எனறும நனறிபாராட டகடமையுறறிருககிறேன

ஸ்ரீமஹாபாரத மொழிபெயாபபை மிகவும் ஆதரிதது எனககு ஊகமளிததுவநத திருபபனஙதாள ஆதீனகாதரவாகளாகிய மகா கனமபொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சோமசுநதர தேசிகபிரானவா கள காலஞசென்ற பிறகு, அநத ஸதானததிறகுவநத மஹாகனம பொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சொககலிஙகதேசிகபிரானவாக ளோடி ஒருஸமயம் நான ஸலலாபமசெயதுகொண்டிருநதபோது, அவாகள, 'காணபாவதிறகு வேண்டிய செலவை நாமே பொறுத துககொளவோம' எனறு பரீமதிருபதியோடி கூறி, வேணடிய பொரு ளுதவியும் உடனே செயதாகள அலலாமலும, எனககு முடடுப பாடு உண்டாகுங்காலததிலெலலாம் குறிபபறிந்து வேண்டிய உதவி களைசெயது அவாகள எனனை ஆதரிததுவநதாகள அஙஙனம உதவிபுரிநத அநதப பெருநதகையாளாகளை நான காணனெனறே நினைததேன் அவாகளுககுபபின, இபபோது அநதஸதானததில வீற றிருகும் மகாகனம்பொருநதிய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாஸி சொககலிஙகத

தம்பிரானவர்களும், அவாகளுடைய இளவரசான மகாகனம்பொருந
திய ஸ்ரீலஸ்ரீ, காசிவாவி சாமிநாததபிரானவாகளும், இந்த மஹா
பாரதபபதிபபுவிஷயததில எனககு வேண்டிய உதவிகளைச்செய்து
ஆதரிததுவருகிறாகள. இவாகளுடைய பெருமைகளை முன்பு
துரோணபாவமுகவுரையில தெரிவிததிருகிகேன். இந்த ஆதீனதது
லிருநது நான்அடைகிற உதவிகள மிகபபல இநதஆதீனம் நீடூழி
தழைததோஙகவேண்டுமென்று நெஞசார நினைததலும் வாயார
வாழததலுமன்றி யான் செயயகூடிய கைம்மாறு யாதுளது!

இநதபபாவதததையும் முனஸஞசிகைகள பலவறறின் இரண்
டாம் பதிபபையும் மிகஊகததோடு நடததிகொடுதத சென்னை
'கமாஷியல்' அசசுக்கூடததாருடையஉதவி மிகவும் பாராடடற
பாலது.

இநத மஹாபாரதபபதிபபுவிஷயததில நான அடைநதுளள
பலவகையான சிரமஙகளைச சுருககமாகவாவது இஙகே கூறுமலிருகக
முடியவிலலை நான மஹாபாரத கைஙகாயததைத தொடஙகியபோது
பதிபபுவேலை நடநதுமாதிரி நடநதுவநதால பலவருஷஙகளுக்கு
முன்னமே இநத மஹாபாரதம் பூரணதியாகியிருககும இநதபபதிபபு
வேலையை நான தொடஙகியபொழுது, இதறகுவேண்டிய ஸகாயங
களெலலாம் செயவதாக வாகுகளிதது எனககு ஊகககமுண்டாகபப
பிறகு ஏனெனறு கேளாமையோடு தாம் மறறசசநதாதாகளபோல
ஸஞசிகைகள வாஙகிவநததையும் நிறுததிவிட்ட கனவானகள சிலா.
சொலலளவில மிகததாராளமாகக்கூறி எனககு நம்பிகையை உண்
டாகபப பலமுறை எனனை அலையசசெயது எனகாலததை வீணாககி
எனமனததைப புணணாககியவா சிலா. இநதவேலையை நிறுததி
விடலாம எனறு நறபுதிகூறின பெருஞசெலவா சிலா பலவரு
ஷஙகள புததகததை விரும்பிவாஙகிவநது பணமகேடடபொழுது
ராமாயணபாரதஙகளை இழிததுக்கூறி எனமனததிறகு மிகவருத
தததை உண்டுபணணின கனவானகள சிலா இவாகளுடைய
பழகஙகளால எனமனததிலுண்டானபுண் ஆறுவதறகு, இள
மைதொடஙகி என்னிடததில மிகக அனபுடையவாகளும் இநத
மஹாபாரதப பதிபபுவிஷயமாக அடிகடி எனனை தூணடியும
பலமுறை லிகிதஙகள எழுதியும பொருளுதவிசெயதும் என்
மனததிறகு மிகக ஊககததைஅளிததுவருபவாகளும் ஸதாசாரஸம்
பன்னாகளும் ஸததாமபரிபாலகாகளுமான கும்பகோணம் பரம்மஸ்ரீ

Prof. K. சந்தரராமையர் M A , அவாகளும், வித்வஜ்ஜனபோஷகர் களும்•பரோபகாரசீலாகளுமாகிய சென்னை ஹைகோர்ட்டு வகீல, ஸ்ரீமான், V. V ஸ்ரீநிவாஸஐயங்கா B.A., B.L., அவர்களும்போன்ற சில உத்தமபுருஷர்களுடைய இன்சொலலும் நன்ரூறறலும் ஸல்லாப மூமே நன்மருந்தாக உள்ளன.

'கைம்மா றுகவாமற கறறறிந்தோர் மெய்வருந்தித், தம்மா லியலுதவி தாம்செய்வர்' என்றபடி., சிலநண்பர்கள் புதிய சந்தாதார் களைச் சேர்த்துகொடுத்தல முதலிய பல உதவிகளை இநதமஹா பாரத பதிபபுவிஷயமாகச் செய்துவருகின்றனர். ஸ்ரீகண்ணபிரான் திருவருளால அவர்களுக்கு எலலாநன்மைகளும் உண்டாகுக

இநத நறகாயம், தகக உதவியிலலாமையால, நான் எண்ணிய படி விரைவில நடைபெறுமலிருபபதைபபறறிப பலமுறை தெரி வித்துகொண்டிருகிறேன் ஆதிதொடங்கி இநத மஹாபாரதத தைச சிரதையுடன வாங்கிப படித்துவரும் சந்தாதாகளான ஆப தாகள ஒவவொருவரும் ஒவவொரு கையொபபமாவது சோதத்துக கொடுத்து இநத மஹாபாரத கைங்காயததைப் பூரத்திசெய்வித்து அந்தலவரும் புகழபுண்ணியங்களைக கைககொளளும்படி அவாகளை மீட்டும் பிராதத்திகிறேன.

இனி வெளிவரவேண்டிய பாவங்களை விரைவில வெளிவரச் செயயவும், ஸ்ரீ மஹாபாரத சம்பந்தமாக நான் வெளியிட எண்ணி யிருக்கிற ஆராயசசிகுறிபபு அபிதானவிளககம் முதலியவறறை இனித நிறைவேறறவும்வேண்டிய எலலாவித ஆறறலகளையும் எனகு அளித்தருளுமபடி பாண்டவஸஹாயனை ஸ்ரீபாரத ஸாரதிப பெருமானுடைய திருவடித்தாமரைகளை எபபொழுதும் வணங்குகிறேன்

மயிலாபபூர்,
5—1—1923.

இங்ஙனம்,
ம. வீ. இராமானுஜாசார்யன்.

பிழையும் திருத்தமும்.

ஆதிபாவம், 49-ம் பகசம் 21, 22-ம் வரி 'பாண்டியன், தண்டஸேனன், தண்டன் இம்மூவரையும் மகாதமாவான அஸவதாமா வதம்செயததும்' என்பதை, 'பாண்டியன மகாதமாவான அஸவதாமாவிஞல கொல்லப்பட்டதும் * தண்டஸேனன் தண்டன் இவர்களுடைய வதமும்' என்றும்,

துரோணபாவம், 764-ம் பகசம் 33-ம் வரியில், 'பாண்டவாகளே !' என்பதை, 'பாண்டவாகளிடமிருநது' என்றும்,

காணபாவம், 99-வது பகசம் 27-28-29-ம வரிகளில 'அரசாகளெலலாரும் மிகக மதிமயகசம் உண்டாயவிட்டதென்று நிசசயம் செயதுகொண்டு தாமாததஙகளுடைய நிச்சயஙக ளசெய்ய முயறசிசெய்கினருகள' எனபதை, †'நறகுலத்தில பிறநத அரசாகளனைவரும் தர்மார்ததஙகளுடைய நிசசயததைக கேட்டத தெளிநதுகொள்ளாவிட்டால, அதுவே பெருஙகலகமென்பது நிச்சயம்' என்றும்,

383-வது பகசம் 23-வது வரி 'ஸ-ூதேவன்' எனபதையும் 28-வது வரி 'ஸ-ூஷேணன' என்பதையும், ‡ 'பரஸேனன ' எனறும், 24-வது வரியில 'கொன்ருன்' என்பதை 'அடிதநான்' என்றும்,

394-வது பக்கம், 2-4 வரி 'அம்பருதநூணிகளையுடையவாகளும் கவசம்பூண்டவாகளும் கதநியுளளவாகளும் தண்டஙகளேத தரிதநதவாகளும விறபிடிதநதவாகளுமான' என்பதை 'நிஷஙகி, கவசி, கடகி, தணடதாரன், தனுர்தநரன்' எனறும், திருதநிகொளக.

ஷை பாவம் 86-வது பக்கதநில 21-வது அதயாயமுடிவில 'பதினரு வதுநாள யுதநம் முடிநதது' என்று சோதநுகொள்க.

* இவருடைய பெயர தணடதாரனெனறே மறற இடஙகளில காணபபடுகிறது

† வேறுபாடம்

‡ இது நீலகணடீயவ்யாகயான பாடம ; கிருஷ்ணசாரயா பதிபபில, 'ஸ-ூதேவன' 'ஸ-ூஷேணன' எனறே யிருகினறன.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்

கர்ண பர்வம்.

* விஷயஸூசிகை.

அத்யாயம்.		பக்கம்.
1	கடவள வாழ்தது	1
	ஸஞ்சயன், காணனமுதலியவாகளின வததைத திருத ராஷ்டிரனுகுச சுருககமாகச சொலலியது ..	2 - 4
	காநதாரிமுதலியோ அழுத்தும் ஸஞ்சயன் தேற்றியதும் . .	4
	திருதராஷ்டிரன மூசசையடைநததும விதுரா முதலியோா தெளிவிதததும்	4 - 5
2	திருதராஷ்டிரன போரிலிறநதவாகளின பெயாகளைக கேடக விரும்பியது	6
	ஸஞ்சயன் போரிலிறநதவாகளின் பெயாகளைச சொலலியது	7 - 13
3	ஸஞ்சயன போரிலகொலலபபடட பகைவாகளின பெயா களைச சொலலியது	13 - 18
4	ஸஞ்சயன் போரிலமிகுநதவாகளின்பெயாகளைச சொலலியது.	19 - 21
5	திருதராஷ்டிரன காணனுடைய குணஙகளை வாணிததுத துயரமுறறது	22 - 24
6	திருதராஷ்டிரன காணனைபபுகழநது போரை விரிவாகக கூறும்படி ஸஞ்சயனை ஏவியது	25 - 32
7	துரியோதனன் யாரை ஸேனபதியாகககலாமெனறு அரவத தாமாமுதலியோருடன ஆலோசிததது ...	33
	அரவததாமா காணனை ஸேனபதியாகச சொலலியதும் துரியோதனன காணனை ஸேனபதியாகஇயதும் ...	33 - 36
8	காணன மகரவ்யூகமவகுததுப போருகுப புறபபடடது ...	39 - 40
	ஆஜனன அாததசாதிரவிய்யூகமவகுததுப போருகுப புறப படடது	40 - 41
9	ஸஙகுல யுததம	42 - 44
	கேஷமதாதியின யுததமும வதமும	44 - 46
10	தவநதவயுததம்	46
	அனுவிநதன (=கேகயன) வதம்	47
	விநதன் வதம்	48
11	சிதரஸேனன வதம்	50
	சிதரன வதம்	51
12	அரவததாமாவுகும் பீமனுகும் யுததம்	51 - 55
13	சலயனுல சுருதகீாதநி தோலவியடைநதது.	55 - 56
14	ஸஹதேவனுல துசசாஸனன தோலவியடைநதது ...	57 - 58
15	காணனுக்கும் நகுலனுகும் யுததம . ..	59 - 62
	காணன் நகுலனைப பரிஹவிததது	62

அதிகபாடமைனுகு விஷயஸூசிகை எழுதபபடவிலலை.

அத்யாயம்.		பக்கம்.
16	யுயுதஸ்ஸுவுகும் உலூகனுகும் யுததம	65
	ஸுதஸோமனுகும சகுனிகும் யுததம	66 - 68
17	திருபரால திருஷ்டதயுமனன தோலவியடைதது ...	69 - 70
	திருதவாமாவால சிகண்டி தோலவியடைதது	70 - 71
18	ஸ்ருதஞ்சயன, ஸௌஸ்ருதி, சந்திரதேவன (=திரிகாததா களை) இவாகளின வதம	72
	ஸுதயதேவன, மித்தாவாமா, மித்ரதேவன இவாகளின வதம்	73
19	ஸங்குலயுதத வாணனை	75 - 78
20	யுதிஷ்டிரரால துரியோதனன தோலவியடைதது ...	79 - 81
21	ஸங்குலயுததமும, காண்னுகும ஸாதயகிகும யுததமும்	81 - 85
	பாசறைகளில மந்திராலோசனை . .	86 - 88
22	காண்ன தனகசு சலயன ஸாரதியாகவேண்டுமென்று துரியோதனனிடம் சொலலியது	89 - 92
	காண்னது விலலின வரலாறு	90
	காண்ன தனகும் அஜ்ஜுனனுகுமுளள ஸௌகாயா ஸௌகாயங்களைத துரியோதனனிடம் தெரிவிததது	91 - 92
23	துரியோதனன சலயனை காண்னுகுத தேரோட்ட வேண்டினது	93 - 95
	சலயன காண்னுகுத தேரோட்ட மறுததது .	96 - 98
	துரியோதனன மறுபடியும சலயனைத துதிதுவேண்டினதும சலயன தேரோட்டச சமமதிததும	98 - 99
24-27	திரிபுராஸுரா கதை . .	99 - 117
	திரிபுராஸுராகள வரமபெறறது	100 - 101
	மய்ன திரிபுரங்களை இயறறியதும அவறறினிறபபும .	101
	ஹரினனும அஸுரன வரமபெறறது ...	102
	மருதஸஞ்சீவினிகுளம உண்டானது	102
	தேவாகள சங்கரரைகுறிதது தவம்செயது அவரைத தரிசிதது வணங்கியது	104 - 106
	தேவாகள தததம பலதிற பாபாதியைச சங்காருகுக கொடுததது	107 - 109
	பசுதுவம நீங்குமவழி . .	108
	விஸ்வகாமா திரிபுரவததுகுத தோமுதலியன அமைததது	109 - 112
	தேவாகள பிரமமதேவரை ஸாரதியாக வேண்டினது .	113 - 115
	தேவீரனிலும பாகன சிறநதவனுயிருகவேண்டுமெனபது	114
	பிரமமதேவா தேரோட்டியது ...	115
	சங்கரா திரிபுரங்களை அழிததது ..	116
	சங்கரருடைய கோபாகனி உலகையெரிகத தொடங்கியதும அவா தடுதததும	117
	துரியோதனன மறுபடியும் சலயனை வேண்டினது ..	117
28	பரசுராமா அஸுராகளைகொனறு ஸ்வரரிடம வரஙகள பெறறது	119 - 120
	துரியோதனன, காண்ன க்ஷத்திரியனேயென்று காரணத தோடு கூறியது	120

அத்யாயம். பக்கம்.

29 காணலுகுத தோலுடடும விஷயததில சலயன் செயது கொணட உடனபடிகை .. 121 - 124
30 சலயன ஸாரதியாக வீறறிருநததேரினமேல காணன ஏறிப போருககுப புறபபடடது . . 126 - 128
31 தூநிமிததஙகளுணடானது 128 - 129
காணன தனனைப புகழநதது 129 - 131
சலயன அரஜுனனைப புகழநது காணனையிகழநதது 131 - 132
32 காணன தனககு அரஜுனனைக்காடடுபவலுககு அவன விரும பும பரிசளிபபதாகச சொலலியது 133 - 135
33 சலயனும காணனும ஒருவரையொருவா இகழநதது 136 - 139
காணனுககும அரஜுனனுககுமுளள தாரதமயஙகளைச சலயன கூறியது . .. 137 - 138
34 காணன மாமஙகளை வெளியிடடுச சலயன நிநதிதது .. 139 - 144
மததிராகளின இழிவு முதலியன . 141 - 143
தேளுககுப பரிகாரம .. 142
35 சலயன அனனததையும காககையையுமபறறிய கதையைச சொலலிக காணனை இகழநதது . . 145 - 151
பறவைகளின கதிவகைகள 146
36 காணன தனககுச சாபஙகளநோநதைதச சலயனுககுச சொலலியது 151 - 158
மிதரலகஷணம 155
சதருலகஷணம 155
பொயயினலவரும தீமைகள .. . 157
37 காணன சலயனைப பரிகாசததுடன இகழநதது . 158 - 163
பாஹலீகாமுதலியோரின தீயொழுகஙகள 159 - 163
38 காணன மறுபடியும பாஹலீகமுதலிய தேசஙகளை இகழநதது 163 - 166
பாஹலீகாகளுககுச சாபமவநதது 164
யாரயாருககு எதுஎது பாவமெனபது 165
யாரினும் யார மிகபபாபிகளெனபது 165
ரகஷஸமுதலியவறறுககுப பரிகாரம 165
துரியோதனனை காணனையும சலயனையும ஸமாதானம செயதது 167
39 சலயனுககும காணனுககும ஸமவாதமும இரணடு சேனை களும யுததததுககு எதிரததும . 168 - 170
40 துரியோதனன சேனைகளை உதஸாகபபடுததியது ... 171
பீமன துரியோதனனைவெனறு யானைபபடையைககொனறது 172 - 173
41 இரணடு சேனைகளும அணிவகுததது ... ... 175 - 177
காணன பாஹஸபதயவியூகம வகுததது . .. 175 - 176
42-43 ஸஙகுல யுததம . . . 178 - 187
பானுதேவன், சிதரஸேனன, ஸேனாபிது, தபனன, சூர ஸேனன இவாகளின வதம 182
ஸதயஸேனன வதம் 183
ஸாதயகிகும விருஷஸேனனுககும யுததம ... 184

அத்யாயம். பக்கம்.

44 காணன் மயனகிவிழுந்ததும் யுதிஷ்டிரா கொலலாமல விடட
தும் 189
சந்திரதேவன தணடதாரன் (=பாஞ்சாலா) இவாகளின
வதம் ... 189
காணன பாஞ்சாலா இருபதொருவரையும் சேதிவீரா
பதினமரையும் கொனறது 190
காணன யுதிஷ்டிரரைவென்று, பரிஹஸிததாக கொலலாமல
விடடது ... ... 192 - 193
ஸஙகுல யுததம ... . . 193 - 196
45 பீமன காணனவெனறு கொலலககருதியதும, சலயன கார
ணஙகூறித தடுததததும ... . 200 - 201
46-47 பீமனுககும் காணனுககும யுததமும ஸஙகுலயுததமும .. 201 - 211
விவிதஸுவின வதம் 202
விகடன ஸஹன இவாகளின வதம் 202
கராதன வதம 202
நந்தன உபநந்தன இவாகளின வதம் 202
48 அஜுனனுககும ஸுசாமாவுககும யுததம்.. ... 211 - 215
49 ஸஙகுல யுததம ... ... 215 - 219
ஸுகேதுவின வதம் 217
50 ஸஙகுலயுததமும அஸுவததாமா யுதிஷ்டிரரை வென்றதும். 219 - 222
51 ஸஙகுல யுததம் ... . 222 - 232
துரியோதனன தருஷ்டதயுமனனுககுத தோறறது ... 225
காணனுடைய பராகரமம் ... .. . 225 - 228
காணனுல வியாகரகேது, ஸுசாமா, சுகரன, சிதராயுதன,
கரது, துரஜயன, ரோசமானன, விமமசேனன் ஆகிய
பாஞ்சாலாகளின வதம் 226
விஷணு, விஷணுவாமா, தேவாபி, பதரன, தணடதாரன,
சிதரன, சிதராயுதன, ஹரி, விமமகேது, ரோசமானன,
சலயன் ஆகிய சைதயாகளின வதம . . 226
ஸுதகீரினனது இளையஸகோதரன வதம . . 231
52-53 அஜுனன ஸம்சபதகாகளோடு போரபுரிஹததும,
அஸுவததாமா அஜுனனைப போருககழைததும ... 232 - 234
அஸுவததாமாவுககும் அஜுனனுககுமி யுததம ... 235 - 241
அஸுவததாமா அஜுனனுககுத தோறறது... 241
54 அஜுனனுல தணடதாரன (=மாகதன) வதம ... 243
தணடனன வதம 243
55 அஜுனன ஸமசபதகாகளைக் கொனறது ... ... 244 - 250
உகராயுதன வதம் 245
மாதவா போராகளதை அஜுனனுக்குக காடடியது ... 247 - 249
56 பாணடியனது பராகரமம ... . 250 - 251
அஸ்வததாமாவுககும பாணடியனுககும யுததம ... 252 - 254
பாணடியன வதம் 254
57-58 ஸஙகுல யுததம .. .. 256 - 258

அத்யாயம்.		பக்கம்.
	அஸ்வத்தாமாவுகும் தருஷ்டத்யும்னனுகும் யுத்தம	... 258 - 260
	ஆஜ்னன திருஷ்டத்யும்னனை காத்தது...	... 261
	ஆஜ்னன அஸ்வத்தாமாவை வென்றது ...	.. 261
59	ஸங்குல யுத்தம்	.. 262 - 265
60	யானைப்போரும் ஸங்குலயுத்தமும் .	... 265 - 267
	அங்கன வதம ..	.. 266
61-62	கௌரவாகள யுதிஷ்டிரரைப பிடிக்க முயலுவதையும் அவருகுநேர்ந்த அவமானத்தையும் மாதவா ஆஜ்னனுகுக கூறியது .	... 267 - 270
	காண்டது போரும் பீமன்து போரும .	.. 270 - 275
63	தவ்ததவ்யுத்தத்துக்காக அரசாகள எதிர்த்தது	.. 276 - 277
	காண்ட சிகண்டியை வென்றது	. 277
	தருஷ்டத்யுமனனுகும துச்சாஸனனுகும யுத்தம	... 277 - 278
64	ஸங்குல யுத்தம்	. 278 - 281
65	துர்யோதனன்முதலியோர் யுதிஷ்டிரரைப பிடிக்கவ்ணைங்கொண்டு அவரைச் சூழ்ந்தது ...	.. 282
	யுதிஷ்டிரரது பராக்கிரமம் . .	... 283
66	காண்ன யுதிஷ்டிரரைபபிடித்துத துரியோதனனஸமீபம சென்றது	.. 284 - 287
	சலயன யுதிஷ்டிரரையும இரட்டையரையும தயையிஞ்லவிட்டு ஆஜ்னனை எதிர்க்குமபடி காண்னுகுச் சொல்லியது...	285 - 286
	காண்னுடைய பாண்ங்களால பீடிக்கபபட்ட யுதிஷ்டிரா இளைபபாறபோனது	.. 287
67	ஆஜ்னன அஸ்வத்தாமாவை வென்றது ...	... 287 - 290
	காண்ன பாண்டவஸேனையை துனபுறுத்தியது	... 291 - 292
68	ஆஜ்னன் யுதிஷ்டிரரைப பார்த்துவருமபடி பீமஸேனனை ஏவியது . .	... 294
	கண்ணபிரான பீமனைப பகைவாபடையை எதிர்க்கஞ்வித்தாம ஆஜ்னனுடன யுதிஷ்டிரரிடம வந்தது	. 295
69	ஆஜ்னன காண்னை கொன்றுவிட்டானென்ஙிற பிரமத்தில் யுதிஷ்டிரா ஆஜ்னனைப புகழ்ந்தது	... 296 - 300
70	ஆஜ்னன தன்து போர் வரலாற்றைகசூறிக காண்வத்தைப பிரதிஜ்ஞை செய்தது ...	.. 301 - 303
71	காண்ன மாளவில்லையென்றறிந்த யுதிஷ்டிரா ஆஜ்னனை நிந்தித்துக காண்டீவத்தைக கிருஷ்ணனிடம கொடுக்க ஏவியது	... 303 - 307
72	ஆஜ்னன யுதிஷ்டிரரைககொல்ல முயன்றதும மாதவா தடுத்து அவரை நிந்திக்கமடடும சொல்லியதும	... 307 - 315
	பொய்யினும கொலை தீதென்பது	... 309
	யாராயாரைக கொல்லலாகாதென்பது ..	... 309
	எந்த எந்த ஸமயத்தில பொய்சொல்லலாமென்பது	... 310
	பலாகன கதை . ..	... 310 - 311
	கௌசிகன கதை	.. 311 - 312

அத்யாயம். பக்கம்.

காமமெனபதன பொருள 312
எந்தளந்த ஸமயததில பொயசொலலலாமெனபது ... 312
பெரியோரகளே 'நீ' யெனபதே வதமாகுமெனபது .. 315
73 அரஜுனன யுதிஷடிரரை நிநதிதது .:. 315 - 319
அரஜுனன தறகொலசெயதுகொளள முயனறதும மாதவா தடுததது தறபுகழசசிசெயயச சொலலியதும ... 319 - 320
தறபுகழசசி மரணதறகொபபெனபது 320
அரஜுனன யுதிஷடிரரை ஈடிகழும்படி வேணடினது . 321
74 யுதிஷடிரா கானகமசெலலக கருதியதும மாதவா ஸமாதானஞ செயததும ... 321 - 323
75 அரஜுனன யுதிஷடிரரை ஸமாதானஞசெயது காணவதறகாக பிரதிஜஞைசெயதது ... 324 - 326
76 'காணனே ஜயிததுவருக' எனறு யுதிஷடிரா அரஜுனனை ஆசீரவதிததது . . . 327
அரஜுனன தேரேறியதும, சுபநிமிததஙகளும 327 - 328
மாதவா அரஜுனனுககு மிகவுறகாகததை உணடாகசெயது.. 328 - 330
77 வாஸுதேவா, பீஷமாமுதலியோரின மரணதறகும துரியோதனனுடைய அநீதிகளுககும காணனே காரணமெனபதைகூறி அவனைக கொலலும்படி அரஜுனனை வறபுறுதியது . .. 330 - 341
78 அரஜுனன, காணவதறகுபபின நேரகூடியவறறைகளகூறி அவனுடையவதறகாக பிரதிஜஞை செயதது ... 341 - 345
79 தவநதுவயுதம ... .. 346 - 347
ஸுஷேணனவதம் 347
80 பீமனுககும கௌரவாகளுககும யுதம ... ... 348 - 349
பீமனுககும விகோகனுககும ஆயுதஇருபபு முதலியவறறைப பறறிய ஸமவாதம ... ... 349 - 352
81 அரஜுனனது பராகரமம் ... . 353 - 354
பீமனது பராகரமம் . ... 355 - 356
துரியோதனன சகுனியைப போருககுஏவியதும பீமன சகுனியை வெனறதும ... ... 357 - 358
82 காணனது பராகரமம . 360 - 364
83-85 அரஜுனன வேணடிககொளளக கணணபிரான தேரைக காணனருகில செலலுதலியது 365
சலயன காணனே உதஸாஹபபடுததி அரஜுனனைக கொலலுத தூணடியது . 366 - 368
காணன, அரஜுனனையும கிருஷணனையும புகழ்ந இருவரையும கொலவதாகச சபதஙகூறியது ... 369 - 371
86 ஸஙகுல யுதம ... 371 - 386
கேகயராஜ குமாரனுன விகோகனவதம் 383
மிதராவாமாவினவதம 383
பரிஸேனனவதம் 383
தருஷடதயும்னபுதரன வதம 384

அத்யாயம்.		பக்கம்.
	கர்ணன், திருஷ்டதயுமனனமுதலிய ஐவரை வெனறது ...	385
	பீமனுகும் துசசாஸனனுகுகும எதிரபபும ஸமவாதமும் ...	386 - 388
87	பீமஸேனன துசசாஸனனைக கீழேதளளியதும இருவரின வீரவாதங்களும	389 - 391
	துசசாஸனன வதம	391
	பீமன துசசாஸனனது ரதததைக குடிதததது .	391
88-89	பீமன தார்தராஷ்டிரரில ஒனபதினமரைக கொனறது	394
	கர்ணனஅருசச சலயன தேறறியது	394 - 395
	ஸாத்யகுல யுததம்	395 - 399
	நகுலன விருஷஸேனனுல தோறறது. .. .	396 - 397
	குணிநதராஜகுமாராகளின் வதம	398
	கராதன வதம	398
	பபருகுமார்ன வதம	398 - 399
	விநதகுமார்ன வதம .. .	399
90	ஆஜுனன வீரவாதம .	400 - 401
	ஆஜுனன் காணபுதரனுன விருஷஸேனனைக கொனறது	401
91	காணராஜுனாகள எதிரததது ஆகாயதலிலபோகாணவந்த தேவா முதலியோர இரணடகஷிகளிலும் சாரநதது .	402 - 408
92	பிரஜாதிபதி, இருவருகுகும ஸமமானவெறறியைவிருமபியது	409
	இநதிரன ஆஜுனனுகுகே வெறறியை விருமபினது ..	409 - 410
	பிரம்ம மஹேஸ்வராகள ஆஜுனனுகுகு வெறறியையும் காணனுகுகு ஸவாகததையும கூறியதும, தேவாகள பூமாரி பெயததும ..	411
93	காண சலய ஸமபாஷண . .	413
	கிருஷ்ணராஜுன ஸமபாஷண .	413 -
	ஆஜுனன தன வலலமையைக கூறியது .	413 - 414
94	காண்டீவ ஆஜுனனும போரதொடஙகியது .	416
	அஸ்வததாமா துரியோதனனுகு நனமையைச சொலலியது	417 - 419
	ஆதமரகூஷணம் அவசியமெனபதும உயிரவாழபவனுககே எலலாநனமையும உணடெனபதும .	418
	ஸநேகம நானகுவிதமெனபது	418 - 419
	துரியோதனன் அஸ்வததாமாவினசொலலைக கேளாமல போநதகு ஏவியது . .	419
95	காணனுகுகும ஆஜுனனுகுகும் யுததம்	420 - 423
	பீமன ஆஜுனனை உதஸாஹபபடுததியது	423
96	வாஸுதேவா ஆஜுனனை உதஸாஹபபடுததியது ..	423 - 424
	ஆஜுனன போரில தன திறமை காடடியது ...	424 - 428
	ஸேனபதி வதம .	425
97	அஸ்வஸேனன காணனது தூணியில பாணவடிவமாகப பிரவேசிதததது	429 - 430
	இநதிரன பயநததும பிரமமா தேறறியதும ..	431
	சலயன், நாகாஸதிரததைக குறிதவறாமல பூடடும்படி சொலலியதும், காணன மறுதததும	431

அத்யாயம்.		பக்கம்.
	காணன் நாகாஸதிரம் எயததும வாஸுதேவா தமது தோ உருளையைப பூமியிலமுததியதும .	1 431 - 432
	நாகாஸதிரம ஆஜுனனகிடடதைக கவாநதது	432
	அரவஸேனநாகததின வதம	434 - 435
	மாதவா தேருருளைகளை மேலே தூகியது	435
	காணன மூசசிததும ஆஜுனன அடிகாமலிருநததும	437
	மாதவா காணனக கொலலுமபடி ஆஜுனனை ஏவியது	437
	காணனுகரு அஸதிரஙகள தோனறுமறபோனதும தோ உருளையைப பூமி விழுஙகியதும .	438 - 439
	காணன தாமததை நிநதிததது	439
	காணன ஆஜுனனைப பரிஹஸிததது	440
	காணன ஒருமுகூரததம போரைநிறுதத வேணடினது . .	441
	யாரயாரை அடிகக்லாகாதெனபது ...	441
98-99	மாதவா காணனது தீசசெயலகளை அவனுகக கூறியதும அவன சுமமா இருநததும .	442 - 443
	ஆஜுனன சிறிது களைததும காணன தேருருளையைத தாகியும இயலாமறபோனதும ..	444 - 445
	ஆஜுனன உறறியுரைகளோடு அமபெயதது	446 - 447
	காணனவதம .	447
	காணனது தேஜஸ சூரியனை அடைநதது .	447
	காணன சாயநதபின போரகளதநிலமை	447 - 450
	தூயோதனன துகஙக, சலயன தேறறியது	450 - 451
	போரகளவாணனை	452 - 456
	இருதிறத துசசேனைகளும தேவாமுதலியோரும ததம இருபபிடம சென்றது	456 - 458
100	காணன பெருமைமுதலியன	460 - 461
	திருஷ்ணாஜுனாகள யுதிஷ்டிரரிடம சென்றது .	462
101	துரியோதனன போரை நிறுததியதும, கௌரவசேனைகள பாசறை சென்றதும .	463 - 464
	ஆஜுனன யுதிஷ்டிரரை வணஙகியது	464
	யுதிஷ்டிரா திருஷ்ணனைப புகழநதது	465
	யுதிஷ்டிரரும மாதவரும போரகளம சென்றதும, யுதிஷ்டிரா திருஷ்ணாஜுனாகளைப புகழநததும	465 - 466
	திருதராஷ்டிரனும காநதாரியும மூசசெயடைநததும விதுரா முதலியோர தெரிவிததும .	466
	காணபாவ படனபலன ...	467

விஷயஸூசிகை முறறிறறு.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாயவாஸுதேவாயநமஃ

ஸ்ரீ கிருஷ்ணத்வைபாயநாயநமஃ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

கர்ணபர்வம்.

முதலாவது அத்யாயம்.

* நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

(ஸஞ்சயன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினபுரம் சென்று திருதராஷ்டிரனுக்குக் கர்ணன் முதலானவர்களுடைய வதத்தைக் கூறியதும் அதனைக்கேட்டு மூர்ச்சையடைந்த திருதராஷ்டிரனை ஸஞ்சயன் முதலானவர்கள் தேற்றியதும்.)

வைசம்பாயனர் சொல்லுகிறார் "பாரதரே! மிக்க புஜபலமுள்ளவனான ஸஞ்சயன் பாசறையினின்று ஹஸ்தினபுரத்தை அடைந்து திருதராஷ்டிரனுடைய அரண்மனையில் பிரவேசித்தான். ஸூத புத்ரனான அவன் பாண்டவர்களாலே செய்யப்பட்ட கோரமான கர்ண

முதல் அத்யாயம் முதல் 20-ஸ்லோகங்களின் ஸ்தானத்திலிருக்கும் அதிக பாடம். நீலகண்ட விபாகயானத்திடனகூடிய பொம்பாய பதிப்பிலும் கலகத்தா பதிப்பிலுமுள்ள பாடம் இதுவே.

அதிகபாடத்தின முதலாவது அத்யாயம்.

(துரியோதனரிகள் கர்ணனுக்குச் சேனாபதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்வித்து அவனுடனே யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டதும், ஜனமேஜயர் கர்ணனுடைய மரணத்தைக் கேட்ட திருதராஷ்டிரன் என்ன செய்தானென்று வைசம்பாயனரைக் கேட்டதும்.)

வைசம்பாயனர், "அரசரே! துரோணர் கொலையுண்ட பிறகு, துரியோதனனைத் தலைமையாகக்கொண்ட அரசர்கள் மிக மனவருத்தமுற்றவர

---

* இதன உரை விசேஷங்களை ஆதிபர்வம் முதற்பகுதிற காண்க.

னுடைய வதத்தை நினைத்துச் சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டு மிக்கதுயர முறறு அழுதுகொண்டு அந்தப்புரத்தில் பிரவேசித்தவுடன், கண்களில் நீர் தளும்பியவனாகி அரசர்களுள் சிறந்தவனான அரசனே அனுகினான் அரசரே! அவன் அரசனருகில் சென்று பெருமூச்சு விடடுகொண்டு அதிக ஸந்தோஷமில்லாத மனத்தை யுடையவனாகிப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானான் —

"மஹாராஜரே! நான் ஸாத்யகியின் பாகஸ்ரேஷ்டரே! உமக்கு ஹிதனும் சூரியகுமாரனான கர்ணன் (ஒருவராலும்) செயய முடியாத காரியத்தைச் செய்தும் கொலலப்பட்டான். அந்தகவிருஷ்ணி ஸோமகவம்சத்தாரும் சேதிதேசவீரர்களுக்கும் காசி தேசவீரர்களுக்கும் சிருஞ்சயதேசவீரர்களுக்கும் மத்ஸ்யதேசவீரர்களுக்கும் துணை நின்றதைச் செய்த காரணத்தினாலேயே பாண்டவர்களால் மரம்போலப் படுத்திருக்கிறானே! பாண்டவர்களின் பாசறையில் பாஞ்சாலர்களுடைய ஆயிரக்கணக்கான தேர்களோ நாசஞ்செய்தும், மஹாவில்லாளிகளான சூரர்களோ ஜயத்ரத பதத்தை நிகரான ஒளியைப் பறிசெய்தும், (முடிவில்) பாண்டுபுத்திரனான சிரீடியினால் கொலலப்பட்டானன. மஹாராஜரே! பாண்டுபுத்திரனை ஆஜானன காரணனாகக்கொண்டு, சூரத்மாக்களாலே அடையமுடியாததான பகை முடிதத்தென்னும் நடனியிருந்து துயிடப்பட்டு, மனஸ்வியாலே நீங்கினவனுமான். காரணமறிந்த ஞானத்தடாலைகள் வறறிய தீபோலவும் சூரியன் பூமியில் விழுந்த தீபோலவும் பேரு சிதறிய தீபோலவுமிருக்கிற மனனரே! அந்த யுத்தத்தில் ஜயத்தை விரும்பிய யுத்தவீரர்களும் சூரர்களும்

ளாகி அர்ஜுனத்தாமாவை அடைந்தார்கள். அவ்வரசர்கள் துரோணரைக் குறித்துத் தங்களுடைய வாக்கும் மனக்கலக்கத்தினால் வலலமையழிந்தவர்களும் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுமாகி அர்ஜுனத்தாமாவைச் சூழ்ந்தார்கள். அவ்வரசர்கள் சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள காரணங்களால் ஒரு முகூர்த்த காலம் (அர்ஜுனத்தாமாவைத்) தேற்றி இரவு வந்தவுடனே, தங்கள் வாஸஸ்தானங்களை அடைந்தார்கள். கௌரவரே! அந்த அரசர்கள் துக்கத்தோடும் சோகத்தோடும் கூடியவர்களாக்க கோரமான அழிவை நினைத்துத் தங்கள் வீட்டிலும் சுகத்தை அடையவில்லை. விசேஷித்துச் சூதபுத்திரனும் ராஜாவான துரியோதனனும் துச்சாஸனனும் ஸுபலனுடைய

பரிகாயுதம்போன்ற கைகளையுடையவாகளுமான அரசர்களும் ராஜ புதிரர்களும் கொலலபபட்டாரகள வேறுதே! அநத மஹாயுத ததில பதிகாளுடைய கூடடஙகளும் காலாட்படைகளும் ஆரம் ஆயிரமாக கொலலபபடடன. அநத மகாயுததில யானைகளும் குதிரைகளும் கொலலபபடடன மஹாராஜரே! இருகிறதது சேனைகளிலும் ஒருவருகொருவர தீங்கிழைததவாகளான கூததிரி யாகளும் ஒருவரை ஒருவர பாரதது கொலலபபடடாரகள மேனமை தஙகியவனும் ஸரியாவையுடைய குமாரனுமான காணன பகை வாகளால பெரும்பாலும அழிதது பாணடவ சேனையாகிய நதி யைக கடநது பாரதது கிறகரையை அணுகி (ரதது ருவிலுல) கொலலபபட்டான அரசரே! உம்மைச சாரநதவாகளுககு ஜய தில்லுள ஆசையும வைரதது கு முமுமாயிருநததான (காண ஸகாயமாகிற) அது தாணடபபடடது. மஹாராஜரே! நன்மையில நோகமுளள பஙதுகளால முனபு உரைகபபடடதும நீர தெரிநது கொளளாததுமான அபபடிபபடட மஹாபயங்கரமான இநதத துன பம் உமமை அடைநதிருகிறது. புதிராகளுகாக ராஜயததை விரும்புகிறவரும நன்மையை விரும்புகிறவருமான உம்மால தீமை யான காரயஙகளே செயயபபடடன. அவறறினபயன உமகு வநது விட்டது. அரசரே! பாணடவனுகிய பீமஸேனனுல அவன் சொற படியே துச்சாஸனனும கொலலபபடடமையால அவனது பிரதிஜ ஞையும படைமுகததிலே நிறைவேறறபபடடது. மஹாராஜரே! ஒருவராலும் செயயமுடியாத காரியததைசசெது பாண்டவனுகிய

குமாரனும மகா பலசாலியுமான சகுனியும மகாதமாகளான பாண்டவர் களுககு (தஙகளாலுணடான) கிலேசஙகளை நினைததுகொணடே தரியோ தனனுடைய பாசறையில அனறிரவு வாஸஞசெயதாரகள. பாண்டவர்கள சூதாடடதில, தஙகளால வருததபபட்டதையும தரௌபதி ஸபைகளுக கொணடுவரபபட்டதையும நினைதது தஙகித்தவாகளும மிக மனவடுக மடைநதவாகளுமானாரகள. மனனரே! அவ்வாறு சூதாடடத்தால உணடு பணணபபடட (பாணடவாகளுடைய) அவ்விதமான கிலேசங்களை எணணு கிறவாகளான அவாகளுகுத தஙகததினுல அநத இரவானது நூறுவரு ஷஙகளுகுச சமமாகச சென்றது. பிறகு, வெளளென விடிநதவுடன, அவாகளனைவரும் தெயவதத்தினுடைய ஆஜஞையினுல நிலைபெறறவாகளாகிச சாஸதிரதத்தினுல காணபபடட முறைபபடி அவசியமான நிதிய கருமத தைச செயதனர. பாரதரே! அவாகள அவசியம் செயயவேணடிய காரிய கனைச செயது மனததில ஆறுதலை அடைநது (சேனைகளுககு) யுதத்திற்கு

பீமஸேந உம்மு குமாரருடைய துரசாஸனனுடைய இரத்தமானது ரண களத்தில் பானம செய்யாபட்டது" எனறான

மஹாராஜரே! அமிதபுத்தி நிறைந்த திருதராஷ்டிரன இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டபிறகு தேசாதிபதியான முழுவைகாணுமல தாமோ தரனோடும பலவனபோலவு பூமியில வீழ்ந்தான். பாரதாதிபதி! அந்த ராஜரிஷி தனை நிருகராஜரி ன் மனத்துளராசரி யடைந்து பூமியில விழுந்தவுடனே (பாதாரி முதலிய) ஸந்நிதிகளு டைய ஆழுகரல மிகுந்தபாத தேதாஸரியும அந்தநரசாதமான து காலாகுபகுவல்லை பூமியை மூடி கொணடது. மஹாகோப மான தியாசகடலில மூழகியவராளான பாதுகல ஸந்நிதிகள தங்களு தலும சேனாதிபதி பீமனாலு மிகவுமபாதிகபடடு அழுதாரகள பாதுரீ கிறகதவரே! மாதாரியானவள அரசனிடம வைது அறி விழந்து பூமியில விழுந்தாள. அந்தபுரஸந்நிதிகள அனைவரும விழுந் தாரகள தேவரதரே! திரௌபதி, ஸுபதரை, மனவருந்தமுறை போக மடைந்து கணணீரை மிகுதியாக சிந்தினாள. அதன ஸந்நிதிகளை மனததில தேறுதலை யுபாயபடி சொலலி காறறிலை காபபுபோல. எலலம அவளைச பபடிகினறு வாளைமுட பகளைப்போல அடிகடி நடுங்கு கினறவளாகளான, அநதபரிவாரபெண்களா மனகவற்றுநிலை அடை நதாகள அரிபாழுது ஸ்ரேஷ்ட பூரிஸ்ரவ ஸனஜயரும அசனியும தலைவனுட குருகுலதந்தை ப்ரதிவிந்தியனான திருதராஷ்டி ரனை முனதாதிலுட அவனதந்தையை நிருளிநது ஸமாசார

ஆயதமாகுமபடி உததரவிடுத்த (தானகளும) புதபபடடாரகள. அரசாகள காணனை ஸேனபதியாகசசெயது ஸகதத்தை அளிகதத்தக மகுகள காயாய கணசசெயதுகொணடு பிராமணரை ஸபரேஷ்டாகனைத தயிரப பாதத்திரகளா லும கெயகளாலும அனனதானகளாலும பசுகளாலும குதிரைகளாலும ரதாகளாலும மாகதாகளாலும வநதிகளாலும 'ஜய விஜயீபவ' எனற ஆசீரவாதக களால துதிகபபடறு யுதததிறகுப புறபபடடாரகள. வேநதரே! அவ் வாறே பாணடவாகளும காலையில செயயவேணடிய காரியஙகளைசசெயது யுததரூடசெயய நிசசயத்துடகொணடு (தங்கள) பாசறையினின்றும விரை வாகப புறபபடடாரகள. பிதரு, பரலபரம ஜயததில விருபபமுறறவராக ளான கௌரவாகளுகும பாணடவாகளுகும திடுகிடக கூடியதும மயிர் பொடிகக செயவதுமான யுததம ஆரமபித்தது. அரசரே! காணன

---

* ஆதபர் 4, 334-ம பக்கம குறிபபிற சாணக.

யைத தெளிவிததா ராஜேந்திரே! அந்தத திருதராஷ்டிர ராஜன மெதுவாகப பிரஜஞையை யடைந்து அந்த ஸ்திரீகளையும கவனி தைதியம பிடிதது,வனபோலப பேசாமலிருந்தான. பிறகு தெரி நேரம சிந்தையுறறு அழுகடி பெருமூசசு விடடுகொணடு தன புதநிரான்களை நோக்கி,தான பாணடவரின கனமுடைதது,லையுமபோ தான் ராஜாவான திருத ராஷ்டிரனை தனனுடையபுதநியையும ஸ்ப புதநிரனை சகுனியிடம புதநியையும நிந்தித்து நான கவலை கொணடு கம ஆலோசித்து அழுகடி கறபழுறறு மீணடும வருநியக்கடன மனதை நிலை நிறுத்திகொணடு கவல கணகுடாமல தன ஸாத்தி மான ஸஞ்சயனை பாரத்து மறறபடியும வினவலானான

திருதராஷ்டிரன, "ஸஞ்சய! உனனுலை தெரிவிபபடட அந்த வாகியததை நான கேடடு கவலமே ஸ்ரீ! அபபொழுது நம ஜயத்தில ஆசையுடையவனும மனனுயபப புத்திரனுமான துரியோதனன ஜயத்தில ஆசையை விழுந்து யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடை யாமலிருபபானோ? ஸஞ்சய! உனனுலை தெரிவிபபடட வாகியத்தை மறுபடியும மனக்கு உளளபடி சொலலுவாயாக" எனறான ஜனமே ஜயரே! இவவாறு வினவியவுடன சூட ஸஞ்சயன திருதராஷ்டிர ராஜனை பாரத்துக கூறலானான

லைபதியானபோது, இம்மதக கௌரவ பாணடவ சேனைகளிரணடிறகும ஆக சரியகரமான காடசியுளள யுததமானது இரணடுகாடகள நடநதது. பிறகு, காணன யுததத்தில மிகக தெரிதான சததுருஞசதத்தைசசெயது கௌரவர் கள பாரத்துகொணடிருகுமபொழு அரஜுனனுல தினனபபடடானை. பிறகு, ஸஞ்சயன விரைவாக ஹஸ்தினபுரத்திறகுசசெனறு குருசேத்திரத் தில நடநத எலலாவறறையும திருதராஷ்டிரனுகு உரைத்தான" எனறார. ஜனமேஜயா, "பிராமணரேறதவரே! பிராயமுதிரநதவனும அமபிகாபுத்தி ரனுமான திருதராஷ்டிரராஜன மகாரதரகளான கங்காபுத்திரரான பீஷ்ம ரும துரோணரும கொலலபபடடாரகளெனபதைகேடடு அதிக துனபத தை அடைநதிருநதான. துகக மடைநதுளள அவன துரியோதனனுககு கா மையிலேயே விருபபமுளள காணன கொலலபபடடானெனபதைக கே டு எவவாறு உயிரதரித்திருநதானை? குருவமசத்திலுதிதத்திருதராஷ்டிரரானை, எதக காணனிடத்தில தனபுதத்திரரகளுகு ஜயம உணடாகுமெனறு ஆசை வைதிருநதானே அவர கொலலபபடடவுடன, எவவாறு உயிரை வைதிருநதான? காலனன கொலலபபடடானெனபதைக கேடடும அவன உயிரை விடாமலிருகுமிட காரணத்தினலு கவஷடமாய நிலைமையிலிரு தாலும மனிதரகளால மரிககமுடியாதெ ரே எணணுகிறேன. பிராமண

"அரசரே! மகாதனுவான கர்ணன் புத்திரர்களோடும் மகாவில்லாளிகளும் சரீரதகை இழுகத்துணிந்தவர்களுமான பிரதாகர்களோடும் கொல்லப்பட்டான். புகழ்பெற்றவனான பாண்டவனால் துராசனனும் கொல்லப்பட்டான். யுத்தத்தில் பீமனால் [illegible] (துராசனனுடைய) இரத்தமும் குடிக்கப்பட்டது" என்று கூறினான். "மகாராஜரே! நம்பிக்கை புத்திரனான திருதராஷ்டிரனின் தியாகத்தைக் கேட்டு எரிக்கப்பட்டவனைப் போல் ஸஞ்சயனே! ஒரு முகூர்த்தகாலம் இரு அப்பா! என் மனம் [illegible] மடைந்திருக்கின்றது. ஒன்றையும் உரைக்க வேண்டாம்" என்றான். அரசனே யார்தான் போரிலில்லை அவ்வாறே ஸஞ்சயனும் பீஷ்மரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. பிறகு, பூபதியான அகந்த திருதராஷ்டிரனும் அப்பொழுது பேசாமலிருந்து விட்டான்" என்று கூறினார்.

இரண்டாவது அத்யாயம்

(திருதராஷ்டிரன் தன்சேனையில் கொல்லப்பட்டவீரர்களுடைய பேர்க்களைக் கேட்கவிரும்பியதும், ஸஞ்சயன் சொல்லியதும்.)

ஜனமேஜயா, "பிராமணரிலுத்தமரே! கர்ணனிறந்ததையும் தனுர்தாரனை ஒழிவதையும் கேட்டித திருதராஷ்டிரராஜன் என்ன சொன்னான்? பத்திராளுடைய துயரத்திலுமனுடனானதும் பெரியதும் சோகமூலமான துயரத்தை அடைந்த திருதராஷ்டிரன் அரசமுனிவரே! அவ்வாறு பிரபலமுதிர்ந்தவரான பீஷ்மரும் பாஹ்லீகனும் துரோணரும் ஸோமதத்தனும் பூரிஸ்ரவஸ்-ம மற்ற கண்பாகளும் புத்திரர்களும் பௌரவிராகளும் வீழ்த்தப்பட்டாரகளென்று கேட்டும் அரசன் உயிரை விடாமையால் உயிரை விடுவது முடியாததென்றே நான எண்ணுகிறேன். மஹரிஷியே! இவையெல்லாவற்றையும் ஸவிஸ்தாரமாக எனக்குச் சொல்லவீராக. பூர்வ புருஷாகளுடைய பெரிய சரித்திரத்தைக் கேட்டும் நான திருப்தியை அடையவில்லை" என்று கூறினார்.

அதிகபாடத்தின இரண்டாவது அத்யாயம்.

(திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மத்துரோணர்களைப்பற்றித் துக்கித்துத் துர்யோதனீயருடைய வரலாறு கூறும்படி கேட்டது.)

வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார். "மகாராஜரே! கர்ணன் கொல்லப்பட்டவுடனே, அபபொழுது கவலக்கணகுமாரனான ஸஞ்சயன் மனத

யத்தில என்னசொன்ஞன்? அதனை உண்மையாக எனக்குங் கூற வேண்டும்" என்றுவினவ, வைசம்பாயனர் சொலலதைதொடங்கினார்

"மகாராஜரே! அமபிகாபுதிரனை திருதராஷ்டிரன் இவ வாதத்தையைக்கேட்டித துக்கத்தால வருந்திய மனதுடன் ஸ்ரீத ஞன ஸஞ்சயனை நோக்கி, "அப்பா! அறபஆயுளையுடையவனை என்புத்திரனுடைய அநீதியினாலே காணன் கொலலப்பட டா னெனபதைககேட்டித துக்கமானது என்மாமஸதானங்களை அறுக் கிறது துககதினுடைய கரையைகடகக எண்ணங்கொண்ட என் னுடைய ஸம்சயதைத தீரக்கக்கடவாய் கௌரவாகளுளளும்ஸருஞ சயர்களுள்ளும் எவரகள மரணமடைந்தாகள? எவரகள உயிரோ டிருககிறாகள?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொலலலானான "அர சரே! ஜயிக்கமுடியாதவரும் பிரதாபமுளளவருமான பீஷ்மர பதது தினங்களிலே * ஓர அரப்புதமென்னும் எண்ணமுள்ள பாண்டவர படையிலுள்ள வீரர்களைக் கொனறு தாமும் கொலலபபட்டார அவ வாறே, மகாவிலலாளியும் அவமதிக்கமுடியாதவரும் ஸவாமனத தேர ராளியுமான துரோணர் யுததததில பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்க்கூட் டங்களை அழிதது பின்பு கொலலப்பட்டார. பீஷ்மரானும் மகா பலசாலியான துரோணரானும கொலலபபட்டதுபோக பிருஹதுளள சேனையில பாதியைகொனறு விகாதகனகுமாரனனகாணன மாண் டான் மகாராஜரே! ராஜகுமாரனும் அதிகபலசாலியுமான விவிம்சதி ஆனாததவீரர்களை நூறுநூறுகளகொனறு யுததததில மாணடான. அவவாறே, உம்முடையபுதிரனும் சூரனுமானவிகாணன(தூணரியில) பாணங்களை முறைநதுபோயும் க்ஷத்திரியரிதமதை நினைதது கொண்டு எதிரத்துநின்று பகைவாகளால கொலலப்பட்டான அவன், மிகுகொடியவையும் துரியோதனனுலை செயயபபடடவையு மான பலகிலேசங்களையும் பிரதிஜ்ஞையையும் நினைகினற அபபடி ப

தளர்சியுறற வேகததில காறறிறகு ஒபபான குதிரைகளால இரவிலேயே ஹஸதினபுடடணம் சென்றான்.* அவன் ஹஸதினபுடடணதைதை அடைது மிகக மனவருதததுடன, பாதகமள பெரும்பான்மையாக அழிதுபோன திருதராஷ்டிரனுடைய வாஸஸதானத்தை அடைநதான. அவன, மோகதி னுல் ஒளியிழநதவனும் அரசனுமான அநத திருதராஷ்டிரனைகணடு இரணடு கைகளையும குவிததுக்கொணடு மூடியினுலே அவனுடைய இரணடு காலகளிலும் வணங்கினான. அவன ராஜாவான திருதராஷ்டிரனை நியாயப் படி பூஜிதது, 'ஆ! கஷ்டம்'! எனறு சொலலிப பிறகு வசனிகலானான்.

* பத்துக்கோடி.

"அரசரே! மகாரதனான கர்ணன் புத்திராகளோடும் மகாவில் வாளிகளும் சரீரத்தை இழக்கத் துணிந்தவர்களும் ஸோதபுத்திராகளும் பிராதாகளோடும் கொலலபபட்டான் புகழபெறறவனான பாண்டவ னால துசசாஸனனும கொலலபபட்டான யுதகதில பீம னேனால கோபகதால (துசசாஸனனுடைய) இரதகதமும குடிகூப படடது" எனறு கூறினான். "மகாராஜரே! அம்பிகா புதரனான திருதராஷடிரன இவவாரதகதையைக் கேடடு எரிகபபடகின்றவனகி ஸோதனனாகது, "ஸஞசய! ஒரு முகூரதகதகாலம இரு அப்பா! என மனம் கலகக மடைநதிருகினறது ஒனறையும உரைக வேண்டாம" எனறான அரசனும் யாதொனறும் சொலலவிலலை. அவவாறே ஸஞசயனும விதுரரும ஒனறும சொலலவிலலை பிறகு, பூபதியான அநதக திருதராஷடிரனும அபபொழுது மோகமலிருகது விடடான" எனறு கூறினார

இரணடாவது அதியாயம

(திருதராஷடிரன் தனிசேனாபதிகளில் கொல்லபபடடவரகளுடைய பெயர் களைக் கேடகவரும்பியதும், ஸஞசயன் சொலலியதும.)

ஜனமேஜயர், "பிராமமணரகளே! காணனிறகதைபபும தனபுத்திரனை நபபி கேடடுக திருதராஷடிர ராஜன எனன சொனனானென பதறறாரனுடைய சுயாரதகதிலலுணடானதும பெரிய தும சோரமூடமான துயரதனைக அடைநத திருதராஷடிரன் அசரம

ணைதமரே! அவவாறு பிராயமுதிரநதவரான பீஷமரும் பாஹலீகனும் திரோணரும ஸோமதததனனும பூரிஸரவஸ-ம் மறற ணபாகளும் புத்திரர் களும பௌரதிராகளும வீழநதபபடடாகளெனறு கேடடும் அரசன உயிரை விடாமையால உயிரை விடவது முடியாததெனறே நான எணணுகிறேன. மஹரிவ்யே! இவையெலலாவறறையும ஸவிஸதாரமாக எனகுச சொலவீ ராக. பூரவ புருஷாகளுடைய பெரிய சரிதரதிரதனதக கேடடும் நான திருப தியை அடையவிலலை" எனறு கூறினார.

அதிகபாடதத்தின இரணடாவது அதியாயம.

(திருதராஷடிரன் பீஷமத்துரோணரகளைபபறறித் துக்கித்துத் துரியோதனுடையநுடைய வரலாறு கூறும்படி கேடடது.)

வைசமபாயனர் சொலலததொடஙகினார். "மகாராஜரே! காணன கொலலபபடடவுடனே, அபபொழுது கவலகணகுமாரனான ஸஞசயன மனத

யத்தில் என்னசொன்னான்? அதனை உண்மையாக எனக்குக் கூற வேண்டும்" என்றுவினவ, வைசம்பாயனர் சொலலதைதொடங்கினார்.

"மகாராஜரே! அம்பிகாபுதிரனான திருதராஷ்டிரன இவ வார்தைகளைகேட்டுத் துக்கத்தால வருந்திய மனதுடன் ஸஞ்ச யனை ஸஞ்சயனே நோக்கி, "அடா! அறபஆயுளையுடையவனான என்புத்திரனுடைய அநீதியினாலே காணன் கொலலபபட்டா னென்பதைக்கேட்டுத துக்கமானது என்மர்மஸதானங்களை அறுக் கிறது துக்கத்தினுடைய கரையைக்காண எண்ணங்கொண்ட என் னுடைய ஸம்சயத்தைத தீர்க்கக்கடவாய் கௌரவாகளுளளும்ஸ்ருஞ் சயர்களுள்ளும் எவாகள மரணமடைநதாகள்? எவர்கள உயிரோ டிருக்கிறார்கள்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொலலலானான் "அர சரே! ஜயிக்கமுடியாதவரும் பிரதாபமுளளவருமான பீஷ்மா பதது தினங்களிலே * ஓர் அறப்புதமென்னும் எண்ணுள்ள பாண்டவா படைபிலுள்ள வீராகளைக் கொன்று தாமும் கொலலபபட்டார் அவ வாறே, மகாவிலலாளியும் அவமதிக்கமுடியாதவரும் ஸவாணத தே ராளியுமான துரோணர் யுதததிதில பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்ககூட் டங்களை அழிதத பின்பு கொலலப்பட்டார் பீஷமாவும் மகா பலசாலியான துரோணரும் கொலலபபட்டதுபோக பிருகுகுளள சேனையில பாதியைசகொனறு விகாதனகுமாரனகர்ணன் மாண் டான். மகாராஜரே! ராஜகுமாரனும் அதிகபலசாலியுமான விவிம்சதி ஆனாதகவீராகளை நாறுநூருகுகொனறு யுதததிதில மாண்டான. அவவாறே,உம்முடையபுதரனும் சூரனுமானஜிகாணன(தூணியில) பாணங்கள குறைநதுபோயும் கூடதநிரியவிரதததை நினைதது கொண்டு எதிரத்துநின்று பகைவர்களால கொலலபபட்டான அவன், மிகககொடியவையும் துரியோதனனால செயயபபட்டவையு மான பலகிலேசங்களையும் பிரதிஜஞையையும் நினைகின்ற அபபடப

தளர்சியுறாத வேகததில காறறிறகு ஒபபான குதிரைகளால இரவிலேயே ஹஸதினபுடடணம் சென்றான." அவன் ஹஸதினபுடடணதைதை அடைநது மிக மனவருததததுடன, பகதகள பெரும்பானமையாக அழிநதுபோன திருதராஷ்டிரனுடைய வாஸஸதானத்தை அடைநதான. அவன, மோகதி னால் ஒளியிழந்தவனும் அரசனுமான அநதத திருதராஷ்டிரனைகணடு இரண்டு கைகளையுக குவிதததுக்கொண்டு மூடியினாலே அவனுடைய இரண்டு காலகளிலும் வணஙகினான். அவன ராஜாவான திருதராஷ்டிரனை நியாயப் படி பூஜிதது, 'ஆ! கஷடம்'! எனறு சொலலிப பிறகு வசனிகலானான.

* பத்துக்கோடி.

பட்ட பீமஸேனனால கொல்லப்பட்டான். ராஜபுத்திரர்களும் மகாரதர்களும் அவந்திதேசாதிபாகளுமான விந்தானுவிந்தர்கள் ஒருவராலும் செய்யமுடியாத காரியததைச்செய்து யமனுடையவீட்டை அடைநதார்கள். மன்னரே, வின்தேசம் முதலான பத்துத்தேசங்கள் எவனுடைய ஆளுகையிலிருக்கின்றனவோ, உம்முடைய ஆஜ்ஞையில கட்டுப்பட்டவனும் மகா வீர்யமுடையவனுமான அந்த ஜயதரகுனைக் கூர்மையான அம்புகளால் பதினேர் அக்ஷௌஹிணிகளே ஜயித்து அர்ஜுனன் கொன்றான். அவ்வாறே, வேகமுள்ளவனும் யுத்தத்தில அடங்காத மதங்கொண்டவனும் பிதாவின் கட்டளையில நிலைபெறறவனும் தரியோதனனுடைய புத்திரனுமான லக்ஷ்மணன் ஸுபதராபுத்திரனை அபிமன்யுவினால வீழ்த்தப்பட்டான் அவவாறே, சூரனும் பாருபலமுளளவனும் யுத்தத்தில அடங்காத மதங்கொண்டவனுமான துச்சாஸனனுடைய புததிரன் திரௌபதீபுததிரனெதி போர்புரிந்து,யமலோகத்தை அடைவிக்கப்பட்டான். ஸுமுகதிரத்தின் அருகிலுள்ள பிரதேசங்களில வாசஞசெய்கின்ற கிராதர்களுக்கு அதிபதியும் தர்மாத்மாவும் தேவராஜனுக்கு நன்குமதிக்கப்பட்ட அன்புள்ள நண்பனும் எப்பொழுதும் க்ஷதரியதாமத்தில் பிறநதுள்ளவனும் ராஜாவுமான பகதத்தன் தனஞசயனால பராக்கிரமித்து யமலோகததை அடைவிக்கப்பட்டான். வேந்தரே! அவவாறே,கௌரவாகளுகருத தாயாதனும் அஸ்திரங்களே எறிந்துவிட்டவனும் மகாரதிபொருநதியவனும் சூரனுமான பூரீரவஸ் ஸாதயகியினால யுதததில கொலலபபட்டான் க்ஷதரியர்களுள் காயநிர்வாகியும் அம்பஷ்டதேசாதிபதியுமான சுருகாயுவும் யுதததில பயமறறு ஸஞசரிததுக்கொண்டி ஸவயஸாசியினால கொலலப்பட்டான் மகாராஜரே! எப்பொழுதும் கோபங்கொண்டவனும் அஸதிரதில தேர்ச்சி பெறறவனும் யுதததில கெட்ட மதங்கொண்டவனும் உம்முடைய குமாரனுமான துச்சாஸனன் பீமஸேனனால் வீழ்ததப்பட்டான்.

"அரசரே! யான ஸுகயன. நீர் ஸுகமாக இருகிறீரா? உம்முடைய தோஷஙகளாலே ஆபத்தையடைநது இப்பொழுது புதிதியகம் அடையாமலிருகிறீரா? விதுராலும் துரோணராலும் பீஷ்மராலும் கேசவராலும் சொலலப்பட்டவையும் உம்மால ஏறறுகொளளபபடாமலிருநதவையுமான நலல உபதேசஙகளை நினைத்து மனவருததமடையாமலிருகிறீரா? பரசுராமர், காரதர், கணவர் முதலானவர்களாலே சபையில்கண சொலலப்பட்டதும் உம்மால் ஏற்றுக்கொள்ளபபடாததுமான நலவார்த்தையை நினைத்து மனவருததமடையாமலிருகிறீரா? உம்முடைய கனமையில முயற்சியுடையவர்

அரசரே! அனேக ஆயிரம் அதபுதமான யானைபபடையுள்ள ஸுத கூஷிணன் ஸவயஸாசியினால் யுததத்தில கொலலபபட்டான் கோஸல தேசாதிபதியானவன் சௌரயததினால மதிக்கபபெறறவராகளான பகைவாகளைகொன்று பராகரமததைவெளியிட்டி ஸுபுதகிராபுத திரனால யமலோகததை அடைவிகபபட்டான் உமதகுமாரனான சிததிரஸேனன் மகாரதனான பீமஸேனனாலதாதது பலவாறு போபுரிநதும் பீமஸேனனால வீழததபபடடான சூரனம பகைவாகளுக்குப் பயததை விருததிபணணுகிறவனும் ஸௌநதாயமுடையவனும் கததியையும் கேடகததையும் தாஙகியவனுமான மதரராஜனுடைய குமாரன ஸுதரபுததிரனால கொலலபபடடான யுததத்தில காணனை ஒததவனும் மிகுதேஜஸுளளவனும் விரைவாக அஸதிரஙகளைப பிரயோகிகின்றவனம திடமான விகரமமுளளவனுமான அநத விருஷஸேனன், தனஞசயனாலே, அபிமனயுவினுடைய வதததையும தனனுடைய பிரதிஜஞையையும் நினைதது காணன பாரதது கொணடிருகும்பொழுதே, பராகரமததினால யமனுடைய வாஸஸதானததை அடைவிகபபடடான எபபொழுதுமே பணடவாகளோடு வைரமபூணடிருபபவனான சுருதாயுவனும் அரசன பாரதது வைரததைககேடகசெயது வீழததபபடடான பெரியவரே! அரசரே! பராகரமசாலியும் மைதுனனும் அம்மானசேயும் சலயபுதிரனுமான ருகமரதனெனபவன் * ஸஹதேவனால யுதததில கொலலபபடடான பராகரமசாலிகளும் டகைவாகளோத தாககுகின்றவாகளும் மிகுநத வீரயமுடையவாகளுமான பாகீரதராஜனும் பிராயம்மூதிராதவனும் கேகயதேசாதிபதியுமான பிருஹதக்ஷதிரனும் கொலலபபடடாராகள அரசரே! கறறறிநதவனம மகாபல சாலியுமான பரததத குமாரனும் யுதததில பருஹதபோல ஸஞசரிக

களும் ஸுஹருதகளுமான பீஷமர், துரோணர் முதலானவராகள யுதததில பகைவாகளால கொலலபபடடாராகளெனபதை நினைதது மனவருததம அடையாமலிருகிறீரா?" எனறான். இவவாறு, அஞசலிசெயதுகொணடு வினவுகின்ற ஸஞ்சயனைக குறிதது ராஜாவான திருதராஷடிரன அதிதீரகமாகப பெருமூசசுவிடடுகொணடு துயரததால பீடிகபபடடு இதனைக கூறலானான.

"ஸஞசய! சூரரும் திவயாஸதிரஙகளையுடையவருமான கஙகாபுதிரரும் மகாவிலலாளியான துரோணரும்கொலலபபடடவுடனே எனமனம மிக

---

* அபிமனயுவினால கொலலபபடடதாகத துரோணபாவம 45-வது அதயாயததில கூறபபடடிருகிறது. துரோணபர்வம், 164-ம்பகுதி பாரக.

கின்றவனுன் நகுலனுலே வீழத்தப்பட்டான் அவ்வாறே உமக்குப் பாட்டனும் மிக்கபலமும் பராகிரமமுடையவனுமான பாஹ்லீகன் பாஹ்லீகாகளுடன் பீமஸேனனுல கொலலப்பட்டான் அரசரே! அவ்வாறே, மகாபலசாலியும் மகதநாட்டிறைவனும் ஜராஸந்தனுடைய குமாரனுமான ஜயதஸேனன், யுத்தத்தில மகாபலசாலியான அபிமன்யுவினுல கொல்லப்பட்டான். மன்னரே! மகாரதர்களும் சூரர்களென்று கர்வங்கொண்டவர்களும் உம்முடைய புத்திரர்களுனை தாமுகனும் துஸஸஹனும் பீமஸேனனுல கதையினுலகொல்லப் பட்டார்கள். தாமர்ஷணனும் தர்விஷஹனும் மகாரதனுன துர்ஜயனும் எளிதிற செயபமுடியாத செய்கையைச் செய்தும் யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைந்தார்கள் பிராதாகனும் யுத்தத்தில கெட்டமதங்கொண்டவாகனுமான கலிங்கன் விருஷகன்இருவரும் செயற்கரிய செய்கையைச்செய்து சூரியன்மகனை யமனது வீட்டை அடைந்தனர் சூரனும் அஸாதயமான வீரமுடையவனும் உமக்கு மருதிரியுமான விருஷபர்வா பீமஸேனனுல பராகிரமத்தை வெளியிட்டு யமனுடைய வாஸஸ்தானத்தை அடைவிக்கப்பட்டான் அவ்வாறே, பதினுயிரம் யானைபின்பலமுடையவனும் மகாவுமான பௌரவனென்னும் அரசன் பாண்டுபுதிரனை ஸவ்யஸாசியினுல யுத்தத்தில கொலலப்பட்டான மகாராஜரே! புடிக்குந்திறமையுடைய வாகளான இரண்டாயிரம் வஸாதிகளும் விற்கிரமமுளளவாகளான எல்லாச் சூரஸேனர்களும் யுதத்தில வீழத்தப்படடார்கள் கவசமணிந்தவர்களும் புடிக்கின்றவாகளும் யுதத்தில மிக்க ஸாமர்த்தியமுடையவாகளுமான அபீஷாகாகளும் நிக ஸ்ரேஷ்டர்களான சிபிகளும் காளிங்கர்களும் கொலலப்பட்டார்கள் கோகுலத்தில் எப்பொழுதும் வளாகவர்களும் யுதத்தில மிக்க கோபங்கொண்

வருத்தத்தை அடைந்தவிடடது. வஸுவினிடம்தோனறியவரும் தேஜஸவியுமான எதபபீஷமா நானதோறும் கவசமணிந்தவாகளான பதினுயிரம் ரதிகர்களைகொனறுரோ அவா, பாணடுபுதிரனை அர்ஜுனனுல கன்றுகளைக் கப்பட்ட யாகஸேனனுடைய குமாரனை சிகண்டியினுல கொலலப்படடா ரெனபதைக கேடடு இபபொழுது என்மனம் வருத்தமுறறிருக்கிறது. எவருகு மகாயுதத்தில உததமமான அஸதிரத்தைப் பரசுராமர் அளித்தாரோ, பாலயதசில எவா ஸாக்ஷாத பரசுராமராலே தனுர்வேதத்தில சிஷயராக ஏறறுககொளளப்படடாரோ, எவருடைய அனுகரகத்தினுலே மகாரதர்களும் ராஜகுமாரர்களுமான பாணடவர்களும் அவ்வாறே மற்ற அரசர்களும் மகாரதாகளாயிருக்கும் நிலைமையைப் பெற்றார்களோ, ஸத்திய

டவாகளும் மிகக வீரியமுடையவாகளுமான அநதக்கோபாலர்கள் ஸவயஸாசியினுல கொலலபபடடாகள அனேக ஆயிரகணக கான சிரேணிகளும் ஸம்சபதகர்களுடைய கூட்டங்களும் முழுமை யும் பார்ததனே எதிர்தது யமனுடைய வீட்டை அடைந்தனா. மகாராஜரே! உமக்கு மைததுனாகளும் அரசாகளுமான விருஷக னும் அசலனும் உமதுநிமிதததமாக அதிக பராக்ரமததை வெளி யிட்டு ஸவயஸாசியினுல கொலலபபட்டாகள். அவ்வாறே, பெய ரினுலும் செயகையினுலும் உகரகாமாவெனறும் மகாவிலலாளி யென்றும் பிரஸிததிபெறறவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனுமான ஸால்வராஜன் பீமஸேனனுல வீழதபபட்டான மகாராஜரே! யுத தததில சோகது மிதரனநிமிதததமாகப பராகரமததை வெளியிட்ட வாகளான லகவானும் பிருகநதனும் வைவஸவதனுடைய வீட்டை அடைநதாகள. வேநதரே! அவவாறே, ரதிகாகளுள சிறநதவனன கேஷமதூரததி யுததததில பீமஸேனனுல கதையினுல கொலலப பட்டான். அரசரே! அவவாறே, மகாவிலலாளியும் மகாபலசாலி யுமான ஜலஸநதன் யுததததில மிகப பெரிய துனபததைசசெயது ஸுதயகியினுல கொலலபபட்டான். (கோவேயுகழுதைகள பூட் டிய ரதததோடு கூடியவனும் ராக்ஷஸஸரேஷடனுமான அலம்புஸன கடோதகசனுல பராகரமததை வெளியிடடு யமனுடைய வீட்டை அடைவிகசபபடடான. ஸுதபுததிரனன ராதேயனும், மகாரதாக ளும் ஸஹோதராகளுமான கேகயாகளமவரும ஸவயஸாசியினுல கொலலபபட்டாகள. ஐயா! மாலவாகளும் மதரகாகளும் உகர மானசெயகையுளள திராவிடாகளும் யௌதேயாகளும லலிதா

ஸகதரும மகாவிலலாளியுமான அநதத துரோணா யுததததில திருஷடதயும னனுல கொலலபபடடாரெனபதைக கேடடு எனமனம மிகவருததமடைக திருகிறது. எகத இருவருகும உலகததில * நானகுவிதமான அஸதர விதனதகளில சமனனமனிதன இலலையோ அநதத துரோணரும பீஷமரும கொலலபபட்டாகளெனபதைக, கேடடு எனமனம வருததமடைகிறது. மூவுலகஙகளிலும் எவருககு அஸதரஙகளில சமமானமனிதன இலலையோ அநதத துரோணா கொலலபபடடதைககேடடு எனனைச சோகதவாகள யாது செய்தனர? மகாபலசாலியும பாணடுபுததிரனுமான தனஞசயனுல ஸமசப தர்களுடைய படையானது பராகரமததினுல யமனுடையவீட்டை அடை விகசபபடவும் புததிமானன துரோணபுததிரருடைய நாராயணஸதிரமும வீணக்கபடவும் ஸைனியஙகளும் ஓடியபொழுது,எனனைசசோகதவாகள யாது

---

* ஆதிபாவம், 520-ம பககம சூசிபபிற காண்க.

களும் க்ஷுத்ரகாகளும் உசீனராகளும் மாவேலலகாகளும் குண்டி கேராகளும ஸாவித்ரிபுத்திராகளும கீழநாட்டுவீராகளும் வடநாட்டு வீராகளும் மேனை டுவீராகளும் தென்னாட்டுவீராகளும் அனேக ஆயிரக்கணக்கான நாலாட்களின கூட்டங்களும் லக்ஷக்கணக்கான குதினரளும மிகுகூட்டங்களும் உந்தமமான யானைகளும் கொல லப்பட்டன. அரசரே! எவர்களை, தவஜங்களையும் ஆயுதங்களையு மூடையவராளும் சுராளும் கவசங்களையும் வஸதிரங்களையும் பூஷணங்களையும அணிந்தவர்களும் வெகுகாலமாக யுததத்தில பழகினவர்களும்ஸமாததாக்களாலலவளர்க்கபட்டவர்களுமாயிருந்தாகளோ அவர்கள, யுததத்தில தளாசசிஅடையாத செயகையையுடைய பாரத தனுல கொலலப்பட்டார்கள அவ்வாறே, அளவுகடந்த பலததை யுடையவர்களும பரஸபரம வதத்தில விருப்பமுள்ளவர்களுமான மறறவர்களும் கொலலப்பட்டார்கள மன்னரே! நீர் என்னைக கேட்கிறதனுல யான சொலலுகிறேன யுததத்தில இவ்வரசர்களும் பரிவாரங்களுடன்கூடின மறற அனேக அரசர்களும் ஆயிரக்கணக்காக கொலலப்பட்டார்கள காணனும அர்ஜுனனும எதிர்த்துப போரபுரிபுகால, இவ்வாறுக வீரர்களுக்கு நாசம் உண்டாகியது. எவ்வாறு மகேந்திரனுல விருத்திரன கொலலப்பட்டானோ, எவ்வாறு இராமபிரானுல ராவணன கொலலப்பட்டானோ, எவ்வாறு கணனபிரானுல நரகாஸுரனும முருவெனகிற அஸுரனும் யுததத்தில கொலலப்பட்டார்களோ, எவ்வாறு யுததத்தில கெட்ட மதங் கொண்டவனும சூரனுமான சாத்யகிவீரயாதவனன் பிருகு குலத்தில பிறந்த பரசுராமரிடம் ஸகலஅஸ்த்ரங்களுக்கும் மயக்கத்தை உண்டு

செய்தனர்? துரோணர் கொலலப்பட்டவுடனே ஓடுகின்றவர்களை, பெரிய துடைக்கத கடலில்மிதக்கின்ற ஜனங்களைப்போல துக்கசமுத்திரத்தில ஆழ்ந்த்வர்களென்றே நான நினைக்கிறேன. ஸஞ்சய! சேனைகள ஓடுகால திரியோதனன், கர்ணன், போஜனன கிருதவர்மா, மத்ரராஜனன சலயன, துரோண புத்திரரான அஸ்வத்தாமா, கிருபர், மிலேச்சர்களள எனபுத்திரர்களை, மற்றவர்களை ஆகிய இவர்களுக்கு முகத்தினில்தம் எவ்விதமாயிருந்தது? கவலகண குமார! இவை எலலாவற்றையும பாண்டவர்களும் சமமைசசோத்தவர்களும் காட்டிய வீரசெயல்களையும உள்ளபடி எனக்குச் சொலவாயாக" என்று வினவ, ஸஞ்சயன சொலலலானன.

"ஐயா! உமமுடைய குறறத்தினுலே கௌரவவீரர்களுக்கு கோபத்தைக்கேட்டு நீர் மனவருத்தமடைதல கூடாது. தெய்வசெயலால நேரும் காரியத்தில கறறறிந்தவன மனவருத்தமடையான. ஏனெனில, மனி

பண்ணக்கூடிய கோரமான பெரிய யுத்தததைச செயது ஞாதிகளுட னும் உறவினாகளுடனும் கொலலப்பட்டானே, எவவாறு ஸுபரம் மண்யரால மஹிஷாஸுரனும் ருதரரால அநதகாஸுரனுங கொல லபபட்டாகளோ, அவவாறே ராஜனனுல திருதராஷடிரருமா ராகளுக்கு வெறறியில ஆசைலைபபதறகுங காரணமாயிருநதவனும் பகைகக முகமாயிருநதவனும் அடிகடி றவாகளுள உததமனும் யுத தததில கெட டமதங்கொணடவனும் அசசுமான காணன மநதிரி களோடுமம பநதுகளோடுங துவநதுவயுத்ததில கொலலபபட்டான. ராஜரே! ஸ்ரீத்ததை விரும்புகின்றவாகளான பநதுகளாலே மூன்பு சொலலபபட்டதை நீர அறிநதுகொளளவிலலை பாணடவாகளாலே அவவித கஷடம் தாணடபபட்டது இது உமமால செயயபபட்ட தனறு; முனபே தெயவ பலததால ஏறபடட்டது. ஆதலால, மிகப பெரிய கெடுதிலையசசெயகிற இநத வியஸனம நோகாதது ராஜரே! ராஜயதில விருபபமுளள (உம்முடைய) புதிராகளுடைய நன்மை யில விருபபமுளளஉம்மாலே தீங்குகளே செயயபபட்டன அவைக ளுடைய பலன் உமககு வநதது" எனறு கூறினான

மூன்றுவது அத்தியாயம்.

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்கு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்ட பகைவர்களுடைய பெயர்களைக் கூறியது.)

திருதராஷடிரன, "ஐயா! யுதத்ததில பாணடவாகளாலே கொலலபபட்ட எனனைச சோநதவாகளைச சொலலுய ஸஞசய! எனனைச சோநதவாகளாலே கொலலபபட்ட பாணடவ ஸேனுவீரா களை எனககுச சொல" என்று வினவ,ஸஞசயன சொலலததொடங கினான்.

"யுத்ததில ஸமாதாகளும பாராகமமுடையவாகளும மிகக தைரியமுளளவாகளும் மகாபலசாலிகளுமான (பாணடவ ஸேனுவீரா கள) கங்கா புதிரரான பீஷமரால பநதுகளோடும் மநதிரிகளோ

தன விரும்பிய பலன் கிடைததாலும கிடைககலாம்; கிடைகாமலும் போகலாம். ஆதலால, விவேகியானவன் தான விரும்பியபொருள கிடைத தாலும் கிடைகாவிடடாலும் ஒருததம் அடையான"எனறு கூறினான். திருதராஷடிரன், "ஸஞசய! எனககு அதிகமான ஒருவிதமனவருதத மும் இலலை. இது முனனமே தெய்வத்தினால ஏறபடுத்தபபடடுவிட்ட தென்று நிசசயிதேனே. இஷடபபடி உரைகலாம்" எனறு கூறினான.

டும் வீழ்த்தப்பட்டார்கள். (யுத்தத்தில்) பிரீதியுள்ளவர்களான *நாராயணர்களும் † ராமர்களும் வலலவர்களும் நூறறுக்கணக்கான மறறவர்களும் வீரரான பீஷ்மரால யுததததில கொலலபபட்டாரகள். வீரியததாலும் பலததாலும் யுததததில கிரீடிக்குச சமானனான ஸதயஜித் என்பவன் ஸகயஸநதரான துரோணரால் யுத்தததில கொலலப்பட்டான். சிறநத விலலாளிகளும் யுததததில ஸமாததாகளுமான எல்லாப பாஞசாலாகளும் துரோணரோடு எதிரதது போபுரிந்து லவலஸவகளுடைய வீடடை அடைநதாகள. அவவாறே, மிததிரன்மிததமாக பராகரமததை வெளிபபிட்டவர்களும் வயதுசென்றவாகளுமான மன்னாகளுமான விராடனும் துருபதனும் புதிதிராக ளோடுகூடவே துரோணரால யுதததில கொலலபபட்டாகள். எவன பாலனக இருகுமபொழுதே யுதததில ஸவயஸாசியோடும் கேசவரோடும் பலராமரோடும் ஒபபிடபபடடவனுகவும் ஜயிகக முடியாதவனுகவும் (பகைவாகளை) அவமதிகின்றவனுகவும் யுதததில ஸமாததனுகவு மிருநதானை ஆந்த அபிமனயு பகைவாகளுகு மிகக நாசதததைசசெயது, பிபதஸனவை எதிரசகச சகதியறறவாகளும் பிரதானாகளுமான (ஆறுமகாரதாகளால) சூழபபடடு வீழதததபபட்டான மகாராஜரே! இரதததை இழநதவனுகச செயயபபட்டும் க்ஷததிரிய தாமததில நிலைபெறறவனும வீரனுமான அபிமன்யுவைத துசசாஸனனுடையபுததிரன யுதததில கொனறான் செலவமிகவனும் மிததிரனமிதிதமாக பராகரமததை வெளியிடுகின்றவனும் படசசராகளை கொலலுகிறவனுமான அம்பஷடனுடைய

அதிகபாடத்தின மூனறுவது அத்யாயம்.

(துரியோதனன் துரோணருடைய மரணத்தைக் கேட்டு யுத்தத்தில் ஒழிவடைந்த போர்வீரர்களுக்குக் கர்ணனுடைய குணங்களைக்கூறி ஊக்கமுண்டாக்கியதும், ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குக் கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தையும் மரணத்தையும் கூறியதும்.)

ஸஞசயன, "மகாவிலலாளியான துரோணர கொலலபபடடவுடனே, மகாரதாகளான உம்முடைய புதிராகள வியஸனமுறறவாகளும பிரஜைகளை இழநதவாகளும முகம்வாடினவாகளுமானாகள. அரசரே! சஸஜிரங்களைததரிததவாகளனவரும தலைகுனிநதவர்களும் சோகததால பீடிகபபடடவாகளும் பராகினதவாகளுமாகி ஒருவரோடொருவர் பேசவிலலை. பாரதரே! தினபமுறறதோறறமுளள அவாகளைக கணடு உம்முடைய படை

---

* திருஷ்ணனகுமாராகள. † பலராமனகுமாராகள.

குமாரன் பெரும்படையினால் சூழப்பட்டவனுக்குத் துர்யோதனனுடைய புத்திரனும் சூரனுமான லக்ஷ்மணனை எதிர்த்து யுத்தத்தில் மிக்க அதிகமான துன்பத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை நாடினான். அழகிய பெரிய வில்லையுடையவனும் அஸ்திரத்தில் பயிற்சியுள்ளவனும் யுத்தத்தில் கெட்ட மதம் கொண்டவனுமான பிருஹந்தன் துச்சாஸனனால் பராக்ரமத்தைவெளியிட்டு யமனுடையவீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் அரசர்களும், யுத்தத்தில் அடங்காத மதங்கொண்டவர்களுமான மணிமான், தண்டதாரன் (இவ்விருவர்களும்) மித்திரன்நிமித்தமாகப் பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டுத துரோணனால் யுத்ததில கொலலப்பட்டார்கள. போஜதேசதபதரசனும் மகாரதனுமான அம்சுமான் பாரத்வாஜரால்விக்ரமதத்தை வெளியிட்டுச் சேனைகளோடு கூட யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் பாரதரே! புத்திரனோடுகூடினவனும் கடறகைநாட்டுக்குத தலைவனுமான சித்ரஸேனன் ஸமுத்திரஸேனனாலே பலத்தால யமனுடைய வீட்டை அடைவிக்கப்பட்டான் அநாபதேசவாஹியான நீலனும் வீர்ய சாலியான வியாக்ரதத்தனும் அபூவததாமாவினாலும் விக்ரணனாலும் யமனுடைய வீட்டை அடை விக்கப்பட்டார்கள். விசித்ரமாக யுத்தம்செய்கிற சிதரிராயுதன் கடும்போரிலுது விசிதரமான கதியோடு வல்லமையை வெளியிட்டு யுதததில விகாணனால் கொலலப்பட்டான். யுத்தத்தில விருகோதரனுக்குச் சமானனாக எண்ணப்பட்டவனும் பிராதாவுமான கேகயராஜ குமாரன் பிராதாவான கேகயனால் விக்கிரமத்தை வெளிப்படுத்தி யுத்ததில கொலலபபட்டான் மகாராஜரே! கதாயுததம் செயபவனும் மலைநாட்டுகுத தலைவனும் பிரதாபசாலியுமான * ஜனமேஜயன் ஏ மது புத்திரனை துர்முகனால

கள அனைத்தும் தயரத்தால கடிகமுறறு † ஆகாயதைதையேநோகின. ராஜேந்திரரே! யுத்தரகததில துரோணர் கொலலபபடடதைக்கண்ட இவர்களின கைகளினின்று நானகுபகததிலும் ரகதததால நனைகபபட்ட சஸ்திரங்கள் கழுவின கீழேவீழகதன. பாரதரே! பிடிகபபட்டவைகளும் கழுவினவைகளுமான அநத ஆயுதங்கள, ஆகாயதிலிருது விழுவின வையும் அமங்களத்தைத் தெரிவிகின்றவையுமான நக்ஷத்திரங்கள போலக காணப்பட்டன.

* இவன் வேறு.

† ‘மேலுலகம் செலவதையே கருதினர்; பூமியிலிருக்கவிரும்பவிலலை’ என்பது பழைய உரை.

கொலலப்பட்டான். அரசரே! காசிரேஷ்டர்களும் இரண்டு கிருகங்களபோல ஜ்வலிக்கின்றவர்களுமான ரோசமானாகளிருவர்களும் துரோணரால அம்புகளால ஒரேஸமயத்தில ஸவாக்கத்தை அடையும்படி செயயபபட்டாகள பராக்ரமசாலிகளான அரசர்கள ஒருவராலும் செயயமுடியாத காரியத்தைச் செய்து யமனுடைய வீட்டை அடைநதாகள. ஸவயஸாசிகரு அம்மான்களான புருஜித்தும் குநதிபோஜனும் போரில ஜயிகபபட்ட உலகங்களை துரோணருடைய அம்புகளால அடையும்படி செயயப்பட்டார்கள் காசிதேசத்துவீராகள பலரால சூழபபட்டவனும் காசியாஜனுமான அபிபூவானவன யுதந்நதில வஸுதானனுடைய புதரனாலே தேகத்தை இழநதும்படி செயயபபட்டான அமிதௌஜஸும் யுதாமன்யுவும் வீரயமுடைவனான உத்தமௌஜஸும் நூறாயிரகணகானகாகச் சூராகளால கொனறு நமமைச சோதநவாகளால வீழததபபட்டாகள் பாரதரே! மஹாவில்லாளிகளும் பாஞ்சாலராஜ குமாரர்களுமான மித்ரிவாமாவும் க்ஷத்ரதாமாவும் துரோணரால யமனுடைய வீட்டை அடைவிகபபட்டாகள பாரதரே! யுதாம் செயகின்ற வர்களுதத கலலாயுட சிகண்டியின புதரனான க்ஷத்ரதேவன யுதாமன்யுவுடைய பினனால உமமுனபுடைய பிரபாதகனால கொலலபபட்டான். மாராதாரனும் மஹாவீரனான கனராந ஸஞ்சரிகின்றவர்களும் தரபபன பிள்ளைகளுமான ஸுசித்ரனும் சிகாவாமாவும் துரோணரால யுதந்நதில கொலலபபட்டாகள மஹாராஜரே! பாவகாலத

மஹாராஜரே! அவரது பலதையிழநதி அசைவற்று கிடகினற உம்முடையசேனையைக கணடு ராஜாவான துரியோதனன், 'ஸைனிகாகளே! உஙகளுடைய பாகுபலதை ஆதாரமாகக்கொணடே எனனால யுதத்தத்திற்காகப பாணடவாகள அழைகபபட்டாகள. இநதயுதமும் தொடஙகபபடடுவிடடது. இவ்வாறிருகக, இநதச சேனையானது துரோணர் கொலலபபட்டவுடனே வியஸனமுறறதுபோல காணபபடுகிறது. போர்புரிகினற யுத்தவீராகளும் யுதத்தில கானகுபகஙகளிலும் கொலலப்படுகிறாகள. யுதத்தகளத்தில போர்புரிகின்றவனுககு ஜயமோ அலலது வதமோ நேரக்கூடும். இதில எனன ஆசசரியம்? காறபுறமும் கினறுகொணடு யுத்தம் செய்புகள மஹாபலசாலியும் சிறநத விலலாளியும் திவ்யாஸதிரஙகளுடன் ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் மிகவுதைர்யமுடையவனும் சூரியகுமாரனுமான கர்ணனை யுத்தத்தில பாருகள. யுதத்தில எவனிடத்திலுண்டான பயத்தினால புதரிஹீனனும் குருபுதரனுமான தனஞ்சயன் சிக்கத்தினிடத்தினினறு அலபமிருகம் திரும்புவதுபோல எபபொழுதும் திரும்புகிறானே பதினை

தில கொக்தளிக்கின்ற கடல்போன்றவனை வார்த்தகேஷ்மி ஆயுதங்கள் அற்றவனுகி மரணமடைந்தான் மகாராஜரே! ஸுரேஷ்டனும் பகைவர்களை யுத்ததிதில அடிக்கின்றவனுமான ஸேனபிந்துவினுடைய புததிரன் கௌரவகிரேஷ்டனை பாஞ்லிகளை கொலலப பட்டான். மகாராஜரே! சேதிதேசதது வீராகளுள் உதமரதிகனை திருஷ்டகேது (ஒருவராலும) செயயமுடியாத காரியததைச செய்து யமனுடைய வீடடை அடைந்தான பாண்டவன்நிமிதத மாகப் பராக்ரமததை வெளியிடினற வீரனை ஸதயதிருதி யுதத களதிதில பகைவாகளுகுத தூன்பதைதச செயது யமனுடைய வீடடை அடைவிகபபட்டான் சிசுபாலனுடைய புததிரனும் அரசனுமான ஸுகேது பகைவாகளைககொனறு துரோணரால யுதததிதில கொல்லப்பட்டான் அவவாறே வீரனை ஸதயதிருதியும் வீரியவானை மதிராஸுவனும் விகரமசாலியான ஸுரியததனும் துரோணருடைய அம்புகளால கொலலபபடடாகள மதஸயராஜனுடைய இளைய ஸஹோதரனும் ஐஸுவாயமுளளவனுமான சதானீகனும் வீழுதத பப்பட்டான் மகாராஜரே! போபுரிகின்றவனும் பராகரமசாலியுமான ஸுரேணிமானும் (ஒருவராலும் செயயமுடியாத காரியததைச செயதும் வைவஸவதனுடைய வீடடை அடைந்தான் அரசரே! சத்ருவீராகளைக் கொலலுகின்றவனும் யுதததிதில விகரமததை வெளிப்படுததுகின்றவனும் உதகமமான ஆஸிரகளை ஏறிந்தவனு

யிரம் யானைபலமுளளவனும் மகாபலசாலியுமான பீமஸேனன எவனுலே மனித யுத்ததிலேயே அவ்விதமான நிலைமையை யடைவிகபபட்டானே திவயாஸதிரங்களை அறிந்தவனும் சூரனும் மாயாவியும பயஙகரமாக காஜிகின்றவனுமான கடோத்கசன எவனுலே அழிவறறதான சகதியாயுதத்திலை கொலலபபடடானே அபபடிபபடட மஹிமைபொருந்தியவனும் தடிகமுடியாத வீரியமுடையவனும் ஸத்திய ஸந்தனும் புத்தியையுடையவனுமான அந்தக் கர்ணனுடைய குறைவறற இருகைகளின பலததையும இபபொழுது யுதத்திதில பார்கபபோகிறீர்கள. விஷ்ணுவும் இந்திரனும்போனற துரோண புத்திரர் ராதாபுத்திரனுகிய கர்ணன இவ்விருவருடையவலலமையையும, அந்தப பாண்டுபுத்திராகள பாகாகடடும. நீங்களேவரும, தனித்தனியாகவே ஸைனியங்களுடன்கூடின பாண்டுபுத்திராகளை யுதததிதில கொலவதறகுத திறமையுடையவர்கள; ஒன்றுசோநதால கேட்க வேணடுமா? வீரியமுடையவர்களும் அஸதிரதிதில விசேஷமான பயிற்சியுடையவாகளுமான நீஙகள இபபொழுது பரஸபரம் பார்கபபோகிறீர்கள" எனறுகூறினன. மாசறறவரே! அபபொழுது மகாவீரியமுளள உம்முடையகுமாரனை திரியோதனன, இவவாறு

மான மாததன் அவ்வாறே பீஷ்மரால அடிக்கப்பட்டு இப்பொழுது படுத்திருக்கிறான். விராட புதிராகளும் மகாரதர்களுமானீ சங்கனும் உதகரனும் மிகபபெரிதான காரியததைச்செய்தும் யமனுடைய வீட்டை அடைநதாகள. யுதததில அதிகமான ஹிம்ஸையைச் செயகின்ற வஸுதானன் விக்ரமததை வெளியிட்டித் துரோணரால யமனுடைய வீட்டையடையும்படி செயயபபட்டான். பாண்டவர்களுகுள மகாரதாகளான இவாகளும் இன்னும் மறற அநேக வீரர்களும் பராக்ரமததை வெளியிட்டித துரோணரால கொலலப்பட்டார்கள. நீ என்னைக் கேட்டதை உரைகலானேன்" என்று கூறினான்.

நானகாவது அத்யாயம்.

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்கு மாண்டவர்கள்போக மிதநத்தவர்களுடைய பெயர்களைக் கூறுதல்.)

திருகராஷ்டிரன, "ஸஞ்சய! பிரதான புருஷாகளுடைய கூட்டமானது நாசம் செயயபபட்டபிறகு, காவததை யிழநத எனனுடைய இதகபபடையில ஏதேனும்மிருநதிருகுமெனறு நான்நினைக்கவிலலை. வீராகளும் மஹா வில்லாளிகளும் குருஷ்ரேஷ்டாகளுமான அந்தப் பீஷ்மரும் துரோணரும் மனனிமிநதமாக கொலலபபடடார்களெனபதைக கேட்டபிறகும் நான ஜீவிததிருபபதிலுல யாதுபயன்? எவனுடைய சைகளினுடைய பலமானது பதினாயிரம் யானைகளுடைய பலதநிறகுச சமானமோ யுதததில பிரகாசிகின்ற அநத பீமசேதயன் கொலலபபட்டானெனபதைத் நான பொறுகவில்லை. ஸஞ்சய! ஸைனியதநில உததமவீரகள கொலலபபடடாகளென்பதைச சொலலியதுபோலக கொலலபபடாமல இநத ஸேனையில

கூறி, பிறகு பிராதாகளுடன சோகது காணனே ஸேனபதியாகச செய்தான. அரசரே! மகாரதனும மிகக யுததமதமுளளவனுமான காணன சேனைத்தலைமையைபபெறறு உரகக ஹிமமகாதம் செயது கடும்போர புரிகதான். ஐயா! காணன எலலா ஸ்ருஞ்சயாகளுககும பாஞ்சாலாகளுககும கேகயர்களுக்கும் விதேஹாகளுககும பெரிய தன்பததைச செய்தான. அவனுடைய விலவினைறு பாணக கூட்டஙகள, முகதி (விடபபபட பாணங்களின்) புங்கங்களேத தொடாநது வணடினங்களபோல நாறறுககணகாகத்தோன்றின. அவன பலசாலிகளான பாஞ்சாலாகளையும் பாண்டவர்களையும் பீடித்து ஆயிரகணகான யுதத வீராகளையு கொன்று ஆஜ்ஜனைல தள்ளப்பட்டான்" எனறு கூறினான.

உயிரோடிருப்பவாகளையும் எனகுச சொல எவர்கள• உன்னால இபபொழுது சொலலபபட்டாகளோ அவாகள மாணடபிறகு, எவர்கள ஜீவிததிருகிறாகளோ அவாகளணைவரும் மாணடதறகுச சமானமென்பதே எனனுடைய எணணம" எனறான.

ஸஞ்சயன சொலலலானான "வேநதரே! எநத வீரருகளுப பிரம்மணைதமரான துரோணரிலே ஆசசரியகரமானவையும் ஒளியுள்ளவையும * நான்குவிதமானவையும திவயமானவையும் (தனுர் வேததிதில) சொலலபபடடவையுமான மகாஸதிரஙகள உபதேசிக கப்படடிருகினறனவோ மஹாரதரும பயன்தரும முயறசியுளள வரும சுறுசுறுபபுளள கைகளையுடையவரும உறுதியான ஆயுதஙகளையுடையவரும திடமான முஷ்டியையுடையவரும திடமான அம்புகளையுடையவரும வீரயமுடையவரும வேகமுடையவருமான அநதத துரோணபுததிரா உமது நிமிததமாக யுததமசெயயும விருபபதுடன ஸன்னததராயிருகிறார ஆநாதத தேரதலில வஹிகினறவனும ஹரிதிகனுடைய புததிரனும மகாரதனும ஸாதவதாகளுள் சிரேஷ்டனும் அஸதிரவிதையில ஸாமாதியமூளளவனும் போஜனுமான கிருதவாமா உமது நிமிததமாக யுததஞசெயவதறகு விருபபதுடன ஸன்னததனாக இருகிறான யுதததிதில அசைகக முடியாதவனும, உம்மைச சோநதவாகளுள சிறநத படைததலைவனும பலசாலியும் தன்வாதததையை ஸதயமாகச செயய எணணங்கொண்டு தஙகை பிளளைகளான பாண்டவாகளை விடடுவிடடு, யுதததிதில சூதபுதிரனுடைய தேஜோவதததை அஜாத சதருவின முனனிலையில பிரதிஜ ஞை செயதவனும எவவிதததிலனும ஜயிகக முடியாதவனும, இநதிரனுக்குச சமமாள வீரயமுடைவனுமான சலயன் உமது நிமிததமாக யுததஞசெயவதில விருபபமுறறவனாக இருகிறான. அரசரே! மகாபாகுபலமுள்ளவரும பலவிதமான விசிதிர அஸதிர யுததம் செயகினறவருமான சரதவானுடைய புததிரரும கௌதமரும, மிகுபெரிதும் ஆச்சரியமான தும் பாரதததை ஸகிகககூடியதுமான தனுவைக் கையிலதாஙகி யுததம்செயய விருபபமுளளவராக ஸன்னததராயிருகின்றார் ராஜரே! கெடட சூதாட்டததைச செயதவனும கலகதில பிரியமுளளவனுமான காநதாரராஜன் தன புதிரர்களுடன காநதார

*தருடம்=உறுதியாக அடிபபது ; தூரம=தூரதிலுளளதை அடிபபது ; ஸூக்ஷமம்=நுட்மானதை அடிபபது ; சபதவேதி=சபததினை வழியேசெனறு அடிபபது. 'சிதரம, சுபரம, திவயம, விகிதம' எனறும் கொள்ளலாம். ஆதிபாவம் 520-ம் புகம் குறிபபிற் காணக.

முக்கியர்களோடும் யானைகளோடும், உமது நிமித்தம் யுத்தத்தை
யும் விருப்பத்துடன் [illegible] இருக்கின்றான். குருசிரேஷ்
டரே! மகாரதனான [illegible] ராஜபுத்திரன் [illegible] தேரோடு
யோடும் கூடிய ரதத்தின்மீதேறி உமது நிமித்தமாக யுத்தம் செய்யும்
விருப்பத்துடன் இருக்கின்றான். அரசரே! அவ்வாறே, கௌரவ
சிரேஷ்டனும் உம்முடைய குமாரனுமான [illegible] அக்கினியைப்போ
லவும் சூரியன்போலவும் [illegible] ரதத்தின்மீதேறி மேகமில்லாத
ஆகாயத்தில் சூரியன் [illegible] பிரகாசித்துக்கொண்டு
[illegible] இருக்கின்றான். [illegible]
[illegible] கூடின [illegible] போகின்றவனு
யானை [illegible] போல விளங்குகின்றான்
புருஷ [illegible] கவசம் பூண்
[illegible] அந்த [illegible]
[illegible] புத்திரனுடைய [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] புத்திரன் [illegible]
[illegible] ஷ்டனான
* [illegible], [illegible] புத்திரன், [illegible], ஜயன், சலன், ஸத்யவிர
தன், துச்சலன் ஆகிய இவர்கள் சேனையுடன் நிற்கின்றார்கள். தன்
னைச் சூழ்ந்து [illegible] ஒவ்வொரு யுத்தத்திலும் சத்துருக்க
ளைக் கொல்லுகின்றவனும் சிறந்த தேரையும் குதிரையுமுள்ளவனும்
யானைகளோடும் காலாட்களோடும் (பகைவர்களை மதித்துச்) செல்லு
கின்றவனுமான கைதவ்யராஜகுமாரன் உமது நிமித்தமாக யுத்தம்
செய்யும் விருப்பத்துடன் நிற்கின்றான். புருஷ சிரேஷ்டர்களும்,
அடிக்கின்றவர்களும், மானிகளும், ஸத்யஸந்தர்களுமான சுருதாயுவும்
திருதாயுதனும் சித்ராங்கதனும் வீரனான சித்ரஸேனனும் யுத்தம்
செய்யும் விருப்பத்துடன் நிற்கின்றார்கள். ஸத்யஸந்தனும் மகாத்
மாவுமான கர்ண புத்திரனும் யுத்தம் செய்ய விருப்பமுள்ளவனாக
யுத்தத்தில் ஸன்னத்தனாக நிற்கின்றான். அரசரே! உத்தமமான அஸ

---

* இதனை விசேஷணமாகக் கொள்ளலாம். 'லஜ்ஜையுள்ளவன்' என்பது பொருள்.

திரங்ச ள யுடையவர்களும் கைச்சுறுசுறுப்புள்ளவர்களும் பெரும் படைசில அதிகமான மஞ்தைரியதையும் வீரியதையும் உடைய வாகளுமான மறறக காண்புதிராகளிருவரும் உ மது நிமிததமாக யுத தம் செய்யும் விருபபதுடன் நிறகினறாகள மகாராஜரே! குரு ராஜனன துரியோதனன், முக்கியாகளும் யுதத வீராகளுள் தலைவாக ளும் அளவறற பிரபாவமுளளவாகளுமான இவாகளோடும் மறறவாக ளோடும் சேர்நது யானைக்கூட்டததினிடையில மஹேநதிரன்போல ஜயததின்பொருட்டு ஸன்னததனக இருகிறான"என்று சொன்னன்.

திருதராஷ்டிரன, "(இரணடு கட்சியிலும்) வநத ஸைனிகாகள பிழைததிருக்கின்றாகளோ அவாகள உளளபடி உரைகபபட்டா கள் இதுவரையில அடைநதிருகிற நனமைகளால இனிவரும் ஜயாபஜயங்களை நன்றாக அறிகிறேன" எனறு சொனனன் அபபொ ழது அம்பிகா புதரனை திருதராஷ்டிரன் இவ்விதம் சொலலிக கொணடே தன் சேனையைப பெரும்பானமையாகச சிறநத வீராகள கொலலபபட்டதும் சிறிதே மிருநதிருபபதுமாக கேட்டுச சோகத தினாலே பொறி கலஙகி மூரசசையடைநதான மூரசசை யடைநத திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! ஒரு மூகூரத்த நேரம் பேசாமலிரு. ஐயா! மிகப பெரிதான அபபிரியதைக கேட்டு என் மனம் வியாகுல முறறிருக்கிறது. மனம மயஙகுகிறது அவயவஙகளும சோரவடை கின்றன நடபபதறகும சகதியறறவனக இருகிறேன்" எனறு கூறினன் அம்பிகா புதரனும அரசனுமான அநதத திருதராஷ்டி ரன், இவ்விதமான வாரததையைச சொலலிவிடடுப பினபு மன மயகமடைநதான" என்று கூறினார

ஐந்தாவது அத்யாயம்.

(திருதராஷ்டிரன் கர்ணனுடைய குணங்களை வர்ணித்துத் துன்பமற்றது.)

ஜனமேஜயா, "பிராம்மணோத்தமரே! யுதததில காணன கொலலபபட்டதையும் தன புதராகள ஓடியதையுங்கேட்டு (வருநதிப பிறகு) சிறிது மனம்ஆறுதலுறற அரசன என்ன சொன்னன்? புதரா களுடைய வியஸனததினால உணடாயிருக்கிறதும மிகப பெரிது மான துயரத்தை யடைநதிருகிற அரசன். அகாலததில சொலலி யதை, கேட்கின்ற எனகது உரைககலேண்டுமே" எனறு வினவ, வைசம்பாயனா சொலலத தொடங்கினார

"மஹாராஜரே! அம்பிகாபுதிரனும் ஜனங்களுக்கு ராஜனுமான திருதராஷ்டிரன், நம்பத தகாததும் ஆச்சரியகரமானதும் பிராணிகளுக்கு மோகததை யுண்டுபண்ணுகிறதும் மேரு நகர்ந்தது போன்றதும் பயங்கரமானதும் மகா புததிமானுன * சுக்கிரனுக்கு (நேர்ந்த) தகாததான புததி மயககம் போன்றதும் பயங்கரமான செய்கையுளள இநதிரனுக்குச சததுருகளிடங்களினின்று உணடான தோலவி போனறதும் மகா காநதியையுடைய ஸூரியன ஆகாயததினின்று பூமியிலவிழுவது போன்றதும், நீர நிரம்பிய கடலினுடைய மனததிலுளும நினைகக தகாத வறடசி போனறதும பூமி, ஆகாயம், திகுகுக்கள, ஜலங்கள (இவைகளுடைய) ஆச்சரியகரமான ஸாவநாசம்போன்றதும்புணணியம்பாபம்என்கிற இருவினைகளுடைய பயனின்மை போன்றதுமான கர்ணனுடைய விநாசததைக கேட்டுப் புததியிலை கன்ருக ஆலோசிதது க்ாணலுகு யுதததில வதம் நோநதிராது என்று எண்ணி, 'பிராணிகளுகு இவவாறு நேருதல ஸஹஜமாதலால ஸமாவிதது மிருக்கலாம்' எனறு கருதிச சோகாகுனியிலை எரிகக படுகினறவனும் ஹருதயதில அகுனியைப சோதது ஊதது படுகினறவன்போன்றவனும் மிகுக தளாசியடைநத அங்கங்களோடு கூடியவனும் பெருமூசசுவிடுகினறவனுமான தனையமுறறவனும் 'ஹா ஹா'எனறு சொலலி மிகுநத துயரத்தை யடைந்தவனுமாகிப் புலமபலானன். "ஸஞ்சய! காலையான து (வேறு)காலையோசிசண்டை செயவதில பின்வாஙகாததுபோலச் சததுருவான மஹேந்திரனேடும் போபுரிவதில பினவாஙகாதவனும் வஜரம்போனற சரீரமுடையவனும யெலலவனமுளளவனும தனனுடைய காணடீவியிலுளும தலதவனியிலுளும சரமாரியின் சபதததாலும ரதஙகளும் குதிரைகளும மனிதாகளும் யானைகளும் யுதததில கிலெபெருமற செயபவனும மகாபாகுபலமுளளவனும சததுருக கூட்டங்களை அழிபபவனும் (சததுரு ஸம்ஹார விரததினின்று) தவருதவனும் தனனை அடிதது துரியோதனன் மகாராஜனான பாணடுபுதிராகளோடு வைரததைச செயதறகுக காரணமானவனும் தேர்பபாக முடைய புததிரனும் வீரனும் வலிமமததையும் யானையையும்போன்ற பராகரமததையுடையவனும் ஒருதினுடைய திமிலபோன்ற தோளையுடையவனும்விருஷபததினுடைய கண், நடை, ஸவரம்போன்ற கண்

* 'பாரகவஸய' எனபது மூலம்; 'பரசராமருகு' எனறும் கொளள லாம.

களையும் நடையையும் ஸ்வரத்தையுமுடையவனும் ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டனும் புருஷர்களுள் உத்தமனும், ஸஹிக்கமுடியாத வல்லமையுடையவனுமான கர்ணன் பார்த்தனால் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொலலப்பட்டான்? தன் பாகுபலத்தால் கொழுபபுளளவனை எவன் எப்பொழுதும் அச்சுதனையும் தனஞசயனையும் ஒன்றுகூடின மற்ற விருஷ்ணிகளையும் லக்ஷியம் செயயவிலலையோ, எவன் 'யான் ஒருவனுகவே யிருந்துகொண்டு சாங்கத்தையும் காண்டீவத்தையும் விலலாகவுடையவாகளும் பகைவாகளால ஜயிகக்முடியாதவர்களும் ஒன்றுசோக திருப்பவாகளுமான கிருஷ்ணர்ஜுனாகளை யுத்தத்தில நிவய ரதத்தினின்று தளளுவேன்' என்று எபபொழுதுமே மனதனும் பேராசையினால புத்திமயக்கமுள்ளவனும் சினத்தையினால தலைகுனிந்திருப்பவனும் ராஜ்யத்தில ஆவலுள்ளவனும் மனக்கவலை யுறறவனுமான துரியோதனனைப் பாத்துச் சொலலிகொண்டிருந்தானே, நிவயாஸத்திரங்களை அறிந்தவனும் மகாதேஜஸை உடையவனும் கவசத்தையும குண்டலங்களையும் அறுத்துக் கொடுத்தவனும் ஸூரியனுடைய குமாரனும் ரதிகாகளுள சிறபபுறறவனும் புருஷசிரேஷ்டனுமான ராதை யின்மகன் கழுகு இறகுகள்பூண்டவையும ஜவலிகின்றவையுமான அம்புகளாலே எலலாக காம்போஜாகளையும் கேகயாகளையும் அவந்தி தேசத்து வீராகளையும் காந்தாராகளையும் மத்ரகாகளையும் மாஸதயாகளையும் நிரிகாதத்தர்களையும் தங்கணாகளையும் சகாகளையும் பாஞசாலாகளையும் விதேஹாகளையும் குளிந்தாகளையும் காசிதேசத்து வீராகளையும் கோஸலாகளையும் ஸ்ருஞ்சயாகளையும் அங்கர்களையும் வங்காகளையும் நிஷாதர்களையும புண்ட்ராகளையும் கேகடாகளையும் வத்ஸாகளையும் களிங்காகளையும் தரதர்களையும் அஸ்மகாகளையும் ரிஷிகாகளையும் சபரர்களையும் ஹாராகளையும ஹூணாகளையும் பரஹூணாகளையும் ஸகர்களையும் மிலேச்சதேசத்துத் தலைவர்களையும் தாகஷவாஹிகளையும் ஆட்விகாளையும் அவ்வாறே எலலாச சத்துருகளையும் யுத்தத்தில ஜயித்தத்துத் துரியோதனனுடைய அபிவிருத்தியினபொருட்டுக் கபபங கொடுகசும்படி செய்வித்தானே, உத்தமமான நிவயாஸத்திரங்களை அறிந்தவனும் ஸேனரக்ஷகனுமான அந்தக காணன யுத்தத்தில வீரயசாலிகளும் சூரர்களும் பகைவர்களுமான பாண்டவர்களால எவவாறுகொலலப்பட்டான்? தேவர்களில மகேந்திரன் *சிறந்தவன். மனிதாகளில

* 'வ்ருஷ:' எனபது மூலம்; 'இந்திரன மழையைப பொழிபவன். கர்ணன தனத்தைப பொழிபவன்' என்றும் கொளளலாம்.

கர்ணன் சிறந்தவன். உலகங்களில சிறந்தவனை மூன்றுமவனே நாம் கேட்டதேயில்லை. குதிரைகளுள் உச்சைஸ்ரவம் சிறந்தது. அரசர் களுள் குபேரன் சிறந்தவன். தேவாகளுள மகேந்திரன் சிறந்தவன். (சத்துருகளை) அடிக்கும் வீராகளுள் காணன் சிறந்தவன். சூரர்க ளும் ஸமர்த்தாகளும் வீரயசாலிகளுமான அரசாகளால ஜயிகக படாதவனும் தூயோதனனுடைய அபிவிருத்திகாகப் பூமியினை தையும் ஜயித்தவனும் மகததேசாதிபதியான ஜராசந்தன் தன்னையடு த்து ஸமாதான வசனதைச் சொலலிக்கொண்டு சினேகிதர்களோடு யாதவர்களையும் கௌரவாகளையும் தஎிரப் பூமியிலுள்ள எலலா க்ஷத் திரியர்களையும் ஜயிகக் காரணமாயிருந்தவனுமான அபபடிபபட்ட கர்ணன் தவறுதல யுததததில் ஸவயஸாசியினால கொலலபபட்டா னென்பதைக்கேட்டு ஸமுததிரதநில உடைந்தமரக்கலம்போல நான் துக்கஸமுத்திரதநில மூழகிவிட்டேன். ரதிக ஸாரேஷ்டனை அந்தக் கர்ணன், தவறுதல யுதததில கொலலபபட்டதைக கேட்டு ஸமுத்தி தில் தெப்பமிலலாதவன்போல நான் துகக ஸமுததிரதநில மூழ்கி விட்டேன். ஸஞ்சய! இவவிதத துககங்களாலும் யான அழியாம லிருக்கிற காரணதநினால என்மனம் வஜ்ரதைக்காட்டிலும் மிக்க திடமானதென்றும் உடைக்க முடியாததென்றும் என்னுகிறேன். ஸூத! ஞாதிகளுகரும் ஸம்பநதிகளுகரும் மிதரராகளுகரும் நோந்த இவ்விதமான அபஜயதைக் கேட்டு என்னைதவிர வேறு எந்த மனிதன் உலகதில உயிரை இழவாமலிருபபான்? ஸஞ்சய! விஷத தையுண்டாவது தீயிலவிழுநதாவது மலைமீதிருநது கீழேகுதிததாவது * மகாபாஸதானம்செயதாவது ஜலதநில விழுநதாவது † பராயோப வேசஞசெயதாவது உயிரைவிட விருமபுகிறேன். பொறுகமுடியாத துயராகளைப் பொறுபபதறகுச சகதியறறவனாயிருகிறேன்" எனறு கூறினான

ஆறுவது அத்யாயம்.

(கர்ணனுடைய வதத்தைக்கேட்டுத் திருதராஷ்டிரன் கர்ண துரியோதன நுடைய ஸ்துதிநிந்தைகளைக்கூறிக் கர்ணர்ஜுனர்களுடைய யுத்தத் தைச் சொல்லும்படி ஏவியது.)

ஸஞ்சயன், "அரசரே! ஐஸ்வாயதநினாலும் குலதநினாலும் கீர்த்திபினாலும் தவதநினாலும் வேதாதயயனதநினாலும் உம்மை இப்

---

* வடதிசை நோகிக்க திருமபாமல செலவது. † ஆகாரமினறிப் படித்து உயிர் துறப்பது.

பொழுது நல்லோர்கள் நகுஷகுமாரனை யயாதியைப்போல என்னு கின்றார்கள். நீர் வேதாத்யயனத்தில மகரிஷிக்கு ஒப்பானவர் என் ணிய காரியததைச செயதுமுடிததவா மனததை நிலைகிறுதிகொள் ளும்; துக்கதில மனததைச செலுததாதீர்" என்று கூறினன். திருத ராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! யுதததில ஸாலவிருக்ஷதுகரு ஒப்பான கர்ணன் கொல்லபபட்டமையால, ஆண்மை பயனறறது; அதனை நிந்திக்கவேண்டும் தெய்வமே சிறநததென நான் என்னுகி றேன். யுதிஷ்டிரனுடைய ஸேனையயும பாஞ்சாலாகளுடைய தோக்கூட்டங்களையும் நாசஞசெய்து சரமாரியினுலே எலலாத திகுகுக் களையுந தவிக்கசசெய்துவிட்டு வஜ்ராணியான இநதிரன் அஸுரா களை மோகிக்கச்செய்வதுபோல யுதததில பாரததாகளை மோகிக்கச செய்த மகாதரனை அநகங்காணன் காறறினால முறிகாபபடட மரம் போல எவ்வாறுகொலலபபட்டு படிதானோ? கடலுகரு அகதரையைக் காணமுடியாததுபோலத துககதின் முடிவை யான காணவிலலை கர்ணனுடைய நாசததையும பலகுணனுடைய ஜயததையுங் கேடடு எனக்குக் கவலை மிக விருதியடைகிறது மரிகவேண்டுமெனகிற விருப்பமுண்டாகிறது ஸஞ்சய! கர்ணனுடைய வதததை நம்பத தகாததென்று நான் என்னுகிறேன 'புருஷப்புலியான காணன கொலலபபட்டான்' என்பதைக் கேட்டும் வெடிகாமலிருபபதால என் மனம் வஜ்ரமபோல உறுதியானது 'கர்ணன் மாண்டான்' எனபதைக கேடடும் மிகுந்த துனபததை படைதது இவவுலகில ஜீவிததிருகிறதினால எனை ஆயுள் முன்பே தேவதைகளாலே மிக நீண்டதாக ஏறபடுததபபடடதென்பது நிசசயம ஸஞ்சய! நண்ப னேயிழநதவனை எனனுடைய இநத உயிரவாழநதையானது நிநதிக் கததக்கது. ஸஞ்சய! இபபொழுது நான நிநதிகதபப ட இவவித நிலைமையை அடைநதுவிடடேன மநதபுதியுடையவனை நான எலலோராலும் துகழகபபடடதகவனை எளிமையுறறிருகுகபபோ கிறேன் ஸூத! நானே முனகாலததில எலலா ஜனஙகளாலும் மரி யாதை செயயபபட்டிருநது இபபொழுது பகைவாகளால அவமதிக கப்பட்டு உயிருடனிருநத எவவாறு சாதியுளளவனுவேன ஸஞ்சய! பீஷ்ம துரோணாகளுடைய வதததினாலும் மகாதமாவான காண னுடைய நாசததினாலும் மிகக பெருநதாயாததை அடைநதுவிடடே னென்று எண்ணுகிறேன் ஸஞ்சய! யுதததில ஸூதபுதிரனை கர்ணன் கொலலப்பட்டபிறகு நமது சேனை மிகுநதிருபபதை யான் காண்கிறேனில்லை மகானை அநதக காணனை எனை குமாராகளுகரு

ஒரு கரையாயிருந்தான். சூரனை அவன் அநேக அம்புகளைப்பிரயோகித்தும் யுத்தத்தில கொலலபபட்டானலலனே? புருஷ சிரேஷ்டனை அவனே விட்டி நான் பிழைதிருததலில யாதுபயன்? வஜ்ராயுதத்தினுடைய வீழதலால பிளக்கப்பட்ட மலையின் சிகரம்போலக் கர்ணன் நிச்சயமாகப பாணஙகளால பீடிக்கபபட்டுத் தேரினின்றும் கீழே வீழ்நதான். மதஙகொண்ட யானையினால தளளபபட்ட மதங்கொண்ட யானைபோல அநதக்காணன் தள்ளப்பட்டும் ரக்தத்தால் நனைகபபட்டும் நிசசயமாக யுதத பூமியை விளஙகும்படி செய்து கொண்டி படிததிருக்கிறான் எவன் என் குமாரர்களுக்குப் பலமோ எவனிடத்தினின்று பாண்டவர்களுக்குப் பயமோ எலலா விலலாளிகளுகளும் பிரதிஸ்பர்தியான அநதகாணன ஆஜ்ஞனால கொலலப்பட்டான் வீரனும் சிறந்த விலலாளியும் மித்திரர்களுக்கு அபயததைக் கொடுக்கின்றவனுமான அநதக காணன் முறகாலததில இந்திரனால வீரனன பலாஸ்ரன் அடிகபபட்டதுபோல அடிகபபட்டுப் படித்திருகிறான் ஸஞ்சய! முடவனுடையவழிகடையும் தரித்திரனுடைய விருபபமும் துரியோதனனுடையபோராசையும்ஸமமானவைகள.ஒரு விதமாக நினைகபபட்டகாரியம் வேறுவிதமாகிறது;ஆசசரியம்! தெய்வம் பலமுளளது. காலமும் தாணடதகாதது. ஸூத! ஒடுகின்றவனும் கிருபணனும் எளிமையுளளவனும் பராக்ரமததை இழந்தவனும் எனன புதநிரனுமான துசசாஸனன கொலலபபடாமலிருந்தானே? ஐயனே! யுததததில துசசாஸனன அறபாகள செயயததக்க காரியஙகளை செயயாமலிருநதானே? சூராகளும் சிறபபுறறவாகளுமான மறற கூடதிரியாகளபோலக கொலலபபடவிலலையா? எபபொழுதும் 'யுதம் வேண்டாம்' என்கிற யுதிஷ்டிரனுடைய வசனததை மூடன் பதயமான ஔஷதகதை ஏறறுகொளளாத துபோலத துரியோதனன் ஏறறுக்கொளளவிலலை சரதலபததில படித்திருகின்ற மகாத்மா வானபிரஸ்தமாலே தண்ணீரை வேண்டபபட்ட ஆஜ்ஞனன பூமியைப் பிளநதான் அவனால உண்டுபண்ணபபட்ட நீரதாரையைக்கண்டு மிக்க புஜபலமுள்ள பீஷ்மா, 'ஐயா! பாண்டவர்களோடு ஸமாதானம் செய்துகொள் நீ தனியாகுகொள்வதினால பகைமை தணியும். உனகனுடைய யுததம் என்னையே முடிவாகக்கொண்டி நிறகட்டும். பாண்டுபுதிராகளுடன் சோகாத ஸகோதரபாவத்தோடு பூமியை அனுபவி' என்றார அவருடைய வாதததையைக் கேளாமல் நிச்சயமாக என் புதிரன் சோகததை அடைகிறான். தீர்க்கதர்சியான அவருடைய அந்தவாதததை இபபொழுது பலிததுவிட்டது. ஸஞ்ஜய!

மந்திரிகளே இழந்தும் புதிதாகவே இழந்தும், சிறகு முறிந்த பக்ஷி போலச் சூதாட்டத்திலே கஷ்டத்தை அடைந்துவிட்டேன். ஸஞ்ஜய! பறவையைப்பிடித்து இரண்டு சிறகுகளையும் முறித்து விளையாடுகின்ற குழந்தைகள் களிப்புடன் பறக்கவிடுகிறார்கள். சிறகு முறிந்தமையால் அந்தப் பக்ஷிக்குப் பறந்துசெல்வது எவ்வாறு இயலாதோ அவ்வாறே நானும் சிறகு முறிந்த பக்ஷிபோலாகி க்ஷயத்தை அடைந்தவனும் எல்லாப்புருஷார்த்தங்களையும் இழந்தவனும் ஞாதிகளாற்றவனும் பந்துக்களால் விடுபட்டவனுமாயிருக்கிறேன் எளியவனும் பகைவர்களுடைய வசத்தை யடைந்தவனுமாயிருக்கின்ற யான் எந்த நிலைமை அடைவேன்?" எனறு கூறினான் இவ்வாறு, திருதராஷ்டிரன் அதிக மனவருத்தத்தையடைந்து புலம்பி மறுபடியும் சோகத்தால் மனக்கலக்கமுற்று ஸஞ்ஜயனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறலானான் பிரபுவும் யுத்தத்தில் * ஒரு காரியத்தின்பொருட்டு எல்லாக காம்போஜர்களையும் அம்பஷ்டர்களையும் கேகயர்களையும் காந்தாரர்களையும் விதேஹர்களையும் ஜயித்தவனும் சூரியோதனனுடைய பெருமை கத்தினபொருட்டுப் பூமியை ஜயித்தவனுமான அந்தக காணன, பாகு பலமுள்ளவர்களும் சூரர்களுமான பாண்டவர்களால யுத்தத்தில ஜயிக்கப்பட்டான். மகா வில்லாளியான அவன கிரீடியினாலே யுத்தத்தில கொல்லப்பட்டபிறகு, எந்த வீரர்கள நின்றார்கள? ஸஞ்ஜய! அதனை எனக்கு நீ சொல்லவேண்டும் யுத்தத்தில பாண்டவர்களால கொல்லப்படாமல ஒருவனாவது விடப்பட்டவில்லையா? ஐயனே! எவ்வாறு வீரன் தள்ளப்பட்டானென்பது முன்பே உன்னால சொல்லப்பட்டது. சிகண்டி சஸத்ரதாரிகளான எல்லாவீரர்களாலும் உத்தமரும், தன்னோடெதிர்த்துப் போர்புரிவதை அங்கீகரியாதவருமான பீஷ்மரைச சிறந்த பாணங்களால யுத்தத்தில தள்ளினான் ஸஞ்ஜய! அவ்வாறே,'அர்ஜுனத்தாமா கொல்லப்பட்டான்' எனகிற தாமராஜனுடைய வாக்கியத்தையுங்கேட்டு யுத்தத்தில எல்லா ஆயுதங்களையும் கீழே வைத்தவரும் யோகநிஷ்டையிலிருந்தவரும் சிறந்த வில்லாளியும் அனேக அம்புகளால நான்குபக்கங்களிலும் நிறைக்கப்பட்டவருமான துரோணர துருபத புத்திரனான திருஷ்டத்யும்னனாலே வாளினாலெறிந்தும் கொல்லப்பட்டார். பீஷ்மரும துரோணரும விசேஷித்தத்துத துனபம் விளைவிக்கக்கூடிய ஸமயத்தில கபடத்தினாலே கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக் கேட்டேன யுத்த முறைப்படி யுத்தஞ் செய்கின்ற வஜ்ரபாணியான இந்திரனும் யுத்தத்தில பீஷ்மா துரோணா இரு

* வனபர்வம 254-255-ம அத்தியாயங்களைப் காண்க.

வரையும் கொலவதறகுத திறமையுள்ளவனகான். அது ஸததிய மென்றே நான் உமகுச சொலலுகிறேன். உததமமான அனேக அஸதிரஙகளைப பிரயோகிகினறவனும் இநதிரனுக்கொப்பானவனும் வீரனுமான காணனை யுததததில விருதயு எவவாறு தொட்டான்? இநதிரன எவனுடைய குணடலஙகளைப பெறறுககொண்டு மின்ன லைப போலப பிரகாசிகினறதும தெயவததன்மையுளளதும ஸவா ணததால அலஙகரிகபபடடதும் பகைவாகளைக் கொலலுகின்றது மான சகதியாயுததமதைக கொடுததானனை ஸவாணமயமான பூஷணத துடன்கூடியதும ஸாபபததினுடைய முகம்போன்ற முகமுள்ள தும தேவஸமபநதம பெறறதும, யுததஙகளில பகைவாகளை அழிக் கினறதும், இறகுகள பூணடதும் கூருளளதுமான அம்பானது எவ னுடைய தூணியில பதிதது்கொணடிருநததோ, பீஷமா துரோணர் முதலான மகாரதாகளான வீராகளை எவன அலகஷியம்செயது ஜம தகனி குமாரராகிய பரசுராமரிடததினின்று மகா கோரமான பிரம் மாஸதிரதததைக கறறுககொண்டானனை, மகா பாகுபலமுளளவனுன எவன துரோணர் முதலானவாகளை பாணஙகளால பீடிகபபடடுப் புறஙகாட டி ஓடுவதைககணடு ஸுபதரா புதரனுன அபிமன்யுவி னுடைய விலலெங கூரமையான அமபுகளால அறுததானனை, எவன் பதினமூனறாம யாளை மலமுளளவனும வஜராயுதததின வேகம்போன்ற வேகததை யுடையவனும (ஸம்ஹார விரதததினின்று) தவறாத வனுமான பீமஸேனனை விரைவாக ரதததை யிழநதவனுகச செயது பரிஹஸிதானனை, எவன வணஙகின கணணுகளுளள அம்புக ளாலே ஸஹதேவனை ஜயிதது அவனை ரதததை யிழநதவனுகச் செயது கருணையினாலும தாமசிகதையினாலும அவனைக கொல லாமல விடடானனை, எவன ஆயிரகணகானகான மாயைகளை வெளி யிடுகினறவனும ஜயததில விருபபமுறறவனும ராகஷஸ சிரேஷ்ட னுமான கடோதகசனை இநதிரனால கொடுககபபடட சகதியினால கொனறானனை, எவனுடைய யுததததில இததனைகள வரையில வீரனன தனனுயன பயநதவனுக தவறாதுவயுததம செயய அணு காமலிருநதானனை, அவன எவவாறு யுததததில கொலலப்பட டான? எபபொழுதும 'வேறு பகுததில யுததததிறகு அழைக்கிற ஸமசபதகாவளைக கொனறுவிடடுப பிறகு யுததததில விகாதனன குமாரனன காணனை யான கொலவேன' என்று சொலலிககொண்டு பாரதன யுததததில மநத ஸோத புநதிரனைவிட்டு விலகினனை அப் படிபபடட பகைவீராகளைக கொலலுகின்ற வீரனன காணன் பார்தத

ஞல எவவாறு கொலலபபட்டான்? ரதமானது ஒடியாமலும் வில சிதருமலும் அஸ்திரஙகள நாசமடையாமலும் இருநதால, அநதக் கர்ணன் எவவாறு பகைவாகளால கொலலபபடுவான்? யுதததில பெரிதான விலலைச் சுழறறிகொண்டு கோரமான அம்புகளையும் திவ யாஸ்திரங்களையும் பிரயோகிகின்றவனும் புருஷசிரேஷ்டனும் புலி போல வேகமுளளவனுமான காணனை யுதததில ஜயிபபதறகு எவன வலலமையுளளவன்? 'காணன் கொலலபபட்டான்' என்று என னிடம் சொலலுவதால நிசசயமாகவே அவன்விலலாவது ஒடிகக பட்டிருக்கவேண்டும, அலலது, ரதமாவது பூமியில அமுஙகியிருததல வேண்டும், அலலது, அஸதிரஙகளாவது நாசமடைநதிருககவேண் டும். அநதக் காணனுடைய நாசததில வேறு காரணததை யான் காணவிலலை. 'யான் எவ்வளவு காலம் பலருனனைக கொலலவிலலை யோ அவவளவு காலம்வரையில யான காலகளை அலம்புகிறதிலலை' என்கிற மகா கோரமான வரதமானது மகாதமாவான எநதக் காண னுககு இருநததோ, புருஷ சிரேஷ்டனும் தாமராஜனுமான யுதிஷ டிரன் யுதததில எவனிடதினினறு பயநது பதினமூன்று வருஷ காலம் எபபொழுதுமே தூரகமறறிருநதானோ, மகாதமாவும் வீய முடையவனுமான எவனுடையபலததை ஆதாரமாககொணடு என புததிரன் பாணடவர்களுடைய மனனியான திரௌபதியைப பலாத காரமாகச சபையினகண இழுததுவநதானோ (அதிலும்) அநதச சபையின மததியில கௌரவாகளுடைய எதிரில பாணடவாகள பாததுககொண்டிருகுமபொழுதே பாஞசால ராஜகுமாரியான திரௌபதியைத 'தாஸபாரியை' என்று சொனனானே, (மேலும) சூத புததிரனன எவன் பாஞசாலியை நோககி 'திருஷ்ணையே! உனகுப பாததாகளிலலை எலலோரும எளளுபபதருகுச சமானாகள. உத தமமான தேககாநதியையுடையவளே! வேறு கணவனை அடைவா யாக' எனறு இவவாறு மூறகாலததில குரூரமான வாததைகளைச சபையில ரோஷததினுல (திரௌபதியைக) கேடகும்படி செயவித தானே அபபடிபபடட காணன் பகைவாகளால எவவாறு கொலலப் பட்டான்? 'தரியோதன! யுதததைப புகழகின்ற பீஷமாவது அலலது யுதததில கெடடமதநகொணட துரோணாவது பஞ் பாதததால குநதீபுததிராகளைக கொலலாமறபோவாகளானுல பாத தர்களனைவரையும் யான கொலவேன் உனககு மனககவலை வேண் டாம். அழகிய சநதணததால பூசபபட்டதும் எதிரதுச் செலலு கின்றதுமான எனனுடைய பாணததிறகுக காணடீவமாவது அழி

வறற பெரிய தூணிகளாவது என்ன செயயும்' (என்று எவன் வீர வாதம் செயதுகொண்டிருநதானோ) நிச்சயமாக விருஷபததினுடைய திமிலபோன்ற தோளகளையுடைய அநதக்காணன் அஜுனனால எவ வாறு கொலலபபடடான்? ஸஞசய! எவன் காண்டீவததினின்று விடுபட்ட அம்புகளுடைய கொடிய ஸபாசததை ஆலோசியாமல 'தரௌபதி! நீ பாததாகளை இழநதுவிட்டாய' என்று சொலலிக் கொண்டு பாரததாகளைப பாததாளே, எவனுக்குத தன் பாகுபலத தைப பறறிப புததிராகளுடனும் ஜுரூததனனுடனுங்கூடின பாரதத னிடததினினறு க்ஷணகாலங்கூடப பயமுண்டாகவிலலையோ அநதக் காணனை யுததததில விரைவாக எதிரததுவருகினற இநதிரனுடன் கூடின தேவாகளாலும் கொலலமுடியாதெனறு எணணுகிறேன் அவவாறிருகக, பாணடவாகளால எவவிதம் கொலலமுடியும் என் பதில யாது ஸநதேகமிருகினறது நாண்காயிறறை ருவுகின்றவனும் இரணடு கைகளைகளையுடைதரிகினறவனும் அதிரத புததிரனுமான காணனுகுகதிரில ஒருவனுவும் கீறாதியலாது பூமியானது சூரிய சநதிராகளினுடைய ஒளிகளால விடுபட்டதாலும் ஆகும், புருஷ ஸரேஷடனும் யுததங்களில புறங்கொடாதவனுமான காணனுடைய வதம நேராது கெடடபுததியுடையவனும் மாதனுமான துரியோத னன், துணைவனான காணனுடம பிராதாவான துசசாஸனனுடம் வாஸுதேவனை அவமதிபபதை உசிதமெனறுஎணணினான் எருதின் திமிலபோனற தோளகளையுடையவனான காணன கொலலபபட்ட தையும துசசாஸனன கொலலபபடடதையும் பாரதது நிசசயமாக அநத எனபுததிரன மனவருததமடைநதிருபபானெனறு எண்ணு கிறேன துவந்துவயுததததில ஸவயஸாசியினால கொலலபபட்ட சூரியகுமாரனான காணனையும் வெறறி பெறறிருகினறவாகளான பாணடவாகளையுங் கண்டு துரியோதனன யாது மொழிநதனன்? மகாரதாகளால யுததரங்கததில கொலலப்படட தூமாஷணனையும் விருஷஸேனனையும் மகாரதாகளால சூழகைகபபடடு வதம்செய்யப் படுகினற சேனையையும் புறங்காட்டி ஓடுவதில நோகமுளளவாக ளான மனனாகளையும ஓடுகினற ரதிகாகளையுங் கண்டு என்புதிரன் துணபமடைநதிருபபானெனறு எணணுகிறேனை சிக்ஷிக்கதகாத வனும் அங்கங்காரமுளளவனும் கெடடபுதியுளளவனும் இநதிரியங் களை அடககாதவனுமான துரியோதனன ஊக்கமிழந்திருக்கின்ற சேனையைகண்டு எனனசொனனானை? தானுகவே பெரும்பகையை உணடுபணணிககொண்டு யுததததில பெருமபான்மையாக அழிந்து

போயிருக்கின்ற சேனைகளையுடைய மித்திரவர்க்கங்களாலே பலவாறு தடுக்கப்பட்டும் கேளாத துரியோதனன் அப்பொழுது யாது கூறினான்? யுத்தததில பீமஸேனனால பிராதாவான துச்சாஸனன் கொலலப்பட்டு அவனது இரதததமானது குடிக்கப்பட்டதைப் பாரத்த துரியோதனன் என்னசொன்னான்? காந்தாராராஜனை சகுனியுடன் சோனது துரியோதனன, 'யுதததில காணன ஆஜ்ஞனேக கொலவான்' என்று சபையின்கண் கூறினனலலனே? அததகைய காணன் கொலலப்பட்டபிறகு தூயோதனன் யாதுகூறினான்? ஐயா! ஸுபல ஹுடைய குமாரனை சகுனி முறகாலததில சூதாடிப் பாண்டவர்களை வஞசித்து ஸந்தோஷமடைநதானலலனே? அநதசசகுனி காணன் மாண்டபிறகு யாது மொழிந்தான்? பெரியவிலலைக் கையில தாங்கிய வனும் ஸாதவதர்களுள் மகாரதனும் ஹருதிகனுடைய குமாரனுமான கிருதவாமா காணன் கொலலபபட்டதைக கண்டு யாது கூறினான்? ஸஞஜய! தனுர்வேதத்தைக் கறகவிரும்புகின்ற பரம்மக்ஷத்ரிய வையசியாகள எவருடைய சிக்ஷையை விரும்புகிறார்களோ, புதுமாலும் யௌனமுள்ளவரும் நலல வடிவத்தையுடையவரும் பார்ப்பதறகு இனியதோறறமுளளவரும் மிக்க கீர்த்திபொருந்தியவருமான அந்தஅஸவததாமா கர்ணன் கொலலப்பட்டபிறகு யாது மொழிகதார்? ஐயா! தனுர்வேதத்தில ஆசாரியரும் ரதிகசிரேஷ்டரும் கௌதம குலததவரும் சாரதவானுடைய குமாரருமான அநதக் கிருபாசாரியா காணன மாண்டபிறகு யாது மொழிந்தனா? மதரதேசத துகரு அரசனும் சிறநத விலலாளியும் யுதததில ஸமாதனும் ஸாரதயம் செய்வதில ரதிகர்களுள சிறநதவனும் பலசாலியும் * ஸௌவீரதேசாதிபதியுமான சலயன காணன் கொலலபபட்டதைக கண்டு என்னசொன்னனை? யானைபோல ஜயிகக்முடியாதவர்களான எலலா யுத்த வீரர்களும் காணன் கொலலபபட்டதைக கண்டு யாது சொனனர்கள்? ஸஞஜய! பூமண்டலததிலுளள எநத அரசர்கள யுததஞ செய்வதறகாக வநதுசேநதார்களோ அவர்கள வைகாதனன் கொலலப்பட்டதைக் கண்டு யாது உரைததனர்? ஸஞஜய! வீரரும் ரதிகாகளுள் சிறநதவரும புருஷ ஸரேஷ்டருமான தரோணர் கொலலபபட்ட பிறகு, பிரிகபபட்டிருகிற ஸைனியங்களுக்கு எவர்கள தலைவர்களானார்கள்? ஸஞஜய! ரதிகாகளுள ஸரேஷ்டனும் மதரதேசத தரசனுமான சலயன் காணனுக்கு ஸாரதியம் செயயும் விஷயததில எவ்வாறு ஏறபடித்தபபட்டான்? அதனை எனகருச் சொலவாயாக

* 'சித்ரதேரனும்' என்றும் கொளளலாம்.

யுத்தஞ்செய்கின்ற வீரனை ஸுதபுத்திரனுடைய வலப்பக்கத்தி லுள்ள படையை எவர்கள் காப்பாற்றினார்கள்? கர்ணனுடைய இட பக்கத்திலும் பின்புறத்திலுமுள்ள படையை எவர்கள் பாதுகாத்தார் கள்? எந்தச்சூராகள காணனைவிட்டு விலகாமல இருந்தார்கள்? எந்த அறபாகள அவனைவிட்டு ஓடினார்கள்? நீங்கள் ஒன்று சேர்ந் திருக்கும்பொழுது மகாரதனனகாணன் எவவாறு கொலலப்பட் டான்? மகாரதர்களும் வீராகளுமான பாண்டவர்கள் தாங்க ளாகவே மேகங்கள மழையைப பொழிவதுபோலச சரமாரிகளைப் பொழிந்துகொண்டு எவவாறு பகைவாகளை எதிர்த்தாகள்? ஸஞ்ஜய! ஸர்பமுகமுள்ளதும் தேவஸம்பந்தம் பெற்றதும் மகிமைதங்கிய பாணங்களுள சிறந்ததுமான அந்தக காணனுடைய நாகாஸ்திரமா னது அபபொழுது எவ்வாறு பயனற்றதாயிற்று? அதனை எனக் குச் சொலவாயாக ஸஞ்ஜய! உத்தமனான கர்ணன் கொலலப பட்டபிறகு, மேனமையைபிழக்த என்னுடைய சேனையானது மிசசமிருக்குமென்று நான் எண்ணவில்லை வீராகளும் சிறந்த வில லாளிகளுமான என்னிமீத்தம் உயிரைவிடத துணிந்தவாகளுமான, அந தப் பீஷ்மரும் துரோணரும் கொலலப்பட்டாரஎன்பதைக கேட்டு யான் ஜீவித்திருபபதிலை யாதபயன? எவனுடைய இருகைகளு டைய பலமும் பதினாயிரம் யானைகளுடைய பலத்திற்குச சம மானதோ அபபடிப்பட்ட காணன் பாண்டவாகளால கொலலப் பட்டானென்பதை நினைத்து நினைத்து நான் ஸஞ்சீவகவில்லை. ஸஞ்ஜய! துரோணா கொலலபபட்டவுடனே, புருஷசிரேஷடர்க ளான கௌரவாகளுக்குப பகைவாகளோடு யுத்தத்தில எது நடந் ததோ அதனை எனக்குச் சொலலவேண்டும் எவவாறு கர்ணன் குந்திபுத்திராகளுடன் யுத்தத்திறகாக எதிர்த்தான்? எவவாறு பகைவாகளைக கொன்று தானும் உயிரை இழந்தான்? அந்த விஷ யத்தை எனக்குக கூறுகடவாய்" எனறு சொனனான்

ஏழாவது அத்தியாயம்.

(அஸ்வத்தாமாவினுடைய சோந்படி துரியோதனன் கர்ணனை சேனை பதி ஸ்தானத்தில் அபிஷேகம் செய்ததும், கர்ணன் யுத்தத்தின் போருட்டுச் சேனையை ஏவியதும்.)

ஸஞ்ஜயன், "பாரதரே! மகாராஜரே! அந்தந்த தினத்தில் சிறந்த வில்லாளியான துரோணா கொலலபபடவும், மகாரதரான துரோணபுத்திரருடைய சங்கலபம பயனற்றதாகச செயயப்படவும்,

கௌரவர்களுடைய ஸேஞ்சமுததிரமும் ஓடவும், பார்த்தன் தன் னுடைய சேனையை அணிவகுத்து ஸகோதராகளால சூழப்பெறறு நின்றனன். பரதரிற சிறநதவரே! உமது புததிரனன துரியோதனன அர்ஜுனன் அவவாறு யுதததிறகு ஸன்னதததனக நிறபதை அறிந தும், ஒடுகின்ற தன் படையையுங்கண்டும் பௌருஷத்தினலே தன் சேனைகளைத தடுததான் பாரதரே! அபபொழுது துரியோதனன, தன் புஜபலததை ஆதாரமாகக்கொண்டு தன்னுடைய சேனையை நிலைநிறுதது ஜயததை அடைநதவாகளும் முயறசியுடையவாகளும் ஸநதோஷமுடையவாகளும் பகைவாகளுமான பாண்டவாகளுடன நெடுங்காலம் போபுரிநது ஸநதியாகாலம வநதவுடனே யுததததை நிறுததினன சிறநதபலமுளள நம் கோரரூபமுளளதும் அதிக மான பசிதாகங்களுளளதும் துரோணருடைய வதததினல அதிக சிரமததையடைநததுமான அநதக்கௌரவசேனையை (யுததததி னின்று விலகிப) பாசறையை அடையச் செயதான். யுததததில கோரமான கார்யததைச்செயது தீனஸவரூபநதையடைநத அநதச சேனை இருபபிடததை அடைநது அனறிரவுமுழுவதும் இளைபபாறி ஸந்தோஷமடைநததாகியது. கௌரவாகள ஒன்றுகூடிச சேனை களை (யுததததைவிட்டு ஒழியும்படிசெய்து) தமது பாசறையை அடைநது ஒருவரோடொருவா மநதிராலோசனை செயதார்கள. அவா கள் ஸுகமான சயனங்களில தேவாகள வீறறிருபபதுபோல உததம மான விரிபபுக்களுளள சிறநத கூடாரங்களிலும் உததமமான ஆஸ னங்களிலும் வீறறிருநதாகள். பிறகு, துரியோதனராஜன் அநத மகா வில்லாளிகளை அழைதது மிக்க இன்பமான நலவாததையினலே அச்சமயதறகேறப சொலலலானன 'புததிமான்களுள சிறநதவர் களே! இவவாறு இகாரியம் நடந்துபோனபிறகு எது முக்கியமாக இனிச்செய்யததகுமோ அதனை நீஙகளனைவரும் விளம்பமின்றிச் சொல்லுங்கள்' என்றுசொன்னன். ராஜாவான துரியோதனனால இவ்வாறு சொலலபபட்டவுடனே, அப்பொழுது ஹிம்மாஸனததை அடைந்திருக்கின்ற புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள யுததம்செய்வதில நோகக முள்ளவாகளாகப பறபலவிதமான சேஷ்டைகளைச் செயதாகள மேதாவியும் வாக்யங்களை அறிநதவரும் ஆசாரியபுதிரருமான அஸ வத்தாமா யுததததில பிராணன்களை ஹோமம்செயய எண்ணங கொண்டவர்களான அந்த அரசர்களுடைய இங்கிதங்களைக் கண்டி பாலஸூர்யனுக்கு ஸமமான காந்தியுள்ள துரியோதனராஜனுடைய முகததை நன்றாக ஏறிட்டுபபாரதது பின்வரும்வாகியததை உரை

க்கலானர். 'ஸ்வாமிபக்தி, தேசகால முதலானவைகளுடைய ஆனுகூலயம், அவ்வாறே பலம், நீதி ஆகிய (இவைகள்) அர்த்தஸாத கங்களான உபாயங்களென்று பண்டிதர்களால சொலலப்பட்டிருக் கின்றன. அவைகளோ தெய்வபலத்தைச் சார்ந்திருகின்றன. நம் மூடைய (சுகூழியில) உலகதில ஒபபறற வீரர்களும் தேவர்களுக் கொப்பானவர்களும் மகாரதாகளும் நீதியுள்ளவர்களும் முயறசியுள்ள வர்களும் ஸுமாகதாகளும் பிரீதியுள்ளவர்களுமாயிருந்தவர்களனவ ரும் கொலலபபட்டார்கள. வெறறியைபபறறி நாம் ஒருபோதும் வெறுப்படைபத கூடாது. எலலாக் காரியங்களும் நன்முகப் பிரயோ கிக்கபபட்டால தெய்வமும் அனுகூலமாக்கபபடுகிறது, பாரத! அப்ப டிபபட்ட நாம் மனிதாகளுள உததமனும் யுத்தவீராகளுக்குரிய எல லாக்குணங்களுமுள்ளவனுமான காணனையே லோகதிபதியினுடைய ஸ்தானத்தில் அபிஷேகளுசெய்விப்போம். அவனைச் சேனாதிபதி யாக்கிக்கொண்டு பகைவர்களைக கொலலுவோம். இந்தக் காணனே அதிக பலசாலி; சூரன்; அஸ்தரகதில தோச்சியுள்ளவன்; யுத் தத்தில கொடிய மதங்கொண்டவன்; யமனைப்போலத் தாங்குமுடி யாதவன், யுத்தக்தில சக்துருக்களை ஜயிப்பதருச் சக்தியுள்ளவன்' என்றார். மகாராஜரே! ஆசார்யபுத்திரரிடத்தினின்று இந்த வார்த் தையைகேட்டு உமது குமாரனை துரியோதனன் அப்பொழுது மனதில மிகக பிரீதியையடைந்தான் அபபொழுது, அவன் பீஷ மரும் துரோணரும் கொலலபபட்டபிறகு, காணன் பாண்டவர்களை ஜயிககப்போகிறானென்று கர்ணனிடதில அதிக ஆசைவைததான். பாரதரே! பிறகு, அவன் அநத ஆசையை மனததில வைததுக் கொண்டு சமாதானமடைநது இனிமையோடும் மரியாதையோடும் கூடியதும் யதாரததமானதும தனகுரு நனமையானதும் மங்க ளகரமானதும பிரியமானதுமான அஸ்வததாமாவினுடைய அநத வாததையைக்கேடடு மனமகிழச்சியடைநதான். மகாராஜரே! துரி யோதனன பிரியமானதும மரியாதையோடுகூடியதும் உண்மை யானதும் தனக்கு நன்மை பயகுகக்கூடியதுமான அஸ்வததா மாவினுடைய வாததையைகேட்டித தன்மனததை நிலைநிறுதிக் கொண்டிம புஜபலததை ஆதாரமாகககொண்டும் ராதேயனை நோக்கி, 'காண! உனனுடைய வீரியதையும் என்னிடதிலுள்ள உததம மான நேசதையும் அறிவேன மிக்க தோள்வலியமைந்தவனே! அவவாறிருநதும், உன்னை நோககி ஹிதமான வாததையைச் சொலலபபோகிறேன். வீரனே! கேட்டுவிட்டு உன்மனததிறகு

எது ருசிக்கிறதோ அதனை இஷ்டப்படி செய். நீயோ மிகவுங் கற்றறிந்தவன். எனக்கு எப்பொழுதும் உத்தமமான கதி. என்னுடைய சேனைபதிகளும் அதிரதர்களுமாயிருந்த பீஷ்மரும் துரோணரும் மாண்டனர். அவரிருவரைகாட்டிலும் அதிக பலமுள்ளவனை நீ சேனைபதியாகவேண்டும். சிறந்த விலாளிகளான அவ்விருவரும் முதியவாகள்; தனஞ்ஜயனிடத்தில பறறுதலுள்ளவாகள். ராதேய! உன் வாதத்தையினால வீராகளான அவவிருவர்களும் என்னால கன்குமதிகபபட்டாகள. பீஷ்மா பாட்டனாயிருந்தமைபறறி அவரால பாண்டவாகள மகாயுததத்தில பதத்துகள முழுமையும் ரகூஷிகபபடடாகள ஆயுதங்களாக கீழே வைததுவிட்டபோது, பிதாமகரானபீஷமர் மகாயுததத்தில சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு பலகுனனால கொலலபபட்டார். ஆண்மையிற சிறந்தவனே! மகாவிலலாளியான அந்தப பீஷமா கொலலப்படடு அவவிதமான * சரதலபதத்திற படுத்திருகையில உன்னுடைய சொறபடி துரோணா தலவராலும் அந்தத துரோணராலும் பாதுகாகள சிஷ்யாகளாயிருகின்றகாரணததால ரகூஷிகபபட்டாகளென்பது என்னுடைய எண்ணம். பிராயமுதிர்ந்தவரான அந்தத துரோணரும் திருஷ்டதயுமனனால சீகிரமாகக கொலலபபட்டார். ஒபபறறவலிமையுள்ளவனே! பிரதானாகளான அவவிருவரும் கொலலபபட்ட பிறகு, நான் என்ன ஆலோசித்தபோதிலும் யுததத்தில உனகுச சமமாக வேறொரு போவீரனைக காணவில்லை. நீ ஒருவனே நமககு வெறறியைக் கொடுபபதில திறமையுள்ளவன். ஸந்தேகமில்லை முந்தியும் இடையிலும் பிந்தியும உனனால கன்மையே செயயபபடடிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நீ பாரத்தைத தாங்கும் காளைபோல யுததத்தில பாரதத்தைத தாங்குவதறகுத தகுந்தவனுயிருகிறாய நீ உன்னை நீயாகவே சேனைபதி ஸ்தானத்தில படடாபிஷேகஞ செயவிதது கொள. அழிவறறவரும் பிரபுவுமான ஸ்ரீபரம்மண்யா தேவதைகளுகது சேனைபதியாயிருபபதுபோல இந்தகெளரவசேனைகது நீ பதியாயிருந்து வழிகக வேண்டும். மகேந்திரன் அஸுராகளைக கொலலுவதுபோலப பகைவாகளுடைய கூடடங்களையெலலாம நாசஞசெய யுதத்தத்திலமுயறசியுடன் நிறகின்ற உன்னைகண்டு மகாரதாகளான பாண்டவாகளும் பாஞ்சாலாகளும் திருமாலைக கண்ட அஸுராபோல ஓடப போகிறாகள். ஆண்மையிற சிறந்தவனே! ஆதலால, இந்தப பெருஞ்சேனையை நடத்து. நீ முயறசியுடையவனாக நிலைபெறறிருகையில, மந்த

* பாணத்தால்ஆய படுகை.

புத்தியுள்ள பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸ்ருஞ்ஜயர்களும் மந்திரிகளுடன் ஓடபோகிறார்கள். உதிக்கின்ற சூரியன் தன் தேஜஸினாலே நன்றாக தபிக்கச செயதுகொண்டு மிகக இருளை நீக்குவது போலப பகைவாகளை நீ தபிக்கச செய' என்று கூறினன்.

அரசனுன துரியோதனன் அரசாகளுடைய மததியில இவவாறு சொலல, மிகக புஜ பலமுள்ளவனும் மனததில அன்புள்ளவனும் மிக்க வலிமையுள்ளவனும் ராதாபுதிரனுமான கர்ணன் துரியோதனனை ஸநதோஷமடையும்படி செயதுகொணடு பின்வரும் வாததையைச சொலலலானன. 'காநதாரியின புததிரனகிய துர்யோதனனே! மைநதாகளோடும் ஜனாததனனோடும் கூடின எலலாப பாண்டவாகளையும் உன முன்னிலையில யான் ஜயிபபேன உனககு யான் ஸேனபதியாக ஆகபபோகிறேன் இவ விஷயததில ஐயமிலலை. மகாராஜனே! 'உறுதியுடனே இரு. பாண்டவாகளை ஜயிககபபட்டவாகளாகவே எண்ணு' எனகிற இநத விஷயம் உன்னுடைய ஸன்னிதானததில முன்னமே எனனால சொலலபபட்டிருககிறது' என்றான். மகாராஜரே! பிறகு, இவவாறு சொலலியதைககேடட துரியோதன ராஜன், தேவாகள ஸகநதரை ஸேனபதியாகச செயதது போலக் கர்ணனை ஸேனபதி ஸதானததில வைதது வெகுமானிபபதறகாகத தேவாகளோடு சோநது இநதிரன எழுநதிருபபது போல அரசர்களுடன் எழுநதிருநதான அரசரே! பிறகு, ஜயததில விருபபமுள்ள வாகளான துரியோதனன முதலான மனனாகள் சாஸதிரததில சொலலிய முறைபபடி காணனுககு அபிஷேகம் செயவிததாகள். வெண்படடினால மூடபபட டதும் அதறகு பலகையினால செய்யப்பட்ட தமான பீடததில இனிது வீறறிருகிற காணனை, சாஸதிரததில சொலலிய முறைபபடி அபிஷேகதறகு வேணடியவைகளால நனறாக நிரபபபபட ஸவாணமயமான தீரதத கடங்களாலும் மந்திரஙகளால அபிமநதிரணம் செயயபப ட மண்மயமான தீரதத கடங்களாலும் ஜலததால நிரபபபபட யானைகளுடைய தநதஙகளால செயயபபட்ட பாததிரஙகளாலும் (தீரதத நதால நிறைகக்பட்ட) கடகமிருகவாலினுடைய கொம்புகளாலும் மகா விருஷபஙகளுடைய கொம்புகளாலும அவவாறே இரதஙினஙகளோடும முததுகளோடும் கூடியவைகளும் பரிசுததமான கநதததுடன் கூடியவைகளுமான மறற ஔஷதஙகளாலும் சாஸதிரததில காணப்பட்டிருகிற முறைபபடி அபிஷேகஞ செயதாகள். சிறநத பீடததிலவைதது அபிஷேகம் செயவிககபபட்ட அநத மகாதமாவான காணனைப் பிராம்

மணர்களும், க்ஷத்திரியர்களும், வைஶ்யர்களும், * ஒப்புகூகொளளப் பட்ட•சூததிராகளும் ஸ்தோத்திரம் செயதாகள். ராஜேதிரரே ! அபிஷேகம் செயவிக்கப்பட்டவுடன், பகைவாகளைக் கொலலுகின்றவனை ராதேயன் ஸுவர்ணங்களாலும் பசுக்களாலும் தனதிலும் உத்தம பிராம்மணாகளை (தருபதி செயவிதது) அவாகளால தனக்கு (ஸ்வஸ்தியயனங்களைச) சொலலும்படி செயவித்தான். ராதா புதிரனை அவன் உதயகாலததில சூரியன் பிரம்மவாதிகளால ஸதோதிரம் பண்ணபபடுவதுபோல † ஸூதாகளாலும் ‡ மாகதாகளாலும § வந்திகளாலும் ஸதோதிரம் செயயபபெறறு மிகவும் பிரகாசிததான் பிறகு, புண்ணியாஹ மந்திர கோஷங்களும் வாதய கோஷமும் சூராகளுடைய ஜயசப்தமும் நிரம்பின அவவிடததில ஒன்றுசோநதிருகின்ற அரசாகளனைவரும் ராதேயனை பாாதது 'ஜயிபபாயாக' என்று கூறினாகள் வந்திகளும் பிராம்மணாகளும் புருஷ சிரேஷடனை அவனைபபாாதது 'கோவிநதனைபோல தூண வீரர்களோடுங்கூடின அநத பாாததர்களை மகாயுததததில ஜயிபபாயாக. ராதேய ! உதிக்கின்ற சூரியன உகிரமான கிரணங்களாலே இருளை எபபொழுதும் நாசம்செயவதுபோல நமகு ஜயமுண்டாகும் பொருட்டு பாஞசாலாகளுடன்கூடின பாாததாகளை கொலவாயாக ஜவலிக்கின்ற ஸூரியகிரணங்களை கோடடான்கள பாாகமுடியாததுபோல உன்னை விடபபட்ட பாணங்களை கேசவனுடனகூடின பாண்டவாகள பாாகவும் சகதாகளலலா யுததததில வஜராயுதததைக் கையிலகொண்ட மகேநதிரனுடைய முன்னிலையில அஸுராகள நிறபதறகுச சகதியுளளவாகளாகாததுபோல உனகு முன்னிலையில பாஞசாலாகளுடன்கூடின பாாததாகள நிறபதறகுச சகதியுளளவாகளாகாகள' என்று கூறினாகள் உபசரிகபபடடவனுமஸதோதிரம் பண்ணபபடுகின்றவனும் நடபாகளுடைய ஸமூகங்களாலே சூழப்பட்டவனுமான அநத காணன் சோஷதிலை சிரிததுகொண்டு துரியோதனனைபபாாதது பிரியமான வாகியததை உபைகலாஞன் 'ஓ! துரியோதன! இப்பொழுது சேனையும் பாண்டவ வீரர்களுள சிறநதவாகளுடனும் பகுகளுடனும் கூடிய பலரு னை உனது பிரியததிறகாக நாசம்செயயபபோகிறேன மலைகளை

* 'ஸமமதா:' எனபது மூலம். 'கனகுமதிகபபட்ட' எனறும கொளளலாம். † பௌராணிகாகள. ‡ வமசாவலியை வாணிகிறவாகள.

§ ஸதோதிரம் செயபவர்கள. ஆதிபாவம 354-ம் பகுதி குறிபபிலும் காணபர்வம் 14-ம் பகுதிலும் காணுக.

யும் கடல்களையும் தீவுகளையுமுடையதும் பாண்டவர்களையிழந்தது மான பூமியை நீ ஆளுவாயாக பிள்ளைகளிடத்திலும் பேரன்களிடத திலும் பேரன்களின் பிள்ளைகளிடத்திலும், (அரசச் செல்வத்தை) நிலைநாட்டப்போகிறாய். பகைவர்களை அழிப்பவனே! உனக்குப் பிரி யதைசெய்கிறவிஷயத்தில எனக்கு ஸஹிக்கக்கூடாதது ஒன்று மிலலை ஆதமஜ்ஞானமுளளவனுக்கு வித்தியுண்டாவதுபோல ஸத் யத்திலும் தாமத்திலும் பறறுதலுள்ள எனகருக காயவித்தி உண் டாகும்' என்றான். அபிஷேகம் செயவிகபபட்ட அந்த ராதேயன் அளவுகடந்த ஒளியுளளவனை வேறொரு ஸூரியன்போல ரூபத்திலு ம் ஒளியிலும் மிகவிளங்கினான் உம்முடைய குமாரன் காலத்தி லை தாண்டபபட்டு ஸேனபதி ஸ்தானத்தில ராதேயனை அபிஷே கம் செயவித்தபினை அபபொழுது தன்னைக கிருதார்த்தனாக எண் ணிக்கொண்டான் பகைவர்களை அழிபபவனை காணலும், அரச னிடத்திலினறு படைத்தலைமையைபபெறறு, சூரியன உதயமான வுடன, புதத ஸன்னத்துகருக கடடளையிட்டான். பாரதரே! கர் ணன அந்த இடத்தில உம்முடைய புத்திரர்களால சூழபபெறறுத தாரகாஸுர யுத்தத்தில தேவர்களால சூழபபட்ட சுபபிரம்மண்யர் விளங்கியதுபோல விளங்கினான்" என்று கூறினன்.

எட்டாவது அத்யாயம்.

(கர்ணனும் அர்ஜுனனும் வ்யூகங்கள் வகுத்து யுத்தத்திற்காகப் புறப்பட்டது.)

திருதராஷ்டிரன, "ஸஞ்ஜய! அபபொழுது சூரியகுமாரனை காணன ஸேனபதி ஸ்தானத்தைப பெறறு, ராஜாவான துரியோத னன பிராதானவபபோல நேசத்துடன்கூடிய வசனத்தை உரைகக கேட்டான் என் புத்திரனுகரு எபபொழுதும் இனியவனும் பிரியத தை செயவதில விருபபமுளளவனும் பேரறிவாளனுமான கர்ணன் என்ன செயதான்? அதனை எனக்குச் சொலலு" என்று வினவ, ஸஞ்ஜயன் சொலலலானான்

"பரதரில சிறந்தவரே! உம்முடைய புத்திரர்கள காணனுடைய அபிபபிராயத்தையறிந்து ஆனந்த வாத்திய கோஷத்தை முனனிட்டு யுத்தத்திறகு ஆயத்தமாகும்படி கட்டளையிடடார்கள. பெரிதான பின்னிரவில உம்முடைய படையில், 'யுத்த ஸன்னாகம், யுத்த ஸன் னாகம்' என்கிற பேரொலி விரைவாகத தோன்றியது. அரசரே!

பிறகு, ஸாமர்த்தியமுள்ள சிறந்த யானைகளுடைய முழக்கமும் மூக்கணைகளோடுகூடிய தேர்களினெலியும் ஸன்னத்துடன்கூடிய மனிதர்களின் ஆரவாரமும் குதிரைகளின் கனைப்பும் பரஸபரம் சண்டைக்காக விரைந்து அழைகின்ற யுத்தவீராகளின் விளித்தலும் ஆகிய இவற்றாலுண்டாகிய நெருங்கிய சப்தமானது மிகப் பெருமி ஆகாயத்தை அளாவியதாகத் தோன்றியது. பிறகு, வெண்ணிற முளள கொடித்தாணியுளளதும், கொக்கின் நிறம்போன்ற நிறமுடைய குதிரைகளையுடையதும், ஸுவர்ணமயமான பின்புறமுளள வில லோடுகூடியதும், யானைசசங்கிலியாகிற கொடியோடு கூடியதும், நூறு அம்புக்கூடுகளால நிறைக்கப்பட்டதும், கதாயுதங்களையும் ரதசுப்திகளையுமுடையதும், சக்கனிகளையும் கிங்கிணிகளையும் சக்திகளையும் சூலங்களையும் தோமரங்களையும் தரித்ததும், விற்களோடுகூடியதும், நிர்மலமான சூரியன்போன்ற காந்தியுளளதும், (காற்றை) எதிர்த்த பதாகையுடன்கூடினதுமான ரதத்தோடி காணன் காணப்பட்டான் அரசரே! ஸுவர்ணத்தால அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய வில்லை அசையும்படி செய்துகொண்டு, ஸுவர்ண ஸூத்ரங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட சங்கத்தை ஊதினன் புருஷஸ்ரேஷ்டரே! பெரிதானவில்லைக கையிலகொண்டவனும் ரதத்தில வீற்றிருக்கினறவனும் ரதிகளுள உத்தமனும், இருளை நாசம்செய்துகொண்டு உதிக்கின்ற சூரியன்போல நெருங்கமுடியாதவனுமான காணனைக் கண்டு, அங்குளள சில கௌரவர்கள, பீஷ்மரும், துரோணரும் மற்றவர்களுமாகிய வீரர்களின் (நாசத்தினாலுண்டான) வருத்தத்தை நினைக்கவில்லை ஐயா! பிறகு, காணன் யுத்தவீரர்களைச சங்கத்தின் ஒலியினாலே விரைவுபடுத்திக்கொண்டு கௌரவர்களுடைய பெரும் படையை யுத்தத்திறகு இழுத்தான். பகைவர்களை வாட்டுகின்றவனும் பெரிய வில்லைக கையிலகொண்டவனுமான காணன் மகாவ்யூகம் வகுத்துக்கொண்டு, வெற்றி பெறவேண்டுமென்கிற விருப்பத்தாலே பாண்டவர்களை அவ்வழி எதிர்த்துச் சென்றான் வேந்தரே! மகரத்தினுடைய வாயில காணன நின்றான் சகுனியும் மகரத்தின உலுக்கும் அந்தவ்யூகமகரத்தினுடைய இரண்டு கண்களிலும் நின்றார்கள துரோணபுத்திரரோ (அந்த மகரத்தின்) தலையில நின்றார். ஸஹோதரர்களனைவரும் கழுத்தில நின்றார்கள ராஜாவான துர்யோதனன் பெருத்த சேனையினால சூழப்பட்டு மத்தியிலநின்றான ராஜேந்திரரே! நாராயணனுடைய சேனைகளாகிய யுத்தத்தில கெட்ட மதமுள்ள கோபாலர்களோடு இருதரமா இடக்காலில நின்றான்.

வேந்தரே! சிறந்தவிலலாளிகளான திருகர்த்தவீரர்களாலும் தென் னுட்டு வீராகளாலும் சூழப்பட்டு உண்மையான பராக்ரமமுள்ள கிரு பா வலககாலில கினரு மதரதேசததினின்று வநதிருக்கிற பெரிய சேனையுடன் சலயன் இடககாலிறகுப பின்புறததில நின்றான். மகா ராஜரே! ஸாதயகிபரதிஜனஎபுளள ஸஹஸரஸேனன ஆயிரம் ரதிகர் களாலும் முநூறுயானைகளாலும் சூழபபட்டு வலககாலின் பின் புறததில கினரான. மகாவீரபமுளளவாகளும் ஸகோதராகளும் அர சர்களுமான சிதரதிரனும், சிதரசேனனும் அபபொழுது பெரும் படைபிலை சூழபபட்டு வாலில நின்றாகள் ராஜேநதிரரே! புருஷ சிரேஷ்டாகளுள உததமனான காணன் அவிதத ஸன்னகததோடு யுததததிறகுப புறபபடகையில, தாமராஜா தனஞசயனை (மலர்நத கண்ணை) பாரதது, 'பாரதத! வீரனே! மகாரதாகளான வீராகளாலே காகபபடடதும காணனால அணிவகுககப்பட்டதுமான கௌரவ சேனையானது இநத யுததாரமபததில எவவிதமிருகிறதென்பதைப் பார மிக புஜபலமுளளவனே! உததம வீராகள கொலலபபடடும மிசசமுளளவாகள வலிமை குன்றியுமிருகிற இநதக கௌரவசேனை யான துருமபுகுச சமமாக கினைகிறேன. ஸரீதபுதரனான காணன் ஒருவனே இநதச சேனையில மகாவிலலாளியாக விளஙகுகி றான. மகாபாகுபலமுளள பலதான! மகாரதனும் தேவாகளும் அஸுராகளும் கநதரவாகளும் கினனராகளும் சிறநத உரகர்களும் சோநத சராசர வடிவமான மூவுலகஙகளாலும் ஜயிகக தகாதவனு மான அவனை இபபொழுது கொனறு நீ வெறறிபெறுவாயாக. (அப் படி செயதால), பன்னிரண்டிவருஷமாக என்மனததில தைதிருக் கிற முளளானது எடுககபபடடதாகும் மிகக புஜபலமுள்ளவனே! இவவாறு அறிநது விருபபபபடி அணிவகு' எனறு கூறினார். வெண் ணிறமுளள குதிரைகளையுடைய ராஜனான பிரதாவினுடைய இநத வாததையைக கேடடு அநதசசேனையை அதத சகதிர வயூ கததால எதிர அணிவகுதததான். அநத வயூகதநினிடபபுறததில பீம ஸேனன் நின்றான். வலபபுறததில சிறந்த விலலாளியான திருஷ்டத் யும்னன் நின்றான் ராஜாவான தாமபுத்திரரும் பாண்டவனை தனஞ ஜயனும் நடுவில நின்றாகள். நகுலனும் ஸஹதேவனும் தர்மராஜருக் குபபின்புறததில நின்றார்கள் பாஞசாலராஜகுமாராகளான யுதாமன்யு வும் உததமௌஜஸும் சக்ரரக்ஷகர்களாயிருநது கீடியிலை காக் கபபட்டு யுததததில அவனை விட்டு விலகாமலிருநதாகள. பாரதரே! வீராகளான மறற அரசர்கள கவசம்பூண்டு உத்ஸாகத்துடனும்

மூயற்சியுடனும் வயூகத்தில இடம் தவறாமல நின்றார்கள் பாண்ட வாகளும் மகா விலலாளிகளாகிய உம்மைச் சோதவாகளும், இவ விதம் இந்தப் பெரிய அணியை வகுதது யுத்தத்தில மனததைச் செலுததினாகள. யுததததில ஸோதபுதநிரனுலே அணி வகுகபபட்ட உம்முடைய சேனையைகண்டு பதுக்களுடன் கூடின துரி யோதனன் பாண்டவர்களைக் கொலலபபட்டவாகளாகவே எண்ணி னன். அவவாறே, ராஜாவான யுதிஷ்டிரரும் அணிவகுகபபட்ட பாண்டவ சேனையைக் கண்டு காணனுடன கூடின கௌரவாகளைக் கொலலப்பட்டவாகளாகவே எண்ணினார அரசரே! பிறகு, இரண்டு சேனைகளிலும் பெருதத சபதததையுடைய சஙகஙகள ஊதபபட் டன. பேரிகைகளும் பணவஙகளும் ஆனகஙகளும் கோமுகஙகளும் டிண்டிம வாதயஙகளும் ஜாஜரஙகளும் எலலாப பகஙகளிலும் அடி கபபட்டன ஜயததில விருபபமுளளவர்களான சூராகளுடைய ஸிம்மநாதமும் வெளிபபட்டது வேநதரே! குதிரைகளுடைய கனைத் தலாலுண்டான சப்தஙகளும், யானைகளுடைய காஜனைகளும், ரதசக் ரங்களின் ஓசதினாலுண்டுபண்ணபபட்ட கொடிய முழுகஙகளும் தோன்றின பாரதரே! அநத மகாவயூகதின முகதில கவச மணிந்து பெரிய விலலைக கையில பிடிதது நிறகினற காணனைக்கண்டு ஒருவனுவது அநதச் சேனையில துரோணருடைய நாசதினால உண டான துயாததைப பாராட்டவிலலை வேநதரே! மனஙகளிதத மணி தாகளால (நிறைநத) இருதிறததுச சேனைகளும் பாகுபாமதினால ஒன்றையொனறு வதம் செயவதறகாக யுததம்செயவதில நோகமுற றிருநதன. ராஜேநதிரரே! பரஸபரம் வெறறியடைவதில அதிக பர பரப்புடன் நிறகினற இரண்டு சேனைகளையுங்கண்டு காணனும் அர ஜுனனும் சேனையின மதியில ஸஞசாரம் செயதாகள அந்த இருதிறததுச் சேனைகளும் நாததனம செயகினறவைபோல ஒனறை யொன்று எதிரதன அநத இரண்டு சுசூபி பாதிரகுஷிகளினிடங்களி னின்றும் யுதம் செயய விருபபமுளளவாகள வெளிபபட்டாகள. மகாராஜரே! பிறகு, அனயோனயம எதிரதது யுடிகினற மனிதா களுகும யானைகளுகும குதிரைகளுகும தோகளுகும யுதம ஊடக ஆரம்பிதது

ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குல யுத்தமும், பீமனல் க்ஷேமதூர்த்தியின் வதமும்.)

உளளததில களிபபு மிகக குதிரைகளும் மனிதர்களும் யானைகளும் நிரம்பியவைகளும் தேவாஸுரசேனைகளுககு ஒபபானவைகளுமான பெரிய அவவிரு சேனைகளும் ஒன்றையொன்று நெருங்கி மோதிக்கொண்டன பிறகு, பறபல ரதிகாகளும் குதிரைவீரர்களும் யானைவீராகளும் உக்கிரமான பராககிரமமுள்ள காலாட்களும் தேகததையும் பாவஙகளையும் நாசம்செயயும தனமையுளள யுததங்களை அதிகமாகச செயதனர. புருஷஸரேஷடாகள, காதியினலும் தேஜஸினலும் வாஸனையினலும் (முறையே) பூரண சநதிரனுக்கும் சூரியனுககும் தாமரைப புஷபததிறகும் ஸமானமான புருஷ ஸரேஷ்டாகளுடைய (தலைகளால) பூமியை மூடினாகள யுததஞ செயகினற வீராகளுடைய தலைகள ஆதத சநதிர பாணஙகளாலும் பலலஙகளாலும் க்ஷுரபரஙகளாலும் கதிகளாலும் பட்டஸஙகளாலும் கோடாலிகளாலும் அறுககபபடடன புஷடியுளளவைகளும் நீண்டவைகளுமான வீராகளுடைய கைகள, ஆயுதஙகளையும் தோள்வளைகளையுமுடையவாகளும் புஷடியுளளவைகளும் நீணடவைகளுமான கைகளையுடையவாகளுமான வீராகளாலே (அறுதது) பூமியில் தளளப்பட்டு விளஙகின துடிகினறவைகளும் விரலகளோடும் உள்ளஙகையோடியகூடியவைகளுமான கைகளாலே அதயுததபூமி, கருடனல சின்னபின்னம் செயயபபடடவைகளும் கொடியவைகளும் ஹஸததலைகளுடன கூடியவைகளுமான ஸாபாஙகளால சூழப்படடதுபோல விளஙகிய. பகைவாகளால கொலலபபடட வீரர்கள, புண்ணியமான அலலதிகாத முழஙகுடன ஸவாக்க வாஹிகள விமானஙகளினின்று விழுவதுபோல யானைகளினினறும் தோகளினின்றும் குதிரைகளினினறும கீழே விழுநதாகள. யுததத்தில அதிக வீரியமுடைய சூராகளாலே மறற வீராகள பெரிய கதாயுதஙகளாலும் பரிகஙகளாலும் உல்மகைகளாலும் அடிககப்பட்டு நூறறுகணக்காக விழுநதாகள மிகக நெருகமான அநத யுததததில ரதங்கள ரதங்களால நாசம்செய்யபபடடன. மதஙகொண்ட யானைகள மதஙகொணட யானைகளால நாசம் செயயப்பட்டன. குதிரைவீராகள குதிரைவீராகளால நாசம் செயயபபட்டார்கள். ரதங்களாலே மனிதாகளும், யானைகளாலே ரதஙகளும், காலாட்களால் குதிரைமீதுளளவாகளும், குதிரைக்காரர்களாலே காலாட்களும்,

யுத்ததிலு கொலலப்பட்டுப் படிததாகள் யானைகளாலே ரதஙக ளும் குதிரைகளும் காலாட்களும், காலாட்களாலே ரதஙகளும் குதி ரைகளும் யானைகளும், குதிரைகளாலே ரதஙகளும் காலாட்களும் யானைகளும், ரதஙகளாலே மனிதாகளும் யானைகளும் நாசஞசெயயப பட்டன தோகளுகும குதிரைகளுகும யானைகளுகும மனிதாக ளுக்கும் மனிதாகளாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களா லும் கைகாலகளாலும் சஸதிரஙகளாலும் ரதஙகளாலும மிகக தன பம் செய்யப்பட்டது அவவாறு, அததபபடையானது சூராகளாலே வதம்பண்ணபபட்டு நாசம் அடையும்போது, பீமஸேனனே முதன் மையாகக்கொண்ட பாணடவாகள நம்மை எதிரதது வநததனா திருஷ டதயும்னனும் சிகண்டியும் தரௌபதீபுதிராகளும் பாபதரகாக ளும் ஸாதயகியும சேதிதான நும திராவிட தேசததிலுண்டான ஸை னிகர்களோடு எதிர்ததாகள அகனறமாபையுடையவாகளும் நீண்டகைகளோடையவாகளும் உயாநததவாகளும அகனற கண்களோ யுடையவாகளுமான பாணடியாகளும சோழாகளும கேரளாகளும பெரிய வயூகததால சூழபபட்டாகள பூஷிணஙகளோ அணிநதவர்க ளும சிவநத பறகளோயுடை யவாகளும மதஙகொண்ட யானைபோல வலலமைபொருநதியவாகளும் பறபலலிதமான சாயவஸதிரஙகளோத தரிதததவாகளும வாசனைபொடிகளால பூசபபட்டவாகளும கததி களோக கடடிககொண்டவாகளும பாசதததக கையிலகொண்டவா களும் யானைகளோ எதிரகின்றவாகளுமான வீராகளனைவரும் *சமானமான ம்ருதயுவையுடையவாகளாயிருநதுகொண்டு ஒருவனை விட்டு ஒருவா விலகினாகளிலலே பூஷிணததை அணிநதவாகளும், விறகளைக் கையில பிடிததவாகளும, நீண்ட மயிராகளோயுடையவாக ளும், பிரியமான வாரதததையைச் சொலலுகின்றவாகளும், கோரமான ரூபததையும பாகரமதததையுமுடையவாகளுமான காலாட்கள பா ணஙகளால அடிகபபடடாகள பிறகு, சேதிதேசததவாகளும், பாஞசாலாகளும், கேகயாகளும,காரூசாகளும்,கோஸலாகளும், காஞசி தேசதது வீராகளும், மாநதாகளுமான மறறஈ சூராகள ஓடினாகள. அவர்களுடைய ரதஙகளும,குதிரைகளும்,யானைகளும,உ ததமாகளும பயங்கராகளுமான காலாட்களும, பலவிதமான பாணஙகளின் ஒலிக

* 'வெற்றியையே கருதினவாகளாகையால மரணததையும் உயிர்வாழ வையும் ஸமமாக நினைததவாகள,' எனறுவது 'மாணடால எலலாரும் மாளுவோமெனறு ஒரே நிரமானமுள்ளவாகள' எனறுவது கருதது.

ளால களிப்படைந்து நாதகனம் செய்தாகள ; சிரிக்கவும் சிரித்த
தார்கள் விருகோதரன யானையின கழுதநின்மீதிறி ந்ததமர்களான
* மகாமாதகிராகளால சூழபபடடுப பொரிகான யுகுச சேனையின
நடுவில உம்மைசசேரநதகவாளை எதிரிக்க நவநதகான் பிரிக உநதி
மான தும் முறையபபடி பழுகடபபடடதுமான அநத உத்தமமான
சபாநா ரு ந ருகுனை சூரியபபுடனை கூடிவர ந தபபாவதறகுள்
ளாணிபிலுளள ஒருவீடடிலபால விளகவிப பு ருடமமாண நாம
உததமமான இரதத்தினஙகளிலே அலஙகரிகபபட நமான அநத
பீமஸேன்னுடைய சிறநத கவாபரான நா ராதபிரஜை கருத்தரிபக
ளால வியாபிகபபட்ட சரகாலதத்திலுளள அநதாநதை நாபிரவி
ளஙகியது. தீகாமாபரிகளை பிரிவாளிகளிலு ள்ளை வளள ஙக
யையுடையவனும் அழகிய கிரீ கவ குண்டலஙகளால அலஙக
ரிகபபடடவனும் சுகாகரதத்திலுளள சூரியனைபபோல
காநதிபொனனு காகதத்தைபபுனை வ ஜாரன அநதாபரிஜை ஏறி
சதருகளை அதிகமாக விசாரிதது வநதா ன அநத பாரஜனஙகளால
மீளுளள கேஷமசசெயதி நா கேட்டு அநத நாளை பிரபா
ஸேனழுகதத்தில யுதாதிஷ்டிரனுகு அபழுகம செய்தி பாதி
ஞன் பாஞ்சாலமான தீகாயுளளவர்களான அவளிருவருகுகும
நமஸ்கரி பபழி ருஷிகளை பிரா
பெரிய பாவதகஙகளுக குச சமனகம் சரிகளை நீ பாலர சமனகம்
கேளிட்டது ஜன்மேஜயனை பாரிஷதகளான பாண்டவ
வாகளும வீரராகளுமான புலஙகிருவரு ஆரியாபாஞ்சாலி
பிராசிகினற தேமாரகளாலே ஒருவர பெரியவரு பலவிதமா
பிளாகது வஸிமடகரதஞ்சாபதகளள தெவளிரவரும வெலகி யாரை பி
லிருகது மனமடலாகபபோக ஸஞ்சரிதது ரா திருவரும விறகளாக
கையிலேகாணடு பாணபாம அடிதததா கள அவளிருவரும் ஸிம்ம
நாதஙகளாலும தேரோதத்த திம் ஒலிகளாலும பாணசபதஙகளாலும
காறபுறஙகளிலும ஜனஙகளைச சநதோஷிகுமபடி செயதுகொண்டு
ஸிம்மநாதம செயதாகள மஹாபலசாலிகளுமை ஸமாததாகளுமான
அவளிருவருமை உயரத தாகிய கைகளையுடையவைகளும் காறறிலை
அலைகபபட்ட கொடிததுணிகளை யுடையவைகளுமான இரண்டு
யானைகளிலிருந்து போரபுரிநதாகள மாரிகாலததில இரண்டு
மேகஙகள நீரைபபொழிவதுபோல அவளிருவரும சக்திகளையும்
தோமரஙகளையுமபொழிநதும ஒருவாவிலலை மறறொருவா துணிததும்

* யானைவீரர்கள.

விம்மாதலுசெயதார்கள அபபொழுது, கேஷமதூரததி பீமனுத தோமரததினுல கடுமாபிலடிதது தக காயிதததகொணடு அதிவேகத துடன் வேறு ஆறுதோமரஙகளாலும் பிளநதான கோபதாமல ஜவலிகின்ற சரீரதததையுடைய அநதபபீமஸேனன் தேரதததிலபட தோமரஙகளாலே மேகஙகளோடிகூடின கிரணஙகளுளள சூரியன் போல விளஙகினுன். பிறகு, முயறசியுளளவனுன அவன் சூரியன போன்றவாணமுளளதும நேராகசெலலுகின்றதும இரும்புமயமு மான ஒரு தோமராயுதததைச சததுருவினமீது பிரயோகிததான பிறகு, கரூசதேசாதிபதியானவன விலலிலவனைதது பதது பாணஙக களாலே தோமரததையறுதது அறுபதுபாணஙகளாலே பாண்டவனை அடிததான பிறகு, பாண்டுபுதநிரனுன பீமன் ஸ்மரதது முழுக கம்போனற சபதத நுடனகூடின விலலில எடுதது ரகசபதிதுக கொண்டு அமபுகளாலே பலஙவனுடைய யானையை அடிததான பீம ஸேனனுல யுதததில பாணஸமூகஙகளால அடிகக பபட அநத யானை இறுதது துபபிடிகபபடடமப காறறினுல அலைகபபட்ட மேகம் போல கிலபெறவிலலை பெருங்காறறினுல அலைகபபட்ட மேகமா ன்று பெருங்காறறினுல தளளபபட்ட மேகததை எதிரதத துபோலப பீமஸேனனுடைய பயஙகரமானசிறநதயானையானது அநதயானையை எதிரதத பிரதாபசாலியான கேஷமதூரததி தனனுடைய யானை யை அடகஙகொணடு தனனைநோகவநத பீமஸேனனுடையயானை யை அடிததான பிறகு, ஙனகுபிரயோகிகபபட்டதும வணஙகின கணணகளுளளதுமான * பாணததினுல பீமன பகைவனுடையவிலலி யும வெடடி யானையையும அடிததான பிறகு, யுததததில கோபங கொணட கேஷமதூரததி பீமனை மணஙகலஙகசெயது அவனுடைய யானையையும நாராசபாணஙகளாலே எலலா மாமஸதானஙகளிலும அடிததான பாரதரே! பீமஸேனனுடைய அநதமஹாகஜம் கீழே விழுநதுவிட்டது பீமஸேனன யானைவிழுவதறகுமுனனே துளளிக குதிததுப பூமியிலகினறு கதையினுலே அநதகேஷமதூரததியினு டைய யானையை நன்றுக கொலுகினுன் தரும்மஸெயயாபபட அநத யானையினிடததினினறு கேஷமதூரததி துளளிகுகுதிததுக கூர்மையுளள கதையைவிடதது பாணடவனை எதிரததோடினை ஆயுதததைவிடது எதிரதது வருகின்ற கேஷமதூரததியை விருகோ தரன் கதையினுல கொன்றான அவவாறு அடிகபபட்ட கேஷம தூரதது வஜரதினுல அடிகபபட்ட ஒருவிமமமானது, வஜரதது

* 'க்ஷுரேண' என்பது மூலம்; வாளபோனற முனையுளள ஒருவகை அம்பு.

ஞல ரிகஅடிக்கஅஅஅ ட மலையினினை ஹ கிழிழிவுவ ஏ ரோல ஏ பிர் தூறகஞ கைவிலிபிடி க்குக கருயுட ன பாலின் அருகில் விழுந்தான். பரதரிறதிறதவமீ ! கருசஎ ளஞ கருஞ ச் ச் க் ளை ஏ ண்டுபெண் ணஞ கின்ற அரசனன அதகிகழ்மம ட்ர் க் ரி ரொல்லஅஅ ட ளைஞ க ளஞ்டு ஏம்மூடையசேனை மனவரு கருமுட்டு கரவரவுப்ப கவ்வுவும் ஒடியது

பத்தாவது அத்தியாயம்.

(த்வந்துவ யுத்தமும், ஸாத்யகியினல் வீந்தானுவிந்தர்கள் கோல்லப்பட்டதும்.)

இறஞத விலலாளியும் சூரனுமான காணன யுததத்தில பாணட வாகளுடைய சேனையை வணஙகின கணுகளுளள அம்புகளாலே அடிததான அரசரே ! அவவாறே மகாரதாகளான அநதபபாண்ட வாகளும கோபங்கொணடு உமமுடைய புதிரனது சேனையை காணனு கிருதிரில அடிததாரகள காணனும யுகதததில சூரியனு டைய கிரணஙகளபோல விளஙகுகின்றவைகளும கருமாலை நன சூதச சாணபிடி கபபடடவைகளுமான காரசஙகளாலே பாண்டவ சேனையை கொணடார் பாரதமே ! அநத யுததததில காணனலே காரசஙகளால அடிகபபடட யானைகள வீரிடடசசோநதுவாடின; பததுததிகுருகளும சுறறின ஸைநதபுதிரனலே அநதபபாண்டவ சேனை கொலலபபடடபோது, நகுலன மகாயுததததில சூதபுதி ரனை நோகஙி விரைவாக எதிரத தவநதான அவவாறே பீமஸேனன் செயறகரிய காரியததைசசெயகினற துரோணபுதிரரை எதிர தான ஸாதயகி கேகயராஜகுமாரகளான விநதானுவிநதாகளை எதி ரதததான எதிரதது வருகின்ற சுருதகரமாவை அரசனன சிதரஸே னன எதிரதான அவவாறே பிரதிவிநதியன் விசிதிரமான கொடி யையும வில்லையுமுடைய சிதரனை எதிரதநான குரியோதனனனே தாமநதான யுதிஷ்டிராஜனை எதிரதநான் ஸம்சபதாகளுடைய கூடடதனை உதஸாகததோடி தனஞ்சயனை எதிரததன உததமாக ளானவீராகளுகளு நாசததையுணடு மனனுகிற அநத யுகதததில திரு ஷ்டதயுமனன திருபதையும,சிகணடி தவரூதவனன கிருதவாமாவை யும், சுருதகீரததி சலயனையும, மாதரீபுதிரனும் பிரதாபசாலியுமான ஸஹதேவன உமது புதிரனை துசசாஸனனையும் எதிரததனர். பாரதரே ! விநதானுவிநதாகளிருவரும் யுததததில பிரகாசிகின்ற சரமாரியினல ஸாதயகியை எதிரததனர் ஸாதயகியும் கேகய தேசதது வேநதாகளான விநதானுவிநதாகளை சரமாரியினல மூடி

ஞன். பெரிய காட்டில் இரண்டு யானைகள எதிர்கின்ற ஒரு யானையை இரண்டு கொம்புகளால அடிப்பது போல வீராகளும் பிராதாக்களுமான அவவிருவரும் அந்த ஸாதயகியை ஒரு தேரிலில் மிகவும் அடித்தாகள அரசரே! யுகதத்தில் அம்புகளாலே கவச முடைக்கப்பட்டவர்களும் பிராதாக்களுமான அவவிருவரும் பழு தறசெய்கையையுடைய ஸாதயகியை அம்புகளாலே அடித்தாகள பாரதரே! ஸாதயகி அடடகாசம்செயதுகொண்டு அநத விநதாவி விந்தாகளை எலலாததிசைகளிலும் சரமாரியிலை மறைதது தடித தான். பிறகு, ஸாதயகியினுடைய சரமாரிகளாலே தடுக்கபபட்ட அவ்விருவரும் ஸாதயகியினுடைய ரதததை விரைவாக அம்புகளால மூடினாகள பிறகு, மிக்க புகழுள்ளவனும் சூரகுலததில பிறந்தவனுமான ஸாதயகி ஆச்சரியகரமான அவவிருவருடைய விறகளையும் அறுத்துக கூடமையான அம்புகளால அவாகளையும் தடிததான் பிறகு, அவவிருவரும் விசிததிரமான வேறு இரண்டு விறகளையும் பெரிதான பாணஙகளையும் எடுதது ஸாதயகியை மூடிக்கொண்டு விரைவாகவும் அழகாகவும் ஸஞசரிததாகள அவவிருவராலும் விடபபடடவைகளும் கழுகிறகுகளும் மயிலிறகுகளும் பூண்டவைகளும் பொனனால அலஙகரிகபபடடவைகளுமான பெரிய பாணஙகள எலலாததிகுகளையும் பிரகாசிக்கசெய்துகொண்டு (ஸாதயகியின்மீது) விழுநதன மகாயுததததில அவவிருவருடைய பாணஙகளாலும் இருள உண்டாயிறறு அநத மகாரதாகள பரஸபரம் விலலோத துணிதாகள மகாராஜரே! பிறகு, யுதததில கெட்டமதங கொண்டவனான ஸாதயகி கோபஙகொணடு வேறுவிலலால எடுதது யுததததில நாணேறறி மிகக கூடமையுளள க்ஷுரபரமெனனும் பாணததினாலே அவவிருதததுடைய தலையை அறுததான அரசரே! குணடலஙகளாலே அலஙகரிகபபடட அநத அவவிருதததுடைய பெரிய தலை கீழேவிழுநதது மகாயுததததில கொலலபபட்ட சமபரவுடைய தலைபோல அது கேகயாகளெலலோரையும் துஙகமடையும் டி செயதுகொண்டு விரைவாக பூமியை அடைநதது சூரனான அவவிரு தன் கொலலபபடடதைகண்டு அவனுகுப்பிராதாவும் மகாரதனுமான விநதன வேறுவிலலால நாணேறறிச சினேயனை வதிததான அநதவிநதன பொனனாலாகிய பிடிகளையுடையவைகளும் சாணையில தீட்டபபட்டவைகளுமான அறுபது பாணஙகளாலே ஸாதயகியை அடித்து உரகக வியம்மகாதனுசெயதான, 'கில, கில' என்னும சொன்னான். பிறகு, கேகயர்களுள் மகாரதனானவிநதன விரைவாக அனேக ஆயிரம் அம்புகளாலே ஸாதயகியை இரண்டுகைகளிலும மாபிலும

அடிததான், எலலாஅஙகஙகளும் அம்புகளாலே காயப்படுத்தப்பட்ட வனும், உண்மையானபராக்ரமமுடையவனுமான ஸாதயகி யுத்த ரங் கததில பூகஙகளள பலாசமரம்போல விளஙகினன் மஹாத்மாவான கேகயவீரனலே யுகதததில் அடிககப்பட்ட ஸாதயகி அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு இருபதனதைக்கு பாணஙகளாலே கேகயவீரனை அடித் தான் தேராளிகளுள சிறநதவர்களான அவனிருவரும் யுதததில் அன்யோன்யம் அழகியசிறகுகளையுடைய ஸாரதிகளையும் குதிரைகளை யும் விரைவாகக்கொன்று தேரையிழநது கதததிச்சண்டையின்பொ ருட்டு யுதததில ஒன்றுகூடினாகள (வாட்போரில) கலல கைப பழக்கமுளளவர்களான அவனிருவரும் சிறநதவாளகளையும நூறுசந திரப்பிரதிமைகளால அலஙகரிக்கபபட்ட கேடகஙகளையுமபிடிகதுத தேவாஸுரயுதகதில மஹாபலசாலிகளான ஜம்பனும் இநதிரனும் போல மகாயுதகதில விளஙகினாகள பிறகு, பெரும்போரில வட்ட மாகஸஞசரிகினறனர். அவனிருவரும் ஒருவரையொருவா எலலாபபக கஙகளிலும் விரைவாகத் தாக்கினாகள ஒருவரையொருவாகொலலும் விஷயததில இருவரும் அதிகமான முயறசியைச செயதாகள. பிறகு, ஸாதயகி கேகயவீரனுடையகேடகததை இரண்டாக வெட்டி எறிநதான். அவனாலே, ராஜாவானவிரதனும் ஸாதயகியி னுடையகேடகததை வெட்டி எறிநதான். விரதனே அனேககூர்மை திரகூட்டஙகளால நிரைக்கபபட்ட ஸாதயகியுடைய கேடகததை அறுதது மணடலாகாரமான கதிகளையும போகருவாவுகளையும் செயதுகொண்டு ஸஞசரிகதான சிறநதகுதிரையைததாஙகிமகாயுதத தில ஸஞசரிகினற அநதவிரகனைச சைனியன விரைநது குறுக காக நீடடபபட்டகையிலுளள கதாயிலால வெடடினான அரசரே! சிறநதவிலலாளியான கேகயராஜன மகாயுகதில ஸாதயகியிலால கவசததுடன இரண்டாகததுணடாகபபடடு, வஜரததிலால அடிகபப பட்ட மலைபோல விழுநதான். சதருகளை தபிகசெயகினற வனும் ரதிகளுளள உததமனும் சூரனுமான சைனியன யுதததில அநதவிரகனைக கொனறு யுதாமன்யுவினுடையதேரில விரைவாக ஏறினான் பிறகு, ஸாதயகி மறபடியும் முறைபபடி விதமுசெய்யப் பட்ட வேறு ரததின்மீதேறிக கேகயராஜருடைய பெரிதானசேனை யை அம்புகளால அடிதததான். யுதததில ஸாதயகியிலால கொலலப பட்ட கேகயராஜருடைய அநதப பெருஞசேனை சதருவான ஸாத் யகியைவிடடுப பதறுதலிக்குகளிலும் ஓடிறறு

பதினேராவது அத்யாயம.

(பிரதிவிந்த்தியனலும் சுருதகர்மாவினலும் முறையே சித்ரனும் சித்ர
ஸேனனும் கொல்லப்பட்டது.)

அரசரே! பிறகு, சுருதகாமா யுததத்தில கோபங்கொண்டு ரா
ஜாவான சிதரஸேனனே ஐம்பதுபாணங்களால அடிததான். வேநதரே!
சித்ரஸேனனே அநதச்சுருதகாமாவை வணங்கினகணுகளுள்ள ஒன்
பதுபாணங்களால அடிதது ஸாரதியையும் ஐநதுபாணங்களால அடித
தான் பிறகு, சுருதகாமா கோபங்கொண்டு படை முனேயில சிதரஸே
னனே மிக்ககூர்மையுள்ளநாராசதத்தினலே மாமனதானதத்தில அடித
தான். மகாராஜரே! வீரனான சிதரஸேனன் மகாபலசாலியான சுருத
காமாவினல அம்பினல மிக அடிக்கபபட்டு மூர்ச்சையைஅடைந
தான், புதியையும் இழநதான் இநதசசமயதத்தில மிகக்கீர்தியுடைய
வனான சுருதகீர்தி ராஜாவான இநதசசுருதகர்மாவைத தொண்
ணூறுபாணங்களால மூடினான பிறகு, மகாரதனான சிதரஸேனன்
பிரஜ்ஞையடைநது ஒரு பலலதத்தினலே சுருதகாமாவின வில்லைத
துண்டாடி அவனையும ஏழுபாணங்களால அடிதததான். அநதச
சுருதகாமா (சதானீகனின்) வேகததை நாசம் செயயகூடியதும்
பொன்னல அலங்கரிக்கபபட்டதுமான வேறுவில்லை எடுதது சித
ரஸேனனேச சரமாரிகளாலே விசிகதரமான ரூபதததரிததவ
னைச்செயதான் அம்புகளால சிதரவாணமூளைவனைச செயயப
பட்டவனும் விசிதரமானமாலைகளை அணிநதவனும் அரசனும்
யௌவனமூளைவனுமான அந்தசசிதரஸேனன பெரிய யுதத பூமித
தில மூடகளால நிறைநத மூளைம்பன்றிபோல விளங்கினன.
பிறகு, சூரனான சிதரஸேனன் சுருதகாமாவை நாராசதத்தினல நடு
மாபில வேகமாக பிளநது வேகமாக 'நில, நில' என்னும் சொன்
னன். சுருதகாமாவும் அநத யுகதத்தில நாராசததால அடிகபபட்டு,
ஒரு மலையானது தாதுகளோடு கலநத அருவியைப பெருகசெயது
போல இரதததைப் பெருகினன் பிறகு, இரதகதத்தால மனைக்கப
பட்ட அங்கங்களுள்ளவனும், இரதததால உண்டுபண்ணப்பட்ட
காந்தியுள்ளவனும், வீரனுமான அநதச்சுருதகாமா யுதத்தில பூக
திருக்கின்ற பலாசவிருக்ஷம்போல விளங்கினன் வேந்தரே! பிறகு,
சதானீகனலே நன்றாக எதிர்க்கபபட்ட சுருதகாமா கோபங
கொண்டு, பகைவர்களைத்ததிக்குந்திறமையுள்ள சிதரஸேனனுடைய
வில்லை இரண்டாகத் துண்டாக்கினன். பிறகு, வில் அறுக்கபபட்ட

வருண சித்திரஸேனரே மூன்றாறுநாராசங்களாலே மூடி யுத்தத திலே சிறந்த பாணங்களாலே அடித்தான் பிறகு, தீட்டப்பட்டதும் கூர்மையுள்ளதுமான வேறொருபலத்திலே மகாபலசாலியான அந்தச்சித்திரஸேனனுடைய தலைப்பாகையையணிந்த தலையை அறுத் தான் சித்திரஸேனனுடைய காந்தியுள்ள அந்தத்தலையானது ஆகாயத்தினின்று தற்செயலாக நழுவி விழுகின்ற சந்திரன்போலப பூமியில் விழுந்தது ஐயா! அபிமன்யுவினால் சித்திரஸேன ராஜன கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு அவனுடைய ஸேனைவீரர்கள் விரைவாக ஓடினார்கள பிறகு, கோபங்கொண்டவனும் பெரியவில லாளியுமான சுருதகாமா முடிவுக்காலத்தில் கோபங்கொண்ட யமன் எல்லாப்பிராணிகளையும் நாசஞ்செய்வதுபோல ஒடுகின்ற அசைனி யத்தை அம்புகளால அடித்து நாசஞ்செய்தான் யுத்தத்தில உமது பெரியதிரனும் விலலாளியுமான சுருதகாமாவினுலே வதம்பண்ணப் படுகின்ற அந்த வீரர்கள ஓடுகிறதையிலை தடுக்கப்பட்ட யானைகள போல விரைவாகத திக்குக்களில ஓடினார்கள சத்துருக்களை ஜயிப பதில ஊக்கத்தையிழந்து ஓடுகின்ற அவர்களைக்கண்டு சுருதகாமா கோபமான அம்புகளால துரத்திக்கொண்டு பிரகாசித்தான பிறகு, பிரதிவிந்தியன ஐந்துபாணங்களாலே சித்திரரைப பிளந்து மூன்று பாணங்களால அவனது ஸாரதியை அடித்து ஒரு பாணத்தால அவன் தவஜத்தையும் அடித்தான சித்திரனும் அந்தபபிரதிவிந்தி யனைப பொறக்கட்டுக்களையுடையவைகளும் பளபளப்பான நுனிகளு ளவைகளும் கழுகிறகுகளால வேகமுள்ளவைகளாகச செயயப பட்டவைகளுமான ஒன்பது பலங்களாலே இரண்டுகைகளிலும் மார பிலும் அடித்தான் பாரதரே! பிரதிவிந்தியன பாணங்களாலே அந்தச்சித்திரனுடைய விலலையறுத்துக கூர்மையுள்ள ஐந்துபாணங் களாலே அவனையும் அடித்தான மகாராஜரே! பிறகு, சித்திரன் ஸவாணக்கண்டைகளுடன கூடியதும் நெருங்க முடியாததும் உயிர் களைத்தீண்டுகிறதுபோலிருப்பதுமான ஒரு சக்தியைப பிரதிவிந்தி யனமீது பிரயோகித்தான் வேகமாகவருகின்றதும் ஆகாயத்தி லுள்ள மரி நக்ஷத்திரம் போன்றதுமான அந்தச்சக்தியைப பிரதி விந்தியன யுத்தத்தில சிரித்துக்கொண்டே இரண்டாக வெட்டினான். பிரதிவிந்தியனுடைய கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே இரண்டாக அறுக்கப்பட்ட அந்தச்சக்தியாயுதம் யுகாந்தகாலத்தில எல்லாப்பிரா ணிகளையும் பயமடையச்செய்கின்ற இடிபோல விழுந்தது. சித்தி ரன அந்தச்சக்தியானது வீணாகச்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு பொன்

னின் தொகுதியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பெரிய கதையை எடுத்துப் பிரதிவிந்தியன்மீது பிரயோகித்தான் மகாயுத்தத்தில அந்தசகதா யுதம் பிரதிவிந்தியனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்தை யும் பொடிசெய்து விரைவாகப பூமியை நாடியது. பாரதரே! பிரதிவிந்தியன் இதேஸமயத்தில ரதத்தினின்று குளளிகுதித்து ஸவாணமயமான தண்டத்தையுடையதும் அலங்கரிக்கபபட்டது மான சகதியைச் சிததிரன்மீது பிரயோகித்தான் ராஜரே! மிகக மஞ்ஞைரியமுளள ராஜாவான சிததிரன வருகினற கதாயுத்தைக கையிலுல பிடித்து அதனையே பிரதிவிந்தியன்மீது திருபபியெறிந தான் மிகக ஒளிபொருந்திய அகதாயுதம் யுத்தத்தில சூரனை பிரதி விந்தியனை அடைந்து வலகுகையைபபிளந்து பூமியில விழுந்தது.விழு கின்ற அந்தகதாயுதமானது அந்த இடத்தை இடிபோலபபிரகாசிக கசசெயதது அரசரே! பிறகு, பிரிதிவிந்தியன மிகுந்த கோபங கொண்டு சிததிரனைக கொலலவேண்டுமெனகிற எண்ணத்தினுல பொன்னுல அலங்கரிக்கபபட்ட ஒரு தோமரத்தைப பிரயோகித்தான. அத்தோமரம அவனது தேகத்தில அணிந்திருகினறகவசத்தையும் அவன மாரபையும பிளந்து பெரிய ஸாபபம் புறறில புகுவதுபோலப பூமியில விரைவாகப புகுந்தது அரசனை அந்தச சிததிரன் அப பொழுது தோமரத்தினுல அடிகபபட்டு, பருந்தும் கீழேயும் பரி காயுத்தத்துருகு ஓபபாயுளள இரண்டு கைகளையும விரித்துகொணடு கீழே விழுந்தான சிததிரன கொலலபபட்டதைக்கண்டு யுத்தத்தில பிரகாசிகினறவாகளான உம்மைசசோந்தவீராகள பிரதிவிந்தியனை நோகி நானகுபகங்களினினறும் விரைவாக எதிர்த்தோடிவந்தா கள. பறபலவித்மான பாணங்களையும கிங்கிணிகளுடன கூடிய சதக னிகளையும அவாகள பிரயோகித்துகொண்டு சூரியனை மேகங்கூட டங்கள மூடுவதுபோல அந்தபபிரதிவிந்தியனை மூடினாகள. தோள வலிமை மிகுந்த பிரதிவிந்தியன யுத்தத்தில பாண்டவஸைனியத்தினுலே அவாகளை நாசம செயது வஜ்ரபாணியான இந்திரன அஸுரஸேனை யைத துரத்துவதுபோல உம்முடைய சேனையைத துரத்தினான் வேந்தரே! யுத்தத்தில பாண்டவாகளாலே வதம்செயயபபடுகின்ற உம்மைச்சோந்தவாகள காறறினுல அலைகபபட்ட மேகங்கள்போல விரைவாகச சிதறினாகள நானகு பகங்களிலும் அடிகபபடுகின்ற அந்தச்சேனையம்ஓடவே, துரோணபுத்திரா ஒருவரே மஹாபலசாலி யான பீமஸேனனை விரைவாக எதிர்த்தார். முறகாலத்தில்தேவாஸுர

யுத்ததில் விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் சண்டை கோர்ந்தது போல யுதததநின்பொருட்டுக் கோரமான சோக்கையானது அவ விருவருக்கும் விரைவாக உண்டாகியது.

பனனிரண்டாவது அத்யாயம்.

(பீமஸேனனுக்கும் அஸ்வத்தாமாவுக்கும் யுத்தம்.)

அரசரே! பிறகு, துரோணபுதநிரா, மிகக விரைவுடன் அஸ் த்ரலாகததை வெளியிட்டுகொண்டு பாணதநிருலே பீமஸேனனே அடிததார் பிறகு, எதிரியின மாமஸதானங்களே அறிநத அஸ்வத் தாமா ஹஸதலாகவதுதுடன எலலாமாமஸதானங்களையும் பாததுக் கூமையுளள தொணணூறு பாணங்களாலே மறுபடியும அநதப் பீமஸேனடித்தா அரசரே! துரோணபுதநிராால கூமையுளள அம்பு களால இறைகபபட்ட பீமஸேனன யுததரங்கததில கிரணங்களு டன் கூடின சூரியன்போல விளங்கினன பிறகு, பாண்டுபுதநிரனை பீமஸேனன நனறுகப பிரயோகிகபபட்ட ஆயிரமஅம்புகளால துரோணபுதநிரைமூடி வில்மஹாதனுசெயதான் அரசரே! பிறகு, துரோணபுதநிரா மஹதஹாஸதுடன பாணங்களால பாணங்களே தடிதது யுதததில பாண்டவனே ஒரு நாராசதநிலை நெறறியில அடிததா. வேநதரே! பிறகு, பாண்டவன், வனதநில கொழுத திருகின்ற கட்கமிருகமானது கொமபைத தாகுவதுபோல நெறறி யில தைததபாணததைத தாங்கினன் பிறகு, பராகிரமசாலியான அவன் ஆசசரியங்கொண்டு யுதகநதில முயறசியுளள துரோணபுத நிரை மூன்றுநாராசங்களால நெறறியில அடிததான பிறகு,அந்தப் பிராமணரான துரோணபுதநிரா நெறறியில தைதநிருகின்ற பாணங்களாலே வாஷாகாலதநில நனககபபட்ட மூனறு கொடுமுடி களுளள பாவதராஜனபோல விளங்கினா பிறகு, துரோணபுதநிரா பாண்டவனே அனேகஅமபுகளால அடிததா காறறு மலையை அசைகக மூடியாததுபோலத துரோணபுதநிரா பீமஸேனனே அசை பபதறகுச சகதியறறவராஞா அவவாறே, மிகக ஊகமுளளவனை பாண்டவன் ஜலபபிரவாகம் மலையை அசைகக மூடியாததுபோல யுத ததில அஸ்வததாமாவைக் கூமையான அனேக அம்புகளாலும் அசைக்கமுடியவிலலை கோரமான அம்புகளாலே ஒருவரை ஒருவா மூடுகின்றவாகளும் மகாரதாகளும் பலிமை மிகவாகளும் வீராகளு மான அவவிருவரும் சிறநததோகளிலிருநது விளங்கினாகள். உததம

மானபாணங்களாலே ஒருவரை யொருவர் தவிக்கும்படிசெய்கின்ற அவ்விருவரும் தம்கிரணங்களாலே உலகங்களுக்கு நாசத்தையுண்டு பண்ணுகின்றவாகளும் மிகஜவலிகின்றவாகளுமான இரண்டுசூரியர் களபோல விளங்கினர்கள். பிறகு, மகாயுத்தத்தில எதிர்த்து யுத்தஞ செய்வதில முயற்சியைச்செயகின்றவாகளும் புருஷசிரேஷ்டாகளு மான அவவிருவரும், செயத்தற்கு பிரிதிசெயவதில முயற்சியுளள வர்களாகவும் பயமற்றவாகளாகவும், அம்புகளாகிற கோரபபறகளை யுடையவைகளும் ஜயிக்க முடியாதவைகளும் விறகளாகிற வாயை யுடையவைகளும் பயங்கரமானவைகளுமான இரண்டு புலிகள போலப போராகளத்தில ஸஞ்சரித்தாகள ஆகாயத்தில மேக மண்டலங்களால மறைக்கபபட்ட சந்திரசூரியாகளபோலப் பாண ஜாலங்களால அவவிருவரும் நாற்புறங்களிலும மறைக்கபபட்டு காணக்கூடாதவாகளானார்கள பகைவாகளை அடக்குகிறவாக ளான அவவிருவரும் மேகக்கூட்டத்திலை விடபபட்ட அங்கார கனும் புதனும்போலப பிரகாசித்தாகள பிறகு, துரோணபுத்திரா, மிகபயங்கரமான அவவித்யுத்தமாடுகையில, மேகம் மழைத்தாரை களைப் பாவத்தின்மீது இறைபபதுபோல உக்கிரமான அனேக அப்புகளை இறைத்துக்கொண்டு அந்த யுத்தகளத்தில விருகோதரனை அப்ரதக்ஷிணமாகச் சுற்றிவந்தா பீமன சத்துருவினுடைய வெற றிக்குறிபபான அசசெயகையைப பொறுக்கவில்லை வேந்தரே! பிறகு, பாண்டவனும் அபஸவ்யமாகச்சுற்றிப பிரதிசெயதான் புருஷ ஸ்ரேஷ்டாகளான அவவிருவருக்கும் பறபலவிதமான மண்டலகதி களாலும் போக்குவரவினாலும் பிரமாதமான யுத்தம் நடந்தது அவ விருவரும் மண்டல ஸ்தானத்திலேயே பலவிதமான மார்க்கங்களில ஸஞ்சரித்தாக்ள காதுவரையில இழுத்துவிடபபட்ட அம்புகளால ஒரு வரையொருவா அடித்தாகள ஒருவரைஒருவா கொலவதிலும மிகுந்தமுயற்சியைச செய்தாகள. அனயோனயம் யுத்தத்தில தேரை இழக்கும்படி செயவதிலும் முயற்சிசெயதாகள பிறகு, மகாரதரான அஸ்வத்தாமா மகாஸத்திரங்களைவெளியிட்டா பிறகு,பாண்டவன யுத்தத்தில அந்த அஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களாலேயே திருப்பியடித்தான. மகாராஜரே! பிறகு, பிராணிகளை நாசம்செயயும் காலத்தில அங்கார கன்முதலான கிரகங்களுக்கு எவவாறு கோரமானயுத்தம்நேருமோ அவவாறே கோரமான அஸ்திரயுத்தம் நடந்தது பாரதரே! அவவிரு வராலும் விடபபட்ட அந்தபபாணங்கள எல்லாத்திக்குகளையும்பிரகா சிப்பித்துக்கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் உம்முடைய சேனையில

வந்து பாய்ந்தன. ஆகாயமானது பாணஸமூகங்களால் சூழப்பட்டுப் பயங்கரமாகியது வேகதரே! பிரஜைகளுக்கு முழுதும் நாசமுண்டாகிற காலததிலபோல யுததபூமியானது விழுகின்ற எரிகக்ஷததிரஙகளால எலலாபபகஙகளிலும் சூழபபட்டது. அநத யுதத தத திலபொறிகளுடனும் பிரகாசிகினற ஜவாலைகளுடனுகூடியதும் அநத இரண்டு ஸேனையையுங கொளுத துவதுமான நெருபபானது, பாணஙகள ஒனறோடொனறு மோதுவதினால உண்டாயிறறு. மகாராஜரே! பிரபுவே! யுததகளததில ஆகாயததில ஸஞசரிககின்ற ஸித தாகள, 'இநத யுததம் எலலாயுததஙகளைகாட்டிலும் மேலானது எலலாயுததஙகளும் இநதயுதத தத தினுடைய பதினேறில ஒரு பாகததிறகும நிகராகாது, இவவித யுததம எஙகும் ஒரு பொழுதும் உணட ாகபபோகிறதிலலை, ஆசசாயம்! பிராம்மணனும் க்ஷததிரியனுமாகிய இவவிருவரும ஞானமுளளவாகள, ஆசசரியமான சௌரியமுளளவாகள, இருவரும் உகரமான பராகரமமுளளவாகள, ஆசசரியம்! பீமனே பயஙகரமான பலமுளளவன, இநத அஸ்வததாமாவோ அஸதிரஙகளில நலல பாணடிததியமுளளவா, வீரததினுடைய ஸாரம்சமானது ஆசசரியகரமானது இவவிருவரும் அஸதிரஙகளைப பிரயோகிக்கும் அழகானது ஆசசரியகரமானது; இவவிருவரும் யுதத தத தில காலனுகரும் அநதகனுகரும் யமனுகரும் ஒபபானவாகள யுதத தத தில கோரரூபிகளும ஆணமையில சிறநதவாகளுமான இவவிருவரும் இரண்டுருதரிகள தோன்றியிருபபது போலவும இரண்டு சூரியாகள தோனறியிருபபதுபோலவும் இரண்டு யமனகள தோன்றியிருபபதுபோலவும் இருக்கிறாகள' என்று சொன்னாகள. இவவிதமான ஸித தாகளுடைய வார்ததைகள் அடிக்கடி கேடகபபடடன ஒனறுகூடியிருக்கிற தேவாகளுடைய விம்மாநத மும்தோனறியது ஆச்சரியகரமும் யுதத தத தில நினைக்கவும் அரிதுமான அவவிருவருடைய செயகையையும் கண்டு ஸித தசாரணர்களுடைய கூடடஙகளுகு ஆசசரியம்உண்டாயிறறு அப்பொழுது, தேவாகளும் ஸித தாகளும் பரமரிஷிகளும் புகழநதாகள 'ரிக்க பஜபல மூளளவரே! துரோணபுதிரரே! நலலது பீமா! நலலது' என்றும் சொனனாகள.

ராஜரே! பரஸபரம அபராதிகளாயிருகிற அநதச் சூர்களிருவரும் யுதத தத தில சினநதிலை கணகளை நெறிதது விழிதது ஒரு வரையொருவா பாரததாகள கோபததிலை சிவநத கண்களையுடையவாகளும் கோபததிலை மிகததுடிகின்ற உதடுகளுளளவா

களும் கோபத்தினால பறகளையும் உதடுகளையும் நன்றாகக் கடித்துக் கொண்டவாகளும் மகாரதாகளுமான அவவிருவரும் அம்புகளாகிற ஜலதாரையும் சஸதிரங்களாகிற மினனலொளியையுமுடைய (இரணடு மேகங்கள் போல) யுதததில ஒருவரையொருவா அம்புமழையினால மூடினாகள மகாயுதததில அனயோன்யம் ஒருவா மறறொருவருடைய கொடியையும ஸாரதியையும் அடிதது ஒருவா மறறொருவருடைய குதிரைகளையும் கொன்று ஒருவாமறறொருவரை பிளநதாகள மகாராஜரே! பிறகு, இருவரும மகாயுதததில கோபங்கொண்டு இரண்டு பாணங்களை எடுதது ஒருவரை யொருவா கொலலவிரும்பி விரைவாகப பிரயோகிததாகள மஹாராஜரே! வஜராததினுடையவேகமபோனற வேகமுடையவைகளும (ஒருவரா லும்) நெருங்க முடியாதவைகளுமான அவவிரண்டு பாணங்களும ஸேனமுகததில பிரகாசிதது கொண்டு நனறாகததாகி அடிததன அபபொழது, பரஸபரமுளள வேகதாலும் அம்புகளாலும் அதிகமாகத துன்பஞசெயயபபட்ட மகாவீரியசாலிகளான அவவிருவரும் தமது தோதடடில விழுநதாகள அரசரே! பிறகு, ஸாரதியோ துரோண ரதா பிரஜஞையிழநதிருபபதை அறிநது எலலாச சேனைகளும் பாரதது கொண்டிருகும்பொழதே யுததாங்கததை விடடு விலகிக கொண்டுபோனான் வேகதரே! அவவாறே, விசோகன, யுதததில பகைவரை வாடடுகிறவனும் அடிகடி மூசசை யடைகினறவனுமான பீமனை தேருடன வேறிடதது கொண்டுபோனான்

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்.

(சல்யனால் சுருதகீர்த்தி தோல்வியடைந்தது.)

மகாராஜரே! பிறகு, கூடமையான பாணங்களை இறைதது கொண்டு வருகின்ற சுருதகீரதியைச சலயன் மனகலபபுனதிதான் மகாரதனான சுருதகீரதி மதரராஜனையடைநது பொனனால அலங்கரிகபபட்ட இருபது பலலங்களால அடிததான். பாரதரே! சுருதகீரதி அநதச சலயனை நோசச செலலுகின்ற மூனறம்புகளாலே விரைவாகத திருபபியடிதது அவனுடைய ஸாரதியையும் ஒருபலலதினால நன்கு அடிததான. அநதச சுருதகீரதி சரமாரியினால யுதததில சலயனை மூடி அவனுடைய தேரைக குதிதது கூடமையான அம்புகளைப பிரயோகிததான மகாராஜரே! பிறகு, சலயன் யுதததில சுருதகீரதியினுடைய கைகளால விடப

பட்ட பாணங்களே வணங்கினகணுக்களுள்ள பாணங்களால தண்டாடினன். பிறகு, சுருதகீர்த்தி சலயனே உருகருமயமான ஒன்பது பாணங்களாலஅடித்து அவனுடைய ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களாலடித்தது சலயனே மறுபடியும் ஐந்துபாணங்களாலடித்தான். சலயன் அந்தச சுருதகீர்த்தியினுடையவில்லையும் கையுறையையும் அறுத்துச் சிறந்தஎழுபாணங்களாலே யுத்தத்தில அவனையும் விரைவாக அடித்தான் பிறகு, மகாரதனனசுருதகீர்த்தி வேறுதனுஸை எடுத்து மத்தராஜனே அறுபதுதுகான்குபாணங்களாலே கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். வேந்தரே! பிறகு, அந்தச்சுருதகீர்த்தியினுலே பாணங்களால யுத்தத்தில அடிக்கப்பட்ட சலயன் கூர்மையுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களாலே அந்தச சுருதகீர்த்தியைத திருப்பியடித்தான். மத்தராஜன் மறுபடியும் சுருதகீர்த்தியினுடைய விலலைத துண்டாகினன். அறுக்கப்பட்டவிலலுளளவனை அந்தச சுருதகீர்த்தி விரைவுடன் யுத்தத்தில ஒருகதையைப் பிரயோகித்தான் பாரதரே! பொன்னலும் வெள்ளியாலும் பட்டங்கள கட்டப்பட்டிச சிறந்தவஸதரங்களால அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒருஸதிரீபோல் விளங்குகினறதும விரைவாக வருகினறதும் பிரகாசிக்கினறவஜ்ரத்தினுடைய காந்திபோனறகாந்தியுளளதுமான அந்தக்கதையை மத்தராஜன் அனேக ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே தடுத்தான். வேந்தரே! பிறகு, மிகுந்தமூயறசியையுடைய வீரனை சலயன் கதையைத தடுத்துப் பூமியிலதளளிச் சுருதகீர்த்தியையும் ஐந்துபாணங்களால அடித்தான். திரும்பவும், சுருதகீர்த்தி யுத்தத்தில சலயன்மீது ஸர்ப்பத்திறஒப்பான ஒரு சக்தியைப் பிரயோகித்தான். சலயன் அந்தச் சக்தியை இரண்டாகத துண்டாக்கினன் அது பூமியிறசிதறியது ஆண்மையிறசிறந்தவரே! குழந்தையினுடைய கையினின்று தின்பண்டங்களைப் பருந்து கவருவதுபோலச் சலயன் க்ஷுரபரத்தினால அந்தச சுருதகீர்த்தியினுடைய ஸாரதியின் உடலிலிருந்து தலையை அறுத்தான். பாரதரே! அந்தச் சுருதகீர்த்தியினுடைய ஸாரதி தோத்தட்டினின்று விழுந்தான் பிறகு, மகாபலசாலியான சுருதகீர்த்தியினுடைய குதிரைகள் யுத்தத்தில (எலலாப்பக்கங்களிலும்) ஓடின. மகாராஜரே! எலலாயுத்தவீராகளும் பாராத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே சுருதகீர்த்தி,ஓடுகின்ற அந்தக்குதிரைகளாலே யுத்தரங்கத்தினினறு வேறிடத்திறகுக கொண்டுபோகப்பட்டான். பிறகு, மத்ரதேசாதிபதியான சலயன ஸந்தோஷத்துடன் தாமரைஓடையில யானைபுகுவதுபோலப பாண்டவசேனையில புகுந்தான். ஸிம்மமானது

மிருகக கூட்டங்களை அலைப்பதுபோலச சலயன அகமகாடிதகதில மகாபலசாலிகளான பாண்டவரகளதை சேனையை அலைதகான. அவன பாண்டவ வீரரகளையும பாஞ்சாலவீரரகளையும காசஞ்செய்து பகைவாபடைகளில நிலவிபறவதை இருந தடிகாண்டு புகையில லாமல ஜவலிகின்ற நெருபபுபோல யுதிதரகதில விளங்கினான ஜவலிகின்ற அகனி உலாகத காபடைக கொளுத்துவதுபோல சலயன பெரிய சேனாபதிக காபடைக கொளுத்தித திரிபுரஙகள எரிதது சஙகர விளங்கிய தபோல யுதிதரகதில நிலவிபறறு விளங்கினான்

பதினெனகாவது அத்யாயம.

(ஸஹதேவனுல் துச்சாஸனன் தோல்வியடைந்தது.)

மகாராஜரே! அவவாறாக சொனன பினனரும சொலலுவேன: உமது படையை அழிகின்றவனும பிராதாவான ஸஹதேவனை பிராதாவான துசசாஸனன எதிரகொணடான மகாராஜரே! அவனிடதில எதிரதிருகின்ற அவனிருவரையுங கணடு மகாரதரகள வியபமாநதங்களை செயதாரகள, அனைவரையும வீரரகளை பாரதரே! பினபு, சொனனவனும சிலலாணியமான உமமுடைய புதிரன் பலசாலியான பாண்டுபுதிரனை மூனறுபாணஙகளால மாரபில அடிததான தேவரதரே! பினபு, ஸஹதேவன உமது புதிரனை ஒரு நாராசபாணதகால அடிதது எழுபதுபாணஙகளால அவனையும மூன்றுபாணஙகளால சாரதியையும அடிததான பினபு, துசசாஸனன மகாபுதகதிலிலேறி நினறு கொணடிருபபதாமூனறுபாணஙகளாலே ஸஹதேவனை தலைகளிலும மாரபிலும அடிதான ஸஹதேவனிருகுத கோபமதொணடு மகாபுதகதில வாளை எடுதது விரைவாக சுழறறி உமது குமாரனுடைய தேரினமீது எறிநதான பினனான வாள துசசாஸனனுடைய வலி யிலை பாணதைதுணடாகெயி ஆகாயதநினறும மினனலினஒருபாபமபோல பூமியில விழுநதது பினபு, பிராமபரியமான ஸஹதேவன வேறு வலிலை எடுதது தாசதனை மணடபணணுகிற யமனைபோல துசசாஸனனமீது பிரயோகிததான துசசாஸனன (தனமேலேகணி) வருகின்ற தம, யம தண்டததிறகு ஒபபானசாரதியுளள தமனை அநத பாணதைதைக கூர மையான துணியுளள ஒரு கதியிலேலே இரணடாகத துணடி தான பினபு, வீரியமுடையவனான அவன யுதததில கூரமையுளள

சதுரங்கசேனையைச் சுழற்றி எதிர்த்துவிட்டு விரைவுடன் வேறுவில்லையும் வேறு அம்பையும் எடுத்தான் ஸஹதேவன் யுத்தத்தில் வேகமாக வந்த அந்தக்கதியைப புன்னகையுடன் கூறமையான அம்புகளால் அறுத்தது) களிறினை பாரதரே! பிறகு, உம்முடைய குமாரனான துரசாஸனன மகாயுத்தத்தில ஸஹதேவனுடையதேரின் மீது அறுபது நாணுருபாணங்களை விரைவாக எய்தான் ராஜரே! யுத்தத்தில் வேகத்தோடு வருகின்ற அனேகமான அந்தபபாணங்களுள ஒவ்வொன்றையும் ஸஹதேவன் ஐந்தைந்து பாணங்களால அறுத்தான் பிரதாபசாலியான அவன கிறந்த பாணங்களைத தடுத்துப பிறகு யுத்தத்தில் துரசாஸனனமீது அனேக பாணங்களைப பிரயோகித்தான உம்முடைய புதல்வரும் அந்தப் பாணங்களை ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்று பாணங்களால துணித்துப பூமியை எதிரொலிபிடமபடி செயதுகொணடு பெருத்த வியம்மகாதம செயதான். மனனவரே! பிறகு, துரசாஸனன யுத்தத்தில பாண்டுபுதல்வரின் இரண்டு பாணங்களாலும் அவனுடைய ஸாரதியை ஒன்பது பாணங்களாலும் பிரபஞ்சன மகாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸஹதேவன் கோபம் மிகுது நிருதயிறதும காலனுகும அந்தகனுக்கும் ஒப்பான கோரமான அம்பைத தொடுத்தான அந்த ஸஹதேவன் விலலைத திடமாக இழுத்து உமதுபுதல்வனமீது அதனைபபிரயோகித்தான் அரசரே! அந்தபபாணமானது பெரிதான அவனுடையகவசத்தை உடைத்து வேகத்துடன அவனையும் பிளந்து ஸாபபம புறறில துழைவதுபோலப பூமியில பிரவேசித்தது அரசரே! பிறகு, மகாரதனான உம்முடையகுமாரன மதிமயங்கமடைந்தான பூர்சையடைந்தவனும கூரமையான பாணங்களால அடிக்கபபடடினறவனுமான,அவனைபபாரத்து ஸாரதியானவனை மிகுபபயங்கரமான விரைவுடன வேறுஇடம செலலுங்களென பாணங்கிபுதல்வரின் யுத்தத்தில அதிகளவினைத தேரலலியிடையசெயது துரியோதனனுடைய சேனையை பாரத்து நானகுபுறங்களிலும அடித்தான. பாரதரே! ஒரு மனிதன மோஷத்திலேலே எழுமபுகூடடைத தேயபபதுபோல அந்தக கௌரவ சேனையை ஸஹதேவன தேயத்தான

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்.

(கர்ணனுக்கும் நகுலனுக்கும் யுத்தமும், கர்ணன் நகுலனை வென்று பரிஹாஸஞ் செய்ததும்.)

ஸஞ்ஜயரே! யுதிஷ்டிரனில் வேகத்தோடு சேனையை ஓடிப்படி செய்கின்ற நகுலனைச் சூரியகுமாரனான கர்ணன் தோஷத்தினால் திடுக்கான பிறகு, நகுலனை நோக்கி மிகவும் உரத்து அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு, 'அடா! பாவீ! யுத்தத்தில் எனக்குமுன்பாக நின்றால் நீ பிழைப்பாய் மையால், நான் இங்கில் உன்னைக் கொன்று உன்னை வெகுகாலத்திற்கு பிறகு (இப்பொழுதுதான்) பார்க்கும்படி செய்தேன் அனாதைகளாகும் உன்னுடைய குழந்தைகளும் உன்னை யலலமீவா மூலம் உனது குறைந்திலில் குருகுலத்தவர்கள் ஒரு விரோதி ருவா வந்தால் நாசம் அடைந்துவிட்டார்கள் உன்னை இவ்விதம் யுத்தத்தில் கொன்று மனைகளில் நீங்கிக் காயத்தைச் செய்துழைத்தவனை ஆகிறேனாகிறேன்' என்று கூறினான். இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்டு ஸஹிதபுத்திரன் நகுலனைப்பார்த்து 'ஓ! வீரனே! ராஜகுமாரனும் கிறந்த வில்லாளியுமான உனக்குத் தகுமுடி னைத்து பாணங்களால் பிரதியுத்தம்செய் உன் வல்லமையைப் பார்ப் போம் கூர்! யுத்தத்தில் காரியத்தைச் செய்துவிட்டு பிறகு தற் புகழ்ச்சி செய்துகொள்' 'அடா!' கூறினான் யுத்தத்தில் வாயிலால் சொல்லாமல் சக்தியினால் தோற்புரிவார்கள் என்பதை வல்லமை யுடனே யுத்தம் செய் உன்து கொழுப்பையே காரணம்செய்யப்போகி றேன்' என்று மறுமொழி கூறினான் ஸஹிதபுத்திரன் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு பாணத்திபுத்திரனை விசையாக அடித்தான் கர்ணன் நகுலனை யுத்தத்தில் எழுபத்துமூன்று பாணங்களால் அடித்தான் பாரதரே! பிறகு, நகுலனை காணஞலடிக்கப்பட்டு வாயபாமபோன்ற எண்பது பாணங்களாலே அவனை அடித்தான் பிறகு வில்லாளி யான கர்ணன் நகுலனுடைய குதிரைகளையும் சாரதியையும் தேர் கொடியையும் வில்லையும் அம்புகளையும் கூர்மையான ஏழு பாணங்களால் நகுலனுடைய வில்லிலேயிருந்து அவனையும் அடித்தான் அதற்குப் பாணங்களை அவனுடைய கவசத்தைத் துளைத்துப் பிறகில் விழுந்ததையுடைய வாய் பகுதி பூமியைப் பிளந்து ஜலத்தைப் பருகுவதுபோல யுத்தத்தில் அவனுடைய இரத்தத்தைக் குடித்தது பிறகு, நகுலன் ஸ்வாதீன மயமான பின்புறத்தையுடையதும் நாட்டமுடியாததுமான வேறு வில்லை எடுத்து எழுபது பாணங்களால் கர்ணனையும் மூன்று பாணங்

களால அவ்வுடைய ஸாரதியையும அடி தானான் மகாராஜரே! பிறகு,
கௌரீ நாதனாக கொலலுகிறவனான நகுலன் தேரை எடுத்துக்கொண்டு மிக்க
வேளை கூடாத நிலைமையிலே காண்பவனைப்போல வெட்டினான்.
பிறகு, கௌரவ நகுலன் வில் அறுக்கப்பட்டவனும ஸாவதானமாக
ரதமுமாக, அந்த காண்பவனை (பார்த்து) அட்டஹாஸம செய்து
கொண்டு மூன்று பாணங்களால அடித்தான் ஐயா! பாண்டு புத
திரனான பீடிக்கப்பட்ட காண்பவனை நிஷிகளும் தேவாகளும்
அதிசயமான ஆசசரியத்தை அடைந்தார்கள. பிறகு, விசாதத்தையுமா
னான காண்பவன் அம்பைப்பழுதி வேறு வில்லில் எடுத்து நகுலனை ஐந்து
பாணங்களால மார்பினை மேறபடுத்தில அடித்தான மார்பில் ரத்த
திருக்கின்ற அந்தப் பாணங்களால மாதத்ரீபுத்திரன உலகத்தில
தனக்ரனங்களாலே ஒளிர்பவர்களைப்போல ஸஞ்சரிக்கிறான ஐயா! பிறகு, நகுலனும் வெகு பாணங்களால
அடித்து அவனுடைய தலையின நுனியையும மூன்றாவது அம்பாலே
பிறகு, அந்த காண்பவன் யுத்தத்தில் அதிசயமான வேறு
வில்லை எடுத்துப் பாண்டவர்களில் நகுலனுக்கு கவசத்தையும
தனை தேரின் மூடியையும் மற்றும் குதிரைகளையும
னான பிறகு, ஆகாயத்தில் விரிந்திருக்கின்ற அட்டஹாஸமான வலியான
னது எல்லாப் பக்கங்களிலும் பறந்துகொண்டிருக்கின்ற பூசகிகளுடைய
கூட்டத்தினால காண்பவன் அட்டஹாஸம் செய்தான் ஐயா! காண்பவனால விடுவிக்கப்
பட்ட அம்பினால அட்டஹாஸத்தில் ஆகாயம் அதிகமாக நிறைந்து
விட்டதிலிருந்தான் கூட்டங்களில் பூதங்கள் ஆகியது
ஸுவர்ணத்தாலான அலங்காரம் செய்யப்பட்டவைகளும் அந்த கழுகு
யாக வருகின்றவைகளுமான அந்த அம்புகள் வரிசையாக வருகின்ற
கொண்டிருக்கின்றபோது விளங்கின. ஆகாயம் பாண வர்ஷங்க
ளால மூடப்பட்டு ஸூர்யனும மறைந்தான் ஐயா, ஆகாயத்தில் ஸஞ்
சரிக்கின்றவர்களும் ஒரு பிராணியும ஸஞ்சரிக்கவில்லை பாண்டவர்களு
டைய தேரோட்டிகளும் வழி தப்பினார்கள் ராஜரே, மகா பல
சாலிகளான அவ்விருவரும், யுகாந்தகாலத்தில் உதித்திருக்கின்ற
இரண்டு சூரியர்களைப்போல விளங்கினார்கள. ராஜேந்திரரே! காண
வனுடைய பாணங்களால விடப்பட்ட அம்புகளாலே கொல்லப்படுகின்ற
சேனை தான் மீண்டதினால பீடிக்கப்பட்ட நம் மிடத துள்ளதற்குள்ள
னாகவும்படி பதுங்கினார்கள மேன்மதரே! அவ்வாறே, நகுலனுடைய

பாண்டவர்களாலே அடிக்கப்படுகின்றதும் மழையையுடையதுமான மேகத்தின் ஒலியைப் போலே தேர்களின் ஒலியும் திசைகளில் நிறைந்தது. அவ்விரண்டு சேனைகளும் அடிப்பிழைத்து பாணமழை விழுமிடத்தைத் தானடைந்து பாதத்துக்கொண்டு நின்றன. கர்ணபாண்டவர்களுடைய அம்புகளாலே அந்த யுத்தபூமியில் ஜனங்கள் தூர்ந்து விலக்கப்பட்டிருந்த கையில், மகா பலசாலிகளான அவ்விரண்டும் யுத்தமுனையில் இவ்வாறான ஸஞ்ஜ்ஞங்களை வெளிப்படுத்தினவர்களாய் ஒருவனை ஒருவன் கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களாய் அப்பொழுது மகாஸாமர்த்தியமுள்ள அர்ஜுனனையும் மகாஸாமர்த்தியங்களால் அனேகமான அடிக்குங்கருவிகளை நெஞ்சில் விட்டவனும் உலகங்களுக்கு பரமாந்தகனுக்கு ஒப்பானவனுமான கர்ணனையும் ஆகாயத்தில் அவ்வளவு நின்றனவோ அவ்வளவேற்ற கூர்தலாகிய மகாயுத்தத்தில் பிரயோகிக்கப்பட்ட அரட்டங்களான பாணங்களினால் மூடிக்கொண்டு ஆகாயத்தில் நின்றன அச்சரியம்! மேகங்களாலே மூடப்பட்டனவான சூரிய சந்திரர்களைப் போலே சமயமான வீரர்களில் பிரதிவிரதைகளான அவ்விருவரும் காணப்பட்டார்கள். பிறகு, யுகாந்தத்தில் காணப்படுகின்ற ஸம்வர்த்தக மேகங்களின் சரீரத்தைப் போலே பரமகரமான அந்த பாணவர்ஷத்தை மகாராஜரே! சூதபுத்திரனால் கணப்பொழுதில் அகற்றப்பட்டதைக் கண்டோம். சூரியனைப்போலத் தேஜஸ்ஸினால் ஜ்வலிக்கின்ற அர்ஜுனன் பிறகு, அதிக்ரமமற்றவனான கர்ணனை சிரிக்கிறவனைப் போலே தனது தேரழகையும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் யுத்தத்தில் பாணவர்ஷங்களைக் கொண்டிருந்தான். மகாராஜரே! பிறகு, கர்ணனை மகாதமோவான கதையையும் மலைச்சிகரத்தைப் போன்ற குதிரைகளையும், விசாலமான முகமண்டலத்தையும் வீடிறகு அணியிருந்தவனும்! பிறகு, யுத்தத்திலே அவனுடைய தேரையும் கொடிக்கம்பத்தையும், சக்கரங்களையும் அவனுடைய கதாயுதத்தையும் கத்தியையும் நூறு சாபங்களையும் அம்பறாத்தூணிகளையும் அவனுடைய பெரிய சங்கத்தையும் எல்லாவற்றையும் வீரர்களான அர்ஜுனனும் பொறுமையுடன் செயலற்றவர்களாக்கினான். அந்த வில்லாளியான அர்ஜுனனால் எளிதாகவே

ளளளவாகத் தூளாகினன. ராஜேந்த்ர! குதிரைகள கொலலபபட்
டவனும ஸாரதியை இழநதவனும கவசமிழநதவனுமான (நகுலன),
ரதத்தினினறு மேலவளாகக கீழே இறஙகி பரிகாயுதத்தைக கையில
எடுத்துகினறான. மேலும ஸுதக்ஷணமாரன அநத நகுலனை எதிக
கபபட மிகவும கோபமான பரிகாயுதத்தைக கிகக கூடமையுளள
வைகளும பெரிய காயஙகளை நிறைவேறறுவதறகு ஸாதனமுமான
அமபுகளாலே ஏழடிதூரம காணனன, ஆயுதமிழநதவனை அநத நகு
லனைக குறிவைதது வணணஙகின கணணுகளுளள அவனைத அமபுகளாலே
அடிதூரம ஆனால, அவனைத தனபாமபடையுமபடி செயயமலிலை
அரஜே! யுதத்தத்தில அஞ்சிறபபிறகியுளளவனும பலசாலியுமான
காணனால அடிகக படிகினற அநத நகுலன பெறறகலஙகி வேகமாக
ஓடினான. பாரதரே! பாஞ்சாலன அநத நகுலனைப பினன தொடரந
தோடி அடிகக படி கிரிதரமகிகாலனதி கமீனறறிய பினபல அநத நகுல
னுடைய கழுதத்தில மாடடினனன. மேலுமரே! பிறகு, கழுதத்தில மா
டபபடட பெரிய வில்லுடனன நகுலன ஆகாயத்தில வடபமான ரே
கையின நடுவிலிருகினற சநதிரனை விளகுவதுபோல விளஙகினான.
மஹாராஜரே! நமுதத்தமமகம இநதி பினவிலலினால விளகுவது போல
பாணனதுதத்தால யுதத்தத்தில விளஙகினான பிறகு, காணனன நகுல
னைப பாரத்து, 'வீணாகப பேசினாய. அடி கடி மனனரால ஏவபபடடு
கினற நீ ஸாதோஷ்ணதுடனன படபடியும இபபொழுது பேசு பாண
டவ! அபபமீனே! உனனுடைய தருமதைமீனரி யுதத்தம செய பல
வான களான கௌரவ கமீனரி நீ பேராபபுரியாமலிரு! பாணன வ! நீ
வெட கடடையிலலாமலடாம மாதத்திரியுதத்தை! வீட திரமே கமமசெல,
அலலது எஙகே கிருஷ்ணனும பலதேவனும இருகினறனரோ அங
கே கமம செல' எனறு சொனனனன. மஹாராஜரே! காணனன இவவாறு
சொலலி நகுலனை அவனைவிழு துவிட திவிடடானன மேலுமரே! சூரனும
தாமதங்களை அறிநதவனுமான காணனன குருநியினை து வணடிகளையை
நினைநது, மெலலியலபடியான நிலைமையை அடைநதத நகுலனை அப
பொழுது மெலலியலல விட திவிடடானன மேலுமரே! விலலாளியான
சூதபுதத்திரனால விடபபடடவனும வெகு நேரத்திலபபுறமடை
யாதவனுமான காணனால எனனைதான விடபபடட நகுலன துக
நதத்தினால பீடிகக தன்தமபி சகாதேவனுடைய ரதத்தினிடம
பிறகு, காணனும நகுலனைவிடவும பலசாலியாகவுமிருகக யாதவசேனை
நிரவனபோல மகாணனுள்ள சுதந்திரகளையுடையவனுமான ரதத்தோடு

பாஞ்சாலர்களை விரைந்து எதிர்த்தான் மன்னவரே! பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்களுடன்களை நோக்கிச் செலுலுகின்ற வேஞ்டிதியான காணனைக்கண்டு அவனிடத்தில் பாண்டவர்களுள் கூகுரல் உண்டாயிறறு மஹாராஜரே! அவனிடத்தில் ஸாகபுரத்தின் (பலரைத) தான் பஞ்செயதான் சூரியன் ஆராயத்தின நடுவிடத்தை அடைந்திருக்கையில், பிரபுவான காணன் அந்தநிடத்தில் சகரம்போலச சுழனறான ஐயா! சகரராகளுடைய கவசமும் கொடிகளும் கொடித தண்டுகளும் அறுக்கபபட்டவைகளும் குதிரைகள் கொலலபபட்டவைகளும் ஸாரதியை இழந்தவைகளும் அரசமுறைந்தவைகளுமான சில ரதங்களாலே இழுந்துகொண்டு போகபபட்ட பாஞ்சாலர்களுடைய தேர்கூட்டங்களைக் கண்டோம் பிறகு, யானைகள், பெரிய காட்டில காட்டுதீயினால் நான்குபுறங்களிலும் சூழபபட்ட அங்குசங்களுடையவை போல பரபரபபானை ஆகாசமுகு ஸஞ்சரிக்கின மகாபலசாலியான காணனிலே விழுந்தபபட்ட சிலயானைகள் கும்பஸ்தலங்கள் பிளக்கபபட்டவைகளும் இரத்தத்தைப பெருகுபவைகளும் துதிக்கைகள் அறுக்கபபட்டவைகளும் கவசங்களுடன் கூடபபட்டவைகளும் வாலகள் அறுக்கபபட்டவைகளுமாகிக (காற்றினால) கீழ்ந்த அடிக்கபபட்ட மேகங்களைப்போலக் கீழே விழுந்தன மறற யானைகள் நாராசங்களாலும அமடங்களாலும தோமரங்களாலும பயபடுத்தபபடுவிட்டில்கள் நெருபபை எதிர்த்த தூய நெயவதம்போல அந்தக காணனையே எதிர்த்தன சென்றன சில பெரியயானைகள் வீரிடுகின்றனவும அருவிபபெருகுகின்ற மலை கூடிய மலைகள் போலச சரீரங்களிலிருந்து இரத்தத்தைப பெருகி மெலலிய காலையுடைய சுவர்களையும வாழ்க்கபபடிய வாகனங்களையும இழுந்தவைகளும வெளளியாலும வெண்கலத்தாலும பிணைக்கபபட்டவைகளுமாகிய ஆபரணங்களையும இழுந்தவைகளும மறற ஆபரணங்களையும கடிவாளங்களையும இழுந்தவைகளும சாமரங்களும விரிபபுகளும அமடப பெட்டிகளும கழுவினைவைகளும கூபாகளும யுத்தத்தில் விளங்குகின்றவர்களுமான குதிரைவீரர்களை கொலலபபட்டவைகளும சுழலுகின்றவைகளுமான உத்தமமான குதிரைகளையும அந்தப்பத்தில் கண்டோம் பாரதரே! ஈட்டிகளையும கத்திகளையும சிஷ்டிகளையும விட்டவாகளும் கவசத்தையும தலைபபாகையையும அணிந்தவர்களும் கொலலபபட்டவர்களும் கொலலபபடுகின்றவர்களும் நடுக்கமுறறவர்களும பறபல அங்கங்களையும் அவயவங்களையும் இழுந்தவர்களுமான குதிரைவீரர்களையும் ஆகாசமுகு கண்டோம் ரதிகர்கள் கொலலப

படடபோது, பொனனால அலஙகரிகபபடடவைகளும வேக மூளள குதிரைகளோடிகூடியவைகளும விரைவாகச் சுழலும் படி செயயபபடிகினறவைகளுமான தேராகளையுங கண்டோம். பாரதரே! அசசுகடைகளும ஏகசகாலகளும் மூறிகபபடடவை களும் சகரஙகளுடனகூடபபடடவைகளுமான சில தோகளையும், கொடிக துணிகளையும கொடிமரஙகளையும இழுகதவைகளும் அழகிய ஏகசகாலகள வெடடியெறியபபடடவைகளுமான சில தோகளையும் கணடோம மஹாராஜரே! அநதபபுதகளததில புதஙகளாயிழுது ஆஙகாஙகு ஓடுகின்றவாகளும காணபவடைய கூரிய அம்புகளாலே கொலலபபடுகினறவாகளுமான ரதிகாகளையும சஸதிரஙகளை இழுகத வாகளும அவவாறே சஸதிரஙகளையுடையவாகளும் கொலலபபடட வாகளுமான அனேகவீராகளையும், நகஷதிரஙகளபோனற ஆபரண ஸமூகஙகளால கன்ரு கமபபடடவைகளும சிறகுகளுடனகால அதி கமாக பிரகாசிகினறவைகளும் பறபவாணஙகளள விசிததிர மான கொடி கதுணிகளால அலஙகரிகபபடடவைகளும காணகுப கஙகளிலும ஓடுகினறவைகளுமான யானைகளையும கணடோம.காண வுடைய சிலலினனறு விடபபடட அம்புகளாலே அறுகபபடட தலைகளையும கைகளையும தொடைகளையும அவவாறே மறற அவயங களையும எஙகும கணடோம் காணவுடைய அமபுகளால அடிகபப படடவாகளும் கூடமையுளளபாணஙகளால போராடுகினறவாகளு மான யுதகவீரகளுகுப பயஙகரமும பெரிதுமான யுதம் நடதது. யுதததில, ஸரீ தபுகாரனவிகொலலபபடட அதுபோலருஞசயாகள விடடிலகள தெருவை வெறிபடதுபோல அவனையே வெறிதது.ஆஙகாஙகு சேனைகளைகொனறு துகினறவனும் மஹாகனமை பிரளய காலதெருபபோலே விரைவுதியவை நெருபபவனுமான அதகாக னனைவிடடு கூடி தரியாகள விலகினாகள தேஜஸவியும வீரமான காணன இறைவுவாகளோடு நிருதியுளளவாகளும மஹாராகளும் கவசமும தவஜமுமடைதா துகி அஜயமன கது ஓடுகினறவாகளுமான பாஞசாலவீராகளைப பினனால பாணஙகளாறைதுதுகொணடு தொ டாகதெரிவுனை நிகபலசாலியான காணன நடபபதலையடைத சூரியன பிராணிகளைத தகிகுகை செயவதுபோல அதுபபாஞசாலா களைப பாணஙகளால தகிகுகசெயதான

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

(யுயுத்ஸுவுக்கும் உலூகனுக்கும் யுத்தமும், சகுனிக்கும் ஸஹதேவனுக்கும் யுத்தமும்)

அரசரே! உம்முடைய குமாரனுடைய பெரியசேனையை ஓடி படிசெய்கின்ற யுயுத்ஸுவை உலூகன் வேகத்துடன் எதிர்த்துச் சென்று, 'நில்லில்' என்று கூறினான் பிறகு, யுயுத்ஸுவும் வஜ்ரத்திலை (இந்திரன் மலையை அடிபடச்செய்யும் ஆயுதம்) கூரியபுனியுடனகூடின அம்பினால் மிகவலிமையுள்ளதாக உலூகனை அடித்தான் உலூகனோ, கோபமூண்டு உடம்புதுடிதுடியுடையவனாய் யுத்தத்தில் ஒருக்ஷுத்ரபுத்திரனாலே அறுத்துக் காணினனென்கிற பாணத்தினால அடித்தான் சிவந்தகண்களையுடைய யுயுத்ஸு அநேகபாணங்களால் அந்தஉலூகனை எதிர்த்துவிடவே மிகவேகமுள்ளதும் மிகப்பெரிதுமான வேறொரு வில்லை எடுத்துக்கொண்டு பரதர்ஷபனே! பிறகு, அவன் சகுனிகுமாரனை உலூகனை அறுபதுபாணங்களால் அடித்து (அவனுடைய) ஸாரதியையும் மூணுபாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் அந்த உலூகனை அடித்தான் உலூகனோ, ஸுவர்ணபூங்கால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இருபதுபாணங்களாலே அவனை அடித்து, பிறகு, கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் யுயுத்ஸுவினுடைய பொன்மயமான கொடியையும் துண்டாக்கினான் அரசரே! அறுக்கப்பட்ட தண்டுடனே கூடியதும் மிகப்பெரிதும் ஸுவர்ணமயமானதும் சிறந்ததுமான அந்த துவஜமானது யுயுத்ஸுவின முன்னிலையில் சிதறிவிழுந்தது துவஜம் நாசமாசெய்யப்பட்டதைக்கண்டு யுயுத்ஸு கோபமூண்டு உலூகனை ஐந்துபாணங்களால் நடுமார்பில் அடித்தான பரதர்ஷபனே! உலூகனை மனஸ்ஸினால் பீடிக்கப்பட்ட பலமுள்ளவனாய் யுத்தத்தில் அவனது ஸாரதியினுடைய தலையை அறுத்தான் அந்த யுயுத்ஸுவின ஸாரதியினுடைய அறுக்கப்பட்ட தலையானது அப்பொழுது ஆசார்ய கரமான நக்ஷத்ரமண்டலம் பூமியில் விழுந்தது பிறகு, காணாத குதிரைகளையும கொன்றான அவனையும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான். பலசாலியான உலூகனால் அடிக்கப்பட்ட அந்த யுயுத்ஸு வேறுரதத்தைத்தேடிக்கொண்டு விரைவாகச்சென்றான் ஏனெனில் உலூகன் யுத்தபூமியிலே அந்த யுயுத்ஸுவைத் தேஜஸ்வியாயுதசெயல் பாஞ்சாலர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் நன்றாக அடித்துக்கொண்டு விரைவாகச்சென்றான் மஹாராஜரே! உம்முடையபுத்திரனை சுருக்காமா நிதானமுடையவனாக அரை

நிமிஷத்திற்குள் சதானீகனைக் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்தையும் இழக்கச்செய்தான். ஐயா! குதிரைகள் கொலலப்பட்டீ தேரிலிருக்கின்ற மஹாரதனை சதானீகன் அநேக கோபத்துடன் உம்முடையபுதல்வன்மீது ஒரு கதாயுத்தை எறிந்தான். பாரதரே! அந்தக கதாயுதம் (அவனுடைய) தேரையும் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் சாம்பலாகச்செய்துவிட்டுப்பூமியைப்பிளப்பதுபோல வேகமாகக்கீழே விழுந்தது கௌரவாகளுக்குப் புகழை விருத்திசெய்கின்றவாகளும் வீராகளுமான அவ்விருவாகளும், தேரற்றே இழந்து ஒருவரையொருவா பாத்துக்கொண்டு யுத்தத்தைவிட்டு விலகிச்சென்றார்கள் உமது குமாரனை சுருதகாமாவோ, பரபரப்புடன் விவிம்சனுடைய ரதத்திலேறினனை சதானீகனும் பரபரப்புடன் பிரதிவிந்தியனுடைய ரதத்தினமீது ஏறினனை மிகக்கோபங்கொண்ட சகுனி, கூர்மையுள்ள அம்புகளால ஸுதஸோமனின் அடித்தும் ஜலப்பிரவாகமானது மலையை அசைவுறச்செய்யாத்துபோல அவனை அசைவுறச்செய்யவில்லை பாரதரே! ஸுதஸோமனோ அந்தச்சகுனியைத் தனதருகைக்குப் பராமரத்துருவாக உணாந்து அனேகஆயிரம்பாணங்களால மூடினான் யுத்தத்தில், அஸ்திரப்பிரயோகங்களில் தேர்ந்தவனும் விசித்திரமாக யுத்தஞ்செய்யும் தன்மையுள்ளவனும் வெற்றியோடு விளங்குபவனுமான சகுனி, அவனம்புகளை வேறு அம்புகளாலே விரைவாகத் துண்டாக்கினான் (ஸுதஸோமனுடைய) அந்த அம்புகளைக் கூர்மையான அம்புகளாலே யுத்தத்தில் தடுத்து அதிகக்கோபங்கொண்டு மூன்று பாணங்களால அவனையும் அடித்தான் மிகக்கோபங்கொண்டவனை சகுனி ஜலப்பிரவாகமானது மலையை அசைக்காத்துபோல (ஸுதஸோமனை) அசைவுறச்செய்யவில்லை மகாராஜரே! பிறகு,ஆ ம்முடைய மைந்தனனை சகுனி அம்புகளாலே அந்த ஸுதஸோமனுடைய குதிரைகளையும் கொடிமரத்தையும் ஸாரதியையும் வளவளவென்று பொடியாக்கினான் பிறகு, ஜனங்கள் மிகக்கூச்சலிட்டார்கள். ஐயா! குதிரைகள் கொலலப்பட்டவனும் ரதத்தை இழந்தவனும் கொடிமரம் அறுக்கப்பட்டவனும் விலலாளியுமான ஸுதஸோமன் உத்தமமான வில்லை எடுத்துக்கொண்டு ரதத்தினின்று கீழேகுதித்து பூமியில் நின்றனை அவன் தங்கமயமான பிடிகளுள்ளவைகளும் சாணைக்கலலில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளைச் சகுனியின் மீது பிரயோகித்தான பிறகு, அவனம்புக கூட்டங்கள் விட்டிறப்பூச்சிகளுடைய கூட்டங்களைப்போல உமது மைந்தனுடைய அவனித்தமான பெரியரதத்தை மூடிவிட்டன. ஸுபலபுத்திரனை சகுனி ஈன

ரூக மூடப்பட்டாலும சிறிதேனும மனவருத்தமடையவில்லை. மஹாரதியான சகுனி அந்தஸஹதேவனுடைய அம்புகளைப் பாண ஸமூஹங்களால தாக்குசெய்தான அந்தயுத்தகளத்தில ரதத்தினமீதிருக்கின்ற சகுனியைக் காலாளாயிருக்கின்ற ஸஹதேவன எதிர்த்துப் போர்புரிந்தது (கேட்டவர்களுக்கு) கம்பத்தைத் தாக்குவதைப் போலாயிருந்தது அந்த ஸஹதேவனுடைய செயலைக் கண்டு ஆசாரியரும் மஹாரதிகளான அந்த ஸஹதேவனுடைய சிறந்த குதிரைகளையும் ஆகாயத்திலுள்ளவித்தைகளும் பாதத்தை மனக்கவிப்புறமுள்ள அரசரே! சகுனி கூர்மையுள்ளவைகளும் மிக்க வேகமுள்ளவைகளும வண்ணங்கின்ற நுனிகளுள்ளவைகளுமான பல்லங்களாலே அந்த ஸஹதேவனுடையவில்லையும எல்லா அம்புத் தூணிகளையும நாசம்செய்தான இவ்வித்தைகளிழைத்தவனும அறுக்கப்பட்டவில்லையுடையவனுமான அந்த ஸஹதேவன வைதேரியும கருங்கெயதல இவைகளுடைய நிறமபோன்ற நிறமுள்ளதும யானைத்தந்தத்தாலாகிய பிடியுள்ளதுமான ஒரு கத்தியைக் கையிலெடுத்துக் கொண்டு ஸிம்மநாதஞ் செய்தான பிறகு, சுழற்றப்படுகின்றதும நிர்மலமான ஆகாயம்போன்ற தாக்கியுள்ளதுமான புத்திசாலியான ஸஹதேவனுடைய கத்தியைச் சகுனி காலதண்டத்துக்குச் சமமாக நினைத்தான மஹாராஜரே! நல்ல தோற்சியுடைத்திருக்கின்ற அந்த ஸஹதேவனை கத்தியுடன் சிரைவாகப் பதினைஞ்சுவித்தமான மண்டலத்திலேப பலமித்தமாக வெளியிட்டுக்கொண்டிஸஞ்சரித்தான. அவன யுத்தத்தில் * பிராசத்தம, உபபிராசத்தம, ஆவித்தம, ஆப்லுதம, விப்லுதம, ஸ்ருதம, ஸம்பாதம,ஸமுதீர்ணம் எனனும கத்தியுழற்றும வகைகளைக் காண்பித்தான திறமையமைந்த சகுனியோ, பிறகு,அந்த ஸஹதேவனமீது அம்புகளை எய்தான அவ்வம்புகளை வருமபொழுதே ஸஹதேவன உத்தமமானகத்தியினால சிரைவாகத் துண்டாடினான மஹாராஜரே! பிறகு, பகைவனாகிறகொலலுகின்றவனான சகுனி கோபங்கொண்டு ஸர்பங்களுக்கொப்பான அம்புகளை ஸஹதேவனமீது பிரயோகித்தான கருடனுக்கொப்பான வன்மையுள்ள ஸஹதேவன பயிற்சியினாலும பலத்தினாலும யுத்தத்தில சுறுசுறுப்பைக்காண்பித்துக்கொண்டு அந்தப்பாணங்களைக் கத்தியினால துண்டாடினான அரசரே! அப்பொழுது மண்டலத்தியோடு விஞ்சுகின்ற அந்த ஸஹதேவனுடைய மிக்க ஒளி பொருந்திய கத்தியைச் சகுனி மிக்ககூர்மையுள்ள க்ஷுரப்ரத்தினால வெட்டினான பாரதரே! அறுக்கப்பட்ட அந்தப் பெரியகத்தியான பூமியில் சிரை

* பீஷ்மபர்வம் 207-ம் பகுதி குறிப்பிற காண்க.

வாக விழுந்தது. கலலபிடியையுடைய அநதகக ததியினுடைய பாதி யானது அவனுடை யகையிலிருநதது. மஹாரதனான ஸாதயகி ஸாமன் தனகக ததியான து துணடாடபட டதை யறிநது ஆறடி பாயநதது, பிறகு, மிகுநதிருககினற அரகக ததியைச சகுனியைநோககிச சுழறறி எறிநதான. அநதக கத தியானது தீரனான அநதச் சகுனியினுடைய ஸவாணத திலுமம வஜ ரத திலுமம அலஙகரிகக படபடட விலலால காண் கயிறறிலுமி யுதத தில அறுதது விட்டு விரைவாகப பூமியில விழுந த பிறகு, ஸாதயகி ஸாமன சுருதகீரத தியினுடைய பெரிய ரதத தையடைநதான. சகுனியும கோபமானதும ஸவஸ்தத தாலுமஜயிகக முடியாத துமான வேறொருவிலலால எடுத்து அநேகரத துருகளுடைய கூடடஙகளை நாசஞசெயதறிகாணடி பாணடவஸேனையை எதிரத துச செனறான. வேகதத்தி பயமறறவனுக அநதயுதத தில ஸஞசரிக கினற சகுனியைககணடி பாணட வரீ ரகள பெருங கூசசலிடடாரகள். கொழுபபுளளவைகளும, ஆயுதமுளளவைகளும, பெரியவைகளுமான அநதபபாணடவசேனைகள மஹாபலசாலியான ஸௌபலனாலே துரத தபபடினறவைகளாகக காணபபடடன. அரசரே! தேவரா ஜன அஸ்வரஸேனையை எவவாறு நாசம செயதாரோ அவவாறே பாணடவசேனையைச சகுனி நாசஞசெயதான.

பதினேழாவது அதயாயம.

(கிருபாசரியர் திருஷ்டத்யும்னனும், கிருதவர்மாவரல் சிகண்டியும் தோல்வியடைந்தது)

அரசரே! காடடில ஒரு சரபமானது ஒருஸிமமதத தைக கண்டு மவவாறு சணடையில திககுமீமா அவவாறே யுதத ஙகளத்தில கிருபா திருஷ்டத்யுமனனைத திடத்தா பாரத்தீ! பலசாலியான அநதக கிருபாசாரியரலே திககபபடட திருஷ்டத்யுமனன அநதயுதத தத்தில ஓடிபபினனும மறுமீரபடி திகருவதறகுஞ சகதியறறவனாஞனா அவனுடை ய ரதத தைத் தினகாலிவருகினற கிருபருடைய ரதத தைப் பாரத்து பலலாபியாணிகளுட பாயநதான, அழிவுகாலதுலிட டதென னுட நினனணின அபிமானத்து பாணடவாகளுடை ய தேரரீ ரகளும குதிரைகளும, 'மனிதாகளுள ரதத மரும சாதவனுடை ய புத திரரும திகக்தஜஸையுடையவரும திவயாஸதிரஙகளை அறிநத வரும மேலான புததிரையுடை யவருமான கிருபாசாரியா திரோண ருடையவதத திலுல திசசயமாக தோலகொணடிருககிறா. திருஷ்

டதயும்னனுகருக கிருபரிடதிணினறு இடபொழுது, க்ஷேமம, உண்டாகுமா? இநதசசேனமுழுதும பெரிதான பயததினினறும விடு படுமா? இநதபபிராமமணா ஒனறுசோநதிருகினறா நமமவரையும் கொலலாமலிருபபாரா? யுதததில கிருபாசாரிய ரூபதால யமனுகொபபடாக கானபபடுதலால, துரோணருடைய ஸதானததை அடையபபோகிறார ஆசாரிய ரான இநதக கிருபரே ஹஸதலாகவமுளளவர, யுதததில எபபொழுதும வெறறி பெறுபவர, அஸதிரஙகளை யுடையவர, வீரயமுளளவர, கோபததோடிருகூடியிருகிறார பாஷதகனும மஹாயுதததில இபபொழுது புறஙகாடினனவனுக கானபபடுகிறான' எனறு பிரதிகொணடாளை மஹாராஜரே! அவவிரணடாவதருகும அநத யுததம நோகதிருகுகாலசதுருகளோடி கூடின உமமைச சேரநத வீரகளுடைய இவவிதமான பலவாறான பேசசுகளை கேடகபபடன ராஜரே! பிறகு, சாரதவதரான கிருபர கோபததால பெருமூசசு விடுகிகொணடு, பாஷதனை எலலா மாமஸதானஙகளிலும அடிதது அசைவறறிருகுமபடி செயதார யுதததில மகாலகஷமியான கௌதமரிலை தூண பஞு செயயபபடட அநதப பாஷதனை அதிக மயகுகதிலை மூடபபடடவுணசி செயயமேலனடியதை அறியவிலலை பிறகு, பாஷதனை நோகி, ஸாரதியானவன, 'பாஷதரே! க்ஷேமமா? உமகு யுதததில இவவிதமான துனபமுணடானதை நான ஒரு பொழுதும பாரதததிலலை பிராமமணேதநமான கிருபராலே நானகு பகுகதியும மாமஸதானஙகளை லகஷியம வைதது விடபபடடவைகளும மாமஸதானஙகளை பிளகுகினறனவைகளுமான பாணஙகள தெயவச செயலால விழவிலலை ஸமுததிரமநதியின வேகதததை திருபபுவது போல விரைவாக ரதததை நான திருபபுகிறேன உமமுடைய வலலமையை அழிதத வீரரான அநதப பிராமமணர, உமமால கொலலபபடது தகாதவரெனறு எணணுகிறேன' எனறான அரசரே! பிறகு, திருஷடதயுமனன (ஸாரதியைநோகி), 'அபப! என மனமானது மோகமடை கிறது தேகததில வொவையுணடாகிறது ஸாரதியே! எனனுடைய சரீரதில நடுகமும மயிரகூசசமும உணடாகினறன இநதப பிராமமணனை விடு யுததகளததில ஆஜூனன இருகிற இடதறகு மெதுவாகச செலலு ஸாரதியே! யுததகளததில ஆஜூனனாவது பீமசேனனாவது அடைநதால எனகுகு இப பொழுது க்ஷேமமுணடாகுமெனபது எணணுகிறேன நிசசயமான எண்ணம்' எனறு மெதுவான வாரததையாச சொனனான. மஹா

ராஜரே! பிறகு, ஸாரதியாளனெனு ருதிரைகளை விரைவாக நடத்திக் கொண்டு மஹா வீலலாளியான பீமன் வந்த இடத்திலும் மற்றையவர்களுடைய ஸைனிகர்களோடு போர்புரிந்துகொண்டிருந்தானே அவனிடமிருந்து ஸஹா! ஓடுகின்ற திருஷ்டத்யும்னனுடைய தேரைக்கண்டு அவனுடைய நூறு புத்திரர்களும் பாஞ்சாலர்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு தினந்தோறும் வந்து பகைவர்களை அடக்குகின்ற அவர் அடிக்கடி சங்கத்தைச் ஊதி, மஹாரதியான துரியோதனனும் அவனுடைய பலமுள்ளதுரியும் போலப் பாஞ்சாலர்களைப் பிரயோகித்தார்.

யுத்தத்தில் நாடமுடியாதவனும் ஸ்ரேஷ்டருக்கு மிருதயுவுமான சிகண்டியை ஹருதிக்குடைய குமாரனான கிருதவர்மா அடிக்கடி பீஷ்மனைக்கொண்டு திருத்தான. சிகண்டியோ ஹருதிக்களுடைய மஹாரதனான கிருதவர்மாவைக் கூர்மையுள்ள ஐந்து பல்லங்களால் தேரில் பங்கத்தில் அடித்தான். அரசரே! மஹாரதனான கிருதவர்மாவோ மிகுந்த கோபமுள்ளவனாக சிகண்டியை ஆறு பாணங்களால் பிளந்து நகைத்துக்கொண்டு ஒரு பாணத்தால் அவனது வில்லையும் வெட்டினான். பிறகு, பலசாலியான துருபதபுத்திரன் வேறு வில்லை வளைத்து மிகக் கோபங்கொண்டு கிருதவர்மாவைப் பார்த்து, 'நில் நில்' என்று சொன்னான். பாரதரே! பிறகு, பிரபலமுள்ளதும் பிடிகளையுடையவைகளுமான நான்கு தேர்களுடன் ஸஹதேவன் தொண்ணூறு ஸைனிகர்களைக் கிருதவர்மாவினிடம் துரியோதனன் அனுப்பினான். அவர்களை கிருதவர்மாவினுடைய கவசத்தினின்று கீழே விழுந்தன. அவை பயனற்றவையாகப் பூமியில் விழுகின்றதைக் கண்டு (சிகண்டி) மிகக் கோபமுள்ளவனாய் யுத்தத்திலேயே அவனுடைய வில்லை வெட்டினான். பிறகு, கோபங்கொண்ட சிகண்டி வில் அறுக்கப்பட்டதும் கொம்பொடிந்த காளைபோலிருக்கின்ற கிருதவர்மாவை எண்பது பாணங்களாலே இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். மிகக் கோபங்கொண்ட கிருதவர்மாவோ மிகக் கடினமாகத்தடுக்கப்பட்டதும் குடைதலின் வாயிலிருந்து ஜலம் வருவதுபோல் அவயவங்களிலே இரத்தத்தைக் கக்கினான். அரசரே! இரத்தத்தினாலே நனைந்த பகுதியும் கோபமடைந்த கிருதவர்மாவானவர் சிகண்டியுடைய குதிரைகளையுடையவரை போல் விளங்கினான். பிறகு, பிரபலமான கிருதவர்மா பாணங்களையும் காணையுமெய்யும் வேலை வில்லை வெட்டிய சிகண்டியையும் பின்னை ஸைனிகங்களாலே தேரோடுகூடத்தில் அடித்தான். சிகண்டியோ தேரிலிருந்து பாயத்திருக்கின்ற பாணங்களால் பிரகாசிக்கின்ற சிறு கிளைகளோடும் கூடி மிகப் பெரிதாயிருக்கின்ற மரமைப்போல விளங்கினான்.

ஒருவரோடொருவர் அடிக்துகொண்டு, உதிரத்திலே எலலாப் பக்கங்களிலும் நனைகடபட டமகானகளான அவவீராகளிருவாகளும் இரத்தமதிவில நீநதுகினறவாகளபோல விளஙகினாகள இரத்தத்தி லை நனைகடபபட்ட அவவிருவாகளும வஸந்தகாலத்தில பூத்திருக கினற இரண்டு பலாசவிருக்ஷஙகளபோல விளஙகினாகள இரத்த திலை எலலா அஙகஙகளும நனைகடபபட்டவாகளும ரக்தமயமான சந்தனத்திலை பூசபபட்டவாகளும ராஜரோஜ்ய சிஹ்னமான அவ விருவாகளும கோபங்கொண்ட இரண்டு ஸர்பஙகளபோல விளஙகி னாகள பாணஙகளால வருத்தபபு அஙகஙகளை யுகடயவாகளும, ஒரு வர மறறொருவரால பாணஙகளால காயபபடுத்தபபட்டவாகளுமான அவவிருவாகளும, ஒனறோடொனறு கோபபுகளாலே முடிகொளளு கினற இரண்டு காளைகளபோல விளஙகினாகள ஒருவரையொருவர் கொலலவதில முயறசியைச செயகினற மஹாரதாகளான அவவிரு வாகளும அநத பாணஙகளதில ஆயிரகணகான மண்டலஙகளிலை இரண்டு தேராலேயிம ஸஞ்சரித்தாகள மஹாராஜரே! கிருத வாமா, நகுலமயமான கடிகை கஞ்சுளளவையும சாணியில கீட்டபபட்ட வையும கூரமையுளளவையுமான ஏழுபது பாணஙகளாலே பாஞ் தனை யுத்தத்தில அடித்தான பிறகு, அடிபடபவாகளுள உதமனை கிருதவாமா யுத்தத்தில கிஙகிடியை கோகதி உயிரை வாஙகக்கூடிய தும தேராழுபது பாணஙகளை விரைவாகபபிரயோகித்தான சிகண்டி அதனாலடிகபபடி உடனே பூசாசனையை அடைந்தான பூசா சனத்தை அடைந்தவனை அவன விரைவாக சொடிமரத்தில சாயக் தான கிருதவாமாவினுடைய தும்பிஞ்சிலிக வாட்டபபட்டவனும், அடிகடி பெருமூசசு விடபவனும, துடிகாதனும உத்தமனுமான சிகண்டியை வாத்தியானவன யுத்தஙகளிலினாது விரைவாக வேறு இடத்திறகு தனது தெனறான பிரபுவே! பிறகு, சூரனான துருபதகுமாரன கிருதவாமாவினால கோலலபபடையவே, பாண்டவ சேனையான்து தூளாமலடைந்து எலலாப பகுதிகளும ஓடியது

பதினேட்டாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனனால் ஸம்சப்தகர்கள் தோல்வியடைந்தது.)

மஹாராஜரே! அர்ஜுனனும, காறறுனது பஞ்சுகளை யெலலாப பறக்கசசெயவதுபோல உமமுடைய சேனையை எலலாப பகுதிகளி லும பறகசச செயதான அநத அர்ஜுனனுடை திரிகாதாகளும

சிபிகளும் கௌரவாகளும் வஸாதிகளும் ஸால்வாகளும் கீர்த்தி சாலி களான கோபாலாகளும மத்ரதேசாகள பாரதரே! ஸுதயதேவன், ஸுதயகீர்த்தி, மித்ரதேவன, சுருதஞ்சயன, ஸௌஸ்ருதி, சந்திரதேவன, மித்ரவாமா, யுகந்தரில பிரதாகளால சூழபடட திர்காத்தராஜன் ஆகிய இவாகளும், சிறந்த விலலாளிகளும் பறபல சஸ்த்ராகளில ஸமாத்தாகளுமான உம்முடைய புத்திராகளுடன் சோகது யுத்தத தில ஆஜ்ஞனமீது பாணஸமூஹங்களை இறைத்தாகள ஜலப பிர வாகங்கள ஸமுத்ரத்தை எதிரபதுபோல அவாகள விரைவாக அவனை எதிரத்தாகள லக்ஷிகணகானான அந்த வீராகளெலலாரும் யுத்தத்தில ஆஜ்ஞனைகாடி க குடனைகளை ஸாபங்களபோல நாசமடைந்தாகள மஹாராஜரே! அவாகள போரில ஆஜ்ஞனஞல அடிகபபட்டும, பீடிகபபடும விடடிலகள அகனியை விடாதது போல போராத்தில ஆஜ்ஞனை விடவிலலை யுத்தத்தில, பாண்டுபுத்திரனை ஸகதேவன மூனறு பாணங்களாலும், மித்ர தேவன அறுபத்துமூனறு பாணங்களாலும், சந்திரதேவன ஏழு பாணங்களாலும், மித்ரவாமா எழுபத்துமூன்று பாணங்களாலும், ஸௌஸ்ருதி ஏழு பாணங்களாலும், ஸ்ருதஞ்சயன இருபதுபாணங் களாலும், ஸ்சாமா ஒனபது பாணங்களாலும அடித்தாகள யுத்தத தில, அநேகாகளாலே அடிகபபட்ட அந்த ஆஜ்ஞன, அவாகளை திருபபி அடித்தான அவன ஸௌஸ்ருதியை ஏழு பாணங்களா லும், *ஸுதயதேவனை மூன்று பாணங்களாலும், ஸ்ருதஞ்சயனை இரு பது பாணங்களாலும், சந்திரதேவனை எடடுப பாணங்களாலும, மித்ர தேவனை நூறு பாணங்களாலும, ஸுதயதேவனை மூனறு பாணங்களா லும, மித்ரவாமாவை ஒனபது பாணங்களாலும், ஸ்சாமாவை எட டுப பாணங்களாலும அடித்தான, அந்த யுத்தத்தில சாமனியில தீட டபபட பாணங்களாலே ராஜாவான ஸ்ருதஞ்சயனை கொனறு ஸௌஸ்ருதியினுடைய தலைபபாகையை யணிந்த தலையைச சரீரத்தி னின்று துணித்தான, விரைவாளவஞ்சி அமபுகளால சந்திரதேவ னையும யமலோகத்தை அடைவித்தான, மகாராஜரே! அவனாறே முயறசி செயகினற மறற மஹாரதாகள ஒவ்வொருவரையும் ஐது ஐது பாணங்களால தடுத்தான ஸுதயதேவனை மிகக கோபங் கொணடு யுத்தத்தில கிருஷ்ணனை குறித்து பெரிய தோமரத்தைப பிரயோகித்து விம்மகாதஞ செய்தான இருமபுமயமானதும் பொறகாமபுளை தாடான அந்தத தோமரமானது மஹாதமாவான

* வேறுபாடம.

மாதவருடைய இடக்கையைப் பிளந்துகொண்டு அப்பொழுது பூமியில் பிரவேசித்தது. அரசரே! மஹாயுத்தத்தில் தோமரத்தினால் அடிக்கப்பட்ட மாதவருடைய கொடியும் கடிவாளங்களும் கையினின்று விழுந்தன. குருத்வஜரதத்தினை தனஞ்சயன் வாஸுதேவருடைய அங்கங்களில் மிகுந்த ப்ரஹாரங்களைச் செய்வதைக் கண்டு மிகுந்த கோபத்தை அடைந்தான். அவரைப் பார்த்து, 'மிகுந்த புஜபலமுள்ளவரே! ப்ராப்தமே! ஸத்யதேவனிடத்தில் குறைவுள்ள நடத்தும் கூடமையான உம்புகளால் அவனை யமலோகத்தை அடையும்படி செய்யப் போகிறேன்' என்று கூறினான். ஸ்ரீ வாஸுதேவரும் வேறு கொடியை எடுத்துக் கடிவாளங்களையும் விரைவாக கையிற்பிடித்து அகருத்திரர்களில் ஸத்யதேவனுடைய ரதத்தைக் குறித்து ஓட்டினார். பிருதாபுத்ரனும் மஹாரதனுமான தனஞ்சயன் வாஸுதேவரிடத்தில் அடிக்கப்பட்டதைக் கண்டு ஸத்யதேவனிடத்தில் கூடமையுள்ள உம்புகளால் தடுத்தது பிறகு மிகுந்த கூடமையுள்ள பலவகைகளாலே ராஜாவான அந்த ஸத்யதேவனுடைய குண்டலங்களையணிந்த பெரிய தலையைச் சேனையின் நடுவில் உடலிலிருந்து அறுத்தான். ஐயா! ஸத்யதேவனுடைய முடியை அறுத்துக் கூடமையுள்ளபாணங்களால் மித்ரவாமாவையும் கூடமையான வஸுதானத்தினாலே அவனுடைய ஸாரதியையும் கொன்றான். பலசாலியான ராஜனை பிறகு அதிக கோபங்கொண்டு அனேக உம்புகளாலே நூறு நூறுகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் ஸம்சப்தகாகளுடைய கூட்டங்களை மறுபடியும் கீழே தள்ளினான். வேகத்தோ! பிறகு, மஹாரதனை அராஜனை, வெளுமையான குதிரைகளை கஷ்டரபாதத்தினாலே வலிமை மிகுந்த மித்ரதேவனுடையதலையை அறுத்தான். பிறகு கோபங்கொண்டு ஸுசாமாவைத் தேரிலிருந்து அடித்தான். பிறகு, ஸமசப்தகாகளினவாகளும் கோபங்கொண்டு பதுத்த திகுகுகளையும் மிதிரொழியிடமடி செய்துகொண்டு தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்துகொண்டு சஸ்திரஸமூகங்களாலே அடித்தார்கள். மிகுந்த நுணுமை செயப்பட்டவனும் இதரவாகு ஒப்பான பராக்ரமமுமைடையவனும் அளவிட முடியாத மனோதையாமுள்ளவனும் மஹாரதனுமான அராஜனை ஐந்திரராஜ்ரதத்தை வெளிப்படுத்தினான். அரசரே! பிறகு, பாண்டுபுத்ரனும் அளவற்ற தேஜஸுள்ளவனுமான பாரத்தனுடைய விலலினின்று ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் வெளியில் புறப்பட்டன. பாரதரே! பிறகு, யுத்தபூமியில் அழுகப்படுகின்ற கொடிமரங்கள், விறகள், கொடித்துணிகளுடன் கூடின தோள்கள், அம்புபெட்டிகள், துக்கத்தடி

கள், அச்சுக்கட்டைகள், சக்கரங்கள், பூட்டாம்வார்கள், கடிவாளங்கள், கூபரங்கள், ரதகுபந்திகள், அம்புகள், கீழே விழுகின்ற குதிரைகள், ரிஷ்டிகள், ஈட்டிகள், கதாயுதங்கள், பரிகங்கள், சக்திகள், தோமரங்கள், சரஸ்தாள, சக்ராயுதங்களுடன் கூடின கைகள், தொடைகள், கண்டஸூத்ரம், தோரணிகள், தேருபரங்கள், தோரங்கள், ஸுவர்ணபரணங்கள், கவசங்கள், குடைகள், விசிறிகள், கிரீடங்களுடன் பூதலத்தில் விழுந்திருகின்ற தலைகள் இவைகளுடைய குவியல்கள் காணப்பட்டன. குண்டலங்களோடு கூடியவையும் நல்ல கண்களையுடையவையும் பூர்ணசந்திரனுக்கு ஒப்பான முகமையுமான தலைகள், ஆகாயத்தில் நக்ஷத்திரகூட்டங்களைப்போல பூமியில் காணப்பட்டன. நல்ல மாலைகள் அணிந்தவைகளும், நல்ல வஸ்திரங்களை உடுத்தவைகளும், சந்தனத்தினால் நன்கு பூசப்பட்டவைகளுமான, கொலையுண்ட வீரர்களுடைய சரீரங்கள் பூமியில் காணப்பட்டன. மஹாராஜரே! அந்த ஜனனத்தில், பெரிய யுகமுடிவில் ஆவர்த்தகம் கொலையுண்ட ராஜபுத்திரர்களாலும், மஹாபலசாலிகளான க்ஷத்ரியர்களாலும், அடிபொழுது தோரமான அந்த யுத்த பூமியானது குதிரைகளுடைய உடம்பினால் நன்கு மஹத்தாக விளங்கியது. சிதறி விழுந்திருக்கின்ற மலைகளைப்போல யுத்தத்தில் விழுந்திருக்கின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் யுத்தபூமியானது பிரவேசிக்கமுடியாத தோற்றமுள்ளதாயிற்று. பாகவர்களை நாசஞ்செய்கின்றவனும் பலலகளாலே பெரிய யானைகளையும் குதிரைகளையும் அடித்துத்தள்ளுகின்றவனும் மஹாபலசாலியுமான அந்தப் பாண்டவனுக்கு தேரோலை வழியிலே ஜயா! அந்த யுத்தத்தில் போர்த்தர்மத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்த அஜாதசத்ருவுடைய தேருருளைகள் புகுந்து தனஞ்ஜயன் பரிவாரங்களுடனே பலகலிலேயமான தனது முன்தருகும் பக்கங்களும் ஒப்பான வேகமுள்ள குதிரைகள் அதிகமாக அழிந்துபோகின்றதாகவும் அதிகப்பிரயாசத்துடன் இழுத்தன பார்த்தோ! விலலாளியான பாண்டுபுத்திரனிலே தொலலப் படுகின்ற அதிசயமான பெருமையும் அவனுக்கு நிலலாமல் ஓடிற்று. குந்தீபுத்திரனுடைய ஜிஷ்ணுவானவன் யுத்தத்தில் அந்த அமேத்யம் ஸாதிக்கத்தகுந்தவைகளை வென்று அபபொழுது புகை இழுந்த நெருபபுபோல ஜலவிருகுகொண்டு விளங்கினான்.

பத்தோனபதாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குல யுத்தவர்ணனை)

மஹாராஜரே! அநேக பாணங்களைப ப்ரயோகிகின்றவரான யுதிஷ்டிரரை ராஜாவான துர்யோதனன பயமற்றவனைத காணை எதிர்ததான விரைவாக வருகினற மஹாரதனான உமமுடைய குமாரனைத நாமராஜரும விரைவாக அடித்து, 'நில நில' என்று சொனனார அநதத துர்யோதனனை மிகக கோபங்கொண்டி கூறுமையுளள ஒனபது பாணங்களாலே அவரைத துளைபபியடித்து, அவருடைய ஸாரதியையும, ஒரு பலலதனாலை கனமுக வடித்தான வேகதரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரர தங்களுடைகளுளளவைகளும சாணைகலலில தீட்டபபட்டவைகளுமான பதினமூனறு பாணங்களைத துர்யோதனன்மீது ப்ரயோகித்தார மஹாரதரான அவர அநதத துர்யோதனனுடைய நானகு குதிரைகளையும நானகு பாணங்களால கொன்று, ஐநதாவது பாணதனிலை ஸாரதியினுடைய தலையைச சரீரதனினறு தளளி, ஆறாவது பாணதனிலை அரசனுடைய கொடியையும் ஏழாவது பாணதனிலை வில்லையும எடடாவது பாணதனிலை கதத்தியையும பூமியில தளளினார அவர ஐநது பாணங்களாலே அரசனைபபும நனமுக வடித்தார பிருதத வருதததனைத அடைநதவனான உம்முடைய குமாரன, குதிரைகள கொலலபபட அநத ரதனதினினறு குதித்துப பூமியில நினறான அவனை நஷட நிலைமையை அறிநது படைகளை கண்ட ராணன யுயுவதாதமா கிருபா முதலானவர்கள, அரசனைப பாதுகாகவேணடுமெனற எணணங்கொண்டு வேகதுடனே எதிர்ததுவநதார்கள அரசரே! பிறகு, பாண்டுபுதரர்களனைவரும யுதிஷ்டிரனைச சூழநதுகொணடு யுததததில பினதொடாநதார்கள பிறகு, யுதம் நடநதது மஹாயுததததில ஆயிரக கணகான தாரியவாதியங்கள முழஙகின யுததததிலஎவவிடதில பாஞசாலர்கள கௌரவர்களோடு சேர்ந்து எதிர்ததுச சண்டை செயதார்களோ அவவிட தில லிமமஹாதங்களும் கல கல எனனும பேரொலியும தோனறின காலாட்கள காலாட்களோடும யானைகள உததமமான யானைகளோடும ரதிகள ரதிகளோடும குதிரை வீரர்கள குதிரைவீரர்களோடும எதிர்தார்கள மஹாராஜரே! யுததததில ஒனறோடொனறு எதிர்ததவை பாரகதத்தகவையும பறபல விதமானவையும நினைக்க முடியாதனவையும சஸதிரங்களோடு கூடியவையும சிறநதவையுமாயிருநதன அநதச சூரர்களனைவர

களும் மிக்க விரைவுடன் ஒருவரையொருவா யுததத்தில் கொலலு வதில் விருபபமுறறு ஆசசரியகரமாகவும் சுறுசுறுபபாகவும் ஈன்கு போபுரிநதனா அநத வீராகள, யுதத வீராகளுகுரிய விரதத தை அனுஷடிதது யுததத்தில ஒருவரையொருவா கொன்ரூகள அவாகள எவவிதத்திலும் புறதத்தில நினறு போபுரியவிலலை அநத யுததமானது ஒரு முகூரதத்காலம் பாபபதறகு இனிமையாயிருந தது ராஜரே! பிறகு, பைதத்தியஙகொண்டதுபோல வம்புகடந திருநதது ரதிகன யானையை எதிரதது கூமையுளள அம்புக ளாலே பிளநது வணஙகினகனுகளுடனே கூடின அம்புகளாலே அதை யமனிடம் அனுபபினன யானைகள அனேக குதிரைகளை காடி யுதகாஙகத்தில நானகு பாகத்திலும எறிநது ஆஙகாஙகு அபபோதைகபபோது மிக உகிரமாக பிளநதன ஆஙகாஙகு வநது சேருகினற அனேக குதிரைவீராகள உதகமமான குதி ரைகளை சூழநதுகொண்டு நலதவனிகளையும ஸிமம நாதஙகளை யும செயதாகள பிறகு, குதிரைவீராகள விரைவாக ஓடுகினற பெரிய யானைகளை விலாபபுறஙகளிலும பினபுறத்திலும அடிததார் கள வேகதமே! மதம் பெருகுகினறயானைகள அனேக குதிரை களை ஒடிம்படி செயதன சில யானைகள சொமபுகளால கொலறன சில யானைகள அதிகமாக மாதத்திதன வலிமைமிகஙகைகளான வேறு சிலயானைகள அபபொழுது குதிரைவீராகளோடு கூடின குதிரைகளைக கோபததினால கொமபுகளால பீடிததன மறறவை கள அபபொழுது முடடி வேகததால தூர எறிநதன காறபுறஙக களிலும சநதுகளிலிருகுகினற யானைகள காலாடபடைகளாலே வடிக கபபடடுக கொரமான தீனஸவரதத்தை வெளியிடடுப பதத்துத திசை களிலும ஓடின மகாயுதத்தில ஆபரணதத்தை இழநது விரைநது ஓடுகினற காலாடகளுடைய ஆபரணதத்தை யுததபூமியில (ஜவீரா கள) அதிகது எடுகக விருபபமுறறாகள மகா கஜஙகளினமீது ஏறி யிருகுகினற வீராகள ஜயத்துகுகுகாரணதத்தைச சிநதித்துகொண்டு யானைகளை மணடியிடசசெயது (யுகைகளால) விசித்ரமான ஆபர ணஙகளை எடுத்துத தருமபடி செயவித்தாகள, காலாடபடைகளையும் பிளநதாகள அசசெயலகையில பாறறுதலுளளவாகளான அநத யானை வீராகளை அதிக வேகமுளளவாகளும வலிமம மிருநதவாகளுமான காலாடகளை சூழநதுகொணடு துணபபடு செயதாகள கனமுகப பழக் கபபடட யானைகளின மேல துதிகைகளாலும நூகி ஆகாயத்தில எறி யபபடட சிலாகள பெருமபோரில கீழேவிழுநது கொமபு துணிக

ளாலே குத்தப்பட்டார்கள் இனனும சிலர்கள், அந்த யுத்தத்தில கஜங்களாலே சேனையின நடுவிடத்தை அடைந்து விரைவாக பிடித்துக் கொமபுகளாலேயே நாசம செயயப்பட்டார்கள் மஹாராஜரே! மறறவர்கள் அடிக்கடி விலகித் தள்ளப்பட்டுப பொடிபண்ணப்பட்ட சரீரத்தையுடையவர்களாஞ்சுர்கள் மறறவர்கள் யுத்தத்தில் விசிறிகளைப்போல்ச சுழலுமபடி செய்து அடிக்கப்பட்டார்கள் ராஜரே! யானைகளுக்கு மூன்றிச செலலுகின்றவர்களான மறறவர்களுடைய சரீரங்களும ஆங்காங்கு யுத்தபூமியில் விழ அடிக்கப்பட்டன சில யானைகள், பிராஸங்களாலும தோமரங்களாலும சக்திகளாலும மஸ்தகத்தின் கீழ்ப்பக்கங்களிலும மஸ்தகங்களிலும தந்தக் கடைசிகளிலும அதிகமாக அடிக்கப்பட்டன சில யானைகள் பக்கத்தில் விருக்கின்றவர்களும விக்ரமப்பக்கரர்களுமான ரதிகர்களாலும குதிரை வீரர்களாலும விரோதம் பிளக்கப்பட்டு அந்த யுத்தத்தில் பூமியில் விழுந்தன அரரே! அந்த மஹாயுத்தத்தில் குதிரைகளின மீதுள்ள குதிரைவீரர்கள் தோமரத்தினாலே கேடகத்தையுடைய காலாட்களையும அவ்வாறே கவசங்களை யணிந்த வேறு சிலர்களையும ஆங்காங்கு வேகத்தினால பூமியில் தொலைக்கினார்கள ஐயா! கோரமும பயங்கரமுமாயிருக்கின்ற அந்த யுத்தத்தில யானைகள ரதங்களை அருகில நெருங்கிப் பிடித்து விரைவாக விரிதன நாராசங்களாலே அடிக்கப்பட்ட அதிக பலமுள்ள யானைகள வஜ்ராயுதத்தினால அடிக்கப்பட்ட மலைசிகரம்போல்ப பூமியில் விழுந்தன யுத்தத்தில் யுத்த வீரர்கள யுத்தவீரர்களை நாடி முஷ்டிகளால குத்தினார்கள ஒருவரை யொருவர் மயிர்களைப பிடித்து இழுத்து விலக்கித் தள்ளினார்கள, பிளக்கவும பிளக்கத்தக்கள சிலர்கள கைகளை உயர்த்தவர்களாகப் பூமியில் தலைகீழ்க் காலால மாபில மிதித்தவர்களாகக்கொண்டு குடிக்கத் துடிக்கத் தலையை அறுத்தார்கள வேந்தரே! மறறொருவன கீழேவிழுகின்ற ஒருவனுடைய தலையை வாளினால அறுத்தான மஹாராஜரே! அப்பொழுது மறறொருவன் உயிரிழந்தவனைக் காலால உதைத்தான் அவ்வாறே, மறறொருவன உயிரோடிருக்கின்றவனுடைய சரீரத்தில சஸ்திரத்தை அழுந்தும்படி செய்தான பாரத்தரே! அந்த யுத்தத்தில யுத்த வீரர்களுக்குப் பெரிதான முஷ்டியுத்தம் கோரத்தை அவ்வாறே, உக்ரமான மயிர்ப்பிடிச சண்டையும பயங்கரமான பாகு யுத்தமும நடந்தன ஒருவன, அறியப்படாமலே இருந்துகொண்டு, வேறொருவனோடு சண்டை செய்துகொண்டிருக்கின்ற மறறொருவனுடைய உயிரைப பலவாறுக அங்கே சஸ்திரங்களாலே அபகரித்

தான போராவீராகள எதிரதநின்று ஸைகுல யுதமான நடக்க வே, உடனே நூறயுகணகாகவும ஆயிரகணகாகவும தீவெயிலலா முண்டகள எழுந துளளின. இரதததாலே நினைகபபடுகின்ற சஸதிரஙகளும கவசஙகளும கலல சாயததினால நிறமேறறபபட்ட வஸதிரஙகளபோல விளஙகின இவவாறு பயஙகரமானதும, சஸதி ரஙகளால நெருஙகியதும, கரைபுரண்ட கஙகைககு ஒபபானது மான அநதப பெருமபோரானது சபதததால உலகததை நிரபபியது ராஜரே! பாணஙகளால பீடிகபபடடு, தனனைசசேரநதவாகளாவது பிறாகளாவது அறியபபடடாகளிலலே ஜயததில விருபபமுளளவாக ளான வேநதாகள அவரியம யுததம செயயதநகதெனறு யுததம் செயதாகள மஹாராஜரே! தமமைசசேரநதவாகளைத தமமைசசேர நதவாகளே கொனறுகொணடாரகள, எநிரநதுவநத பிறாகளையும் கொனறாகள சேனைகளின இருநிறதநிலும வீராகளாலே ஸை குலமான யுததம நடநதது மஹாராஜரே! யுததபூமியான து ஆகு உடைகபபடட தேராகளாலும வீழநதபபடட யானைகளாலும சாயநதுகிகின்ற குதிரைகளாலும தளளபபட டமனிதாகளாலும் க்ஷணததிறகுள நாட முடியாத ரூபதநடன கூடியதாகியது பூபால ரே! ஒருக்ஷணததினுள, இரததபபெருகுளளதாகிய து காணன பாஞசாலராகளைககொன்றான தனஞசயன நிரிகாதநாகளைககொன் றான ராஜரே! பீமஸேனன கௌரவராகளையும தானகுபகைஞகளிலு முளள யானைபபடையையும் கொனறான் சூரியன பிறபகலே அடைநதுநிறகுமே, கௌரவபாண்டவஸேனைகளுககு மிகுமான கீரதியைவிரும்புகின்றவராகளானவீராகளுககு இவவிதமான நாசம் நேரநதது" எனறுசூறினான

இருபதாவது அதயாயம.

(யுதிஷ்டிராால் துரியோதனன் தோல்வியடைந்தது)

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! மிகுத கொடுமையுளளவையும, மிகவும வெகுகமுடியாதவையுமான அனேகமான கஷ்டஙகளையும புதுதிராக ஞகளடையநாசததையும உணனிட தநினைனு நான கேடடேன ஸூத! நீ சொலலவதிலிருநதும யுததம நடநதிருகிற விதததிலிருநதும் கௌரவராகள இலலமையினபது எனனுடைய நிசசயமான எணணம். மஹாதமாவான பாணடுபுதிரனான யுதிஷ்டிரன யுதததில பததை இழநதவனென செயயபபடடானை தரமபுதிரனை எனனசெயதான? ராஜா

வான துரியோதனனுவகு அந்தத காமபுகதிரவுக்கு என்னசெய் தான்?» ஸஞசய! பிறபகலில மபரகிவிரகதலே உண்டபண்ணுகிற தான யுகதம் எவவாறு நடநதது? அகனை எனககு உளளபடிசொல (நீ சொலவதில) திறமையுளளவன" எனறு கூற, ஸஞசயன சொலலத தொடஙகினான்

"அரசரே! பாரதரே! ஒனறுடொனறு சோகமபெறறிருக கின்ற இரண்டு சேனைகளும் கண்டு கண்டாகக கொலலபபடுமள வில உமமுடைய குமாரனை துரியோதனனை வேறு ரதகதினைதேதெரி அதிக கோபகதோடு விஜைதடனகூடிய ஸாபாம்போலச சீறுக கொண்டு தரமராஜனான யுதிஷடிரரைக கணடு கண்ணாரதியை நோககி, 'ஸாரதியே! எவவிடகதில ராஜாவான பாண்டவன கவசம் பூணடு தாகதிபபிடி நகபபட்ட வெணகொறறகுடையோடு விளஙகு கிறானே அவவிடதகதை எனனை விரைவாக அடையும்படி செய விரைவுடன் செல, செல' என்று சொனனான அரசனால தூண்டப பட்ட அநதஸாரதி ராஜாவினுடைய உததமமானரதகதை யுதகதலத தில யுதிஷடிரருககு எதிராக கடதினான் பிறகு, மதபபெருககுள்ள யானைபோலக கோபங்கொண்ட யுதிஷடிரர் தம் ஸாரதியைநோககி, 'ஸூதர! எங்கதிடகதில தரியோதனனிருகதிறானே அவவிடம் செல' என்று தூண்டினார் வீரரகளும் ரதிகரகளுள சிறநதவரகளும் பிர தாகரகளுமான அவவிரவரும எதிரகதாரகள மஹாவீரரகளும் மிகக கோபமகொண்டவரகளும் யுதகதில கெட்டமதமகொண்டவரகளும் பெரியவிலலைக கையிலபிடிகதவரகளுமான அவவிரவரும ஒருவரோ டொருவர யுதகதநிறகாக எதிரகத யுதகதநில ஒருவாமீகொருவர (பாணவாஷங்களைப)பொழிநதாரகள ஐயா! பிறகு, துரியோதனராஜன், யுதகதில சாணைகலலினீடடபபட்ட ஒரு பலலதநிலேல தாமசில ரான யுதிஷடிரருடைய விலலைத துணிததான் தாமரதனான யுதிஷடிரர் மிகக கோடஙகொணடு அநத அவமானதகை ஸஹிகக விலலை யுதிஷடிரர படைமுகதில கோபதநிலை கண்களை மிகச சிவகக, துணிகடபபட்ட விலலை எறிநதுவிட்டு வேறுவிலலை எடுத துத துரியோதனனுடைய கொடிமரததையும் விலலியும் வெடடி னர். பாரதரேஷ்டரே! உம்முடைய புதிரனவன் பிறகு வேறு விலலை எடுதது பொனனைபரனஙகளை யணிநதவைகளும் தஙகமய மான கட்டுகளுள்ளவைகளும் பளபளபபுள்ள துணிகளுளளவை களும் விஷகாடன் கூடின ஸாபபஙகள போன்றவைகளுமான அம்புகளை யுதிஷடிரமீது தொடுததான். மிகுநத கோபமுடையவர்

களான அவ்விருவர்களும் ஸிம்மங்களைப்போல மிகுந்த பரபரப்புடன் பரஸ்பரம் வெற்றிபெறவேண்டுமென்று எண்ணி ஒருவர்மீதொருவர் அம்பு மழைகளைப் பொழிந்தார்கள். மஹாரதர்களான அவ்விருவர்களும் காளைகளைப்போலக் கர்ஜித்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் ஒருவரையொரு [illegible]ந்தார்கள். அவ்விருவர்களும் ஸமயத்தைத் தேடுகின்றவர்களாகி ஸஞ்சரித்தார்கள். மஹாராஜரே! பின்பு, காதுவரையிலும் நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்ட அம்புகளாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட காயங்களையுடையவர்களான அவ்விருவர்களும் பூத்திருக்கின்ற பலாச விருக்ஷங்கள்போல விளங்கினார்கள். வேந்தரே! பிறகு, மஹாயுத்தத்தில் அடிக்கடி ஸிம்மநாதங்களை வெளியிட்டார்கள். அவ்வாறே கையைக்கொட்டுதலால் உண்டாகிற சப்தத்தையும் வில்லினுடைய நாணொலிகளையும் சங்கவாத்யங்களுடைய சப்தங்களையும் வெளியிட்டார்கள். மஹாராஜரே! வேந்தர்களான அவ்விருவர்களும் ஒருவரையொருவர் மிகவும் துன்பஞ்செய்தார்கள். பிறகு, அரசரான யுதிஷ்டிரர் கோபங்கொண்டு வஜ்ராயுதத்தினுடைய வேகம்போன்ற வேகத்தையுடையவைகளும் நெருங்கமுடியாதவைகளுமான மூன்று பாணங்களாலே உம்முடைய புத்திரனை மார்பிலே அடித்தார். அரசரே! உம்முடைய குமாரனும் அந்த யுதிஷ்டிரரைக் கூர்மையுள்ளவைகளும் தங்கக்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான ஐந்து பாணங்களாலே விரைவாகத் திருப்பியடித்தான். பாரதரே! பிறகு, ராஜாவான அவன் எல்லாவற்றையும் அழிக்கும் தன்மைபொருந்தியதும் கூர்மையுள்ளதும் பெரிதான எரிநக்ஷத்திரத்திற்கு ஒப்பானதுமாகிய ஒரு சக்தியை அப்பொழுது பிரயோகித்தான். விரைவாக வருகின்ற அந்தச் சக்தியைத் தர்மராஜர் கூர்மையுள்ள மூன்று பாணங்களால் துண்டாடி விரைவாக ஐந்து பாணங்களால் அந்தத் துர்யோதனனையும் அடித்தார். பிறகு, ஸ்வர்ணமயமான காம்புள்ளதான அந்தச் சக்தி பெரிய சப்தத்துடன் விழுந்தது. விழுகின்ற அந்தச் சக்தியானது பெரிய எரிநக்ஷத்திரம்போல நெருப்புக்கொப்பாக விளங்கியது. அரசரே! உம்முடைய புத்திரன், சக்தியாயுதம் நாசஞ்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு, கூர்மையான ஒன்பது பல்லங்களாலே யுதிஷ்டிரரை அடித்தான். பகைவர்களை வாட்டுபவரான யுதிஷ்டிரர் பலசாலியும் பகைவனுமான துர்யோதனனால் நன்றாக அடிக்கப்பட்டு அவனைக்குறித்து ஒரு பாணத்தை எடுத்தார். மஹாராஜரே! பிறகு, மஹா பலசாலியும் பராக்கிரமசாலியுமான அவர் கோபங்கொண்டு வில்லினுடைய நடுவில் அந்த அம்பைப் பூட்டிப் பிரயோகித்

தார். அதைப் பாண்டவர்களும் உம்முடைய புதல்வர்களும் அரசனுமான துரியோதனனை அடைந்து, மகிழ்ச்சியுடன் செய்த பூமியைப் பிளந்தது பிறகு, துரியோதனன் கோபமுண்டு கதாயுதத்தைத் தூக்கி வேகத்துடன் கலந்துகொண்டு முடிவைச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்டவனாகத் தாமரைராஜருடைய ஸமீபத்தில் ஓடிவந்தான் தாமரைராஜா கதாயுதத்தைத் தூக்கினவனும் தனக்குதவிக்க கைகளில் கொண்ட அந்தகனைப் போன்றவனும் உமது குமாரனுமான துரியோதனனைக் கண்டு ஜ்வலிக்கின்றதும் மிகுந்த வேகமுள்ளதும் பராக்ரமிக்கின்ற பெரிய எரிகல்லுக்குச் சமமானதும் யமதண்டத்துக்கு நிகரானதும் கோபமான வேறொரு காலராத்ரியைப் போன்றதுமான பெரிய சக்தியாயுதத்தை பிரயோகித்தான் அந்தத்திலிருந்த அந்தத் துரியோதனன், அந்தராத்மாவிலுள்ள கவசத்தைப் பிளந்து கடுமார்பில் அடிக்கப்பட்டு மனத்தில் மிகுந்த துன்பமுற்று விழுந்து மூர்ச்சையடைந்தான் பிறகு, அந்த தாமரைராஜரைநோக்கி ஆகாசவாணியானது, 'ராஜனே! இவனை உன்னால் கொல்லத்தகாதவனல்லன பீமசேனனுடைய பிரதிஜ்ஞையைப் பரிபாலனம் செய்' என்று சொல்லிற்று இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதைக்கேட்ட தாமரைராஜா திரும்பிவிட்டார் பிறகு, கிருதவர்மா விரைவாக வந்து துக்கக்கடலில் மூழ்கியிருக்கின்ற உம்முடைய குமாரனை ஆசனத்தில் பாதுகாத்தான் பீமனும் தங்கபட்டைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தனுசை எடுத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் கிருதவர்மாவைநோக்கி வேகமாக எதிர்த்து ஓடிவந்தான் மஹாராஜரே! பிறபகலில் யுத்தத்தில் வெற்றியை விரும்புகின்றவர்களான உமதைச் சேர்ந்த வீரர்களுக்கும் பகைவர்களோடு இவ்வாறு யுத்தம் நடந்தது

இருபதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குலயுத்தம், பதினாறவதுநாள் யுத்தமுடிவும்)

வைசம்பாயனரே! பிறகு, யுத்தத்தில் அடங்காமலிருக்கொண்டவர்களான உமதுடைய வீரர்கள், காண்பதே முன்னிட்டுக்கொண்டு மீண்டும் யுத்தத்திற்காகத் திரும்பிவந்து தேவாஸுரயுத்தத்துக்கு ஒப்பான யுத்தத்தைச் செய்தார்கள் யானைகளும் மனிதர்களும் தேர்களும் குதிரைகளும் சங்கங்களுமாகிய இவைகளுடைய ஒலிகளாலே அதிக உத்ஸாஹத்தை அடைந்தவைகளும் அதிக கோபத்தோடுகூடியவைகளும் எதிர்த்து நிற்கின்றவைகளுமான அந்த யானைகள், தேர்களின்

கள, காலாட்கள், குதிரைகசாரர்கள இவர்களுடைய கூட்டங்களா னதும் பறபலவிதமான சஸ்திரங்களுடைய வீழ்ச்சிகளால நாசம்செயயபபட்டன மஹாயுததததில, யானைகளும் ரதங்களும் குதிரைகளும் கூமையுளள கோடாலிகளாலும் கதகளாலும் பட்ட ஸங்களாலும் பறபலவிதமான பாணங்களாலும் சிறந்த வீரகளால, நாசஞசெயயபபட்டன வாகனங்களால வீரகளும கொலலப படடாகள பூமியானது, தாமரைபபுஷ்பததுகும சூரியனுகும் சநதிரனுகும ஒபபான வைகளும், வெண்ணிறமுளள பறகளை யுடையவைகளும், அழகிய வாயையும் கண்ணையும் மூகையுமுடைய வைகளும், அழகிய கிரீடங்களோடும் குண்டலங்களோடும் கூடியவை களுமான மனிதாகளுடையதலைகளாலே பரபபடடபடடதாக விளங கியது அனேகம் பரிகங்களாலும உலகைகளாலும சகதிகளாலும் தோமரங்களாலும் நகாங்களாலும புசுண்டிகளாலும் கதாயுதங்களா லும, யானைகளும மனிதாகளும குதிரைகளுட ஆயிரகணகாக கொலலபபட்டன அபபொழது, இரதநதிபபிரவாகங்கள தோன் றின. கனருக நாசமசெயயபபட்ட ரகங்கள, மனிதாகள,குதிரைகள, யானைகள இவைகளையுடையதும பயங்கரமான காடசியையுடைய தும் அதிக காயமுளளதும சதருகளால நாசம செயயபபடடது மான அநதசசேனையானது, பிரளைகள அழியும் காலமான பிரளய காலததில யமனுடையராஜயம் விளகுவதுபோல விளங்கியது அரசரே! பிறகு, உம்முடைய சேனைவீராகளும் தேவகுமாராகளுக கொபபான உமமுடைய புதிரராகளும கனகதிலடங்காத படைகளை முனனிடடவாகளான குருகிரேஷ்டாகளும யுததததில சினியி னுடைய குமாரனை எதிரததாகள அதிக இரதததால பயங்கரமான தும, புருஷஸ்ரேஷ்டாகளாலும குதிரைகளாலும தேராலும் யானைகளாலும்நெருங்கியதும,உபபுநீரகிறைந்த கடலின ஒலிபோனற பேரொலியுடனை கூடியதுமான அநதச் சேனையானது, தேவாஸுர ஸைனியங்களுகுச சமமான ஒளியுளளதாக விளங்கியது பிறகு, தேவராஜனுகுச சமமான பராகரமமுளளவனும ஸ்ரேயகுமாரனு மான காணன யுததததில தேவராஜனுடைய இளைய ஸஹோதரனை உபேந்திரனுகுச சமமான ஸாதயகியை ஸ்ரேயனுடைய கிரணங்கள் போலட பிரகாசிகினற அம்புகளால அடிதததான் சினிகளுள சிறந் தவனை ஸாதயகியும், யுததததில ஸ்ரேஷ்டன் ரதததோடும் குதிரை களோடும ஸாரதிகளோடும் கூடின புருஷஸ்ரேஷ்டனை அநதக் கா

ணனை ஸாபபங்களுடைய விஷத்துகுச் சமமான ஒளியையுடைய பறபலவிதமான அம்புகளாலே அபபொழுது நனறுக மூடினை சினிகுலவீரனை ஸாதயகியினுடைய பாணங்களால மிகக துனப மடைநதவனும் ரதிகாகளுள சிறநதவனுமான * வஸுஷே ணனை அதிரதாகளான உம்முடைய நணபாகள யானைகளோடும ரதங களோடும குதிரைகளோடும காலாடகளோடும விரைவாக எதிந்த தாகள அதிவேகமுடையவாகளும தூருபதபுதத்ரனை முதனமை யாககொண்டவாகளுமான பகைவாகளாலே எதிந்ததுத துரததப படடதும கடலுகொபபானதுமான கௌரவசேனையானது அப பொழுது எலலாபபகததிலும ஓடத தலைபபடடது அசசமயதில மனிதாகளுகும ரதங்களுகும குதிரைகளுகும யானைகளுகும பெரிதான நாசம் நேரநதது பிறகு, ஆணமையிற சிறநதவாகளான ஆஜனனும கேசவரும பகலில செயயவேணடிய வைதிக காமா னுஷடானஙகளை முடிதுகொணடு, முறைபபடி பிரபுவான ருத ரனைப பூஜிதது, பகைவாகளைக கொலவதில நிசசயதது உமமு டைய சேனையினோகதி விரைவாக வநதாகள அபபொழுது, பகைவாகள மேகததினுடைய இடிமுழகதபபோனற முழகமுடைய தும, நாறதிகளும அலகரிகபபடட துணியுடன சோநத கொடிமரததை யுடையதும, வெணணிறமான குதிரைகள பூடடியதும, சமீபத தில வருகினறதுமான அஜுனனுடைய ரததததை தைரியமுளள மனதுடன கணடாகள பிறகு, அஜுனன, ரததில நாத தனம செயகிறவனபோல இருநதுகொணடு, காணடீவததை நாணெயில இடிமபடிசெயது ஆகாயதததையும திகுகுகளையும திக குகசகொணடிகளையும் பாணஙகளால நெருஙகியவையாகச செய தான அவன அபபொழுது விமானஙகள போனறவைகளும, ஆயு தஙகளையும தவஜஙகளையுமுடையவைகளும், ஸாரதிகளையுடையவை களுமான ரதஙகளைக காறறு மேகஙகளை நாசம்செயவதுபோல பா ணஙகளால நாசஞசெயதான். அவன யானைகளையும யானைவீரா களையும் கொடிதான அயுதஙகளையும கொடிமரஙகளையும குதிரைவீராகளையும குதிரைகளையும காலாடகளையும் அமபுகளால யமலோகததையடையுமபடி செயதான யமனபோலக கோப கொணடவனும் திடிகமுடியாதவனும மஹாரதனுமான அநத அர ஜுனனைத தாகியதனால ஒருவனை நேராகச செலலுகினற பாணஙக

* காணன

களால அடிதத்துக்கொண்டு எதிர்ததான ஆஜுனன், துரியோதன னுடையவில்லையும் ஸாரதியையும குதிரைகளையும் கொடிமரததை யும் ஏழுபாணஙகளால நாசஞசெயது, ஒரு பாணததிஞலே குடை யையும் வெடடிஞன உபரைவாஙகக்கூடிய சிறநததான ஒன்பதா வது பாணததையும விலலிலபுடடிக துரியோதனனமீது பிரயோ கிதததான அநதஅமமை அமலவதாமா ஏழாகததுண்டாடிஞர் பிறகு, பாணடவன அமபுகளால துரோணபுததிரருடையவிலலை வெடடி ரதததிலபுடடபபட்ட குதிரைகளையும கொனறு கிருபரு டைய மிகசரூரமான அநதவிலலியுக துண்டாககினான் கிருதவா மாவினுடைய விலலியும கொடிமரததையும்வெட்டி, குதிரைகளை யும் அபபொழுது கொனறு, துரசாஸனனுடைய விலலியும வெடடி, ராதாபுததிரனை காணனை எதிரகதான் பிறகு, நாணன,ஸாதயகியை விடடுவிடடு ஆஜுனனை மூனறுபாணஙகளால விரைவுடன அடி ததது, இருபதுபாணஙகளாலே கிருஷ்ணனையும பாரதவனையும் மறு படியும மறுபடியும அடிததான யுததததில, அனேக அமபுகளை யைய பகைவாகளை நாசம்செயகின்ற காணனுகுக கோபஙகொண டிருகிற இநதிரனுகு வாட்டமுண்டாகாததுபோல வாட்டமுண டாகவிலலை பிறகு, ஸாதயகி எதிரபடுக காணனைக கூடாமையுள்ள வைகளும் கெடுமையுளளவைகளுமான தொணணூறுமுன்ப து பாணஙகளால அடிததது மறுபடியும நாறபாணஙகளாலும் அடி ததான பிறகு, பாரதாகளைசசேராத எலலாச சிறநதவீராகளும கா ணனைப பீடிததாகள யுதாமனயு, சிகணடி, திரௌபதீபுததிராகள, பிரபதரகாகள,உ ததமௌஜஸ, யுயுதஸ,நகுலஸஹதேவாகள,திருஷ் டதயுமனன், சேதிதேராதவீராகள, காரூசாகள, மசசதேசதது வீராகள, கேகயாகள ஆகிய இவாகளுடைய சேனையும் பலசாலியான சேகிதானனும நலலசிரததையுடைய தாமராஜருமாகிய இவா களனைவாகளும், தேராகளாலும குதிரைகளாலும யானைகளாலும உ கிரமான பராகிரமமுளள காலாடகளாலும, காணனை யுததததில சூழநதுகொணடு அவனைக கொலவதில நிசசயஙகொணடவாகளும் கடுஞசொறகளைப பேசுகினறவாகளுமாகிய பறபலவிதமான சஸ திரஙகளை இறைததாகள காணனைனவன அநதசரஸதிரவாஷத தைக கூடமையான அமபுகளால பலவாறாக துணடாடி அஸதிர வீரயததிஞல காறறு மரததையொடித து அடிததுகொணடுபோவது போலத தூரததில விலகிததளளினான அவன அதிககோபங

கர்ணபர்வம்.

கொண்டு தேராளிகளையும் யானைகளாரோகர்களுடனேகூடின யானைகளையும் குதிரைகளாரோகர்களுடனேகூடின குதிரைகளையும் காலாட்களுடனே கூடின ரதங்களையும் வருதத்துபவனுக்க காண்பட்டான். அவனுடைய அஸ்திரத்தை ஜவிஞலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தப்பாண்டவர்களுடைய சேனையானது, பெருமபான்மையாக ரதஸ்திரங்களையும் வாகனங்களையும் தேகங்களையும் பிராணன்களையும் இழந்ததும் யுத்ததநினைது திருமபினது மாகியது பிறகு, அர்ஜுனன் நகுத்தகி காண்டீவத்தை அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினால் தடுத்து அமபுமழைகளாலே திசையையும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் மூடினன் சில பாணங்கள் உலக்கைகளைபோலவும் பரிகாயுதங்களைபோலவும் மற்றப்பாணங்கள் சதகுணிகளைபோலவும் சிலபாணங்கள் உக்கிரமான வஜ்ராயுதங்களைபோலவும் விழுந்தன அவைகளால் கொல்லப்படுகின்றதும, காலாட்களையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் யானைகளையுமுடையதுமான அசேனையானது கண்களைமூடிக்கொண்டிருக்கசமனன்றது, அலறவும் அலறியது அடிபொழுது, காலாட்படைகளும் குதிரைகளும் யானைகளும் நிசயமாக முறண்தத்தை விளைவிக்கத்தக்க யுத்ததை காடின (அவைகள்,) பாணங்களால அடிக்கப்படுகின்றவைகளும தனப்படுற்றவைகளும பயந்தவைகளுமாக அடிபொழுது ஓடின அடிபொழுது, ஜயத்தில விருப்பமுள்ளவர்களான உத்தமசேனாத்த வீரர்கள, யுத்ததில அதிகப்பற்றுதலுடனிருக்குங்காலத்தில, ஸ்திரமான அஸைகிரியையடைந்து மறைந்தான மஹாராஜரே! அதிகமாகத தோன்றியிருக்கின்ற இருளினாலும புழுதியினாலும் கலல வஸ்துவையோ அலலது கெட்டவஸ்துவையோ ஒன்றையும கண்டோமில்லை பாரதரே! சிறந்த வில்லாளிகளான அவர்கள் ராத்திரி யுத்ததில பயந்தவர்களாக எல்லா யுத்தவீரர்களோடுமே சேர்ந்து அந்த யுத்ததினின்று விலகிச்சென்றனர் அரசரே! அடிபொழுது, ஸ்திரமஸ்தமய காலத்தில கௌரவர்கள ஓடமேல, பாரதர்கள வெற்றியடைந்து மனக்களிப்புள்ளவர்களாகத் தங்கள் பாசறையைக்குறித்துச சென்றார்கள அந்த வீரர்களாலே யுத்தமானது நிறுத்தப்பட்டவுடனே, சேனையில ஒன்று கூடியிருக்கின்ற எல்லா அரசர்களும, வாத்யகோஷங்களோடும் காஜனங்களோடுகூடின பலவிதமான வின்மம நாதங்களோடுமே பிறரைவேத பரிஹஸிக்கின்றவர்களும அசுசுதரையும அர்ஜுனனையும புகழ்கின்றவர்களுமாகிப் பாண்டவர்களின்யுத்ததிலஆசீர்வாதங்களைச செய்தார்கள. பிறகு, யுத்தம நிறுத்தப்பட்டவுடனே, அந்த யுத்த களத்தில,

பாண்டவர்களை, ஸைந்தாஷ்டமுடையவர்களாஞ்சுகள் அரசர்கள் இரவில் பாசறையை யடைந்து வஹிந்தார்கள் பிறகு, கோரரூபமுடையதும் ருத்திரருடைய உத்தியானவனமபோன்றதுமான யுத்தகளத்தை ரக்ஷஸுகளும் பிசாசங்களும் நஷ்டவிலங்குகளும் கூடுங்கூடுமாக வந்து காடினன்" என்று கூறினன்

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் துர்யோதனனை நோக்கித் தனக்குச் சல்லியன் ஸாரதியாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டது.)

திருதராஷ்டிரன், "ஓ! ஸஞ்சய! அஜாதனான குணனிஷ்டபடி நமமைச்சேர்ந்தவர்களனைவர்களையும் நிச்சயமாகக் கொல்லுவிட்டான * ஆத்தாயியான இந்த அஜாதனுடைய யுத்தத்தில் அந்தகனை விடுபடமாட்டான் பாரத்தை ஒருவனுக்கேவ ஸாரதியை அடைகிறதுவந்தான, ஒருவனுக்கேவ அகனியை (காண்டவவனத்தில்) திருப்தி செய்தான, ஒருவனுக்கேவ இந்தபபூமியை ஜயித்து அரசர்களையும் கடபங்கடடுகிறவர்களாகச் செய்தான் திவ்யமான வில்லையுடைய அஜாதனை ஒருவனுக்கேவ நிவாதகவசர்களைக்கொன்றவனை; ஒருவனுக்கேவ மேன்மேலடைவதற்குடன் நிறைந்தன பாணங்களிவிடுபோயபுரிந்தான, ஒருவனுக்கேவ (கருதாவயுத்தத்தில்) பாரதவரதத்தில் பிறந்தவர்களான துர்யோதனாதிகளை ரக்ஷித்தான, ஒருவனுக்கேவ ராஜஸூயத்தை ஸந்தர்ப்பிக்கச்செய்தான அந்த அஜாதனன ஒருவனுக்கேயே உக்ரமான பராக்ரமமுள்ளவர்களான எல்லோரையேரக்க அனேகர்களும் ஜயிக்கபபட்டார்கள அவர்கள் நிந்திக்கத்தக்கவர்களல்லர் அவர்கள புகழத்தக்கவர்களே அவர்கள் செய்ததைத்தான் நாமலுஞ்சுகிறோம், அபிப்பிராயமுது துர்யோதனன் யாது செய்தான?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான

"அடிக்கபபட்டவர்களும் வெட்டபபட்ட அவயவங்களையுடையவர்களும் வாகனங்களினின்றும் கீழேதள்ளபபட்டவர்களும் கவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் வாகனங்களையும் இழந்தவர்களும் தீனஸ்வரமனை நதவர்களுமான மனுஷ்யர்களுதழுறவர்களும் பக்வகாலாவிதால் பயமடைந்தவர்களும் மனுஷ்யர்களுமான கௌரவர்கள, பலுடைந்து விஷத்தைப்போல சாவால் நிந்திக்கபபட்டவர்களாயும்

* விராடபர்வம் 175-வது பகுதம் குறிபபிடத்தக்கது.

வீரியமறறவாகளாகச் சேனைகளுகியிருகுமி'டத்தையடைந்துமறபடியும் மந்திராலோசனைசெய்தாகள பிறகு, காணன கோபமூண்டு ஸாபம்போல மூச்சுவிட்டுகொண்டு கையிலுலே கையைபபிசைதது உம முடைய குமாரனைபபாரதது கொண்டு அநதகளவாகளுகு சொலலலானன 'ராஜனே! அரஜுனன முயறசியுளளவன, உறுதியுடையவன், ஸமாதானம, வாபபொழதும் கையமுடையவன் கிருஷ்ணனும் ஸமயதகுகுநதசபடி அநத அரஜுனனுககுப போதிதது கொண்டிருக்கினறான காம அவனை இபபொழது அஸதிரபபிரயோகதநிலை விரைவில வருகிறகபபடவிலலாம நான அவனுடைய விருபபமானதைகையும் காணை நினைந்து காம்செயயபோகிறேன்'எனறு சொனனன இவவாறுசொலலகேட்ட அநதகாயோகனன, 'அவவாறே ஆகட்டும்' எனறுசொலலிவிட்டு, உததமமான அரசாகளுகு அமைதிகொடுததான அமைதிகொடுகபபெறறவாகளான அரசாகளனைவாகளும் கம்வாஸலதானதகளை யுடைநதாகள அவாகள அநதாதநிரி இனிதுவாஸமசெயது மனகளிபபுடன யுதகதிறகாக வெளியேபுபபபட்டாகள அவாகள, கௌரவாகளுள சிறநதவனன தாழராஜனை பருவஸபதிசுகிராராயாயிவாகளுடைய கொளகைபபடி ஏறபடுததபபட்டிருகுமினறதும் ஜயிகுமுடியாதகுமான வியூஹததைப பாரததாகள பிறகு, சதருவீராகளைக கொலலுகினறவனன தாயோதனன அபிமாழது துரிகுவீரபமுடையவனும் காளையினடையதிலிலேயானறதேகளநுளளவனும பகைவாகளை நாசமசெயபவனுமான நாணனைநினைததான அரசனன தாயோதனனுடைய மனமானது, யுகதநதில இநதிரனுகு ஒபபானவனும பலநதில தேவதைகளநுடையகூட்டதகுகு ஸமானனும் வீரியததிலகாகதவீரியனுகு ஒபபானவனுமான காணனை நாடியது எலலாசசனியகளநுடைய மனமும், பிராணனகுடகாலஙகளில பநதுவைதாலிவதுபோல சிறநத விலலாளியும் ஸதிகபுதிரனுமான காணனையே நாடியது" எனறு கூறினான.

திருதராஷடிரன், "ஸதி! அதறகுபபிறகு உனகளுடைய மனம விரநதகனன குமாரனன காணனை நாடியிருகுமபொழது, மாதவனன தாயோதனன் யாதுசெயதான? யுதமதிறகுதபபடி மறுபடியும் சேனைகளால யுதமானது கொடஙகபபட்டபொழது, குளிரிலை தினபதனை அடைநதவாகள சூரியனைபபாரபபதுபோல ராதேயனைப பாரததாகளா? ஸஞசய! அநதயுதததில பாண்டவ

ஞை வகெமாகடபீடிககப்பட்ட துர்யோதனனையும் மஹாயுத்தத்தில பராககிரமமுளளவாகளான பாண்டிபுதிரர்களையுங கண்டு• விகாத் தனகுமாரனை காணன் அவவிடதில எவவாறு போபுரிநதான் ? பாண்டிபுதிராகளினவாகளும் அநகயுதகளதில ஸ்ரீதபுத்திர ஞைகாணஜெதி எவவாறு போபுரிநதாகள ? மிகபஜபலமுளள காணினருவனே ஸருஞசயர்களோடுகூடின பாரததாகளைக கொல வான் காணஜயுடையபஜபலமான து யுதததில இநதிரனுகும் திரு மாலுகும் ஸமமான து மஹாதமாவான அநதகாணயுடைய சஸ திரஙகள கோரமானவை அவனது வலலமையும் கோரமான து அவனை ஆதாரமாககொணடு அரசனை துயோகனன யுகததில மகஙகொணடிருகிறான் பிறகு, பாண்டவனிலே அதிகமாகத துன்ப மடையும்படி செயயபபட்ட துயோதனனையும் பராககிரமசாலிக ளானபாண்டுபுதிராகளையுமகண்டு, மஹாதமனகாணன ? தஸாஹ மடைகிறான அறிவறறவனை துயோதனன யுகததில காணனை ஆதாரமாககொணடு புதிராகளோடும் கேசவஜெடும்கூடின பாரத தாகளை ஜயிபபதறகு மறுபடியும ? தஸாஹமடைகிறான ஐயனே ! ஸுபலனுடையகுமாரனை சகுனியை நீதிமானெனறெணனுகிறவ னும், அவவாறே காணனையும் யுததததில ஒபபறறவனும் கேசவாகளா லுகூடஸகிகமுடியாகவனும் பாரதனகாட்டிலும மேறபடட வனுமென து எணனுகிறவனுமான அநகத துயோகனுடைய உள ளதில காணன் ஒருவனே யுததததில ஸோமகாகளுடன்கூடின பாரத் தாகளை ஜயித தவிடுவானெனகிற இவவிதமானஎணணம படபொழு தும நிலைபெறறிருகினறது மகதனை நாயோதனன எபபொழுது மே இவவிஷயகதை என முனனிலையிலும புகழகொணடிருகின் றான் பராககிரமசாலியான காணன, யுததததில பாண்டிபுதிராகளை மீற முடியாமையால,நிசசயமாகத தெயவம பிரதானமானது அதேநா! இது பெருகஷடம், ஆசசரியம் சூதாட ததிலுடையமுடிவானது இபபொழுது கோரமாகவிருகினறது ஸஞசய ! தீவரமும் கோர முமான முனனோன்றலைகளும துயோதனனை உண்டுபணணப் பட்டவைகளுமான பலவாறான துகஙகளை நானஸகிதிநான அபபா! ஸுபலபுதிரனை சகுனி நீதிமானெனறு அபபொழுது எணணப படுகிறான் காணனும்நீதிமானென்றே எணணபபடுகிறான கோபமுள ளவனும் அரசனுமான துயோதனனும் அவனை எபபொழுதும் அனு ஸரிகின்றான ஸஞசய ! இவவாறுக மஹாயுததஙகள நடநதுவரு

கையில நாள்தோறும் எண்பதினாயிரம் கொலலபபட்டவர்களா
கவும் தேரலலி அடைவிகளாபபட்டவர்களாகவும் மேடபேடான யுக
தததில பாண்டவர்களுள ஒருவரையரகு கொலலபபடவிலலையம
பாண்டவர்கள (கௌரவசேனையமதிபபுதறில) எபபிரகாரமபப
மததியிலபோலப பிரவேசிகினறார்கள (மனிதபலததைகாடி
லும்) தெயவபலமே மேலானது" எனறு கூறினான

ஸஞ்சயன சொலலலாமான "ராஜரே! இவறறிறகு காரணம
முனபுகூடத பெரிய தாமஸகுணனான நீயே தகாதகாரியததை பறறி பிறகு மூலோசிகிறபோது அத
தக காரியமும் அவனுக்கு ஒரு காரணம கைகூடிவதிலலை, அவனம மனக
கவலையிலலை அழிகதுபோகிறான விவேகமுளளவரான உம்மால
யுகதாயுகத விசாரணையான தமுறறிலே செயயபபடாததாரணதினால
அவனிடமான இதகதகாரியமான து உமமைவிடடு வெகு தூரம விலகி
விடடது அரசரே! பாண்டவர்களோடு யுததம்செயயவேண்டா
மெனறு பலவாறுக சொலலபபடடும பாண்டவர்களிட தநிலலாள
பகைமையினால அதகவாததனையை நீர ஏறறுகொளளவிலலை உம
மால பாண்டுபுதரர்களவிஷயதில கோரமானபாவங்கள செயயப
படடன உம்மிலிருததமாக அரசர்களுக்கும வீரர்களுக்கும கோரமான
க்ஷயம நேரதிருகின்றது பரதசிரேஷடரே! சென்றபோன அதத
விஷயதைதபபறறி நீர இபபொழுது வியஸனமடையவேண்டாம.
கோரமான மஹாகஷடதையும நடநதபடி சொலலுகிறேன,
கேளும கோரமான ஒபபாபததான தூரைகதபபடபோகிறது இரவு
விடிநதவுடனே, மதராபாருபலமுளளவனான காணன தூயோதன
ராஜனை நோகிச சென்றான, அவனை அணுகி பின்வருமாறு கூற
லானான

'ராஜனே! புகழசசிபெறற பாண்டவனைநி இபபொழுது நான
யுததததிறகாக எதிர்கபபோகிறேன அதத வீரனை நான கொலலப
போகிறேன அலல து அவனையது என்னைகொலவான. பரதகுலததில
பிறநத ராஜனே! எனககும ஆஜானுவுக்கும காரியங்கள பலவாறுக
இருநததினால எங்களை இருவர்களுக்கும ஸநதிபபு உண்டாகவேயிலலை
ராஜனே! எனபதறகுததகபடியான எனனுடைய இதவாகியத
தை நீகேள பாரத! யுதகததில நான பாரதனைகொலலாமலிருக
படபோகிறதிலலை இதசசேனையில உததமமானவீரர்கள கொல
லபபடவும், நாலும் யுதகததில ஸஞ்சயர்களுக்கிங்கவும, இதறகாக

டுக்கப்பட்டசக்தியை இழந்தவனை என்னைப பாரதன் யுத்ததிற
காக எதிராகபபோகிறான ஜனமேஜய ! ஆகலால,என்னுடையதும்
ஆஜ்ஞனுடைய குமான சிறந்த ஆயுதங்களுடைய வெறறியைத
தரும் வீரியதை நீதெரிந்தகொள் பெரிதான காரியததை நாசஞசெய
வதிலும லாகவதிலும தூரதிலிருந்து லட்சியதில தாகும்படி
செயவதிலும் ஸாமாதியதிலும் அஸதிரஙகளைபபிரயோகிபபதிலும்
ஸவயஸாசியானவன எனகருகிறானான பாரத ! தேகவனமையிலும்
மனபலதிலும அஸதிரசிகஷையிலும பராகிரமதிலும லகஷிய
திலபாணஙகளபோயதாகுவதை நிசயிகுமவிஷயதிலும் ஸவய
ஸாசி எனகது நிகராகான எலலா ஆயுதஙகளுகுமமேலான காம, விஜ
யம் எனனு பிரவிதிபெறறதுமான அவலிதமான விலலான து இத
திரனுகுப பிரியததைச செயயவேண்டுமெனகிற எண்ணதொண்ட
விஸவகாமாவினாலே செயயபபட்டது ராஜனே ! இநதிரன் எதகவில
லினாலே அஸதராகனுடையகூட்டஙகளை ஜயிததானே, எநத விலலி
னுடையசபததினாலே அஸதராகனுகுப பததுதிசைகளிலும
மயகமுணடுபண்ணபபட்டதோ அநத ஸவோதகமமான விலலை
இநதிரன பரசுராமருகுக கொடுததான விறகனுளசிறநத அநதவில
லைப பரசுராமர எனகருகுகொடுததார அநதவிலலினாலே ஜயசீலாக
னுள உததமனும் மஹாபாகுபலமுளளவனுமான ராஜனை (எதிர்த
துப) போரபுரியபபோகிறேன இநதிரன எவவாறு யுகதநில எனனு
சோநதிருகினற எலலா அஸதராகளையும் கொனறானோ அவவாறே
யுகதநில எலலாபபாணடவாகளையும் நான ஜயிகபபோகிறேன
பூமியை இருபதினகாருமுறை ஜயிதததும் பரசுராமராலே கொடுகக
பபடடதும் கோரமுமான அநதவிலலானது காணடீவதைநகாடி
யும மேலானது பிருகுகுலதிலபிறநத பரசுராமர அநத விலலி
னுடைய திவயமானசெயகைகளைச சொலலியிருகிறார அநததகை
யைப பரசுராமர எனகருகுகொடுததார அதனால பாணடவரோடு
போரபுரியபபோகிறேன துரியோதன ! ஜயசீலாகளுள உததமனும்
வீரனுமான ராஜனனை யுதநதில பகைவகளோடு கொனறு
யான உனனை இபபொழுது ஆனகபபடுததபபோகிறேன ராஜனே !
மலைகளோடும் காடுகளோடும் தீவுகளோடும்கூடியதும், வீரகள
கொலலபபடடதும், ஸமுததிரஙகளினால சூழபபடட குமான பூமி
யானது இபபொழுது உனது புதிர பௌதராகளிடம நீலபெறற
காகபபோகிறது. நன்முக தாமததில பறறுதலுளளவனும மனத

தை அடைகினவனுமான ஒருவனுக்கு விததியுண்டாவதுபோல (நமக்கு) காயவிததி நிசசயம இபபொழுது விசேஷித்த உனனுடைய பிரியததினபொருட்டு எனகுரச செயயததகாத காரியம் இலலை மாமானது எவவாறு நெருபபை ஸஹிபபதறகுச சகதியறறதோ அவவாறே எனனுடைய பராககிரமததைத தாஙகுவதறகு அநத ஸாஜனன சகதியுளளவனாகை எதனாலே நான பலகுனனே விடக குறைநதிரு கிறேனெனனுமவிஷயம நான அவசியம சொலலதகாதாயிருககிறது அநத ஸாஜனனிலவிருபபுடைய காரணமாயிருபபது தெயவததினமையுளளது, அவவாறே இரணடு பெரிய அமபுத தூணிகளும குறையாதவைகள அநத ஸாஜனனுககு ஸாரதி கோவிநதன எனபகு அவவிதமான ஸாரதி இலலை அநத ஸாஜனனுககு தெயவமான தும யுகதமதில ஜயிககமுடியாததுமான காணடீவம எனகிற சிறநத விலலிருககிறது எனபகுமை தெயவமானதும மஹிமை பொருநதின தும விஜயததைக கொடுககுகடிய துமான உததமமான விலலிருகிறது ராஜனே! அபபடிபபடட விலலினால பாரதனை காடடிலும யான மேலானவன எனபதை எனனிடததினின்று தெரிநதுகொளள (ஸாஜனனுககு) ஸாவலோகங்களாலும நமஸகரிககபபடுகினற தாசார ஹனை (குதிரைகை) கடடிவாளஙகளை பிடிககிறேன ஸவாணணலஙகாரதது டனகூடினதும சிறநததுமான ரதமானது அருஜுனியினால கொடுககபபடடிருககினறது வீரனே! குதிரைகளும எவவிதததாலும கொலலபபடடது தகாதவைகள, மனததினுடைய வேகமபோனற வேகமுடையவைகள அறபுதமான தும காரதியுளளதுமான வானரகொடியும பயஙகரமாயிருககினறது உலகததைபபடைததவனான கிருஷணனை அநத ரததைப பாதுகாககினறேன இமமூனறுவிஷயஙகளாலும குறைநதவனான நான பாணடுபுதிரனோடு போரபுரிவதறகு விரும்படுகிறேனை இநதச சலலியனோ கிருஷணனுககொபபானவன, யுதததில ஸமாததன இவன எனககு ஸாரதியம செயவனேயாகில உனககு ஜயம நிசசயமாக உணடாகும பகைவாகளால எளிதில ஜயிககமுடியாதவனான சலலியன அபபடிபபடட எனககு ஸாரதியாக வேணடும் எனககு காரணஙகளையும, கழுகிறகுகளபூணட பாணஙகளையும, வணடிகளின சபததினாலுணடாகிய தாஜோததிர! பரத ஸாரதஷடனே! ' ததமமான குதிரைகள பூடடிய சிறநத ரததைலும பினபுறததில காபபொழுதும எனனைததொடாதாகுமென்றே வரட

மே இவனிதமான குணங்களாலே நான பாரதத்தினைக காட்டிலும் மேலானவனேவன சலயனும் கிருஷ்ணனைகாட்டிலும மேலான வன அர்ஜுனனைக காட்டிலுட நானும மேலானவன பலைவீரர் களைக கொலலுகிறவனென காரணத்தால விவவாறுசெவ்வனிருகயதை அறிகிறேனை அவவாறே மறறாரதனென சலயனும அறவனிருகயத தை நனறாக அறிகதிருகிறான பாருபலத்தில மததிரராஜனுக்கு நிக ராணவன ஒருவனுமிலலை அவவாறே அஸதினாபுரதில எனகக நிக ராணவன ஒருவனிலலாவிடமிலலை அவவாறே அபிவேஸவபாவகதை அறியுமவிஷபுரதில சிலபெருக்கு பாட நனவன ஒருவனுமிலலை எனது ரதமான நாகிருஷ்ணனுடை ரதகதைகாட்டிலும மேனமைபெறற தாகிவிடும இவவாறு செயயபபடடால நான அர்ஜுனனைக காட டி லும குணஙகளால சிறபபுறறவனலலவன கொளவாரிறசிறநதவனை ! நான புதததிலபெருமை ஜபிபபென நிநதிபபுடனகூடின தேவா களும எதிரபபதறகு வலலமையுளளவாகளாகாள மஹாராஜனே ! சதருகளைக கொனறசெயயவலலை ! இது உனனால நிறைவேற றபபடவேணடுமெனறு விரும்புகிறேன இவவிதமான எனனு டைய விருபபமானது நிறைவேறறபபடவேணடும உங்களுக்கு இசமயமான காலமிடமெனகிறவாறே இவவாறு செயயப படுமானால உனனால எனக்கு எலலாம செயயபபடடதாகும பாரத ! பிறகு, யுதததில எனனைசெயவேணடாதது பாபமாயவரவ விருதததினாலும யுதததில ஒனபதுசேனாநாயகாகளை ஜயிகக்கூடியோரகிறான யுதததில தேவாஸுராகளுகூட எனனை எதிரபபதறகு சகதியறறவராள ராஜனே ! மனுஷயஜாதியிலபிறநத பாண்டிபுததிரராகள எவவாறு எதிரபபாகள ?" எனறுகூறினான.

யுதததில பிதாமகரினாலவனை காணனான இவவாறுசொலல, உமமுடையபெருமான விருகமனகளினபுளளலுக்கு பிறகு ராதே யனைக கொணடாடி உரைகலானனை 'காண ! நீ கினைக கிறபடி இதனை இவவிதமாகவே செயவேனை யுதததில அமபு மழை டிகளைட எனகூடியவைகளாலும குதிரைகளுடனகூடிய வை க ளு மான ரதஙகள நனறாக பினதொடரநதுபோகினறனை உனகாக வண்டிகள காரசாஙகளையும கழுதைபூடடிகளை அமபுகளையும சுமநதுகொணடு செலலுமை காண ! உனனை மாதாகளாலும எலலா அசார களும பினதொடரநதுபோகிறோம் ' எனறு கூறினான மஹாராஜரே ! பிரதாபசாலியும ராஜாவுமான உமமுடைய குமாரன இவவாறு

சொல்லிவிட்டு மத்திரராஜனை அடைந்து பின்வருமாறு வார்த்தை சொல்லலானான்

இருபத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்

(துர்யோதனனுடைய வேண்டுதலால் சல்யன் கர்ணனுடைய ரதத்தி லிருந்து ஸாரத்தியம் செய்ய அதிகப்பிரியாஸத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டது.)

மஹாராஜரே! இவ்வாறு உரைக்கப்பட்ட பிரதாபசாலி யான மத்ரதேசாதிபதி யுத்தத்தில் தேவஸைன்யங்களுக்கும் பாண்டவஸைன்யங்களுக்கும் நடுவில் நின்றுகொண்டிருந்தவனை மத்திரராஜனைப் பார்த்து பாண்டவர்களை வெல்லுவதில் விரைவாக அபாயமடையச் செய்கான யுத்தத்தில் மஹாரதனான மத்திரராஜனே கர்ணனுக்குச் செய்ய வேண்டிய துடன் அவனருகில் நெருங்கி நண்பு மேன்மை வாய்ந்த வார்த்தை உரைக்கலானான் (ஸஞ்ஜயன் சொல்லுகிறான்) மஹாராஜரே! சத்துருக்களைக் கொல்லுகிறவரே! மஹாபாகியமுள்ளவரே! சத்துருக்களுக்குத் தாபத்தை விருத்திபண்ணுகிறவரே! மகரதோரணத்துக்குத் தலைவரே! யுத்தத்தில் சூரரே! பகைவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணுகிறவரே! நிஷ்பந்திறமை யுடையவர்களுள் உத்தமரே! எனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதின் பொருட்டும் கர்ணனைப் பரிசோதிப்பதின் பொருட்டும் அவனுக்கே தாத்பர்யமுடைய வார்த்தையைச் சொல்லுவதின் பொருட்டும் ராஜரிஷிகளுடைய மதத்தி லுள்ள காரணத்தைச் சொல்லுவதற்காகவும் நீரோ டிருக்கிறீர் உமக்கு ஸமமான பராக்கிரமத்தில் ஒப்பற்ற வீரமுடையவரே! சத்துரு பக்ஷத்தவர்களுக்கு தாபத்தை உண்டுபண்ணுகிறவரே! ஆதலால், தான இவ்விஷயத்தில் உமக்கு மூடியிலை வண்ணத்தில் வேண்டுகிறேன கலை விரகமுள்ளவரே! ஆதலால், பாண்டவர்களுடைய தாபத்தினுடைய பொருட் டும் எனக்குடைய கர்ணனுடைய பொருட்டும், குந்திதேவி பராமமா காதத்தாலும் நீர் காண்பதாலும் எல்லா ஆபத்துக்களினின்றும் காப்பாற் றும் சக்தியுள்ளவர் ஆதலாலும் நான் ஒரு காரியம் செய்யவேண்ட மென்று நீர் ஸ்வாதீனமாக இருப்பீரென்பதாலும் கர்ணனுக்கு ஜயம் உண்டாகுமென்று நான் நினைக்கிறேன் மஹாபாகியமுள்ளவரே! உமக்குச் சமமான வாஸுதேவரிடத்தில் ரக்ஷணையுடைய சக்ரத்தை யும் கதையும் பிடிப்பதைப் போல யுத்தத்தில் தேரிலிருப்பவனிடத்தில் எவ்வாறு பராமம தேவர் மஹேஸ்வரரானதால் காப்பாற்றினாரோ அவ்வாறே எல்லாவித தாலும் காண்பதாலும் பராக்கிரமமுள்ளவரே! திருஷ்ணி குலத்

தில் பிறந்தவனான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எவ்வாறு பாண்டவனை எலலா விதமான ஆபத்துகளினினறும பாதுகாககிறானோ அவவாறே இப பொழுது நீர் ராஜ்யமனே காபபாறறும கமமுடையபலமான பீஷமா, துரோணா, கிருபா, கரணன, நீர, வீரயமுடையவனும பிராஜ்ஞ மான கிருதவாமா, ஸாலவனுடைய புதிரனான சுகுனி, துரோணபுத திரரான அஸ்வகதாமா,கானவனை ஒனபதுவிதமாக வகுகக பபடடிருக கினறது இவறறில, மஹாரதமாவான பீஷமருடைய பாகமும, துரோ ணருடைய பாகமும இலலை அவரிருவராலும அவரகளுககுரிய பாகஙகளை நீரி எனசத துருகளை கொலலபபடடாகள தோஷமறற வரே! பிராயம்முதிரநதவராலும பெரியவிலலைகளைபிலேநதியவராலு மான அவரிருவராலும யுதத்தில கபடத்தால கொலலபப டாகள அவாகள செயயமுடியாத காரயத்தைச செயது இமமனனனுலகி னினறு விணணுலகமேகினறாகள அவவாறு மறறபபருஷசிரேஷ டாகள யுத்தத்தில பகைவாகளால கொலலபபடடாகள கமமைமசோநத வாகளனேகாகள சகதியுளளவரையில பூரணமான வலலமையைக காடடிப பிரமமனை இழகக பகைவாகளால ஸவாகதத்தை அடை யுமபடி செயயிகபபடடாகள ராஜரே! புலபாகளான பாரத்தாக ளாலே அவமிதமான மனனுடைய இநதசசேனை முறறியே பெரும பாணமையாக நாசமபணணபபடடது இபபொழுதும பாரத தாகளாலே நாசமபணணபபடடிமெனபதில மனன ஸகேதகம் ராஜ ரே! குருதீபுதிராகளோ பலசாலிகள, அதிக தைரியமுடையவாகள, உணமையான பராகரமமுளளவாகள எலலாவிதத்திலும நனகு பயிறசியுளளவாகளா யிருககினறாகள சலய மஹாராஜரே! காணன இபபொழுது யுத்த ரஙகத்தில ஆஜ-னேயஸ்திரத்தை பிரயோகிகக போகிறான எனபதை நீர கேளும பிரபுவே! இநதசசேனையான து யுத்தத்தில பாணடவாகளால வீரா கள அழிககபபடடதாகியது புருஷஸ்ரேஷடரே! மஹாபாகுபலமுளள காணன ஒருவனுமே ஸாவமேலாகமகாரதரான நீரும நமகுப பிரியமானதை யும நனமையையும செயயும விஷயத்தில பறறுதலுளளவராகளா யிருககினறீரகள சலய மஹாராஜரே! காணன இபபொழுது யுத்த ரஙகத்தில ஆஜ-னேயாஸ்திரத்தை பிரயோகிகும பொழுது அவனை மதத்திர ராஜரே! அதனால காணனிடத்தில ஜயவிஷயமான பிரமமை இருக கினறது அநதக காணனுககு (குதிரைகளைக) கடிவாளம பிடித்தது கனகுரு தாபுவன புரியில மேலிருநதுவணமிலலை யுத்தத்தில பாத தனுககு கிருஷ்ணன் எவ்வாறு சாடிவாளத்தைபபிடித்ததுக குதிரை யை கடத்துகினறானோ அதனாலாதியாயிருககிறானே அவவாறே நீரும

கர்ணனுடைய ரதத்தில் கடிவாளங்களைப பிடித்தவாக குதிரைகளை நடத்துபவராகவேண்டும் ராஜரே ! பார்த்தனை யுத்தத்தில் அந்தக கிருஷ்ணனைத் கூடி அவனால பாதுகாக்கபபட்டு எதிரகளாயங்களைச செயகிறானே அவை (உம்மால) பிரதயக்ஷமாகக காணபபடுகின்றன முந்தி நம்முடைய யுத்தத்தில ஆஜ்ஞனை பகைவனாகவே இவ்விதமாகக கொண்றுவிட்டான கிருஷ்ணனைத் சோந்திருகினற இந்த ஆஜ்ஞனைவிடு இபபொழுது பாரக்கிறமம மிகுந்திருகினறது மதரராஜரே ! கிருஷ்ணனைத் சோந்தது பார்த்தனை பெரிதான நாதத்த ராஷடிரனேயை ஒவ்வொரு தினந்தினும் ஓட்டுகிறவனைவே யுத்தத்தில் காணபபடுகிறான மஹாராஜரே ! காணனுடைய பாகமும உமமுடைய பாகமும மிகுந்திருகினறன அந்தப பாகத்தைக காணனைத்கூடி நீர ஸ்ரேஸமையத்தில இப்பொழுது நாசம் செயவீராக அருணனைத் சோந்து ஸ்ரியான எவ்வாறு இருனைப போகவிடுவானே அவ்வாறே மஹாயுத்தத்தில் காணனைத் சோந்த பார்த்தனை ஸம்ஹாரம் பணணும். பால்சூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையவராகளான காணசலயா இருவரகளையும உத்தரதிருகினற இரண்டு சூரியராகளபோல்காணனி மஹாரதராகள யுத்தத்தில் ஓட்டடடிம சூரியனையும அருணனையும கண்டி இருள எவ்வாறு நாசம அடைகிறதோ அவ்வாறு பாஞ்சாலராகளைளாடிம ஸருஞ்சயராசளோடிங கூடின குருகீடதிரராகள நாசமடையடடும் காணன பாதிகாளுள்ளிறந்தவனை, நீர ஸாரதயம செயபவராகளுள் சிறந்தவர உங்கள இருவராகளுக்கும் சோகமையானது உண்டானதில்லை, (பிறகு) உண்டாகபபோவதுமில்லை விருஷணிகுல நதியை தோணறிய கிருஷ்ணனை எல்லா நிலைமைகளிலும பாண்டவனை எவ்வாறு பாதுகாகிறானே அவ்வாறு நீர விகாத்தனகுமாரனை காணனை யுத்தத்தில பாதுகாகக்கடவீர யுத்தரங்கத்தில போரபுரிகினற அந்தக்காணனுக்கு நீர ஸாரதயம செயயவேண்டும் யுத்தத்தில கிருஷ்ணன ஆஜ்ஞனை எவ்வாறு எல்லாசாத்துருகளிடத்தினின்றும பாதுகாக்கிறானே அவ்வாறே நீரும மஹாயுத்தத்தில ராதேயனைப பாதுகாகவேண்டும் ராஜரே ! இந்தக்காணன ஸாரதியான உமமால யுத்தத்தில இந்திரனைக கூடின தேவராகளாலும அவமதிக்கமுடியாதவனுவான பாண்டவரகளால எவ்விதம ஜயிக்கபபடுவான ? என்வாத்தையில நீர ஸந்தேகபபடவேண்டாம் ' என்று கூறினன மஹாபாகுபலமுள்ளவனும, குலத்தினும ஜவ்வரியத்தினும சாஸ்திரஞானத்தினும பல

னிலும் இருமடங்கு பலமுள்ளவனுமான சல்யன், துரியோதனனுடைய [illegible] ஸாரத்யம் செய்தான் [illegible] (கர்ணன்) [illegible] மாகும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] லாகனை [illegible] செய்கையில் என்னை [illegible] [illegible] இழிந்த குலத்தில் பிறந்திருக்கின்றவனுக்கு உயர்குலத்தோன் அடிமைசெய்யத்தகுந்தவனல்லன் தன்னைவிடத் அதிகவுண்மையும் மிக்க கௌரவமுமுள்ளவனுமான மித்திரனை அந்நியாயமாய் ஒருவனுடைய வசத்தில் எவன் இருக்கும்படி செய்கிறானோ அவனுடைய அநுசாரியம் கீழோரை மேம்படுத்தலும் மேலோரைக் கீழ்ப்படுத்தலுமாகிற விபரீதசெய்கையினாலுண்டான பாவமாகும் நான்முகனுடைய பிராமணர்கள் முகத்தினின்று உண்டுபண்ணப்பட்டார்கள், க்ஷத்திரியஜாதியானது கையினின்று (உண்டுபண்ணப்பட்டது) பிறகு, வைசியர்கள் இரண்டு தொடைகளினின்றும், சூத்திரர்கள் இரண்டு கால்களினின்றும் உண்டுபண்ணப்பட்டார்களென்று சுருதிகூறுகிறது. பாரத! அந்த நான்குவர்ணங்களிடத்தினின்றும் ஒன்றோடொன்று சேர்வதினாலே அனுலோம, பிரதிலோம, ஸாங்கர்யத்தினாலுண்டான ஜாதிவிசேஷங்களுடைய உட்பிரிவுகள் உண்டாகின்றன க்ஷத்திரியர்கள் ரக்ஷகர்களும் தேடுகின்றவர்களும் கொடுக்கின்றவர்களுமாக எண்ணப்பட்டிருக்கின்றார்கள் பிராமணர்கள் யாகம்செய்வித்தலாலும், அத்யயனம்செய்வித்தலாலும், தோஷமற்றபிரதிக்கிரஹங்களாலும், லோகாநுக்கிரஹத்தின்பொருட்டுப் பூமியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள் வைசியர்களுக்கு, கிருஷி, பசுக்காத்தல், தருமத்தை அநுஸரித்துத் தனத்தை அளித்தல் (இவைகள் செய்கைகளென்று) ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன சூத்திரர்கள் பிரமக்ஷத்திரியவைசியர்களுக்கு வேலைசெய்பவர்களாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் ஸூதஜாதியில்பிறந்தவர்கள், பிராம்மணர்களுக்கும் க்ஷத்திரியர்களுக்கும் வேலை செய்பவர்களாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் க்ஷத்திரியன் எவ்விதத்தினாலும் ஸூதர்களுடைய ஏவலைக் கேட்கமாட்டான் நான் முடியில் அபிஷேகம் செய்விக்கப்பெற்றவன், ராஜரிஷிகளுடைய குலத்தில் பிறந்தவன், மஹாரதனென்று பிரஸித்திபெற்றவன், வந்திகளால் ஸேவிக்கப்படத்தக்கவன், ஸ்தோத்திரம் செய்யப

படத்தகவன். பகைவாகளுடைய படைகளை நாசம் செயகிறவ னை கான இவவாறாக இருகதுகொண்டு யுததததில ஸாதபுததிர னுககு ஸாரதயம செயவதில பிரியபபடவிலலை காதாரீபுததிர ! அசசமிலலாமல ஸாரதயம் செயயுமபடி சொலலுகிறபடியால நீ எனனை அவமதிகிறய, நிசசயமாகவே அதிக ஸகதேகம கொண் டிருகிறய, நம்மைகாகாடடிலும காணனை மேலானவனாக நினைத துகொண்டு எவரோ யுதழகிறய நான யுததததில ராதேயன் எனககுச சமானமாக எணணுவிலலை ராஜனே ! எனககு அதிக மான வேலையைகாகடாலாயிடலாம (ஸேனையின ஓபிரிவை) யுத ததில நாசம் செயவதாகிய யுதனைச்செய்து விட்டு, எவ்வித மாக வருதேதாலும அவசியமாகவே தருமபிர செலலுவேன. இலலை யேல, யான ஒருவனுகாவே உனனுடைய சததுருகளோடு போபுரி வேன். யுததததில பகைவாகளைகொலலுதலிறு எனனுடையகீரய த தை இபபொழுது நீ பார குருகுலததிலுதிதவனே ! என்னைப போன்ற ஒருமனிதன உளளதில மனைதஙகளைவைததுக்கொண்டு பிரவிதததிகமாடடான். என்னைபபறறி நீ அதிகஸகதேகபபடாதே. மேலும், எனவிஷயததில அவமானம் எவவிதததாலும் செயயததக தன்று பயஙகரமாயிருபபவைகளும் வஜராயுததிலுடைய உருவம் போனறஉருவமுளளவைகளுமாகிய திடமாயிருபபவைகளுமான எனனு டையகைகளைப பார ஆசசரியகரமான எனனுடையவில்லையும் ஸாப பஙகளுகாகொபபான அமபுகளையும் காறறைபபோனற வேகமுளள கலல குதிரைகளையுடையதும ஆசசரியகாமுமான என்னுடைய ரதததையும பார காதாரீபுததிர ! நஙகாகட்டுகளால அலஙகரிக கபபட்ட கதாயுததையும பார. யான கோபிததுகொண்டேனே யாகில, பூமியையும பிளபபேன, பாவதஙகளையும சிதற அடிபபேன ; கடலகளையும வறறசசெயவேன , சூரியனையும கீழேதளளுவேன. ராஜனே ! இவவிதமிருபபவனும் பகைவாகளையழிபபதில திறமை யுளளவனுமான எனனை அதிரதனுகுபபுததிரனுயிருகிற ஸுத னுககு ஸாரதயம செயயுமவிஷயததில என எவவுகிறய ? ராதேயன் எனனுடைய பதினாறவது அம்சததிறகும் நடாகான. ராஜனே ! காணனுடைய ஆஜனனுடைய ஜனாததனனுடைமைகூடி மூன்று உலகததாகளும் போரில எனனததாகளாக வருதாலும நான் அவா களையும் எவவிதததிலும மதிகமாடடேன. நான் இழிகுலததில பிறநத ஒருமனிதனலலேன் நான உன்னை அறியபபட்டவனலல

வா? இவ்விதமான அவமானமானது எவ்விததிலுலும எனகருச் செய்யதகதனறு காதாரீபுதிர! இபபொழுதே நான் உன்னிடம் அனுமதி பெறறுகொளளுகிறேன நாடடைகுறிதுச் செலலு வேன். நான ஸுதபுதிரனுகு ஸாரதயம்செயயும விஷயததை ஒருகாலும் ஏறறுகொளளமாடடேன் நான் இநத அவமானததை அடைந்து எவவிததிலும போபுரியேன. காதாரீபுதிர! நான இப்பொழுதே உனனிடதினினறு விடைபெறறுகொளளுகிறேன், என வீட்டுகுப போகிறேன' எனருன்

மஹாராஜரே! யுதகததில தோசசியுளளவனுனசலயன் இவ வாறு சொலலிவிடடுகு கோபங்கொண்டு அரசாகளினமதியிலிருநது விரைவாக எழுநதிருநது சென்ருன அநதசசலயனே உம்முடைய குமாரன் நட்பிலுலும பகுமானதிலுலும திதது, ஸாமோபாயத திலுல ஸாவாதஸாதகமும் மதுரமுமான வாகயததைச சொலல லானுன் 'சலயமகாராஜரே! நீசொலலியிதது இவவாறுதான்; ஸுதேதகமிலலே ஜனேஸவரே! எனனுடையகருததோ ஒனதிருக கின்றது அதனே நீர தெரிநதுகொளளும மதரேஸவரே! உம் மைகாட்டிலும காணலும மேலானவனலலன, மறற அரசா களும் மேலானவாகளலலா கிருஷ்ணனும யுதததில எதிரபபதற்கு வலலமையுளளவனுகான. புருஷஸரேஷடாகளான உமமுடைய மூன னோகள ஸதபதததையே சொலலுகிறவாகள அதலுல, நீர * ஆத தாயனி என்று சொலலபபடுகிறீரெனபது எனனுடைய எண் ணம் பகைவாகளுடையகாவததை அழிபபவரே! நீர யுதததில பகைவாகளுகு மனததில நாடடபபடடமூனபோலிருததலால உமக குச சலயனஎன்கிறபெபா இபபுவியிலசொலலபபடுகிறது அளவறற தக்ஷிணைகளைகொடுபபவரே! மூனபு உமமால இது கூறபபடடிருக கிறது தாமகுளே அறிநதவரே! எதெது உம்மாலசொலலபபடடிருக கிறதோ அதைஅதை எனகதாநீர்செயயும உமமைகாடடிலும ரா தேயனும வீரயமுடையவனலலன் நானும வீரயமுடையவனல்லேன இநதயுதததில (காணனுடையரதததில பூட்டியிருகினற) உததம மானகுதிரைகளுகு ஸாரதியாகுமபடி நான உமமைவேண்டுகிறேன குணங்களாலே தனஞசயனைகாடடிலும காணனே மேலானவனுக எனனுனுகிறேன உமமை வாஸுதேவனைகாடடிலும மேலானவ

---

* ருதம=ஸதயம; ருதாயனர=ஸதயததை ஆதாரமாகக்கொணடவர் கள; ஆருதாயனி=அநத மரபிலதோனறியவன.

ரென்று இவ்வுலகம எண்ணுகிறது புருஷஶ்ரேஷ்டரே! காணன அஸ்திரங்களாலே பாரதத்னைகாட்டிலும மேலானவன் நீங்கள அஶ்வஸிருதயத்தை அறிவதிலும அவவாறே பலதிலும கிருஷ்ணனைகாட்டிலும மேலானவ மதராஜகுமாரே! அதிகமான மனைநாயதையுடைய வாஸுதேவன அஶ்வஸிருதயதை அறிகிறதைப்போல இருமடங்கு நீ அறிகிறீர்' எனறுன சலயன, 'காக தாரீபுதிர! கௌரவனே! சேனாமுன நடுவில நீ என்னை தேவகி புதிரனைக காட்டிலும மேலானவனென்று சொல்லுகிற காரணதினால நான உனனிடதில பிரீதியுளளவனாகிறேன வீரனே! நீ எண்ணுகிறபடியே பாண்டவஶ்ரேஷ்டனை ஆஜுனனிடு போர புரிகின்ற காணனுகு இதோ நான ஸாரதயம செயகிறேன வீர! விகாதனகுமாரனை காண்பதறகு எனகு ஓவிதமான பிரதிஞை இருகினறது அவனுகு எதிரில எனனிஷ்டபடி வாதைகளை வெளியிடுவேன' எனறுன பாரதரே! உம்முடைய புதிரன, 'அவ்வாறே ஆகடும்' என்று சொலலி அநத மதிராஜனுடைய அபிபிராயதைக காணனிடம கூறினன

இருபத்துநானகாவது அதயாயம.

(துர்யோதனன் சல்யனுக்குத் தரிபுராஸுரர்கதையைச் சொல்லத் தொடங்கியதும, தரிபுராஸுரரால் வஞ்சிக்கப்பட்ட தேவர்களுக்கு நத்சர் பிரஸன்னரானதும.)

துரியோதனன, 'மதிராஜரே! உங்களுகு நான பினனும் உரைகபபோகிறதைக கேடகவேணடும் பிரபுவே! மூனறு தேவாஸுர யுதத்திதில நடநததும மிகக தவமுடையவரான மாக கணடேயரால என பிதாவினிடதில சொலலபபடடதுமான வரலாறு அனைதையும சொலலுகினறேன எனனிடதினினறு நீ மனததினுல தெரிநதுகொளளும இவவிஷயதில நீ ஆலோசனை செயயவேணடாம் அரசாகளெலலாரும மிகக மதிமயகம உண்டாயவிடடது எனறு நிசசயமசெயதுகொணடு தாமாததங்களுடைய நிசசயங்களைச செயய முயறசிசெயகினறாகள தேவாகளுகும அஸுராகளுகும பெரிய மேனமையுணடாயிருநதது அபபொழுது காவமுடையவாகளான வினமனிகாபுதிராகள தேவாகளை நாசமசெயதாகள. பலதினுல காவமகொணட அநதத்தானவாகள தேவாகளாலே தோலவிஅடைநதவாகளாகச செயயபபடடாகள.

ராஜரே! அச்சமயத்தில முதலில (தேவாகளுடைய துன்பத்துகக்
காரணமான) தாரகாஸுரனுடைய யுத்தமானது நோகத்து. அந்த
யுத்தத்தில தேவாகளால அஸுராகள ஜயிககபபட்டாகளெனறு
நாம் கேட்டிருககின்றோம் அதையாகள ஜயிகபபட்டபொழுது தார
காஸுரனுடைய மூன்றுபுத்திராகளும, காவத்தை இழநதவாகளும
உதஸாகத்தை இழநதவாகளுமாகி அபபொழுது பாதாளத்தில பிரவே
சித்தாகள் பகைவாகளே நாசம்செயகிறவாகளான தாராக்ஷன கமலா
க்ஷன் வித்யுனமாலி எனற தாரகாஸுரனுடைய குமாராகள உகிர
மான தவத்தை மேறகொணடு சிரேஷ்டமானநியமத்தில நிலைபெறறுத
தவத்தினால தங்களுடைய சரீரங்களே வாட்டினாகள பிதாமஹரும,
வரனகளே கொடுகக்கிற ஸ்வயம்புவுமான ஸ்ரீபிரம்மதேவா
இந்திரிய நிகரஹத்தாலும தவத்தினாலும விரதானுஷ்டானத்தாலும
ஸமாதியினாலும பிரீதி அடைந்து அவாகளுககு வரத்தைககொடுகக
ஆரம்பித்தார ஸ்வயம்பிரகாமஹரான நான்முகரிட தத்தினாறு
அவாகளனைவரும எனறுசோநது எபபொழுதும ஸ்வயம்பிராணிகளி
டங்களினினறும (தங்களுககு) மரணமில்லாமையை வேணடினாரகள. ஸ்வயம்
லோகங்களுககும குருவும பிரபுவுமான ஸ்ரீபிரமமதேவா
அபபொழுது அவாகளைபபாரத்து, 'அஸுராகளே! எல்லாப பிராணிக
ளாலும் கொலலத்தகாமலிருககுதன்மை உணடாகாது. இவ்விடத்தி
னினறு திரும்புங்கள உங்களமனத்துககு ருசித்திருகுகிற வேறு
வரத்தைப பெறறுககொளளுங்கள' என்று கூறினார ராஜரே! பிறகு,
அவாகள எனறுசோநது அடிககடி பலவாறுக ஆலோசித்து ஸ்வய
லோகேஸ்வரான சதுராமுகரை வணஙகி இவ்விதமான வாககியத
தை உரைத்தாராகள 'இஷ்டப்படி செல்லகூடியதும மஙகளகர
மானதும் விரும்பப்படுகின்ற ஸமஸ்தவஸ்துக்களும நிரமபியதும
தேவாகளாலும் தானவாகளாலும நாசம்செயயத்தகாததுமான நகர
தை வாஸஸ்தானமாக ஏறபடுத்திகொளளவதறகு விரும்புகிறோம்.
தேவரே! பிரபிதாமஹரே! யக்ஷாகளாலும ராக்ஷஸாகளாலும்
ஸர்பங்க கூட்டங்களாலும் நாலவித ஜாதியிலதோனறின பிராணி
களாலும் பிசாசங்களாலும ஸஸ்திரங்களாலும் பரம்மவாதிகளுடைய
சாபங்களாலும் நாசம்செய்யப்படாத மூன்றுபட்டணங்களே எங்களு
ககு நீர் கொடுகக்கடவீர தேவரீருடைய அனுகரகத்தை முனனிட்டு
நாங்கள் இவ்வுலகத்தில மூன்றுபட்டணங்களேயே வாஸஸ்தானமாகக
கொண்டு இநதப பூமியில ஸஞ்சரிகபபோகின்றோம். ஆயிரகணக்

கானவருஷங்கள் சென்றபிறகு, ஒருவரோடொருவர் சேரப்போகின்ற மேரும தீக்ஷமறறவரே! இந்தமூன்றுபடடணங்களும் ஜகயமடையப்போகின்றன. ஒன்றுசேர்ந்த இந்தமூன்றுபடடணங்களையும் அபபொழுது பெருமைபொருந்திய தேவஸ்ரேஷ்டனை எவன் ஒரே பாணத்தினால் நாசமசெயவல்லை அவனை எங்களுக்கு ம்ருத்யுவாகுக' என்று வேண்டினார்கள். அந்தப்ரஹ்மதேவரை அந்தவரத்தை யைக்கேட்டபிறகாமஹாத்மாவான ப்ரஹ்மாமஹேச்வர, 'இவ்வாறு ஆகுக' என்று மறுமொழி சொல்லிவிட்டு ஸ்வயம்பூவாகநின்றார். பரமம தேச்வரிடத்தினின்று வரத்தைப்பெறறபிறகு மஹாரதாக்களான அந்தத்தாரகாக்ஷனுடையபுத்ரர்கள் ஒருவரோடொருவர் ஆலோசித்து மூன்றுபடடணங்களோடு படைபடுத்தாகக எல்லாச சிறபவேலைகளினாலும் மிகுந்தோரியுள்ளவனும மூபபிலலாதவனும தைரியங்களாலும் நானவாள்களாலும் பூஜிகபடடிருபபினறவனுமான மயனே வரித்தார்கள். பிறகு, புரந்தரனியான மயன் தனனுடைய தவத்தினால் ஸ்வர்ணமயமும மவெளளிமயமும இவ்வாறே * இரும்புமயமுமான மூன்றுபடடணங்களை உண்டுபண்ணினான். பரேவாக்களே வாடடுகிறவரே! அவைகளுள், பொனமயமான படடணமானது தேவலோகத்தில் சிலவிபபறறிருந்தது. வெளளிமயமான படடணம ஆகாயத்தில் நிலவுபறறிருந்தது. அவைகளுள் இரும்புமயமான படடணமோ அபபொழுது பூமியில் நிலவுபறறிருந்தது. ஒவ்வொரு படடணமும நூறுயோசனை விஸ்தாரமுடையது, அவவளவு நீளமுடையது, உறுதியானது, கொந்தளங்களோடுகூடியது, பெரிய பிராகாரங்களையும் கோபுரவாயில்களை புரமுடையது, சிறந்தவீடுகளால் நெருங்கியது, விசாலமான பெரிய ராஜவீதிகளோடுகூடியது, பறபலவிதமான பதார்த்தங்களும் வாசனைகளாலும் விளங்கியது. ராஜசிரேஷ்டரே! அந்த மூன்று படடணங்களிலும் திவ்யமான மாளிகைகளையும் ஆடைகளையும் அணிந்த அஸுரர்களை தனித்தனி அரசர்களாயிருந்தார்கள். திவ்யமானபொன்னகரமான தாரகாக்ஷனுடையதாக இருந்தது. வெளளிமயமான படடணமானது கமலாக்ஷனுடையதாயிருந்தது. இரும்புமயமான படடணமானது விதயுன்மாலியினுடையது. அந்த மூன்று நகரங்களும் மூன்று உலகங்களையும் வலலமையினால் கவர்ந்துகொண்டார்கள். 'பரம்மா என்பவன் யார்?'

* 'காஷ்மயஸம்' என்பது மூலம்.

என்றும் சொன்னாகள ஒபபறற வீரியமுள்ளவாகளும் உததமர்களு மான அபபடிபபடட தானவாகள, லக்ஷமும் பததுலக்ஷமும் கோடி களுமாக அஙகு அஙகிருநதுவநது கூடினாகள முன்பு தேவாகளாலே அபகாரம் செயயபபட்டவாகளும மிகக கொழுபபுளளவாகளுமான மாம்ஸபக்ஷகாகள பெரிதான ஐஸவரியததைவிருமபித திரிபுரமென் கிற தூாகததை அடைநதாகள இநத எலலா அஸுராகளுகும் மயன் எலலாவிதமான உபாயஙகளையும சொலலுகிறவனுமிருநதான்.

அவனை ஆதாரமாககொணடு அநத அஸுராகளெலலோரும ஒரிடத திலும பயமபயமிலலாதவாகளாக இருநதாாகள திரிபுரததை வாஸஸ தானமாக ஏறபடுததிகணட எநத அசுரனை எநத விருபபததை மனததிலுள நினைததாலேஎ அநதவிருப்பததை அவனுககு மயன் மாயையிலுலே அபபொழுது நிறைவேறறினான மஹாபலசாலியான ஹரியெனறு பிரஸிததிபெறற தாரகாக்ஷகுமாரனை ஒருவனிருநதான் பிதாமஹ ரான பிரமமதேவா எதனால ஸநதோஷமடைவாரோ அநத உததம மான தவததை அவன செயதான ஸநதோஷமடைநதிருககினற பரமமதேவரைபபாரதது, ஹரியானவன், 'சஸதிரஙகளால கொலலப படடு எநதக குளததில விழுபவாகள மறுபடியும அதிக பலசாலிக ளாகத தோனறுவாகளோ அநதக குளமான து எஙகளுடைய பட்ட ணததில உணடாகவேணடும' எனறு வேணடினான பிரபுவே! தார காக்ஷனுடைய குமாரனும வீரனுமான அநத ஹரியானவன வர தைபபெறறு அவனிடததில மரிததவாகளைப பிழைகசசெயயும 'மருதஸஞ்ஜீவினி' எனகிற அவனிதமான குளததை உணடுபணணி னான ராஜரே! எநத அஸுரன எநத ரூபததோடும எநத வேஷத தோடும அடிகசபபடடுத தடாகததில தளளபபடுகிறானோ அவன ஸமபூரணமான பலதுடனும வீரயதுடனும சௌரயதுடனும் அவனித ரூபதுடனும வேஷதுடனுமே உணடாகிறான மஹாத மாவான அநத ஹரியினாலே உணடுபணணபபடடதும இவனிதமான வீரயதுடனகூடியதுமான அநதத தடாகததை அடைநது திரிபுர வாஸிகளான அஸுராகள உலகஙகளெலலாவறறுககும துனபஞ செயதாகள. மிகக தவததினால ஸித்திபெறறவாகளும தேவாகளுக கூப பயததை விருததிபணணுகிறவாகளுமான (அஸுராகள) ஓா அஸுரன கொலலபபடடவுடனே,பதது அஸுராகளுஉணடுபண்ணி னாகள அரசரே! அவாகளுககு யுததததில எவனிதததினாலும க்ஷயமுண்டாகிறதிலலை. பிறகு, (பரமமதேவருடைய) வரதானததி

ஞலே இறுமாபபை அடைநதவாகளான அவவஸுராகள லோபதது ஞலும் மோஹதது ஞலும் பறறபபடடவாகளும் புதது யை இழநதவர் களும் பயமறறவாகளும ஸமமானபேராவலுளளவாகளுமாகி எலலோ ரும் ஒருமுகமாசோகது ஆகாசதது அநத அநதஸமயதது ளில பரிவாரங களுடனகூடின தேவாகளை ஓடிமபடிசெயது தஙகளிஷடபபடி ஸஞ சரிதது வாகள கெடடநடையுளளவாகளான தானவாகள எலலாத தேவோதயானஙகளையும தேவதைகளுடைய வாஸஸதானஙகளையும் பரிசுததமான ரிஷிகளுடைய ஆஸ்ரமஙகளையும் அவவாறே ரமணீய மானநாடுகளையும் வரமபுகடநது நாசமசெயதாகள பிதருகளுடன கூடினதேவாகளும ரிஷிகளும தஙகள தஙகள ஸதானஙகளை இழநத வாகளாகச செயயபபட்டாகள தேவவிரோதிகளான அநத மூனறு அஸுராகளாலே மூவுலகஙகளும் ஆகரமிகபபட்டன பிறகு, உலகஙகள பீடிகபபடுமபோது வஜராயுதகைகையிலேநதிய இநதி ரன, தேவாகளாலசூழபபடடு திரிபுரஙகளையும எலலாபபகுதிலும் சூழநது எரிதது தபபோபுரிநதான ராஜரே! பகைவாகளை அடகுப வரே! தேவராஜனை இநதிரன, அநதப பிரமமதேவருடைய வரததி னால கொடுகபபடடவைகளும பிளக்கமுடியாதவைகளுமான மூப புரஙகளையும பிளபபதறகுச சகதியறறவனைபொழுது, பயநது அநதப படடணஙகளை விடடுவிடடு அநத தேவாகளோடு கூடவே அஸுராகளால செயயபபடட அபகாரததைச சொலலுவதறகாக அபபொழுது பரமமதேவரை அடைநதான அவாகள எலலா உண் மையையும உரைதது முடிகளால நனறாக வணஙகி, 'பகவானே! அநத அஸுராகளைக கொலலும உபாயததைச சொலலவேணடும்' எனறு விஜஞாபனம செயதாகள அநதவாததையைக கேட்டு மஹிமையுளள ஸ்ரீ பரமமதேவா தேவாகளைபபாாதது, 'தேவாகளே! நீஙகளனைவரும என்னுடைய வாகிய கௌரவததைக கேளுஙகள. அஸுராகள எபபொழுதுமே கெடட ஸவபாவமுடையவாகள, தேவாகளோ எனனுடையவாகள். * அவாகளனைவாகளும உஙகளை ஹிமஹிகினறாகள நானே எலலாப பிராணிகளுககும ஸமன இதுவிஷயததில ஸமசயமிலலை துஷடாகள கொலலபபடட தகக வாகளெனபதனால இவவிஷயததை உஙகளுககு நான சொலலு கிறென அநதத தூகஙகுகள ஓரோபாணததினால பிளகக தகக வை கள வேறுவிதததாலிலலை அநதபபடடணஙகளை முகுகனனரே

* பொருநதாமையால சில சொறகள விடபபடடன.

பாணததால கன்முகப பிளபபதறகுத திறமையுளளவா. நீஙகளனே வாகளும், ஜகதீஸவரரும ஜயசீலரும உததமமான காயஙகளசெய்கின்றவருமான ஸநாதனுவை யுதகம்செயயும்படி சீகரம் வேண்டுங்கள அநத ஸவரா ஸஸ்ரீகளை ஸம்ஹரிபபார' என்று கூறினர். அவனிதமான வாகயததிறகுமேல தூணடபபடட அநதத தேவாகள முடிவனஙகி னிறகுமாகள மஙகளகரமான மனததையுடையவாகளும் மஹாதமாகளுமான தேவஸரேஷடாகள தேவவருஷததில ஆயிரம் வருஷம தவமபுரிநது விருஷடபதவஜரிடம சென்றனர் தேவாகள பரம்மாவை முனனிடடுகொணடு சரணமான ருதரைச சரண மடைநது ஸவகமான வேதமநதிரததை உசசரிததுகொணடு பெருகதவம புரிநதாகள ஸலலோகரும மனமதனைவரிததவரும் தேவாகளுகரு தேவரும ஸரேஷடரும ஸதிரமாயிருபபவரும வரஙகளை கொடுகினறவரும மூனறுகணனகளையுடையவரும மஙகள ரூபியுமான ஸவரை ஸாவவிததிலுளள சரணமடைநதாகள. அநகத தேவாகள (ஸலலாடபிரஜைகளையும) ஸம்ஹரிபபவரும துஷ்டகதகவரும பிறபபிலலாதவரும சநதிரனுல அடையாளமிடப பட்ட தலைமயிரையுடையவரும பயம் கொநத காலஙகளில அபயம கொடுபபவரும நவநித விரதமுளளவரும ஸாவவஸதுகளையும கம் சரீரமாககொணடவரும பெருமையுளளவரும உலகததை யெலலாம ஸவருபதகால ஸியாபிதது நிருகினறவருமான ருதரை உகரஙகளும ராக்ஷஸாகளை நாசஞசெயபவைகளுமான மகிரஙகளால ஸதோதரஞசெயதாகள. எநதபபகவான் பறபல விதமான தபோவிசேஷஙகளால தமமுடைய மஹிமையை அறிநதிருகிறாரோ, எநதபகவான புகநிலை நிசசயிகக முடிநதவதைத தாமாகவே அறிநதிருகிறாரோ, எநதபகவானுகு ஒபபொழுதுமே மனமான தமவசததில நிலைபெறறிருகினறதோ அதத கையமஙகிமைபொருநதியவரும தேஜோராசியும உமாபதியும் (பாவஙகளை) போகருகினறவரும ஐஸவரியமுளளவருமஉலகததில மறறெருவருமஙகிரிலலாதவரும அதிகமாகத தபிகக செயபவரும் பாபமறறவருமான ஸவரை அநநததேவாகள மிகுநத முயறசியினால ஸாக்ஷாதகரிததாகள. ஒருவராயிருகினற அநதபபகவான அபபடிபபடட தமரூபததினிடததில பலவிதரூபஙகளை உண்டுபணணினார். அதிகமான ஆசசாயததையுடையவாகளான தேவாகளனைவாகளும் மஹாதமாவினிடததில ஆதமாவினுடைய பிரதிபிமபஙகளாயிருகிற

பாஸபரூபங்களோக கண்டாகள் ஸாவபூதஸவரூபியும் 'பிரபபறற வரும உலகததிறகுகாதருமான அருகருதிரைகண்டி தேவாகளும பிரமமரிஷிகளும நலல பூமியிலபடிமபடி கமஸகரிதகண்ா சகரா, வணங்குகின்ற அந்தகதேவாகளபபாரதது, 'மங்களமுண்டாகுக' எனறு ஆசீர்வதிதது, அவாகளைப புகழகது (பூமியினைனறு) எழுநதிருகுமபடிசெயது, பகவானை அவா புன்னகையுடன், 'சொலலுங்கள, சொலலுங்கள்' எனறு விஞ்ஞினா பிறகு, முககண்ணாலே அணுமதிகொடுககபபட்ட அநதஸ்தவாகள தனனிலேபிழிருகுகின்ற மனதுடன் ரஸவரைபபாரதது, 'பிரபுவே! தேவரீருககு வநதனம், வநதனம், வநதனம தேவகைகளுகெலலாம அதிதேவதையானவரும் பிராணனலலையான அம்பிகைக்கு இருபபிடமாயிருகின்றவரும அதிகோபமுளளவரும தகஷபபிரஜாபதியினுடைய பாகதை அழிதவரும ஸருஷ்டிகாதருகளாலே ஸ்தோகதிரம செயயபபடடவருமான உமககு வநதனம ஸ்தோகதிரம் செயயபபடடவரும ஸ்தோகதிரம செயயுதகவரும ஸ்தோகதிரம் செயயுபபடிகினறவரும மகங்களுகளுககு உதபருதிஸதானமாயிருபபவருமம மிகசரிவதவருமம (பிராணிகளை) போகனம செயயுமபடி செயகின்றவரும கூறுதத கழுகுகளையுடையவருமம சூலதைதத தரிததவருமம ஸபலமானவருமம * பருகசரீரதுதைதகரிகதவருமம சிறகு ஆயுதங்களால போபபுரிகினறவருமம ஆரதனைகுகுத தகுநதவரும் சுதநரும கூயதகுகு காரணமாயிருபபவருமம வணிமவிகின்றவரும ஓருவாலும நடிகமுடியாதவருமம சுகரிஸவரூபியும பிரமம ஸவரூபியும பிரமமசாரியும ஜகதீசருமம மனகுகுளே அனனிடமுடியாதவருமம (துஷ்டாகளை) ஸடஹரிகினறவருமம தேவரலே ஆடைபாக உடுததவரும் சுவதநில பறறுகுவளளவரும மஞசள நிறமுளளவரும விரதங்களை அனுஷடபபவரும தேவரலே உடுதவரும ஸுபபரமண்யருகுபபிதாவும முகமணனரும உதகமமான ஆயுதங்களைதது தரிததவரும சரணமடைநதவரகளுடைய துனபதைக நீகுகுகின்றவரும பிரமமதேவஷிகளுடைய கூடடங்களை நாசமசெயகின்றவரும வனஸபதிகளுககுப பதியாயிருபபவரும வனங்களுககுப பதியுமான தேவரீருககு வநதனம பசுகளுகுகெலலாம பதியும ஸபபொழுது

* மருகம்=மான். 'மருகாக்ஷாய' எனபது மூலம. அக்ஷம எனபதற்கு சுச சரீரமஎனறும கணஎனறும பொருளுண்டி. மானினுடைய கணபோனறு அழகிய கணகளையுடையவரெனறும கொளளலாம

யஜ்ஞங்களுக்குப பதியுமான தேவரீருகது வநதனம ஸைன்யங்களை யுடையவரும மூன்று கணங்களையுடையவரும் அளவுகடந்த வல்லமை பொருந்தியவருமான தேவரீருகது வநதனம் மனவாகுகாயங்களாலு உம்மைச சரணமடைநதிருகின்ற எங்களைத தேவரீர பாதுகாகவேண்டுமென்று வேண்டிநோகள். பிறகு, பகவான, பிரஜைனராகி,'கவலாவா' என்கிறவாதகதையிலுல அவர்களைச சாந்தோஷிகுகசசெயது, '(தேவர்களே!) உங்களுடைய பயமலைகடவும உங்களுகது யான என்னசெயயவேண்டும? சொலலுங்கள' எனறு நியமிதநாராசுவருடைய வாதகதையைகேடடிந தேவர்கள ஸந்தோஷமடைநதாகள

இருபதைந்தாவது அதயாயம்.

(தேவர்கள், நத்திரருடையவசனத்தினுல் அவருக்குத் தத்தம் பலத்திற் சரிபாதி கொடுத்து அவருடன் தீர்புராஸம்ஹாரத்தின்போருட்டுப் படையெடுத்துச்சென்றது.)

மஹாதமாவான ருதிராலே பிரிதருகள, தேவர்கள், ரிஷிகள இவாகளுடையகூடடங்களுகது அபயங கொடுகபபடடவுடனே, உலகதிற்குபதிரமாமஹானான பிரம்மதேவா, சங்காரமப பூஜிதது கூலலாஹர 'இநத யஸ வாகுகங்கள மூவுலகங்களையும் ஆகிரமிகுகினறனவல்லவா? பிரஜைகளுகது யாகாதனா? கோபருகளான அகதரிபுராஸ பாரளனைவாகளையும காலகாமகாலினறி ஸம்ஹாரம செயயும தேவதாகளே! சிறநத இநதபரமபதவியை அடைநதிருகின்ற எனகுலல வாகுகளைகொடுகாகூடியகாலமட்டுமநதபடியால தானவாக எனபொருடடோ பெரியவாடகொடுகபபடடதினி டகு யுகாநதரதில அவாகளை நீகோல்லுகையா வேறெருவருமில்லையனறு காகயபர வைபபிராணிராகு குபராகவா! உலகமபியானதை கடாநதவாபான அதத யஸ வாகுகளை உம்மைத தவிர வேறெருவ னால ரகஷிகபபடாகுகு மடடுமல தேவரீருடைய திவ்ய சரீரமுங்கூடத தாகுகு மடடுமா! ராஜாவைபபோல தேவரீர ஸகலலோகங்களையும ரகஷிபபவரல்லவா! அதனாலதான ஸகல தேவாகளும தேவரீரை சரணமடைநதாகள. ஆகையால தேவரீருடைய அனுகரஹதாலே உலகமுழுமையும ஸுகமாக விருகுமபடியாக தேவரீர தேவாசாரியருகுச சரண்யா உம்மை காகுகள சரணமடைநதோம்' என்று கூறினார

கரணபாவம்.

ரபவரா, 'உங்களுடைய சதுருகளனைவாகளும் கொலத்தகுகவாகளெனபது எனனுடைய எணணம பலசாலிகளான தேவசதுருகளை நான ஒருவனுயிருகது ஸமஹரிபபதறகு மனம பழவிலலை நீஙகளனைவாகளும ஒருஙகுசோகதம, எனனுடைய தேஜஸுடனை கூடியும மஹாபலசாலிகளான அநத அஸுராகளனைவாகளையும கூடடமாக யுததததில வெலலுஙகள' எனறு நியமிததா தேவாகள, 'எஙகளுடையதேஜஸும பலமும எவவளவோ அவவளவைவகாடியும இரணடுமடஙகான தேஜஸும பலமும அஸுராகளுகதவிரு கினறன' எனறு நாஙகள எணணுகினறோம அவாகளுடைய தேஜஸும பலமும காணபபடடவையலலவா?' எனறுதெரிவிததாகள. ரசுவரா, 'எவாகள உஙகளுகது அபராதிகளோ அநதபாபிகள ஸாவவிதது திரியும (எனனுல) கொலலதகவாகள நீஙகளெலலோரும எனனுடையதேஜஸு பலம இவைகளுடைய ஒருபாதியினுலே பகைவாகளை நாசஞசெயயுஙகள' எனறு நியமிததா தேவாகள, 'ஸுரேசவரரே! தேவரீருடைய தேஜஸினை பாதிபபாகதைத தரிபபதறகு நாஙகள சகதியுறறவாகளாயிருகிறோம தேவரீரே நாஙகளெலலாருடைய பலததின அததாமசததினுலும பகைவாகளை நாசஞசெயயும. தேவரே! எவவிதகதினுலும நாஙகள ரகஷிகபபடதகவாகள. மஹாதேவரே! நீரே எஙகளுக நாபபாறறும நீரே பகைவாகளுக கொலலும' எனறு பிரார்தததிதாகள ரசுவரா, 'எனனுடைய தேஜஸைத தரிபபதறகு நீஙகள சகதியுறறவாகளாயிருபபீராகளாகில, நானே உஙகளுடைய தேஜஸினாறபாதியோடு கூடியவனை இநதச சதுருகளைக கொலலுவேன தேவாகளே! நீஙகளனைவாகளும் ஒன்றுசோகது எனன் பலததிறை பாதியை யுகதததில தாஙகுவதறகு சகதியுறறவாகளாயிருபபீராகளானுல நான உஙகளுகுச சொலலுகிறேன அஸுராகளும தேவாகதமான எலலோரும எனகுச ரமம தேவாகளே! நான தலலாபபிராணிகளதமும மறறவனை உணடுபண்ணுவதறகுபிரயதனபடுகிறேன அதனுலேதான, எனகுச நிலமுளமை அறறால, அதறக தேவரச துருகளை அகபபாதது விருகினறேன நான அதனையும உஙகளுகு ஒபபுகொணகிறேன செயயவேணடுமெனகிற தாலபரயதனதினுலும எனனுயிரை அரபபணம கொலலுகவாகள எனனோடு சணடைசெயதவாளையும கரும கதிலை ஜயமபெறற விருபபமுளளவாகளுமான உஙகளுகு யான உதவிபுரியபபோகினறேன உஙகளுடைய பகைவாகளைக கொலலப

போகிறேன். எல்லாத் தேவர்களும் தனித்தனியாகப் பலத்தில் பா
பாதி எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படியானால் அதை விரும்பாதவர்க
ளான எல்லாப்பிராணிகளும் என்னுடைய பசுவாயிருக்குந்தன்மையை
ஏற்படுத்திக்கொள்ளட்டும். தேவர்களே! பசுக்களுக்குப் பதியாயிருக்
குந்தன்மையானது இப்பொழுது எனக்கு உண்டாகுக. இவ்வாறு
தேவசத்துருக்களான பசுக்களைக் கொல்லும் நான் பசுபதித்தன்மையடை
வேன். நியாயமான [illegible] (பாசுபதம் [illegible])
செல்லக்கூடிய தோஷத்தைக் கண்டும் கிலேசமும் அமைப்பும் [illegible]
[illegible] அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் [illegible]
த்ருக்களை நான் ஜயிப்பேனென்று கூறினார். தேவர்களும் அந்த
தேவரும் பூமிக்கு நாதருமான ஈசுவரனுடைய இவ்விதமான வார்த்
தைகளைக் கேட்டுத் தேவர்களெல்லாரும் பசுத்தன்மையை [illegible]
[illegible] கொண்டவர்களாக விருப்பமுடையவர்களானார்கள். அவ்வாறு
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
குறித்து இவ்விதமான வார்த்தைகளைக் கூறினார்: 'தேவர்களே!
உங்களுக்கு இந்தப் பசுத்தன்மையினிடத்தில் பயமுண்டாகா
[illegible] [illegible] [illegible]
வேண்டிய உங்களுக்கு [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
வான [illegible] [illegible] [illegible]
செய்கிறேன்; இன்னும் மற்ற எவர்கள் இந்த விரதத்தை அனுஷ்டிப்
பார்களோ அவர்களும் பசுத்தன்மையை [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
(அனுஷ்டிப்பார்களோ) அவர்கள் பசுத்தன்மையினின்று விடுபடுவா
ர்களாதலால், சிறந்ததும் [illegible] நிவ்ருத்தமான இந்த விர
தத்தை நீங்கள் அனுஷ்டியுங்கள்' என்று கூறினார். தேவர்க
ளால் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரும் பிரபுவும் தலைவருமான அந்த சங்
கரரைப் பார்த்துத் தேவர்கள், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லி
விட்டு எங்களுடைய சத்ருக்களை இந்த அஸ்திரத்தையும்
சேர்த்துப் பொறுக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்
கள். ராஜச்ரேஷ்டனே! சூலபாணியான சங்கரர், 'அவ்வாறே ஆக
டும்' என்று மறுமொழி கூறினார். பிறகு, தேவர்களெல்லாரும்
மஹாத்மாவான பசுபதியின் பொருட்டுத் தேஜஸினுடைய பாதியைக

கொடுத்தார்கள். எல்லாத் தேவர்களுடைய தேஜஸினுடைய பாதி யைப் பெற்றுக்கொண்டு தேஜஸினால் அதிகரித்தவராயிருந்தும் அந்த [illegible] தேவர்களுடைய தேஜஸ் [illegible] [illegible] எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் பதியானவர், [illegible] எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் [illegible] யாயிருந்ததனால் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தேவர்கள் எல்லாருடைய தேஜஸினுடைய [illegible] [illegible] அந்தத் தேஜஸினால் [illegible] [illegible] [illegible] தேவர்களெல்லாருடைய [illegible] [illegible] [illegible] தேவதேவ ருமஹேச்வரருமாரோ.

இருபத்தாறுவது அத்யாயம்.

(விச்வகர்மா தேவர்களுடைய ஆஜ்ஞையினால் பூமிமுதலானவற்றை ஸாதனமாகக்கொண்டு யுத்தத்துக்குத் தேர் அமைத்தது.)

[illegible] தேவர்களுடைய [illegible] [illegible] தேஜஸின் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விச்வகர்மா [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விசாலமானதும், [illegible] [illegible] கூடினதும், [illegible] [illegible] [illegible] கூடியதும், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இருபதிமூன்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] விசித்திரமான [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] * [illegible] [illegible] முதலான [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

* தேருறுப்புகள் பலவற்றிற்குப் பொருள் நிச்சயிக்கக் கூடாமையினால், அவைகள் மூலத்திலுள்ளபடியே பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

அதிஷ்டானமாகச்செய்தான், உதயபாவதத்தையும் கூடவிருக்கச்செய்து விட்டான். பீமன் மிகுந்த முகமலர்ச்சியுடனும் சுறுசுறுப்புடனும் இருந்தான். பிடமானதும் தானவர்களுக்குக் கிடைத்திருப்பதினாலும் பாண்டவர்களும் அவனுக்கு விளையக்கூடிய நன்மைகளை நினைத்து மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள். சகஸ்ரஹாயனம் கூட்டுவதாயிருந்தால் அவனுக்கு கணிக்கப்பட்டசாஸ்திரிகளை சகதேவனால் தேடிக்கொண்டுவரப்பட்டது. அவர்கள் பாண்டவர்களுடைய ஜாதகத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்களுக்கு ஆயுள் அதிகமாயிருக்கிறதென்றும் அவர்களுக்கு ஒரு கஷ்டமும் வராதென்றும் சொல்லிவிட்டார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு சந்தோஷம் ஏற்பட்டது. அவர்களுக்கு அவர்கள் கேட்டபடி தக்ஷிணை (1) கொடுத்தனுப்பினான். பிறகு அவன் மறுபடியும் சிவபிரானைக் குறித்து தபஸ்செய்ய ஆரம்பித்தான். அவனுடைய தபஸ்சை மெச்சி சிவபிரான் அவனுக்கு (2) வரங்களைக் கொடுத்தார். அவன் அவரிடம் (3) கதையையும், சுதர்சனத்தையும், அவற்றைத் தரிக்கும் சக்தியையும் (4) பெற்றுக்கொண்டான். அவன் அவரிடம் பாசுபதாஸ்திரத்தையும் (5) கேட்டான். அதற்கு சிவபிரான் அவனை இந்திரனிடம் போகச்சொல்லி அனுப்பினார். அவன் இந்திரனிடம் போய் அஸ்திரங்களைப் பெறுவதற்காக தபஸ்செய்ய ஆரம்பித்தான். அவனுடைய தபஸ்சை மெச்சி இந்திரன் அவனுக்கு (6) வஜ்ராயுதத்தையும், (7) தேவதத்தம், சங்கம் முதலிய (8) சங்குகளையும் கொடுத்தனுப்பினான்.

(1) துரோணபர்வம் 601-ம் பக்கமும்குறிப்பிதக்காண்க

(2) ஸேஷ்மபர்வம், 412-மபக்கம குறிப்பிதும், துரோணபர்வம் 10-ம் பக்கம் குறிப்பிதும் காண்க.

(3) ஸ்ரீமபர்வம் 218-ம் பக்கம் குறிப்பிதக்காண்க.

(4) சாந்திபர்வம் 210-ம் பக்கம் குறிப்பிதக்காண்க

(5) சகல கிலேசத்தையும் அழிக்கும் அஸ்திரவகையைக்குறிப்பது.

(6) ஒருகோடியினும் சிறந்தவர்களை சதக்ரது என்ற பெயர் கூறுவது பொருத்தமாயிருக்கிறது.

(7) சகஸ்ரயக்ஞம் நிறைவும் இந்திரனும் சிறக்கும் அஸ்திரவகையை.

(8) குல தலத்தை சத்ருஜயண்டமென்ற துறையை கூறியது பிரமாணமாகிறது

கர்ணபாவம்.

---

* ஒருவகைப பிசாசுகள்

† ஆதிபாவம், 56-மபகுகம குறிப்பிக்காண்க.

கண்டவர்களான மஹரிஷிகளாலே வலப்பங்கத குழுனையில ருகவேத மானது பூட்டபபட்டது இடபபகுகதில ஸாமவேதம் பூடடபபட டது. தேவபிராமமணாகளாலே யஜுரவேதமானது பினபுறமாக வலப்பகுகதில கட்டபபட்டது, ராஜரே! அவவிதமாகவே அதர் வணவேதமானது பினபுறதில இடபபகுகதில கடபபடடது. இவவாறுக அநத குதிரைகள யஜஞங்களே அறிநதவாகளான மஹ ரிஷிகளாலே ரதததில சோகுகபபடடன அவவாறு சோகுகபபட்ட அநத நான குவேதஙகளும் யாகதகினுடைய மதகியதகை அடைநதி ருநதால எவவிதமோ அவவிதமாக விளஙகின உதாரமானமனத னையுடையவிஸ்வகாமா திவய ரதகதைவிடதிப பிறகு பாணதகை யும் அமைகக ஆரமபிதகான அழிவறறவரும் யஜஞதகை வாகனமா ககொணடவருமான ஸ்ரீஹரியைதகியானிதகுப பாணமாக அமைகக தான ராஜரே! ராஜஸ்ரேஷடரே! பரிசுதகமான ஹரதகதுடனகூடின வாயுவை அநதப பாணதகுக சிறகாகவும புஙகமாகவும் ஏறபடுதி தினன உலகமனைதகும விஷ்ணுஸ்வரூபமெனறும அஹஸ்ஸோமஸவ ரூபமென்றும் சொலலபபடுகிறதினாலே அஹஸ்ஸோமாகளே அடபோ ழுது பாணமுகதில ஏறபடுதினான் ஷாட்குண்ய பரிபூர்ணரும், அளவறறதேஜஸையுடையவருமான ஈசுவரருகு மஹாவிஷ்ணுவான வர் ஆதமாவாதலால, அநத குதிரை விஷ்ணுமயமானபாண தகைத தனுஷ்டிலுளளநாண்கயிறறில சேர்பபதை *ஸஸ்மிதகா பிருகு, அங்கி ரஸ இவாகளுடைய கோபதகினின்று தோனறினவரும் அங்கி போன்ற குரோததகையுடையவரும் ஸஹிக்க முடியாதவரும் (கண் டதிலும் சடைபிலும் முறையே) கறுபபாகவும் சிவபபாகவுமிருக கின்றவரும் புகைநிமுடையவரும் தோலே ஆடையாக உடுதகவரும் பயஙகரரும லக்ஷய சூரியாகளுகொபபானவரும் தேஜஸ் வாஞ் சை ய ஜவாலைகளால சூழபபட்டவரும் மஹாளஸவரூபியும் கெட்ட நடையுளளவாகளே மூவும்படி செயபவரும் ஜயசீலரும் பிரமமதகிலே ஷிகளே காரம் செயபவரும் உதகமரும் பிரபுவுமான ருத்திரர் தாகக முடியாகதானதிஹகோபதகை அநதப்பாணதகில விட்டார் ராஜரே! அதகவிலலி யுடைய அஙகங்களே அடுதது நிலைபெறறிருகினற ஜய கமாஜஙகமஸவரூபமான இவவுலகமனைதகும் ஆசரியராமானகாட்சி யுளளதாக விளஙகியது அவவிதமான நிலய ரதகதைபபார்கது அநத குதிரை கவசமணிநதவராகவும் கையில விறபிடிதகவராகவும்

* வ்யாகயான பாடம் இஙகு சிறிது வேறுபடுகிறது.

சந்திரன், விஷ்ணு, அகநி, வாயு இவாகளிடத்தினின்று உண்டான திவவியமான அம்பைக கையிலெடுததார். மஹாதேவர் அபபொழுது முயறசியுடன் அநதப பாணததைக கையிலெடுததுத ததையாகளையும் தானவாகளையும் நடுங்கச்செயதுகொண்டு, ஆகாயததையும் பூமியையும் நடுங்கச்செயகின்றவாபோல அநதத தேரின்மீதேறினார். மஹரிஷிகளாலே ஸ்தோதரிம் செய்யப்படுகின்றவரும் வரதிகளாலே நமஸகரிக்கப்படுகினறவரும் நடனதரில ஸாமாதரியமுள்ள அப்ஸரஸ்களுடைய கூட்டங்களால் செயயபபடும்நாதரனதரதைக் கண்டு களிபபவரும் வரஙகளைக்கொடுபபவரும் கதரியையுடையவரும் பாணஙகளையுடையவரும் விலலியுடையவரும் ஜ்வலிகின்ற வருமான அநத ஈஸ்வரா புன்னகை செயதுகொண்டு, 'எவன் ஸாரதியாயிருக்கக்கூடும்?'' என்று வினவினார்.

இருபத்தேழாவது அத்யாயம்.

(தேவர்களுடைய வேண்டுதலால் பிரம்மா நத்திரருக்கு ஸாரத்யம் செய்ததும், நத்திராால் திரிபுரங்கள் எரிக்கப்பட்டதும், துர்யோதனன் மறுபடியும் சல்யனைக் கர்ணனுக்கு ஸாரத்யஞ் செய்ய வேண்டினதும்.)

(தேவகணஙகளைநோக்கியும்) ஈஸவராரைநோக்கி, 'தேவேசரே! தேவரீர எவனை ஏவபபோகிறீரோ அவன் உமககு ஸாரதியாவான; ஸம்சயமிலலை' என்று சொன்னாகள மஹாதேவா அநதத தேவர்களைபபாரதது, 'நீஙகளே நன்முக ஆலோசித்து எனனைகாட்டிலும் எவன் மிகவும சிறபபுறறவனெனை அவனை ஸாரதியாகவறபடுததுஙகள காலதாமதம் செய்யவேண்டாம்' என்று சொன்னர். எலலாததேவர்களும் இநதவாரதரதையைகேட்டுப பிதாமஹரை அடைநது நமஸகாரம்செயது மஹரிஷிகளாலே அநதப் பிரம்மதேவருக்கு அருள்வரச் செயது ஒரே மனதரதையுடையவாகளாக விஜஞாபனம் செயதாகள. 'தேவரே! தேவசதருகளான அஸுராகளைக கொலலும்விஷயதரில தேவரீரால எநத உபாயம் சொலலபபட்டதோ அது அவவாறே எம்மால செயயபபடடது விருஷபதவஜரும் பிரஸன்னராக இருக்கிறார். விசிதரமானஆயுதஙகளாலே நாலுபககதரிலும் நிறைக்கபபட்டிருக்கிற ரதமும் அமைக்கபபடடது. அநத உதரமமான ரததரில ஸாரதியாயிருக்கத்தககவனை நாங்களறியோம் தேவசிரேஷடரே! ஆதலால, ஒரு ஸாரதியை ஏறபடுதரவேண்டும். விபுவே!

தேவரே! எங்களுடைய அவிவேகமான வாக்கை ஸபலமாகச்செய்வ
தற்கு நீரே தகுந்தவர். பகவானே! எங்களிடத்தில் முறுகல்தன்மை
இவ்விதமாக வார்த்தையால் சொல்லியிருக்கிறீர். மடிபொழுதுமே
அவமதிக்கமுடியாதும் பகைவர்களை ஒடுங்கடி செய்கின்றதும் உத்
தமமுமான ரகமான துச்சாகரபடலிடத்து இரத ரகத்தில் தான
வர்களைப் பயமுறுத்துகின்றவரும் முயற்சியுள்ளவரும் பிரகாசத்தை
விலாசமாக உடையவருமான இவர் யுகந்தரென்று செய்கிறவராக எறியப்
பட்டார். அவ்வாறே, வேகங்களும் உத்தமமான ரதத்தில் குதிரை
களாக ஏறடிக்கப்பட்டன. * ரக்ஷுத்திரங்களுடைய ஸமூஹங்கள
ால அணுஸரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கட வருஷங்களையுடையதுமான
மஹாதபோவான அதன் பாரம்பரியத்தையுடைய ரகமான அதில் கூடின
கூடின பூமிஸம்பந்தமாயிருக்கின்றன. திசைகளிலெல்லாவற்றிலும்
விசேஷமுடையவனான ஒரு ஸாரதி அந்த ரதத்துக்கு வேண்டும்
பிதாமஹரே! கேசவரான அந்த ரதத்திலும் ரதத்திலுள்ள புத்த வீர
னிலும் கவசங்களிலும் ஸஞ்சிகைகளிலும் வில்லிலும் பிரவேசித்
திருக்கின்றார்கள். உம்மைத்தவிர அந்த ரதத்தினது வேறு ஸாரதி
யை நாங்கள் காணவில்லை. பிரபுவே! நீர் எல்லாக்குணங்களும்
அமைந்தவரானதால் எல்லாத் தேவதைகளையுங்காட்டிலும் சிறப்புற்ற
வர். தேவரே! லோகேசரே! அதிதேவமாகச் சொல்லுகின்ற நவை
யும் உள்ளிருந்து துக்கங்களுடன் கூடினவையுமான இந்த வேதங்களா
கிற குதிரைகளை அடக்குவதற்குக் தேவரீரே சக்தியுடையவர். எங்க
ளுக்கு நீரே ஸாரதியாக இருக்கவேண்டும். யுகமாகச்செய்கின்ற
பலத்தினையும் வீரியத்தினையும் ஸஞ்சலத்தினையும் வினயத்தினையும
ருத்திரர்களைக்காட்டிலும் மேம்பட்டிருக்கின்ற ஒரு ஸாரதி ஏறப்ப
வேண்டும். ருத்திரர்களைக்காட்டிலும் மேம்பட்டவர் தேவிரண்டுபேரு
மில்லை. அடியடிப்பட்ட கேசவரே எங்களுக்கு கரையேற்றிவிடும். ஆதி
வராஹரே! நீர் ஸாரதியம் செய்யும் உம்மைவிட மேலான
வேறு ஒருவன் இவ்வுலகில் உண்டாகப்போகிற காலத்திலே தேவரீ
ரே! போகவருகிற இந்த ரதத்தில் நீர் எல்லாவிஷயங்களிலும் மேலா
னவர். நீர் அந்த ரதத்தினிடத்தில் உத்தமமான குதிரைகளைக் கடி
வாளமடித்து நடத்தும். தேவரே! தேவரீருடைய உமரூடைய
ருளால் கொல்லப்படத்தகாதவர்கள் மிகுந்த தேஜஸ்வியமைந்தவரே!
நீர் ஸஞ்ஜயர்களிடத்தினின்றும் மஹானான பெரியபயத்திலிருந்து எங்

* வேறு பாடம்.

களைக காபபாறறறும பறறறறவரே! நீரலலவோ எஙகளுககுக கதி? மறறவரிறகுமுளளவரே! நீர எஙகளை ரகஷிககினறவர பிரபுவே! உமமுடைய சரணஙகளிறறநிறகிலே தேவாகளெலலாரும ஸவரககதது நல பூஜிகபடி நிறகிறாகள' எனறனர

இவவாறு பூரஜித தேவாகள நிறகிலாக காதரரான பிதாமஹரை முடியாலவணஙகி (ருதரரிருகரு) ஸாரதயமசெயவதறகாகப பாரது தேவரகளுகெலலாம கமகருக கேளவி பிரபமோ, தேவாகளை! இது இவவிதமே உணமையே ருதரரினால காபபடியும பிரமமனை வெலலவலலரிலலை மறறாகமோவெனை ரதரரருககு ஸாரதயதனைச பிரபுவென எவவிதமநதேஹமும ரதிதனறகு நிகுமே சிறநத ஒரு ஸாரதறி ஏறபடுதகவண தேவரகளிட ஆதலால, இநத உணமையை உளளபடி அறிநத ஒனறுபடாதவராகவுளள பகவானே (ஒரு தேரிறபடி) இதறகு தகுனை தேவரான ருதரரிருகுக குதிரைகளைப பிடிதது நடதது துணிறனை' எனறபோது ஆயிரமுணஙகளால நிறைநத தவரும பிரபிதாமஹருமான ஸரீ பிரமமதேவர இவவாறு சொலலி விடடு ஜடாபாரததை கடடிகொணடு விருஷணிகளினததைத துடைதது கை உதறுக கமணடலுவுமைக கீழுலகைத துவடடுக கொறடானவுக கையிலபிடிதது அபபோதே (அநத ருதரரிருகுடைய) ரதததினுமீ தேறினர தேவாகளாலே ஸதுதியாக ஏறபடிருதபபட அநதப பிரமமதேவர விடடதும செயயபபட நம உலகததிலுளள பொருளகளால நிரபபபபடடதும மஹாதமாவான ருதரரிருகுடையதுமான ரதததில ஏறுமபொழுது, தேவகுகளாலே ஏறபடிததபபட குதிரைகள தேஹ்வணஙகிப பூமியில விழுநதன மேலாகாதாகளாள இருவகளாலும வீறறிருகபபட உததமமான ரதததை வேதஙகளான குதிரைகள சுமகாச சாதியாறறலைகளாக முழுஙகாலகளால மணடியிடடுப பூமியில விழுநதன மஹரிஷிமபொருதியவரும் ஸரயாகரும தேவாகளுகெலலாம பிரபுவும அழிவறறவருமான ஸரீ பிரமம தேவர குதிரைகளைக கடிவாளஙகளாலே மேலே நிறுமபடி செயது ரதமயமான இகருதரைகருகு வீரயமும செளரயமும உணடாகுக' எனறு ஸகலபிரதது ரதததை கடதது ரதஙகளைக கொகினறர பிரமமதேவர ரதததிலிறினவுடனே அபபொழுது பகபதியானவர தேவாகளுகெலலாம நாதரான அநதப பிரமமதேவரைப பாரதது, 'கலலது, கலலது' எனறு சொலலிப புனனகையுடன வசனிகக லானார.

'சதசருகளோச சிகண்டியவரே! தேவரே! புறபடும் வேளையில் தைதயாகளிருகினறாகளோ அவளிடதிறகு குதிரைகளை கடதது யுகதநதில் பகைவரகளைக கொலலுகினற எனறாயிறறு, இருகைகளுடையவரகளுமே இபபொழுது பாரதம்' எனறாயிறறு, பிரமமதேவர பலராலிகளான தானவரகளுடைய ஆகாயதில் நிலை பெறறிருகினற பிடாணங்களைக குறிதது மதிஞரவகளுதான் எனறு வாயுதேவகதுட னுடகூடினன குதிரைகளை கடதறறி, பிறகு, பரதிதில் பூட்டபபடட அநத தேவகுமாரரகளான குதிரைகள் பூமியை கிளமபி, ருகமை அநதகமணநதமேலபோ வகைதயாகளுதை பிடாண தைதை அடையுமபடி செயதன அதாவது அகினிவாகுவும மறறுமுளள வான இநத ருதவிரகளுடைய சகதிகளாலபிருகதாகள பிறகு, ருதவிர விலலில கரணறிட அவனிகுமான பாணதைகளை பூடடி பாசுபதாஸதிரதைதாகி சதருகுக திரிபுரதைதை அழிகுமவனைக மெனறுமனனினர பாஜடி பிறகு, உதருதவிர விலலில பாணதை தைபபூட்டிய அதநதசமயதில மூனறுபுர டாணங்களும் விணவர ஒனறுசேரிருகுமதமனமையை அடைடதனன அதருதவிரபாணது ஒனறு சேரிருகுமிலலையை அனை கதவுகளை, மதனமதமாக களனறிகவா கருகுகு அதிகமானமன கூவிபட மனம பதிகிறது, வலலமதிகுர கூனகுகளும் வரிக கரகளும பாரமரிஷிகளுமே மடடுமபூவலகை ஸிருதது திரமபசெயது, 'ஜயதமதி அடைவீராக' எனறிற வாதமதைகளை மெலலி யிட்டாரகள பிறகு, அனனபானமை கரார பெயயபபாரிமளவரும, வாணிகமுழியாகதமும கிறகஙகளான சரீரமுளளவரும, வாணிகமுழியாகதேஜஸுளளவருமான படைதர கவருகுகு நிதியை திரிபுரமானது தேதானறியது பிறகு, வெறகருகும வேத தாணமான பிரணவமான பிணகியானவை, கேதில (ஆகாயதநதில) கிறகிடனாரகள எனறாயிறறு யுகமுனனே நிவயமான அநத மெலலியவுளள கணவரபிறறை திழுதது மூவுலகதவருகளிலும் ஸாரமான அதருவ பாணதைதை தரிபுரதைதை குறிதது பரிதேயாகிருதது பாரதேமலவரும் நிலவிதிவருமான மதிறை பலவான அனனாரகளுடைய கூட்டதது மனனே அதருதரிபுரதை தைதை ஒரேர பாணதது மலை குரதருசெயதது பாணதது மெலலை பூதஜவலி ஜவலனடான நீரிலை எரிகரபபதி அதிவேகம தினைடாக சிதது அதருதபபடடணமானது அதிவேகதது தீனஜவாலதைதை வெளியிட டுக கொணடு மிசசமிலலாமல அழிதது விட்டது. மதருதரபாஜரே! அஸுர கணஙகளுடனகூடின அநத தரிபுரமானது மேறகு ஸமுதரதிலதிலை

விழுந்துவிட்டுக் கோபங்கொண்டவரும் மூவுலகங்களுக்கும் நன்மையை விரும்புகின்றவருமான மஹேச்வரரால் இவ்வாறு திரிபுரங்கள் எரிக்கப்பட்டன. அஸுரர்களும் மிகுதியில்லாமல் எரிக்கப்பட்டார்கள். தம்முடைய குரோதத்தினின்று உண்டான [illegible], [illegible] [illegible] மான நான்முகனும் மூவுலகங்களும் [illegible] [illegible] தற்கு [illegible] [illegible] தற்கு மறுபடியும் [illegible] முகத்தை, 'நீ உலகங்களை ஸம்ஹாரம் செய்யவேண்டாம்' என்று ப்ரார்த்திக்கப் பிறகு, தேவதேவனான [illegible] அவ்வாறே [illegible] தம் நிலைமையை அடைந்தார். அப்பால், சிறந்த [illegible] திரிபுரத்தை எரித்தவன் [illegible] [illegible] [illegible] நிறைவேற்றியவருமான பிரமதேவர் முதன்மையாகக் கொண்ட [illegible] தத்தேவர்களோடும் [illegible] இவ்விதமாகப் பிரமதேவர் ருத்ரருக்குச் சாரதியாய் [illegible] செய்தார். நீரும் [illegible] இந்த [illegible] குதிரைகளை நடத்தும். நீர் [illegible] த்தினாலும் [illegible] னும் அஸ்திர சஸ்திரங்களிலும் [illegible] னையும் காட்டிலும் [illegible] ராஜரே! கர்ணனுக்கு (மனத்தில்) [illegible] மான ஹிதத்தை [illegible] செய்யும் [illegible] இந்தக் கர்ணன் யுத்தத்தில் [illegible] நீரும் [illegible] ஆகையால், நீங்கள் [illegible] ஜயிப்பதற்கு வல்லமையுடையவர்கள். இந்தக் கர்ணன் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளையுடையவனுமான குந்திபுத்திரனை அழித்து உயிரை இழக்கும்படி செய்யக்கூடிய உபாயமானது உம்மால் செய்யப்படவேண்டும். ராஜரே! என்னுடைய ராஜ்யமும் சுகமும் உயிரும் ஜயமும் உம்மைச் சார்ந்திருக்கின்றன; அடையவேண்டுமென்று விரும்பப்பட்டிருக்கின்ற இந்த ஹிதத்தை எனக்குச் செய்யும். குதிரைகளைத் தமிக்கச்செய்ய வல்லவரே! ராஜரே! எனக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதின்பொருட்டு இந்தக் கர்ணனுடைய குதிரைகளை அடக்கி நடத்தும்.

இருபதெட்டாவது அத்யாயம்.

(துர்யோதனன் சல்யனுக்குப் பரசுராமருடைய சரித்திரத்தை உரைத்துக் கர்ணனுக்கு ஸாரத்யம் செய்வது தோஷ மில்லை என்று காரணங்காட்டிக் கூறியது)

சல்யமஹாராஜரே! மறுபடியும், எனதிடதுதுணைவனே வேறு இருதேர்த்தலைவர்களையும் தினிகரன்மகனையும் தாமதமின்றி அறிந்தவனான ஒரு பிராமணனை என்னிடத்தில் நீர்வினைவிடம் நிச்சயமாக ஆசரியரிடத்தினும் இந்த வார்த்தையை நம்பிடும், சாரத்வமறிவையும் சூரர்களையும் யுத்தத்துவங்களையும் அறிந்தவனாகிய நீர் கனமுள்ள கிரகியித்துச்சொல்லியதும் இவ்விஷயத்தில் ஆலோசனைவேண்டாம் பிரகாசமான குணத்தையுடைய மனத்தில் மிகுந்த தவமுள்ளவரான ஜமதக்கினி புத்திரர் அவருக்குத் தேஜஸினையும் குணங்களினிருக்கிறபடியே பராக்ரமத்தையும் விரும்பினதால் புகழ்பரவும் நிர்மலமான மனதையுடையவரும் கியமத்துடனே கூடியவரும் ஐம்பொறிகளையும் கனகு அடக்கியவருமாகி அஸ்தமிக்கும் ஸூர்யனுக்கு நமஸ்காரம்பண்ணிவிட்டு உருத்திரனைப் பிரஸன்னமாகும்படி செய்தார். * தேவர்களுக்கெல்லாம் மேலானவரும் எல்லாவற்றுக்கும் மூலகாரணத்தை உண்டாக்கினவரும் மான சங்கர பகவானையும் கார்த்தியனையும் அந்தப் பராசுராமரிடத்தில் ஸந்தோஷமடைந்து, அந்த ராமருடைய மனத்திலுள்ள விஷயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தம்முடைய நல்ல பிரதியக்ஷமாகும்படி பிரதாபம் அவர், ராம! ஸந்தோஷமடைகிறேன். உனக்கு மங்களம். உனதுடைய விருப்பமும் தெரியப்படுத்தினேன். ஆதலால்வரம் பரிசுத்தமாக நினைத்துக்கொள் இவ்வியல்வரவரத்தையும் அடைவாய். எப்பொழுது, நீ பரிசுத்தமான்மாவாய் அப்பொழுது உனக்கு ஞானஸித்தியானது என்னிடத்தில் பராக்கு! தருதயறவுள்ளவனும் தேற்றமையறவுள்ளவனும் அஸ்திரங்களை விரும்புகிறவனுமான் என்னுடைய சிஷ்யனே' என்றார். தேவதேவரான சூலபாணி இவ்வாறாக சொல்ல, பராசுராமர் மஹாதபஸ்வியான பிரபுவை முடிவுள்ளவணங்கி மறுமொழி கூறலானார். தேவதேவரே! எம்பெருமானே நீர் அஸ்திரங்களைத் தரிக்கும் விஷயத்தில் நிராகுலனான் என்னிடத்தில் அடிபொழுது சுபஸூசனை செய்யுங்கள் என்னுடைய தேவரீர் அஸ்திரங்களைக் கொடுக்கத் தேவரீரே' என்றார். பிறகு, ஸகலபராக்ரமம் தவத்தினாலும் விரதத்தினாலும் நியமத்தினாலும் தேவர்களை, ரிஷிகளை ஸ்வைகளை

* ஒரு ஸ்லோகம் விடப்பட்டது.

முதுகணமையாகவெண்ட புஜைகளாலும சரணிகளைகளாலும பலி
களாலும அபிபாழுது ஆதேகவருஷமழுகளாள உபாயரை
ஆராதித்தான மறுநாடமானன பாரசவிஷயத்தில பிரமனான
மஞ்சாடுநல பழி கூற அவருடைய புதனகளை பாரவதியி
னுடைய ஸபீபத்தில, நிறுத ராமன வடபெரும பாலனின புதி
தாயுளளவன வபடபாழு நம நூடமன விரு நதனகுடையவன,
மனது பொலலிலைதான பலைவாரகள முனி படவிதி ! இவவளருப
பிர பலவனால ஸல சஷத நமன இவருகள இபபுதி
யாக பிருமரகளுக பல பிகருகளை கபபர் ரு னாலிலையில சொலலினா
இரசமயத்தபோலிய வரதபயான அநத பலராலிகளானதால , அப
பொழு நி, அவரகள கலவுதபல உணர்பான பேமதநதபோலை பிதவாகளை
தூணபாஞசெய தானகள பினறபு, பி கவரகள ஒனறுபோல நி வாகளைக
கொலவதறகு நிசசயமசெய நி சதருடனே ந கொலை வுலை முயற
சியை சசெய தாரகள ஆலைல, ணைகளா னை ஜனி ந தகுதி ரகதிபறற
வரகளாயிருந தாரகள பினபு, அதனபறகு பபடபடபினால மரநைமபவ
னையடைநது, அபபொழு நா ந தபோபி, பூ நு கூட பதனை ஸம்
தோஷ செயயும எனறு பினலனரபாரதபோழ அசரி நாரகள பிறகு,
பிதவாகளை ரகஷ ந பி கவரகளநதபோது ரு நாரகளை நதபோது பிர
ஜைகளெலலரு போல நதனமையாகவெண்டி வாரகள அவரகளுக
கனமைமையாகவெலலாவறறையும கொடதது விடடு அவரகளை பிரியகதரகசெயய
நினைபோரகளு மில அவை யெலலாம பிரியகதரகசெயய
கோளியுட னைபோலை பல சொலி அவர மு விசாரமா, பிதேவ
சரிதை ! பூ நாக நல அவறறின நா னைபோல பழுதறற னைவரகளை
களில பிரபாவிபோடபடாகயுட ரு நதனை பி ந டாதபோலவனவாக
ஞானன தானவாளாகி ன னாகளை யும கொலலுவ னி நாகு வலலமை வ ஞா
னனறு கூறினார மறறவர அவரபபிரானை நி சொலலினான நி ரு
னபாதாமபுயத பலலாச சூ நாரகளை யும ஜபி நா அநதண
குணஙகளை அனை யபபோபாகிறபின' னனறு சொலலினான நி ரு வாக
தைவையபோ நிபோ பாசுபதம வலலாவறறையும அஙகீகரி நா அதன
வரதிகளபினபடி தானவாகளை கோகதிர சொனறார பினபு, பாரதவ
ராமா அரதிகளான இனனபடைபோல பிரகாசமைமையுளை யவர
ளான பிதவரு நாரகளை வஜரமும இடியும பாலல பிரகாச
ளாலை ஜபி நாரா ராஜரிரேஷடபோ ! தானவாகளாலே காயமபண்ணப
பட்ட சரீர நதுடன்கூடின அநதபபரசுராமர ருதரரால தொடப்

பட்டவுடனே காயங்களை நீக்கினவராகும் அவ்விதமான அவருடைய
செயலையிருந்தே லஷ்டத்துடைய பரிபூரணரான மஹாதேவர் ப்ரீதியுள்
ளவருமானார், மஹாத்மாவான பார்த்தருக்குப் ப்ரசஸ்தமான
வரன்களையுங் கொடுத்தார். ப்ரீதியுள்ளவரும் தேவர்களுக்கெல்லாம்
தேவரும் சூலபாணியுமான பரமசிவன், 'பிருதைக்குமாரனே! உனு
டைய சரீரத்தில் சஸ்த்ரங்கள் விழுந்ததினாலுண்டான காயத்து
டன் உண்டாகியிருந்த மனஸ்தாபங்களையும் போக்கிவிட்டேன்.
இஷ்டப்படி என்னிடத்திலிருந்து திவ்யாஸ்திரங்களைப் பெற்றுக்
கொள்' என்று கூறினார். பிறகு, மிகச் சிறந்தவனான பாசுபதமா
கிய அஸ்திரங்களையும், மனத்திற்கு விரும்பிய பலவிதமான வரன்
களையும் பெற்றுச் சிவபிரானை முடியினால் வணங்கி தேவர்களுக்
கெல்லாம் ஈசனான அவரிடத்தினின்று அனுமதிபெற்றுச் சென்றார்.
இவ்விதமான இந்த முற்காலத்திய சரித்திரத்தை அந்த ரிஷியானவர்
அவ்வாறு உரைத்தார். புருஷஸ்ரேஷ்டரான பார்த்தனும், மிக்க
ப்ரீதியுள்ள மனத்தோடு மஹாத்மாவான கண்ணனைக் குறித்து வேதமு
ணர்ந்தவனையும் கொடுத்தார். ராஜேந்திர! இந்த நாராயணனிடத்தில் கொஞ்
சமேனும் பாபம் இல்லை. இவன் ஸாந்நித்யத்திலே எப்பொழுதும்
ஸாக்ஷாத்தான இவனை ஸந்நிதானமென்ன இவன் அக்னியைப் பிருகு
குலத்தில் பிறந்த பரசுராமருடைய பரிசுத்தமான ஞானத்தை அறிந்தே திவ
யாஸ்திரங்களைக் கொடுத்தார். காணலே நான் எவ்விதத்திலும்
ஸத்யகுலத்தில் பிறந்தவனல்லவென்று நினைக்கவில்லை. க்ஷத்திரியனுடைய
குலத்தில் பிறந்த தேவகுமாரனென்றே எண்ணுகிறேன். குலம்
தெரியாமலிருப்பினும் ஸ்ரீ விப்ரர் உடனிருக்கலாமென்
பது என்னுடைய எண்ணம். குண்டலங்களையுடையவனும் கவச
முள்ளவனும் நீண்ட கைகளையுடையவனும் பகைவர்களை அழிப்ப
வனும் சூரியனைக் கொண்ட ஒளியுடன் விளங்குகின்றவனுமான இந்தக்கர்ணனை
ஸாவித்திரியுடைய ஸூதகுலத்தில் பிறந்தவனென்று ஒரு விம
மந்தைப் பெண்மானைத் தன் வயிற்றிலுண்டான கன்றுபோல் மான் குட்டியைப் பெற்றதும்
சிறந்த யானையினுடைய குட்டியைப் போன்றிருக்கின்ற இவ
னுடைய கைகளைப் பாரும். யுத்தத்தில் எல்லா சஸ்திரங்களையும்
பொறுக்கின்றதாய் அசைந்திருக்கின்றவனான மார்பையும் பாரும்.
(கவசகுண்டலங்களை) அறுத்துக்கொடுத்தவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனு
மான கர்ணன் ஸாமான்ய புருஷனல்லன். ராஜேந்திர! ராமருக்
குச்சிஷ்யனும் பிரதாபசாலியுமான இந்தக்கர்ணன் மஹாபுருஷனே.

இருபத்தோனபதாவது அத்யாயம்.

(துர்யோதனனுல் வேண்டப்பட்ட சல்யன் ஒருவித உடன்பாட்டுடன் கர்ணனுக்குத் தேர்செலுத்தச் சம்மதித்தது.)

மகிமைபொருந்தியவரும் தேவரும் அலலாவலுகஙளருகும் பிராமணருமான பிரம்மதேவர் அரசமரநிழல் (ருகதிருகு) வாசகயம் செயதார ருதரர ரதிகராயிருகதார மீரதே ! ரதிகனைகளாட டிலும மேலாயிருபபவன ரதனாதியாக ஏறபடடகதாகனை புருஷத்ரேஷ்டரே ! ஆசலால, நீர யுதருதலில ருதிரைகளை அடகக கடாதும அதருத கரிபபு லம்பனாருகலில பிராமணரை தேவாகருடைய கூடடஙகளாலேல முயறசியுடன அவவாறு வரிகபபடடாரே அவவாறே கரணனைகாடடிலும மேலானவனாயிருகதினாற நீர, மகாளால பிரியகனாருதலை வரிகபபடடிருகதிரே மஹாராஜரே ! அவவாறு சகுனியாகாடடிலும மேலாயிருகதினால பிரமமதேவர தேவாக ளால வரிகபபடடாரே அவவாறே நீருமு வரிகபபடடிருகதிரே மனிக தேஜஸை உடையவரே ! ருதரரிருகதையர ருதிரைகளைப பிரா மணரகளுடனருதிய தரமதாலும ராகரடபருதிரனைன காரணனுடைய ருதிரைகளை யுதருதலில அடகதி விசாரபாக ரு ருதர' எனறு கூறினான.

சலயன, 'அனனமயிறறிகக தவறுவேன ! (உனனால) சொலலபபடட தும நியமமான தும மணிகரா உருவதைய தெயவதகரு மேறபடட தான தேவரஷிகளாலுமை இருகர சரிதரரியமானது பலவாறுக ளன்னையும முருகிக கேகபபடடிருகதினாறு பாரத ! பிரபிரகாம தனால பிராமமதேவர ருதரரிருகரு எனறுகயம செயததும ஓரே பாணதரலை அனாயாசமா தெலலபபடடதும பாகவானனை பிரகாம தன ஏறபடடதும பலவாறுமான தெலலபபடடதும மகாபாரத அதிகாரமாயிருகதாலுமை விருஷ்ணனை அறிவன கீழரதெலலியா இனன ஆனதாலும முருகாலதரில கடக தனை இனனிருவனகதாம முனனொருனறுகபபும வாஸுதேவன உன னாடடி அறிகிறான பாரத ! பிராமமதேவர இவவிஷயகதைக்க திரிக திருகதும ருதரரிருகரு எனறுயாயிருகதலால ஆடைகக கூடாதல வாஸுதேவன பாரதருனைகரு எனறுயாயிருகரும தனமையை அனைகதான ஸரிதபதரிரன குருகூபதரிரனை அஜனனை எவ விதரதிலாவது கொலலுவதினாலும, பாரதனை கொலலபபடட தைப பாரதருக கேசவன நாரதன தேவாபரிவான சாஙகம், சாகரம, கதை இவைகளோக கையிலெடுகதுகொணடு ஸரீகிருஷ்ணனை உனனுடைய

ஸைன்யத்தைத் தோற்றவனும் கோபங்கொண்டவனும் மஹாத்மாவுமான அந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைக் குறித்து உன்னுடைய தனயன் 'இந்தப் பகைப்பட்டவர்களில் ஒரு அரசனும் எதிரில் நிற்பதில்லை' என்று கூறினன்.

அவ்வாறு பேசுகின்ற அந்த யுதிஷ்டிரராஜனைப் பார்த்து சத்துருக்களை அடக்குகின்றவனும் மிக்க புஜபலமுள்ளவனும் மனந்தளர்ச்சியில்லாதவனுமான உமதுடைய குமாரன் பயமொழிகின்றவாறு: 'மிக்க கோபமுள்ளவனே! சத்ருக்களைப் பிளக்கவல்லவனான எல்லாராலும் ஆராதிக்கப்பட்டவனும், எல்லா அஸ்திரங்களிலும் சமர்த்தனும், (உடன் பிறந்தவர்களைத் தாய்யும் குண்டலங்களையும்) அறுத்துக் கொடுத்தவனுமான கர்ணனை யுத்தத்தில் நீர் அவமதித்துக் கூட்டாது பயங்கரமும் பெரியதுமான அவனுடைய சக்தியையும் கல்பனையையும் கேட்டும் பாண்டவர்களையும் பல அஸ்திரங்களிலும் ஜயித்ததும், ராத்திரியில் அநேக மாயைகளைச் செய்கின்றவனும் மாயைகளை முன்னிட்டுக்கொண்டிருந்தவனுமான கடோத்கசன் கொல்லப்பட்டதும், உமக்கு க்ஷேமம் செய்யும் அர்ஜுனன் அதிபயத்திலும் சூழப்பட்டு, இந்த காலமெல்லாம் எதிராயுதத்தில் வலிமையும் வெளிப்படுத்தவில்லை. பலசாலியான பீமஸேனனும் விடாமல் நுனியிலே எதிர்த்து அடித்துத் தாக்கப்பட்டான். அரசே! வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டவனை ஓடினவனும் குழியிலே தொலைப்பட்டான். ஐயா! அவ்வாறே சூரனான மாத்ரீபுத்திரர்களை மஹாயுத்தத்தில் வென்றும் ஏகாகியாய் அத்தகை யுத்தத்தில் தொலையாமலிருந்தவனும், விருஷ்ணிகளோடு சேர்ந்தவனுமான ஸாத்யகியை யுத்தத்தில் ஜயித்துப் பலாத்காரத்தில் அவனை ரதத்தை இழக்கும்படி செய்ததும், யுத்தத்தில் புன்னகையுடன் திருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாகக் கொண்ட ஸ்ருஞ்ஜயர்களையும் மற்றவர்களையும் அடிக்கடி யுத்தத்தில் ஜயித்தவனும், யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டால் வஜ்ரபாணியான இந்திரனையும் வெல்லக்கூடியவனுமான அப்படிப்பட்ட மஹாரதனைப் பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் எவ்வாறு ஜயிக்கப்போகிறார்கள்? நீரோ ஸகல அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவர், வீரர், எல்லா வித்தைகளிலும் அஸ்திரங்களிலும் கரையை அடைந்தவர், பூமியில் புஜபலத்தில் உமக்குச் சமமானவன் ஒருவனுமில்லை. நீர் பகைவர்களுக்கு முன்னே

போலிருக்கிறீர், பாரதியுத்தில் ஸமர்த்தருமல்லர். 'ராஜேந்த்ர! பகைவர்களை அழிக்கும்வல்லமையுள்ள மாமனே! கர்ணனுக்கு மேலும் நீர், 'ஸல்ய' என்று சொல்லுகிறீர் உம்முடைய பாஹு பலத்தை எதிர்பார்த்து (திருப்தியடைந்து) ஸாரத்யத்தை [illegible] ராஜேந்த்ர! உம்முடைய பாஹுபலத்தைக் காட்டிலும் கிருஷ்ணனுடைய பலம் மேலானதா? [illegible] சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, என்று கிருஷ்ணனுடைய பேரை [illegible] போல் அவ்வாறே நானும் [illegible] உபமானமாயிருக்கிறேன் [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று கூறினான்

சல்யன், 'நரச்ரேஷ்ட! [illegible] போர்புரியுமவனே! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அர்ஜுனனைத் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஒரு [illegible] செய்திருக்கிறான் அவனிடத்தில் [illegible] கர்ண [illegible] வெளியிடுவேன்' என்று கூறினான் மேலும் 'உம்முடைய [illegible] கர்ணனுக்கு, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லி அர்ச்சுனனுடைய முன்னிலையிலும் மத்ரராஜனைப் பார்த்துச் சொன்னான் அப்பொழுது சல்யன் ஸாரதியாயிருப்பதை ஏற்றுக்கொண்டபடியால் மனதில் [illegible] அடைந்த துரியோதனன் களிப்புற்று அந்த கர்ணனைக் கட்டிக்கொண்டான் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்ட உம்முடைய புத்ரன் மறுபடியும் கர்ணனைப்பார்த்து, 'கர்ண! மஹேந்திரன் அஸுரர்களை ஸம்ஹாரம்செய்ததுபோல யுத்தத்தில் எல்லாப் பார்த்தர்களையும் நீ ஸம்ஹாரம்செய்' என்று கூறினான் சல்யன் குதிரைகளை அடக்கி நடத்துவதைவேலையை ஏற்றுக் கொண்டவுடனே, கர்ணன் மனத்தில் மகிழ்ச்சியடைந்து மறுபடியும் துரியோதனனைப்பார்த்து, 'ராஜனே! இந்த மத்ரராஜன் மனத்தில் அதிக ஸந்தோஷமில்லாதவனாகப் பேசுகிறான் மதுரமான

வாசுகிஞ்மேல மறுபடி "ம இவ்வுலகுகுச் சொல்லவு' ரனு பொண் ணை யிறகு, மதைபடி நடுசாலியும மலலா ஆஸ்ரமங்களிலும் பிதாச சியுடைடவரையும பலசாலியும ராஜரவ்டானை தாமேயாக்களை, பூபதியும மந்தரஜனுமான சலபனை நோகாது பிமதாம்பாலக கமஸ்பிமான வாசுகி ஸ்வ (யுகுபுமனை) சொலலுகிறவனைபோல, 'சய மதனை ராஜ்ரி ! கா ணனை ஆஜ் ரன் பெனறு பேரபுரிய்வனனுகிமென்று நி ரிவிபாழுது நீனைகிறாள பருஷசிரேஷ்டரே ! நீ யுத்தத்தில் அதி கக் காலனை டைய குதிரை யீன கடதாரை காலனை மறறவாகளினைவாகீனயும் பொனனு பலருனையும கெலலவுருகு நிருபராமுறிருகிறனை அரசரே ! அவனுடைய குதிரை ந கடிவாளகளோபிடிகுகும விஷ யத்தில (நருகீனபுரியபெனனுகிறென்று) நான அடி கடி உமமை வேணடுகிறேன அலலவா நி ருஷ்டனை அரஜனனை ஸரசியும கிறதகதரியமாயிருகிறேனை அவளரே நிருட (ஸரசி யும மகு தரியமாயிருகு ம) பதிதயினை இதிகாசகளிலிருக நாம காணபாற குட' எனறு கூறினனை பிறகு, மதரதி ரேதசாதிபதியான சலயன, அபிபாழுது பிரீ தினை நகரட கு பலகாலமாகீன கெலலுதிறதுமம உழுதடைய கமார வடான தூரியா தனைனாக கடி கு காலனை (பிரள வருமாறு) உரை கலானை ' ராஜ்ரீன ! வாசுகி ! இனனிலமை யான ரட சிகையுடைடவரீனை ! இவ்வாறு நீ மரண வுவாபாதை உணகுகு பிரியமான அனைதன் கயய ரான செயபாகுளைபோல கடி ருகிறேனை பரகாசிகரே ! பலகால மீனவனை நிருபரே ! வாகு த காரிய தறகு காலம துகுகுகவரீனை நதுக காரிய தறகு காலம முயறசி பாது காரியதறகு நி வாளனை பேர தனி தது சொலலுதில் விருபாழுவன வனனை காலம சுவாதீன கடி நி கு பிரியா பேர அபரிமிதபேர வலலுரசெரவ்வல் பெரு மை யுகாலனமனை தவறதயும நீயும காலனை மல வலி தது வலலுபோறறுகிறவனை ஸ்தனை,' வனனு சொலலுனை காலனை, 'மதரதி ராஜ ! ஸரவ்வ ருகு, நி பாபம பிரி வினர, பாரதது னைகுகு நீசவனை ராஜரடி அபரடிய அபரபோழு கு நாம காலு காலனை ரு சவ்ரி வாறறதது வளளவனையிரு' வனறு வேணடினனை சலயன, 'தின நி நழசி, தறபாழசி, பரங்கிகளை, பிறனைய பாழுதல வனை நி காபாறறுகவரீனை ! நி அறிவதினை பொருட்டி காலை செலலாம்பிரீ தறனை தறபாழசியோடுகூடினை எனனுடையவராதனதையும நி உனனைபோல அறிந்துகொள பிரபுவே!

தவறுதலில்லாமையாலும், குதிரைகளை ஓட்டுகிற ஸாமர்த்தியத்தினாலும், வரும் காலத்தில் வெயிலினக்கூடிய தோஷங்களை முன்பே உணர்ந்திருப்பதினாலும், அவ்விதமான தோஷங்களுக்குப் பரிஹாரத்தை அறிவதினாலும், நேர்ந்திருக்கின்ற தோஷங்களை விலக்குவதில் தக்க ஸாமர்த்தியத்தையுடையவனாயிருத்தலாலும் நீ இந்த ஸாரத்யம் செய்வதில் மாதலியைக் காட்டிலும் ஸாமர்த்தியமுடையவன். தோஷமற்றவனே! ஸல்யபதியே! ஆகையால், யுத்தரங்கத்தில் பார்த்தனோடு போர்புரிகின்ற என்னுடைய குதிரைகளை நன்கு நடத்துவோன் நீ சலிப்பற்றிருப்பாயாக' என்று கூறினான்.

முப்பத்தாவது அத்யாயம்.

(சல்யன் ஸாரதியாக வீற்றிருந்த தேரின்மீதேறிக் கர்ணன் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டது.)

துர்யோதனன், 'கர்ண! கிருஷ்ணனோடு கூடியவனும் மேலானவனை இந்த மத்ரராஜன் தேர்செலுத்துவதில் மாதலியைப்போல உனக்கு ஸாரத்யம் செய்வான். இந்திரனுடைய குதிரைகளோடு கூடின ரத்தை மாதலி எவ்வாறு நடத்தினானோ அவ்வாறு சல்யன் இப்பொழுது உன்னுடைய ரதத்திலுள்ள குதிரைகளைப் பிடித்து நடத்துவான். யுத்தகளத்தில் நீ ரதியாயும் மத்ரராஜன் ஸாரதியாகவும் இருக்கையில் சிறந்த ரதமானது யுத்தத்தில் நிச்சயமாகப் பார்த்தனை அடக்கிவிடப்போகின்றது' என்றான். வேந்தரே! பிறகு, துர்யோதனன் மறுபடியும் பலசாலியான மத்ரராஜனைப் பார்த்து, 'மத்ரராஜனே! காலையில் நேர்ந்திருக்கின்ற யுத்தத்தில் கர்ணனுடைய உத்தமமான குதிரைகளை ஸாரத்தியத்தில் அடக்கி நடத்தும் உம்மாலே எல்லாப்பக்கத்திலும் காக்கப்பட்டுள்ள ராதேயன் தனஞ்ஜயனை ஜயிப்பான்' என்று கூறினான். பாரதரே! இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்ட சல்யன், 'நான் ரதத்திலேறி அவ்வாறே ஸாரத்யம் செய்கிறேன்' என்று சொன்னான். சல்யன் ஏறுதல் கண்டவுடனே, கர்ணன் மனமகிழ்ச்சியுடன் ஸாரதியை நோக்கி, 'ஸூத! நீ எனக்காக ரதத்தை ஸித்தஞ்செய்' என்று அடிக்கடி விரைவுடன் சொன்னான். பிறகு, ஸாரதியானவன், 'மங்களம், ஜயிப்பீராக' என்று சொல்லி ஜயத்தைக் கொடுக்கிறதும் ஆகாசத்துக்கொப்பானதும் முறைப்படி அமைக்கப்பட்டதும் உத்தமமுமான ரதமானது

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

* —ஷோபபர்வம் 9-ம் பகுதம் சூசிபர்வத்தை காண்க.

கையிலெடுத்துக்கொண்ட வேறொரு விருத்திரனைப்போல மஹாயுத்தத்தில் நீ செய்வாயோ? தர்மராஜனையாவது பிடி, தனஞ்சயனையாவது கொல்; பீமஸேனனையும் இரட்டைப்பிள்ளைகளான மாத்ரீபுத்திரர்களையும் வதம் செய். ஆரவாரிக்கிறவனே! உனக்கு ஜயமுண்டாகுக. உனக்கு மங்களம். [illegible] பாண்டுபுத்திரர்களுடைய படைகளை [illegible] என்று கூறினான். பிறகு, முழங்கப்படுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான வாத்தியங்களுடைய பேரொலியைக் கேட்டவர்களான போர்வீரர்களுடைய ஆகாயத்தில் மேகங்களுடைய முழக்கம்போல [illegible] தனஞ்சயனையும் பீமஸேனனையும் [illegible] தர்மபுத்திரனையும் [illegible] பாண்டு [illegible] தாங்களும் ஆயிரம் [illegible] பாண்டவ [illegible] என்று கூறினான்.

[illegible] கர்ணனை [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] பாண்டவர்களைக் [illegible]

[illegible]

முப்பத்தோராவது அத்யாயம்

(கர்ணன் போருக்குப் புறப்படுகையில் துர்நிமித்தங்கள்தோன்றியதும், அவன் தன்னைப்புகழ்ந்து அர்ஜுனனுடைய வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்ததும், சல்யன் அதனைப்பொறாமல் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்து கர்ணனை நிந்தித்ததும்)

[illegible]

ಕವಿತೆ II

ಮಳೆಯ ಮೊದಲ ಹನಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಏಳುವ ಸುವಾಸನೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪೃಥ್ವಿಯ ಪರಿಮಳ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪರಿಮಳವು ಕೇವಲ ಮಣ್ಣಿನದಲ್ಲ; ಅದು ಬೀಜಗಳು ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯಲು ಕಾದಿದ್ದ ಸಮಯದ ಸಂಕೇತವೂ ಹೌದು. ಬೇಸಿಗೆಯ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಬಿರುಕು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಮೊದಲ ಮಳೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಅದು ಉಸಿರಾಡುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಪರಿಮಳದ ಆಳ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಪರಿಮಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾದದ್ದು ಜಿಯೋಸ್ಮಿನ್ ಎಂಬ ಸಂಯುಕ್ತ. ಇದನ್ನು ಕೆಲವು ಸೂಕ್ಷ್ಮಜೀವಿಗಳು ಉತ್ಪಾದಿಸುತ್ತವೆ. ಮಳೆಯ ಹನಿಗಳು ಮಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಗಾಳಿಯ ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಸಿಡಿದು ಈ ಸಂಯುಕ್ತವನ್ನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹರಡುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯನ ಮೂಗು ಈ ಸಂಯುಕ್ತವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿಯೂ ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮಳೆಯ ಪರಿಮಳ ಇಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವರಿಗೆ ಈ ಪರಿಮಳ ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಮರುಕಳಿಸುತ್ತದೆ. ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಮನೆಯ ಹೆಂಚಿನಿಂದ ಸುರಿಯುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಆಟವಾಡುವುದು, ಕೆರೆಯ ಏರಿಯ ಮೇಲೆ ಓಡುವುದು, ಮಣ್ಣಿನ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು—ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದು ಕಾಲದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅನುಭವಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಆದರೆ ನಗರೀಕರಣದಿಂದಾಗಿ ಈ ಅನುಭವಗಳು ಅನೇಕರಿಗೆ ಅಪರಿಚಿತವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕಾಂಕ್ರೀಟ್ ರಸ್ತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಮಳೆಗೆ ಈ ಪರಿಮಳ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ಸಂಶೋಧಕರು ಈ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಬಾಟಲಿಯಲ್ಲಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಮಳೆಯ ಪರಿಮಳದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನುಭವವನ್ನು ನೀಡಲಾರದು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಪರಿಮಳದೊಂದಿಗೆ ಬೆರೆತಿರುವುದು ಕೇವಲ ರಾಸಾಯನಿಕ ಸಂಯುಕ್ತಗಳಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಕಾಯುವಿಕೆಯ ಭಾವನೆ, ಒಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಸಂತೋಷ. ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದಲ್ಲಿ ಪುನರ್‌ಸೃಷ್ಟಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಕೆಲವು ಕವಿಗಳು ಈ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಪ್ರೇಮದ ರೂಪಕವಾಗಿ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಕಾಲದ ನಂತರ ಸಿಗುವ ಪ್ರೇಮಿಯ ಸ್ಪರ್ಶಕ್ಕೆ ಮಳೆಯ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಇದನ್ನು ಜೀವನದ ಕಷ್ಟಗಳ ನಂತರ ಬರುವ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ಸರಳ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಅನುಭವ ಕವಿಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ.

ಮಳೆಯ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಯಾವುದೇ ವಿಶೇಷ ಸಿದ್ಧತೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಮೌನವಾಗಿ ನಿಂತರೆ ಸಾಕು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಜೀವನಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಮೌನಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಬೈಲ್ ಪರದೆಯಿಂದ ತಲೆ ಎತ್ತದೆ, ಕಿಟಕಿಯಾಚೆ ಬೀಳುವ ಮಳೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಶಬ್ದವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು.

ಪರಿಸರ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದಾಗಿ ಮಳೆಯ ಮಾದರಿಗಳೂ ಬದಲಾಗುತ್ತಿವೆ. ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ, ಕೆಲವೆಡೆ ಅಕಾಲಿಕ ಮಳೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಮಣ್ಣಿನ ಪರಿಮಳವೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಆತಂಕವನ್ನು ಕೆಲವು ಪರಿಸರವಾದಿಗಳು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದ್ದ ಅನುಭವವೊಂದು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುವುದು ಕೇವಲ ಪರಿಸರದ ನಷ್ಟವಲ್ಲ, ಭಾವನೆಗಳ ನಷ್ಟವೂ ಹೌದು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಮಳೆಯ ಪರಿಮಳವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ವಾಸನೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ; ಅದು ಮಣ್ಣಿನೊಂದಿಗೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಅನುಭವಗಳೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಹೊಂದಿರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಮೊದಲ ಮಳೆ ಬಂದಾಗ ಒಮ್ಮೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಉಸಿರಾಡಿ ನೋಡಿ—ಅದು ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

[illegible]

இருந்தாலும் கற்றறிந்தவரே அல்லது மூடரே ஒருவனையும் மிருத்யுவானது விடுவதில்லை கற்றறிந்தவனே! ஆகையால், பார்த்தனோடு போர்புரியப்போகிறேன் தெய்வத்தைக் கடக்கமுடியாது. விசித்திரவீரியனுடைய குமாரனும் திருதராஷ்டிரனுடைய புதல்வனுமான துரியோதனராஜன் எப்பொழுதும் என்விஷயத்தில் மங்களகரமான செய்கையை உடையவனாயிருந்தான். அவனுடைய காரியஸித்தியின் பொருட்டு நான் பிரியமான போகங்களையும் விட முடியாததான உயிரையும் இழக்கிறேன். புலித்தோலால் மூடப்பட்டதும் சத்தமிடாத அச்சுகளுள்ளதும் ஸ்வர்ணமயமானதும் மூன்று *கோசங்களோடு கூடினதும் வெள்ளியினால் செய்யப்பட்ட திரிவேணுவுள்ளதும் உயர்ந்த குதிரைகளோடு கூடினதுமான இந்தச் சிறந்த ரதத்தைப் பரசுராமர் எனக்குக் கொடுத்தார். சல்ய! அவர், கனகமயமாய் விசித்திரமான வில்லையும் கொடிமரங்களையும் கதைகளையும் கொடிய அம்புகளையும், ஜ்வலிக்கின்ற கத்தியையும், உத்தமமான ஆயுதங்களையும், வெண்ணிறமும் கோரமான சத்தமுமுள்ள சங்கத்தையும் எனக்குக் கொடுத்தார். கொடிக்கம்பத்தோடு கூடினதும் இடியின் முழக்கம் போல் சத்தமுள்ளதும் வெண்ணிறமான குதிரைகள் பூட்டியதும் மங்களகரமான அம்பறாத்தூணிகளினால் சிறந்ததுமான இந்த உத்தமமான ரதத்திலேறிப் பலத்தோடு நான் அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் திடமாய் அடித்துக் கொல்லப்போகிறேன். அந்தப் பாண்டுபுத்திரனை யுத்தத்தில் எல்லாவற்றையும் அபகரிக்கிறவனான மிருத்யுவே எப்பொழுதும் கவனத்துடன் காப்பாற்றினாலும் யுத்தத்தில் நான் எதிர்த்து அந்தப் பயனையும் கொல்லுவேன், இல்லாவிடின் துரோணரை முன்னிட்டுக்கொண்டு யமனையடைந்து விடுவேன். அதிகப்பேச்சினால் யாது பயன்? யமனும் வருணனும் குபேரனும் இந்திரனும், பரிவாரங்களோடு ஒன்றுசேர்ந்து ஸமயத்தில் பாண்டவனை இந்த மகாயுத்தத்தில் காப்பாற்றினாலும் அவர்களோடுகூடவே அந்த அர்ஜுனனை ஜயிப்பேன்' என்று கூறினான்.

இவ்வாறு யுத்தத்தில் அதிகச்செருக்குள்ளவனும் தற்புகழ்ச்சி செய்கின்றவனுமான கர்ணனுடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டுச் சிரிப்புள்ளவனான அந்த மத்ரராஜன் அவமதித்துப் பரிகாஸம் செய்தான், மறுத்து மறுமொழியும் கூறலானான் 'கர்ண! தற்புகழ்ச்சியை நிறுத்து, நிறுத்து. நீ அதிகப்பெருமையுள்ளவனாயிருந்தாலும் அதிகவார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டாய். இந்த யுத்தத்தில் புருஷச்ரேஷ்டனான

* தேரின் உட்புறம்.

[illegible]

௪ 'சல்ய! இருக்கட்டும், இருக்கட்டும் என்று [illegible]'

[illegible] அந்த அர்ஜுனனுக்கும் யுத்தம் தொடங்கிவிட்டது. அவன

பூபபததிரணடாவது அத்யாயம

(கர்ணன், தனக்கு அர்ஜுனக் காட்டுபவனுக்கு அவன் விரும்பும் பரிசுப் பொருளாக உறுதிகூறியது)

* 'காமமன்யுதோஷகம்' என்பதன் மூலம், 'கதகக வெண்கலையொத்திருக்கும் கருடனை' என்பதன் இலக்கியிலிஷ மொழிபெயர்ப்பு.

அதில திருபதியடையாவிடில அவனுககு மறுபடியும் * ஸவர்ணமய மான கஜராஜனை நானகொடுபபேன அவவாறே பினனும் அவனுககு நலல யெளவனப பருவததிலுளளவாகளும் கழுகதிற பொன்னணி களை யணிநதவாகளும் பாடடுகளையும் வாதயஙகளையும் நன்கு கற றறிநதவாகளும அலஙகரிகபபடடவாகளுமான அநேகம ஸதிரீகளை யும் நான கொடுபபேன். ஆஜமீனேக காடடுகிறமணிதன அதில திருபதியடையாவிடின் அவனுககு நூறுயானைகளையும் நூறுகிராமங களையும நூறுதஙகளையும சிறநத ஸவாணததையும புஷடியுளளவை யும குணஙகள நிரமபியவையும சாநதமானவையும பாரதததை தாஙகுவதில திறமையுளளவையும நனறுகப பழஙகபபட்டவையு மான உததம ஜாதிகுதிரைகள பதினாயிரததையும நான கொடுப பேன ஸனகுகுத தனஞசயனைக காணபிபபவனுககுத தஙகமயமான கொமபுக குமிழகளுளளவையும கனறுகுடிகளையுடையவையும புதிதாக ஈனறவைகளுமான நானூறு பசுகளைகொடுபபேன. அர ஜமீனைக காணபிகினறமணிதன அதிலும் திருபதியடையாவிடின் மேலான ஐநதூறு வெளளைக குதிரைகளைக கொடுபபேன, பொன் னலஙகாரஙகளாலே மூடபபடடலைகளும நனறுகச சாணைபிழகபப படட ரதினஙகளிழைதத பூஷணஙகளையுடையவைகளும நனறு கப பழகபபடடவைகளுமான சிறநத பதினெடடுகுதிரைகளையும நான அவனுககுக கொடுபபேன. தனஞசயனை ஸனகுகுக காணபிப பவனுககு நிாமலமானதும் ஸவாணமயமானதும நனறுக அலஙகரிக கபபடடதும உததமமான காமபோஜதேசததில பிறநத குதிரைக ளோடு சோநதிருகினறதுமான ரததததையும நான கொடுபபேன. அர்ஜமீனைக காணபிகினற மனிதன் அதனையும் மதியாவிடின் அவனுககுப பறபல பொனனணிகளாலே மறைகபபடடவைகளும பொன்மாலையை அணிநதவைகளும் மேறகு ஸமுததிரககரையில தோனறினவைகளும் யானைபழகுபவாகளாலே பழகபபட்டவை களுமான சிறநத வேறு அறுநூறு யானைகளை நான கொடுபபேன். அர்ஜமீனைக காணபிகினறமனிதன் இதையும அலபமெனறு அவமதிபபானேயாகில, சிறநத வேறு பதினாயிரம சிறிய கிராமங்களை யும் நான அவனுக்குக் கொடுபபேன். மிகக செழிபபுளளவைகளும செலவங்களையுடையவைகளும அருகில காடுகளும் ஜலமூழுளளவை

* 'யானைபோன்ற வடிவமுள்ள ஆபரணங்களை கட்டிய பொன்னாலாகிய வேறொரு தேரையும்' எனபது இங்கிலிஷ் மொழிபெயர்ப்பு. 'யானைகளையே கோள்களைபோல்க கட்டிய எனினுமாம்' எனபது பழைய உரை.

களும் எங்கிருந்தும் பயமில்லாதவைகளும் மிகுந்த ஸம்பத்துடைய வைகளுமான அரசாகளே அனுபவிகத்தக்க பதினைஞ்சு கிராமங்களையும் (கொடுப்பேன்) என்ன தனஞ்சயனே எனக்குக் காண்பிப்பதினை அவனுக்குக் கழுத்தில் பொறுகளனகளையணிந்தவாகளும் மகததேசத்திலுதோன்றியவாகளும் புதிய யௌவனமுள்ளவாகளுமான நூறு தாவிகளையும் நான் கொடுப்பேன் அர்ஜுனனைக் காண்பிக்கின்ற மனிதன் இதனையும் அலபமென்று அலக்ஷியம் செய்வானேயாகில் அவனுக்கு அவன் தானே எதைவிரும்புவனோ அந்த வேறு வரத்தையும் நான் கொடுப்பேன். பிளளைகளையும் பெண்டாட்டியையும் தவிர, என்னிடம் வேறு எந்தப்பொருள இருக்கிறதோ அதையும் பின்னும் எந்தஎந்தவஸ்துவை மனத்தினால விரும்புகிறானோ அந்த அந்த வஸ்துவையும் நான் அவனுக்குக் கொடுப்பேன். எவன் கேசவனையும் அர்ஜுனனையும் எனக்குக் காண்பிப்பதினை அந்தமனிதனுக்கு ஒன்றுசோந்திருக்கிற கிருஷ்ணார்ஜுனாகளை நான கொன்று அவரிருவருடைய பொருளகளனைத்தையும் கொடுப்பேன்' என்று சொன்னை

• காணன் இவ்வாறான வார்த்தைகளை யுத்தகளத்தில பலவாறு சொலலிகொண்டு, கடலிலிருந்து தோன்றியதும் இனிய ஒலியுள்ளதும் சிறந்ததுமான சங்கத்தை ஊதினான மஹாராஜரே! தருமத்தை வைகளான சூதபுத்திரனுடைய அவரிதமான வசனங்களைக் கேட்டு துரியோதனன் ஸஹோதராகளோடுகூட மஹதோஷத்தை அடைந்தான். அரசரே! புருஷஸ்ரேஷ்டரே! அப்பொழுது உம்முடைய சேனையில நானகு பக்கங்களிலும் துருத்துபிகளுடைய கோஷமும் மிருதங்கங்களுடைய கோஷமும் வாத்திய முழக்கங்களுடன கூடின ஸிம்மநாதமும யானைகளுடைய சப்தமும் தோன்றின அவ்வாறே மிகுந்த மனக்களிப்புடன கூடின யுத்தவீராகளுடைய சப்தமும் தோன்றிற்று அவ்வாறு மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன்கூடின ஸைன்யத்தில அப்பொழுது ஸஞ்சரிகின்றவனும் தற்புகழ்ச்சிசெய்துகொள்பவனும் பகைவாகளைப் பீடிக்கின்றவனும் மஹாரதனுமான ராதேயனை நோக்கி மத்திராஜன் உரக்கச்சிரித்து இவ்வாறான வசனத்தை மறுமொழியாக உரைக்கலானான

முபபதது மூனருவது அத்யாயம்

(கர்ணனுடைய சேருக்குமொழிகளைப் பொறுத சல்யன் கர்ணனை இகழ்ந்தது)

சலபன, 'ஸூதபுதரே! நீ நினையாதே பொனனையும் சிறநத யானைகளையும வீரரகளைகொடுகக்கிறாய இபபொழுது நீ தனஞசய னைப பாரதது போகிறாய ஸூதபுதரே! (ஆஜ்ஞானனைத தெரிவிக கிற) மனிதனுககு நீ ஸவாணதனதையாவது ஒ ததமமான யானையை யாவது ரானமாகக கொடாதே தனஞசயனை நீ பாரபபாய பலதது ணை மதஙகொணடவனை நீ குபேரனபோலப பொருளோ செலவிடு கிறாய ராகேய! யதனாலனறியே இபபொழுது நீ தனஞசயனைப பாரபபாய நீ மூடனைபபோல அதிகமான பொருளோ செலவிடப போகிறாய தகாதவாகளுககு அளிபபதிலலவரும தோஷகளை நீ அஜ்ஞானதது ணை கொணடு கொளளமலலே ஸூத! மகாதமனதை நீ மிகுதியாகக கொடுபபதாக வெளியிடுகிறாயே மகாதமனதை தைகொணடு மனனை பலவித யாகஙகளாலே தேவாகளைப பூஜிபப தாகு முடியும் நீ அநதத தனஙகளாலே யாகமசெயவாயாக நீ, அறி யாகமமிலலை, கிருஷ்ணரஜ்னாளாக கொலலுதாகு விருமபுவது வீணை யுதததில, ஒரு நரியினுலே இரணடு ஸிமமஙகள கொலலபப டடனவென்று நாம கேளபபதிலலே வேணடாகூடாததைத நீ வேணடுகிறாய ஆணமையில வீரவாகளிழுகினறன ஸனனத கடுகக கூடிய ஸேனைதாகள மனகு இலலை நீ காரியாகாரியஙகளை அறிய வில்லை ஸமதேகமிலலாமல காலகதினுலே பரிபாகமடைகதவனுக இருகிறாய பிழைததிருகக எணணுவதொணடு எவனதான ஆதத மிலலாதனவையும காதால கேடகாதகாதவையுமான பலவாதனைத களை சொலலுவான? கழுகதில கலலைபபோல மனதொணடு இருகை களாலும கடலைத தாணடுவதுபோலவும மலையுசசியினினறு கீழே விழுவதுபோலவும உனனிருபபம் இருகினறது நீ நனமைபபடை வதறகு விருபபமுளளவனுலல, அணிவகுகபபட்ட எலலாசசேனை களுடனுமகூடின எலலாபபோரவீராகளோடும சோதநலலுவும, நனருகுகாகபபட்டவனுகவும தனஞசயனோடு போரபுரிவாயாக திருதராஷ்டிரபுதிரனை தூயோதனனுடைய நனமையினபொ ருட்டு உனகாக நான சொலலுகிறேன தீங்குசெயவதறசாக அனறு உனகாக பிழைததிருபபதில விருபபமிருகுமானால் எனனால சொலலபபட்ட இநதவிஷயததில சிரததைபபாராட்டுவாயாக' எனறு

கூறினான் கர்ணன், 'சல்ய! என கோளவிமையை ஆகாமாகக் கொண்டு யுகுதிரில் ஆஜ்ஞனை எரிபாராகிறோன நீயோ பிரதிர னைனு மெபாகெலாள டுகுரு நீ எனனோப பயபடுதுவகுரு விரும்புகிறாய எனனை நிகர ஆபி பிராபதிகினனு ஒருவனும இபபொழு நு நிருபபமுடியாகு வஜ்ராயுதியான இநதிரனலும எவ விதநதிலும முடியாகு அவவாறிருக்க, மனிதனலை எவவிதக முடி யும?' எனறான இவவாறான சாரண வாகயஙகளாலே வாகயாநுவிலை மநதிராஜ்ஞன சல்யன பிரதிபல காலனை அதிக்கமாக கோபபடுட வேணடுமெனற எணண வநகொணடான மு முழொழி கூலனான:

'கரண! பலருனனுடை பகருகிறவகநதிலுமே காரணமிறநதி னைன நு விதிபடடனை காநதம, வேரமுனை பயனை காநதம, கொருபபுக கொடபானனைகாநதம, ஒனறநினைகிறன ஒனறநதொடரதியுளளவை காநதம், கழுகு இரைகாகனபுனை பயனைகாநதம, கூபாடையுளள நுனி யிடனகூடியவைகாநதமான அமபுகளை உன்னை யமபொழுது உனனை நிநகத பரதியாகுனி நிறகிறிம எவவபஸதியான பாரத சுனை நிநகத விலலை எறிநதாய! பலை மையத தகிகதரிசெய நு குண்பது னைகளினைகினற அமபுகளால வாரி பழுது உனனை அடபடுதுவ ஆரி பாழுது நீ பாணடவனை பறறினை பெரனனையும் விடடிருபபாய ஸூநுபுநதிர! நாயினமடியில படுநதிருகிற ஒரு சிஙகுழுனை நு சாநினை பிழிகுதுநருவநறகு எவவளவு விரும்புவீரோ அவவாறே பாரதருடனகூட பிரகாசிகினறன பாரதநினை மேலநதிலை ஜயிக வேணடுமெனறு விரும்படபிரய ? நீ இபபோத நு ஆஜ்ஞனைஞநி யுந கமபிரையிருமபுவது நு சுலபம நீ பாடபடட நும கூரமையான யுளள நுனான நு நினையாட பூரியிலலாதவடி (அதனமூனையில மாகயி னால) அழிபபதறகாகவும கூரமையான பாணஙகளால (நுனிமேல) குறநதவெனறு எணணபபடுகிற நு சுலப! நீ மிகக கூரமை யுளள ஆயுதநதினாலும நுனி மழுகபபான பொரளை யுளள ஆஜ்ஞனை நினறு இபபொழுது போரபுரியுமபடியால மிகக கூரமை யுளள நுனியுடனை கூடின காரணதனாலு சுடி மழுகபபடடதி லலையா அகநகளையும உரைகு நாம கொளளுகிறோம இனனைபபருவநதி லுளள நும விவேகமறறதுமான ஒரு அலபமாறறனை வேணகுகிறதி கூடியதாகக கோபபடடனை நாம பிடரிமயிருளள நும பொரி நாமான வலிமமதனதை நெருஙகி எவவளவு சனனைசெயவதறகு அஞசுகு

---

* இரணடிததிவருதலால ஒருசுலோகம விடபபடடது

மோ அவ்வாறே நீ இப்பொழுது பாரதனை அழைக்கிறாய். ஸுத புத்ர! வனத்தில் மாமரத்திலை திருப்தியடைந்த ஒரு நதி மஹா வீரியமுள்ள ஹிமம தங்கள வ்வாறு அழைக்குமோ அவ்வாறு ராஜபுத்திரனே நீ ரணனை ஆசு அழைக்காதே, பாரதனை எதிர்த்து ஸாரதனை அடையப்போகிறாய காண! ஏகாலபோன்ற தந்தங்களையுடையதும் மதமபெருகுகின்ற கனனங்களுடனும முகத்துடனுமமான பெரியயானையை ஒரு முயல அழைப்பதுபோல்ப பாரதனை தனஞ்சயனே நீ யுத்தத்திற்கு அழைக்கிறாய (நீ) பாரதனே யுத்தம் செய்வதினாலபொருட்டு விரும்புகிற காரணத்தினால, மிகுந்த விஷமுள்ள தும கோபத்தினால நிறைந்ததும புறறிலிருப்பதுமான ஒரு கருநாக தனை அவிவேகத்தினால தடியினாலடி ங்கிறாய காண! மூடனனே நீ பிடாரிமயிருள்ளதும் தோபமகொண்டதுமான ஒரு ஹிமம தங்கை ஒருநரி எதிர்ப்பதுபோல நவஹிமமனை பாண்டவனே எதிர்த்துக் காஜிசகிறாய காண! அழகிய சிறகையுடையதும பக்ஷிகளுள சிறந்ததும அதிவேகமுள்ளதுமான கருடனை ஒரு பெண்பக்ஷி போருக்கு அழைப்பதுபோல்ப பிருதாபுத்திரனை தனஞ்சயனே யுத்தத்திற்கு அனுப்புகிறாய நீ எல்லா ஜலங்களுக்கும நிதியும, பாம்புகளுமான உருவ தத்துடன கூடியதும, நிறம் திமிங்கிலங்களாலடாகத்தும, சந்தரோதய காலத்தில விருத்தியடைகின்றதுமான ஸமுத்திரத்தை ஓடம்மூலம் தாண்ட விரும்புகிறாய காண! துஷ்பிரவாதத்தியமபோன்ற முழுக்க மூளளதும், கூர்மையான தொடங்களையுடையதும, கனமுள்ள முடம்பும் திறமையுள்ளதுமான ஒரு விருஷபத்தை ஒரு கன்றுக்குட்டி சண்டைக்கு அழைப்பதுபோலநீ பிருதாபுத்திரனை தனஞ்சயனே யுத்தத்திற்காக அழைக்கிறாய காலத்தில் பாணங்களாகிற ஜலத்தைப்பொழியும மாணனாகிற ஆஜனனைக்கிற பெரிய மேகத்தை, தவளையானது உரக்கக் கூப்பிடுகின்ற பெரியமேகத்தை எதிர்த்துக்காஜிப்பதுபோல, எதிர்த்துக்காஜிக்கிறாய காண! வீட்டைக்காத்திருக்கின்ற நாயானது காட்டிலிருக்கும புலியைக்கண்டால் எவ்வாறு குரைக்குமோ அவ்வாறே தனஞ்சயனைக்கு நாவபாகியாப (பாரதது) நீ குரைக்கிறாய காண! காட்டிலவஷிக்கின்ற ஒரு நரி முயல்களாலே சூழப்பட்டதாக எதுவரையில ஹிமமதை நப பாக்கவில்லையோ (அதுவரையில) தனனை ஹிமமயாக நினைத்துக்கொள்ளும. ராதேய! அவ்விதமாக, பகைவர்களை நல்லபவனும் மனிதருள சிங்கம்போன்றவனுமான அர்ஜுனனை யுத்தத்தில பராமமிருக்க துக்கொண்டு நீயும உனனை ஹிம்மமாக எண்ணிக்கொள்ளுகிறாய ஒரு ரதத்தில வீறறிருக்கின்ற

வர்களும் ஸோமசுருதாகூவரோனறவர்களுமான கிருஷ்ணராஜனர்களை வதுவரையில் நீ பாராமலிருக்கிறாயா (அதுவரையில்) நீ உனனுடைய புலி மனது மணணினிகொளளுகிறாய கூண! மதராயுதத்தில் நீ காணமலுதறியுடைய ஒலியைக கேளாமலிருக்கிற அவ்வளவு வரையில்தான உனறைல நினைததபடி. சொலலிக்கொளளமுடியுமா? நீ, சகுனி, வில இவைகளுடைய சபதஙகளால பதறுதறுகுகளையும மறறொலலியிடுமபடி செயகினறவனும காலிகனறபுலி போனறவனுமான நனஞசயனைக்கணடு நீ நரியாக மாறிபோகிறாய மூட! நீ எபபொழுதுமே நீ நரி எபபொழுதுமே நனஞசயன வில்லாக வருகற வீரனை படைபடுதினாலே நீ நரியாலக காணபடுகிறாய பலா பலதில பூனையும எலியும எலலாதமோ, புலியும நாயும எலலாதமோ, ஸிமமமும நரியும எலலாதமோ, யானையும முயலும எலலாதமோ, ஸத்தியமும பொயயும எலலாதமோ, அமிருதமும விஷமும எலலாதமோ ஆவாதமோ பாரதகுனம நீயும உங்களிடதிலுளளசெயகைகளாலே பிரஸிததிபெறறவாகளாயிருகினறீரகள' எனறு கூறினான

மூபபத்துநானகாவது அதயாயம

(கர்ணன் மர்மங்களை வெளிபிட்டுச் சல்யனை நிந்திதத்தது)

அளவுகடநத வலலமையுளள சலயனுமைய நிகதிகடபடட ராமதயன மிகக்கோபமகொணடு சலயன கடுஞசொல சொலலுதலால, 'ச சலயன' எனறே நிசசயிதது, அவனைபபாரதது வசனிகலானனை 'சலய! குணசாலிகளுடைய குணஙகளைக குணமுளளவமென அறிவான குணமிலலாதவன அறியமாடடான நீயோ எபபொழுதும குணஙகளைவிடடவன குணகுணஙகளை நீ எபபடி அறிவாய? சலய! அரஜுனனுடைய மகாஸதிரஙகளையுமகோபததையும வலலமையையும வில்லையும பாணஙகளையும நானறிவேன அவைகளை அவவாறு நீ அறியமாடடாய சலய! அரசாகளுள உததமனன கிருஷ்ணனுடைய மகிமையை நான எபபடி அறிகிறேனோ அபபடி நீ அறியமாடடாய சலய! இவவாறுக, நான எனனுடைய வீரியததையும பாணடவனிடதிலுளள வீரியததையும அறிகிதே சமனடசெயவதறகாக அவ்விருவரையும் அழைகிறேனேதவிர விடடறுசகிறெருபடை(எதிரபபது)போலனறு சலய! நலல கடகிகளுளளதும இரதததபப

---

* அமபு, ஆயுதமனி, முள.

பாணம்செய்வதும் ஒட்டாறறதும் அம்புத்தூணியில் படுத்திருக்கின்ற
தும் சிறகுகளுள்ளதும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டதும் நன்றாக அலங்க
ரிக்கப்பட்டதுமான இந்தப் பாணமிருக்கிறது. அநேக வருஷமாகச்
சந்தனப் பொடியினால் பூஜிக்கப்பட்டதும் ஸர்ப்பமயமானதும் விஷ
முள்ளதும் உக்கிரமானதும் மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகள் இவை
களுடைய கூட்டங்களைக் கொல்லுவதும் கோரவுருவமுள்ளதும்
மஹாபயங்கரமானதும் கவசங்களையும் எலும்புகளையும் பிளக்கின்றது
மான இந்த அம்பானது உறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. நான் கோ
பங்கொண்டேனானால் இந்தப்பாணத்தினால் மேருமலையைக்கூடப்
பிளப்பேன். அந்தப்பாணத்தைக்கொண்டு பல்குனனையும் தேவகியின் புத்
திரனை கிருஷ்ணனையும் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] விருஷ்ணிவீரர்களு
டைய ஐசுவரியமும் கிருஷ்ணனிடத்தில் [illegible] திருக்கின்றது
எல்லாப் பாண்டுபுத்திரர்களுடைய வெற்றியும் பார்த்தனைப் பொறுத்
திருக்கின்றது. இவ்விருவரையும் [illegible] எவன் திரும்புவதற்
குத் தகுந்தவனாவான்? புருஷச்ரேஷ்டர்களான அவ்விருவர்களும்
ஒன்றுசேர்ந்து தேரின்மீதேறி என்னொருவனை லக்ஷியம்வைத்
துப் போர்புரிவதற்காக வந்திருக்கின்றார்கள். சல்ய! என்னுடைய
நற்பிறப்பைப் பார். அத்தை அம்மான்களிடத்தினின்று தோன்
றினவர்களும் நூலில்கோக்கப்பட்ட இரண்டு மணிகள்போலவும்
ஸஹோதரர்கள்போலவும் ஒற்றுமையுள்ளவர்களுமான அவ்விரு
வரையும் என்னால் கொல்லப்பட்டவர்களாகப் பார்ப்பாய் சல்ய!
அர்ஜுனனிடத்தில் காண்டீவம் இருக்கின்றது கிருஷ்ணனிடத்
தில் சக்கரமிருக்கின்றது அவர்கள் ஹநுமானையும் கருடனையும்
கொடியாகக்கொண்டவர்கள் இங்ஙனமிருப்பது பயப்படுகிறவர்களுக்
குப் பயத்தை உண்டுபண்ணும் எனக்கு ஸந்தோஷத்தையுண்டு
பண்ணுகின்றது நீயோ கெட்டஸ்வபாவமுள்ளவன், அறிவீனன்;
மஹாயுத்தங்களில் பாண்டித்தியமற்றவன், பயத்தினால் பிளக்
கப்பட்டுப் பயத்தினாலே பொருத்தமில்லாத பல வார்த்தைகளைச்
சொல்லுகிறாய். இழிவான தேசத்தில் தோன்றியவனே! நீ ஏதோ
ஒருகாரணத்தினால் அவ்விருவரையும் புகழுகிறாய். அவ்விருவரை
யும் யுத்தத்தில் கொன்று பந்துக்களுடன் உன்னையும் இப்பொ

ழுது கொலலபபோகிறேன் பாபபிகளதகதில பிறநதவனை! கெடட
புதகதியடையவனே! அநபமேன! கஷதகதரியாகளுள அதபமேன!
நீ கிணேகிதருபபியான ரதகதரு ஏவல எனனைக கிருஷணனைஜ ஜனன
ளிடமிருநது பாபபரிதகதுகிறாய? அவனாலேன எனனை இபபடி ழுது
கொலவாகமேளை, அவாகளனைறதலன காண கெகலலுமேவமேறை, எனன
னுடைய டலதகதைக கணகு அறிநதவலலவ காண பிருஹஸபதி எனற
களிடகதிலிருநது பயபபடடேன நிகரதகாடட பிதரதத
தில பிறநதவனை! காண ஓருவனைக ஆயிரம வாஸுதேவரகள எபபட
தூர நகரகணகான பலகுணனைபபோ கெகலமேவனை பிசாமலிரு
சலைப! லைநிரகளும பலகோடிகளும பிருதகாகளனைபப ஸாதேயகி
ழில கூடடிய ஜனதகளன மேனகதகதியனைப பிசவ நகிறாரபோ பிபருமை
பானனமயாகட பாடுகினறலவகளும முனபு அபாஜனகடட ஞக
நிதியில பிரமமணனகளில உளளபடி உணவுகடடலவகளும
சாரதகமகளின மததிரகாகளின பாறபியலவகளுமன காலதை
கூன எனனிடமிருநதானது எனன மூடன! நீ ஓபபமனறதறன
நிகாடடாவில நினகரு மதமொழி சொல இழிநததான மகதி
நேசதகதில பிறநதவன மிகதிரகதபோகி எனபோமாழுதபோ
நரகமே எனன பலகுகிறீரகளை அவன மதபபாளன. அநபமான வாகதி
யதனைதர எனறில்லலுகிறவனும காடடனுபபின மதபபாளன
மேமைபபதில்லலை மதபபாளகள எனபோமாழுதபோ நெகட மனைமுடைய
வன, எபபோமாழுதபோ பிரிய மெலலபவன, காட லவபபாவமுளளவன,
இனனும சொலல எனகடமன எளமையபோமதபபோ நகாதது ஜனம
ளனிடததில உணடாயது காம பெட டிருகுகிறதை தகாணன, மகன,
தநத, மாமி, மைமன, அடமன, வயதானதாரி, மகள, மருமகனதாயன,
பேரன, மறற உறவினரகள, நணபரகள, நெருஙகியவரகள, அநதரஙக
அடிமைகளாயிரம,அடிமைகாரிகள யாவருமே கூடுகிறாரகள அறியா
டடவாகளும அறியாதவாகளுமான மிலலைபபாஷைகள தெ
இநதப பாஷை பருஷஜாதிகளன சேரகினறனவள ஒழுஙகுகெட
வாகளும வாபோமாழுதபோ மாகஙகளத சாபபிடுகிறவரகளும
கினறவாகளும வீடுகளிலிருநது தகாடமாமலதடனகூடினன சாபபிடு
னறவனைப னனிவிடடு அழுகினறவாகளும சிரிதகினறவாகளும ஒனறுக
கொனறு ஸமபாஷிகினறபோமாழுதபோ பிரிதகினறவாகளும நினைததபடி பே
ளிலலாத வாகனஙகளன ரதசாலலிரு தாணடி ரதமகதிரைகள பாலன
பிரயாதகதிகினறவாகளும காவலுளளவாகளும பிரஹிதகதும அமை
களகமுமான செயகைகளுளளவாகளுமான மததிரகாகளிடததில

தாமமானது எவ்வாறு இருக்கும்? மத்திரதேசத்தில் பிறந்தவளே! பகைமையாவது நேர்நல்ல காரியத்தை செயல்களை செய்யாதபோது அறிஞனை மகத்திரணிடத்தில் நேர்நல்ல தன்மை இல்லை மத்திரனன் எப்பொழுதும் பாவமுள்ளவனை மகத்திரகர்களிடமும் காந்தாரகாளிடமும் தூயமை நாசமடைந்து 'அரசனே யாசம செய்யவிடவுனைகளைகொண்டு யஜமானனை செய்யவிடுகிம யாகத்தில் ஒருவனை எவ்வாறு நாசத்தை அடையுமோ, சூத்திரனுக்குஸமஸ்கார பங்கத்தை செய்கின்ற பிராமணன் எவ்வாறு அவமானத்தையடைவானே, பிரமமதவெறிகள் இவ்வுலகத்தில் எப்படி பழி தீமை எவ்வாறு அவமதிப்படையடைகின்றார்களோ, எவ்வாறு மணிதன மத்திரதேசத்து மணிதர்களோடு சேர்ந்தது பழிதலைகிறதோ அவ்வாறுக உனவிஷ்டம நாசமடையவேண்டுமே தேவியே! உனக்கு விஷ்டம தனம அது எப்படியாழ்தும உனை குடிமகளுக்குங்கூட வேண்டாம புதல்வன் மத்திரத்திலுள்ள எனலால ஸாவசாத்தியும செய்யப்பட்டிருக்கின்றது' எனறு இவ்வாறு தேவியை கொண்டாடப்பட்டவனுக்கும் விஷ்டம்வத்திலுள்ள மிகுதிபடுத்தவனுக்குமகறறறிந்தவர்கள் பரிகாரம் செய்கின்றார்கள அதுவும ஸத்தியமாகக் காணப்படுகிறது இவ்வாறான நகை அறிந்தவனன் நீ பிரமாணமிரு அலல்து, இவ்விஷயத்தில் மறுமொழியாவது கூறு ஸ்திரீகள சாரயத்தினால் மித்ரமயகங்கொண்டு தூண்டுகின்ற அவிழ்த்தெத்திருக்கிறார்கள் அந்தஸ்திரீகள் இஷ்டப்பட்ட புருஷர்களுடன் சோகமடைபெறாவகளாகக் காமஸுகத்தை அனுபவிப்பதில் பறறுதலுள்ளவர்களாயிருக்கின்றார்கள அவர்களுடைய புத்திரனன மத்திரர்கன் எவ்வாறு தாமதனதை சொல்லுவதறகுத் தகுந்தவனவான? மாதர் ஸ்திரீகள ஓட்டைகளிலும் பல்வும கழுதைகளிலும் நினறுகொண்டே மூத்திரத்தை விடுகின்றார்களோ, தாமத்தினினறு தவறினவாகளும அந்த அந்தக் காரியங்களில் லஜ்ஜையறறவாகளுமான அந்த ஸ்திரீகளுடைய புத்திரனன நீ இப்படி மொழுது தாமதனதை சொல்லுவதறகு விரும்புகிறாய் கஞ்சியை எவ்வண்டப்பட்டவளான மத்திரதேசத்து ஸ்திரீயானவள் பின்தடங்கலோச சொறிந்துகொள்ளுகிறாள கஞ்சி கொடுப்பதறகுப பிரியமறற மத்திரதேசத்து ஸ்திரீ, 'எனகுப பிரியமான கஞ்சியை எனனிடத்தினினறு ஒருவனும கேட்கவேண்டாம. பிள்ளையைக் கொடுப்பேன, புருஷனைக கொடுப்பேன, கஞ்சியையெனின நான கொடேன' எவ்வாறு குரூபமான இவ்வித வசனத்தைச சொல்லுகிறாள மத்திரதேசத்துப பெனகள பெருமபானமையாகருதுவாகாதவாகளும பருத்த உருவமுள்ளவாகளும வெடகமறறவா

களும் கம்பளியிலை மூடப்பட்டவைகளும் பெருந்தீனியுள்ளவர்களும் செல்லரித்த தகரு விட்டவைகளுமாயிருக்கிறார்களென்று டிருக்கிறேம் ஜலமலங்களை விடுதிவிடு பிருஷ்டகண்டுபுழியில் தேய்த்துவிட்டுச் சௌசமற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள் ஜலங்களும் மண்களாலும் சுத்தியாக்காத அசுத்தியங்களை நித்தியம் உசிஷ்டர்களாகவே ஆகின்றார்கள் மயிர் துணிகளுடைந்த கந்தலிலைகளில் நித்தியம் உசிஷ்டர்களாகவும் குலஸ்திரீகளான செயல்களுள்ளவர்களுமான மகஸ்திரீகளோடுபறறிய இதமுகமான அங்க விசேஷங்களை எண்ணும் மறறவர்களாலும் சொல்லத்தக்கனவாகும பாபிஷ்டத்தில் தோன்றினவர்களும் நீலோசர்களும் நாமங்களை யுடையில் திறமையற்றவர்களுமான மகஸ்திரீகளாலும் ஸ்திரீ துவேஷர்களும் ஜனங்களும் ஸௌபீராதிகளும் உலகிதமாக இவ்வுலகில் தாமதத்தை அறிவார்களா? போகிலடிரகடபடுடு சாபமெனபது சுத்தஸ்திரியைக்கு ஸாதுக்களால் நமஸ்கரிக்கபடாமடட நிக முக்கியமான தாமமெனறு நாம் கேடடிருக்கிறோம மரணத்திலை வீரஸ்வர்க்கத்தை விரும்படினார்களுக்கு யுத்தத்தில் தான ஆயுதங்களை பிரயோகிக்கவேண்டுமென்பதான முக்கியமான விருபபம் பதிவிரதாஸ்திரியும திருதராஷ்டிரகுமாரனுமான துரியோதனனுக்கு அபாயபபட தான பிரியஸகாவாயிருக்கிறேன் என்னை உயிரும எனனுடைய பொருளனைத்தும் அவனுக்காகவே பாபிஷ்டத்தில் தோன்றியவனே! கம்மிஷயத்தில் நீ மலலாவகையாலும் சகுருவை மேலடை பிரயோகத்தாலை நீ பாண்டவர்களால் வசபபடுத்தபபட்டவனெனபது வெளிபபடை தானந்திரர்களால் காமஜனெனவெலலமுடியாத துரியோதன போன்ற தூறுபேராலுங்கூட எனனை போனில வெலல எவனித்தனிஞலும முடியாத வெபபத்திலை தூண்டபபடாமனபோல நீ இஷ்டபபடி புலமபு, வதசியை, க்ஷத்திரிய தாமத்தில் நிலை பெறறவனை தான பயமுறுத்தக்கூட முடியாதவன ஆசாரியரான பரசுராமரிலே யுத்தங்களில் திரும்பாதவர்களும் சரீரத்தை விடுகின்றவர்களுமான புருஷசிரேஷடர்களுக்கு எந்த கதி உண்டென்று அவனுடன சொலலபபடடதோ அந்தக்கதியை தான நினைக்கிறேன எனனை உத்தமமான புருஷனினை ஒழுக்கத்தில் நிலை பெறறவனெனனும சோதரனாகவோ கபபத்தற்கும பகைவனாகவோ கொலலுக்கறகும முயலகின்றவனெனனும் நலல ஒழுக்கத்தில் நிலைபெறறவனெனனும நீ அறிவாயாக மதாகாத! எனனை இந்த அபிபபிராயத்தினின்றும திருப்பும பிராணியை தான மூவுலகிலும காணவில்லை. இவ்விதம

என்னுடைய எண்ணம் நிலவாரதக திகரிகரு கண்டு நீ போரம விரு பயருதிருனை மன பலவாரகதைகளைப பேசக விரும்பி படிகிறாக ருள இழிவானவனே! உனனைகபொனறு புலாலுணபவருகருக கொ டேன் சலய! திருகராஷடிரன் தரிபோதனனை திருவருக தும் கரனபனெனறிற சனமனம, ஸாரதியாக பிரமரருனனை பும அவ வாதம், பொறுமை இமமூனறுமும நீ ஜீவிதிதிருபபிரும மகதிர காக! மறபடியும நிவவாரன வாகிய கதைக நீ உரைபபாயாகில உன தலையை வஜிரகருகரு ஒபபான கதாதாரதிரஞசேல கீழே விழும படி செயவேனை இழிவான கெதரதில பிறகவனே! 'திருஷணனும அரஜுனனுமாவது காணனைக கொனறாரகள, அலல தி கரனனுவது அவரகளைக கொனறாரன' எனறிற திரத விஷயதைக இப பொழுது கேட பலரகள கேரில பாரகக்கும படிபினறனர' எனறாரன. அரசரே! ராதேயன நிவவாது சொலலழிவிடடு மறபடியும மதிதிர ராஜனைப பாரகக பரபரபபிலலாகவஞசி, 'ஏபா, ஏபா' எனறு சொனனானை

மூபபதைநதாவது அத்தியாயம.

(சல்யன் அன்னத்தையும் காத்கையையும் பற்றிய கதையைச் சொல்லியது)

பெரியோய! சலயன, போரில மகிழுகின்றவனும புதிர தபுதி ரனுடைய காரனஙகளைப வாதஙகளாலேயே டி ஒரு திருஷடாதருகு கை எடி க்க காடடிகொணடு மீணடும காரனனைநோகி கூறலா னான 'தாமதருக மூகனமையாகவிகாணட காரன விதிபபடி யாகஞ செயகிறவரகளும புக்ஷயரளில திரும்பாதவாகளும மூடிகு டபப டவாகளுமான மனனாகளுடைய எம்மதிதில பிறகதவன காரன! சாரரபகதில மதஙகொணடவன எவவாறிருபபானை நவவாறு நீ காணபபடிகிறாய ஆதலால, புதிதிருகல நனனெறியை உனகுஇபபோ மூது சிறனகதினைசிகிறனை செயயபபடி மகிறனன காண! எனறால உரைகபபடிய உபமானமாகிய இநதத காரனதாகஙகளை நீ தெரிகதுகொள நீசனே! மூலதிலை இழிகதவனே! கேட பிறகு உனனிஷடபபடிசெய காண! பிய சபதஞ செயமாடடவனே! திரபரதியான எனனை நீ கொலலாதிருபபதில, நனறே நறற பலனான து எனனிட திலை திறதுவிலலையென நீ காணஎணணுகிறாயை, புதிதிருகினறவனுமை விசேஷமாக அரதமுகு ஙனமைபபை விரும்படினறவனுமான காண்

ஹி காண்டீவஸ்ய ஸாரோ(அ)ஸி ஸர்வஸத்ரவிதாரண: ।
ஸர்வாயுதவிதாதா ச ஸர்வஸத்ரவிநாஸந: ॥ 1
ஸர்வாயுதாநி தீவ்ராணி ஸர்வே சாஸ்த்ரவிதஸ்ததா ।
ஸர்வே ஸர்வாஸ்த்ரவிதுஷோ ஹதாஸ்தே ஸவ்யஸாசிநா ॥ 2
ஸ்ரீமாந்ஸர்வாயுதவிதாம் ஸ்ரேஷ்ட²: ஸர்வாஸ்த்ரவித்தம: ।
ஸர்வாயுதாநி ஸர்வாணி ஸர்வாஸ்த்ராணி ச ஸர்வஸ: ॥ 3
ஸர்வாயுதவிதாம் ஸ்ரேஷ்ட²: ஸர்வாஸ்த்ரவித்தம: ।
ஸர்வாயுதாநி ஸர்வாணி ஸர்வாஸ்த்ராணி ச ஸர்வஸ: ॥ 4
ஸர்வாயுதவிதாம் ஸ்ரேஷ்ட²: ஸர்வாஸ்த்ரவித்தம: ।
ஸர்வாயுதாநி ஸர்வாணி ஸர்வாஸ்த்ராணி ச ஸர்வஸ: ॥ 5
ஸர்வாயுதவிதாம் ஸ்ரேஷ்ட²: ஸர்வாஸ்த்ரவித்தம: ।
ஸர்வாயுதாநி ஸர்வாணி ஸர்வாஸ்த்ராணி ச ஸர்வஸ: ॥ 6
ஸர்வாயுதவிதாம் ஸ்ரேஷ்ட²: ஸர்வாஸ்த்ரவித்தம: ।
ஸர்வாயுதாநி ஸர்வாணி ஸர்வாஸ்த்ராணி ச ஸர்வஸ: ॥ 7
ஸர்வாயுதவிதாம் ஸ்ரேஷ்ட²: ஸர்வாஸ்த்ரவித்தம: ।
ஸர்வாயுதாநி ஸர்வாணி ஸர்வாஸ்த்ராணி ச ஸர்வஸ: ॥ 8
ஸர்வாயுதவிதாம் ஸ்ரேஷ்ட²: ஸர்வாஸ்த்ரவித்தம: ।
ஸர்வாயுதாநி ஸர்வாணி ஸர்வாஸ்த்ராணி ச ஸர்வஸ: ॥ 9
ஸர்வாயுதவிதாம் ஸ்ரேஷ்ட²: ஸர்வாஸ்த்ரவித்தம: ।
ஸர்வாயுதாநி ஸர்வாணி ஸர்வாஸ்த்ராணி ச ஸர்வஸ: ॥ 10

யுடையதுமான அந்தக் காரமான து, 'இந்தப்பக்ஷிகளுள எது மேன் மையுடை யது?' என்று அப்பக்ஷிகளை ஆலோசித்து தர்சென்று அறிய என்ணங்கொண்டதாக ஒன்றுசோகத வெகுதூரத்திலி பறக்கின்ற அந்த அன்ன, அன்னப்பறவைகளுள எதைச் சிறந்ததென்று நீனைத் தேதா அந்தப் பறவையை நோக்கி, 'பறந்துசெல்வோம்' என்று அழைத்தது அவ்விடத்தில வந்திருந்த அன்னப்பறவைகள அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு உடனே சிரிக்கின பக்ஷிகளுள சிறந்தவைக ளான அந்த அன்னப்பறவைகள் பலவாறுகப பேசுகின்ற காரத்தினு டைய மூர்க்கத்தன்மையினால அந்தக் காரத்தை நோக்கி இவ்வார்த் தையைக் கூறின 'காரனே, மானஸ் தடாகத்தை வாஸஸ்தானமாகக் கொண்ட ஹம்ஸங்கள, பூமியில ஸஞ்சரிக்கிறோம் வெகுதூரம்பறக் கும் தன்மையினால நாங்கள எப்பொழுதும பக்ஷிகளுள பூஜிக்கப்பட் டிருக்கிறோம் நீ எப்படிப்பட்டவனென ! நீ காரமாயிருந்தும் பல சாஸ்திரமும் தூரதேசத்தில பறக்குமசக்தியுள்ளதுமான அன்னப்பற வையைப் பறக்கும விஷயத்தில எவ்வாறு அழைக்கிறாய ? காரமே ! எங்களோடுகூட நீ எப்படிப் பறப்பாய ? அதைச் சொல்' என்று மொழிந்தன பிறகு, மூடத்தன்மையுள்ள காரமானது ஹம்ஸங்க ளுடைய வார்த்தையை அடிக்கடி நிந்தித்து ஜாதிகுரிய அறுபத் தனத்தினால தற்புகழ்ச்சி செய்துகொண்டு (அன்னங்களைப் பார்த்து) மறுமொழி கூறியது 'தூரமிருக்கு விதமான பக்ஷிகளோடு நான ஸஞ்சரிப்பேன, ஸமஸ்தமலைகளி விசித்திரமாயும அவ்வாறே பறவ விதமாயிருக்கின்ற ஒவ்வொன்றுக்கும நூறு நூறுயோஜனை தூரம் பறப்பேன நான, நீங்கள பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இப பொழுது உட்டீனம, அவடீனம, பரிடீனம, டீனம், நிடீனம், ஸமடீ னம, நியங்டீனம என்கிற கதிகளையும விடீனம், பரிடீனம் பராடீ னம, ஸுடீனம, அபிடீனம, மஹாடீனம, நிர்டீனம, அதிடீனம், அவடீனம், பரிடீனம, ஸமடீனம, டீனடீனம, ஸமடீடீனடீ னம, மறுபடியும டீனவிடீனம, ஸமபாதம, ஸுழ்கீபம் (என்கிற கதிகளையும) இவற்றைத் தவிர மற்றும வேறுள்ள கதிகளையும கதா கதத்தையும் பரிதிதத்தையும அனேகவிதமான நிருடீனங்களையும் செயவேன அப்பொழுது என்பலத்தைப்பார்போர்கள அவைகளுள ஒருகதியிலேயே யான ஆகாயத்தில பறப்பேன் அன்னங்களே ! எவ விதமான கதியோடு நான பறக்கவேண்டும? நியாயமாகக் குறிப்பிடுங் கள பக்ஷிளே' அப்படிப்பட்ட நீங்கள எவ்விதப்பறவுமிலலாத ஆகா யத்தில கீழ்சொன்ன கதிகளோடு பறப்பதற்குத் திடமான நிச்சயம்

கொண்டு எனனுடன் பொருதுவாருங்கள்' எனறுசொலலியதும் பாதா புதிரன், 'காகம இவவாறுசொலலியபின, ஒருபக்ஷியானது உபகார சிரிதுதுக காகதனைதபபாதுக கூறிய வாரதைதையை எனனிட தநினை ன்று நீ தெரிகதுகொள அனனம, 'காகமே' நீ நிசசயமாய ஜாதிசருகு கதிகளோடு பறகிறவன எலலாப பறவைகளுடன எகத ஓரகதி மைய அறிகினறனைபோ அகத ஒருகதியுடனை தான பறபபேன மற றெருனறையும கூற அறியேன' எனறது காகம, 'அனனமே' எகதக கதியுடனை பறகதுசெலவதறகு நினைகிறாயோ அதகைகதியை அனு ஸரித்து நீயும விரைவாகப பறகதுசெல' எனறது பிறகு, 'காகமே' ஹமஸமானது ஓரேஒருகதியிலல தானகதியுளளவனை எனன எவவாறு ஜயிகக்கும? நீ ஒருகதியிலுலேயே இகத அனனகளைத ஜயித்துவிடு வாய' எனறு அகது தனனுடசோகதிருகினற அனனங்களெலலாம காகங்கையைப பரிஹாஸஞ்செயதன ஹமஸமும உயரபபறக ஆரம பிதத பலசாலியும, சுறுசுறுபபும மிகக்றமையுமமைகதுமான காகமும பறகக ஆரமபிதத பிறகு, அகத அனனமும காகமும மகாகுஞ்சிருபபிடமான ஸமுதரதைத தாண்டி மேலே மேலே ஓன னை ஓனறு பிஞ்சும எனனனகூடன வேகமாகப பறகதன வேக முளளவைகளான ஹமஸம காகம இரணடும ஸமபாதையுடன கூடியவைகளாக (முறையே) ஒருகதியுடனும நாலுவிதமான கதி களுடனும ஆகாயததை அடைகது விரைவாகப பறகதன ஸரித புதிர! ஹமஸமோ மெதுவான ஒரு கதியிலுலே பறபபதறகு ஆரமபிதததது அதகசகாகமோ அதக ஹமஸதைதாண்டுமுனதி வேக மாகப பறகதலிதது தாணடியது காகமும ஒரு முகூரததகாலம வரை யிலை ஹமஸதைதாண்டுக குறையவிலலை அது சாபலயததிலை தீகதிர மாகப பறகும சகதியைக காணபிததுகொணடு வேகதைதாலே ஹமஸதைதைத தாணடிசசென்று மீணடும அடிகடி திருமபிவக நது காகம இடமாகச சென்றுகொண்டு அதத அனனபபறவையை மூகதினலை கொதத்தியது, அடிக்கடி சததமிடடுகொணடு அதத அன னதைதை அழைததது. காகம கதிகளாலே (பாயகும பறவைகளை) ஆசசாயமடையுமபடி செயய நினைதது தன்னுடைய செயகையைக காண்பிததது. பிறகு, விசிதிரமான (காகதினுடைய) அதக கதிகளையும மறறவைகளையுங்கணடு மிகுகமமங்களபபடைதத காக கைகள மிக இரைசசலோடு கதின அனனங்களும தங்களைச சோதத அனனபபறவைகளு ஜயததை விரும்பினவைகளாய பறபல சபதங்களை வெளியிடடுகொணடு காகதைதப பரிஹஸித்தன, பரிய

மான வார்த்தைகளையும் சொல்லிக்கொண்டு அந்த அன்னங்கள் மேலே பறந்துபறந்து, 'ஒரு முகூர்த்தகாலம், ஒரு முகூர்த்தகாலம்' என்றும் கூறின, [illegible] பறவைகளினின்று [illegible], [illegible] னின்று மேலாகவும் [illegible] [illegible], அந்த [illegible] அவமதித்து [illegible] வார்த்தையைக் கூறியது [illegible] கிற [illegible] பறந்தது.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பயமும் வந்து [illegible] பறவை, [illegible] [illegible] [illegible] பிராஜனையுடையனான அந்த [illegible] திருமபிவந்து சிரித்து [illegible] வார்த்தைகளைக் கூறியது: 'காகமே! நீ [illegible] [illegible] [illegible]

சொல்லிக்கொண்டு [illegible] சொல்லாமலே [illegible], அந்தனை,
(அன்னைக்குறித்து) [illegible] பெரியோய இப்பொழுது நீ
இரண்டு சிறகுகளையுடைய [illegible] ஜலத்[illegible]

[illegible]

மறைந்திருக்கின்ற காரணத்தை முதலில் வரவழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள்.
இடத்தினின்று எப்படியாவது வெளிப்படுத்துங்கள். அந்த இரண்டு
அபிப்பிராயத்தை காலமில்லாமல் மீண்டும் கொண்டுவந்து பிரகடனம்
விட்டுவிட்டது, 'மறுபடியும் நீ இவ்வாறு செயலாகாய்' என்றுசொல்
லிறது. அனைவரையும் கூப்பிட்டிருக்கின்ற அந்தகவிருஷ்ணியை மறுபடி
யும் திடீரில் கொண்டுவந்துவிட்டோம் எனத்தானும் நினைத்தோம் மனம
போல் யிவ்வாறாகச்சென்று இதைடமைன் இடை தவறி அண்டாத்து
காரண! இவ்வாறு எச்சரிக்கைத்தின் மீ செழுத்திருக்கின்றபுத்தகமாகம
ஹஸ்தத்தினாலே தீக்ஷையடைந்து விக்கடைட்டதாகி அதிகாலை பிலத்
திலும் வீரபத்தினியும் உண்ண வனவாசத்தவிட்டு மிறுமை
யையடைந்து அவரிடனாவீட்டில் முதலாவத்தில் எச்சரிக்கைத்தினாலு
வந்த காரணத்தால் நீ கூடத்தப்பித்து ராஜாவின் உச்சிஷ்ட ராஜாவை
பிரிந்தகாலம் வரை ஸ்மசயமில்லை காரண! ஸ்மயனிகளாகவும்
மேலாட்டனாக்களும் கவுரிருக்கின்ற புரோவாகளையும் நீ அவமதிக்கிறாய
தீர்மானை, யுதிஷ்டிரனா, கிருபர், துரோணா இவர்களையும் மற்றக
கௌரவர்களையும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட நீ அபிப்பிராயத்து விரோடகர்த்தில
ராகியான ராஜனை ஏன் கொல்லவில்லை? யுத்தத்தில் சிங
கத்தினால் தரிக்கள் கொல்லப்படுகிற தர்மமாக கிரீடியினால் தனித்தனி
யாகவும் ஒன்றிரண்டாகவும் நீங்கள் கொல்லப்பட்டபோதும் கா
ணவுடைய வீரியம் எங்கேசென்றிருந்தது? யுத்தத்தில் ஸவ்யசாசினை,
யினால் உனதமபி கொல்லப்பட்டபடியாலாகவும் கௌரவர்களுக்கு பிர
துகூலர்களாயிருந்தபடியாலும் நீ ஓடிவந்ததை காண! ஸ்ரீ ஸ்ரீ
வரோ தலைவனாகிய துரியோதனாதியர்களால் கணக்கற்ற நிராயுதபாணி
யாக்ஷ கௌரவர்களையும் அவர்களுடைய சைன்யங்களையும் விரட்டிவிட்ட விரகத்
தை ஓடிவந்ததை காண! பாரதத்தன் யுத்தத்தில் சித்தரிப்சேனன், ஜய
லன்கந்தர்வர்களாலே கொல்லப்பட்டதும் பின்னரும் துரியோதனனையும் அவன
தமபியர்களையும் விடுவித்தான் காண! புராதனமான பாரதத்துடையய
தும் கேசவனுடையதுமான பிரபாவமானது மீண்டும் பாரசுரமத்தால்
கௌரவர்களிருக்கும் ஸபையில் சொல்லப்பட்டது கிருஷ்ணனும
அர்ஜுனனும் கொலைத்தகாதவர்களென்று அரசர்களுடைய யுத
தியில் துரோணரும் பீஷ்மரும் சொல்லிய வசனத்தை பிபபிராழ
தும் நீ கேட்டிருக்கிறாய் பல்லாயிரக்கணக்கான ராஜாக்களுடனும் பிரா
னை சிறந்தவனுமிருப்பதாலே உன்னைக்கொடியும் தனஞ்சயனை
காத்தவர்த்து விஷயத்திலும் மறைக்கப்பட்டவனென்னும் விஷயத்தில்
பிவ்வளவுள்ளவர்கள் உனை உரைப்பினை? பிரதானமான தீர்மானில் வீறறிருக

கின்ற வஸுஷேணபுத்திரனை கிருஷ்ணனையும் குந்திபுத்திரனை தனஞ்சயனையும் நிபுணமாகுதே பாரதபோகிரிய சாகசையா னது ஸவ்வாறு கலல புத்தியையை நது அனனகதை ஆஸர யிகதேதா அவவாறே கேயும கிருஷ்ணிகுலநதில பிறநத கிருஷ்ணனையும் பாண்டிபுத்திரனை தனஞ்சயனையும் ஆஸரயிப பா யாக காண ! எபபொழுது நீ யுதநாகநதில ஒருரதநதினமீ குளள பராககிரமசாலிகளான வாஸுதேவனையும தனஞ்சயனையும் பாபபா யோ அபபொழுது இமமாநிர் பேசமாட்டாய எபபொழுது பாக குன அனேக பாணஙகளால உன தொழுபபை அழிபபதிலை அப பொழுது உனககும ஆஜனனுகுமுளள காரணமிலல தகைத கேஷன டறிநதகொளவாய புருஷஸரேஷ்டராகளான மாத கிருவாகளும தே, வாஸுதேவஷயாகளில பிரஹிதிபபறறிருகிறாகளோ அவாகளை மினமினிபபூசசியான ஸூரியனாநதிராகளை அவமதிபப தபோல மூகதகுனதகால நீ அவமதிகாதே ஸரியாநதிராகள எபபடியோ அபபடியே ஆஜனனும்கேசவனும் வெளிபபடையாக காணகுபகத கிலும் பிரஹிதிபபறறவாகள நீயோ மணிதாகளுள மினமினிபபூசசி போனறவன் ஸூரியநாகிர ! மணிதாகளுள காயபோலிருகினறை நீ இவவண்ணம் அறிகது புருஷாகளுள சிஙகஙகளான அசசுதனை யும் ஆஜனனையும் அவமதிகாதே தேசாமவிரு என புகழநது கொளளுகிறாய ?' என்று கூறினன்

மூபபத்தாறுவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் சல்யனைநோக்கித் தனக்குப் பாசுராமரிடத்தினின்றும் ஒரு பிராம்மணனிடத்தினின்றும் சாபம்நேரிட்டதை எடுக்துக் கூறியது)

மஹாதமாவும் அதிரதபுதிரனுமான காணன சலயனுடைய அபபிரியமான வாதையையகேடடு உகதகுதை யிழநது சலயனை நோகி, 'கிருஷ்ணாஜனாகள எபபடிபபடடவாகளெனபது எனக குத தெரியும் சலய ! ஆஜனனுடைய தேரை ஒட்டுகினற கிருஷ் ணனுடைய பலதையும் பாண்டுமாதாவை ஆஜனனுடைய பலதையும் மஹாஸதிரஙகளையும நான இபபொழுது உளளபடி அறிகிறேன அதத விஷயம உனககு கேரில தெரியாது ரணதிர கலேத தரிததவாகளுள சிறநதவாகளான அததகுகிருஷ்ணாஜனா கனை நான் பயமிலலாமல எதிரதது யுததம்செயவேன. பரசுராம

நிடகதினின்றும் பிராம்மணேததமரிடகதினின்றும் நோநத சாபங்
கள இடபொழுது எனனை அதிகமாகக தகிகசசெயகின்றன; சலய!
முறகாலகதில ஸமுகநிரதகதிலுளள உதமமான மனோநிர பாவ
தததில தவஞசெய தகொணடிருநத பரசுராமரைக கபாமாக
பிராமமணரிவஷகதகோடி அதிகது, 'அஸதிரங்களை யாசிகின்ற
எனனை இபபொழுது சிஷயனாக ஏறறுககொளளும்' எனறு சொன்
னேன பிராம்மணனலலாதவனென நான், பிரம்மாஸதிரததைப
பெறுவககொளள வேண்டுமென்கிற பேரவாவால பொயயாகப பிராம்
மணனெனறு சொலலிககொண்டு அநத இடகதில வாஸஞசெய
தேன் ஜமதகனிகுமாரரான பரசுராமரால அநத மஹாஸதிரமான
து மகதிரங்களோடு எனககு உபதேசிக்கபபட்டது எபபொழுது
அநத அஸதிரம் என்னால அறியபபட்டதோ அபபொழுது பிராம்
மணரான மஹரிஷியானவர் எனனைபபாரதது, 'யுததகதில செலலு
கின்ற உனககு ஆபதது நேருமானால அபபொழுது இநத அஸதிரம்
பிரயோகிக்கததகாது போ' என்று சொன்னார சலய! பலதுன
பங்களே நனமையை விருமபுகினற தேவராஜன விகார ரூபமுளள
ஒரு புழுவினுடைய சரீரததில பிரவேசிதது எனனுடைய தொடை
யை அடைநது குடைநதபடியால அதிலுமம எனககு இடையூறறைச
செயதான அநத தொடையில தலையைவைதது ஆராயா தூங
கிககொணடிருகையில, புழுவானது என தொடையை அடைநது
குடைநதது தொடை பிளகபபட்டபடியால, என சரீரததினினறு,
ரகதவெளளமானது தாரையாகப பெருகியது நான் ஆராயரிடதது
ளள பயததினால அசைவறறிருநதேன் பிறகு, விழிததுக்கொணட
அநதபபிராம்மணர (இரததமபெருகுவதைக) கண்டார அவர, தை
யததுடன கூடின என்னை உறறுபபாரதது, 'நீ பிராம்மணனலலை
வேறு யார? உண்மையைசசொல' எனறு வினவினார சலய! அவ
ரிடததில அபபொழுது நான ஸூதனென்றே உண்மையை உரைத
தேன் பிறகு, மிகுதவமுளளவரான அநதபபரசுராமர என்னைப
பாரதது மனததில ரோஷமிகுதவராகி, 'ஸூத! உனனால அடையப
படட இநத பிரம்மாஸதிரம் உன் பிரதிஜஞையைக காபபாறறுகிற
தருணததில தோன்றுமல போகுக உனககு மரணகாலதததை
தவிர மறறகாலததிலோ உனனிடததிலிருககும் பிராம்மணனல
லாதவனிடத்தில வேதமநதிரம் மீலிபெறறிராது' என்று சபிததார
நேர்நதிருகின்ற கைகலநத இநத யுததததில இபபொழுது எனககு
அநத அஸதிரமானது உதவிசெயவதறகு மிகவும் போதுமானது.

சல்ய! உக்கிரமான விலலியுடையவனும் மிக்க பெருமையுள்ளவ னும் பலசாலியும் பயங்கரனும் ஸஹிக்கதகாத வீரியமுடையவனும் யுத்தததில ஸத்தியமான பிரதிஜ்ஞையுடையவனும் பாண்டுபுத்தி ரனுமான தனஞ்சயனே நிருதயுவினுடைய முகத்தை அடையும்படி. நான் செய்வேன் பரசுராமரால கொடுகபபடடிருகிற அஸதிர ததைததவிர, யுதததில பகைவாகளே நாசம்செயயக்கூடிய வேறேரு அஸதிரமும் இபபோது என்னிடமிருகிறது. பிரதாபசாலியும் பல ராலியும் அஸதிரததில பயிறசியுளளவனும் உகிரமான விலலி யுடையவனும் அளவறற தேஜஸையுடையவனும் சூரனுமான சூரனும் பயங்கரனும் பகைவாகளை எதிரதது தாகுபவனுமான தனஞ் சயனை யுதததில நான் கொலலபபோகிறேன அனேக பிராணஜனை முழுகசெயவதும் வேகமுளளதும் மனததினால எண்ணமுடியாத தும் ஜலங்களுக்குபபதியும் பேரொலியிடுவதுமான கடலில கரை தடுப்பதுபோல நான் எணணமுடியாத வீரியமுடையவனை அர் ஜுனனை தடுகபபோகிறேன் மனததினால எண்ணமுடியா தவைகளும் மாயஸதானங்களை அறபபவைகளும் வீரகளை சேரலலுகின்றவைகளும் கலல சிறகுகளையுடையவைகளுமான பாணஸமூகங்களை பிரயோகிக்கின்றவனும் மனுஷயலோகததில நாண்கயிறறை இழுபபவாகளுள உததமனுமான குருதீபுததிரனை யுதததில எதிரதது படோபாரியப்போகிறேன இவவிதமான பல தையுடைய நான் அதிக பலமுள்ளவனும் மஹாஸதிரங்களையுடைய வனும் கடலுகொபபானவனும் எவ்விதததாலும் ஒருவராலும் நாட முடியாதவனும் உகிரஸவரூபியும் பாணஸமூகங்களையுடையவனும் பகையரசாகளையழிபபவனுமான பாரதனை கடலில கரை தடுப பதுபோலப பாணங்களால தடுகபபோகிறேன ஸமாதனும் அஸ திரபபயிறசியுள்ளவனும் உறுதியான கையையுடைய வீராகளோடு போரபுரிபவனும் திவயாஸ்திரங்களை அறிநதவனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் (பகைவாகளை) நாசஞ்செயபவனுமான எவன் யுதததில தேவாஸுராகளை ஜயிபபானே அவனுடன் என்னகு இப்பொழுது நேரப்போகிற மிககோரமான யுதததைப பார். பயமிலலாதவனும் அகங்காரமுடையவனும யுதததில விருபப முள்ளவனுமான பாண்டவனை மனிதர்களால அடைதறகரிய மஹா ஸதிரங்களாலே என்னை அடிகபபோகிறான் அவனுடைய அஸ திரத்தை அஸ்திரங்களால அவமதிதது உததமமான பாணங்களால அவனை யுததததில தள்ளப்போகிறேன். ஜ்வலிக்கின்றவனும் எல்

வாதத்திற்குக்களையும் மிகுத்த பயிக்கசெயல்கின்றவனும் உலகிலவருடைய யும் இருட்டை விலக்குகின்றவனுமான சூரியனை மேகம் மறைப்பதை போல, சூரியனைக்கு ஒப்பான தனஞ்சயனை பாணங்களாலே அதிக மாக மூடப்போகிறேன். புகையைக் கொடியாகக்கொண்டதும் ஜ்வலிக்கின்றதும் தேஜஸையுடையதும் வைரவாக்ரம் என்று சொல்லப்படுகிறதுமான அக்னிபோன்றவனும் சூரவீராக்களை அழிக்க பவனுமான அர்ஜுனனை நான் மேகமபோன்றவனுடைய புத்தத் தில் பாணவர்ஷங்களால் தணிக்கப்போகிறேன். பாதையிலுலே யே சொல்லுகின்றதும் மிகக்கோரமானதும் அதிகமகாமையுள்ள விஷபலலுள்ளதும் அதனியிலுடைய பாபாவம்போன்ற பரப வதத்தையுடையதும் கோபத்தினால் ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்புப்போல எரிகின்றதுமான குரங்குத்தினுடைய ஸபபதாகத்தை பலலங்களால தணிக்கப்போகிறேன். சென்றுகொண்டிருக்கின்றதும் சிறந்த பல முள்ள தும் அதிகமான வீரயமுள்ளதும் மிருதுயாச முறிந்தது களஞ்சின்றதும் மிகக்கொடியதுமான காண்டீ திமயமலை தாங்கு வதுபோலக தகிஞ்சினமுள்ளவனும் பகைவர்களைப் பொருதவனு மான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் நான் அசையாமலிருக்குமிரு எதிர்த்து தாங்கப்போகிறேன். ரதமாகுகளிலே ஸாமாதியு முள்ளவனும் சக்தியுள்ளவனும் எப்பொழுதும் பார்த்தைப் பொறுப வனும் யுத்தங்களில் சிறந்த வீரனும் உலகத்தில் எல்லா விலாள் களுளரும் சிறந்தவனுமான தனஞ்சயனை யுத்தத்தில் நான் கொல லப்போகிறேன். இப்பொழுது யுத்தத்தில் அவனைக்குச் சமமாக விறபிடிகின்ற வேறொரு மனிதனிருப்பதாக நான் எண்ணவில்லை. இதுபரியமுமுழுமையும் எதிர்த்தாலும் தாங்காகூடியவனை அவ னைத் இப்பொழுது நான் யுத்தத்துக்காக எதிர்க்கப்போகிறேன். காண்டவவனபிரஸ்தத்தில் தேவதைகளுடன்கூடின எல்லாப்பிராணி களையும் ஜயித்து ஸவ்யஸாசியென்று பெயர்பெற்றதிற உயிரைக் காப பாற்றுகின்ற வேறுவஸ்துவினிதனை அஸ்திரங்களால் யுத்தஞ்செய்ய விரும்புவான் அர்ஜுனன் காண்டீவமுள்ளவன், அஸ்திரங்களில் தேர்ச் சியுள்ளவன், நல்ல கைபழகுகமுள்ளவனுடனே போர்புரிபவன்; தேவஸபையிற்றம்பெறற அஸ்திரங்களை அறிந்தவன், வெண்ணிற முள்ள குதிரைகளையுடையவன், பகைவர்களை முற்றும் அழிப்ப வன். அதிரதனான அந்த அர்ஜுனனுடைய தலையை கூரமை யுள்ள பாணங்களாலே (அவனுடைய) சரீரத்தினின்று இப்பொழுது நான் கவர்படபோகிறேன். சல்ய! யுத்தத்தில் மிருதயுவையோ, அல

லது ஜயத்தையோ முன்னிட்டுகொண்டு இந்தத்தனஞ்சயனை எதிர்த்த நப போராபுரியபபோகிறேன. இந்திரனுக்குகொபபாள பாண்டவனை ஒரு ரதத்தோடு எதிர்த்துப போராபுரியக்கூடிய அபபடிபபட்ட மனிதன் (மனிஷ்ணுதஞ்சித) வேறொருவனுமில்லை எனனைகேட்டாலு, யுத்தத்தில் ஆதப பாண்டவனுடைய ஆணவமயைகுறித்து அசாகஞ்சுடைய ஸைபயில் சொலலவன் மூகாகனும் மூட்டபுத்தியுளள வனுமான நீ அட்டஹாஸஞ் செயது பாணடி பலகுணனுடைய பெளருஷத்தை எனக்கு ஏனசொலலுகிறாய? மிக்க அபாயிரிய வதசசெயபலனும குருவும, அலலவும மெய்யலலாபுகழயைகளை அலமதிடபவனும பொருநதப புளளலவனான உனனைபபோனற அனேக மனிதாகளை நான கொலலேனென பெரியமையுடையவனஞ்சுகு இதுகாலம் நான பொயகூறினேன பாவசெயகையுடையவனோ? நீ மூட ன்பேபால எனனை அலமதிநதாகிகொணடு பாண்டவனுக்கு பிரியமான வாதைகளை பொனறுய குஞ்சுவன புதறி புடையவரகளை எனனிடதிலை நீ எனனகாபணைதிலுல கொடிய மனழுளளவனும மிருதியுமாயிரபபாய? ஏழு வாதை சொலலவதிலலேல ஸனேகம பறபடகிறதனறோ? தாயோத னன யுதத்தகுகு வருவதில் டமையால இநதகாலமானது நரூ ஸவருபமுளளதாக நெருஙகி வருகிறது அவனுடைய காயவிதி யை விருமபி எநத சமயததில நிசசயமாக ஜயமுண்டாகுமோ அநத ஸமயதகைதை தேடகிறேன அபபடியிருநதாலும் கரை பாண்ட வனையும வாஸுதேவனையும யுதத்தில எதிர்நதுப போராபுரியா போகிறேன, (இது) எனனைபபோனறவனுடைய காயம அல பனுயிருபபவன கிருஷ்ணராஜனாகளிருவரையும எதிரபபதறகு ஒருநாளும ஆயததனகமாடடான நேசந்தாலும ஸகதோஷட பிதந்துவதாலும பரீதியினாலும ஸ்நேகததினாலும கௌரவிபப தினாலும உடனே மகிழ்தலாலும மிதரம் எனகிற சொல ஏற படுகிறது இவையெலலாம எனகுகு துரியோதனனவிஷயததில இருகினறன. எனனிடதிலுளள அவையெலலாவறையும அ சன அறிகிறான அழிபபதனாலும கடடாயபிடிபபதனாலும இனனத செய்வதினாலும ஸ்நிமஸையினாலும பெருமூசசு விட சசெயவதினா லும வாட சசெயவதாலும மரமதனதை உனனிபபனனாவுதினாலும சோகதனதை உண்டுபண்ணுவதாலும மிகுதியாக நாசதனதை உனடு பண்ணுவதாலும சதருரு எனகிற சொல ஏறபடுகிறது. பெரும

* 'ஸாபதபதம்' எனபது மூலை 'வழுவழி படபத்தலை' எனறுமாம.

பான்மைபாக அலையினேதும் உனனிடதிலும் மனனிடதிலு மூளனன. ஆதலா ரு, நான் துரியோதனனுகாகவும் ' ன்னு டைய பிரீதிக்காகவும் புகழுகாகவும் மனததின் திருபதிகாக வும் சமவரணுகாகவும் முயறசியுடனு பாண்டவரேஜிம வாஸு தேவரேஜிம போபுரியப்போகிறேன் எனனுடையசெயலகளை இபபொழுது பார சலய ! நான இபபொழுது பாண்டவரேன எதிரதது எவவிதகததாலாவது உயிரோடி விடடபபிவேனேயாகில அநதயுதத தினனாறு விடிபடடவரைன நான நிசசயமாக எபபொழுதும யாட னுகரு அவமதிகக தகாத ருபமுளளவனுவேன் கோபமுளள வைவா ஸாசி எபபொழுது பிரம்மாஸதிரததை மனதநிறுல கோரக ஜபித துகொணடு பிரயோகிபபீரு அபபொழுதும என னுடைய தொச சகரமானது பூமியில அழுகதாமலிருகுமாறு அவன தினனு னன் றல விடபபடமாடடான் புதரதநில செலலுகின்ற பிரம்மஸம்பத கம்பெறறவையும தேவஸம்பதகம்பெறறவையும மனுஷ்யஸம்பத தம்பெறறவையுமான அஸதிரஙகளை அடிதது மதபபெருக்குக கொணட ஒருயரனை வேறொரு சிறநதபரனையை எதிரபாதபோல உகரமான வீரயமுளள அரஜுனனை நான எதிரகபபோகிறேன் சலய ! காலதணடதைக கையிலகொணட யமனிட தநினைறுவது பாசதைகையுடைய வருணனிடதினைறுவது கதையுததையுடைய குபேரனிடதினைறுவது வஜராயுததையுடைய தேவராஜனிடத தினைறுவது இவரையும் வேறுதேவதையினிடதினைறுவது ஆயுததைக கையிறகொணடு கொலலவருகின்ற சதருவிடதினைன் றுவது நிசசயமாக நான் பாபபடமாடடேனென்று நீ தெரிகிது கொள் ஆதலால, மனகுபபாதநினிடதினைறுவது ஜனரக தனனிடதினைறுவது பயம இலலல எனகரு அவவிருவர கூளாகிம் யுததரகததில கமெமபோராடகபோகிறது. 'யுதரகர கததில போராபுரிகின்றவனும ஒரு வீரனிடதினைறு பயததை அடைநதிருகினறவனுமான ' னரஜுனுடைய தேரசசகரமானது குழியில அழுநதுக' எனறு என்னை நோகி ஒருபிராம்மணன சொலலியிருகிறான அபபடியட்டபபிரம்மணனுடைய வாகய தினனாறு நான் அதிகமாகப பயமடைகிறேன். இநதப பிராமமண களை ஸகதுகளுகரு அநிஷ்டரிகளலலோ ? ராஜனே ! நான ஒரு ஸமயததில, சாபாநுகரக சகதியுளள ஒரு பிராமமணனுடைய தேஹாமதேஜஸின சனனிமீது தெரியாததனமையால கோஸவரூப மூளளதும பயஙகரமுமான அம்மபப பிரயோகஞசெயதுவிட்டேன்.

பிறகு, அஜாகதிரதைபுடனிருந்த தேஜஸமேதனுவினை கண்ருனது
பாணத்தாலடிகடட நிலிட்டது ஆகும! அதனால, ஜனகளிலலாக
காடடில ஸஞசரிககிறை அநத பிராமமணன, (எனனை நோககி)
'ராஜனே! ராதேய! இவவிட துதில உனனால தேறாமடதெலலன்ன
கனறு கொலலபபட்டமையால, தீயர பெறறான வாகசலயதனைத
அனை வாயாக மரணம தேரகடடிய ஆபதகாலதைத நீ அவல
நிருகும்போது, சாதருவேரறி போபறினறை உனனை ரகத
நின ரகதமான கு குழியில விழபடபோகிறை ஸரபு!' என
புதகதில நீ பேபடி போதிதிருபபாய, எனனைபலலல வாதி பழு தர
முபறிசெய துதகொணடிருகிறாயே அவனறி நினறுகொ நிரப
மாக யுதகதில மரணமடையபடபோறாய' எனறு சொனனைன
அபபோது நான் தீவரமான வியகதனாயபுடன அநதபபிராம
மணனைபபாரதது அவனுகக அறிமபசமாகிவிடடது பொருளையும
ஸவாமனகளால கணறு சபபடட அதனால நானை ஸவாமி
ணைபபறகளை சணடாதிலலனறு நானு ஸவாமிவிடடது பெண
கோவேறு ரூபதைபபெறபடட நானு தனகு ஸவாமிகளையும ஸவாமணை
னைக கழுதிலணிநதவாகளும கனறுக மலவாரகடபட வாகளு
மான ஆயிரம கண்ணிகைகளையும எனகாலபோனற தநதனாருளள
அனேக யானைகளையும அனேக தாவிரளையும நீனை தாஸரளையும்
கொடுகிறேனனனறு சொலலிக கருணபுரியுமபடி வேண்டினேனன
அநதப பிராம்மணனைதபதடன அவைகளாலும எனனிசசையதிலை
அனுகூலம செயயவிலலை பெணணிறமுளள கனறுகளையுமட
ஆயிரதனாகம செயயவிலலை காரணம்பசுகளைக கொடுதது அநதப பிராம்ம
ணனைதமனிடதிலினறு அனுகிரகதனைத தான பெறறவிலலை 'எனை
னுடையவைகளான மறற எநதபபொருளையும உனகது அதினமாகச
செயகிறேன்' எனறு வேண்டியும எனனைப பிராமமணன மபுத
னிடமான சலய! குரோதத்திலை ஜவலிகினறை கணகளை எனை
கூடிய அநதப பிராம்மணன கண்ணிலை எரிகினறவனபோல (எனை
னோடாதது,) 'எரி' எனறு சொலலபபட்டதேது அது எனை
வாறே ஆகும அது வேறு காது பெரியவன மரணமடைந்து எனறு
நியை அழிகும அதனை, பாவதைதயும அடை வேண். அதலால,
தாமதைதப பொறுகபடதினபொருட்டுப பெரியவரை செலவதறகு
நான் விரும்படவிலலை. நீ பிராம்மணனுகுரிய கதியைக கெடிகாதே.
உனனை பிராயசசித்தம செயயபபட்டுவிட்டது ஸரதபுதர!
ரோஷதைதயுடைய எனனை எது சொலலபபடடதேது அநத

மன வாகையுதை ஏகதிலை ஒருவனும் பொயபாக செயபமுடி
யாது (பலனை) நீ அடைவாயாக பேர் தாமதம் செயயாதே' என்
ருன். இவனிதம கோபதகொண்டவனை அதபு பிராம்மணனை
மன வனசோபபாதது அடிகடி சொனனை இதுப பிராமமனன
கள் எபபடிகடினம தெரிபபதில் தேவரகளனபோ ? சலய !
கான பூதி பனனிர் தினனை மதுவனதினனிர் தினனை
பயப்படவில்லை வறுயதினாலோ ஆசையிலோ பனனபுர
செலலுவதில்லை அதனால் பிராமமணசாபதினால் கான பயபபடுகி
றேன் சலய ! முன்பு சேன தேவகளனால் அதக விருதரஜனனை
ளோடு இதேர் நகம வதனதிலட்டது இரவு பூதினால் பனன பி
னனது மாமபல பல பூம அவர நகரிலட்டது பிதாவாலுனை இரவு
பனும அவனிருவரினையும் பூதும் சேயய நாடவர நிலை அரச
ணமசயனதை அனபவபபேன் நீ பாபபடி பனன பறபோர் அவரகளுக்கு
பட மலையில் நானறை இவனி கிரமன மருதுநகர பனனபூ னனை
நபபடாது சேதனதால் பிராமமணரிடம் நீ எதனகிரபிறபின
னெனறபடுத நான அறிவேன் பனனிடமது நிபுணன இதனகிகாகத
கேள் பனறு கூறினேன்

மூபபததேழாவது அதயாயம

(கரணன சலயனப பாகாசத்துடன் நதிதது)

மஹாராஜரே ! பிறகு, பல வலாகளை அடகுறிறவனனை ஸதிக
யன மதராஜனை நதது மஹாபபியும மஹவிபரதி கூபபடனனை
'சலய' பனனை இவருடனிவதறகாக பிதறனை வாசுதவ கிருஷனை
போரில நினனைப பயமுறுதத இயலாது இநதிரனுளளிட பேத
தைகளையலாரும என்னை பொராபுரிநதாலும் பனனுடப பயமுறுத
டாகாது. சேனாபதயுடனகூடின பாரததனரிடம எபபடபடடி
வேன ? சலய ! மதனையுதத்தில சுதபடியும சிபபகையுளள ரான ஒரு
னை பயபடதுமுடியாதவன நீ மறறவரகளை பறறி நான பயபபடுத
துவதறகுரு ரகதி புளளவனை பனறு தெரிநத நிசசயமாக நீ
பலம இலலவனனிர் தினனை ஆகையிறைவற்றில், நீ எனனோடாறறி நடி
கமயாகப பேசுகிறாய பனனுடன பிருனகளோடு பேசுவதறகு நீ
சகதியறறவனனிரே ! கெட ! புதியவனபோலவனே ! அதிகாலையில
தான, அதிகமாகப பிறதறகுகிறாய மதக ! கானன பயபபடுதறகாக
இவவுலகதில பிறநதவனலலன நான பராகரமதகாகவும்

அவ்வாறே எனவுடைய கீர்த்திகளாகவும் பிறகதவன் சலபி! மனமும், வெளிறாகதும, மிகுபாவும் இம்மூனறு காரணங்களாலும் நீடிபொழுது நீ ஜீவித்திருக்கிறாய் சலய! திருதராஷ்டிரருமாரனை கூரியோதனனாஜனுக்கு மிகவும் பெரிகான ஒரு காரியம் கேளுந்திருக்கிறது அதுவும், எனனிடதநில வைகபடட்டிருகிறது அதனால் (முன்னிலையில்) கூறனகேரம் ஜீவித்திருக்கிறாய் நீ செயயும் அபரியமான காரியததை நான பெயறகுகாகவாகவாக முடிபோ பிரதிஜைஞசெயதிருக்கிறேனம் எனவுடைய பிரதிஜைஞையாக கபபாறற வேணடும அதனால, இபபொழுது நீ ஜீவித்திருபபாயாக அபரிமசலயனிலலாவிடடாலும நான பகைவரகளின ஜயிகிடன மிகபெ குரோதமானது மிகக பாவமானசெயல மனனிகக காரணதினால இபபொழுது நீ ஜீவித்திருகிறாய' எனறு சொலலனான சலயன, 'கரண' நீ வாகசரதருகளோடு ஆயிர [illegible] பிறபபுகிறாயோ அதசரதருகளும ஆயிர தாயனகளும [illegible] ஜயிகக வரக [illegible] பபடடமாடடாகள [illegible] பகைவனறவனம பெ [illegible] நடபொழுது நான மறபபாயும் இரணடில ஒனறை முடிபபாயாக பெரலானனன.

'மகதேசததிலுளள ஜனஙகளுக்கு நலலவனே! திருகதராஷ்டிரருடைய ஸகதிகாரதநில சொலலபபடடி நான கேடட இநத விஷயததை நீ ஒபபமனக கடடன கேள திருதராஷ்டிரருடைய பூரண்மனையில பிராமணரகள பறபலபேதசதவரகளையும் ஆச்சாரமான ஒழுகமுளள க்ஷத்ரிய-வைசியருக்கு அதசரகளையும்பறறிச சொனனாகள அநதபபிராம்மணரகளுள் பிராயம முதியவரக ஒரு பிராம்மணர் தேரநதபபிராம்மணரகளுள் பதராயிரவரையும் இழுதுதிகொணடு முனனாகநதகுல மனறபோகமான வாகதியததை ஸ்வீகரதார. இமயமலையிலுளள வில்வபடாக்ஷ முகம சுயமபுகையிலுளள மைனாகதிலுளள யமுனை யிலுளள முருகுக்ஷதிரதிலுளள வில் [illegible] ஆகம வஸிஷ்ட நதியை ஆருவதாக பெரகளை ஐகய நதிகளின கரையிலிருபபதாகம காமதகவதை விட நிலையினதாகம அசுகதருமமான அநத பாழவேதிசதநில இருபபவரகளையும மனிதரை விலகதவேணடும் ராஜனே! பசுமாதிகளைக கொலலுகிற இடமான தால தேவதரகளால மனனிகபபடடிருபபதாகம ஸ்மரமும ஸ்மசானமென்கிற பட்டணமும் கலிபுருஷனை பிரவேசிபபதாகம பாபமான வார்தைகளைச்சொலலுகிறவரகளைவிடவும் நான இளமைதொடங்கியே அறிந்திருகிறேன். நான் பாஹ்லீகதேசதநில பிகலும் சகலமான ஒரு

கார்யத்தால் வாஸஞ்செய்தேன். அங்கு வாஸஞ்செய்ததினால் அவர்களுடைய ஒழுக்கமானது எனக்கு அறியப்பட்டது. (அதற்பரஹஸீகமேதசத்தில்) சாகலமென்கிற நகரம் இருக்கின்றது, திம்மகை எனகிற நதி இருக்கின்றது, சண்டாளர்களென்கிறபாஹலீகர்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய நடை மிகஇழிவானது. சீலமற்ற வர்களான அவர்கள் வெல்லம்சேர்த்த சாயங்கற்ப பானஞ்செய்து விட்டு வெகுகாயங்களுடனே தோலாம்ஸத்தையும் பக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப பாஹலீகர்கள் பணியாரங்களையும் பாலையும் தினகிறார்கள், களினாலும் குடிகிறார்கள். மாடர்கள் குடியிலை மயக்கங்கொண்டு வஸ்திரமில்லாமல் புஷ்ப சந்தனங்களையும் அணிகிறது கழுதைச் சேர்த்த வண்டிகளிலும் நாலிதெருவாளிலும் வெளிப்படையாகப்பாடுகின்றார்கள், ஆடுகின்றார்கள். குடியிலை பருகிகொண்ட அந்தப்பெண்கள் கழுதை ஒட்டகம் இவற்றின குரலைபோன்ற அபஸ்வரமுள்ள சானங்களோடுகூடியவர்களாகவும் புணர்ச்சியில் கம்புருஷர் அல்லாதபுருஷர் எனகிறவிவேகமில்லாதவர்களாகவும் எல்லா விதத்தினாலும் நம இஷ்டப்படி செயகின்றார்கள். மற்றுத் தினலே வரமபுரண்டதவர்களான அமமாதாக்கள் ஒருவரோடொருவர் கூட கழுறிபடான வாக்குகளை உரக்கசிரித்தலுகின்றார்கள். வராகியாகளான அந்த ஸ்திரீகள் கடிபபடாதவர்களாக, 'டீ! அடிபட்டவளே! ஓ! அடிபட்டவளே!' எனறும், 'எஜமானனலடிபட்டவளே! கணவனலடிபட்டவளே!' எனறும், உரக்கக்கூசசலிடுகிகொண்டு, உதவை தினங்களில் கூத்தாடுகின்றார்கள். கூவமுளை வர்களும் கம்ஸனுடைமான அந்தப பாஹலீகதேசத்து ஸ்திரீகளின் கூடிவிருந்ததலையும் குருக்ஷேத்ரத்தில் (வாது) வஸித்தவர்களாகிய ஒருவன அந்தச ஸபைக்கு நஷ்டமில்லாத மனத்துடனே, 'பருத்த மேகமுடையவருடம் வெண்ணிறமுடையவருடம் மெல்லிய ரமபளதனதையுடித்தவருமான அந்தப பாஹலீகஸ்திரீயான வள குருக்ஷேத்ரவாஸியான எனனை ஸேவிசாயமாக நினைத்துக்கொண்டு படித்திருப்பாள். நான எப்படி பூர்வ சத்ருவையும் ரமயமான அந்த இரவுதியையும் கடந்து ஸுவர்தேசத்தை அடைந்து பருத்தகனங்களாலகளுள்ள மங்களகரிகளான ஸ்திரீகளைப் பாராபேன்?' அந்தப பாஹலீகதேசத்து ஸ்திரீகள் மஞ்சிலேபோல பிரகாசிகின்ற கடைகளைகளுள்ளவர்களாகவும், வெண்ணிற முடையவர்களாகவும், இனிமையில்லாதகுரலுடன விளங்காமல் பேசுபவர்களாகவும், கடபளியையும் தோலையும் ஆடையாக கொண்டவர்களாகவும்,

* இங்கு வியாகயானத்தில் வேறு பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சோதனம் செய்பவர்கள், பிரியமான தோற்றமுள்ளவர்கள்' என்று பாடினான். பாஞ்சாலர்களை மகிழ்விக்கின்றவர்களாக, 'மிருதங்கங்கள் ஆனகங்கள் சங்கங்கள் மத்தளங்கள் ஆகிய இவைகளுடைய சப்தங்களோடும் கழுதைகளோடும் ஒட்டகங்களோடும் கோவேறுகழுதைகளோடும்கூட, வண்ணமாகவும் பீலுமாகவும் மூங்கிலாலும் புடைக்கப்பட்ட காடுகளில் கலைவழிகளில் ஸுகமாகச் செல்வோம். மோருண்டைகளையும் மாவருண்டைகளையும் சாப்பிடுவோம். மாக்கஷலனில் அதிக பலமுடையவர்களாயிருந்து கொண்டு வருகின்ற ஆனைகளும் வழிப்பறைக்காரர்களும் நமது பிரயாணத்தை நிறுத்திக்கொள்ளுவோம்' என்று பேசிக்கொண்டார்கள். இப்படிப்பட்ட ஸவ்பாலமுகை யவனர்களும் வாதாயனர்களும் கூடி... எண்ணங்கொண்டவர்களுமான பாஞ்சாலர்களிடத்தில் யுதிஷ்டிரனுடைய தந்தை மணிகளை ஒரு நாளாவது கொண்டு வருவானோ? எவர்களுடைய புண்ணியம் பாவம் இவைகளும் ஆனில் ஒரு பாகத்தைக் கூட பெற்றுக்கொள்ளுகிறோமோ அந்தப் பாஞ்சாலர்களை இவ்விதமாக ஸுவபாவமுடையவர்களென்றும் வீணனை நியமமுடையவர்களென்றும் பிராமணர்கள் கூறினார்கள். ஸாத்வதனை பிராம்மணர்கள் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு தங்களுடைய பாஞ்சாலர்களுடைய தந்தை மகாபுத்திமானான தந்தை சொல்லுகிறானா, ஆதைத சொல்லுகிறானா, கூ கொண்டிருந்தோம். அதற்குப் பாஞ்சாலர்கள் தோற்றதில் செலவை பெருக்குவதற்காக சாலகடகத்தில் ஒரு ராக்ஷஸி ஸ்திரீயின் சுகுமாரி வாதாயனத்தை புகழ்ந்து கொண்டு விருஷ்ணிகளுடைய தர்மத்தில் விபரீதமுண்டாகும் பாடினார்களாம். சாலகடகத்தில் உள்ளவைகளை ஆவலோடு காலைகளை மறுபடியும் எவ்வாறு சொல்லுவேன்? வெல்லுவது கஷ்டமான சாராயத்தையும் குடித்துக் கோபமாகவந்திருக்கும் திருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரர்களையும் பெண்ணினிமித்தமுள்ள பருத்த மதத்தினாலே எதிர்க்கப்போகிற புருஷர்களும் வாயினாலும் உள்ளிருப்பவர்களை அடக்கிக்கொண்டவர்களும் ஆனால் விதமான ஆபரணங்களோடு தின்னுகின்றவர்களும் சாப்பிடுகிறவர்களும் மதங்கொண்டவர்களும் பீலுவிருக்ஷங்களாலாகிய காடுகளில் பலராமனோடும் விருஷ்ணிகளோடும் கூடியவர்களும், 'பணி மாமிசத்தையும் கோழி மாம்சத்தையும் கோமாம்சத்தையும் கழுதை மாம்சத்தையும் ஒட்டக மாம்சத்தையும் ஆவலோடும் தின்னுகிறவர்களின் பிறப்பானது பயனற்றது' என்று இவ்வாறுபாடுகிறவர்களும் கூச்சலிடுகிறவர்களுமாயிருப்பவர்களுக்கு தருமம் எப்படி உண்டாகும்? * எந்தத் தேசத்

* இது பியாகயானபர்வத்திலிலை

நில உகஇராகளான மனிதாகளாலே லோகநாதனும் தேவதேவனும் ஜனார்தனனுமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன மறகபபட டாலேஎ அநதத தேசதததவாகளுககுத தாமம் எவவாறு உண்டாகும் ? சலய ! மற றொரு பிராமமணனை வெளவளையில நம்மைபபாரதது சொலலி யதையும் மறபடியும் மனகளிபபுனை உனககுச சொலலுகிறேன நீ தெரிநதுகொள ஸ்ரீவு கிருகஷ்ணகளை யநது காடுகளும் சததரு, விபாசை, ஐராவதி, சநதிரபாகை, விதஸதை எனகிற இநத ஐநது நதிகளும் ஆறுவதான வளிகதமாகநியும் ஓடிவதும் ஆரட்டாக ளெனகிற பாஹலீகாகளிரு டகுமான இடதில மிலலோர வாணஞ செயயமாடடார வராதபாளாகவும காமபோயாகளாதலும விதேக களாகவும யாகஞ செயயாதவாகளாகவும தாம நடக பிழநதவாகளாக வுமிருககின்ற அநதப பாஹலீகாகளுடைய (தனமையை) தேவாகளும பிதிருகளும அவவாறே பிராமமணாதனும எறறுகொளளவிலலை யென்று நாம கேடடிருகிறோம கறறறிநத பிராமமணர களுடைய ஸபையில சொலலியதாகப புகழபபடுவனவாகளான பாஹலீகாகள மாரிஷனும ராகாயநதாவும பறபல வைகளுமாகிய ஸதலங்களிலும மண்பாண்டங களிலும சாபபிடுகிறாகள பாஹலீகாகள பூடபபடலையும ஓடடகப பலியும கழுதைபபாலையும குடிபபினறாரகள , நாகா பாலகளால பகருவும் செய்யபபடட வஸதுகளையும தின்கிறாகள் சலய! பேராஜன பாதிரகளிலக கலகுகிறாளனறென்றவை களும் அபசதங களும் எலலா அனனகளையும புழிபபவாகளும் எலலாடபாலியுட குடிபபவாகளுமான ஆரட்டாகளினகிற பாஹலீகாகள கறறறிந வலல விலககததகவாகளென்னு அறிநதுகொள மேலும்,மறறொரு பிராம்மணன வெளவலையில எனனை சொலலிய தையும் பின்னும உனககுச சொலலுகிறேன ' யுகநதரதனில பாலிலகுடித்து அசசத ஸதலதனில பேய்ச வலித்திருந்து அவவாறே பூதிலயதனில ஸகானம செய்து ஒருவன எவவாறு ஸவாகதத்தை அடைவான ? இநத ஐநது நதிகள மலியினறு வெளிபபட

* 'யுகாதர மெனறும கதரதினில யாகம ஓட்ட நேரலியவதறின பாலியும குடிகளாக அசசுதலஸதலமெனறும கதரதில வலிபபவாகள சேரதததாதவாகளாயும சோரிஸ்தாகள புலியர்தலிலடாராகளுகளும பிராம மணாகளுகளும பொதுவாக ஒரேரு ரமிருகமித்து ஆதலால, இவவிடமகளில முதலையே டாலருடபபவதும வலபபவதும ஸகானம செயபவதும ஸவாக கததை அடையார்' எனபது பழைய உரையின கருதது

கின்றதும், ஆசடடாகளெனகிற பாதலீசாகளிருகினறதுமான தே சததில ஆயன் இரணடு தினஙகள வாஸஞ செயயக கூடாது. விபாசை எனகிற நதியில பாறலீகர ஹீகமென்னும் பெண் ணுமஆணுமான இரணடுபிசாசுகள இருகினறன பாஹலீகாசள அநதப பிரசஙகஞருடைய குழுகளை இது பரமம ஸருஷடி யைச சோருகுதன்று ஹீனஜாதியில பிறநதவரகளான அநதப பாஹ லீகாகள பறறல காமபோஜரகள சுவவரு ஆறறைவாகள தீருகதம்தோ ஷம ஸஞசரிகினறவருமாம பெரிய உலகளில மிலேசசமாக அணிநத வரஞமான ஒரு சர கூடடதில, 'கரஸகரகளுடைய மாஞஜிஷகுதனதையும கரம்படதனமையும நம காணிரகளைபபற றியிருபபதனமையும உணமதனதுதோசுகளையும வீரயதனமையும உணமதனதுதோசுகளையும வீரயதனமையும (பேசுகிறாரகள) ஓரிரவு வாஸம செயது விடுக பிலலண்டுமே' எனறு அரசனுகக ஆசசாரயனாகிய அநதக ஷதரமும பாஹலீகமெனகிற அநத எனமும வஸாதி விகருதஸௌவீர தேசஙகளும பெருமபாலமைபபக புதிதமாக நிரமிகபபடடவை

மூபபததெடடாவது அத்யாயம்

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் கலகமும் துர்யோதனன் அவ்விருவரையும் ஸமாதானம் செய்ததும்)

கரமஜய, 'ஸஞய! இநத விருததாநததனமை நனகு மதிகிதது கொள ளுமபோ! உனகசுமபயமும பொலலாஙகேதான. எனனுடை நனகு உளளகருதடனான இநத விஷயதனதை நீ ஒபபே மனநதுடன் பிர ழுறகளிலதில ஒரு பிராமமணன கமமுடைய வீடடுகசு விருநதினனாக வநதான பபலன அநத வீடடிலுளள ஆசசாரதனதை பபாதது பிரீதியடைநது (எனனைபபபாரதது) நான வகாகியாக இமய மலையினமடை யகிகரதரலை கெடடுகாலம வாஸஞசெயதேன. பறபல நாமஙகளபபடடியுளள பலவேறதேசஙகளையும பாரதேன இநதஜனஙக ளை ஒரு நாமதேதாடும மாறபடடவரகளை மேலநதரின கரைகடநதவ ரகளிலே சொலலபபடடதாமதனதை எலலாபபிரஜைகளும ஆசரிகின றாகள மதராஜனே! பறபல நாமஙகளபபடடியுளளதேசஙகளில ஸஞ சரிததுகொணடிருபபோம நான பாஹலீகரகளிலை (ஒரு விஷயம்) கேட டேன. அநதபபாஹலீகதேசததில பிராம்மணனுடைய வீடடில மறபடியும் க்ஷததிரியனுடைய வைசயனுடைய சூததிரனுடைய இருகினற பாஹலீகன பிறகு காவிதனுடைய. காவிதனுடைய மறபடியும்

பிராம்மணனுகிறான். பிராம்மணனுயிருந்து அந்தத்தேசத்திலேயே மறுபடியும் தாஸனுகிறான். சிஷ்டாசாரனான பிராம்மணர்களும் ஒருசூத்திர காமசாரிகளாயிருக்கின்றார்கள். காந்தாரர்களும் மத்ரகர்களும் பாஹ்லீகர்களும் தேஜஸ்வியல்லாதவர்கள். ஸஞ்சய! பூமிமுழுவதும் ஸஞ்சரித்துவரும் நான் அந்தப்பாஹ்லீகதேசத்தில் இப்படிப்பட்ட ஆசாரகலபனையும் மாறுட்டத்தையும் கேட்டேன். வேறொருவன் பாஹ்லீகர்களுடைய இழிவான செய்கையைப்பற்றி உண்மையான வார்த்தையும் உனக்கு மறுபடியும் சொல்லுகிறேன். இந்தத்தெரிந்துகொள் அந்தப்பாஹ்லீகதேசத்தில் திருட்டர்கள், அறிவுகெட்டவர்களான ஒருகன்னிகையை ஆட்டுத்தோலினால் மூடிக்கொண்டுவந்து ஆற்றங்கரையில் அறுத்துத்தாக்கி பிறகு அந்தக்கன்னிகை அவர்களோடு சண்டை, 'இளம்பருவத்திலிருப்பவளும் பந்துக்களுடைய வார்த்தையை அதாமதத்தால் போதித்தோர்களாலும் சுகங்களையும் ஐசுவரியங்களில் மோகிகள் வியபிசாரிகள் மனக்கள் தர்மமற்றவர்கள்! நேர்மையான இந்தச் சாத்திரினால் நீங்கள் விடுபடமாட்டீர்கள்' என்றுசபித்தாள். ஆதலால், அந்தப்பாஹ்லீகர்களுடைய திருட்டுகளுடையபாதத்தைப் பெறுவதற்கொள்ளுகின்ற நீ எவ்வாறு தாமதமின்றி பேசுவாய்? பாஹ்லீகதேசத்தைவிட்டு மற்றதேசங்களில் வஸிக்கின்ற ஸ்ரேஷ்டர்களும் பெரும்பாலானபேர்களுக்கு தாமதத்தை ஏற்றிருக்கிறார்கள். மிலேச்சர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸால்வர்களும் மாத்ஸ்யர்களும் கைகேயர்களும் கோஸலர்களும் காசிகளும் பௌண்டரர்களும் கலிங்கர்களும் அவந்தியர்களும் மகதர்களும் மஹாபாக்கியசாலிகளான சூரஸேனதேசமும் ராஜஸூயமான தர்மத்தை அறிகிறார்கள். மத்ரகர்களையும் கபடிகளான பாஹ்லீகர்களையும் தவிர மாத்ஸ்யர்களும் நைமேயர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸால்வர்களும் சுகமிச்சம்வஸ்யர்களான சிறந்தஸ்வர்களான சைத்யர்களும் புராதனதாமதத்தைப் பின்பற்றி ஜீவிக்கின்றார்கள். ஸஞ்சய! இவர்களுடைய ஸங்கதியை அறிந்த நீ ஸபைபொழுதும் நாமகதைகளில் மௌனமாயிருப்பாயாக. நீ அந்தத்துஷ்டஜனங்களை ரக்ஷிக்கிறவனை, அரசன். அவர்களுடைய புண்யபாவங்களில் ஆறில் ஒருபாகத்தை நீ பெறுகிறாய், அல்லது, நாவாமலிருப்பாயாயின் நீ அவர்களுடைய பாவத்தைப் பெறுகிறாய். பிரஜைகளை ரக்ஷிக்கின்ற அரசன் அவர்களுடைய புண்யத்தைப்பெறுவான். நீ பிரஜைகளுடைய பாவங்களை அடைபவனுயிருக்கிறாய். முறைகளைத்தில் வல்லாததேசங்களிலும் அழிவற்ற தாமமானது பூஜிக்கப்படுமபொழுது பாஹ்லீகதேசத்து ஜனங்களிடத்திலுள்ள தாமதத்தைக்கண்டு பிரமம

தேவா, 'நிகரற்ற தேரோனே' எனறு கூறினார. வராதயாகளும் 'சிறபப
வீரனே சோநதவாகளும பிருதிவியிலும் கெடடகாரியதறற செய
கின்றவாகளுமான அவரகளை யுதிஷ்டிரமஹாராஜாவால நிகரிக்கபப
தாரங்களை ஒரு வீரதபுருஷனை உதேசித்தான. பிரமமஹேசவர
வாறு வரஙகளைபபெறறவனும அவமதிபபதறகு அரியவனும
காரகளும தமதாமயங்களில நிலைபெறறிருகக வலலவனுமான
பிரம்மதேவரும இவரகளை படகுவதிலலை எனறு நிசசயமாக
கொள மறறபடியும் மனகுரபபிரானாலும கமலஷமாதிரிணை
கிற சாகஷயமர தடாகதறகு வரவேணடும எனபதை மடடில,
தும பிரசைபெறபடபது பாபம், பிரமஹணனுக்கு பாதி ஆயுளை
பம், பூமிகாக பாதஹரணம பாபம், வாஜபேயஙகளுக்கு சமமா
பாபம்' எனறு சொனனான. மஹாராஜா! நல ஆயுளை ஜெயிதது
கொணடிருகினறா. மகஷாரூடனான பிரபுவால வழிநடதபபடு
ஆயுதஙகளுடன வரஙகளுடன 'மதஜனஷபாதஙகளுடன பிரேத
பாதிகள, நிலேதாகளின முழஙகிடஙகள பாபிகள, மூழஙகி பாதஙகளு
ஷணம உதவாதிகள, ஷணம தஙகளுட பாபிகள, மூழஙகி பாதஙகளுட
ஷணம உதவாதிகளை, ஷணம தஙகளுட பாபிகள மஹாராஜா
யுதிஷ்டிரனுடைய ரதசைனயஙகளை வரைந தருமம மறறும தரும
நதாதா பாபம் மூலமான நடை தரமம பாபத்தால அழிகபபடடிரு
கள' என்கிறவாரதை மஹாராஜாவால சொலலபபடட பிறகு
கள விஷயமாக தரிஷடதயமனனன வீரிய தரிஷடயால அழிகபபடட
விஷயமாகவும கலஙகாத வீரியதறகு சமமாக வரஙகளை
வசனதறகு ஏறறபடடவனாகவும பிறபாடுகாலதறகு சமமான
பிடிக கடினமடடிருகினறது பாஞசாலமனனன பிரமமபபி கஜனைபபோல
வாகன தெளிவான தாமதமறறவன பிரகாசமான தேஜஸ
தெரிவிதது ஜனஙகள ஸகபதறகு விரோதமறறவனான சூரியனைபோல
பிரகாசிபபவனாக தெரகிறான. கீழபபட டிலுளளவாகள தாஸர்கள
ரிகளைபபட டிலுளளவாகள † வருஷஙகளாகள. பாஞசாலிகாகள தெரு
கள் சூரியபபிரகாசம பொருநதியவரகள. மாமிசமுளள தடிமன
கல, பிறை மாருகள உடலுறபதிகல, சாமானயமபபட டிகல, குரு
மைய பிரமாணமுள்ளவரகள, சுருஙகியில, பரகாசமான கெனனமுகல, நெருகிய கல
லது பிரயாணமுளளவரகளாக படவனாதலும பிறரகளுடைய மனஸ்தாபதை உணரு
வுணபபதிதல ஆகிய இவைகள சாமாநய மனுஷயருகு உசிதமாகா
இலலை ஆபடடதேசதறகு நிசசயமறியாதிருபபவரகளையும பாஞசாலம
எனகிற பாஞசாலிதேசதறகு ஜனஙகளையும நிநதிககவேணடும. பாஞ

* ஆலிகள † சமஷிபாவம 301-ம பகஙக பாரகக

சாலாகளும் கௌரவாகளும் சமமிசாகளும் மாதலையாகளும் நாமத
தைய அனுஸரித்து பிழைகினறார்கள (ஞானத்தினை) முற்றாக
வாகளான வ கர் டாகளும் சைதயாகளும் மகதாகளும் சிஷ்டாக
ளுடைய நாமகள அனுஸரித்து பிழைகினறார்கள அனனியை
முகனமையாகக் டானம் பிதிவாகள கீழ்நிலை சமய அடைகாக
கள பிந்நூற்கற்கினறபடி நியாயமலலாதாமகளுடன கூடின
யாகளையும நகழ்கினறன டத அஸ்வமெக யாகங்கள நடதுகினறன வரு
ணன பிரஸ்தினையால பாதுகாகபடுகிறான பகவானை குறிபபனை
சமயமுறைபபிரமாணமிலலாமல தாமாகவே கலபனை கூடின
கினறபடி இமயமலையில் துவாரகையிலேயும பிரார்தனை யுடபட்ட
காகினறது எந்தமை கண படாதபடனை நு குறிபபதாகவே காகினறது
தெவனானாலு ம் கற்பனை பற்றி சிஷ்டிணைவாளன வல்ல பிரானணர்
களே புன் மதாகள் ஆகும். கீழ்நிலை மதாகள இனறு நாடுகளில் அதிகமா
வாரன, பிகாஸ்வரர்கள் பாஸ்வரனை அதிகமாகவும், கௌ
மாரதாலர்களும பாஞ்சராலயனையும் பாசுபதாகளும் சைவனையும்
சாகதனரடைடார்கள முழுமுதறபொருளை தரிசிகதவாளாகிறபடியா
கள மலகாடடில் பலியிபபவாகளாக மடடுமலலாமல பிறபால விஷயமாலும
முடை யவரகள அதிகமாக பலனாகள எலலாம அறிநதவர்கள
முகியபடாத சூதிரஙகளும் அபபடியே மிலசசாகள (ராஜதிரவழியில
செலலாமல) தாங்கள செய்யும் காணட பாதிபபாடடிலேயே நிறபவர
கள மறறவாகளை தன் நதனதச சாஸ்திரமாலும தரிசிகதுகொளளுவ
தில்லை. ராஜாவினாகளை குருநதரிசாகள மநதிரிகள ஒருவித
வகுபபிலும சேர்நதவாகள் என்று கூறினால சகல் இபபடபட்ட
கீழ்மறுமொழி சொலலுகிறவனாலும பாபிகளுடன சிறநதவனே!
இவவாறு தெரிகதும் காலுகி நீ பிரசாமலிரு கோபித்தது மறுகா
தே தெரடகுவதறகில் உனனை புதிதாகவிளாகிய சேனாவிளாகிய
சேரதகுக கொணறபிறகு வாஸு-தேவனையும ஆஜு-னனையும்
கொலலபபோகிறேன் எனறு சொனனானை.

சலயன, 'மாமன! எநநபபாதத்தில் அவிழகினற ஜனகளுகாகு நீ
தகுவழியிருகினறீயா அதுக அநாயாதோதத்தில் வியாதியினால வருகது
கினற மனிதாகளை பாவாமல விட்டிவிடுவதும தனமானவியையும
புதநிரனையும விறபதும விழுங மாயிருகினறன பிஷமர அபிபெ
முது ரநிசாரனையும அதிரதாகளையும் மணணணுகாலதில உனனால

* 'எனன வாக' எனபது பிரகயான பாடம

† 'நெரிகென' எனற து வியாசசானபாடம

பறித்சொல்லியவையும் [illegible] இனிதாக்கியவையுமான [illegible]
களோது தெரிந்துகொண்டு நடைத்தனத்தை விட்டுவிடு, சோமகர்
ளாகிய எல்லாவிடத்திலும் பிராமணர்கள் இருக்கின்றார்கள்
எல்லா இடத்திலும் க்ஷத்திரியர்களும் இருக்கின்றார்கள் கர்ண!
அவ்வாறே வைசியர்களும் சூத்திரர்களும் இருக்கின்றார்கள் நல்ல
விரதமுள்ள பதிவிரதைகளான ஸ்திரீகளும் இருக்கின்றார்கள் கேச
ரோடும் மதங்கொண்டவர்களான புருஷர்கள் புருஷர்களிடத்தில்
பரிஹாஸம் செய்துகொண்டு [illegible] பதவுள்ள
வர்களாகி மகிழ்கின்றார்கள் [illegible] பெருமையுடைய
தோஷங்களை [illegible] குற்றங்களை
அறியவர்களில்லை அறிந்திருந்தாலும் பேசாதவர்களாயிருக்கிறார்கள்.
[illegible] எல்லா இடத்திலும் இருக்
கிறார்கள் எல்லா இடத்திலும் [illegible]
[illegible] புருஷர்கள் இருக்கின்றார்கள், [illegible]
றார்கள் கர்ண! கேட்பாயாக எல்லோரும் பாவத்தைச் செய்ய
மாட்டார்கள் மனிதர்கள் [illegible] அடைந்திருக்கிறபடியே அந்த
[illegible] பின்பு, துரியோதன
ராஜன் ஸ்நேகத்தால் ஸகாயத்துக்கென்று கர்ணனையும் சல்லியனை
யும் தடுத்தான் [illegible] பிறகு,
திருதராஷ்டிர புத்திரனான துரியோதனனுடைய [illegible]
[illegible] சிரித்துக்கொண்டு அப்பொழுதில், 'பெய! போ' என்று
சொன்னான்.

முப்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் ஸம்வாதமும் இரண்டு ஸேனைகளும் யுத்தத்துக்கு எதிர்த்ததும்)

பிறகு, ராஜனே, பகைவர்களுடைய படையைப் பிளக்கும் திற
மையுள்ளவனும் [illegible] பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறதும் திருஷ்டத்
யும்னனால் காக்கப்பட்டும் பார்த்தனால் ரக்ஷிக்கப்பட்டிருக்கிறதுமான
பாண்டவர்களுடைய படையைக் கண்டு, ரதத்தினுடைய சப்தத்தா
லும் விம்மாத்தத்தின் ஒலியினாலும் [illegible] வாத்தியங்களுடைய
ஓசைகளாலும் பூமியை நடுங்கச்செய்கிறவன்போலச் சென்றான்.
பிறகு, செல்லுகின்ற ராதாபுத்திரனை மகாராஜனே [illegible]
துப் புன்னகைசெய்து கௌரவர்களுடைய முன்னிலையில் இந்தவாக்

பதாகைக் கூறையாளனும் பெரியகும் கிறைந்ததும் எண்ணமுடியாததும் குதிரைகளாலும் மணிரதங்களாலும் நிரம்பியதுமான உன்னுடையஇந் தரசேனையை ஜவலிதனினை நெருப்பானது உலாந்து காடை எரிப்ப தபோலத் தனதுசயன யுகத்தில் எரிக்குங்கொண்டு வரப்போகி ருன்.நீ இப்பொழுது ரதத்திலிருப்பவர்களுமசிறந்தவர்களும் வீமமந்த தினை யுகோபனனறதேகளைபுடையவர்களுமான சாத்தமரைமலை போன்ற கண்களைபுடையவர்களுமான சிறந்த இரண்டு யிரங்களையும் பிரியதனமில்லாமல் பாகங்களைபோகிறாய் ஆயடியே ரதுனங்கள் எனரது இந்த விஷயத்தைக்கு நெருங்கி நின்னனன கானன! விவேகம் பறறி ஆடிகடி நீ கேட்கிறாபோ வெண்மையான குதிரைகளைபுடை யவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் புத்தகரில் பலர வாகளைத் தொலலுகின்றவனுமான அந்தவீரனை நெருப்பைத் தீ பாங்கை போகிறாய காண! பிருஷதரேஷ்டர்களும் சிவந்த கண்களைபு டையவர்களும சத்துருக்களைத் தபிக்கிற தெயவினறவர்களுப் அளவுட்ட விந்திரமுளளவர்களுமான அந்த வாலி தேவனை யும் அக்னனியும் நெருப்பைத் தாங்கை போகிறாய சாத்தி! எவனுக்குர கொண்டகன் ஸாரதியோ, எவனைக்குத் தானாவம் விண் ஜேர் புவனை நீ தொலவாயாயின், நீ எங்கநந்து அரஜுனனிய ஜித்தை, பெருங்காற்றுனை ஒ ஸனனைடைய சேனைக்கு காரபாகநிலும பலமாக வீசுகிறது இதே கா, உன்னைப்பக்கவர்களான பிராணிகள் நடுங் கின்றனை மிருகங்கள் பயங்கரமான சப்தங்களை உண்டுபண்ணுகின்றன கானன! மஹாகோபமாயிருப்பதும மயிர்களைச் சதுதை உண்டு பண்ணுகின்றதுமான பயங்கரைப் பார மேகம்போன்ற தலையிலலா முண்டமான ஓ சூரியனை நடுங்கதுகொண்டு கிறகின்றது வலலாத கிருகுகளும் மிருகங்களுடைய நூறறாகணக்கான கூட்டங்கள ஜவலிகின்ற வாயுடன சூரியனுக்கெதிராக நின்றுகொண்டு கதது கின்றன, பார காண! ஆயிரகணக்கான ஓனறுசேராதிருக்கின்ற காக கைகளையும கழுதுகளையும பார ஆழங்களைக்கங்களான இந்தப பக்ஷி கள சப்தத்துடன் சூரியனை எதிராகப பாக்கின்றன. காண! வெண் மையான குதிரைகள நட்டின உன்னுடைய மஹாரதத்திலுளள இந்தத கொடிதுணிகள மிகவிளகுகின்றன தவஜங்களும மிகவுங் குகின்றன பருத்தஉடலுளளவைகளும அதிகவேகமுளளவைகளும் மஹாவீரியமுளளவைகளும் ஆகாயத்தில கருடன்களைபோல பறக கின்றவைகளும் விரைவாகச செலலுகின்றவைகளுமான குதிரை களைப பார. கர்ண! இந்த நிமித்தங்களால அரசாகள் நூறுநூறுக

யும் ஆயிரமாயிரமாகவும் அடிக்கப்பட்டு திசையெங்கும் புகையைப் பரப்பிக் கொண்டு அடங்காமல் போகின்றன. பார்த்திப! ரதங்களும், ஆனைகளும், அடிக்கப்படுகின்ற ரதங்களும் இவற்றின் மயிர்பொடிக்கவைக்கின்ற பண்ணுகின்ற நெருப்பை ராஜமே காண்கிறது காண்! மனிதர்கள், குதிரைகள், யானைகள், ரதங்களிலுள்ள குதிரைகள் இவைகளுடைய புறப்படுகின்ற கூர்மையான பாணங்களைக் கொண்டவர்களுடைய நாணொலி களையும் கூர்மையான பாணங்களையும் சேனை காண்! பொன் னொளிகளால் இழைக்கப்பட்ட வயிரங்களைக் கொண்டு இழைக்கப்பட்டு அமைக்கப்பட்ட சங்கிலிகளும் பொன்னாலாகிய சத்தி பரிகங்களும் கத்திகளும் பரிகங்களும் ஒளிபொருந்தியவைகளும் கூர்மையுள்ள சக்திகளும் கூடியவைகளும் பொன்னாலான இந்த அர்ஜுனனுடைய சொடுக்குள்ள காற்றினால் கண்டு அசைக்கப்பட்டு மேகத்தில் கொடி மின்னல்களைப்போல யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்றன. பார் பீமசேனனால் பாஞ்சாலர்களுடைய ரதத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கண்ணிகளுடன் கூடின கொடிகள் காற்றினால் நன்றாக அசைக்கப்பட்டவைகளாகி, 'ஜயஜய' என்று சப்திக்கின்றன. ராஜா! இதோ மேலெழுந்த புழுதியானது ஆகாயத்தைத் தழுவிக்கொண்டிருக்கிறது. யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் காலாட்களாலும் கலக்கப்பட்ட புழுதியானது ஆகாசத்தில் அவ்வாறே மேகத்தின் முழக்கத்தைக்கொண்டதான தேர்ச்சக்கரங்களின் ஒலிகளாலுண்டாகும் சப்தமானது கேட்கிறது. ஜயிக்கப்படாதவனும் குந்திபுத்திரனும் வீரனும் அடிக்கடி சத்ருக்களைக் கொன்று வருகின்றவனும் சிறந்த வானரத்தைக் கொடியாக உடையவனுமான பீமஸேனனைப் பார். யுத்தத்தில் உன்னுடைய யானைகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் கொல்லுகின்ற அந்த அர்ஜுனனுடைய [illegible] கேட்கிறது. இந்தப் பலசாலியான அர்ஜுனன் மழைபோலும் அந்த ஸம்சப்தகர்களைக் கொன்றுவிட்டு, சேனையின் மத்தியில் கௌரவர்களுக்குத் தாபத்தைச் செய்கிறான்' என்றான். இவ்வாறு சொல்லுகின்ற மத்ரராஜனைப் பார்த்துக் கோபமுற்றவனான கர்ணன், 'சல்ய! கோபங்கொண்ட ஸம்சப்தகர்களாலே நாற்புறத்திலும் கணைகளால் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்ற இந்தப் பார்த்தன் மேகங்களால் மூடப்பட்ட சூரியன்போலக் காணப்படவில்லை, பார் மூழ்கப்பட்டவனை இந்த அர்ஜுனன் சோகஸாகரத்தில் மூழ்கிவிட்டான்' என்று கூறினான். சல்யன், 'வருணனை ஜலத்தால் எவன் அடிப்பான்? எவன்

விறகினை அணியை வருத்துவான்? எவன் வாயுவை கட்டிப் பிடிப்பான்? எவன் பிருதுவை குடிப்பான்? யுத்தத்தில் பாதத் துடையதோலவியை நிகரன்மையாக நான் எண்ணுகிறேன் ஆ ஜாவன் யுத்தத்தில் தேவாஸுராகளாலும் ஜயிக்க ஸாத்தியமாகாத வன் அபபடியினறி வெவாரான வாகுகளாலேயே உனகரு ஸங் கோஷமுண்டாகுமாகில் நீ படபடிரொலவகிலேயே மன அமைதி யுள்ளவனைபிரு பாகுகன யுத்தத்தில ஜயிக்க முடியாதவன். வேறுவிஷயமாகில அசை அல வாஜாவன் கோபித்துக்கொள்வா னேயாகில இவன்றி கைகளாலும் புமியை தாகுவான், திகபா பிர ஜைகளை எரித்துவிடுவான், ஸவாதகத்தினின்று தேவாகளை தளளி விடுவான் அவனை யுத்தத்தில (தருவலும்) ஜயிகமாட்டான எவ மூடையவனும் எனிதில (யுத்த களைக) செய்பவனும் (பலவானை) வடிகனிவனும் கீண்டவகைகளையுடை யவனும் மஹாமேருவைப்போல வரைவறறிருபபவனும் குருகுபதிரமான பீமனைப் பார புருஷ ஸ்ரேஷ்டனும் சிறந்த வீரயமுளளவனுமான திருதபீமன் எடபொழு தும் வைரத்தை கினைத்துகொண்டு கோபமுளளவனாகி யுத்தத்தில ஜய தகை அடைவதில விருபபமுறறு கிறகிறன் 'காமதை அஞ்ச் டிபபவாகளுள்கிறந்தவனும் காமராஜனென பிரஸித்தி பெறறவனும் சத தருபாட்டணங்களை ஜயிபபவனுமான திருத யுதிஷ்டிரன் யுத்தத் தில பலவானகளால ஸுலபமாக வெறகாக நட போராரியுத்தகாவலை கிறகிறன் புருஷஸ்ரேஷ்டராகளும் மஹாரதாகளும் அரோணிதேவா களுடைய குமாரர்சளுமான திருத நகுலஸஹதேவாகள யுத்தத்தில ஜயிகமுடியாதவாகளாக கிறகின்றாகள மஹாவீரயமுளளவாகளும் யுத்தத்தில பீமனுக்கும் வாஜாவனுக்கும் ஒபபானவாகளும் திரௌ பதியுடைபுதிரராகளுமான உவாகள யுத்தம் செயபவாகளாக இதோ ஹாகு டலைகள்போல கிறகினறாகள தருஷ்டத்யும்னனே முதன் மையாக தொண்டவாகளும் வீராரகளும் உகதமமான பராகரம முளள யவாகளும் ஸாயஙகாலை விடுபபடவாகளுமான குரு பாண்டவாகளுடைய ஸமராகள திதோ கிறகினறாகள வாகத இடதில வீரா சளான கிருஷ்ணாஜுனாகள திருதகின்றாகளோ, எகத இடதில ராஜாவான யுதிஷ்டிரன திருதகிறானே வாகத இடதில தாமமும் ஸுகயமும திருதகினறன எங்கே தாமமோ அஙகே ஜயம்' என்றன் புருஷஸ்ரேஷ்டனான அவனிருவாகளும் இவவாறு ஸம்வாதம் செய தகொண்டிருகுமபொழுதே அகத இரண்டுசேனைகளும் கங் கையும் யமுனையும் எதிர்த்தகுபோல கன்றாக எதிர்த்தன!

நாறபதாவது அத்யாயம

(துர்யோதனன் சேனையை உத்ஸாஹபடுத்தியதும், பீமன் துர்யோதனனை வென்று பிறகு யானைப்படையைக் கொன்றதும்)

பரதர்ஷபரே! பிறகு, துர்யோதனனை நாணினையும் மதராஜனையும் அவ்வாறே மற்ற மஹாரதர்களையும் அடைந்த பின்வருமாறு கூறலானான் 'நற்செயலால் கேர்த்தியடைந்துள்ள நீங்கள் புதுதமானது கவலையற்று ஆனந்தமடைந்தீர்கள் அல்லவா? இதுவே எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. ஏனெனில் கூடுதலான யானைகளையும் இப்படிப்பட்ட யுதிஷ்டிரனை அடைகிறோம். ராதேய! யுதிஷ்டிரனும், சூரிய கிரணங்களை கூடுதலாகக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறானே, அந்த யுதிஷ்டிரனை நீ எவ்வாறு போரிலே அடைந்தாய்? அந்த யுதிஷ்டிரனை இஷ்டமானபிருதுவுமோ அந்தப்புரத்தை ஜெயித்தவனிடமிருந்து யுதிஷ்டிரனில் பாண்டவர்களைக்கொல்லும் ஸந்தர்ப்பமான பூமியை ஆளுங்கள் அல்லது, யுதிஷ்டிரனில் சதுரங்கபலங்களால் விலக்கப்பட்டு வீரமிக்க அங்கங்களை அடையுங்கள்' என்றார்கள். தார்தராஷ்டிரனுடைய அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டு கூடுதலான ஹர்ஷங்களை அடைந்த கௌரவ வீரர்கள், பாண்டவ விஷயங்களையும் முழங்கினார்கள். பரதஸ்ரேஷ்டரே! மிகுந்த மனக்களிப்புற்ற உள்ளத்தை சோகமற்றதான அந்த படையில், துரோணகுமாரனான அஸ்வத்தாமா மனச்சோர்வுற்ற யுதிஷ்டிரனை ஸந்தோஷிக்கச் செய்துகொண்டு, 'எல்லாசைன்யங்களும் நீங்களும் பாண்டவர்களை ஜெயித்திருப்பதைப்போலவே கௌரவ சைன்யத்தை ஜெயித்து கீழே வைத்திருப்பவனான எனது தந்தையை நீ கொன்றிருக்கிறாய்! அப்படிப்பட்ட தர்மஜ்ஞனான அந்த பிதாவினால் கீழே தள்ளப்பட்டவனும், பிறரால் அபமானிக்கப்பட்டவனுமான திருஷ்டத்யும்னனை நீ கொல்லாமல் விட்டதைக் கண்டதனாலேயே நான் கோபமடைந்தேன். ஆகவே இன்று நான் பாஞ்சாலர்களையும் பிரஜைகளையும் செய்து பெரிதான பயத்தை அவர்களுக்கு அளிப்பேன்' என்று கூறினான். பீமஸேனனையும் மற்றும் எல்லா பாண்டவர்களையும் கூர்மழுங்கச் செய்வேன்' என்று கூறினான். இவ்வாறு கொல்லப்பட்ட பிறகு, பாண்டவசேனை முழுவதும் ஸந்தோஷமுள்ளதாக குறிப்புணர்ந்தவர்களால் அறியப்பட்டது. அவ்வளவிலேயே அதனையும் பாண்டவர்களின் ஸந்தர்ப்பம் பார்ப்பவர்களாக, ஆனந்தபடத்தக்க மனமுடையதாக, தார்தராஷ்டிரனுக்கு ஜயம் வருமென்றே போர் விடாதது கௌரவர்களுக்கும் ஸோமகர்களுக்கும் முன்னிலையில் காலனுடன் யுகத்தினை முடிப்பதில் உன்னிப்பாக்கப்பட்டதாக கோபமான ஜனக்ஷயமானது நிலைபெற்றிருந்தது. பிறகு, யுதிஷ்டிரனுக்கு

தில யுததம கடகஜ மமபி கமிய, பீதிலமைதகளுளளிட சலலாப் பிராணிகளும யுதத்தநில வீரகளுடய கடடகளிட பரிகினற அபஸரஸ ஸநரீகளின தி மீசகதிருதகன யுதத மனி பிய தனகர செயகினறவராகுமட மீ ந வரத ரூலையாலகுமரன திருஷபமீசனக டாகளே நிதி ஸமீ நிஷமுளளளவிலை ருலபனகள தவய கதகங களிலுட உதிமமான புஷபங களிலும பறபட படல நதன களாலும ஆனநதமடையசெயதர கள வாயவனது அநதகனத களைதது நிகடனகிவிட து அநத நிறதபுதத்ரீ களை பரித்த தது காறறினல கலரந வீர படிகினற யுத்தபீ நலயுத்தத்தில மத நதியை ஒருபகம பிரருவர, அயமுத்தினர பரவனியை படரிகிருக கிற தாமரதனன அவயாது மகனரத அநத ரமலை. நரமடக்கம படபீன பிகரதலை அட டமுல கரஙகள நிறறினறவனகளை பரிகினறே கன தா துயர்ய புகழ்களினறி பிணகளகளினறி பரி பிகிறகிடன அவ வரு மரதரிருநதினர பரிமீளனரா, நர பிணமா துட வீரலன சிதபனை அவ பரு ஒலி கரய கருபகதத்தனுய யாரைபபகன பரிகக வரி நிறுத்துக தாகள,மறறபல ஹாபலமுளளவனனை பரிமபனை வருகினற, அந யாரைப படடையைக கணடு தாமபத்தனனபரி நர யமபுமனைரகளை பொழிநதான பிறகு, பகசாவியுப பாணடுபுதத்ரி வுமான பரிபன வஜர யுதத்துகளைபபடான பாணஙகள பரி தாமபதனனைப புறகுகட டி யோமிமபடிசெய ய யாரைகளை எதிரதது பறகு, பாணடவன நெருபபுபபரிபொனறவைகளும நேராகசெலலுகினறவைகளும வி டிறபுசசிகள போனறவைகளும பயஙகமுளான அமபுகளால அநத யாரைகளைப பிடிததான பிறகு, மஹாபலசாலியான பரிமஸனன கூரமையுளள பாணஙகளால யாரைகளுட படரிகர ரனது மேகஙகளை சிதறச செயவதுபோல சிதறசசிடடான அபபு நாளை வெநதரே! பதஙகளை எலலகளும பதஙகளை விர களால வறபபிறறவைகளுட இருபபுல மை கையில கொணடு மேலே வறியிருகினற மரவுதாகளால ஸவா ணமயமான விரிபபுகளுமட தத்தினஙகளை யுதத விரிபபுகளு மட கனமுக மூடபபடடவைகளும பொனனுட வெளளியுமபோல பிரகாசிகினறவைகளும கதத்ரு களுடைய ஸமூகஙகளால அலஙகரிக கபபடட வைகளுமான அநத ரயரைகள பரிமஸனனால விடபபடட அமபுகளால நாசமு செயயபபடடன சிலயாரைகள நெருசபபு பிளக

கபடத்தி அவ்விடத்திலேயே பூமியிலவிழுந்தனன் மஹாராஜரே! காது வாகங்களால் விசிதரி படாயிருக்கிற மலைகளால் பூமி நிரவப்படுவது போல யிகழ்வேகமுள்ளவைகளும் பாறைகளை கவரில் அலங்கரிக்கப் பட்டவைகளும் விழுகின்றவைகளுமான யானைகளால் (யுத்த பூமி யானது) விளங்கியது மனனரே! பாண்டவனுடைய முதுகினைத் தாளப்பட்டவர்களும் பிரபலர்களின்ற ஆயுதமாருடனாகி படவா களும் புண்ணியமுள்ளவர்களும் க்ஷத்திரியர்களுமான வீரர்களால் யுத்தபூமியான து பிரகாசித்தது விலகிய சிரேஷ்டமான பிரமனை னவையுடைய பெரிய பரிவாரமுடனிருக்கின்றவனும் சுத்தமான திறைசாலையுடனும் பூரணமான பலமுள்ளவனுமான பஜ்ரகரன் தனதிட படாடோபமுள்ளவனும் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களும் பெண்களின் பரிவாரங்களுடனான அந்த பீமனை யுடைய கரிஷ்ணையையும் நல்ல நகைகளினையும் கேட்டு பீமனை னவனிடத்திலிருந்து பெண் மனைவிமார்களை பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் அரசரே! சுகமில்லாத்தனமுடன் புத்தியழியுமாறு அந்த பீமனைவிட்ட அரசரை சகதேவன் கண்டோம் மஹாராஜரே! அது ஆச்சரியமாயிருந்தது

நாறபதாவது அத்யாயம்.

(இரண்டு ஸ்லோகங்களும் அடங்கியது)

பிறகு, கானனை, ஓடிவரும் போதும் பெரிதும் பலசுவாசங்களுடைய வனாயிருக்கின்றதும் திருஷ்டத்யுமனனால் காப்பாற்றப்பட்டதுமான பாஞ்சாலர்களுடைய அந்தப்புரவாசலை பார்த்து த்ருஷ்டத்யுமனும் விமலமான காந்தியுள்ளவனாகி முடி சூட்டுவிழாவினும் பெற்றவர்களுடைய பிரகாசமுள்ளவனும் பெரிய வில்லை தரித்தவனுமாகி ரதத்தில் வந்திருந்தவனும் பாஞ்சாலர்களை செயல்களினும் அதிக தேஜஸ்வியுடையவனுமான கானனை, கண்டு திருஷ்டத்யுமனை முறைப்படி விசாரணைசெய்து இதற்கான அவசரமே சேனையை அழித்ததிற்போல்ல பாண்டவர்களே சேனையை காப்பு செய்தான், யுதிஷ்டிரனையும் அடைந்தான் அவனை இடப்பக்கத்திலிருப்பவராகவும் செய்தான் கானனுடைய தேரினிலையிலும் கானன் பிறகு உரையாடுகையிலும் கடிவாளங்களை கனருகிலிருப்பவரும் தூரமையிலுள்ள ஸாரதிகளான சிக்கிரமாக ராஜரே! மனமைச சோகத்தை அதற்கு ஸ்லோகசேனைகளும் மேற்பாரியும் விருப்பத்துடன் கா

ணனைக கணடு மிகக மனமகளிடமபடடு அமைநதன. ராஜரே! பிறகு, 'இபபொழுது காணபவருகும ஆஜ மனனருகும இதோ பெரிதான யுத தம நடகபபோகிறது. இபபொழுது தாமபோதனராஜன சதருக கள கொலலபபடடவனகடபோகிறான. யுததததில இபபொழுது கா ணனைக்கண்டு பலகுனன ஓடடம்போகிறான இபபொழுது கம யுததத தில காணனையே பறறி நினறு, பயஙகரமான அவனுடைய பராகரம மான யுதததைத யுததரஙகதில பாரபபோம.வெகுகாலமாக விரும படபபடட இநத யுததமானது இனறு இபபொழுது உண்டாகபோகி றது. கோரமானதும தேவாஸுராகளுடைய யுதததநதிறகொபப னதுமான யுதததைத இபபொழுது பாரகபோகிறோம. இனறு பயஙகரமான மஹாயுததமானது இபபொழுது உணடாகபோகிறது. இனறு யுததததில இபபொழுது ஜயம உணடாகபோகிறது. பிரதி தினமும ஒருவனுககே ஜயமுணடாகுமா? பாணடியனை ஆஜனனை மஹாயுததததில கொலலபபோகிறானனரோ? இலலையெல உலகத தில சநதமனிதனைத்தான ஆசசரயபறறுகிறதிலலை' எனகிற உமமைச சேரநத யுதத வீராகளுடைய வாககுகள கேடகபபடடன. குரு நநதனரே! கௌரவரகள இவவாறு பறபல சொறகளைச சொலலிக கொணடு ஆயிரமாயிரமாகப படகஙகளையும தூரியஙகளையும் அடித தாகள. பறபல விதமான பேரிகாதஙகளையும உரதத வலிமமகாதங களையும மூரஜஙகளுடைய மஹாகாதஙகளையும ஆனகஙகளுடைய பேரொலிகளையும உண்டுபண்ணினாகள. ஐயா! யுததரஙகததை அடைநதிருககினற மஹாதாகள கூததாடுகினறவரகளாகவும பலவாறு வெருடடுகினறவரகளாகவும ஒருவரையொருவர யுததததில எதிரநத தாகள. அநத யானைகளுடைய பாதரகஷகரகளான காலிடகள காறபுறஙகளிலும படடாஸஙகளையும கததிகளையும தரிததவரகளும சேனாபதிகளான மனனரும மிதரசளையும அமபுகளையும முஸடிகளை யும்தரிததவரகளும பிணடிபாலஙகளையும சூலஙகளையுற சிறநத க கரஙகளையுமுடையவரகளுமாயிருநதாரகள. கோரமான அவரகளு டைய யுததமானது தேவாஸுராகளுடைய யுததததிறகு ஸமமா யிருநதது" எனறு கூறினான.

திருதராஷடிரன, "ஸஞசய! தருஷடதயுமனனைத தலைவனாகக் கொணட பாணடவரகளும புருத மறறும் பெரமனறலைவரகளும பாது காககபபடட வீரகளும சிறநத வில்லாளிகளும சதவாகளாலும ஜயிகக முடியாதவரகளுமான எலலாபபாணடவரகளையும நோகி, தாதேயன எலலாரு எதிரணி வயூததினை ஸஞசய! மூனறபபடி நனமுக அணி

வருகுதுகொண்டு கலல கவசம்பூண்ட வாகளான எதர, வீரகள என்னுடைய சேனைக்குப் பகுத்துளாகவும பகுப்புகளின நுனிகளாக வும் நின்றாகள்? பாண்டுபுத்திராகளும் எனனைரசோதகளாகளோ கோக்கி எவவாறு எதிரணிவருகுதாசள? மிகக பயங்கரமான திக தப பெரியயுத்தம் எவவாறு தொடங்கியது? காணன யுதிஷ்டிரனை எதிர்த்தசென்றபொழுது பீபகஸ்மனனவன எவ்விடத்திலிருந தான? அவனுடைய ஸைபத்தில யுதிஷ்டிரனை ஜயிபபதறகு எவன வலலமையுடையவன? முறகாலத்தில எவன ஒருவனுமிருகக கொணடு காண்டவவனதகில எலலாப பிரணிகளையும் ஜயிதாரனை அகத அஜாதனனை ரதத்தினை நகவி உயிருட னிருகக விரும்பு கிற வேறு எவன எதிரத்த பிரயபுரியன?" பினபு சொலல, ஸஞ்சயன சொலலகதொடங்கினன "மணிவருகுதனையும, அஜா னன் எலலா அரசகளையும நனகுபோதிதுவிட சூழ்ந்த கொணடு ஸஞ்சரிதததையும, யுத்தம நடநதவிதங்களும் கேளும அரசரே! சதகவாலுடைய குமாரனான திருபருமன பலதாலிகளான மாகதர்களும ஸாகவதனை நிருதவாமாவும் வலலபாகனும் ஆபர பிதகாரகள அவாகளுடைய பகுத்தினபோடியில சூழனியும மஹா ரதனான உலூகனும பினனபடியன ரடடிகளுடன்கூடின குதிரை வீரகளோடு ஆபிழுது பின துகததாரகள திரும்பாதவா தனம புத்தத்தில ஸமாதகாளுமான இரு தகு காலாயிரம் ஸமசடதகாள விடடிறபுசகிருதையு கூட்டங்களபோனறவா களும பிரசாங்கள்போலப பாரக்க பயங்கரமானவாகளும கலகாத வாகளுமான காந்தாரகளோடும ஜயிகமுழியாதவாகளான மலல நாடடுவீரகளோடும (வபுகுதிறையை) இட படகுதததபின துகாத தாரகள கிருஷ்ணனையும அஜாதனனையும கொலல எண்ணங்கொண் டவாகளான யவனாகளுட னகூடின நாம்போஜாகளும சகாகளும உம்முடைய புத்திராகளோடு சேனாமுகத அவாகளுக்குப பகுப்பு களின் கோடியிலிருபபவாகளானாகள. ரதங்களுட னும் குதிரை களுடனும் யானைகளுடனும காலாட்களுடனுங்கூடின அதத வீரர களை ஸரித்துதிறையை கட்டளையிலை அஜாதனனையும மஹாபல சாலியான சேசவனையும ஏழுதது கொணடு தினராகள பிறகு, விரிதிதிரமான கவசதததையும தோளவளனையும அணிதது வும புஷபமாலையைத தரித்துவருமான காணன வெறறுமுகததைப பாது காத்துகொண்டு சேனையின முனனணியில தினறான சஸரிர தாரிகளள உததமனும வீரனுமான காணன ரக்ஷகாகளும மிகபர

பாடபுள்ளுவாகளுமான பூந்நிரர்களோடு சேனையை கூட்டிகொண்டு படைபின்முன்னிலையில் விளங்குகின்றன். திகுகோளவெயிலையுள்ள வனும் சூரியனுகும் அகனிகுகும சமமான தாகரியையுடையவனு மான அசோகனும், மஞசள்கிறமுளள கண்களையுடையவனும் இனிய கோறறமுளளவனும் கேளைகளால கூடபபட்டவனுமான சுசாஸ னனும், பெரியயானையின் கழுகுகிண்டிகொண்டு வடுக குணை டைய பினபுறகில கின்றாகள் திகுகைகளைமபுளளவனை அக தத சூரியோகனராஜன ஆச்சரியகரமான குதிரைகளையுடையவாக ளும் விகிகிரமான வண்ணகுமுளளவர்களுமான மோகாகாளால சூறபடுதபடினும பாகுகாகபபடவனை அகவயுகமகுதியில் நாளே கின்றனை மதுரராஜேர் மதனாவீரியமுளளவாகளும் சூனயுதீரக தவாகளுமான மகாரதாளும் தேகயாகளாலும் சூகபபடுகினற சூரியோதனன தேவகாரய காரண விகின்ற திருதிரனபோல விளங கினாள. அரவுகுகாமவும் கெளரவாகளை மதுரராகளான வீரா களும் தேரோறி புதுதநிறகாக சேனைரோகள ஏபபொழுது மத முளளவைகளும் சூரரகளான மிலேசசாகளோடுகூடியவைக ளுமான பாரைகள மழைபொழிகதுவோனடிருகினற மேகங்களபோல அகதத தேரபடையைய பினதொடாக குறிசனறன தவஜைகளுட னும் *வைஜயகிகளுட னும ஜலிகிறகினற உகுகமமான ஆபுகங்களு டனும ஏறியிருகின்ற மாவுகாகளுடனும திருகின்ற அகபாரினகள மபாகளுடனகூடின மேகளபோல விளங்கின. பா டைகளையும கததிரகளையும தரிதரவாகளும் திருமபரவாகளுமான சூராகள ஆயி ரகணகாகசு சொலலினாள யாரைகளுகுபடாகசு கூராகளாளுள நனருக அலஙகரிகபபட்ட குதிரைவீராகளாலும் பதாகளாலுட யாரைகளாலும அகத உதமவபூகுமானது தேவாலா ராகளுடை பரேஞசியபுதத துகசு ஓடபா கலிளகுகியது. சூறறறிகதவரனை சேனை பதியிலை கனாரு வறபடிதது பபட்ட பாரவையபகமெனகினாள மதனாவபூகுமான கு பலகவாகளுகுபப பதுதைவிளிக துகிகாண்டி காதுகளை ஞெசியயினாகுபோலிருகக கு அகத மதனாவபூகுதிலை டையை இருபகுகளிலினாலும பககவகளின சேனாகளினாலும யுதஞசெயய விருபபமிகொனட சிறநத பாரைகளும குதிரை களும பூமிகாகுமட வருஷாகாலதது மேகங்களபோல விளைப பட்டனா. பிறகு, சுரைனன சேனைமுகதுவிலிருகினறை நபபாதது யுதிஷ்டிர ராஜா பகைவாகளை கொலடவனும நிகரறறவீரனுமான

* கொடிகள

தனஞ்சயனைநோக்கி, 'அர்ஜுன! யுத்தத்தில் [illegible] நடைபெற்றுக்கின்ற மனை [illegible] [illegible] யானது [illegible] [illegible] பிரகாசிக்கின்றது [illegible] பெரிதான [illegible] [illegible] படியான முறையை நீ செய்யவேண்டும்' என்று சொன்னார். அச்சால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட அர்ஜுனன், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] படியேயாகும், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ('அர்ஜுனா!') [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று கூறினார்.

[illegible] இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட தனஞ்சயன், 'அவ்வாறே [illegible] கிருஷ்ணனையும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கிருஷ்ண [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பிரகாசித்தது" என்றுகூறினான்.

நூற்றுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! அவ்வாறு அணிவகுக்கப்பட்ட சேனைகள் போருக்காகக் கூடியபொழுது ஸம்சப்தகர்கள் எவ்வாறு பார்த்தனை எதிர்த்தார்கள்? யாதவர்களும் கர்ணனை எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்? அந்த யுத்தத்தை விஸ்தாரமாகச்சொல். நீ ஸமர்த்தனாயிருக்கிறாய். யுத்தத்தில் வீரர்களுடைய விக்கிரமத்தைக் கேட்டு நான் திருப்தியடையவில்லை" என்றுசொல்ல, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்:

"அப்படி, [illegible] பகைவர்களுக்கு எதிராக நின்றன அந்தப் பெரிய சேனையானது [illegible] உறுதியுடைய புத்திரனுக்குக் [illegible] [illegible] எதிரணியில் [illegible] வீரர்களான [illegible] [illegible] பேரிகைகளும் [illegible] [illegible] சங்கமும் முழக்கிக்கொண்டு [illegible] [illegible] விளங்கியது. [illegible] [illegible] [illegible] எதிரானைக்கும் [illegible] [illegible] அந்த [illegible] [illegible] விளங்கி [illegible] [illegible] [illegible] வீரர்களோடு கூடியவர்களும் [illegible] [illegible] [illegible] போர்செய்யக்கருதிச் சத்துருக்களுடைய [illegible] சூழ்ந்துகொண்டார்கள் [illegible] [illegible] சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சேனைகள் அணிவகுக்கப்பட்டபிறகு ஸம்சப்தகர்களை அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் [illegible] [illegible] கண்டேன் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] எதிர்த்தார். [illegible] [illegible] ஸம்சப்தகர்கள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பார்த்தனைக்கொல்ல [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] எதிர்த்தார்கள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நெருங்கிய [illegible] [illegible] எதிர்த்துச் செல்லுகின்ற [illegible] [illegible] [illegible] கடல்வெள்ளத்தைக்கொப்பானது [illegible] அந்தப் பெரும் [illegible] [illegible] அடைந்தது [illegible] [illegible] காணப்பட்டது. அந்தப் படையானது [illegible] வாஷ்ணங்களால் அடிக்கின்ற அர்ஜுனனை

விரைவாக வருத்தியது. மன்னவனே! அந்த அர்ஜுனனுடைய [illegible] கவசமுள்ளோர்களோடு (முற்காலத்தில்) யுத்தம் செய்ததுபோலவே ஸம்சப்தகர்களோடு நெருங்கிய யுத்தம் செய்தது. பார்த்தன் பகைவர்களுடைய ரதங்களையும் குதிரைகளையும் [illegible] யானைகளையும் காலாட்களையும் [illegible] யும் [illegible] யும் [illegible] யும் [illegible] யும் ஆயுதங்களோடு [illegible] [illegible] ஆயுதங்களையும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அந்த [illegible] பெருந்த [illegible] யுத்தம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] முன்னிலையில் [illegible] அந்தத் தாமயுத்தமானது அவர்களுக்கு உண்டா யிற்று. பரதஸ்ரேஷ்டனே! பிறகு, குருஸ்ரேஷ்டனான துரியோதனன், [illegible] கர்ணனுடைய [illegible] [illegible] [illegible] அடித்துச் சிறந்த ரதிகர்களையும் நோறுங்கி யுதிஷ்டிரனையும் அடித்தான். அவன் பகைவர்களை ஆயிரக்கணக்கான [illegible] யும் ஆயு

* இதுமுதல் [illegible] அந்தணருக்குச் [illegible] [illegible] [illegible].

தருகளையும் தேகங்களையும் உயிர்களையும் இழந்தவர்களாகச் செய்து எவர்களுக்குத்தெரியும் கீர்த்தியாலும்மேசாபபித்துத் துணைசெய்பவர் களுக்குஎல்லாஅர்த்தத்தையும் வெளிப்படுணர்ணினை மதனபாகுலை வெளிப்படுத்துவன அந்தப்பெருமபடையில் பிரவேசித்து ரகதவெள்ளத்தில் யலேமிடைதுகினறதும் ரகதமாகிய ஜலமுளைவதும் நிலமாடி கபபட்டஅவர்களாகிய படதலையுடனே யும் யானைகளாகிற முதலைகள் ருபபதால் நிலம் முழுவதும் மாமஸங்களாலும் மஜ்ஜைகளாலும் செய்யபபட்டதாகிற ஆமைகளுடன் பெரிய பிதபபஞ்சமுளை நிமலம் ஈருயிரை பெருகிசசெயவ ! சகலகாலம் ஆதி தருகு வாஜபேயத்தகளால் அடிகக தக்ஷிணைகளாலே பெரிய யாகஙகளால் ரக தருபயனாகி வீழ்ந்தபடி பலயபபட்ட பெரிய யாகஙகளால் ரக தருபயனாகி வீழ்ந்தபடி ! அபபனிடத்து அவ்வகையிலும் பெருகு சுழலுக்ஷளாகிய தும் முலம் கொணடும் அணவரபபதனலகளால் ஈன முருகு சூழபபட்டதும் கலசகருகும் தேவபபலை கருடனாகிற ரதபப தேவாகடியதும் ரயுமபுகளாலும் கருடனால் பெருபபடியதும் சகலபுளைதும் ரதகங்கள் நிரதபபடி இவறறின் சிகரஙகளும் பயஙகரமான நம் ஙனகுபக்கதது யும் புழுதியிலை மூட பபட்டதும் அந்தமகாபாத பசெலலுகினறதும் மணிதர களால் ஈரமாகபபடுகினறதும் யமனுடைய பசதது வைத ருறிதது சசெலலுகினறதும் ஸமமாகவும் விஷமமாகவும் பெருகிவருகினறதும் மஹாபயஙகரமாயிருகினறதுமான அசுத்த ஸ்ய (வீரர்களை உணபவனைனினறார்கள்) பிசாசதது ! மனிதர்களால் சுமபபடியும் மரியபடடபெருதமகளை பெரியமலைக்கலலேறறமனி தரிசசெ அசுத்த தருயிலுளள இரத்த மாமிசஙகளால் மூடபபடடு சசெ ரபபருகுகினறதும் மஹாபயஙகரமாயிருகினறதுமான ஸமுத்திரமே அபபடிபபடடதாகிற மஹாயுதத பூமியிலை ஜயலக்ஷ்மி ஜோதிப்ரபை ! தனதுபதத்தால் பூமியையும் ஸமமாசெயயபபடுவதபோலே மனதுபதகுதியால் எங்கும் ஸமம் செயயபபடடது. பாரதேவ ! மணிதருளுகளுகும் குதமபகளுகளுகும் யானைகளுகளுகும் கூயதனை உணணுபவனைபோலே கெளரவர்களுகளுகும் ஸருஞசயாகளுகளுகும் நடடத தீவவரும், யுததமானது (ரதஸ்யஸைனயாகளுடைய புதததிறகொப பாரிய)தாயும் கூறினான்

நாற்பத்துமூன்றுவது அத்யாயம்.

(ஸங்குலயுத்தம்)

திருதராஷ்டிரனை, "ஸஞ்சய! மூன்றுமுகாமாகத்திருகியும் பாரதத்துமுடைய சேனையில் துணைபுரிந்து ஜனங்களுக்கு நாசத்தைத் உண்டுபண்ணுகின்ற காரணம் யாரால்குக் காண்குபடுகிறதிலுமசஞ்சரித்துக்கொண்டு எனது சேனைபடைப்பை எனக்குச் சொல்லியாக. யுத்தத்திலே பராக்கிரமஞ்சுள்ள எந்த வீரர்கள் காரணமாக நீ நினைத்தாகளோ? அதை முதலிலிருந்து காரணம் எனக்கு சொல்லுவாயாக. யுத்தத்தை அடித்தாரை?" எனறு கேள்வி, ஸஞ்சயன் சொல்லலாயினன்.

"ராஜரிஷே! எந்தகாரணமும் காரணம், எனனைத்தான் நன்கு நிறைந்தாற்போல் முழுஞானமையாகத்தெரிவிக்கவரை பாரத்தை கூறுபடாத நான் பிஞ்சாலர்களும் பிரிவுத்தாக்கு வரிசைபடாமல் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடனும் வரிசைத்து விரைவாக வருகின்ற அந்த மஹாத்மாவான காரணம் வெறறியோடு விளங்குகின்றவர்களாகவும் பிஞ்சாலர்கள் வெயிற்ற காலத்தில் அனைபடாறனைவர்கள் தடாகத்தைத்தேடுவதுபோல் எதிரத்துச் சென்றார்கள். பிறகு, இருதிறத்தாரும் சேனைகளிலும் மனத்துக்கினிய ஆயிரக்கணக்கான சங்குகளுதனையும் ஒலியும் பலங்களுமான பெரி முழக்கமும் பறபலவித பாணங்களுடைய சப்தமும் யானைகள் குதிரைகள் தேர்கள் இவறறின் சப்தமும் வீரர்களுடைய விம்மடைதலும் உபயோழுது பயங்கரமாக இருந்தன. பிராணிகள் அந்தச் சப்தத்தைக் கேட்டு, மலைகளுட னும் மரங்களுட னும் எழுந்திருக்கின்றனவோ என்று பூமியும் காறறும் ஆகாயமும் சூரியனோடும் சந்திரனோடும் நக்ஷத்திரங்களோடுங்கூடின மேலுலகமும் கிளர்ந்தன. சுழன்றடிக்கின்ற காறறினால் எங்கும் மண்டிக்கிடக்கின்ற தூசி மறைத்தபடியால், ஆகாயம் நன்கு தெரியவில்லை. பல்லாயிரம் பிராணிகள் பெரும்பாணங்களால் கொல்லப்பட்டு பூமியில் விழுந்தன. பிறகு, காணனும் கிருதவர்மாவும் அஸ்திரத்தை விரைவாகப் பிரயோகித்துக்கொண்டு இந்திரனும் அஸுரர்களைக்கொன்றதுபோல பாண்டவசேனையைக் கொன்றார்கள். அந்தக்காணன் பாண்டவசேனையில் புகுந்து பாணங்களைப்பிரயோகித்து பிரபத்ராகளுள் சிறந்தவர்களான ஏழுபதினாயிரம் வீரர்களைக் கொன்றார். பிறகு, காணன் கலல கட்டிகளுள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான இருபதினாயிரத்து அம்புகளாலே திருபத்தைந்து பாஞ்சாலவீரர்களைக் கொன்றார். பிறகு காணன் சென்ற

மயமான குட்டிக்களுள்ளவைகளும் பகைவர்களுடைய சரீரங்களைப் பிளக்கின்றவைகளுமான நாராசங்களால் சேதிவீரர்களை நூறாயிரமும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கொன்றனன் மஹாராஜரே! அவ்வாறு யுத்தத்தில் மனிதனியற்றக்கூடாத காரியத்தைச் செய்கின்ற காண்டீவ தனுசுவாலிகளுடைய தேரிலுள்ளவர்களை நிமிஷங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டனன் பாரதரே! பிறகு, சூரியனுடைய புதல்வனும் தர்மத்தை யுடைய கர்ணன் தங்களுடையதேரிலுள்ளவர்களை முற்றும் வலிமையுடன் பலவிதமாகத் தடுத்தான். சித்ரசேனனை, சேனாபதியை, தபனனை, சூரசேனனை, மாதனை, ஜந்து பாஞ்சாலர்களை, புருஷ சிங்கனை, கௌரவியத்தை, மஹாரதர்களில் சிலர்களை, பிருஞ்சயர்களை, வந்தஜரேயபடியே, கர்ணத்தில் பாஞ்சாலர்களுக்குள்ளே மிகுந்த தான ஹோமமாயிருக்கையில் அவர்களை கண்டு பாண்டவரில் சூரர்களை துடைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது யுதாமன்யு கர்ணனை மீண்டும் அவர்களை வதஞ்செய்வதற்காக பாஞ்சாலர்களுக்குள்ளே சிரேஷ்டனான, ஜந்தாகுமாரர்களில் மூத்தவனான, சுகுமாரனான, ஸத்தியசேனனை, ஸத்தியசேனனென்கிற காளையுடைய இரண்டு புத்திரர்களும், சித்திரனின் ஆண் சமயத்தில் பிறந்திருந்தவர்களான காண்டீவியனுடைய பின்புறத்தைக் காக்கின்றவனும் பராக்கிரமத்தை (கோள் ஹலத்தை) யுடையவனுமான சுருதகர்மனும் வருஷ்ணியனான சதானீகனும் சதுரங்க பராக்கிரமத்தை யுடைய கர்ணனை எதிர்த்தார்கள். அவர்களை கர்ணன் தன் பாணங்களால் மூடினான். அவர்களுடைய தனுசுக்களையும் கொடிகளையும் சக்தியுள்ள கைகளையும் பிரகாசமான குண்டலங்களையும் சிரேஷ்டமான மாலைகளையும் சிரங்களையும் கவசங்களையும் மார்புகளையும் மற்றுமுள்ள அங்கங்களையும் ஒரு கணத்தில் ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களால் மறைத்தான். அப்பொழுது அவர்கள் தனுசுக்களை அடிக்கின்ற இருதக் கரங்களையும் அவர்களுடைய பாணங்களுடைய பிரகாசத்தையும் மலையைப் பொழிவது போல் பாணங்களை பொழிவதையும் பார்த்து, பாண்டவர்களுடைய சைன்யத்தில் பிரதானர்களான சிலர் பயந்து ஓடினார்கள். அப்பொழுது பிதாவினால் கர்ணனின் மீது கட்டளையிடப்பட்டவர்களும் மற்ற உத்தமமான சேனாபதி வீரர்களும் சதுரங்க வீரர்களை மர்த்தனம் செய்கின்றவர்களுமான கர்ணபுத்திரர்களும் மற்ற உத்தமசேனாபதி வீரர்களும் சதுரங்க வீரர்களை மர்த்தனம் செய்கின்றவர்களாய் ஸுஷேணனை முதலாவதாகவுடைய பாண்டவ புத்திரர்களுடைய சைன்யத்தை யுத்தத்தில் வதஞ்செய்தார்கள். ஸுஷேணனை, பீமஸேனனுடைய சைன்யத்தை யுத்தத்தில் வதஞ்செய்தான பிறகு, பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ள வ்ருஷஸேநனை பீமஸேனனுடைய சைன்யத்தை வதஞ்செய்கின்றவனை, ஸாத்யகியினுடைய சைன்யத்தை வதஞ்செய்கின்றவனை, சேகிதானனை, மஹாரதனை, ஸாத்யகியினுடைய சைன்யத்தை வதஞ்செய்கின்றவனை, சேகிதானனை, மஹாரதனை,

கோபமூண்டு நர்த்தனம் செய்கின்றவன்போல் பத்து பாணங்களால் அந்த ஸுஷேணனை அடித்துக் கூர்மையுள்ள எழுபத்து மூன்று பாணங்களால் கர்ணனையும் விரைவாக அடித்தான். குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் ஆயுதங்களோடும் கவசத்தோடும் கூடின கர்ணபுத்திரனை ஸகல ஸேனையும் பத்து பாணங்களா லடித்துப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற ஸைன்யங்களின் நடுவில் நீடு கன்னிகளைக் கூர்மையாகத் தள்ளியிட்டும் சக்தி யைக்கொண்டான் [illegible] அந்த ஸைந்யஸேனையைப் [illegible] கர்ப்பிணிகளைப் போல் விழுந்திருக்கின்ற [illegible] பக்ஷியைப் போல மற்றொருபாண [illegible] விழுந்து பீமன் கர்ணபுத்திரனைத் [illegible] கண்டு ஸ்தம்பித்து குதிரைகளைப் பிடித்தான் [illegible] விற்களையும் அறுத்து அவைகளையும் அடித்தான் [illegible] மூன்று பாணங்களாலும் அவனை [illegible] ஆயுதங்களாலும் அடித்து [illegible] பக்ஷியைப் போல தேரை விட்டுப் போனான். 'ஸுஷேண! [illegible]' என்று சொல்லிக்கொண்டு ஆசிரியர் [illegible] மூன்று பாணங்களால் வில்லையும் அடித்தான். பீமன், பின்பு, கவசங்களோடும் தம்ஸைந்யத்திலிருந்து [illegible] ஆயுதங்களைக் கொண்டு ஸுஷேணன்மீது பிரயோகித்தான். கர்ணன் பீமனை [illegible] அந்த பாணங்களையும் [illegible] முள்ள கர்ணன் புத்திரனைப் [illegible] விருப்பத்தோடு எழுபத்து மூன்று பாணங்களால் பீமஸேனனை அடித்தான். ஸுஷேணனோ பெரிய காரியத்தைச் செய்ய [illegible] மூன்று விற்களை அறுத்து நகுலனை ஐந்து பாணங்களால் இரு கைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். நகுலனோ, பெரிய காரியங்களைச் செய்து [illegible] இரும்பு பாணங்களாலே ஸுஷேணனை அடித்துக் கர்ணனுக்குப் பயத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு [illegible] விமரிசமாகச் செய்தான். மஹாராஜரே! மஹாரதனான ஸுஷேணனை அந்த நகுலனோ பத்து அம்புகளால் அடித்து ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினாலே வில்லையும் விரைவாக வெட்டினான். பிறகு, கோபமூண்டவனான நகுலன் வேறு வில்லைக் கையிலெடுத்து ஐம்பது பாணங்களால் யுத்தத்தில் ஸுஷேணனை எதிர்த்துத் தடுத்தான். அரசே! சத்துருவீரர்களைத் துன்பஞ்செய்கின்றவனான அந்த நகுலனே, பாணங்களால் திக்குகளை மூடி ஸுஷேணனையும் ஸாரதியைக் கொன்

ரன், பிறகு, ஸுஷேணனையும் சந்தன் பாணங்களால் அடக்கினான் திக்கஜ-ஸேனையை பரிக்ஷித்-மானஸிலியை சந்தன் பாலஸ்களால் மேலே சந்தன்மாக கண்டாக்கினான் பிறகு, ஸுஷேணன் கோபம் மூண்டவனாகி வெவ்வேறான கைவிரல்களாலும் கணக்கற்ற பாணங்களாலும் வைரதேவனை எதிர்த்தான் அடிக்கடி ஒருவனை ஒருவன் கொம்பு சொய்யாகருகி வம்பாகளால் விரைவாக அடிக்கொண்டனர் ஸுஷேணனின் வீரர்களுடை பரிக்ஷ கோரமான வகையாக கடுமையான கோவாஸ்-ரர்களுடை பயங்கரமான ரதத்தை லடாயனை சாயிபாது ஸாகயபி விருஷ்ஷேஸேனனை சுருக்கிவைத்தவாறு எழுபாணங்களால் அடிக்கடி மறு படியும் எழுபதுபாணங்களால் அடிக்கடி, கூடாலைபாளை சந்தன் பாணங்களால் அவன்ஸாரதியையும் அடிக்கடி மஹாராஜரே! விருஷ்ஷேஸேனரே, மஹாரதனை ஸாகயபியை குணங்கள் சுப்பாடிக் துவளை வம்பிலை கொண்டியில் அடிக்கடி மஹாராஜரே! விருஷ்ஷேஸேனன் பிரயோகிக்கபாணங்களை பீடிக்கபட்டு ஸாகயபியான வன் கோபங்கொண்டான், கோபங்கொண்டு, பயங்கரமானவெகு கையும் வெளிப்படுத்தினான் வீரனை ஸாகயபி சிக்கிரமாக பிறகு பதினைந்து பாணங்களால்கை விரலெடுத்து விருஷ்ஷேஸேனனை ஸார திரையை சந்தன் பாணங்களால்கொன்று அவனை-யதிலை கண்டாருக்கு குதிரைகளை எழுபாணங்களால்கொன் றடியை ஒருபாணத்தால் தாசனதிசெய்து மூன்றுபாணங்களால் அவனை மாபதில் அடித்தான் பிறகு, அந்தவிருஷ்ஷேஸேனன் கனகு கோபில மூசாசையனாக து ஒருமூகூர்த்தமாக தாலத்தினுள மயங்கிவிழுந்திருந்த தான் பிறகு தனில் பயங்கரமான ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் ரதத் கையும் சிறடியையும் பிழந்தவஸ்திரயபாபா அந்தவிருஷ்ஷேஸ னன் பயங்களைக் கிலையிலிருப்பதை ரதத்தையும் தேர் தாகுகையும் கையிலிதானை அவனை எரிந்தாரென்றால் விரைவாகவரு கிறவிருஷ்ஷேஸேனனை பரதத்தையும் தேர் தாகுகையும் ஸாரதி யாஸனவன வாரணைகளைனங்களென்கிற பாண துபபாணங்களால் அடித் தான் துரசாஸனரே, ரதத்தையிழந்தவனும் ஆயுதமிழந்தவனு மாகச செயபபட்டான் அந்தவிருஷ்ஷேஸேனனைகண்டு விரைவாக அவனை தன தேரினபீடத்தில்ஸாரதியாகிகொண்டு வேறொரு ரதத் தையை பபிடிசெய்தான் பிறகு, மஹாரதனை விருஷ்ஷேஸேனன் வேறு ரதத்தினபீடத்திலிருந்துகொண்டு எழுபதாகமூன்று பாணங்களால் திரௌபதீபுத்திரரதனையும் ஐந்தபாணங்களால் யுதிஷ்டிரனையும் அறு பதுதான்குபாணங்களால் பீமஸேனனையும் ஐந்தபாணங்களால் ஸஹ

தேவனையும் முப்பத்துப்பாணங்களால் நகுலனையும் ஏழுபாணங்களால் சதானீகனையும் பத்துப்பாணங்களால் சிகண்டியையும் நூறுபாணங்களால் தர்மராஜனையும் அடித்தான். ராஜேந்திரரே! ஜனமேஜயரே! சிறந்த வில்லாளியான கர்ணபுத்திரன் இவர்களையும் ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான மற்றச்சிறந்த வீரர்களையும் அடித்தான். பிறகு, யுத்தத்தில் ஜயிக்கமுடியாதவனான விருஷஸேனன் கர்ணனுடைய பின்புறத்தைப் பாதுகாத்தான். ஸாத்யகி ஒன்பது கூரிய பாணங்களாலே யுயுதானனை ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் கொடியையும் பிளந்துவிழுகைசெய்து மூன்றுபாணங்களால் அவனை நெற்றியில் அடித்தான். அந்தஸாத்யகி ராஜேந்திரத்தில் சொல்லியபடி அவனுக்கு உடனே வேறு ரதத்தில் மறுபடியும் ஏறிக்கொண்டு பாண்டவர்களோடுகூடி யுத்தஞ்செய்து கர்ணனுடையபடையைச் சிதற அடித்தான். பிறகு, கர்ணனை, திருஷ்டத்யும்னன் பத்துப்பாணங்களாலும் திரௌபதீபுத்திரர்கள் எழுபத்துமூன்று பாணங்களாலும் யுயுதானன் ஏழுபாணங்களாலும் அடித்தார்கள். கர்ணனை, பீமஸேனன் அறுபத்துநான்குபாணங்களாலும் ஸஹதேவன் ஏழுபாணங்களாலும் நகுலன் முப்பதுபாணங்களாலும் சதானீகன் ஏழுபாணங்களாலும் சிகண்டி பத்துப்பாணங்களாலும் வீரனான தர்மராஜா நூறுபாணங்களாலும் அடித்தார்கள். ராஜேந்திரரே! ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான இவர்களும் மற்றச்சிறந்த வீரர்களும் மஹாயுத்தத்தில் மஹாவில்லாளியான ஸூதபுத்திரனை அடித்தார்கள். சத்ருக்களை சிக்ஷிக்கிறவனும் வீரனுமான அந்த ஸூதபுத்திரன் ரதத்தோடு ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு அவர்களை நல்லகூர்மையான பத்துப்பத்துப்பாணங்களால் திருப்பியடித்தான். பிறகு, ஸூதநந்தனனை கர்ணனை எல்லாப்போர்வீரர்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே சிறந்த ரதிகர்களும் கோபமுள்ளவர்களும் ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களும் மஹாரதர்களுமான ஸாத்யகி, பீமஸேனன், திருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, திரௌபதீபுத்திரர்கள் ஆகியவர்களை அம்புவர்ஷத்தினால் ரதங்களையிழந்தவர்களாகச் செய்தான். பாணங்களால் ஆகாசமறைந்திருப்பதால் பிராணிகளுடைய கூட்டங்கள் ஆச்சரியமடைந்தன. மஹாபாக்யமுள்ளவரே! அந்தயுத்தத்தில் மஹாத்மாவான கர்ணனுடைய அஸ்திர வீர்யத்தையும் லாகவத்தையும் கண்டோம். அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது. அந்தக்கர்ணன் பரபரப்புடன் பாணங்களையெடுப்பதையும் தொடுப்பதையும் விடுப்பதையும் ஜனங்கள் காணவேயில்லை. ராஜேந்திரரே! மேற்குத்திக்கில் அவனைக்கண்டு லாகவத்தினால் கிழக்குத்திக்கிலும் கண்டோம். எங்கு கர்ணன் இருந்தானோ நாங்கள் கண்டறி

யோம். மன்னரே! விட்டிறபூச்சிகளின்கூட்டங்களைப்போலத திகசுக் களைமூடுகின்றவைகளும் ஈன்குபக்கத்திலும் வாரியிறைகைப்படுகின் றவைகளுமான அந்தக் கர்ணனுடைய பாணங்களைமாததிரம் கண் டோம் வேந்தரே! அப்பொழுது யுததவீரர்கள், எலலாததிக்குக் களையும் சூரியனுடையகிரணங்களால சூழபபடுவதுபோலக் கூரைமை யானவைகளும் ஈாறபுஙகளிலும் ஆயிரமாயிரமாக வந்து விழுகின்ற வைகளும் உட்படிநதகணுக்களுள்ளவைகளுமான அநதக்கர்ண னுடைய பாணங்களால சூழபபட்டவைகளாகக் கண்டாாகள அநத யுதததநில அம்புகளால மூடபபட்ட ஆகாயமானது மேகஙகளால மூட பபட்டதுபோலத் தோன்றியது கூரைமையுள்ள அம்புகளாலே ஸ்வர்க்கமும் ஆகாயமும் பூமியும் திசுக்களும் மூடப்பட்டன அந்த இடதநில ஆகாயமானது சிவநத மேகததால மூடபபட் டதுபோல விளஙகியது. பிறகு, யுதததவீராகளின செயகையைச் செய்பவனும் அளவிடமுடியாத ஆண்மையுள்ளவனும் மஹாரத னும் அரசனுமான காணன் யுதததநில யுதததவீரர்களைகொன் ரூன. விலலைகையிறபிடிதது யுததாங்கதநில ஈர்ததனஞசெய் கினறவன போன்ற கர்ணன எவராகளால அடிக்கபபட்டாலே அவர் கள் ஒவவொருவரையும் மும்மூனறுமடஙகு அதிகமான பாணஙக ளால திருபபியடிததான். காணன மறுபடியும் அநதவீரர்களை ஆயிரம் பாணங்களாலடிதது வலிம்மஹாதஞசெயதான் பிறகு, அநதவீராகள் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் தவஜஙகளோடும் குடைகளோ டுங கூடியவாகளாக (ககாணனுகசு) *அவகாசததைக்கொடுததார்கள. காணனால வலிம்வலிகபடபடுகின்ற அநதயுததவீராகள் காணனிடததி னின்று பயநது பிரஜைஞையிழந்து எலலாததிக்குக்களையும் (தங களுடைய சப்ததததால) எதிரொலியிடும்படி செயதகொண்டு பதுதத திக்குக்களிலும் ஓடினாகள் பகைவராகளை அழிபபவனான ராதே யன அநதமஹாவிலலாளிகளை அம்புமழைகளாலே நன்றாக அடிதது அரசாகளுடைய படையில தானபமிலலாமல பிரவேசிததான். அநத ராதேயன் பின்வாஙகாத தேர்வீராகளான சேதிதேசதது வீரர்கள் மூன்றாறுவரைக் கூரைமையுள்ள பாணஙகளால கொனறு பிறகு யுதிஷ்டிரரை எதிர்ததுச்சென்றான் மஹாராஜரே! பிறகு, தேரி ழந்தவர்களான அந்தச்சூராகள் வேறுதேர்களில ஏறிக்கொண்டு தர்ம ராஜனுடைய புததிரரான யுதிஷ்டிரரைச் சூழந்துகொண்டார்கள். அரசரே! பிறகு, அந்தச்சததருவீரர்களும் ஸாதயகியுடன்கூடின

* பின்வாஙகினரென்பது.

சகண்டியும் ஸவாணக்கட்டுடனகூடியவைகளும் சாணைக்கல்லில் தீட்டபபட்டவைகளுமான பறபல பாணங்களைப பிரயோகிததுக் கொண்டு ராதேயனிட தத்தினறு அரசரைப பாதுகாப்பதறகாக (அவரைச) சூழநதுகொண்டாகள் அவவாறே முயறசியுளளவர் களும் பெரியவிலலைக கையிலபிடி கதவாகளுமான உம்மைசசேரநத சூராகளனைவாகளும் புநத்ததில தடுககமுடியாத கர்ணனை நானகு பக்கதிலும் பாதுகாததாகள். அபசரே! நாலவிதமான வாதிய கோஷஙகளும் தோனறின. எதிரில காஜிகிற சூராகளுடைய வலிம்ம நாதமும் தோன்றியது பிறகு, யுதிஷடிரரை முதனமையாகக கொண்ட பிருதாபுதிராகளான பாணடவாகளும காணலை முதன் மையாகக கொணட கௌரவாகளான நாஙகளும பயமறறவாகளாக மீண்டும் எதிரததோம்.

நாற்பத்துநானகாவது அத்யாயம்.

(கர்ணன் யுதிஷ்டிரரைத் தோல்வியடையச்செய்து பரிஹாஸஞ் செய்ததும், ஸங்குல யுத்தமும்.)

கானன, அநதசரேனையைப பிளநது, பிறகு, ஆயிரகணக கான ரதஙகளாலும யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் காலாட்களா லும் சூழபபட்டவனாக யுதிஷடிரரை எதிரததான அவன் சதது ருகளால பிரயோகிகபபடுகினற ஆயிரகணகான பறபல ஆயுதங களை உகநிரமான அனேகபாணஙகளால அறுதது பரபரபபிலலா மல அவாகளை அடிததான ஸஞ்சயபுதிரன அவர்களுடைய தலை களையும் கைகளையும் தொடைகளையும் அறுதது அடிககபபட் டவர்களான அவர்கள பூமியில விழுநதாகள் மறறவாகள் தோலவி யடைநது விரைவாக ஓடினாகள். மீண்டும் ஸாதயகியினால ஏவப பட்டவர்களும் காலாட்களுமான திராவிடாகளும் ஆந்திராகளும் திஷாதாகளும் யுதததில கர்ணனைக கொலல விரும்பி எதிரததோடி னார்கள் நாலணனுடைய அம்புகளால நன்ரு அடிக்கபபட்டவாக ளான அவாகள் கைகளையும் தலைபபாகைகளையும் இழநதவாகளாக வெட்டிததள்ளப்பட்ட ஸாவனம்போல ஒரே ஸமயததில பூமியில விழுநதாகள். இவவாறுக யுதததில நூறாயிரக்கணகாகவும் ஆயிரக் கணக்கானவும் பதினாயிரகணகாகவும் யுதஸ்தாகள கொலலபபட்ட வாகளாகித தேகஙகளால பூமியை அடைநதாகள், புகழிலல திக் குகளையும் நிரபராதிகள் பிரகாயுத்தகதில கோபமகொண்ட அந்த

கன்போன்ற சூரியகுமாரனை காண்னைப் பாண்டவர்களும் பாஞ்சா
லாகளும், வியாதியை மந்திரங்களும்ஔஷதங்களும் நடுபடுதுபோலத
தடுத்தாகள். அந்தா காலன் அவர்களை கூர்முக அடிகாகு மந்திரக
ளாலும் ஔஷதிகளாலும் செயபபட்ட பரிகாரதைமீறி அடஙகாமல
மேலிடுகின்றவியாதிபோல மறுபடியுமே திருஷ்டிரனை எதிர்காள
அவன் அரசனாக காபபதில் பேராவலுடைபவாகளாக பாண்ட
வாகளாலும் பாஞசாலாகளாலும் கேகயாகளாலும் தடுகபபட்டு,
ம்ருகயு பிரம்மனி கதுக்களை மீறிசெலலாத சகதியறறவனைவ போல,
அவாகளை மீறிசெலலாதறகு சகதியறறவனாக பிறகு, யுதிஷ
டிரா பிரதானாகளான அந்த புகழவீராகளால தடுகபபட்டு ஸமீ
பத்திலிருகின்ற வீரனை காண்னை கண்டு பாண்டவகளால அடிதது
ாட்டி பிறகு குதிதபபட்டபாரனைபோல பாஞசாலருடைய அம்புகளால
அடிகபபட்ட காலன் ஓனமுசாகதிருபினான. வீரனை கூர்முக
அடிதது யுதிஷடிரனைப பீடிதானாம். பிறகு, யுதிஷடிரா கோபதது
னை கண்களால் நன்முக நிலகாது சுறறுவீரனைப் கொலலுகின்றவ
னும் ஜயிபபவர்களுள சிறநதவனுமான பாண்னை அடைநது, 'கர்ண!
காண! வீண் கோபகுழளளவனே! ஸுரிநபுதரே! எனவாரதை
களை கேள புதததனில பலசாலியான பல நனமைகளை அபபொழுதும்
போடடிபோடுகிறாய. நாமோ தனனுடைய அபிபராயதனில நல
பெறறவராக எங்களை நிதரியம் நிமமதி நிரூபயாதவரை, உனகுளள
பலம், வீரயம், பாண்டவாகளிடதது ஸனனதமாகிய பகைமையை
வேறறையும் இபபொழுது மிகக ஆனமையைக கைகொணடி
காடடி. மஹாயுதத தனில உனகு புகழ நிலைறற பரதனை நான
இபபொழுது போரகுபவன' எனறு சொனனார. மஹாராஜரே!
பாண்டிபுதரா அபபொழுது காண்னைபபாரதது இவவாறுசொலலி
விடடு ஸவர்ணமயமான புஙகங்களுளளவைகளும உருகியுறசெயத
வையுமான பதது பாணங்களால அவனை அடிததார பாரதரே! பகை
வாகளை அடகுபவனும் சிறநத வில்லாளியுமான ஸுரிதபுதரான அட
டஹாஸஞசெய்கின்றவனைப்போலப பதது வதஸகதங்களால அவரைத
திருபபியடிததான. ஸுரிதபுதரால நனமுக அடிகபபடட அநத
பாணம் வேக மிகுநத யுகதியுடன செயது ஹரவர்ஜுன அகனி ஜவலிபபது
போலக கோபததுடனை ஜவலிதது. ஜவாலைகளுடனகூடனகளால சூழப்
பட்ட யுதிஷடிரரு ஜருடைய மதகமானது யுகாநதகாலதது எரிகை
எண்ணஙகொண்ட பிரளயகாலருதிரபபினுடைய வேகமோ உருவம
போலத் காணபபட்டது பிறகு, யுதிஷடிரா ஸ்ரீகா பொரிதாயிருப

தும் பொன்னுலை அலங்கரிக்கப்பட்ட தமான யிலலில நாலுலை
யெழுப்பிக் கூடமைபுளளதும் மேல்-நீளமும் பிளகருந்திறமையுளளது
மான ஓர் அம்பை (ஆதவிலைலில) பூட்டி அப்தாள பிறகு, ராஜ ரான
புதிஷ்டிர ரை நமஸ்கரிதது கொண்டு யுத்த விருப்பத்துலை யிகர
வுடன யமதண்டத்துக் கிடபமான ஒர யிலலை கனருக இழுத்துப
பிரயோகித்தார. அவ்வமையை யுதிஷ்டிரரின் யில யிடப்பட்டதும் இடி
வஜ்ராயுதம இவற்றின சப்தத்தை யொத்த சப்தமுளள துயான
ஆநதபாண்டமான மஹாரதத்தைக் கண்டவுடை யிருவிலாபுறத
திலி விசைவாக துழைத்து ஆந்த யுடியிலைல பீடி கப்பட்டிருக்க
புஜபலமுள்ள அந்தக் காண்டீ தத்தாரியை கரு விலலை
நழுவவிட்டு நடுக்கமுறறு மூர்ச்சை யடைந்தான கர்ணன உயி
ரை இழந்தவனைப்போலப பராஜயத்தை நிழந்தவனுக்கு சலய
னுகரு எதிராக எழுந்தான யுதிஷ்டிரரும பாண்டவனுக்கு
கனமையை செயயும எண்ணத்துடனை கர்ணனை மறுபடியும்
அடிகளிலலை பிறகு நிறம்மாறியிருக்கின்ற மேக்கு நுனியுடையவனும
தன்பமுறறவனும அவனிற் கலலைப்பட்ட அவர் கருநிறத்தின்றவனு
மான கர்ணனைக்கண்டு பொறாமை தாளாதது ரஷ்டிரனுடைய படை
முழுவதும் ஹாஹாகாரம் செய்ண்டு மறறும் ராஜாவி
னுடைய பராக்கிரமத்தைப் புகழ்ந்து பாண்டவ பக்கத்தை விமமகரிதது
களும் கொடிகளிதது கலகளும அவ்வாறு 'கல கல' வென்னும சப்தங
களும மதாலறறன 'மொடிய பராக்கிரமமுளள கர்மத்தயன சறறு
மேறறதுக்குள பிரஜைகளைப்பைடைத்து அழிக்கப்படுவதனைபொ
ருட்டு மனம் வருத்தம் கொண்டு அவன் மூடியாத பாஷ்பகளாம
முள்ள அருகுகளைமைல் மெல்லமெல்ல அலக்கியமாக பேசப்பட்டும் வைதற
பைக் கொண்டிருக்கக்கூடியதும் பெரியதுமான வில்லில நாலுலை எழுப
பிக் கூடமைபுளள பாண்டவக்களைப பார்ண்டவமீது இறைத்தான.
பிறகு, மஹாதமாவான யுதிஷ்டிரருடைய சக்ரரக்ஷகர்களான சந்தர
தேவன் தண்டதாரன எனகிற இரண்டு பாஞ்சால வீரர்களையும யுத
தத்தில இரண்டு கூர் நாக்களால கொண்டிருக்க பாணத்தால் யுத்தத்தில்
சிறந்த வீரர்களான அவரிருவருடைய சக்ரத்தினுடைய ஸமீபத்தில புனர
வஸு சக்ரத்திரங்களைப்போல்நி தாம்பராஜருடைய யுத்தநிறறு ஸமீபத
தில பிரகாசித்தார்கள, யுத்த பூமியில் கர்ணனை பூஜிப்பது
பாண்டவர்களில் யுதிஷ்டிரர் [illegible] மூன்றாவதாகவும்
மூன்முனை பாணங்களால யுதிஷ்டிரர் எழுநூறு சலயர்களை யொண்
ணூறு பாணங்களாலும் மறறு நகுலனை ஏழு பாணங்

களாலும் அவனுக்கு ரக்ஷகர்களான அவ்வீராகளே மும்மூன்று பாணங்களாலும் அடித்தார். அரசரே! பிறகு, அதிரதபுத்திரனான கர்ணன் உரகசசிஹிரிதத்துக் கூர்மையுள்ள அறுபதுபாணங்களால யுதிஷ்டிரரை அடித்து யுத்ததில அபபொழுது ஸிம்மநாதஞ செயதான். பிறகு, பாண்டவாகளேசசம்சாநத சிறநத வீராகள கோபங்கொண்டு யுதிஷ்டிரரைப பாதுகாகக்கருதுக கர்ணனை அம்புகளால அடித்தாகள ஸாதயகி, சேகிதானன, யுயுதஸு, பாண்டியன், தருஷ்டதயுமனன, சிகண்டி, திரௌபதி புத்திராகள, பிரபதரகாகள, நகுல ஸஹதேவாகள, பீமஸேனன், சிசுபாலனுடைய குமாரன, காருசாகள, மிருகத்திருகினற மாதஸ்யாகள, கேகயாகள, காசிதேசத்து வீராகள, கோஸலாகளாகிய இந்தவீராகள விரைவுடன வஸுஷேணனை அடித்தார்கள. பாஞ்சாலயனனஜனமேஜயனும கர்ணனைபபாணங்களாலும வராஹகர்ணங்களாலும நாராசங்களாலும நாளீகங்களாலும கூர்மையுள்ள அம்புகளாலும வத்ஸதந்தங்களாலும விபாடங்களாலும க்ஷுரப்ரங்களாலும சடகாமுகங்களாலும அடித்தான் ஜனமேஜயன் உகரராகளும் நானவிதமான ஆயுதங்களையுடையவராகளுமான ரதிகாகளோடும யானை வீராகளோடும குதிரை வீராகளோடும் நான்கு பக்கத்திலும கர்ணனைச சூழநதுகொண்டு கொலலவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால எதிர்த்துவநதான். பாண்டவாகளுடைய சிறநத வீராகளால நனகு எதிர்க்கபபட்டவனும, கூர்மையுள்ளவைகளும கோடானவைகளும அவரவர பெயராகளால அடையாள மிடபபட்டவைகளுமான அம்புகளாலே மூடபபடுகினறவனுமான அநதக கர்ணன அவ்வீராகளால சூழபபடுகின்ற மத்ஹாநதியானபோல யுத்தத்தில சறறேனும அசையவில்லை. பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, அளவிட முடியாத பலமுள்ள சூரியகுமாரனான கர்ணன மஹாவில்லாளிகளான பாஞ்சாலா இருபதொருவரையும் சிறநதவாகளான சேதிவீரர் பதின்மரையும் அபபொழுது கொன்றான் பெரியவரே! நன்கு பிரயோகிகபபட்ட ஆயிர கங்கங்களை அநதக கர்ணனுடைய பாணங்கள் விட்டிற பூச்சிகளுடைய கூட்டங்களைபோல விலலாத திக்குகளிலும கர்ணபபட்டன. கர்ணனுடைய பெயரிலுல அடையாள மிடபபட்டவைகளும ஸவர்ணமயமான கட்டுகளுள்ளவைகளுமான கணகத் தீட்டபபட்டவைகளுமான பாணங்கள், மனிதர்களுடைய தேஹங்களின் ரத்தங்களை பிளநதுகொண்டு நாற்புறதிலும பூமியில விழுநதன. யுத்தகளத்தில அபபொழுது கர்ணன் ஒருவனாலே சிறநத ஸாகிய வீராகளும எல்லா ஸைனியங்களும

நூறு நூறுகக்கொலலபபட்டாகள காணனுடைய பாஞசஙகளால (ஆகாயம்) நன்றாக மறைகபபடவே, மிகுந்த இருள தோனறியது. பிறகு, பகைவர்களுடைபதும் நனனுடையதுமான ஒன்றுமே அறியபபடவிலலை க்ஷுததிரியாகளுகுப பயஙகரமாக ஏறபபடடிருகின்ற அந்த இருட்டில மிக்க கௌவலிமையுளள காணன அநேக க்ஷுததிரியாகளை எரிதாகக்கொண்டு ஜஞசரிததான் பிறகு, பாணஙகளாகிற மஹாஜ்வாலைகளுடன கூடியவும் வீரியமாகிற சுடு கையுள்ளதுமான காணனாகிற நெருபபான து பாலனா வாகளாகிற காட்டை எரிதாகக்கொண்டு யுததகளில முழுகாக காறபுறகிலும் ஜஞசரிதாகது மஹாராஜரே! பிறகு, அகத பாண்ட வாகளைச் சோநத மஹாரதாகளும எலலா ஸருஞ்ஞயாகளும நாறு நூறுகவும் ஆயிர மாயிரமாகவும் அஸதிரஙகளை பிரயோகிதது கொண்டு மஹாவிலலாளியான கர்ணனை நானகு பககதது சூழநது கொண்டாகள மஹாவிலலாளியான அநத காணன மஹா பல சாலிகளான வீராகளுடைய மஹாஸதிரஙகளை தடுதது அட்ட ஹாஸ செயது அரசரான யுதிஷ்டிரருடைய விலலை வெட்டினான். பிறகு, காணன் ஒரு நிமிஷதுகுள படிநதகணுகளுளள தொண் ணூறு பாணஙகளை ஸாதானமாசெயது கூமையுளள அவயவஙகளால யுததகளில யுதிஷ்டிர ராஜருடைய கவசததை உடைததான். பொனனால வேலைசெய்யபபட்டதும் திததினஙகளால சிதரிரிகபபடடதும விழுகினறதுமான அநத கவசமானது காறறினலடிகபபட்டசெ சூரியனைப் சேர்நதிருக்கிற மின்னலுளள மேகம்போல விளஙகியது யுதிஷ்டிர ராஜருடைய அஙகததினின்று நழுவினதும் விசிதரமான இரததினஙகளால அலஙகரிகபபடடதுமான அந தக்கவசமானது இரவில மேகமிலலாத ஆகாயம்போல விளஙகியது புருஷ ஸரேஷடரே! பாணஙகளால கவசம பிளகபபட்டவரும் ரத தததினால நன்று நீகபபடடவருமான யுதிஷ்டிரா உதிகினற சூரியன்போல பிரகாசிததார். பாணஙகளால எலலா அஙகஙகளும் நிறைகபபட்டவரும் கவசம உடைகபபட்டவருமான அநத யுதி ஷ்டிரா யுத்ததில க்ஷுததிரிய காமததைக் கைக்கொண்டு வில்ம நாதனை செயதார் பாண்டவா யுதததில பரபரபபுளளவராக நெடுநேரம் காஜிதது ஜவலிகின்ற வஜராயுதம் போலிருகின்ற சகதியை வேகததுடன் பிரயோகித்தா ஆகாயதில ஜ்வலிகின் றது போலுள்ள அநதச சகதியை விரைவாகச செலலுகின்ற ஏழு பலஙகளாலே ராதேயன் தண்டாக்கினான். அந்தச் சகதியானது

யுத்தத்தில் நிகரில்லாதது. சுமுகமுடன் காரியத்தைச் செய்பவரான யுதிஷ்டிரர் காணக் கோமாரகங்களிலே காணவே மாரியிலும் இரண்டு கைகளிலும் கெறுநிறியிலும் அடிக்கு ஸங்கோஷகுதாலே வீம்மமாகத் தஞ்சய ரதவெளியிலெ பருகுகின்ற இரத்தத்துடன்கூடின கர்ணன் சோபமுள்ள ஸாபத்தம்பிலால் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு ஒன்பது பாணங்களாலே யுதிஷ்டிருரை ஸாரதியான * பாஷ்டியை அடிக்கான், ஆசாரான யுதிஷ்டிருரை படவஜ்ஜத்தையும் விட்டிடினான்; அந்த யுதிஷ்டிரரை பழைய பாணங்களால் அடித்தான, அவருடைய நிறண்டு அம்புக்காணிக்கையும் வெட்டினான, துகுதையும் மளனாலெவளாவாக ஸெய்தான். பரீக்ஷித்! நிகரு ஸமயத்தில் பாண்டவர்களுக்கு சோகத்தை மஹாரதர்களான ராதேயன்மீது அம்புமழைகளைப் பொழிந்தார்கள். மஹாராஜரே! ஸாகயகியும் சுகண்டியும் பலவாகவும் காசத்தை செய்பவனை கர்ணன்மீது நிருபதனங்களது பாணங்களையும் ஒன்பது பாணங்களையும் வாஸுதேவர்! அர்ஜுனர்! பிறகு, கர்ணன் சோடபத்தொண்டு ஐந்து பாணங்களாலும் வேறு பாணங்களிலிருந்தாலும் யுதிஷ்டிரரை ஸாரதியை அடித்தான. அவன் அதற்கு முன்னேயனைடைய வில்லை மூன்று பாணங்களாலும் இரண்டுகளாலும் பதினைந்து பாணங்களாலும் அவனுடைய ஸாரதியை வீழ்த்தினான, பிறகு, கூர்மையான ராணத்தால் அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் மிகுந்த பலத்துடன் அடித்தான். பிறகு, மஹாரதனான ராணன் வேறொரு பலமுதிஞ்சலே விலக்கியறுத்து துவஜபாகத்துடன்கூடின ஸாரதியினுடைய தலையைச் சரீரத்திலிருந்து கவர்ந்தான. குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொலையுண்டபின் ரதத்திலிருந்து யுதிஷ்டிரர் கைவேயனகாணனமீது வெற்றியடைந்தவனாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு சக்தியாயுதத்தைத் தூண்டினார். பரீக்ஷித்! விலாளிகளுள சிறந்தவனான கர்ணன் வருவதை அதைத் தடுத்து நிறுத்தினான். அதை இரண்டாகத் துண்டாக்கினான். அதைகளையும் எடுத்துக்கொண்டான. அவை விடாமல் பலமுடனே பாணத்தால் பிறகு மஹாரதர்களான அந்தப் பாண்டவர்களைக் கூர்மையான பாணங்களால் பயமுறுத்தினான். பலத்துடனும் அடித்தான். பரீக்ஷித்! அர்ஜுனன் கர்ணன் விம்மமானது அவனிடம் கர்ஜனை பிடிப்பதற்காக பாணங்களால் அவனைப் பிடித்தான். படித்த கருவுகளுள அம்புகளால் தான

* 'பாஷ்டினி, எனபது வியாகியான பாடம

ராஜரைத துன்பமுறும்படிசெய்து கூர்மையான அம்புகளைப பிர யோகித்துக்கொண்டு அவருக்கெதிரில வந்தான். பிறகு,குந்திகளும் ஸாரதியும் கொலலப்பட்ட தர்மபுத்திரர் மனம்நொநது கர்ணனுக் கெதிரில் நிறபதறகுச் சக்தியறறவராகி விலகிச்சென்றார் .அரசரே! காணன் பாண்டுபுததிரரான அந்தயுதிஷ்டிரரை எதிர்ததுச்சென்று நிந்திக்கின்றவன்போல உரக்கச்சிரித்துக்கொண்டு பாண்டவரைப் பார்ததது, 'நறகுலததிலபிறந்து க்ஷததிரிய தர்மததில நிலைபெற றவன் எவவாறு யுததததில பகைவர்களை விட்டு விலகுவான்? மஹாயுதததில உயிரைக்காபபாற றிக்கொள நீ க்ஷததிரிய தாமஙக ளில ஸாமர்ததியமறறவனெனபது எனனுடைய எண்ணம் பிராமண னுக்குப் பலத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய வேதாததியயனததிலும் யஜஞ கர்மததிலும் நீ பறறுள்ளவன். குந்திபுதர! நீ யுததஞசெய்யாதே. வீராகளை அணுகாதே. இவ்வாறு அபபிரியததைப பேசாதே. நீ யுத ததததை காடாதே. ஐய! மறறவாகளைச்சொலலலாம் என்னைப்போன் றவாகள் சொலலததக்கவாகளலலா. யுததத்தில என்னைபபோனறவா களைபபறறிப் பேசுகின்ற நீ இதனையும் மறறதையும்.அடைவாய. குநதி புததிர! உன்னுடைய வீட்டுக்குபபோ. அலலது,எவவிடததிலிருஷ ணாஜுனர்களிருக்கிறார்களோ அஙகேபோ. ராஜனே! காணன் எவ்வி ததிஞலும் யுததததில் உன்னைக்கொலல மாட்டான்' என்றுசொன் னான். புருஷர்களுள சிறந்தவனும் மஹாரதனுமான காணன் குநதிதேவிகளுக கொடுததிருக்கிற வரதததைநினைதது, வதமடைய வேண்டிய நிலைமையையடைந்திருகினற தாமராஜரைக கொலல விலலை. பிறகு,மஹாபலசாலியான காணன் இவவாறுசொலலி யுதிஷ் டிரரை விட்டுவிட்டு வஜரபாணியான இந்திரன் அஸுரஸேனையை கொலவதுபோலப பாண்டவஸேனையைக கொன்றான். அரசரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா வெட்கமடைநது விரைவாக யுததததைவிட்டு விலகினார். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜா விலகினதாக எண்ணிச சைதய களும் பாண்டவாகளும் பாஞசாலாகளும் மஹாரதனான ஸாதயகி யும் அவவாறே சூரர்களான தரௌபதிபுததிராகளும் மாதரீபுததிரா களான நகுல ஸஹதேவாகளும் நிலையிலதவறுதவரான தாமராஜரை அணுஸரிததாகள. பிறகு, வீரனான காணன திரும்பிசசெலலுகினற யுதிஷ்டிரருடையபடையைக கண்டு மகிழ்சசியுறறுக் கௌரவர்களு டன்கூடிப் பின்புறததில தொடர்ந்து சென்றான். பேரிகள்,சஙகஙகள், மிருதஙகஙகள, விற்கள்இவறறின் ஒலியும் அவவாறே தாததராஷ் டிரர்களுடைய ஸிம்மநாதமும்தோன்றின.கௌரவரே!மஹாராஜரே!

பெரியவரே! யுதிஷ்டிரரோ விரைவாக ஸருதகீர்த்தியினுடையரதத்தி லேறிக்கொண்டு அந்தக கர்ணனுடைய விக்கிரமத்தையும் அவனுலே சேனை துரத்தியடிக்கபடுவதையுங கண்டு கோபங்கொண்டு தம் முடைய யுத்தவீராகளைப பாரத்து, 'வீராகளே! இவாகளைக் கொல லுங்கள். ஏன் சும்மா,இருகிறீர்கள்"என்று சொன்னர். பிறகு, அரச ரிலே யுவமநிகொடிக்கப்பட்டவர்களும் பீமஸேனனே முதன்மை யாகத் தொடர்ந்துவாகளுமான பாண்டவாகளுடைய எல்லா மஹா ரதாகளும் மும்முரமாய புகுதிரர்களை நோக்கி ஸமீபத்திலவந்தார்கள். பாரதரே! யுவதி நதிலி யுத்தவீராகளுடைய சபதமும் ஒடுகினற ரதங்கள, பானைகள, குதிரைகள, காலாட்கள இவைகளுடைய பெரிய சப்தமும் ஆங்காங்கு உயாத்துக்கிபிடிக்கபபட்ட எஸுதிராகளுடைய சபதமும் மிகுதியாகத தோன்றின. மஹாயுத்தத்தில போர்வீரர்கள 'வாருங்கள், அடியுங்கள்;விரைவாக ஈறபுறங்களிலும்ஓடுங்கள்'என்று சொலலிக்கொண்டு ஒருவரையொருவா அடித்தராகள்.அந்த ரணகளத் திலி ஆகாயத்தில அம்புமழைகளால மேசத்திலை நிழலுண்டாவது போல நிழலுண்டாயிறறு ஐயா! சூழந்திருபபவாகளும் ஒருவரை பொருவா தானபந செயகின்றவாகளுமான புருஷ ஸரேஷ்டர்களால ஆசாகள கொடிகளையும் கொடிமரங்களையும் குடைகளையும் குதிரை களையும் ஸாரதிகளையும் ரதங்களையும் ஆயுதங்களையும் இழந்தவர்களாக வும அங்கங்களையும் அங்கங்களின் உறுபபுக்களையுமிழந்தவாகளாகவும் கூணிதது, வஜராயுத்தத்தால பிளகபபட்ட மலைசிகரங்கள்போல விழுந்தாகள. பாகாகளுடன்கூடின யானைகள வெட்டபபட்டும் உடைகபபட்டும் மாறுபாடைந்துநிருகின்ற கவசங்களுடனும் அலங்காரங்களுடனும்கூடின சரீரங்களையுடையவைகளாக வெட்டப படடும்கொலலபபடடும் பூமியில விழுந்தன.வீர்களேறிச்செலுத்திய ரதிரைகள அவவீராகளும்கொலலபபட்டு,ஆயிரமாயிரமாகவிழுந்தன. ஆயுதங்களால நனகுஅடிகபபட்ட சரீரங்களையுடைய யானைகள் ரதி காகளால கொலலப்பட்டன யுத்தத்திலி ஆயிரகணக்கான காலாட் கூடடங்கள எதிரிவீரர்களால நாசம்பண்ணபபட்டன. அகன்றும் நீண்டும் சிவந்துமிருக்கின்ற கண்களையுடையவைகளும் தாமரைமல ருடன் சந்திரனும்போன்றவைகளுமான முகங்களுள்ள யுத்தவீரர் களுடைய தலைகளால பூமியான து நான்குபக்கத்திலும் மூடப்பட்டது. ஜனங்கள விமானத்தில அப்ஸரஸுக்கூட்டங்களின் கானவாத்தியங களின் சபதங்களுடன்கூடின சப்தத்தைப பூமியில்போல ஆகாயத்தி லும் கேடடார்கள வீராகளாலே லக்ஷக்கணக்காக எதிரில் கொல்

லப்பட்டிருக்கின்ற வீராகளே அபஸரஸுகளினகூட்டங்கள விமா
னங்களில ஏறறிவறறி வைததுககொண்டு சென்றனா மிகக ஆசசா
யமானஅந்தச்செய்கையைப பிரதயக்ஷமாகககண்டுஸவாகததிலுளள
விருபபதததிலை சூராகள மிகக ஸநதோஷமுளள மனதததையுடைய
வர்களாக ஒருவரையொருவா விரைவாகக கொன்றாகள யுதததில
ரதிகர்கள ரதிகாகளோடு எதிரகது விசிதததிரமாக புததமசெய்தாா
கள காலாட்களோடு காலாட்களும் யானைகளோடு யானைகளும
குதிரைகளோடு குதிரைகளும் போாபுரிநதன யானைகளுகும குதி
ரைகளுககும மணிதாகளுககும நாசததை உண்டுபண்ணுகினறன யுத
மானது சேனையிலை உண்டுபண்ணபபட்ட புழுதியினுலை மூடபபடடு
இவவாறு நடநதுவரும்பொழது நம்மவர்கள [illegible]
பகைவாகளையும் கொன்றாகள வீராகள ஒருவரையொருவா மறி
ரைபபிடிததும் பறகளாலகடிததும் நகஙகளால கிளளியும சண்டை
செயதாகள. வீராகளுடைய தேகஙகளையும் பாவஙகளையும பீராககு
கின்ற மூஷ்டியுததமும் வாகுயுததமும் நடநதன யானைகளுகும
குதிரைகளுகும மணிதாகளுகும கூயாகதை உண்டுபலலுகினறன
ஒவவாருனயுதம் நடகுமபோது மணிதாகள குதிரைகள யானை
கள இவறறின தேகஙகளினின்று ரதததநதி பபருகியது அநத நதி
நதியானது மணிதாகளாலும குதிரைகளாலும் யானைகளாலும்நெருங
கிய அநத யுததததில விழுநதிருகினற அநேக மணிதாகள, குதிரை
கள, யானைகள, பாகாகள இவாகளுடைய சரீரஙகளை இழுதது
கொண்டு சென்றது. இரததததை ஜலமாகசகொண்டதும மிகக
கோரமாயிருபபதும மாம்ஸஙகளாலும ரகதஙகளாலுமசேறுளளதும
மணிதாகள குதிரைகள யானைகளின்தேகஙகளை இழுததுகொணடு
செலலுகின்றதுமான அநத இரததநதியானது பயபபடுகிறவாகளுகக
குப பயததைச் செய்வதாயிருநதது. வெறறியை விரும்புகினறவர
களான சிலா அநதரகதநதியினுடைய அகரையை யாளையிலை
அடைநதாகள மறறவாகள நீநதியும அதிழுநதும மேலேலழுநதும்
அகரையை அடைநதாகள. பரதபரேஷ்டரே! அநத வீராகள
ரக்ததநதிலை பூசபபட்ட அஙகஙகளேயுடையவாகளாகியும சிவந
திருகினற கவசஙகளையும ஆயுதஙகளையும வஸதரஙகளையுமுடை
வர்களாகியும அநதநதியிலை மூழகினாகள. அரிகநதனகுப் குடி
தாகள். ஸநதோஷமுளளவாகளும இழுநதாகள ஆயிரகணகான வீழுந
திருகினற ரதஙகளையும குதிரைகளையும மணிதாகளையும யானைக
ளையும் ஆயுதஙகளையும் ஆபரணஙகளையும கவசஙகளையும் கண்டோம.

ஆகாயத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் பூமியையும் திக்குக்களையும் பெரும் பான்மையாகச் சிவந்திறமுள்ளவைகளாகக் கண்டோம். பரீக்ஷதரே! ரக்தததிஜுடைய காற்றததிலுலும் ஸபர்சததிலுலும் ரஸதிலு லும் மிகசிவபபான ரூபததாலும் பரவுகின்ற சபதததிலுலும் சே னைக்குப பெருமபானமையாக மிகபெரிதான துயரம் நேர்ந்தது. பீமஸேனனமுதலான வீராகளால நனரூக அடிககப்பட்ட உம் மூடைய அநதசசேனையைகுறிதது அப்பொழுது ஸாதயகிமுத ல்வானவீரரகள் மறுபடியும் நன்ரூக எதிரதவுவதாகள ராஜரே! வருகின்ற அநதவீராகளுடைமேவகம் ஸஹிகமுடியாமலிருபபதைக கண்டு உம்முடைய புதிராகளது பெருஞசேனையானது புறங்காடடி ஓடியது நான்குபகக்ததிலும அநத வீராகளாலே கலகபபட்ட உம் மூடைய அந்தசசேனையானது ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் சிதறினதாகவும் மணிதாகளாலும் குதிரைகளாலும் வயாபிகபபட்ட தாகவும் கவசஙகளழிக்கபபட்டதாகவும் நன்ரூக அடிகபபட்டிருக கிற ஆயுதஙகளையும் விறகளையுமுடையதாகவும் காட்டில சிஙகததால பீடிகபபடும் யானைகூடடம்போல விரைவாக ஓடியது.

நாற்பதைந்தாவது அதயாயம்.

(கர்ணனுத தோல்வஅடையசசெய்து கௌல்லகீகநதிய பீமஸேச சல்யன் காணங்களாச்சொல்லித் தடுத்தது)

மஹாராஜரே! எதிரதது வருகின்ற அநதப பாண்டவாகளைக கண்டு உம்முடைய சேனையை தரியோதனன் நான்கு பக்கததி லும் தடிததான் பரதரிற சிறநதவரே! அரசரே! யுததவீராகளையும நன்னைய சேனையையும் எறபுறஙகளிலும் உம்முடைய புதிரன் அகபபடுதது கொண்டிருகும்பொழுதே அவாகள் திருமபவிலலை பாரதரே! பிறகு, பகஷஙகளிலுட பகஷஙகளுமை நூனிகளிலும் கடிவயிறறிலும் நின்றுகொண்டிருநத கௌரவர்கள் அபபொழுது சஸதிரஙகளுடன்கூடினவாகளாக யுததததில பீமஸேனனைகுறிதது எதிரதசசென்ரூகள காணலும் புறஙகாடடி ஓடுகின்ற தார்தத ராஷ்டிராகளைகண்டு மதரராஜனை பாரதது, 'பீமனுடைய ரதததை நோகிசசெல்' என்றுசொன்ரூன் காணனை இவ்வாறு சொலலக கேடட மதரபதசாதிபதியான சலயன் அப்பொழுது பீமஸேனனி ருக்குமிடததுக்கு ஹம்ஸம்போன்ற நிறமுளள சிறநத குதிரைகளை நடததிசென்ரூன் மஹாராஜரே! யுததததில பிரகாசிகின்ற சலயனுலே

தூண்டப்பட்ட அந்தக்குதிரைகள் பீமஸேனனுடைய, ரதத்தை நெருங்கி நன்றாக எதிர்த்துகின்றன. பரதபரேஷ்டரே! எதிர்த்துவரு கின்ற கர்ணனைக்கண்டு பீமன் கோபத்துடன் அவனுடைய அழிவின் பொருட்டுப் புத்தியைச் செலுத்தினான். அந்தபீமன் வீரனான ஸாத்யகியையும் பார்ஷ்தனான த்ருஷ்டத்யும்னனையும் பார்த்து, 'நீங்கள் தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரராஜரை ரக்ஷியுங்கள்; நான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பெரிதான ஸம்சயத்தினின்று பிரயாஸத்தால் விடுபட்டார். துராத்மாவான ராதேயனால் துர் யோதனனுடைய பிரீத்திக்காக என்முன்னிலையில் ராஜாவான தாம ரத்தனால் எல்லா உபகரணங்களும் முறிக்கப்பட்டவராகச் செய்யப் பட்டார். பார்ஷ்த! இப்பொழுது அந்த ஸங்கல்பத்தினை முடி வை அடையப்போகிறேன். மிகக்கோரமான இந்தயுத்தத்தில் இப் பொழுது கர்ணனையாவது நான் கொல்வேன் அல்லது கர்ண னால் என்னைக்கொல்வான். இது ஸத்யமென்று உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது அரசரை உங்களிடத்தில் அடைக்க லப் பொருளாகக் கொடுக்கிறேன். நீங்களனைவரும் மனக்கவலையற்ற வர்களாக அவரை ரக்ஷிப்பதில் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னான். மிக்க தோள்வலிமையுள்ள பீமஸேனன் இவ் வாறு சொல்லிவிட்டு உரத்த ஸிம்மநாதத்தினாலே எல்லாத்திக்குக்க ளையும் எதிரொலியிடுமாறு செய்துகொண்டு கர்ணனைநோக்கி எதிர்த் துச்சென்றான். போரில் மகிழ்பவனும் விரைவாக வருகின்றவனு மான பீமனைக்கண்டு பிரபுவான மத்ரராஜன் பிறகு ஸுதபுத்திரனைப் பார்த்துக் கூறலானான். 'கர்ண! மிகுந்த புஜபலமுள்ளவனும் கடுங் கோபமுள்ளவனும் கெடுநாளாகச் சேர்ந்துவைத்த கோபத்தை உன்னிடத்தில் விட்டுவிடவேண்டுமென்று நிச்சயமான எண்ணங் கொண்டவனுமான பாண்டுநந்தனனைப் பார். கர்ண! முன்பு, அடி மனப்புகொல்லப்பட்டவர்களும் ராக்ஷஸனான கடோத்கசன் கொல்லப் பட்டபோதுங்கூட இந்தப் பீமஸேனனிடத்தில் இவ்வித ரூபத்தை நான் ஒருபொழுதும் கண்டதில்லை. பீமன் கோபித்தால் மூவுலகங் களனைத்தையும் எதிர்ப்பதில் ஸாமர்த்தியமுடையவன்; ப்ரளயகால நெருப்புக்குச் சமமான ஓர் பொருந்தியும் தகுந்ததுமான ரூபத் தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறான்' என்று சொன்னான். அரச ரே! மத்ரராஜன் ராதேயனைநோக்கி இவ்வாறு சொல்லிக்கொண் டிருக்கும்பொழுதே விருகோதரன் கோபத்தினால் ஜ்வலித்துக்

1 இரண்டு ஸ்லோகங்கள் விட்டுப் போயின.

கொண்டு, கர்ணனை எதிர்த்துவருகிறான். பிறகு, எதிர்த்து வருகின்ற வனும் யுத்தத்தைக்கண்டு களிப்பவனுமான பீமனைக்கண்டு ராதேயன் உரக்கச் சிரித்துக்கொண்டு சல்யனைப்பார்த்து, 'மத்ரராஜனே! பிரபு வே! பீமஸேனனைப்பற்றி நீ என்னிடத்தில் இப்பொழுது சொல்லிய வார்த்தை உண்மையே. இந்த விஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை. இந்த விருகோதரன் சூரன், வீரன், கடுஞ்சினமுள்ளவன்; சரீரத்தில் அபேக்ஷையில்லாதவன், பலத்தினால் பலசாலிகளை ஜயிக்கியவன். அப்பொழுது விராடநகரத்தில் அஜ்ஞாதவாஸஞ் செய்கின்ற பீமஸே னன், மறைந்திருக்குங்தன்மையை அடைந்து, தெளபதிக்குப் பிரி யத்தைச்செய்யும் விருப்பத்தினாலே தனகைகளின உதவியினாலேயே அவன் கீசகனைப் பந்துவர்களுடன் கொன்றான். போர்முனை யில் ஸன்னத்தனாயிருப்பவனும் கோபமூண்டவனுமான அந்த பீமஸேனன இப்பொழுது காலத்தண்டத்தைக் கையிற்கொண்ட மிருத்யுவைப்போலும் எதிர்த்து யுத்தத்தைச் செய்வான். 'யுத்தத்தில் அர் ஜுனனையாவது நான் கொல்ல வேண்டும், அல்லது, அவனுவது என்னைக் கொல்ல வேண்டும்' என்கிற இந்த விருப்பமானது நெடுங் காலமாக என்னால் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட என் னுடைய மனோரதமானது ஒருகால இப்பொழுதே பீமனுடைய எதிர்ப்பினால் உண்டாகலாம். பீமஸேனன கொல்லப்பட்டாலும் அல்லது ஜயத்தை இழந்தவனாகச் செய்யப்பட்டாலும் அர்ஜுனன் என்னை எதிர்த்து வருவான். அது எனக்கு நல்லதாகும். இச்சம யத்தில் எதனை தகுந்ததாக எண்ணுகிறீரோ அதனைச் சீக்கிரமாக நிச்சயம் பண்ணு' என்று சொன்னான்.

சல்யன் அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ள ராதேயனுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அவனித நிலைமையையடைந்திருக்கின்ற ஸ்ரீத புத்திரனைப்பார்த்து, 'ரிக்கதோஷவல்லியமகவனே! மஹாபலசாலி யான பீமஸேனனை எதிர்த்துச் செல. என்னுடைய சக்தியை நன் முகக் காட்டிக்கொண்டு (உயிரில்) அபேக்ஷையில்லாதவனாக யுத்தஞ் செய். கர்ண! நெடுங்காலமாக உன்னால் விரும்பப்பட்டு மனதிலே யேயிருக்கிற விருப்பத்தை நீ அடையப்போகிறாய். இது ஸத்திய மென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னான். பிறகு, இவ்வார்த்தை சொல்லுகையில் காலன் [illegible] சல்யனால் [illegible], 'கோபமுள்ளவனும் இந்த பீமஸேனனை நான் [illegible]. அல்லது, விருகோதரனுவது என்னைக் கொல்லுவான்' என்றுகூறினான். மஹாராஜரே! ரதிகர்களுள் சிறந்தவனான ராதேயன் இவ்வாறு

சொல்லிவிட்டு யுதத்திலை மனதைகொரெவுகதி "போ, போ" என்று தூண்டினான். அரசரே! பிறகு, மஹாவில்லாளியான பீமன் வேனையைதனுரதத்துமிடத்திறகுச் சலயன் விரைவாக ரதத்தோடு சென்றான். ராஜேந்திரரே! காணனுக்கும் பீமனுக்கும் யுதம் நோந்திருக்குங்காலத்தில் தாயங்களுடையகோஷமும் பேரிகளுடையடேரொலியும் தோன்றின. பிறகு, பலசாலியான பீமவேனன் கோபங்கொண்டு அணுக முடியாததான அந்தக் காணனுடைய சேனையைப பளபள புனல்வகளும் கூரமையுள்ளவருமான நாராசங்களால் குத்துகளில ஓடிம்படி செயதான். மனனரே! மஹாராஜரே! யுதத்தில காணனுக்கும்பாண்டவருக்குங்கலந்ததும் நோரமான காட்சியுள்ளதுமான அபபடிபபட்ட யுதமானது அதிபயங்கரமாக நேர்ந்தது ராஜேந்திரரே! பிறகு, மஹாபாருபலமுள்ள பீமவேனன் சிரித்துக்கொண்டே ஒரு முகூர்தகாலத்திறகுள அதிக ஸரமமில்லாமல காணனே அணுகவண்ணி எதிரிலசெனறான். சூரியனுடைய குமாரனும் தாமிகனுமான காணன் எதிரத்துவருகின்ற பீமவேனைகண்டு மிகக்கோபங்கொண்டு நாராசத்திலை நடுமாரில அடித்தான். அளவிடமுடியாதபலமுள்ளவனான அந்தக காணன் மீண்டும் பாணமழைகளைப் பீமவேனன்மீது பொழிந்தான். ஸரீதபுதத்திலை அடிக்கபபட்ட அந்தப் பீமவேனன் பாணங்களால அவனைமூடிக் கூர்மையுள்ளவைகளும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ளவைகளுமான ஒன்பதுபாணங்களாலஅடித்தான். காணன் பாணங்களால அந்தப்பீமவேனனுடைய விலலை நடுவில இரண்டாகத துண்டாக்கினான். பிறகு, விலலறுக்கபபட்ட அந்தபபீமவேனனை மிக்ககூமையுள்ளதும் எலலாகவசங்களையும் உடைகுருதன்மையுள்ளதுமான ஒரு நாராசத்திலை நடுமாரில திருப்பியடித்தான். ராசரே! மாமனாதானங்களை அறிந்தவனான அந்தப்பீமவேனன் வேறுவிலலை எடுத்து கூமையுள்ள அம்புகளால காணனை மாமனதானங்களில அடித்து ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நடுங்கச்செயகிறவன்போலஉரத்தசபதத்துடன் வலிம்மனாதனுசெய்தான். காணன் காட்டிலமதமிஞசினசெருகுளள யானையைக கொளளிகட்டைகளாலடிபபதுபோல அந்தப்பீமவேனனை இருபதைந்து நாராசபாணங்களாலடித்தான். பிறகு, பாணங்களால பிளக்கபபட்ட அங்கங்களையுடையவனும் கோபமூண்டவனுமான பாண்டுநந்தனன் பரபரப்பினனும் பொருமையினனும் கண்கள் சிவந்து ஸரீதபுதத்திரனைக் கொலலவிரும்பி மஹாவேகமுள்ளதும் பெரியகாயங்களை ஸாதிபபதும் சிறந்ததும் மிகைகளையும் பிளகுற

மையுள்ளதுமான ஓர அம்பை விலலில பூட்டினான். வாயுகுமார னான ஹனுமானே மீதியிருக்கின்றவனும் மஹாவிலலாளியுமான அந்தப்பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு திடமானவில்லைக் காதுவரை யிலிழுதுதக் கர்ணனைக்கொலலும் விருப்பத்திலல அந்தப்பாணத் தைப் பிரயோகிததான். பலசாலியான பீமஸேனனால விடப்பட் டதும் வஜ்ராயுதம் இடி இவறறின் சபதத்திறகொபமான சப்த முள்ளதுமான அந்தப்பாணமானது வஜராயுகத்தினுடைய வேக மானது மலையைப் பிளபபதுபோல யுதத்தில் காணனைப் பிளந்தது. குருஶ்ரேஷ்டரே! பீமஸேனனால அடிக்கப்பட்டவனும் பகைவர் களை அடக்குந்திறமையுடையவனும் ஸைனபதியுமான அந்த ஸூத புத்திரன் ரக்ததினால நனைக்கபபட்ட மேனியையுடையவனாகிப் பிரஜ்ஞையையிழநது உயிரை விட்டவன்போல தேர்ததடிவில உட் கார்ந்தான் இநத ஸமயததில காணனைக கொல்லக்கருதி வருகின்ற விருகோதரனைக கண்டு திரும்பிச் செலலும்படி செய்வதறகாக மதர ராஜன் இந்த வாததையைக் கூறலானான.

'மிக்க புஜபலமுளளவனே! பீமஸேன! நான் உன்னைப் பார்த் துச் சொலலுவதைக கேள. காணனுகளோடுகூடின அந்த வார்த் தையைக்கேட்டு அதை அபபடியே செயவாயாக. பராக்கிரமசாலி யான கர்ணனுடைய வதமானது அஜுனனால பிரதிஜ்ஞை பண் ணப்பட்டிருக்கிறது ஸவயஸாசியினுடைய அநதப் பிரதிஜ்ஞையை அபபடியே நிறைவேறறுவாயாக உனக்கு மங்களமுண்டாகுக' என் றான் பீமஸேனன், 'அரசாகளுள சிறநதவனே! பாரததனுடைய உறுதியான விரததைக நான் அறிவேன். பாபியான காணன் என் அருகில அரசரான தாமநதனரைப் பலாதகாரமாகப பிடிதததான. அதனலுண்டான கோபததால மூடப்பட்ட நான் மறற விஷயததை ஆலோசிககவிலலை. ராதேயன் விழுநதாலும் என்னுடைய கோபம் சாந்தியை அடையாது. இவனுடைய நாவை அறுப்பதறகு இதுவே தகுநத ஸமயமென்பது என்னுடைய எண்ணம். சலய! மாதுல! அரசாகள் ஒன்று சோநதிருகுநதருணததில மிக்கசூரனான இநதக் காணன் நாங்கள் கேட்டுகொண்டிருக்கும்பொழுதே பொறுக்கமுடி யாத இழிவான அனேக வார்தைகளைச சொன்னான் (அபபொழு தே) தூரததிலிருந்தும் இந்தக் கர்ணனுடைய நாவை அறுதததில நான் பிரதிஜ்ஞை செயதேன் அபபொழுதே அதனைச செயயவும் விரும்பினேன். யுதிஷ்டிரராஜருக்குப பிரியததைச செய்யும் விருபபத்தினால அநதக்காலமானது பரிபாலிக்கபபட்டது. மஹா

ராஜனே! காரணங்களுடனும் யுத்தத்துடனுங்கூட நீ என்னை நோக்கிக்கூறியவசனத்தை உசரமானவீரியமுள்ள ஸர்ஷ்டத்தம்போலவுறுகொண்டேன். பீபத்ஸுவானவன பிரதிஜ்ஞையிழந்து ஒரு காலும் ஜீவித்திருக்கமாட்டான அவன காரமடைந்தால கேசவருடன் கூடின நாகளெல்லோரும் நாசமடைந்தவாகளே கொடுந்தன்மையுடையவனும் பாவியும பாவிகளுளசிறந்தவனுமான கர்ணன் நிபபொழுது கிரீடியினுல பாகக்கபபட்டவுன், அவமானத்தை அடைவான்.கொடியசெயலையுசெயதவனனகர்ணன் யுதிஷ்டிரருடைய கோபத்தினுல முந்நியே எரிக்கபபட டிருக்கிறுன். இபபொழுது என்னுடைய ஸமீபத்தில வந்திருக்கின்ற இந்தக்கர்ணன் ஆனுல பாகுகாகபபட்டான்' எனறுன்.

மதகாதன் இவவாறுன வாதசையைக்கேட்டு, பிரஜ்ஞையையிழந்தவனும யுகந்ததில விளவருகின்றவனும் ஸர்தபுதரனுமான காணனே ரதத்தேதாடி யுத்தபூமினினறு வேறிடத்திறுக் கொண்டு சென்றுன் பிறகு,காணன் தோலவியடையவே, துரியோதனனுடைய பெரும்படையானது நான்குபாகத்திலும் முறிய அடிகபபட்டு ஸர்வதாகாரங்கொண்டு நாறபுறங்களிலும் ஓடியது'' என்று கூறினுன்.

நாற்பத்தாறுவது அதயாயம

(பீமனுக்கும் கர்ணனுக்கும் யுத்தமும், பீமன் துரியோதனன் தம்பியர் சிலரைக் கொன்றதும், ஸங்குல யுத்தமும்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! மிகவும் தாளவவிமையமைந்த காணன் விரும்படிசெயயபபட்ட காரணத்தினுல பீமனுலசெயயப்பட்டதிருந்தகாரியமானது எவவிதமுந்தாவும் சுலபமாகவும் செயயமுடியாதது. காணன்னுருவனே யுத்தத்தில ஸருஞ்சயாகளுடன்கூடின பாண்டவர்களைக கொலலுதற்கமையுளளவனென்று துரியோதனன் அடிக்கடி என்னிடத்தில சொலலியிருக்கிறுன் பீமனுல யுத்தத்தில கர்ணன் தோலவியடைகிறகபபட்டதைக கண்டு என் புதத்திரனை துரியோதனன் அதறகுப்பிறகு என்ன செயதான்?" என்று வினவ, ஸஞ்சயன சொலலுதொடங்கினுன்.

"மஹாராஜரே! மஹாயுத்தத்தில ஸர்தபுதரனை கர்ணன் புறங்காட்டியதைபபார்த்து உம்முடைய குமாரன் தம்பியாகளை நோக்கி, 'சீகிரமாகச் செலலுங்கள உங்களுக்கு மங்களம் ஆழ்ந்திருக்கின்றதும் பீமஸேனனிடத்தினின்று உண்டான பயதுடன்

கூடியதுமான துயரக்கடலில மூழகுகின்ற ராதேயனை நான்குபக்கங களிலும் காப்பாறறுங்கள்' என்று கட்டளையிட்டான் அரசனுல கட டளையிடப்பட்ட அவர்களோ பீமஸேனனைக் கொலலவிரும்பி மிகக கோபத்துடன் விட்டிறபூச்சிகள் நெருப்பினிடம்வருவதுபோல (பீம ஸேனனுக்கு) எதிரிலவநதார்கள் வீர்யமுடையவர்களும் மிக்க வன்மையுடையவர்களுமான ஸ்ருதாயு, துர்தரன், நாதன், விவிதஸு, விகடன, ஸமன், நிஷங்கி, கவசி, பாசி, நகநன், உபநந்த கன், துஷ்பரதர்ஷன், ஸுபாஹு, வாதவேகன், ஸுவர்சஸ், தனுகராஹன், தாமதன், ஜலஸந்தன், சலன், ஸஹன் ஆகிய இவர்கள ரதிகாகளால சூழப்பட்டவாகளாகிய பீமஸேனனையடைநது நாறபுறங களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவர்கள பறபல அடையாள முள்ள பாணஸமூகங்களை நாறபுறங்களிலும் பிரயோகிததார்கள். அரசரே! அவர்களால அடிக்கபபடுகின்ற மஹாபலசாலியான பீம ஸேனன் விரைவாக வருகின்ற அந்த உமது குமாராகளுடைய ஐந் நூறறைம்பது ரதங்களையும் நாசஞசெயதான். மஹாராஜரே! பிறகு, கோபமூண்ட பீமஸேனன், விவிதஸுவினுடைய தலையை ஒரு பல லத்தினால கவர்ந்தான். அறுகபபட்ட அநத தலையானது பூமி யில விழுந்தது. மஹாராஜரே! குண்டலங்களோடுகூடியதும் தலப பாகையை யணிந்ததும் பூரணசநதிரனைப்போன்றதுமான அநத தலையானது ஆகாயததில பூரணசநதிரன் விளங்குவதுபோல விளங கியது. சூரனான அந்தவிவிதஸு கொலலபபட்டதைக்கண்டு ஆப பொழுது நாறபுறங்களிலுமுளள பிராதாக்கள பயங்கரமான பராகிரம முள்ள பீமனை யுதததில எதிரததுவநதாகள. பிறகு, யுதததிலபயங கரமான பராகிரமமுள்ள பீமன் மஹாயுதததில வேறு இரண்டு பலலங்களாலே உமது இரண்டுகுமாரர்களுடைய உயிரைவாங்கி னான். அரசரே! தேவகுமாராகளுக்கொபபான விகடன் ஸஹன் எனகிற இவவிருவரும் காறறினால முறிகபபட்ட இரண்டு மரங்கள் போலப பூமியில விழுநதாகள. பிறகு, பீமன் விரைவுளளவனும் மிககூர்மையுளள நாராசத்தினால கராதனை, யமலோகததுக்கு அனுப்பினான். அவன் கொலலபபட்டுப் பூமியில விழுநதான். ஜனமே வரரே! பிறகு, வீராகளும் விலலாளிகளுமான உம்முடைய புதரிரர் கள் கொலலபபடும்பொழுது மிக அதிகமான கூகுரல தோன்றி யது. அவாகளுடைய சேனையானது நன்குகலக்கபபடுகையில மஹாபலசாலியான பீமன் யுதததில நந்தனையும் உபநந்தனையும் யம லோகததுக்கனுபபினான். பிறகு, யுதததில காலனுக்கும் அநதகனுக்

கும் யமனுக்கும் ஒப்பான பீமஸேனனைகண்டு மனத்தளாச்சியடை ந்த உம்முடைய அந்தபபுதநிரர்கள பயநது ஓடினர்கள். உம்முடைய புதநிராகள கொலலப்பட்டனதைகண்டு மிகமனவருததமுறறவனன கர்ணன் எநத இடதநில பாண்டவஸைநிருகிருனை அந்தஇடதநிறகு ஹம்ஸநகளுடைய நிறம்போன்ற நிறமுடைய குதிரைகளை மறுபடி யும் ஒட்டும்படி செயதான் மஹாராஜரே! மதராராஜனலே ஓட்டப் பட்ட அநதககுதிரைகள வேகததுடன் பீமஸேனனுகடைய தேரை அடைந்து ஸன்னதததமாக நின்றன. வேநதரே! யுதததநில காண னுக்கும் பாண்டவனுககும் கைகலநததும் கோரமான தும் பயஙகரமு மான அபபடிப்பட்ட யுத்தமான து ஸம்பவித்தது. மஹாராஜரே! எதிர்ததிருகின்ற மஹாரதாகளான அவவிருவரையுங்கண்டு 'இந்த யுததம் இபபொழுது எவவாருகுமோ' எனறு எனககு எண்ண முண்டாயிறறு. மஹாராஜரே! பிறகு, யுததததைப புகழகின்ற வனன பீமன், உம்முடைய புதநிராகள் பாதது துகொண்டிருககும் பொழுதே யுததநில பாணஙகளால காணனை மூடினன். பிறகு, உததமமான அஸதிரஙகளை அறிநத காணன் அதிகோபமகொண்டு கணணுக்கள படிநதுளளவைகளும் உருகுமயமாயிருபபவைகளுமான ஒன்பது பலலங்களாலே பீமனை அடிததான் மிகவதோள்வலிமை அமைநதவனும் பயஙகரமான பராகரமமுளளவனுமான பீமன அந தப் பலலங்களை நாசஞசெயது காதுவரையில இழுதது விடப்பட்ட ஏழுபாணஙகளால கர்ணனை அடிததான் மஹாராஜரே! பிறகு, கா னன ஸாபபமபோலச சீறிககொண்டு பெரிய அம்புமழையினலபாண் டவனை மூடினன் மஹாபலசாலியான பீமனும் கௌரவாகள் பாத துகொண்டிருககும்பொழுதே மஹாரதனனஅநதககாணனைப பாண ஸமூகஙகளாலமூடி வலிம்மாதஞ செய்தான். பிறகு, காணன் மிக்க கோபமுள்ளவனுகத திடமானஒருவில்லைஎடுதது கழுகிறகுகள் பூண் டவைகளும் சாணைபிடிகபபட்டவைகளுமான பததுபபாணஙகளால பீமனை அடிததான்; கூணமையுள்ள ஒரு பலலதநினல அந்தப் பீமனுடைய விலலையும் துண்டாகினன. பிறகு, மிக புஜபலமுளள வனும் அதிகபலசாலியுமான பீமன் பொறபட்டங்களால அலஙகரிக கபபட்டதும் வேறு யமதண்டம் போன்றதும் கோரமுமான ஒரு பரிகாயுதததை எடுதது ஈரித்துகொண்டு கர்ணனைக கொலல விரும்பப பிரயோகித்தான். வருகினறதும் வஜராயுதமும் இடியும் போன்றஒலியுளளதுமான பரிகாயுதததைக காணன் ஸாபபம்போன்ற அம்புகளாலே பலவாருகத துண்டாக்கினன பிறகு, பீமன் மிக்க

உறுதியான ஒருவில்லை எடுத்து அப்பொழுது பகைவர் களுடைய படையை நாசஞ்செய்கின்ற காண்டீப பாணங்களால மூடினான். பிறகு, யுத்தத்தில் அடிக்கடி ஒருவரை யொருவர் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களான காண்டவ பாண்டவர் இரு வருக்கும், பலிக்கும் இந்திரனுக்கும் புத்தம் நோக்கத்தைப் போலக் கோர மான யுத்தம் நோக்கினது. மஹாராஜரே! பிறகு, காண்டீபன் திடமான விலில்லவுள்ளத்தைக் காதுவரையில் இழுத்துவிடப்பட்ட மூன்னம்புகளால பீஷ்மசேனனை அடித்தான். காண்டீபனில் அதிகமாக அடிக்கப் பட்டவனும் பெரிய வில்லிலுள்ளவனும் பலசாலிகளுள் சிறந்தவனு மான அந்தப்பீமன் காண்டீபனுடைய சரீரத்தைப் பிளக்கக்கூடிய கோர மான ஒரு பாணத்தை எடுத்தான். அரசரே! அந்தப் பாணமானது அவனுடைய கவசத்தைத் துளைத்துச் சரீரத்தைப் பிளந்து புறநில பாம்பு துளைவதுபோலப் பூமியில் நுழைந்தது. அந்த அதிகமான அடியினால் துன்பமுற்ற அந்தக் காண்டீபன் மனத்தளர்ச்சி அடைந்து பூகம்பம் உண்டாகுங் காலத்தில் மலை அசைவதுபோல் ரதத்தில் மிகவும்கலக்கமுற்றான். மஹாராஜரே! பிறகு காண்டீபன் கோபத்தோ டும் பொறுமையோடும் அந்தப் பீமன்மீது இருபத்தைந்து நாராசங் களைப் பிரயோகித்தது வேறு பாணத்தால் பாண்டவனுடைய வில்லை மிக விரைவாக வெட்டினான். ராஜேந்திரரே! பிறகு, காண்டீபன் ஒரு மூகூர்த்தத்திற்குள் அதிபராக்கிரமமில்லாமல் சிரித்துக்கொண்டே பயங் கரமான செயல்களுள்ள பீமனது ரதத்தை இழந்து செய்தான். பரத ஸ்ரேஷ்டரே! மிகக்கைவன்மையுள்ளவனும் வாயுவுக்கு ஒப்பான வனுமான அந்தப் பீமசேனன் ரதத்தை இழந்து உரக்கச் சிரித்துக் கொண்டும் கதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டும் உத்தமமான ரதத்தினின்று குதித்தான். மஹாராஜரே! பகைவர்களை வாட்டுப வனான அந்தப் பீமசேனன் யுத்தத்தில் மிகுந்தகோபமுள்ளவனாகி கதாயுதத்தினால் காண்டீபனுடைய ரதக்கூபரத்தை நொறுக்கினான். கோபத்துக்கு வசப்பட்டவனும் சிறந்த பராக்கிரமமுள்ளவனும் வீரனு மான அந்தப் பாண்டுபுத்திரனான கதாயுத்தத்தினால் மஹாயுத்தத்தில் உம் மூடையகுமாரர்களை ஒடிப்படிசெய்தான். மன்னரே! அதிகக்கோபங் கொண்டவனும் பகைவர்களை வாட்டுபவனுமான பீமன் அடிக்கும் தன்மையுள்ளவைகளுமான எழுநூறு யானைகளை பலத்தால் நாசஞ்செய்தான். பல சாலியும் மாமஸ்தானங்களை யறிந்தவனுமான பீமசேனன் தந்தக் கட்டுக்களும் ஈஷத்திரங்களும் கும்பஸ்தலங்களிலும் கபோலங்

களிலும் மாமஸதானங்களிலும் அந்த யானைகளை அடித்துக் கொன்றான. பிறகு, பீமஸேனனால் அடிக்கப்பட்டவைகளும் வீரிட்டுக் கின்றவைகளும் மிகக் துன்பமுற்றவைகளுமான அந்த யானைகள் அடிக்கடி அடிக்கப்பட்டுப் பயந்து ஓடின. யானைப்பாகர்களை மேகங்கள் சூரியனை மூடுவதுபோல் அந்தப்பீமஸேனன் சூழ்ந்து கொண்டானாகள். புமியிலிருக்கின்ற பீமஸேனனை பீரர்களால் ஏறப் பட்டவைகளும் ஆயுதங்களைப்பும் கொடிகளை புமுடையவைகளுமான அப்படிப்பட்ட எழுநூறு யானைகள். இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தினால் மலைகளை அடிப்பதுபோல் கதாயுதத்தினால் அடித்ததான பிறகு, பகைவர்களை அடக்குபவனான குந்தீபுத்திரனை மாலை புகுந்திருக்கின்ற சகுனியினுடைய மிகுபலமுள்ள ஐம்பத்தொன்பது யானைகள் மறு படியும் ஸாஞ்செய்தான. அவைகளும் பின்னடைவன. புதுத்ததில் உமது சேனையை நடுங்கச் செய்துகொண்டு நாலாபுறமும்மறபட்ட தோள்களையும் கால்களையும் மற்றவர்களையும் நூற்றுக்கணக்காகக் கொன்றான. சூரியனைபோன்ற கண்ணுடையும் மஹாத்மாவான பீமஸே னனும், மிகவும்பட்டப்பகினின்ற உமதுபடையை படையானது நெருப்பில் போடப்பட்ட தோல்போல சுருங்கியது. பரதர்களுள் சிறந்தவரே! பீமனிடத்திலுண்டான பயத்தினால் மிக நடுங்குமுற்ற உமதைசேனை அந்தவீரர்கள் புத்தத்தில் காண்பதை விட்டுவிட்டுப் பதுங்குத் திசைகளிலும் ஓடினார்கள். வில்லாளர்தம் செயல்களை அம்புகளை பொழிகின்றவர்களுமான வேறான ஜந்நூறு ரதர்களும் பாண ஸமூகங்களால் நாலாபுறத்திலும் அடித்து நொண்டி பீமனை அந்தத் நுவர்களை அந்தப் பீமன் கொடித் துவஜங்களோடும் கொடி மரங்களோடும் ஆயுதங்களோடுங்கூடின அந்த ஐந்நூறு வீரர்களையும் திருமால அவர்களை கொலைசெய்தாற்போல கதையினால் அடித்து நொறுக்கினான். பிறகு,சூராகளாலே ஓடப்படுவர்களான மூவாயிரம் குதிரைவீரர்கள் சகுனியினுடை சட்டங்களோடுபடுப பாணங்களையும் சக்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் கையில் கொண்டவர்க ளாக எதிர்த்து வந்தார்கள். அடம்பொழுது,பல்லவரைக் கொல்பவனான அந்தப பீமன் குதிரைகளின்மீதேறியிருக்கிற வீரர்களோடுகூடின அந்தயவனர்களை முற்றத்தில் பறபலவிதமான யுத்த மார்கங்களால் ஸஞ்சரித்து கொண்டு கதாயுதத்தினால் [illegible] பாரதரே! நம்மிடம் பக்கங்களிலும் அழிந்துபட்ட அந்தயவனர்களு டைய பேரொலியானது தீயால் எரிக்கப்படுகின்ற கோரைகளுடைய ஒலிபோல் உண்டாயிற்று. [illegible]

சகுனியினுடைய மூவாயிரம் குதிரைவீராகளைக் கொன்று வேறு தேரின்மீதேறிகொண்டுகோபமுள்ளவனாகி ராதேயனைத்தான். அரசரே! அந்தக காணனும் பகைவர்களைச் சிக்ஷிபபவரான தாமபுத திரரை யுத்ததில பாணங்களால மூடி ஸாரதியையும் தளரினான். பிறகு, மஹாரதனான அந்தக்காணன் ஒடுகினற சேனையைகண்டு கழுகிறகு பூண்டவைகளும் நேராகச செலலுகின்றவைகளுமான பாணங்களை இறைததுக்கொண்டு பின் தொடாநது சென்றான் கோபமுளளவனான பீமஸேனன, புதிஷ்டிரராஜரை எதிர்தது வேக மாகசசெலலுகினற காணனைப பாணங்களால மூடி அம்புவலையினால ஆகாயம பூமிகளையும் நனகு மூடினான். பிறகு, பகைவர்களை கொலபவனான ராதேயன விரைவுடன் நிருமபிக கூரமையுளள அம்பு களால பீமஸேனனை நான்குபகததிலும் மூடினான் பாரதரே! அளவிடற கரியபலமுளளவனாகியானவனபீமஸேனனுடைய ரததைஅடைய விரும்பின காணனைத தான் பீமஸேனனுடையபினபுறதைஅடுதது நிறகவேண்டியதறகாக எதிர்தது அடித்தான பாரதரே! காணன், பீமஸேனனுடைய ரததை அடையகருதிய சினிகுலதில பிறந்த வனான ஸாதயகியை அம்புமழைகளால அடிதது மூடிகொண்டு எதிர்த தான எலலா வில்லாளிகளுளளும் சிறநதவர்களும்பெரியமனமுளள வர்களுமான அவனிருவர்களும் ஒருவரையொருவர எதிர்தது தாகி ஜவலிகின்ற பாணங்களை பிரயோகித்துகொண்டு விளங்கினார் கள். ராஜேநதிரரே! அவனிருவர்களாலும் ஆகாயதில பரபபப பட்டதும் பயங்கரமான காட்சியுளளதும் க்ரௌஞசபக்ஷியின் பின் புறம்போலச சிவநதிருகின்றதுமான பாண ஸமூஹமானது பயங கரமாக காணபபட்டது. மன்னரே! ஆயிரக்கணக்காக பிரயோகிக் கப்பட்ட பாணங்களால நாங்களாவது அவர்களாவது சூரியனுடைய ஒளிகளையும் அவ்வாறே திக்குகளையும் திகமோணங்களையும் காண வில்லை அரசரே! உசசிபபொழுதில ஜவலிகின்ற சூரியனுடைய பெரிய ஒளிகளமுழுதும் அபபொழுது கர்ணன் ஸாதயகி இவர்களு டைய பாணஸமூகங்களால கவரபபட்டன சகுனியும் கிருதவாமா வும் அரவததாமாவும் காலனும் கிருபரும் பாண்டவர்களோடுகூடிய திருபபதைக்கண்டு மீண்டும் கௌரவர்கள திரும்பினார்கள். மன் னரே! வருகின்ற யுத்த கௌரவர்களுடைய சங்க ஒலியானது மழையிலலை பெருகிவருகின்ற ஸமுத்திரங்களுடைய பயங்கரமான ஒலிபோலிருநதது. அநத இருதிறதது சேனைகளும் மஹாயுததத தில ஒன்றை மறறொன்று பாரதது அதிக ஸகதோஷதோடு கூடிய

வைகளாக ஒன்றை மறறொன்று பறறியிழுததுகொண்டு மிக்க கை கலந்த யுததததைச்செய்தது பிறகு, சூரியன் உசசியிலிருக்குங காலத திலே யுததம் நடந்தது இவ்விதயுதநமானது இதறகுமுன் நடநத தாக நம்மால கேடகபபட்டதுமிலலை. பாரக்கப்பட்டதுமிலலை. நீரபெருக்கானது வேகத்தோடு சமுதரநதியை அடைவதுபோலச் சேனைக்கூட்டமானது யுததகளில விரைவாக எதிரியின் சேனைக் கூட்டததை எதிரநது ஒருகில நெருஙகிறது. ஒன்றோடொன்று மோதிகொள்கின்ற பாஞசாலரகளுடைய பிரபலமான சபதமா னது முழஙகுகினற ஸமுதரநிரகளுடைய பெரிய சபதம் போலிருந்தது. அநத ரெண்டு சேனைகளும் வேகமுளளவைகளாக ஒன்றையொன்று தாககி ஸஙகமஸதலதநில இரண்டு நதிகள கலநத தாறபோலக் கலநதன வேகதரே! பிறகு, மிக்க பெரிதான கோதநி யை அடைய விரும்புகின்றவாகளான கௌரவாகளுகும் பாண்ட வர்களுகும் கோரரூபமான யுதமானது நடநதது. பாரதரே! ராஜ ரே! அநத யுததநில பெயாகளைக்குறிபபிட்டுக ராஜிகின்ற சூரர்க ளுடைய தொடாசசியாக உண்டுபண்ணபபட்ட பறபலவித வாக்குக களை கேட்கபபட்டன மாதாவினிடதநிலின்றுவது பிதாவினிடதநி லின்றுவது செயகையிலுலாவது சீலதநிலுலாவது எவனுக்கு எநத தோஷம் ஸம்பவிதநிருக்குமோ அநத தோஷததை அவன் யுதத நில கேடகும்படி அவனது பகைவன் செயதான. அரசரே! யுதத நில ஒருவரையொருவா வெருட்டுகின்றவாகளான அநதசசூரர்களை கண்டு 'இவாகளுகு இனி உயிா இராது' என்று எனகு எண்ண முண்டாயிறறு கோபங்கொணடவாகளும் அதிக தேஜஸையுடைய வர்களுமான அந்த வீராகளுடைய சரீரங்களைக்கண்டு 'இது எபபடி யாகுமோ' என்று எனக்கு மிகுதியான பயமுண்டாயிறறு. அரச ரே! பிறகு, மஹா ரதாகளான அநதப்பாண்டவாகளும் கௌரவா களும் ஒருவரையொருவா ஜயிககவிருபபங்கொண்டு அம்புகளால விரைவாக அடிததாகள

காற்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குல யுத்தம்)

10மஹாராஜரே! பகையைச செய்துகொண்டவாகளும அதிக பராக்கிரமசாலிகளுமான அநத அரசாகள ஒருவரையொருவா கொல வதில நோக்கமுளளவர்களாக யுததததில அன்யோன்யம் அடிததுக் கொண்டாகள. மஹாராஜரே! ரதிகர்களுடைய கூட்டங்களும்

குதிரைக்கூட்டங்களும் கால்ட்களுடையகூட்டங்களும் யானைக்கூட்டங்களும் ஈறபுறங்களிலும் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்தன. மிக்க பயங்கரமானயுத்தத்தில் கத்திகளும பரிகங்களும் சக்திகளும் பராஸதங்களும் பிண்டிபாலங்களும் முஸலங்களும் ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொண்டு தான்கு திக்குகளிலும் விழுவதை நம்மால் பார்க்கவாஷ்டங்கள் தான்கு திக்குகளிலும் விட்டிறபூசிகளைபோல வந்து விழுந்தன. யானைகள் யானைகளோடு தாக்கி ஒன்றையொன்று காசஞ்செய்தன. ராஜரே! யுத்தத்தில் குதிரைகள் குதிரைகளையும், அவ்வாறே ரதிகர்கள் ரதிகர்களையும், தால்ட்கள் தால்ட்களையும் கூட்டங்களையும், தாலட்சர குதிரைக்கூட்டங்களையும் ரதங்களையும் பானைகளையும், ரதங்கள் யானைகளையும் குதிரைகளையும், விசை வாகச்செலலுகின்றபாணங்கள் புயங்களையும குதிரைகளையும் தால்ட்களையும் யுத்தத்தில் அழிக்தன. யுத்தயுத்த்தில் கொலைபடுகின்றவர்களும் சொலலுகிறதில் கதில் பசுக்களதது வதுபோலத் தறுகின்றவர்களுமான ரூரர்களுடைய பிரவாஹம் கோரமானநதியை உண்டாயிறறு. பாரதரே! ரத்தம் எலலாப் பக்கத்திலும பரவியிருக்கிற யுத்தபூமியானது மரணிக்தவர்களதில் இந்திரகோபமெனனும பூசிகளுடைய கூட்டங்களால் நிரம்பிய பூமிபோல விளங்கியது. பொனனால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்ணிறமான இரண்டு வஸ்திரங்களைத் தரித்தவர்களும் நடுவயதனர்களிலிருப்பவர்களுமான யுவதிபோல யுத்த பூமியானது பிரகாசித்தது. நன்கு தரிக்கப்பட்ட சூடாமணிகளைதரித்தவர்களும் அழகியமுண்டலங்களைபபோலவைகளும் களபபட்டவைகளுமான வீரர்களுடைய தேகங்களால் யுத்தபூமியானது விளங்கியது. ராஜரேஷ்டரே! பூமியானது மூலிபித்ததினால் பூசப்பட்டதுபோலவும் வைடூரியத்தால் இழைக்கப்பட்டதுபோலவும் ஜவரிகள் அடங்கியிருக்கின்ற அரணிகளால் வியாபிக்கப்பட்டதுபோலவும் பிரகாசித்தது. பாரதரே! அறுக்கப்பட்ட தலைகள், கைகள், தொடைகள், அணிகலன்களணியப்பட்ட குண்டலங்கள், ஆபரணங்கள், கண்டாபரணங்கள், போனஅலங்காரண்கள், விலைமாளிகளுடைய சரீரங்கள், கேடகங்கள், கொடிகள் இவற்றினால் கூடியதாகி யுத்தயுத்த பூமியில் வீழ்ந்தன. தானது பாரதத்திலும் அதிகச் சோறுள்ள யுத்த பூமியான து நெருப்பைத் தரிக்காதிறமுள்ளதாயிறறு. மஹாராஜரே! யானைகள் யானைகளோடு தந்தாக்குதல் கொம்புகளால் துளைபமசெய்தன. அந்தயுத்தபூமியில் கொமபுதுணிகளாலே அடிக்கப்பட்ட சிறந்த யானைகள் மலைபிலுள்ளதாதுக்களைபோல பெருஸவிலிவதுபோல ரகத்த

தால நன்குசெய்யப்பட்ட மேனியுள்ளவைகளாக மழைகாலத்தில் மின்னல்களுடன்கூடின மேகங்களைப்போலப் பிரகாசித்தன அவை வாறே யுத்ததில இரதத்திலுள்ள நன்கமைக்கப்பட்டயானைகள் காதுக் களால அலங்கரிக்கப்பட்டவையும் ஜலபிரவாகத்துடன் கூடினவையு மான பர்வதங்களைப்போல விளங்கின யுத்ததில வேறுசில யானை கள் யானைவீரர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் மத்தகத்துக்கு கீழே பாயந்திருப்பவைகளுமான அனேகதோமராயுதங்களைக் குறிக் கைகளால பிடுங்கி அவைகளை முறித்தன ராஜரே! காஞ்சனங்களால கவசங்கள் உடைக்கப்பட்ட உத்தமவஜ்ஜங்கள் பரிக்கலத்தில மேக மிலலாதவைகளான மலைகளைப்போல விளங்கின பாரதரே! பொன்னு லாகிய புங்கமூள்ள அம்புகளால சிரப்பப்பட்ட சிறந்தயானைகள் கொள்ளிக்கட்டைகளால ஜ்வலிக்கின்ற சிகரங்களையுடைய மலைகள் போல விளங்கின பெரியமலைகளுக்கொப்பான சிலயானைகள யானைக ளால அடிக்கப்பட்டுச் சிறகுகளறுக்கப்பட்ட மலைகள்போல அந்தயுத தத்தினின்று நகரவில்லை. வேறுசிலயானைகள பாணங்களாலபீடிக்கப் படும் காயங்களால துன்புறுத்தப்பட்டும் (யுத்தத்தைவிட்டு) விரை வாக ஓடின. மறறும்சிலயானைகள மஹாயுத்ததில மத்தகத்தின் கீழ்ப்புறங்களாலும் மத்தகங்களாலும் பூமியிலவிழுந்தன மறறயானை கள் ஸிம்மங்கள்போலப் பயங்கரமான சப்தங்களை வெளிப்படுத்திக கொண்டு விழுந்தன ராஜரே! அனேகயானைகள் இரத்தகாயங் களுக்கின சில யானைகள் அலறின ஸவர்ணாலங்காரங்களால அலங் கரிக்கப்பட்ட குதிரைகள பாணங்களால அடிக்கப்பட்டு (அசை வறறு) நின்றன; வாட்டத்தையும் அடைந்தன, பதாதிகளையும் சுறறிவந்தன மறறகுதிரைகள் தயாரத்தை அடைவிக்கப்பட் டவைகளாகப பூமியில விழுந்து புரண்டன. அம்புகளாலும் தோம ரங்களாலும் அடிக்கப்பட்டவாகள் பலவித எண்ணங்களை வெளிப்பி டார்கள். ஐயா! மெதுவாக அலறுகின்ற மனிதர்களோ அந்தபுற பூமியில கொலலப்பட்டாரகள, பாரதரே! சிலர பகைவர்களைப்பாத தும் மறறவாகள தங்தையர்களையும் பாட்டன்மாகளையும் பாராதும் வேறுசிலர ஓடுகின்றபகைவாகளைப்பாராதும் பிரஸித்தமான தோத ரங்களையும் பெயர்களையும் ஒருவரோடொருவர புகழ்ந்துபேசினார்கள். மஹாராஜரே! அறுக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னாலாகிய பூஷணங்க ளணிந்தவைகளுமான அவாகளுடைய கைகள் தத்தித்தத்தித்துப்புரண் டன; தரையிலேயே புரண்டன; சுழன்றன; மேலே துள்ளின. அவ்வாறே ஆயிரகணக்காக மறறகைகள விழுந்தன; துடித்தன;

வேறு சில கைகள ஐந்துதலை நாகங்களைபோல யுத்தத்தில வேகத்தை வெளியிட்டன. மன்னரே! ஸர்பங்களுடைய உடலகள்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் சந்தனத்திலை பூசப்பட்டவைகளும் இரத்தத்தால நனைந்திருப்பவைகளுமான அந்தகைகள் ஸவாணதவஜங்கள் போல மிகவும் பிரகாசித்தன எல்லாத்திக்குக்களிலும் கோரமான ஸங்குலயுத்தமானது அவ்வாறு நடக்கும்போது (சூரர்கள்) அறியப்படாதவாகளாகி ஒருவரையொருவர் பீடித்துக்கொண்டு போரிந்தாகள. அரசரே! பூமியிலுண்டான புழுதியினாலே நான்கு பகுதியிலும் வ்யாபிக்கப்பட்டதும் சஸந்நிராங்களுடைய வீழ்சிகளால உருங்கியதுமான இருளால மூடப்பட்டு திக்மைச் சோந்த வாகளும பிறாகளும அறியப்படவில்லை. அந்த யுத்தமானது அவ்விதக கொடியகாட்சியுள்ளதாகவும் பயங்கரமாகவும் இருந்தது. அந்த யுத்தத்தில அடிக்கடி குருதிவெள்ளம்பிரம்பிய பேராறுகள பெருகின. வீராகள அந்த யுத்தத்தில தலைகளாகிற கற்களால நன்றாக மூடப்பட்டவைகளும் மயிர்களாகிற பாசிக்கொத்துக்களுடனும் புலத்தைகளுடனும் கூடியவைகளும் எலும்புகளாகிற மீன்களால நன்றாக வ்யாபிக்கப்பட்டவைகளும் விற்களும் அம்புகளும் கத்திகளுமாகிற தெப்பங்களுடன் கூடியவைகளும் மாமஸங்களும் ரத்தங்களுமாகிற சேறுள்ளவைகளும் கோரரூபத்துடன கூடியவைகளும் மிக்கபயங்கரமாயிருப்பவைகளும் இரத்த வெள்ளத்தால விருத்தியடைந்திருப்பவைகளுமான நதிகளை உண்டு பண்ணினார்கள். பயப்படுகிறவாகளுக்கு பயத்தை உண்டு பண்ணுகின்றவைகளும் சூராகளுக்கு ஸந்தோஷத்தை விருத்தி பண்ணுகின்றவைகளும் கோரரூபமாயிருப்பவைகளும் எல்லாப பிராணிகளையும யமலோகத்தை அடையச செய்கின்றவைகளும விழுந்தவாசனை அமிழ்தடுகின்றவைகளுமான அந்தகதிகள் க்ஷத்ரியர்களை ஸம்ஹாரத்தின்ரூப பயத்தை உண்டுபண்ணின. புருஷ ரிஷபரே! ஆயிரங்கு கத்துகின்ற கொடியவிலங்குகளின் சப்தமும் பயங்கரமுண்டுபண்ணியது யுத்தபூமியான்து யமலோகத்துக்கொப்பாக கோரமாயிற்று. நான்குபக்கத்திலும் எண்ணிறந்த சிலபிலா முனைடங்கள எழுந்தன. பூதகணங்கள் மாம்ஸங்களாலும் ரத்தங்களாலும நனைந்திருப்பதையடைந்து கூத்தாடின. பாரதரே! அவ்வாறே நாகங்களும் கழுகுகளும் கொக்குக்களும் அந்த யுத்தராஜத்தில இரத்தத்தைக்குடித்தும் ஊனீரைப்பருகியும் கொழுப்பினாலும மஜ்ஜையினாலும் ஊனீராலும் மதமகொண்டு மாம்ஸத்தி

ஸல திருப்தியடைந்தவைகளாகவும் ஓடுகின்றவைகளாகவும் காணப்பட்டன. அரசரே! யுத்தவீரவிரதத்தில் பிரஸித்தி பெற்றவர்களான சூரர்களோ எவ்வித்தத்தாலும் விடமுடியாத பயத்தை யுத்தத்தில் விட்டுப் பயமற்றவர்கள்போல காயங்களைச் செய்தார்கள். அம்புகளாலும் சக்திகளாலும் எல்லாப்பக்கத்திலும் வ்யாபிக்கப்பட்டதும் மாஸத்தைப்புஜிக்கும் ஜந்துக்களுடையகூட்டங்களால்நெருங்கிய தமான யுத்தத்தில் சூரர்கள் தம்ஆண்மையை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தார்கள். பாரதரே! ப்ரபுவே! வீரர்களுடைய ப்ராணபரம போகங்களையும் குலங்களையும் பிதிர்க்களுடைய காமதேயங்களையும் கோத்ரிரபிரியாக்களையும் யுத்தத்தில் கேட்கும்படி செய்தார்கள். அரசரே! அந்த யுத்தரங்கத்தில் அனேகயுத்தவீரர்கள் தத்தம் பிரஸித்தியையோ பெயர்களையோ கேட்கும்படி சொல்லிக்கொண்டு சக்திகளாலும் தோமரங்களாலும் பட்டஸங்களாலும் அனயோன்யம் அடித்துக்கொண்டார்கள். அவ்வாறு கோரரூபமுள்ளதும் மிக்க பயங்கரமுமான யுத்தமானது நடந்துவரும்பொழுது கௌரவஸேனையானது கடலில் உடைபட்ட மரக்கலம்போல்த துயரத்தை அடைந்தது.

நாற்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனனுக்கு ஸம்சப்தகர்களோடு யுத்தம்)

ஜயா! க்ஷத்ரியராகளை அழிக்கத்தகின்றதான யுத்தம் அவ்வாறு நடந்துவரும்பொழுது, காண்டீவத்தினுடைய பேரொலியானது யுத்தத்தில் கேட்கப்பட்டது. அரசரே! அந்தயுத்தத்தில் பாண்டவன ஸம்சப்தகர்களுக்கும் சோஸலாகளுக்கும் அவ்வாறே நாராயண ஸைனிக்கும் துன்பத்தை உண்டுபண்ணினான். யுத்தத்தில் ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களான ஸம்சப்தகர்களோ அதிக கோபங்கொண்டவர்களாகிய பார்த்தனுடைய முடியினமீது நான்கு பக்கங்களிலின்றும் சரமாரியைப் பொழிந்தார்கள். ப்ரபுவான பார்த்தனை வருகின்ற அந்த சரமாரியை மாபிலை தாங்கிக்கொண்டும் ரதிகாகளுள சிறந்தவானீ அடித்துக்கொண்டும் பகைவர்களுடைய மத்தியில் ப்ரவேசித்தான் பார்த்தன் சார்ணியில் தீட்டப்பட்ட கைகளும் கழுகிறகுகள் பூண்டவைகளுமான அம்புகளால் தேஹப்பரப்பையெ கலக்கியப்போது, மஹாரதனான ஸுசர்மாவை எதிர்த்தான். ரதிகாகளுள சிறந்தவனான அந்தப்பார்த்தன் அந்த ஸுசர்மாவின்மீது அம்புமழைகளைப் பொழிந்தான். அவ்வாறே யுத்தத்தில் நிற்கின்ற ஸம்சப்தகர்களும்

பாரதன்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள். பிறகு, ஸ்ரீசர்மா வோ பதுபபாணங்களால பார்த்தனை அடிதது மூன்று பாணங்க ளால ஜனாதனனை வலகையில அடிததான் ஐயா! அரசரே! பிறகு, ஸ்ரீசாமா கோபம்மூண்டவனுக வேறொருபலலகதினால பார்த தனுடைய கொடியை யுததததில அடிததான். மன்னரே! விரவகா மாவிலை உண்டுபண்ணப்பட்டதும் பெரிதுமான அந்தச சிறநத வா னரமானது காகனம் செய்கின்றதுபோல பயமுறுததிகொண்டி ருக்க உரதத கோகதது என சபதிதது வானரதினுடைய சபதத தைக் கேட்டு உம்முடைய சேனையானது நடுக்க முறறது, அதிக பயததை அடைந்து அசைவறறதாகியது வேநதரே! பிறகு, அசை வறறுகிறகின்ற அந்தச சேனையானது பறபல புஷபங்களால நன்றுக நிரமபி விசிததிரமாகச செயயபபட்ட வனம்போல விளஙகியது. குரு ஸரேஷடரே! பிறகு, அநத யுததவீராகள பிரஜஞையை அடைநது மேகஙகள(ஜலததால) பாவதததை நினைபபதுபோல அம்புகளால அர ஜுனனை நினைததாகள் அவாகள யுததததில பாரதனை மூடிக்கொ ண்டு நான்குபக்கதிலும் சூழநதுகொண்டாகள. ஐயா! அவாகள் கோபததால மூடபபட்டவாகளாக நான்கு பக்கதிலும் (அரஜுன னுடைய) குதிரைகளையும் தேருருளைகளையும் தேரின் ஏாக்காலையும் பிடிபபதறகு ஆரம்பிததாகள். ஆயிரகணகான அநத யுதத வீராகள் அளவு கடந்த பராககிரமதையுடைய அநத அரஜுன னுடைய ரததைததடுதது அநத ரததை அசையாமல செய்தார கள் ஸம்சப்தகாகளைச் சோநத சில யுததவீராகள கிருஷணனையும் பார்தனையும் பிடிகக விரும்பி ரததிதின்மீது ஏறினாகள, விம்ம நாதஙகளையும் செயதாாகள சில கேசவருடைய இரண்டு பெரிய கைகளையும் பிடிதது கொண்டாகள மஹாராஜரே! சில ரதத னினாகளும் பாரதனை ஸாதயஷடதமேறாடு பிடிதது கொண்ட ா கள பல தேராளவலி கபையுளள அநத அசுததா யுதத மூனறபில கைகளை உதறுகின்றவராகித துஷ்ட கஜமானது மாவுதராளை தளளுவதுபோல அநத ஸம்சபதகவீராகளனைவரையும் தளளினா அரசரே! அநத ஸம்சபதகவீராகளாலே பிடிகக பபடட மஹாரதமா வான பாண்டவனுடைய ரதமானது அசைவதறகுச சகதியறறதா கியது. அது ஆசசாயம்போலிருநதது. பிறகு, அநத மஹாரதர் களால சூழபபட்டவனை மிகக பாகுபலமுள்ள பார்தன் தடுகக பட்டிருகிற ரததையும் எதிர்தது ஓடிவருகினற அநத பலவீரா களையும் நாதனைமீதேறியிருகின்ற அனேக வீரர்களையும் காலால

உதைத்துத் தள்ளினான். ரதருபடைணைகளை ஜயிபபவனும் மிக்க தோளவலியமைநதவனுமான பாரதன் மனங்கலங்காமல் அவர்களைக் கீழே தளளி ஸபீபத்திலிருபபவர்களை அடிக்கும் திறமையுள்ள அம்புகளால் அவர்களைத் தவிக்கச செயதுவிட்டுப புன்னகையுடன் கேசவரைப பாரத்து, 'கிருஷ்ணா! மறற பாஹு-பலமுளளவரே! எவரிதத்திலும் செயமுடியாத காரியத்தைச செயகின்றவர்களும் மரிக்கபோகின்றவர்களும் காலஞ் தூண்டப்பட்டவர்களும் அனேகர்களுமான ஸம்சபகர்களுடைய கூட்டங்களைப பாரும் உலகத்தில் இபபடிப்பட்ட ரதத்தை அடைந்து தாங்கக்கூடிய க்ஷத்திரிய ரேஷ்டன் பூமியில எனனைத் தவிர வேறொருவனு மிலலை. கோவிந்தரே! போரில எனனால பிரயோகிக்கபபடுகின்றவைகளும் நன்றாகத் தீட்டப்பட்டவைகளும் ஸாபபங்களைக் கொபபானவைகளுமான அம்புகளாலே யுத்த பூமியில விழும்படி செய்யபபடுகின்ற இவர்களை இபபொழுது பாரும்' என்று சொன்னான். அளவிட முடியாத பலமுளள ஆஜ்ஜுனன், இவவாறு சொலலிவிட்டு மஹாயுத்தத்தில தேவர்த்தமென்கிற உத்தமமான சிறந்த சங்கத்தைக் முழக்கினான். மிக்க புகழுள்ளவரான கேசவரும் தேவதத்தத்தினுடைய ஒலியைக்கேட்டு ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நிரபபுகிறவர்போலப பாஞ்சஜன்யத்தை முழக்கினார். மஹாராஜரே! ஸமசபதகாரர்களுடைய சேனையானது அவரிருவர்களுடைய சங்கத வனியையும் கேட்டு மிகுதியும் நிலைதவறியது, மிகபபயந்தும் ஓடியது. பிறகு, மஹாரதிகளை அறிந்தவனான அந்தபபாரதன் சிரித்துக் கொண்டு காலாஸதிரத்தைப பிரயோகஞ்செய்து அந்த அஸ்திரத்தினால அவர்களுடையகிலக்கினைக் கடிவிட்டான். பாரத்தவன் யுத்தத்தில எவர்களை உத்தேசித்துக்காலக்கினைக்கடிந்தானோ அந்த ஸம்சபதக புத்தவீரர்களை அடையாழுத்து அந்தகாரங்கூட்டிசகளால் கட்டப்பட்டார்கள், அவர்கள், பாண்டவனுடைய அஸ்திரமஹிமையினால அபபொழுது அசைவற்றவர்களானார்கள். பாண்டிவனான், பிறகு, அசைவற்றவர்களான யுத்தவீரர்களை முறைகாலத்தில இந்திரன் தாரகாஸுரனை வதம் செயவதற்காக ஏற்பட்ட யுத்தத்தில அஸுரர்களைக் கொன்றதுபோலக் கொன்றான். யுத்தத்தில வதம்செய்யபபடுகின்ற அந்த வீரர்கள் அந்தயுத்தமரத்தை விட்டுவிட்டார்கள், எலலா ஆயுதங்களையும் பிரயோகிக்க ஆரமபித்தார்கள். ராஜேந்திரரே! பிறகு, மஹாரதனான ஸுசர்மா கட்டப்பட்டிருக்கிற ஸேனையைக்கண்டு விரைபவனுக்குக் காருடாஸ்திரத்தைப பிரயோகித்தான். அரசரே! பிறகு, கருடன்கள்

ஸாப்பங்களோப பக்ஷிகள வருகன. ஆகாயத்தில ஸஞ்சரிகின்றஅந்தக் கருடன்களைக்கண்டு பிறகு ஸர்ப்பங்கள் ஓடிவிட்டன அரசரே! பாதபந்ததினின்று விடுபட்டஅதச்சேனையானது மேகபந்ததினின்று விடுபட்டுப் பிரஜைகளைத தபிக்கச் செயகின்ற சூரியன்போலப பிரகாசித்தது. பெரியவரே! நாகபந்ததினின்று விடுப்பட்டவாகளான நம்மைச்சோந்த யுத்தவீராகள பலருனனுடைய ரதத்தைக குறித்துப பாணசமூகங்களையும் சஸத்திரசமூகங்களையும் பிரயோகிததார்கள பாரதரே! பகைவீராகளைக் கொலபவனை அந்த இந்திருமாரன் மஹாஸத்திரமயமான அந்த மழையை அம்புகளால அழித்துப பிறகு யுததவீராகளைக கொனருன் ராஜரே! பிறகு, ஸுசர்மாவோ வணங்கின கணுக்களுள்ள அம்பினால ஆஜுனனை மாபிவடிதது வேறு இருபதுதொரு பாணங்களாலும் அடிததான் நன்றாக அடிக்கபபட்ட அந்த ஆஜுனனவன் துன்பமுறறுத தேர்தடிவில உட்காந்தான் பிறகு, மலலோரும் பாகதன் கொலலபபட்டானென்று சொலலிக்கொண்டு பெருங்கூசலிட்டாகள பிறகு, சங்கங்களுடையமுழக்கங்களும் கம்பீரமான பேரிகைமுழக்கங்களும் பறபலவித வாதயகோஷங்களும் விம்மாதங்களும் தோன்றின. மஹாராஜரே! பிறகு, ஸாபபங்களுக்கொபபான பாணங்களாலே நனறாக அடிக்கபபட்டவனும் பெரிய விலலாக கையிற பிடிததவனும் மஹாரதனும் மஹாஸத்திரங்களை அறிநதவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகவுடையவனும் ஸாக்ஷாத்தவாஹனனுமான அந்தப பார்ததன் பிரஜைகளையடைநது கோபததால மூடபபட்டவனாகி யுததததில அந்தஸுசர்மாவை ஒருக்ஷணததுக்குள் அனேக அம்புகளால மூடித திக்குக்களையும் பாணங்களால மறறதனால ஆளவிட முடியாத பராக்கிரமமுள்ளவனுஞ்சயன் புதத்தில ஸுசர்மாவை திரும்பிவிட செயது துகைத்துக்கொண்டு ஐந்திராஸத்திரதை வெளிபடுதினான். ஐயா! பிறகு, அவனால விடபபட்ட ஆயிரம் பாணங்கள எலலாத திக்குக்களிலும் காணபபட்டன, ரதங்களையும் யானைகளையும் நாசஞ்செயதன. அரசரே! இநதிரன் யுததததில அஸுராகளைக்கொலவதுபோல அர்ஜுனன யுததததில லக்ஷக்கணக்கான குதிரைகளையும் காலாட்களையும் சஸத்திரங்களால கொனறு கொண்டு விழுங்கினான. பாரதரே! பிறகு, சேனையானது கொலலபடும்பொழுது ஸம்சபதாகளுடைய கூட்டங்களையும் கோபாலர்களையும் மிக்கபெரிதான பயம் வருது அடைநதது. அநதயுததததில அர்ஜுனனைத தெரிநதுக்கொள்ளக்கூடிய மனிதன் ஒருவனுமில்லை அநதயுத

தத்தில வீரர்கள பார்த்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே உம்முடைய சேனையானது கொலலபபட்டது. கொலலபபடுகின்ற அந்தபபடையானது பராக்கிரமதனதை வெளியிடவேண்டுமெனருணதனதில (காலை) அசைவறறுநின்றது. மஹாராஜரே! பாண்டுபுதிரன் அநதயுததத தில பதினறாயிரம் யுதவீராகளைக்கொனறு புகையிலலாமலிருகிற அக்னிபோல ஜவலிததுகொண்டு பிரகாசிததான். பாரதரே! (அர்ஜுனன்) பதினலாயிரம்வீரர்களையும் பதினறாயிரம்ரதிகர்களையும் மூவாயிரம்யானைகளையும் (கொன்றான்). பிறகு, ஸம்சபதாகளமாணதனதை யோ அலலது ஜயதனதையோ நிசசயமாகக்கொண்டு மறுபடியும் தனஞசயனைச் சூழநதுகொண்டாகள மன்னவரே! அசமயதனதில உம்மைசசேர்ந்தவீரர்களுகுச, சூரனும் பலசாலியும் பாண்டுபுதிரனுமான கிரீடியோடு பெரும்போர் நடநதது பாரதனன, இநதிரன அஸுரர்களை ஜயிதததுபோல அநதச சதருகளைஜயிததது நாசஞ செய்தான்.

கால்பத்தோனபதாவது அதியாயம்

(ஸங்குலயுத்தம்.)

ஐயா! கிருதவாமா, கிருபர், அசவததாமா, காணன், உலூகன், சகுனி, ஸஹோதரர்களுடன்கூடின சாம்பரதனராஜன ஆகிய இவாகள பாண்டுபுதிரனிடதனிலின்று உண்டானபயதனதிலை பீடிகபபடடுக் கடலிலஉடைக்கப்பட்ட மரக்கலம்போல ஆபதனதிலகப்பட்டு வருகதகின்ற சேனையைக்கண்டு வேகததோடு மீட்பதறகு முயன்றாகள. பாரதரே! பிறகு, பயபபடுகின்றவாகளுகுப பயதனதை உண்டுபண்ணுகின்றதும் சூரர்களுகுச சுகஸஹனதனதவிருதபிபண்ணுகின்றதுமான யுதனமானது ஒருமுகூரததகாலம் அமிதமாக நடநதது. யுதனதனதில கிருபால பிரயோகிகபபடும் அம்புமழைகள் விட்டிற பூசசிகளுடைய கூட்டங்களைபோல ஸருஞசயாகளை மூடின. பிறகு, கோபங்கொண்ட சிகண்டியும் விரைவுடன கிருபரை எதிரதனதச சென்று பிராம்மணனுகுதமமான அவர்மீது நான்குபக்கதனதிலும் அம்புமழைகளைப பொழிநதான். மஹாஸதிரங்களை அறிநதவரான கிருபரோ யுத்தனதில கோபங்கொண்டு அநதச்சரமாரியை நாசஞ செய்து பதனதிப்பாணங்களால சிகண்டியை அடிததார. பிறகு, சிகண்டி கோபமூண்டு கழுகிறகுகள பூண்டவைகளும நேராகச் செலலுகின்றவைகளுமான பாணங்களால கோபங்கொண்ட

வரான கிருபரை யுதத்ததில அடித்தான் பிறகு, கூமையுள்ள ம்புகளால அதிகமாக அடிகபட்டவரும் மஹாரதரும், பிராம் மணருமான அதகிருபாசன்ருகததீடபட்டவைகளும் கூமை யுள்ளவைகளும் பொன்னால அலங்கரிக்கபட்டவைகளுமான க்ஷு ரபங்களாலே சிகண்டியைக் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் தேரை யும் இழதவனாகச் செயதா. பிறகு, மஹாரதனான சிகண்டி குதிரை கள் கொலலபட்ட ரததினின்று துளளிகுதிதுக கதையையும் கேடகததையும் கையிலெடுத்து விரைவுடன் பிராம்மணரை எதிர்க துசசென்ருன். அந்தச சிகண்டியைக் கிருபா படிந்த ஆணுகளுளள பாணங்களாலே யுதத்ததில விரைவாகத் தடுத்தா அது ஆசசரியமா யிருதது. வேநதரே! அதயுத்ததில சிகண்டி அசைவறறு நின்ற தைக கறகள மிதபபதைபோல ஆச்சரியமாகக் கண்டோம். அரசரே! மஹாரதனான தருஷ்டதயுமனன், கிருபராலே சிகண்டி தடுககபபட்டதைக்கண்டு கிருபரை விரைவாக எதிர்த்தான் பிறகு, மஹாரதனான கிருதவாமா, கருபருடைய ரததததைகருதிதுசசெலலு கின்ற தருஷ்டதயும்னனை வேகமதோடு எதிர்தகான். பிறகு, புதி ராகளோடும் ஸைன்யஙகளோடும் கிருபருடைய ரததததைகருதிது எதிரதுவருகின்ற யுதிஷ்டிரரைத துரோணபுத்திரர் தடித்தார். விரைவுளள மஹாரதாகளான நகுலஸஹதேவாகளை உம்முடைய புதிரன சரமாரியினால தடித்துகொண்டு எதிரதான் பாரதரே! சூரியகுமாரனான காணன், பீமஸேனனையும் நூசாதனையும் ஸருஞ சயாகளுடன்கூடின கேகயர்களையும் யுதத்ததில தடித்நான் பிறகு, சாரதவதரான கிருபா விரைவுடன் பீபதஸுவிஜுடைய அருகில சிகண்டியின்மீது யுதத்ததில பாணஙகளை பிரயோகிததா. பார தரே! அதக கிருபரால பிரயோகிகபபட்டவைகளும் நான்கு பக்கதிலும் ஸவாணதால அலங்கரிகபபட்டவைகளுமான அத அம்புகளைச் சிகண்டியானவன் வடிகடி நானகு பகத திலும் கதையை சுழறறி வெடிதனன் பாரதரே! கௌதமர், அதச சிகண்டியினுடைய நூறுசாதிரபிரயோகஙகளுளள கேட கதையை அம்புகளால விரைவாக நாசஞசெயதா பிறகு, ஜனங களை பெருஙகூச்சலிட்டனர். மஹாராஜரே! கேடகததை இழதவ னான சிகண்டி கதையை கையிறகொண்டு பகதத்தில விரைவாகச் சென்ருன். கிருபா விரைவிலவருகின்ற அதச்சிகண்டியைப பாண ஸமூகஙகளால துன்பமுறும்படி செய்தா அரசரே! மஹாபல சாலியும் சிதிரகேதுவினுடைய குமாரனுமான ஸுகேதுவானவன்,

விரைவுளளவனுகி, சாரதவதருடைய அம்புகளால மூடப்பட்டுக் கிலேசமுதை அடைவிகபபட்ட சிகண்டியை நோகிச சென்றான். அளவுகடந்த மனோதைரியமுடன் கூடின அந்த ஸுகேது யுதத தில கூர்மையுளள அனேக பாணங்களால பிராமமணர்மீ து இறைகதுக கொண்டு அவருடைய ரதகதைநோகி எதிரதது வருகதான ராஜ ஸரேஷடரே! சிகண்டி, ஸுகேது எதிரதிருபபதையும் பிராம்மண ரானகிருபா தகிக்கப்பட்டதையும் பாரதது பிறகு விரைவாக வில கிசசென்றான். மனனரே! பிறகு, ஸுகேதுவோ கிருபரை ஒன் பது பாணங்களால அடிதது மறுபடியும் அவரை எழுபத தஞ்சு பாணங்களால அடிததான பெரியவரே! பிறகு, ஸுகேது இநத கிருபருடைய அம்புளுடன்கூடினவில்லிலெயட்டி மறுபடியும் அவ ருடைய ஸாரதியை ஓர அமபினால மாமஸதானதுகளில அதிகமாக அடிததான் பிறகு, கௌதமரோ கோபங்கொண்டு புறவம் திடமு மான வில்லியெடுதது மூபபது பாணங்களால ஸுகேதுவை எலலா மர்மஸதானங்களிலும் அடிததார. அநத ஸுகேது எலலா அவயவ களும் தளாந்தவனாக அசையாமலிருக்கிற மரமானது பூகம்பததில மிக அசைவதுபோல உததமமானரதததில அசைநதான். பிறகு குலூகதவனுன அநத ஸுகேதுவினுடைய சரீரதினின்று ஜவலிக கின்ற குண்டலஙகளுடன கூடிய நல்லபாகையும், நரிதததும் சிரஸை ரகஷிகின்ற ஸாதனங்களுடன கூடின தமான தலையை ஒரு க்ஷுரப்ரதினால தளளினார். அநதத் தலைபானது கழுகினுல கொததிக கொண்டுபோகபபட்ட மாம்ஸம்போல பூமியில விழுந தது பிறகு, அவனுடைய உடலானது தலைவிழுந்த பிறகு பூமியில விழுநதது. மஹாராஜரே! அநத ஸுகேது கொலலபபட்டவுடனே, அஞ்சரிதவனத அவனுடைய புதிராகள புறதததில கிருபரை விட்டுவிட்டுப பதததிசைகளிலும ஓடினார்கள பாரதரே! மஹா ரதனான கிருதவர்மா யுதத்தில தருஷ்டதயும்னனைத் தடுத்து தையமூளளவனாக, 'நில, நில' என்றுசொன்னான அரசரே! மாம் ஸதருகாகக் கோபங்கொண்டு இரண்டு கழுகுகளுக்கு யுததம் நே வதுபோலப போரகளததில தருஷ்டதயும்னனும் கிருதவாமா வகும் கைகலந்தயுததம் நேரந்தது. தருஷ்டதயும்னனே கோபங் கொண்டு த்ரௌபதியுடைய குமாரனை கிருதவாமாவை யுதத்தில தூனபமடையும்படி ஒனபதுபாணங்களால மாபிலஅடித்தான். கிருதவர்மாவோ யுதததில பாரஷதத்தால நன்றாக அடிக்கப பட்டு ரதததையும் குதிரைகளையுமுடைய பாரஷதனை அம்பு

களால மூடினான். வேந்தரே! ஜலத்தைத் தரித்துக்கொண்டிருக்கிற மேகங்களாலே தான்குபக்கத்திலும் மூடப்பட்ட சூரியன் போல அம்புகளால மூடபபட்ட ரதத்துடன்கூடிய தருஷ்டத யும்னன் காணப்படவிலலே. மன்னரே! (ஆயுதங்களால) உண்டி பண்ணப்பட்ட காயங்களையுடைய தருஷ்டதயும்னன் பொன் னால அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்புகளாலே அந்தப் பாணஸமூகத்தைச் சிதற அடித்து யுத்தத்தில பிரகாசித்தான். பிறகு, ஸேனாபதியான அவன் கோபங்கொண்டு கிருதவாமாவை அணுகி மிக பயங்கர மான அம்புமழையைப் பிரயோகித்தான். ஸார்த்தக்கியன் விரை வாக வருகின்ற மிக பயங்கரமான அந்தச சரமாரியை அனேக ஆயிரகணக்கான அம்புகளால யுத்தத்தில தடுத்தான் பாஷ்தன் அணுக முடியாத சரமாரியானது யுத்தத்தில (கிருதவர்மாவினால) தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு அவனை நெருங்கித்தடுத்தான். *தருஷ்டத யும்னன் கத்தியையும் கேடயத்தையும் கையில கொண்டு அவன ரதத்தில குதித்தான் பிறகு, குதிரைகள் ஒன்று சோந்து பாஷ்தனும் பகவத்தில நெருங்கவே, அந்தப் பாஷ்தனைப்ப முந் தினசெயலையைக்கண்டுக்ருதவர்மா விரைவாக கத்தியைக்கையில எடுத்தான். அரசரே! பிறகு, கத்தியைக கையிலகொண்டவனை அவன ரதத்தினின்று விரைவாக தள்ளிகருதினது ரதமத்தியில பாஷ்தனைக்காணமல ஸாத்யகியை நன்றாக அடித்தான் கூர்மையான மூனையுள்ள கத்தியினால வெட்டபபட்ட அந்தஸாரதியானவன் ரத தினின்று கீழேவிழுந்தான். பிறகு, கிருதவாமா ஸந்தோஷமடைந்து தலத்வனியை உண்டுபண்ணினான் ராஜரே! பாஷ்தனைபபாராத்து மறுபடியும்மறுபடியும், 'வா,வா' என்றும் சொன்னான் அந்தப் பாஷ தன் யுத்தத்தில கிருதவாமாவினால உண்டி பண்ணபபட்ட அந்தத தலத்வனியைப பொறுக்கவில்லை அவன் அந்தத்தேரினின்றுகிளம்பி மறுபடியும் தன் ரதத்தைவந்தடைந்தான் அந்ததருஷ்டதயும்னனோ அந்தக்கிருதவாமாவை எதிர்த்து, 'நில்; நில்' என்றும் சொன்னான். அரசரே! பிறகு, தருஷ்டதயும்னன் கத்தியைக கையிலெடுத்து மஹா வீரனாளியான கிருதவாமாவை மறுபடியும் வேகத்தால விரை வாக அடித்தான் பலசாலியான தருஷ்டதயும்னனால அதிகமாக அடிக்கபபட்ட அந்தக்கிருதவாமா மூர்ச்சையடைந்து கீழே விழுந்தான். அந்தக் கிருதவர்மாவை ஸுருதாவாவானவன் ரதத்தின்

* அதிக பாடத்தில அரை ஸ்லோகம் விடபபட்டது

மீதேறறி வைதது்க்கொணடு யுததரஙகததை விட்டுவிட்டு விலகிச்சென்றான் மஹாரதருனை தருஷ்டதயும்னனே யுத தததில சத்துருவைக்கண்டு கௌரவாகளே யுததததில அம்பு களால் விரைவாகத தடுத்தான் பிறகு, உம்மைச்சேர்ந்தவாகளான அந்த யுதத வீரர்கள தருஷ்டதயும்னனுடைய அருகில விரைவாகச சென்றார்கள , ஸிம்ம நாதஙகளையும செயதாகள பிறகு, யுத்தம் நடநதது

ஐம்பதாவது அத்யாயம

(ஸங்குல யுத்தமும், அஸ்வத்தாமாவல்லுல் யுதிஷ்டிரர் தோற்றதும்.)

ஸாதயகிஞலும் அவவாறே சூராகளான தரௌபதீபுததிரா களாலும் யுதிஷ்டிரா நான்குபகஙகளிலும் பாதுகாகபப டட டிருப்பதைக்கண்டு தரோணபுதரா அஸவததாமா (அவரை) எதிரதது வகைதேர்நதவரான அஸவததாமா சூர மாயிருப்பவைகளும் பொன்னலைமைநத புஙகமுள்ளவைகளும் சாணைபில தீடடபபட்டவைகளுமான பாணஸமூகஙகளை இறைத துக்கொண்டும் பயிறசிவன்மையிஞல பறபல மாகஙகளைகாண் பிததுகொண்டும் கூரமையுள்ளவைகளும் வேகமுள்ளவைகளு மான அம்புகளால ஆகாயததை நான்கு பககததிலும் நிரபபிக கொண்டும் யுததததில யுதிஷ்டிரரைசசுறறி எலலாத திக்குக ளையும் கன்றுக மூடிவிடடார அஸவததாமாவினுடைய அம்பு களால மூடபபட்டு ஒன்றுமே அறியபபடவிலலை பெரிதான யுததமுனையானது முழுதும் பாணமயமாகமே ஆகியது. பரத களஞள் சிறந்தவரே! ஸுவாணககட்டுகளால அலஙகரிகபபட்டதும் ஆகாயத்திலிருகின்றதுமான அந்தப் பாணஸமூகமானது (ஆகாயத தில) நிலைபெறறிருகின்ற விமானம்போல விளஙகிய து. அரசரே! பிரகாசிகின்ற அநத பாணஸமூகதது்னாலே போர்க்களம் மூடபபட் டிருகும்பொழுது மேகஙகளில நிழல் உண்டாகுபோலிருநதது. சூரியனும் காந்தியை இழநதவனைனை பாணஸமூகமாக இருக் கின்ற ஆகாயதது்ல அநத ஆசசரியதததைக கண்டோம் அஸவததா மாவி னுடைய பராகரமதது்னாலே ஒரு பிரளயமும் அவர் எதிரதது்வரவிலலை முயறசியுடன் பலரையும் ஜயதது்யும் பாண்டு புததிரரான தாமமராஜரும் அவவாறே மறறச சேனைகளும் பராக்கிர மததை வெளிபபடுதது்னாரலே மஹாராஜரே! அநத யுததததில

மஹாரதர்கள் தரோண புதிரருடையதேர்ச்சியைக்கண்டு ஆச்சாயம் அடைநதாகள. அநத எலலா அரசாகளும் பிரகாசிகின்ற சூரியன் போன்ற அநத அஸவததாமாவை எதிரில பாபபநதகுச சகதியறற வாகளாஞாகள பிறகு, சேனையான து கொலலபபடும்பொழுது மஹாரதாகளான தபெளபதிகுமாராகளும ஸாதயகியும் தாமராஜ ரும் பாஞசாலாகளும் ஒனறுசேநது ம்ருதயுபயநதைவிட்டு கோ ஸவரூபியான தரோணபுதிரருகருகில விரைவாகசசென்றார்கள ஸாகயகியானவன் தரோணபுதிரரை இருபதகெழு பாணஙகளால அடிநது மறுபடியும் ஸுவாணஙகால அலஙகரிகபபடட ஏழு பாணஙகளால அடிததான். யுதிஷ்டிரா ஏழுபாதமூன்றுபாணஙக ளாலும் பிரதிவிநதியன ஏழுபாணஙகளாலும் ஸருதகாமா மூனறு பாணஙகளாலும் ஸருதகீரதி ஏழு பாணஙகளாலும் ஸுதஸோமன ஒன்பதுபாணஙகளாலும் சாநாலீகன ஏழுபாணஙகளாலும் அடிததாக மறற அனைகசூராகளும் நாறபுறஙகளிலும் அநத அஸவததா மாவை அடிததாகள. அசசரியமே! பிறகு கோபமகொண்ட அநத அஸவததாமாவோ ஸாபபம்போல சீறிகொண்டு ஸாதயகியை இருபதைநதுபாணஙகளாலும் ஸருதகீரதியை ஒனபதுபாணஙக ளாலும் ஸுதஸோமனை ஐநதுபாணஙகளாலும் ஸருதகாமாவை எட்டுபாணஙகளாலும் பிரதிவிநதியனை மூனறுபாணஙகளாலும சதானீகனை ஒன்பதுபாணஙகளாலும் நாமபுதிரரை ஐநதுபாணஙக ளாலும் அவனாறே மறறச சூராகளை இரண்டிரண்டுபாணஙகளாலும் அடிததான. அவனாருகிலே, கூணைபுளள அம்புகளாலே ஸருத கீரதியினுடைய விலலையும் குண்டலஙகளு பிறகு, மஹாரதனான ஸருதகீரதியானவன் வேறுவிலலை எடுதது மூனறுபாணஙகளால அஸவததாமாவை அடிததுக கூணைபுளள வேறுபாணஙகளாலும் அடிததான். மஹாராஜரே! பெரியவரே! பாரதாகளுள் சிறநத வரே! பிறகு, தரோணபுதிரா சரமாரியினால அநதச சேனையை நான்குபககதிலும் மூடினா பிறகு, அளவிடமுடியாத மனவலி மையுளள தரோணபுதிரா மறுபடியும தாமராஜருடைய ஸலலி அறுதது சிரிததுகொண்டு மூன்றுபாணஙகளால அவரை அடித தார. ஜனரே! பிறகு, காலாநதகா பிரிதான வேறொருவிலலை எடுதது அறுபதுதமூனறுபாணஙகளால நாபிராஜபுதிரரை இரண்டு கைகளிலும பாரிலும மறபிலும அடிததார. பிறகு கோபமு கொண்டு யுதது தரதில அடிதகினறா தரோணபுதிரருடையவிலலைக கூ கடபுளள தூ அநதசசந்தரபிரணாதாலயுதது மடவும் வாஙகிதான.

பிறகு, வில்அறுக்கப்பட்டவரும் சுகதியையுடையவராகளுமா சிறந்தவ ருமான நரோணபுத்திரா சுகதிஆயுத்திலை சைலேயலுடைய ஸா ரதியை ரதத்தினின்று விரைவாகத் தள்ளினார். பாரதரே! பிரதாப சாலியான நரோணபுத்திரா பிறகு வேறுவில்லைஎடுத்து ஸாத்யகி யைச் சரமாரியினால் மூடினார். பாரதரே! யுத்தத்தில் ரதத்திலிருந்த ஸாரதி ஈழேவிழுந்தபட னே வேகத்தோடு ஓடுகின்ற அவனுடை ய குதிரைகள் ஆங்காங்கு ஓடுகினறனவாகளாக காணப்பட்டன யுதிஷ் டிரரைத் தலைமையாகக்கொண்ட பாண்டவவீரர்களோ கூட்டையான அம்புகளை பிரயோகித்துக்கொண்டி ஆயுதம்பிடித்தவர்களுள சிறந் தவரான அரவத்தாமாவை வேகத்தோடு எதிர்ந்து (அம்புகளை) வர் ஷித்தார்கள பகைவர்களோ வாடுகினறவரான கரோணபுத்திரர் மீது வருகினறவர்களுமா ஆங்கேதாமுளளவர்களுமான அந்த வீரர்களை உரக்கசிரித்துக்கொண்டு மஹாயுத்தத்தில் எதிர்த்தார். பிறகு, மழுங்காத ஆகினியான ஆயுதங்களை எரிப்பதுபோல அனேகபாணங்களாகிற ஜுவாலைகளுடனகூடினவ அஸ்வத்தாமா எனகிற ஒருபபானது சேனையாகிற உலர்ந்தகாட்டை மஹாயுத்தத்தில் கொளுத்தியது. பரதர்களில் சிறந்தவரே! தரோணபுத்திரரால் கண முக்கியமாட்டப்பட்ட பாண்டுபுத்திரருடைய அந்தசசேனையானது அந்த மஹாதநுசுகதியிலிருந்து ஆயுதங்களை பிரதாபசாலியான சூரிய னை கிரணங்களால் தவிக்கசசெயவதுபோல தரோணபுத்திரா பாணங் களுடைய ஜுவாலையினால் பாண்டுபுத்திரருடைய அந்தசசேனையைத் தவிக்கசசெயதார். பிராம்மணருடைய பெரியகோபமானது பாண்டவ களாலும் வாட்டப்படுகின்ற அந்தப்பாண்டவசேனையான நெடுங் காலம் கதியின்முகம் கலங்குவதுபோல கலங்கியது. மஹாராஜரே! துரியோதனன் தரோணபுத்திரருடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டு யுத் தத்தில் எலலாப்பாத்தாகளையும் மாண்டவராகளாகவே எண்ணினான். யுதிஷ்டிரரோ விரைடவராகி மஹாரதரான தரோணபுத்திரரை அடித்துக் கோபத்தோடும் பொருமையோடும் ஒலமைப்பாராதுச் கூறலானார்.

'யுத்தத்தில் மானமைபெற்றவரே! உடனம வீரியமுளளவரென நாம பலமுளளவரென்றும் புகழ்ந்தகதர் [illegible] என்னும் பெரனறும் ஸ்துதிபண்ணபட்ட ஆயுதங்களை [illegible] ளவரென்றும் அறிவேன். நீ இந்தபபடபடைத்தையும் பாஞ்சத

[illegible] முத்தாலை முருகெலலியிடபட்ட

னீடததில காண்பிபபோகில அபபொழுது உம்மைப பலசாலியென்றும் அஸதிரவிததையில தேர்சசியுளளவரென்றும் நாம்அறிவோம். யுததததில பகைவாகளை நாசஞசெயபவனுன தருஷடதயும்னனப் பார்ததபின் உமகுப பலம் சிறிதுமுண்டாகாது. உம்மைப பிராம்மணரென்று ஞான சொலலவிலலை மனிதாகளுள சிறநதவரே! நீர் என்னையே இபபொழுது கொலலவிரும்புகிறீராதலால உமகுஅன்பு இலலை, கன்றியறிவும் இலலை பிராம்மணனுக்குத தலமும் சம தமங்களும் வேண்டும். வில கூததரியனல வலலகததகது. அப படிபபடடநீர் பிராம்மணதமா மஹாபாகுபலமுள்ளவரே! நீர பாரத துகொண்டிருகும்பொழுதெ யுததததில கௌரவாகளைஜயிபபேன். பிராம்மணதமரே! யுததததில மதுவிருடபபடி காரியததைசசெய யகடவீரென்றுசொனனரா மஹாராஜரே! இவவாறுசொலலபபடட தநோணபுதரா சிரிதுகொண்டே (யுதிஷடிரசொலலியதை) தருமததென்றும உண்மையென்றும எனனை ஒன்றும மறுமொழி கூறவிலலை பிறகு, தரோணபுதரா ஒனறும மறுமொழிசொலலா மல, கோபமகொண்ட யமன பிரஜைகளை (நாசஞசெயவது)போல யுத ததில சரமாரியினல பாணடவரை மூடினார. ஐயா! தரோணபுதரால அபபொழுதுமூடபபடுகினறஅதயுதிஷடிரபெரும்படையைக கூட்டிநகொணடு விரைவாகவிலகி அபபுறஞசெனறார. அரசரே! பிறகு, தாமதனரான அதயுதிஷடிர யுததததைவிடு விலகிய பின தரோணபுதரா மஹாதமாவான தாமதனருடைய விலகுத தல சமமாகினார. அரசரே! பிறகு, யுதிஷடிரா மஹாயுததநதில தரோணபுதரரைவிடு ஜாகரதையுடனகூடியவராக குருமான செயகையினபொருடடு உம்முடைய சேனயில பிரவேசிததார.

ஐமபததோராவது அத்யாயம

(ஸங்குல யுத்தம்)

பாஞசாலாகளோடுகூடியவனும சைதயாகளாலும சேகயாக ளாலும சூழபபட்டவனுமான பீமஸேனனே ஸேனபதியான கா ணன் பெரும படைகளால நடுநதான் பிறகு, கா ணன் தன புதததநதி பாணடவாகளை வெனறிருகுமபொழுதெ மஹாரதரான கைகயரும சாஞசாகளையும ஸருஞஜயாகளையும் அடிததான் பிறகு, பீமஸேனன ரதிகாகளுள சிறநதவனுன காணனை விடடுவிடடு, தவறிகினறஎருபபானது மாகதரகளை நோகி பிரவேசிப

பதுபோலக் கௌரவசேனையில பிரவேசித்தான். ஸுதபுத்திரனும், யுத்தகளில மஹாவில்லாளிகளான பாஞ்சாலாகளையும் கேகயாகளையும் ஸ்ருஞ்சயாகளையும் ஆயிரக்கணக்காகக் கொன்றான். மஹாரதாகளாயிருக்கின்ற பார்த்தனும் விருகோதரனும் கர்ணனும், ஸம்சப்தகர்களுக்கும் சௌரவர்களுக்கும் பாஞ்சாலர்களுக்கும் நாசத்தை உண்டுபண்ணினாகள். அரசரே! உம்முடைய துராலோசனையினால ஏற பட்டயுத்தத்தில அகனிக்குஒபமான அந்தமூன்றுவீராகளாலே அந்த க்ஷத்திரியாகள் எரிகபடுகின்றவர்களாகி நாசத்தை அடைந்தாகள் பரதஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, துரியோதனன கோபங்கொண்டு நகுலனை ஒன்பதுபாணங்களால அடித்து அவனுடைய நான்குகுதிரைகளையும் அடித்தான் ஜனாதிபரே! பிறகு, அளவிடமுடியாத பல முளள உம்முடையபுத்திரன் ஒருக்ஷத்ரத்திரால ஸவாணமயமான ஸஹதேவனுடைய தவஜத்தை துண்டாகினான. ராஜரே! பிறகு, நகுலனை கோபங்கொண்டு உம்முடையபுத்திரனை ஏழுபாணங்களால அடித்தான் ஸஹதேவன யுத்தத்தில ஐந்துபாணங்களால (உம்முடைய புத்திரனை) அடித்தான். பரதஸ்ரேஷ்டர்களும் எலலா வில்லாளிகளுள்ளும்சிறந்தவர்களுமான அவரிருவரையும் (உம்முடைய புத்திரன்) கோபங்கொண்டு ஐவைரகுபாணங்களால மாரபில அடித்தான் பிறகு, வீரனான உம்முடையபுத்திரன் பலாத்காரமாக வேறு இரண்டுபலலங்களாலே இரட்டைப்பிள்ளைகளான அவர்களுடைய விறாலை வெட்டினான, மும்மூனறுபாணங்களால விரைவாக அவர்களை அடித்தான். தேவகுமாராகளுக்கொபமான அந்த இரண்டு சூராகளும் யுத்தகளில இந்திரவிறபோன்றவைகளும் மங்களகரமான வைகளும் சிறந்தவைகளுமான வேறு இரண்டுவிறகளை எடுத்துக் கொண்டு விளங்கினாரகள. பிறகு, யுத்தகளில சுறுசுறுபபுளளவாகளும் ஸஹோதராகளுமான அவரிருவரும் இரண்டு மஹாமேகங்கள் மலையின்மீது நீர்தாரைகளைபபொழிவதுபோல யுத்தகளில பிராதாவினமீது கோரமானபாணங்களை வர்ஷித்தாகள மஹாராஜரே! பிறகு, மஹாரதனான உம்முடையபுத்திரன் கோபங்கொண்டு மஹாவில்லாளிகளான பாண்டுபுத்திராகளிருவரையும் பாணங்களால தடுத்தான் பரதரே! யுத்தத்தில துரியோதனனுடைய வில்லானது வட்டமாகவே காணபபட்டது, அம்புகளும் நான்குபகத்திலும் வெளிப்படுகின்றவைகளாகக காணப்படடன அந்தத துரியோதனனுடைய அம்புகளால மனமுக மூடபபட்ட மாதரீபுத்திராகள் ஆகாயத்தில மேகங்களாலமறைகபபட்டு ஒளியை இழந்திருகின்ற சந்திசூரியாகள

போலப் பிரகாசிக்கவில்லை மஹாராஜரே! பொறகட்டிக்களுள்ளவை யும் சாணையில தீட்டப்பட்டவையுமான அநதபபாணங்கள் சூரிய னுடையகிரணங்களபோலலலலாகதிகருகளையும்மறைதத தன பிறகு, அநத ஆகாயமானது பாணஸவரூபமாகி நன்முக மூடப்படடிருககும் ஸமயததில அரசனுடைய உருவமானது காலனுக்கும் அநதகனுக கும் யமனுகதும் ஒப்பாகககாணபபட்டது உமகருமாரனுடைய அந தப பாரகரமத்தைபபாரதது மஹாரதகள மாதரீபுதரராகளை ம்முத யுவினுடைய ஸபீபரதை அனைவரசாலென்றே எண்ணினார்கள். மன்னரே! பிறகு, பாண்டவாகளுனை ய ஸேனை யியும் மஹாரதனை மான பாஷகன் தாமே பாதனராஜனதிருகிறவிடததுகுச சென் ருன் பிறகு, கருஷ்டதயும்னன் மஹாரதாகளும் சூராகளுமான மாதரீபுதரராகளோத தாண்டி உமமுடைய குமாரனை அம்புகளால அடிததான் அளவிடமுடியாத மனைபலமுடையவனும் புருஷ ஸ்ரேஷ்டனுமான உம்முடையபுதரன் கோபங்கொண்டு ஒ ரகதச ரிகதுகொண்டு அநதப் பாஞசாலயனை இருபதுதைநதுபாணங களால அடிதகான் பிறகு, அளவிடமுடியாத பராகரமமுளள உம்முடைய புதரன் கோபமுளளவனுகித மறுபடியும் பாஞ சாலயனை அறுபதைநது பாணகளாலடிதது விம்மாதஞ செய தான அரசரே! பாஞசாலன் காயோதனன் மிகவு கூமைபுளள கூடடபபடதினலை அநத ஸருஷ்டதயுமனனுடைய அமபுடன் கூடினவிலலை யுதகதில கைபபிடிபிலை வெட்டினான பகை வகளை அழிபபவனான பாஞசாலயன அறுகபபடட அநதவிலலை எறிதது விட்டு பிற பராகரகை ஸஹிககுகூடிய புதிதான வேறொரு விலலை வேகதோடு எடுதது நான பாஞசாலயனை நோபதது ரகதமபோலச சிவநத கண்களையுடையவனும் காயபபடுததபபடடவனும சிறந த விலலாளியுமான ஸருஷ்ட தயும்னன் கோபதது ஜவலிகினறவன் போல விளயகினான அநத ஸருஷ்டதயும்னன் பாதஸாரதி னான தூபோதனனை கொலலவிருமபி ஸரபபமபோலச சீறுகினற பதி னைநது பாணகளை அவனமீ து பிரயோகிததான கழுகிறகுகள பூண்டவைகளும் மயிலிறகுகளுடனகூடினவைகளுமான அநத பாணகளை அரசனுடைய பொனனுலெசெயயபபட்ட கவசததை உடைதது வேகதுடன பூமியில பிரவேசிததன. மஹாராஜரே! அஙகமாக அடிகபபடட அநத உம்முடைய குமாரன வஸநதகாலத திலை நனறாபபூததிருகினற மிசபபெரிதான பலாசமரம்போல அதிகமாக விளஙகினான். கவசம உடைகபபட்டவனும் காரா

சங்களுடைய வீழச்சிகளால வலிமைகுன்றியிருபபவனுமான அந்தத் தூயோதனன் கோபமூளளவனுகிப ஒரு பலலதநிலை தருஷ்டத யும்மனுடைய விலலே அறுததான் ராஜரே! பிறகு, ராஜாவான தூயோதனன விரைவுடன் வில அறுகபபட்டவனுன அநத தருஷ டதயும்மனே இரண்டு புருவங்களினுவைபில பத துபபாணங்களால அடிததான். கருமானுல நனகு ஈணபிடிக்கபபட்ட அவவமபுகள, தேனில ஆசைகொண்ட வண்டுகள மலாநத தாமரைபபூவை அலங கரிபபதுபோல அநத தருஷ்டதயும்மனுடைய முகததை விளஙகச செயதன பெரியமனமூளளவனுன தருஷ்டதயும்மன் அறுகபபட்ட அநதவிலலே எறிநதுவிடடு வேகததோடு வேறுவிலலேயும் பதினறு பலலங்களையும் எடுததான பிறகு, தருஷ்டதயும்மன் ஐந்துபாணங்களாலே தூயோதனனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதி யையுங்கொனறு ஒருபலலநிலையே ஸவாணத்தாலலங்கரிக்கபபட்ட விலலேயும் வெட்டினுன. பாஷ்தன பத துபபலலங்களாலே உமது புதரனுடைய உபகாணங்களுடன கூடின ரதததையும் குடை யையும் சநதியையும் கநதியையும் கதையையும் தவஜததையும் தண் டரகினுன் ஸலலாஅராகளும குருராஜனுடைய பொன்வளைய மூளள குடையும், மணிமயமாயும் மங்களகரமாயுமுளள அரவக் கொடியும அறுகபபட்டதைக கண்டாகள பரதர்களுள சிறநதவரே! ஸேஹாதரகள பிராதாவான தூயோதனனே ரதததைஇழநதவனு கவும் கவசமும்ஆயுதங்களும் தவஜமும் அறுகபபட்டவனுகவும் கண் டாகள அரசரே! குணபாரன் மனங்கலங்காமல தருஷ்டதயும்மன பாத துகொண்டிருகும்பொழுதே, மறறா ரதனுன அநதததூயோ தனனே நன்பகநினமீதேறறிவைதுகொண்டுவேறு இட ததிறகு கொண்டுபோனுன அரசனிடதில அதிகஆவலுளள காணலே கோ பங்கொண்டு ஸாதயகியைவிட்டுவிட்டு யுததரங்கதில தரோண ரைகொன்றவனும் உகரமான பாணங்களையுடையவனுமான அநத தருஷ்டதயும்மனே எதிரதது சென்றான். அப்புகளால்டிகபபட்ட வனுன சைனேயனான ஒரு யானையைய பினபுறதில வேறொரு யானை யானது இரண்டு தநதங்களாலும (இடிதுகொண்டு) செலவது போல அநதந காணனே விரைவாகப பினபுறதில அனுஸரித்துச சென்றன பாரதரே! காணனுகும் பாஷ்தனுகும் கோத மறறாயுததில மிகுநத கோபமூளளவாகளும அதிகபலசாலிகளும் முனசெலலுபவாகளுமான அரசாகளுள்ளும பாண்டவாகளுளளும் நம்மைசசோநதவாகளுள்ளும் ஒருவனுவது யுததததில பினனிடுபவ

ஞகக் காணப்படவிலலே கர்ணன் விரைவுடன் பாஞசாலர்களே நோக்கிச் சென்றான். அரசரே! நரஸ்ரேஷ்டரே! அநத க்ஷணத்தில் நடுப் பகலில இரண்டு பக்கததிலும் யானைகள குதிரைகள தேர்களாகிய இவைகளுடைய அழிவுதோன்றியது. மஹாராஜரே! பாஞசாலர்களோ ஜயத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களாக, ஒரு மரதததைக்குறிததுப் பக்ஷிகள் ஓடி வருவதுபோலக் காணனைக் குறித்து நான்கு பக்கததினின்றும் விரைவுடன் எதிரதது வந்தார்கள் அதிரதபுததிரனை கர்ணன் அவ வீரர்களுள் எதிரிலிருக்கின்ற தலைவாகளான பலசாலிகளைப பாண ஸமூகங்களாலே தேடுகிறவன்போல அடைகதான் வயாகரகேது, ஸுசாமா, சுகதிரன்,சிதராயுதன்,கரது,தூஜயன், ரோசமானன், எட்டாமவனை வரிம்மஸேனன் இவர்கள் யுகுதததில பிரகாசிக்கின்ற புருஷரிரேஷ்டனைகர்ணன்மீது விரைவாகப் பாணஙகளைப் பிரயோகிதது க்கொண்டு பெரியதோக்கூட்டத்தோடு அவனைசசூழ்நதுகொண்டார்கள அரசனை காணன் யுததததில மூயறசிசெய்கின்றவர்களான அந்த எட்டுப்பாஞசாலவீரர்களையும் கூர்மையுள்ள எட்டு அம்புகளால கொன்றான். மஹாராஜரே! பிறகு, பிரதாபசாலியான ஸுதபுததிரன் யுததததில ஸமாததாகளான அனேக ஆயிரகணக்கான மறறப் போர்வீரர்களையும் கொன்றான் கர்ணன் மிகுந்த கோபமுளளவனாக யுததததில சேதிதேசதததாகளும் மஹாரதர்களுமான விஷ்ணுவையும் விஷ்ணுவாமாவையும் தேவாபியையும் பதரனையும் தண்டதாரனையும் சிதரனையும் சிதராயுதனையும் ஹரியையும் விமமகேதுவையும் ரோசமானனையும சலபனையும் கொன்றான். அவாகளுடைய உயிரைகவர்கின்றவனும் இரதததால அஙகங்கள் நன்றாக நனைகபபட்டவனுமான அநத கரனுடைய சரீரமானது ருததிரருடைய சரீரம்போல அதிபயஙகரமாயிருந்தது. பாரதரே! அந்த யுதததில கரணனை அம்புகளால அடிக்கப்பட்ட யானைகள் பயந்து பெரிதான (அச்சேனையை) மனஙகலஙகசசெய்து கொண்டு நாறபுறஙகளிலும் ஓடின. யானைகள் யுததததில கர்ணனுடைய அம்புகளால அடிகபபட்டவைகளாகப பறபல சபதஙகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு வஜ்ரததினால தள்ளபபட்ட மலைகள்போலப பூமியில விழுந்தன. நான்கு பககததிலும் விழுகின்ற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் மனிதாகளாலும் உடைகபபட்ட ரதஙகளாலும் கொடிகளாலும் யுதத பூமியானது நன்கு பரப்பப்பட்டது. யுதததில கரனன் செயதபோனற காரியததைப பீஷமராவது தரோணராவது யுதபூமியிலிருந்த உம்மைச சோந்த மறற

வீரர்களாவது செயலிலில்லை. மிருகங்களுடைய மத்தியில் ஸிம்மம் பயமற்று ஸஞ்சரிப்பதுபோலக் காணன பாஞ்சாலாகளுடைய மத்தியில் பயமற்று ஸஞ்சரிக்கின்றவனைக் காணப்பட்டான பிறகு புருஷஸ்ரேஷ்டனான ஸாத்யகியானவன் யானைகளிடத்திலும் குதிரைகளிடத்திலும் ரதிகாகளிடத்திலும் காலாட்களிடத்திலும் அதிக ஹிம்ஸையை உண்டுபண்ணினான். பயந்துகொண்டிருக்கிற மானகூட்டங்களை ஸிம்மமானது திருகுகளில் ஓடும்படி செய்வதுபோலக் காணன் பாஞ்சால ரதிகாகளுடையகூட்டங்களை ஓடிமபடி செய்கான ஸிமமத்தை எதிர்த்து மானகள் ஓரிடத்திலும் ஜீவிக்காதது போல ஸருஞ்சயாகள காணனை எதிர்த்து ஜீவிக்கவில்லை பாரதரே! அக்னிமுகத்தை அடைந்து ஸமஸ்த விட்டிற்பூச்சிகள் எரிக்கப்படுமோ அவ்வாறே யுத்தத்தில் ஸருஞ்சயாகள் காணனிடத்தை அடைந்து எரிக்கப்பட்டார்கள் பாரதரே! காணன் ஒருவனிலே சைந்யாகளிலும் பாஞ்சாலாகளிலும் சூராகளென்று ஸம்மதிக்கப்பட்ட அனேகர்களை பெயரைக் கேட்டுமபடி செய்து கொலலப்பட்டார்கள் அரசே! காணனுடைய பராக்ரமத்தைக்கண்டு 'காணனிடத்தில் நின்னால் யுத்தத்தில் பாஞ்சாலாகளை ஒருவனைவது உயிரோடு விடப்போகிறதில்லை' என்கிறபுத்தியானது எனக்கும் உண்டாயிற்று. ஸாத்யகியின் அடிக்கடி பாஞ்சாலாகளை யுத்தத்தில் அடித்துமிருந்த கோபங்கொண்டு குருத்ருத்திரரான யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்துச்சென்ற ஐயா! பகைவர்களைக் கொலபவரான யுதிஷ்டிரராஜரை தருஷ்டத்யும்னனும் தரௌபதீபுத்திரர்களும் நாலுநூறுக மற்றஜனங்களும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் சிகண்டியும் ஸஹதேவனும் நகுலனும் அவ்வாறே நகுலபுத்திரனான ஜனமேஜயனும் ஸாத்யகியும் அனேகர்களான பிரபத்ரகர்களும் தருஷ்டத்யுமனனும் யுத்தத்தில் முந்திச் செல்பவர்களாகி, அழிக்கின்றவனும் அளவுகடந்த பராக்ரமமுள்ளவனுமான காணனை பாணங்களாலும் அஸ்திரங்களாலும் அடித்தார்கள் அந்தப்புத்தியில், குருவான ஸாத்யகியை எதிர்ப்பதுபோல் எதிர்த்து பானங்களால் நூற்றுக்கணக்கான தேர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களையும் எதிர்த்தான அரசே! தேவர்களுக்கு அஸுரர்களோடு மூன்றாவதில் நடந்ததான கோரமான யுத்தம் காணனுக்கு அவர்களைப்போல் நடந்தது. ஸாத்யகியை யுடையவர்களும் சமாரிகளைக் கூட்டங்கூட்டமாகக் கொழுத்தவர்களுமான அந்தவீரர்களை, சூரியன் இருளை நாசஞ செய்வதுபோல் ஸாத்யகியானகாணன் மனுக்களுக்கமறவஞ்ஞை நாசஞ்செய்தான். பீம

சேனைகளை கரணன பாண்டவர்களோடு எதிர்த்திருக்கும் சமயத்தில் கோபங்கொண்டவனாகி யமதண்டமெடுப்பானை அவர்களோடு சேனைகளை பகைத்திலும் கருவினை ஏழ்தந்தன மதங்கியில்லாளியானகாண்டனை யுத்தத்திலே ஒருவனிருகுதிக்கானதி பாணமும் கோபமும் கொடிய மிருகங்களையும் வரண்டதாயினும் மரங்களையும் கற்களையும் எறிந்தெறிந்து பேரொ புரிந்து துக்கொண்டு அடுக்குமாக விளங்கினான அதை யுத்தகளத்திலே பீமனைப்போல மாமதஜங்களைகளிலே சாரசகளால அடிகளபட்டயானைகள் யானைவீரர்களை கொல்லாமல் உணவுகளாகிக கீழேவிழுந்து புரண்டபடிக்கு ரதியர்களை மதனம் பண்ணி குதிரைவீரர்களைகொல்லாமல் தரையிலிருந்தும் உயிரைவாங்குகளான காலாட்களும் குதியாகி ரத்தத்தைசகதிகொண்டு(புரண்டுபின்) படுத்தார்கள் பெரியவெற்றி பெற்றவனான விசயனுடைய கரங்களும் மதனவெகுமுனையிலிருக்கின வஜ்ராயுதம் நிகரென்ன, கரங்களும் போலவே கீழேவிழுந்தன மரணமடைந்தான் சேனைமுழுவதையுங்கொல்லும் சிங்கம் விழுந்திருக்கின்றதைபோலவே அசுவத்தாமாதத்துவாளால் புத்தபூமியானது சிதறிக்கிடக்கின்றமாமிசங்களால் நிரம்பினான் குதிரைகளின் கியது. ஆயிரக்கணக்கான பந்தி கரமும் கவசமும் கூரியஆயுதங்களால் அடிக்கபட்டதனால்களாகவே பிடிவாதிட்டுக்கிடந்தனர்கள் மரபடி ஆயுதங்களை விடமல் உயிரைவிட்டவர்களாகக் காணபட்டார்கள் யுத்தபூமியானது பீமசேனனதுவை பலமுறைகளாலே கிளம்பி ரத்தங்களும் குதிரைகளும் சாரதிகளும் சாரதிகளும் தேரும் குதிரைகளின் பாகங்களும் சிதறிக்கிடந்தன பீமசேனனின் முதுகு யுத்தத்திலே தளராதத்தைத் தெரியபடுத்தினான் தனதான தாயினதனதையை கோபமுழுவதும் சினமடைந்தான். அரசர் அதுகண்டபோதிலும் அனைவரும்கூட கோபமின்னமடையாதவனாக அருகேசேனையானதை கிளிகளைப்போல விளங்கினார்கள் தேரை கீழ்நோக்கி வீரர்கள் தேரோடுகூடிய உமாதபதத்தை வரை மகாதேஜஸ்ஸையுள்ள அதிபல மிகுந்த பராக்கிரமசாலி பாண்டவர்களை கொல்லாமல் சேனைகளை கொல்லாமல் கோபமடைந்து

வைகர்த்தனனின் ஸைந்யத்தை நோக்கிச் சென்றது; பாண்ட வர்களுடைய சேனையைக் கொன்றவனை பீமசேனன் [illegible] யையும் தனஞ்சயனை [illegible] [illegible] தாகள் அவ்வாறு [illegible] [illegible] தமான யுத்தம் நடந்து [illegible] ஜயசாலி [illegible] ஆஜுனனை சேனையின் மத்தியில் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] முறிய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இருந்து [illegible] [illegible] வெம்மை [illegible] ராஜனை [illegible] இவர்கள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பெருமை [illegible] படுகிறது [illegible] [illegible] திருஷ்டத்யும்னன் [illegible] வாஸுதேவரே! அர்ஜுனனையத் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று [illegible]

அந்த அர்ஜுனன் [illegible] [illegible] கோவிந்த [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (சேனையில்) [illegible] [illegible] [illegible]

தின் இடிபோன்றமுழக்கமுள்ளதும் வானரக்கொடியையுடையதும் அசைகின்ற கொடித்துணியுடன கூடியதுமான அந்தரதமானது விமானம் ஆகாயத்திலபிரவேசிப்பதுபோல அந்தசசேனையில பிரவேசித்தது பெருஞசேனையைப பிளந்துகொண்டு நுழைந்தவாகளும் கோபமுள்ளவாகளும் கோபத்திலை சிவந்தகண்களையுடையவாகளுமான அந்தகேசவரும ஆஜ்ஜனனும் மிக்க காந்தியுள்ளவாகளாக விளங்கினாகள யுத்தத்திலஸமாத்தாகளும் யுத்தயாகத்திறகாக அழைக்கபபடடிவந்தவாகளுமான அவவிருவாகளும யாகஞசெயபவாகளால விதிபபடி அழைக்கபபடடு யாகத்திறகுவந்திருகின்ற அஸ்வினிதேவதைகளைப போல விளங்கினாகள. கோபத்தினஸ்திவந்தகணசேனையுடையவாகளும மஹாபலசாலிகளுமான (அந்தஇரண்டு) சூராகளும அதிக மதங்கொண்டவைகளும தருஷ்டிஸஞசாரத்துடன ஸஞசரிகின்ற வைகளுமான இரண்டியானைகளைப போல விளங்கினாகள கோபங்கொண்டவாகளும் சிவந்த பாபமுள்ளவாகளுமான அந்தஇணடிபுருஷஸ்ரேஷ்டாகளுட தலத்வனியிலை கோபமூட்டபபட்ட இரண்டு மஹாகஜங்களைபோல அடங்காத பலமுடையவாகளாஇருகள பல்குனனுடைதேரடையிலும குதிரைகூட்டங்களிலும நுழைந்து பாதத்தைகளையில்கொண்ட யமனபோலச சேனையினமத்தியில ஸஞசரித்தான பாரதரே ! யுத்தத்தில உமதுசேனையில மிகவும மதத்துடன கூடின அந்தஆஜ்ஜனனைக்கணடு உம்முடையகுமாரனை ஸைசபத்தாகளுடைய கூட்டங்களை மறுபடியும ஏவினான். பிறகு சூராகளும அஸைத்விதத்தையில தேராசியுள்ளவாகளும எகுமாபிரசித்திபெறறவாகளும மஹாரதாகளும விலலாளிகளுமான ஸைசபத்தாகள மஹாயுத்தத்தில ஆயிரம ரதங்களோடிம மூநூறு யானைகளோடிம பதினாயிரம குதிரைகளோடிம இணடுலக்ஷம காலாட்களோடிம குந்திபுத்திரனை பாண்டிநகத்தனனைச சாமாரிகளில நானகு பகுதியும்படி கொணடி வந்திருந்தாகள மஹாராஜரே ! பசைவாபடையைக்கால வலனை அந்தப பாரத்தன யுத்தத்தில அபபுகையில்லை பாரத வலனை பாசதத்தை கையிலிகொணட யமனபோலத் தனரூபத்தைப பாபங்கமாகக்காணபித்துகொணடிம ஸைசபத்தாகளைக்கொணடுகொண்டிம [illegible] தாகவும [illegible] ஸ்ரீடி [illegible] ஸைனியாதிபதி [illegible] ஸைனியத்திலை [illegible] தனமான பாணங்களால ஆகாயமானது மூடபபட்டு நீலமேகவெளியற்றதுபோல ஆயிறறு பிரபுவே ! கிரீடியினுடை யவிலலினலை விடப்பட்டவைகளுட ஸைனியங்களைபோல இணடுபுஷபிமுனறவைகளுமான

பெரியஅம்புகளால எலலாம்மூடபபட்டுப பிரகாசித்தது. அந்தறகு அரிய• பராகுகிரமமுள்ள பாண்டவன ஸவாணகடகளைவகளும் கோரமானவைகளும் பளபளபபானவைகளும் படிவானஎணணகளுள ளவைகளுமானபாணஙகளை எலலாதிகுகுகளிலும்பிரயோகித்தான பாதகனுடைய கையுறையிலமோதும்ஒலியினால ஜனஙகள, பூமி, ஆகாயம், எலலாதிகுகுகள, கடலகள, மலைகள இவைகளெலலாம் வெடிகுகின்றனவென்று எண்ணினார்கள மஹாரதனான கௌரவ்ய பதினொரிம புரசாகளைகொன்று ஸம்சப்தகாகளுடைய பிர கக்ஷிகதைநோகவி விரைவாகசசென்றான பாரதன் கம்போஜாகளால ரகஷிகபபட்டபிரபகக்ஷிகதையடைகது இநதிரன ஆயுதஙகளை அழிதத தபோலச் சேனையைப் பலவகைகளால அழிததான் சுவனைகொலல வருகின்றபகைவாகளுடைய சஸதிரஙகளால எகநகூடனகூடின டஜகளையும அவவாறே கலிகளையும் விரைவாகப பலவிதமுல்ல டாககினான கானகுபகுதியும ராறறினால பலகிளை முறிகபட்டமரஙகளைபோல அவரகள ஆயுதஙகளையிழகது வெடடபபட்ட அஙஙகளோடும அஙஙகளின்உறுபபுகளோடும பூமியில விழுகதாகள. யானைகள, குதிரைகள, தேரகள, காலாடகள இவைகளுடைய கூட்டஙகளைக கொலலுகினறவனை அரஜுனனை ஸாதகியின வைகுஇயஸதோதரன விரைவாகச சமாரியிலை வாஙகிதான். அநதபராகரன (பாணஙகளைப) பிரயோகிகின்ற அநதஸாதகியின னது இயஸதோதாகரனுடைய பரிகாயதம்போனற இரணடுகை களையும தெரண்டு அரதசநதிரபாணஙகளால உறுகபப பூணணசநதி ரனைபோல பிரகாசிகின்றமுகதுடனகூடினதலையையும ஒருக்ஷுர தரதினால அறுததான பிறகு, கனனிடகதினினறு உண்டான ரகதக தினால அலஙகரிகபபட தினல அகஙகதலையானது வஜராயுததினால பிளகபபட்ட மஞசிலைமயமான மலையினுடைய சிகரம்போல வேகதுடனே கீழேவிழுகதது. காம்போஜாகள உனனகுலபிரு டவனும் தாமரையிதழபோனற கண்களையுடையவனும் மிகஇனியசோ றற முளளவனும் பொறறாண்மை னறவனும் கொலலபபட்டவனுமான ஸாதகியினுடைய இயஸதோதரனை பிளகபபட்ட மஹா மேருவைபோலக கண்டாகள. பிறகு, கோரமும்மிகுகஆசசரயகரமு மானயுதசம மறபடியும் உணடாகியது அநதயுதததில சண்டை செயகின்ற யுதவீராகளுககுப பறபல அபஷகைகள உணடாயின. அரசரே! பாரகவுடைய அமபுகளால அடிகபபடடு ரதததி லுளனைகபபட்ட காம்போஜதேசதது குதிரைகளாலும யவனா

களாலும் சக்கரங்களாலும் பூமியெல்லாம் அழகுமாகியது. மஹா ராஜரே! அர்ஜுனனும் நகுலனும் பீமஸேனனும் கோபத்துடன் கூடியவர்களாகவே, குதிரைகளும் ஸாரதிகளும் கொல்லப்பட்ட ரதங் களாலும் குதிரைவீரர்கள் கொல்லப்பட்ட குதிரைகளாலும் பாகர்கள் அழிக்கப்பட்ட யானைகளாலும் யானைகளழிக்கப்பெற்ற மஹாமாத்ரர் களாலும் பார்த்தவர்க்கு அச்சம் பயங்கரமான விநாசம் உண்டா யிற்று. அந்தக் கௌரவஸேனையின் பக்கங்களிலும் பக்கங்களிலும் வந்த பகைவர்களால், அதிகமாகக் கொல்லப்பட்டுப் பாண்டுபுத்ரர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சேனையில் ஒன்றுங் காணவில்லை; அனைத்துந் தொகுத்துக் கொண்டு சூரியனைக் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் மறைத்தன; யுத்தகளத்தில் பாண்டவர்களையும் ... ஜயசாலிகளான ... அர்ஜுனன் ... ஆரம்பித்துக் கொண்டிருக்கிற வர்களும் ... விரும்புகின்றவர்களும் ... ருடையவர்களான ... இருவருக்கும் ஜயத்தில் ஸம்சய மில்லாத பெருமை ... அர்ஜுனன், பீமஸேனன், நகுலன், மூவரும் ... ஸம்சப்தகர்களையும் கௌரவர்களையும் ... மஹாராஜரே! ... கருணைக்கு ... விநாசமும் ... என்று கூறினன்.

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(ஸம்சப்தகர்களோடு போர்புரிகின்ற அர்ஜுனனை அச்வத்தாமா யுத்தஞ்செய்வதற்காக அழைத்ததும், அவ்விருவருக்கும் யுத்தமும்.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய, அர்ஜுனனுடைய ஸம்சப்தகர் களோடு செய்த யுத்தத்தையும் ... பாண்டவர்களோடு செய்த யுத்தத்தையும் சொல்லு? அச்வத்தாமா வுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் ... யுத்தத்தையும் எனக்குச் சொல்லுவாய்" என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்:

"அரசரே! வீரர்களுக்குத் தேகங்களையும் பாவங்களையும் அழிக் கின்ற யுத்தத்தை நடந்தவிதத்தைச் சொல்லுகின் றேன்; ... பகைவர்களைப் பீடிப்பவனான

பார்த்தனின் பெருங்கூற்று ஸமுத்திரத்தைக் கொந்தளிக்கச்செய்வது போல* ஸமுத்திரத்திற்கு நடுவான ஸமசப்தகர்களுடைய படை பிரவேசித்து ஆரவாரத்தை மிகுதிபடுத்தியது. துனஞ்சயனுடைய கரங்களிலுள்ள காண்டீவமென்னும் பிரகாசிக்கின்றதும் பிரளயகாலத்திலுண்டாகும் மேகங்களின் கர்ஜனையைக்காட்டிலும் பயங்கரமானதும் அழகியதுமான் பெரிய நாணையும் பெருவலுவுடைய கைகளையும் வீரர்களுடைய மனதில் கலக்கத்தை உண்டாக்கும் பிரளயகாலத்து ஸூர்யனைப்போலும் அவைகளால் பரிதாபமான விதமாக மூடிஞனன் அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் கண்ட ஒருடனியாயிருப்பவைகளும் கீண்டவைகளும் புஷ்டியுள்ளவைகளும் சதனுகதிலுள்ளதும் அதிசாதகதிலுள்ளதும் அலகுகளிருக்கப்பட்டவைகளும் ஆபத்தை உண்டாக்கியவைகளும் கையை நன்னிக்கவைகளும் ஜந்துக்களிலுள்ளதுமான பலவகைகளுடையனை கணைகளால் வானத்தை மறைத்துக்கொண்டிருந்தனர். பாண்டவனின் தேரிற் பூட்டியிருந்த குதிரைகளும் அவைகளின் கவிழ்மறைவுகளையும் ஸாரதியையும் கொடியையும் விற்களையும் அம்புகளையும் கைகளையும் மிகுந்த கூரையுள்ள பலகைகளால் துண்டாக்கினான். அரசரே! அர்ஜுனனுடைய புத்தியில் அவன் ஆயிரம் அம்புகளாலே ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் குதிரைவீரர்களையும் துண்டித்திருக்கின்ற வீரர்களையும் யமலோகத்துக்கு அனுப்பிவைத்தான். சிறந்த வீரர்களை மிகுந்த கோபமுள்ளவனாகி யெள்ளளவாவது தளர்ச்சியை நினைத்தமாத்திரமாக ராஜிகுலங்களையும் குடைகளுடனும் கொண்டவைகளுமான விருஷபங்கள் (பசு வகைகளைச்சார்ந்த ஒரு மிருகம்) போலவும் தூண்பருத்த கைகளையும் நீண்ட முழங்கைகளையுமுள்ள அர்ஜுனனை மிருதுத்துவத்தைனுடைய அமைப்புகளால் மிக அதிசயித்தனர். ஸர்வலோகங்களையும் ஜயிப்பதற்காக ஆஸை யாகவருகிற இந்திரனுடைய சரத்தை யுக்தமான கடகத்தால் அந்த அர்ஜுனனுக்கும் அந்த ஸமசப்தகர்களுக்கும் மத்தியிலிருக்கும்படியான யுத்தம் நடக்கையில் அந்த அர்ஜுனனுடைய சக்துருக்களுடையை ஆஸந்நகளை ஆஸந்நதையால் தனஞ்சயனுடைய யுத்தம் அதிகமாகவும் அதி கமாகவும் மிகுதியாயிற்று. அவர்களுடைய (அர்ஜுனனுடைய) யுத்தகவசத்தை யர்ஜுனனை மரணமுள்ளதென்று பொய்யாகவே நினைத்தார்கள். ரதங்களை * துரோணபர்வம் 661-மடங்கம் குறிப்பிதகாண்க

காலகளையும் இழந்தவைகளாகவும் தேர்களுடைம் துகளும் சரிந்தவை களாகவும் * அக்ஷயதிரமண்டலங்களை மிக நழுவினவைகளாகவும் துண்டு துண்டாகச் செய்துகொண்டு பாண்டவருக்கு ஆசாரியராரும் சத்துருகளுடைய பலங்களுமாயிருக்கின்ற செயல்களை ஆயிரம் மஹாரதர்களுக்குச் சமமாகச் செய்கின்ற விருஷ்ணிகள இவர்களுடைய கூட்டங்களும் சாரணர்களும் ஸித்தர்களும் செய்கார்கள் தேவதூதர்கள் ஒலிக்கின்ற தேவவாத்தினங்களுடைய முழக்கில் பூமனிகளும் விழுந்தன ஆகாசவாசிகளும், 'சந்திரன், அக்னி, வாயு, சூரியன் இவர்களுடைய சக்தியையும் தேஜஸ்ஸையும் பலத்தையும் பிரகாசத்தையும் எப்பொழுதும் முறையோடிருக்கும வீரர்களான தேவவாஜ்ஜனர்கள் இவர்களை முற்காலத்தில் பிரம்ம ருக்குப்பார்கள் வீற்றிருக்கும் தர்மபுரி ஒரே புகழ்நிலை வீற்றிருக்கின்ற இந்த இரண்டு வீரர்களும் அல்லவா பூமியில் உள்ளவர்களும் சிறந்தவர் களான கருடாயணர்கள்' என்று மொழிந்து பாராட்டினார்! இவ்வாறான இந்தப் பெரிய ஆசாரியரைக் கண்டும் கேட்டும் அபலக்ஷத்ரமான மிக்க கோபங்கொண்டு யுதிஷ்டிரனிடம் திருஷ்ணாஜ்ஜனர்கள் விளையாடி தார் பிறகு, துரியோதனர் அடைந்தவர்களுடைய துன்பங்களை மனதில் வரை அழிக்கக்கூடிய அமைதலை இழந்தவர்களான பாண்டவர்களை அமைதலை நடைபெறுவதற்கு ஏற்ற சண்டைக்கு அழைத்து 'ஓ! பரதவம்சத்தில் வந்தவர்களே! நீங்கள் இப்பொழுது யுத்தம்செய்யும் விருப்பத்தோடு இவ்வாறு அழகாகப் பேசுகின்றீர்கள் என்னை கண்டு மதிக்கவேண்டுமென்பதற்காக நீங்கள் இவ்வாறு ஆசாரியர்களிடத்தில் யுத்தஞ்செய்யும் வீரர்களைப்போல் என்னுடன் சண்டை செய்யுங்கள்' என்றுசொல்லி ஆசாரியர் யுத்தஞ்செய்யும் தைரியத்தோடு அவர்களை நோக்கி 'பாண்டவர்களே! நீங்கள் என்னை வதைத்தபின் உங்களுக்கு ஜயம் உண்டாகட்டும்' என்று சொல்லி அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் செய்தார்.

* ரதத்திற்குமேல் நீட்டத்திலும் அகலத்திலும் சோத்து இலக்கப்படுகிறது

அழைத்து, 'அரவதாமரே! ஸந்நிதமாயிருந்துகொண்டு விரைவாக
யடிகளுக்கு ஆபத்துகளினின்றும் நீ யறிந்துகொள்ளுங் வேலைக்
காரர்களுக்கு யஜமானனிடம் சேரும் படிக்கு இஃ
தனேறு காலம்! பிராம்மணர்களுடைய விவாதம ஸூக்ஷ்மமானது.
க்ஷத்திரியர்களுடைய வைதரிணியாகுமுடைய ஸூக்ஷ்மமானவை
கள் பாரத்தனுடையதிவயபூஜையை மயகுருக்ஷேத்திரத்தில் பொருமலிடோ
ரீராகில் நீர முடிவைவிருமபிக் நிடமாயிருந்துகொண்டு இபபொ
ழுது அரஜுனனிருந்தி சேரபுரிவீர்கள்' எனறு சொனனார் வாஸு
தேவரால இவவாறுசொலலபபட்ட பிராம்மணேசுவரர் 'அவவாறே
ஆகடடும்' எனறுசொலலிக கேசவனை அனுபபுகாசகளாலும அர
ஜுனனை ஸனனதங்களாலும அழைத்தார் அரஜுனன் ரிகருஷ்ண
டகிருஷ்ணனி ஸனனதங்களால புகழ்ந்து அவரவதாமாவினுடைய
விலிருந்து நனறாகிருநதனை தெரிவுணர்ந்தவனாய ரிகருஷ்ணரை வே
யிலிலே வரிந்தது காணேனறறி கிரிஷ்ணனிருகதனனை அ
ரஜுனனையும வஸுதேவபுத்திர ரான கேசவனையும ஆயிரமபிரணங
களாலும புகழ்ந்து பிரணதராகளாலும புகழ்ந்தார் பிறகு, முயறசியுடைய
வரான நரோத்தமரும ஆயிரங்கணைகளாலும ஆயிரங்கணைக
களாலும லக்ஷக கணைகளாலும பிரணதங்களைப பிரயோகித்து அரஜுனனை
ஸந்தபிகசசெயதார ஐயர! பிரமமஸ்தானியான அரவதாமாவினு
டைய அமபுகளினினறும விலகினினறும அமபுகளினறினினறும வி
லகினினறும இரணடினறுகளினினறும இரணடு வாகு
களினினறும மாரபினறும முகத்தினறும மூகுகினினறும
கணணினறும நெறறியினறும தலையினறும கேசங்களினினறும
களினினறும பிரமஹஸ்தினறும கவசங்களினினறும பதாகினின
றும் தலைதோளினறும பிணைகளை வெளிபபடடன தூபிரணபுதாரி
டெரிதாரைபோனவலிலிருநது மாதவனையும அரஜுனனையுங்கட்டி ஸந
தோஷமுளளவராகி பெரிய மேகங்களுடன் சூரியனுடைய இடிமுழக்கம்
போனறசபதத்தோடு விலமகாதஞ்செயதார. மஹாராஜரே! தலை
ணியிலுலவிடபபட்ட கானகத்தினினறும வருந்திமுழுகின்ற அந
தட பாணடவர்களால பாதத்தினிருகினறு அகற்றபபட்ட திருவழுனாஜுனர்கள
இருவரும கணமாத மூடி பின பிரக்ஞை பிறகு, பிராசாவியான அரு
வாதாவை யுத்தத்தில அகற்றபபட்டவனை பிணை விலை முருவைபபோல
அவனை அமபுகளாலே அசைவறறவனாகச செயதார.
சரரசரங்களுக்கு ரக்ஷிகளான அவரிருவரும பாணங்களாலகனமுக
மூடபபட டாகவென்பதைக் கண்டு ஜனமஸ்தாவமனைத்தும ஹா

ஹாகாரம்கொண்டனை விஸ்தத சாலைகளுதையு கூட்டங்கள் நானகு பகுதத்தினைனும வகதன, 'இபபொழுது உலகங்களுகது கேஷமமானது ாணடாகுமா' எனறும தெரிவினை ாசாரே! யுத்ததில கிருஷ்ணரஜுனரானோ மூடுகின்ற தேரிலனபு கதி ருகு உண்டானதுபோன்ற பாரகிமம எனறுல இந்தகுமுன பாரகப படடதேதிலலே மனனரே! புகதகதில ாதிகாருகது பாயதனை உணகிடமனதுறுகின்ற தெரிவணரிபிலனடாய வில்லினை சரபதகுகாக கா ஜிகினை விமலம தந்தினை ய சபத கணதடரிபாலை பலகாம கேட டீன புகதகதில இடமாகவும வலமாகவும எனஞசரிகின்றவருமே (அமபுகளை த) தொடுபவருமான இருதராஜ்ஜியதது காமாவி னைனை ாய விலவிஜயன காண்டவரிருனதுபோல ாரபினரனரே பில விள கு விதரக சாலை ாடி ாது சுபஞ்ஜாபதாட ாரபு கலைதுள தெரிவ கவனம திடமான ஸ்வாபதிபுனவாலனும ாணடுகிறகளனமன புகதத தனஞ்சயன. ாபதினரழு ாய புருகாபதரபோல கயல கு ாரபு கரபி கொணடிருந்தானோ, ாரபு கொளதந்தில விளகிபோதது மன தெரிவமாகவும வலமாகவும எனஞசரிகின்றவனும (ாபாடிகளை) பிரபோகிகின்ற வனுமான தனஞ்சயன ாரபோதனுதது யுத்ததிலே. புகத ஆரம்பத்த காரமாகிலை கவி ாரபோ ாரபுகளை வெறுத்து, பூதத்த திலை அவவிதமாகன சாரபுதனை கசெயகின்ற தெரிவணபுதது பிறகு, ஸவரூபமாகனது ருசதி திருவா ரபோல ாரபோ கமுழடியாதது பிரிருதது. அசாரே! பிறகு, புகத பூமிகளிலை தெரிவணபுதது ாரபி விருதத்தியனை கு குருக்ஷேதரத்த சமம குருவாரபோ ரபோல, ாரபோஷ்டமான தது கிருஷ்ணரின வாகனம கதது அசாரே! புகத வாளை ரபோ கவா பிரபோ ஷ்ட கதாலை பெருமூசசுவிடடுகொணடு கணணனிலை காரிகினாலை ரபோல பூமிலை பூதிருந்தரபோ ரபோ தெரிவணபுதது ாரபோ ாரபோலவும பிரபோ கமுழடியாதது பிறகு, கணணனபிரானை ரபோரபாபவரபோலவும பாரபதனை கெதகதது, 'பாரத! குருதேதுதது!' புகதகதிலை தெரிவணபுதது ாரபோ னரபோல இடபிரபோழது ரபோரிலை ஆசசரியமாக ாரபோலவுறு கிறரபோன உனனுடை ாரபோரிலுளள சணணனு வடமோது கிருதரிபாகம ருகுகினறதன? கரபோ ாரபோடி. கமுழவாடவிருகினறதன? ஸரியமானது முன பாரல இருகினறதன? உனகரபு சிருஷ்ணருகுருடையாலரபோம முனரபோப விருகினறதன? ாணடு வெறனை சிறகுரவரபோரே! புகதகதிலை தெரிவண புதது ாரபோ ாரபோ? ஆரணமமாடபாரபோலரபோ ாரபோ ாணடுகிறரபோன. குருபுதது சென்று இவவாறு தெளி ாரபோதுதரபோண்டு பெரியரபோ ரபோ பேசைகைசெய

யாதே பார்த்த! உபேக்ஷைசெய்தற்கு இது ஸமயமன்று' என்று அன்புடன் இவ்வசனத்தைக் கூறினான். அர்ஜுனன், 'மாதவரே! என விஷயத்தில் குருபுத்திரருடைய துஷ்ட ஸ்வபாவத்தைப்பாரும். அம்பு மயமானவீட்டில் பிரவேசிக்கச்செய்து நம்மை மாண்டவரென்று எண்ணுகிறார். சிக்ஷையிருக்கும் பொழுதும் இப்போது நான் இவரைக் கொல்ல ஸங்கல்பித்துவிட்டேன்' என்றுகூறினான். இவ்வாறுசொல்லி விட்டு, பார்த்தர்களுள் சிறந்தவனான அர்ஜுனன் அந்த அசுவத்தாமாவி னுடைய மிகவிலையும் குடையையும் கொடித்தம்பத்தையும் தாழைமடல் போன்றவடிவமுள்ள சக்தியையும் சிறந்த தாயுதத்தையும் கூர்மையான சாணையிடப்பட்ட பல்லங்களால் துண்டாக்கினான். அர்ஜுனன் அசுவத்தாமாவினால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அம்புகளை ஒவ்வொன்றையும் முப்பதுகளாக்கத் துண்டாக்கி, காற்றானது பஞ்சை நாசஞ்செய்வது போல நாசஞ்செய்தான். பிறகு, பாண்டவன் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடும் த்வஜங்களோடும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களோடுங்கூடின ஸம்சப்தகர்களை மறுபடியும் உக்கிரமான பாணங்களால் அடித்தான். அந்தயுத்த ரங்கத்தில் அப்பொழுது பலவித ரூபமுடையவர்களாகக் காணப்பட்ட ஜனங்கள் அந்தயுத்தத்தில் நாசமடைந்தனர். பாணங்களால் கூட்டப்பட்டவர்களாக எண்ணிக்கொண்டார்கள். காண்டீவத்திலிருந்து விடப்பட்டவைகளும் பலவித ரூபமுள்ளவைகளுமான அவ்வம்புகள் யுத்தத்தில் ஒருதரம் அடித்துக்கு அப்புறத்திலுள்ள யானைகளையும் மனிதர்களையும் வெளிப்படுமாறு நாட்டின. கோரமானவைகளாய் வெட்டப்பட்ட இவ்வாயுதங்களோடு யுத்தத்தைப் பொருக்குகின்ற யானைகளுடைய துதிக்கைகள் பல்லங்களால் அறுக்கப்பட்டு விழுந்தன. பிறகு, முன்போன்ற அந்த யானைகள் பாண்டவனால் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலைகளுடைய கூட்டங்களைப்போலக் கீழேவிழுந்தன. தனஞ்சயன் கந்தர்வநகரம்போல் வேகமுள்ள குதிரைகளோடு கூடியவைகளும் யுத்தத்தில் கெட்டமதத்தையுடைய வீரர்களால் வீற்றிருக்கப்பட்டவைகளும் ஆகாசநகரம்போன்ற ரூபமுள்ளவைகளுமான அநேக ரதங்களைப் பாணங்களால் துண்டுதுண்டாகச் செய்து சத்துருக்களையும் அம்புகளால் கொன்றான். அப்பொழுது அலங்காரிக்கப்பட்ட குதிரைவீரர்களையும் காலாட்களையும் கொன்

* ... பாகம், 102-ம் பக்கத்திலும் ... பாகம் 72, 566-ம் பக்கங்களிலும் குறிப்புக் காண்க.

யும கோலஙகளையும குதிரைகளையும யானைவீரரகளையும வெட்டி ஞன். அநதயானைகளினமீது கொடிகளுடன கொடிதுணிகளுடன வஜரதநிலைடி கடபட மலைசிகரஙகளபோல விழுநதன. அநத ஸம்சபதகரகள (மனிய) அடிகடபடடவுடனெ, காறறினது பெரிய மேகமணடலஙகளால உநதிகினைற சூரியனெ மறைபபதுபோலக கிரீடி யானவனை உநதிகினைற சூரியனைடையும யானைமேலுளள பாணஙகளால குருகுலதநதிரனை மூடினான பிறகு, அரவதநாமா கூ மையுளள அம்புகளால அஜ னனுடைய அம்புகளை காறறெரிவது மாரிகாலதது சூரியனாலெ மேகமானது அகாயதது மறைப பதுபோல அஜ னனெயும வாஸுதெவனையும கனமூடி விடடன. காதஞசெயதார. மறறும அவரகள அதகளால ஆயுதஙகளாலடிக கபபடட குருநிருகதிரனை, அஜ னனும பலதரபபடட காயஙகளால விளைவா கச செயதிகபர நிலைதபடடனைமதது ஆபதஙகளால அநத அரவதது தாமாவையும உடமைபெறாதது அநதவீரனிடமெலுளள மிகபபெரிய பாணஙகளை விடபவனும மிகசாமரதெயபவனும பிரயோகிபபவனு மான ஸவயஸாசி ரதநதில காணபடடனெலெ ரதஙகளையும யானைகளை யும குதிரைகளையும காலாடகளையும ஒனறோடொனறு மகமாறுகொணெ கொணடிருகினற சரீரஙகளையுடையவைகளாகவும விலலபபடட வைகளாகவும கணட நாகள. தேரோணபுதிரா விலையபவராகிசிறநத பதகுகரராகளை வேகமாக எதிதாகி ஆ ஒருபாணமடடுமெலெ பிரயோ கிதது ஆவைகளை, ஸூதகுபபலஙகள அஜ னனின எதிரில அடித தன கலலடிகளுடனெ மகூடினன ஸூதகுபபலஙகளை அசசகரைபபினாக தன தனுரவெதகுணதாலெ அநதகாவலனான அநத அரவதது காமாவினுலை அவவாறு அவமதிகபபடட வாகளும அவவாறுளளவரலெ அடிகபப டட ரதகளை பெருகுனிகொணடிருபபவரகளும குதிரைவீரரும இநதிரனும பிரமனறவாகளும எலலா மணிதரகளுமபிறகுவாக ளுமான அவவிருவரலையும யுகமதிலெ மானடவாகளெனறும மறற வாகளை எலலாவறறினாலும பிறகு, தசாரணரகளுகது காதவான ஸ்ரீ கிருஷணபகவான அஜ னனிடம பாரதது, 'எனெ அஜுன! எதையபாரகிறாய? இநதப பொரவீரரைக கொலை செயவதபடடாலெ திகிதனைசெயயபபடடாகு கஷடமான வியாதிபோலக தோஷததை விளைவிபபாயனறோ?' எனறு சொனனார.

உனகமுளள கிரீடியானவனெ அரசுதனைபபாரதது, 'அவவாறெ ஆகடடும' என மதிசாலிவிடடு அடடஹாஸஞசெயது விரைவாகக காணடிலுளதிணினை மிடபபடடின்றவைகளும கோபகொணடஸர்ப

பம்போன்றவைகளுமான பாணங்களாலே துரோணபுத்திருடைய சிறந்தசக்கனத்திலைபூசப்பட்ட உத்தமமான இருகைகளையும் மார்பையும் தலையையும் அவனாலே நிகரற்ற இரண்டுதோள்களையும் அடித்து துரோணபுத்திரரையும் யுகந்தரிலபிளந்தான் அர்ஜுனன் கடிவாளங்களோடுகூட குதிரைகளையும் அடித்தான் அந்தக்குதிரைகள் அவைகள் யுகாந்தகாலினால் வெகு தூரம் இழுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டன காற்றினவேகமும்போன்ற வேகமுடைய அந்தக்குதிரைகளாலே இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்டவரும் துரோணியுமான அந்த துரோணபுத்திரர் பாரத்தையுடையஅமபுகளால் நிடமாகஅடிக்கப்பட்டு (மறுபடியும்) திரும்பிவந்து பாரதகளத்தில் போர்புரிவதற்குச் சக்தியற்றவரானார் அங்கிரசினவமசத்தில் பிறந்தவர்களுள் சிறந்தவரும் சிறந்தபலமுள்ளவருமான அந்த அஸ்வத்தாமா பாணங்களுடைய அஸ்திரங்களுடைய குணங்களுபோல உத்தமகதையிலுள்ள விருஷ்ணி வீரரான கிருஷ்ணரிடத்திலும் தனஞ்சயனிடத்திலும் ஜயம் நிசயமென்று ஆலோசித்தவராக காண்டீவத்தையுடையவனில் பிரவேசித்துவிட்டார். சமந்திரங்களாலும் ஔஷதங்களாலும் சிகித்சைகளாலும் உபாயங்களாலும் தேறக்கூடினவரல்லாதவர்களுடைய தியாகத்தைப்போல விருத்தமானகாரியத்தைச்செய்ய மனமில்லாதவராகி அஸ்வத்தாமா குதிரைகளால் வேறிடத்திற்கு இழுத்துக்கொண்டுபோகப்பட்டபின், கேசவரும அர்ஜுனனும காற்றிலுல்லாசத்தைக்கப்பட்ட கொடியுள்ள ரதம் வெள்ளமம்போல முழங்குகின்ற தமான ரதத்துடன ஸமசப்தகாக்களுக்கெதிராகச் சென்றார்கள

ஐம்பத்துநானகாவது அத்யாயம

(அர்ஜுனன் தண்டதாரணையும் தண்டனையும் கொன்றது)

பிறகு, வைபுறத்தில பாண்டவர்களுடையசேனையில கண்டாரலைகொலலப்படுகின்ற ரதங்களை, யானைகளை, குதிரைகளை, காலாட்களை இவைகளுடைய சப்தமானது தோன்றியது கருடனை காற்று இவைகளுடைய வேகத்துக்குசமமான வேகமுள்ளகுதிரைகளை நடத்திக்கொண்டே செலலுகின்ற கேசவ ரதத்தைத்திருப்பி அர்ஜுனனபாரத்து, 'பகைவரை அழிக்கின்றயானையோடு இதோ மகத நாட்டன மீறிச்செலலுகிறான இவன பண்டப்பயிற்சியினலும பலத்தினலும பகத்தத்தனுக்குக் குறைந்தவனலலன இவனைக்கொன்று மறுபடியும ஸமசப்தகாக்களைக்கொலவாய்' என்றுசொன்னார் பேசச

முடிவதற்குள் பாரதனைத தண்டதாரனுடையயானையை அடையச் செயதார். மாகதாதிபனுளசிறநதவவும் மறறபலசாலியும அமஙகள காயததில பிடிவாதமுளளவனுமான அநதததண்டதாரன் புதத வீரர்களுடைய கூடடஙகளோடுகூடி பாணடவசாமாயும விஜிதீரன மாயுமுளள தாமதேதுவவருபியான உதபாதஙகிரகமானது பூமிமுழு மையும நாசஞசெயவதுபோலப பகைவாசேனையை நாசஞசெய் தான் ஙனகுபபுகபபடடதும கஜாஸாரன்போனறதும மறறா மேகதநிலையை யிடிமுழஙகுமபோனற முழுகுமுளளநும் ரதங களையும குதிரைகளையும யானைகளையும் மணிதாகளையும நாசஞசெய தினற சமான சிறநதயானையின்மீது வீறறிருபபவனும யுதததில வீரயமுளளவனுமான அநதததண்டகாராஜன புதத நதில யானை வீரகளையும காலாடகூடடஙகளையும மறறாதாகளையும குதிரை வீரகளுடன்கூடின குதிரைகளையும யானைகளையும காலசகரம போல எலலாபபகஙகளிலும பாணஙகளால கொனறான அநதத தண்டதாரன வெண்கலதகாலானவையும இருமபினாலானவையுமான கவசஙகளைப பூஷணஙகளாக அணிநதவாகனும குதிரைகளையுடைய வாகனுமான மணிதாகளைச காலாடகளுடனகூடவிழுமபடி செயது,பல முளளஅமபினாறநதயானையானது பெருஙகோரைகளை ஓசையுடன அழிப பதுபோல நாசஞசெயதான பிறகு, அரஜுனன காணடகயிறறினின றும கைவிடபபடறபினனறும சகரகாதுகளுடைய நுனியினினறும உணடானசபதமுளளதும மிருதஙகஙகளாலும பேரிகளாலும அனேக சஙகஙகளாலும ஒலியுளளதாகச செயயபபடடதுமான புதங்களாலும குதிரைகளாலும் ஆயிரகணகானகான யானைகளாலும சபதமுளள தாகச செயயபபடடதுமான புதததில சிறநத ததநடன (தண்ட தாரனுடைய சிறநதயானைய) எதிர்நதான பிறகு, அநதததண்டதா ரன அரஜுனனை உததமமான பனனிரணடுபாணஙகளாலும ஜனாத் னனைப பதினறுபாணஙகளாலும குதிரைகளை மூனமூனறுபாணங்க ளாலும அடிதது, பிறகு, விமமகாதஞசெயதான, அடிகடி சிரிக வும சிரிததான பிறகு, பாரதன பலலஙகளாலே நாணகயிறமேறறிம பாணஙகளுடனும்கூடின அநதததண்டதாரனுடையவிலலியும அலங காரிகபபடட நவஜாதகதையும அறுதது மறுபடியும பாதரகூடிகாக ளோடி பாகாகளையும கொனறான பிறகு, கிரிவராஜதேசததரச ஞன அநதததண்டதாரன கோபங்கொணடான பிறகு, அரஜுனனை அதிகமாகக்கோபமூடடகருதிய அநதததண்டகாரன கபோலஙகளில மதநீரபெருகுவதும துனபஞசெயயும தனமையுளளதும காறறுப

போன்றவேகமுள்ளதுமான யானையிலிருந்து கோமரங்களால் ஜனார்
தனனையும் தனஞ்சயனையும் அடித்தான். பிறகு பாண்டவனை மூன்று
பாணங்களால் யானைத்தந்தத்தைக் கடப்பான். அந்தக் கிண்டகர்
னுடைய இரண்டு கைகளையும் பூமி சந்தோஷிக்கும்படி முந்நூ
றடனசுடினதலையையும் ஒரேயடியாகத்தில் ஆயுதம் படாதபிறகு யானை
யின்மீது அவனைக் கண்டபடியே பிரயோகித்தான். பின்னர்யானை
சிகையால் பாண்டவனைச் சுற்றிக்கொண்டு தன்
பொறுமையை யணிந்திருப்பதாயும் புகையாலே இவ்வுலகத்தை
தீயினால் பிறறிலையிரிவனை முடிந்திருப்பதாயும் மரத்தை வேரோடுமேகூடின மலை
போல் யுதிஷ்டிரனால் எளிதாகப்பார்க்கப்படுவதாயும் அந்த
யானை மேகத்தினுடைய இடி-மழை கொண்டதாயும் வீசுகாற்றினொலி
மும் கிலேசத்தைவிளைக்கிறதாயும் சுற்றியிருக்கிறவனை
(யுத்தபூமியை) முடியாதபடி தன்னைப்பற்றினவனை அவன் தந்த அந்த யானை
பாகனோடுகூடவே வஜ்ராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்டதாயும் மலைபோல விழுந்த
தது. பலமிகுந்தபால் வெண்ணிறமுள்ள நம் பொன்னாலலங்கரிக்கப்பட்டதுமான
தும் திடமாயிருக்கிறதுமான யானையுடனே பிரகாசிக்கிறவனும் சத்துருக்களை
தாவானவனை யுத்தத்தில் கொல்லப்படாதவனும், தன்னை உபேக்ஷிக்கிறவர்களான
கண்ணனிடமாகவும் அர்ஜுனனிடமும் கொல்லவேண்டுமென்னும் விசையுள்ளவனாக முடி
வுற்றான். அந்தச் சண்டையானது சூரியன் மறைவுடன் இரண்டுகூட்டத்தாரும்
சிப்பாய்களும் கூடாமையுள்ளவைகளுமான மூன்று கோமரங்களால்
ஜனார்தனனையும் நான்கு கோமரங்களால் அர்ஜுனனையும் அடித்தது
விடிமகாராஜனே! பாண்டவன் பதினாலுவகை ஆயு
தங்களையும் இருகைகளையும் அறுத்தான். கடினமான தந்தத்தினால்செய்யப்பட்ட
டையும் பருத்திருப்பதாயும் தோமரம் முதலானவைகளையும் தன்னை நெருங்கிய
வைகளும் கலல தோளிலிருக்கிறவைகளை எண்ணிறந்தவைகளும் கனத்தினால்
பூசப்பட்டவைகளும் யானையின்மீதிருந்து ஒரேயடியாகத்தில் விழுகின்ற
வைகளுமான இருகைகளையும் மேலேயுள்ளது சிகரத்தினாலே பூமியில்
விழுகின்ற இரண்டு வாயுதங்களையும் பின்னர் பிறகு, கிரீடியி
னால் ஆயுதரகித்தில் பாணத்தினால் தாக்கப்பட்டு, தலை-யுடல் என்பதாகிய
னது யானையின்மீதிருந்து பூமியில் விழுந்தது. அந்தத்தால் கீழ்ந்து
விழுகின்ற அந்தத் தலைவனை அனைத்தினின்றும் மேற்றிசையில் விழு
கின்ற சூரியனைப்போல் பின்னர்பார்த்தான். பிறகு, பாண்டவனால்
கிரணங்களுக்கொப்பான உத்தமமான பாணங்களினால் இமயமலையி
னுடைய சிகரத்துக்கொப்பான அந்த யானையைப் பிளந்தான். அந்த
யானையானது வஜ்ராயுதத்தினால் பிடுங்கப்பட்ட இமயமலையி னுடைய

சிகரம்போல வீரிட்டுகொண்டு விழுந்தது பிறகு, ஸவ்யஸாசியினுலை யுத்தததில ஜயத்தில விருபபமுளளலைவகளான அநத யானேபோனற மறறயானைகளும் அநத இரணடு யானைகளபோலவே நாசஞசெயயப படடன பிறகு, மிகபபெரிதான சதத்துருவினுடை ய படையானது கனகு நாசஞசெயயபபட டது யானைகளும ரதிகாகளுமம குதிரை களும் மனிதாகளுமம கூடடம்கூட்டமாகப பரஸபரம் கொன்று கொணடு யுததததில விழுந்தாகள மிகக தடமாறறமுறறவாகளும் கன்கு அடிகபபடடவாகளும அதை அதைப பலவாறுகு பேசகின றவாகளுமான மனிதாகள ஒருவரால மறறொருவா கொலலபபட டாகள பிறகு, ஆஜுனனுடைய படைவீராகள, தேவகணஙகள திருதிரானசுழுந்துகொளவதுபோல அஜுனனைச சுழுந்துகொணடு, 'வீர! பிரஜைகள மரணததினின்று பயபபடுவதுபோல மனிதரதி னினறு பயமடைநதாமா அநத சத்துருவானவன எஙகளுடைய பாணபியாதனால உனனால கொலலபபடடான பகைவனகளை நாசஞ செயதவனே! இவவாறு பலசாலிகளான பகைவாகளால மிகப பீடிக கபபடட இநத ஜனஙகளை பயத்தினினறு பாதுகாவாமறபோனால அபகீரததி, இவாகள கொலலபபடடதால இபபொழுது நமககு உண்டானதுபோனற ஸகதோஷம பகைவாகளுககு உண்டாயிருக கும்' எனறு கூறினாகள அஜுனன இவவாறுகூவே மறுபடியும நனபாகளால புகழபபடுகின்ற வாகுகளைகேடடு அபபோது ஸக தோஷமுளள மனதுடையவனாக மாறபடி அநத ஜனஙகளுக குப பிரதியுபகாரஞசெயயுமபி மறுபடியும ஸைனபதகளுடைய கூடடஙகளைக கொலலத தொடஙகினான

ஐம்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் ஸம்சப்தகர்களைக் கொன்றது)

அர்ஜுனன், அங்காரகனுக்குஸமமான கதியினை மறுபடியும் திரும்பிவந்து ஸைனபதகளை ஜயித்தது பிர காசித்தான அரசனே! பாரதரே! பாரத்துவனுடைய அமபுகளால்டிக கபபடட மனிதாகளும குதிரைகளும ரதங்களும் யானைகளும் நிலை குலைநின, சுறறிலுமகளை, ஆழிகளை, விழுநதன, பாண்டவனை யுததததில வித்தகனுப போராடுகின்ற சத்துருவீரா களுடைய ரதத்தில பூடடியிருகினற குதிரைகளையும மறறகுதி ரைகளையும ஸாரதிகளையும கொடி களையும சிறகளையும கதத்திகளை

யும் அம்புகளையும் கைகளையும் கைவிலங்குகளை யணிந்தவர்களையும் பஜ்ஜ கூளையும் தலைகளையும் பல்லக்குகளையும் சுமந்து வருகின்ற பரிசாரகர்களையும் பாணங்களாலும் வந்தவர்களை யெல்லாம் அழுகின்றன * மைமைச சோனத யுத்தவீரர்களை காஞ்சி நகரிலிருந்து அரசர் ஜராசந்தன் வரவாக எதிர்த்தார்கள் ஒருபக்கமாகிக் கடலாக ரணமடைந்தது எனவ ணங்கொண்டார்களை ஒருராஜனை பக்க காக்குவன் தேர் பலவு குரங்குகளும் ஆயிரமாயிரமாக அரசு வளைத்து நின்றன அவர்களுக்கும் அந்த அரசு வளைவுக்கும், ரதங்களுக்கும் ஜரிபுரிய விஷயங்களில் அவை வரக்கூடாது இருந்தது. சுகுமார பேரரசு நரேந்திர மயிரிடவளித்த தலையுமாகிய வளைந்தன. இவை கூட ஆரூட வளை கழிகளுக்குகளையுடையன ஸைபாகவாகிய மாலை (முடை யுடையவர்களை வ கணிராயுதமே அழிந்து அவையை யடைந்தன. மரிந்தவர்களின் கவங்களான அரசு ஸர்சாதகவீரர்களை சேனாபதிகளுடன் வரிசி கவ லகத்தில் காற்றால் சிதறுண்டதாயிருந்த பிரகாரங்களை இமயமலையின் பி ரி ஸ்வெழுவின் ரதியால் அரசு-வளவர்களும் ரதங்களும் பரி சஸ்திரங்களை யெடுத்தார்கள். அரசு வளவர் கவனரும் பரிவாரங் ரும் வருகையிழுவினரை சதுரங்கருக்கு அவர் நிருவங்களை அவர்களு களால் தடுத்து நன்கு நிறையேற்கப்பட்டன. பாணங்களால் கூளங்கி வட பகுதிகளாக் கலைவாகளையெல்லாவற்றையும் அழித்தான. அரசு வளவ விசைய பலவகைப்பட்ட பாணங்களால் ரதங்களை, குதிரைவீரர்களும் அசுரம வகளும் வெட்டப்பட்ட கலைகளாகவும் குதிரைகளாலும் ஸாரதிகளும் கொலைக்களமாகிய மைதானமெல்லாம் கைகளினால்தான் சுழன்றிழுக்கும் யான பதுத்துணிகளை யுடைய யானைகளாகவும் சக்கரங்களையும் ரதங்களையுட கூளையுட இழுந்தலைகளாகவும் கழிவுள்ளதாகவும் வர்கள் யிருக்கும் அசுசுக்களாலும் . அழுகப்பட்டவர்களாகவும் அவர்களுடைய நுகத்தடி களையும் இழந்தவைகளாகவும் எல்லாம் அவர்களு அழிக்கப்பட்டவைகளாகவும் செய்தான. அந்த யுத்தத்தில், ரசரம பண்ணப்பட்ட அந்தச் சிறந்த ரதங்கள் நெருப்பிலெழுந்த சுவாலை லும் தண்ணீர் ரூபமாக ரசரம் செய்யப்பட்ட செல்வவளங்களின் மிகுதிகள் போலப் பலவாறாக விளங்கின. யானைகள் வழி மாறி, கடல் பிரவே ருகுசமமான ஆடைகளால் உயிர்கொண்ட கண்டு பிளவுபட்டு, பி யிலையும் பாதரிகளையும் நெருப்பிலெழுந்த ஸ்வாலைகளைப் போ யுசுகியிலுள்ள வீடுகளைப்போல விழுந்தன. ஸ்ரீகிருஷ்ண அவை ரதங்களை

---

* திருதராஷ்டிரனுடைய குமாரர்கள் அல்லவா, இவை யெல்லாம் 'உசாயுத குமாரனே' எனப்பட்ட வீரர்களுடைய ஆயுதங்கள்.

கொலவதுபோலப பாரததன் (வீரர்களை) வஜராயுதததிறகும் தழலுக
கும விஷத்துக்கும் ஒபபான சாணைபிடிகக பபட்ட அமைக ரகம்பு
களால கொனகுரன அரஜுனனுல அடிகக பபடட அமேகம குதிரை
கள ஏறியிருககினற வீரரகளோடுகூட மேல விழுநதன ரதததினால
நனநதிருககினற யககுதிரைகள நாகக்கும குடலும வெளியிலவநது
பாரகக்கதகாதவைகளாகி யுததபூமியில உயிரையிழநதன அரஜுன
னுல நாசமகளால கணகு தெரியாத படட மனிதாகளும யானைகளும
குதிரைகளும சுழனறன, துடிவாறமுறறன, கிழேவிழுநதன,
அலறின, வாடின விலையுயரநத கவசமும பூஷணமும பூண்டவ
களும காலவிதமான ஆடைகளையும ஆயுதங்களையும தரித்தவராகளு
மான வீரரகள ரதங்களோடும குதிரைகளோடும யானைகளோடும
அரஜுனனுல கொலலபபட்டுப பதித்தகிடநதன பயமறறவராகளும உயா
குலததில தோனறியவராகளும பலவிதததாகளுமான புனனிய காமம்
செயதவராகள சரீரங்களால பூமியை அடைநததாகள, சிறநத காமங
களால ஸவரகாதனத அடைநதாகள பிறகு, பறபல தேசங்களுக
குத தலைவராகளாயிருபபவராகளும கூட இஙகேளாடி கூடியவராகளும
உமமைச சோந்தவராகளுமான வீரரகள தேயமகொணடு அரு
ஜுனனுடைய ரதததை நோகி எதிரதது செனறாகள. ரதங
களாலும குதிரைகளாலும யானைகளாலும சுமகக்கபடடிகினற
வாகனங்களும காலாடகளும கொலல எணணறற பலவிதத ஆயுதங்
களை விரைவாகப பிரயோகிதது கொணடு எதிரதது ஓடினார
கள அரஜுனனுகிற காறறுமனது, யுததவீரராகளாகிற மஹாமே
கங்களால பிரயோகிகக பபட்ட அநத ஆயுதங்களாகிற பெருமழை
யைக கானமடியுளள பாணங்களால விரைவாக நாசஞ செயது
குதிரைகளோடும கால்கள தேரோடும யானைகளோடும
சோநததும பெரிய ஆயுததாரளகளால வியாபிகக பபட்டதுமான
படைவகுபபுடைய படையாகிற கடலைச் சலநதிரங்களும அலநதிர
களுமாகிற அணையிலலாமல பரவைவாகததாணடகருதிய பாரதரின
வாஸுதேவர, 'பாரதர' தாகஷமறறவனே! எனன விரைவாகிறாய?
இநத ஸமசாதகளை நாசஞசெயது பிறகு காணனைக கொலலும
விஷயததில விரைவு பாராடு' எனறு கூறினார அரஜுனன, 'அவ
ளாரே நாம கிடனனறு அவளைப பாரத்து நிறகலாகிறது அவரை
முழுது மிருநதிருககினற ஸமசாதகளை நாசஞசெயயபபோகினறவ
ரைக இநதரனை அஸுரரகளை அடிதததுபோலப பாணங்களால
அடிதததான யுதததில பாணங்களை எடுபபவனும தொடுபபவனும

•

விடுபடவலுமான அஜுனன் சிலரால் காணபடடனிலலீல. மனிகா
கள • விரைவிற கொலலபபடடவரகளாக ராணுவ ரகள
கோவிநதா, 'ஆசசாயம'னனு சொலலி பிடிதாண்டி குதிரை ரனை கட
டொ அனனபபறவைகளுடைய திரமபோன்ற வெணமணிமுளள
அதக குதிரைகள அனனதகள கிரகநதில பிரவேசிபப தபிபாலக
கௌரவஸேனையில பிரவேசி நதன பினபு, ஜனஙகளுகது கா ரபா
னது கடநதுகொணடிருகுமபொழுன நதில ஆக யுக புனிதமான
பாரகினற கோவிநதா எனபவரதியையடைநத, 'பா! நீ மறுபா ஈ
கமான பாரதாகனுடைய கூடமான து இநதிர கூட ரு வருகின
றது தூயோதன மகளாகய புரசசலுனுடைய ரசகலம பெரி
தான காரம ரண் சிலிரி ட தாபாரத! கொலலபப ட நி லவரனுடைய
பொனமயமான பினபுறமுளளவைகளும புர டிகளும
படடவைகளுமான மிக ளையும பூஜை மகுடஙகளையும
தூணிகளையும பொனமயமான கடபிரதேசஙகளையும படிகக
ணுகளுளளவைகளுமான பாணஙகளையும எண்ணெயில முகி டப
படட வைகளும கட டையுரி கருபபமாகிய வைகளுமானவாக
கூஙகளையும கானகுபாகதிலும இநதமாக நி ரமிதமான தோமரஙகளை
யும குதிரைகளையும யானைகளையும) அலஙகரிகபபட டகுடை
களையும புரடித கொளளபப டவையும பொனனுலாகிய பினபுற
முளளவையுமான கேட கஙகளையும பொனனால சிதரிவேலை செய
யபப ட ரடிகளையும பொனனால அலஙகரிகக பட ட சகதிகளை
யும பொறபடஙகளால கட டபபட பெரிய கதைகளையும பொன
மயமான நிஷடிகளையும பொனனலஙகாரமுளள ர வலகளையும
பொனனால சிதரிவேலை செயயபப ட காமபுகளாலி முறிந தக
கீழே தளளபபட ட பாகஙகளையும பரிகஙகளையும மிலடி யலஙகாள
யும புசஙகளையும கணபஙகளையும விழுநதிருநதனைநத குதிரை
மான குதரஙகளையும பெரிய உலகஙகளையும பல. ர மிரை மிழகத
பலசாலிகளான இநத வீரரகள ஜயதரதனிலலாதபடி கொணடி பாரதா
வித சஸதிரஙகளைப பிடிதது உயிர தரடிருகினறவரகளாகவே
காணபபடடிருநதனர கதையினால உடலகள தொளளபபடடவர
ரும உலகஙகளால மணடைகள உடைகபபடடவரகளும யானை
களாலும குதிரைகளாலும ரதஙகளாலும பொடிபணணபப ட வா
கனுமான யுதத வீரரகளை ஆயிரமாயிரமாகப பாரதா பகைவரகளை
அழிபபவனே! பாணஙகளாலும சகதிகளாலும நிஷடிகளாலும
தோமரஙகளாலும கததிகளாலும பட டஸஙகளாலும பரடிகளாலும

நகங்களாலும் லகுடங்களாலும் பலவாறு பிளக்கபட்டும் சக்திவெள்ளத்தினால் காண்டுபகமும் கணைகபடபட்டும் உயிர் துறந்த பணிதாகள யானைகள் குதிரைகள திவந்நின் சரீரங்களால யுத்தபூமியான துகனகு மூடபபடடிருடது பரதனே! சதனதநிலை பூசப்படடவைகளும் தோளவளைகளுடன கூடியவைகளும மகுடமான பூஷணங்களுளளவைகளும் சையுறைகளணிந்தவைகளும கேயூரங்களுடனகூடியவைகளுமான (வீரர்களுடைய) கைகளால பூமியான து விளங்கிய து பரதாகளுள உத்தமனே! விருஷபதனை கண்களபோனற கண்களையுடையவாகளும பலசாலிகளுமான வீரர்களுடைய விரலுறைகளுட னே கூடியவைகளும் அலங்கரிகபபடடவைகளும் அழகுள்ள தளவபடடவைகளுமான தூணிகைகளாலும், அழுகபபடட பாணதபதிகைகளுகொபபான திரளைகளாலும், உயாந்த சூடாமணியையணிந்தவைகளும் குண்டலங்களுட னகூடியவைகளுமான தலைகளாலும், கூடடம் கூடடமாக அழுகபபட்ட சரீரங்களாலும், பாணங்களாலும சகதிகளாலும் சிஷ்டிகளாலும தோமரங்களாலும உடலகளும குழுதுகளும அழுகபபடடவைகளும ரகதத்தினால நனைகபபட்டவைகளுமான யானைகள குதிரைகள மனிதாகள திவாகளுடைய தலையில்லாமுண்டங்களாலும், பூமியான து யாதத்தில் தனிந்த அதனிகளாலே விளங்குவ தபோல விளங்கிய து பொற்றினைகிணிகளுள வைகளும மங்களகரமானவைகளும பலவாறுக டைகபபடடவைகளுமான ரதங்களையும ரகதத்தினால நனைகபபட்டிப பலவாறு (சிதறிகிடகின்ற) குதிரைகளையும் பார அனுகாஷங்களையும அமபுத தாணிகளையும, கொடிக தணிகளையும, பலவிதமான தவஜங்களையும, யுதகவீரகளுடைய பெரிய சங்கங்களையும, வெண்ணிறமுளள சாமரங்களையும, ரகருத தெறிதத மலபோல சாயதிருகின்ற யானைகளையும, விசித்திரமான வைஜயந்திகளையும, கொலலபபட்ட யானைவீரகளையும, அனேக கம்பளங்களுடனகூடின யானைகளுடைய மேலவிரிபபுகளையும, அவவாறே கிழிகபபட்ட விசித்திரமான பாபல வடிவமுளள விரிபபுகளையும, பலவாறு உடைகபபட்டிம விழுகின்ற யானைகளால கொணுகபபடடிருகின்ற மணிகளையும், எவிரோய ரதத்தினங்களினுதத பிடிகளுடன பூமியில விழுந்திருகின்ற மாவெடிகளையு மு, குதிரைகளுடைய நுங்கங்களையும் தலையலங்காரங்களையும, இரதத்தினங்களால சித்திரவேலை செயயபபட்ட கவசங்களையும, குதிரைவீரகளினமீதும தவஜங்களுடைய துணி

ಕಾಲ್ಬಲದಿಂ ಪೊಡರ್ದಿರೆ ಕಾಲಾಳ್ಗಳ್ ಕಾಲ್ಬಲಮನಿಂತು ಕಾಲಾಳ್ಗಳ್

மாகவர் கிரீடிக்கு அந்த யுத்தபூமியை இவ்வாறு காண்பித்துக் கொண்டு செல்லலே, துரியோதனனுடைய படையில் பெரிய சங்க முழக்கத்தையும் துரதுபியின் முழக்கத்தையும் பேரியினுடைய பேரொலியையும் பணவங்களுடைய ஓசையையும் பயங்கரமான தேரொலிகளையும் குதிரைகளும் மனிதர்களும் யானைகளும் கால வைப்பதிலை ஈண்டாகும் சப்தங்களையும் கேட்டார். வாஸுதேவர் காற்றைபோன்ற வேகமுள்ள குதிரைகளால் அரசேனையில் நுழைந்து பாண்டியனுலே எதிர்த்தடிக்கப்பட்டிருக்கின்ற உம்முடைய சேனையைக்கண்டு வியப்புற்றார். பாணங்களிலும் அஸ்திரங்களிலும் சிறந்தவனை பாண்டியன் யுத்தத்தில் நாஞ்விதமான பாணங்களால ஆயுள்முடிந்தவர்களை யமனிகொலவு நபோலப பகைவர்களுடைய கூட்டங்களைக கொன்றுன் அடிப்பவர்களுள சிறந்தவனை பாண்டியன் கூர்மையுள்ள பாணங்களால யானைகள குதிரைகள மனிதர்கள இவற்றின சரீரங்களைப்பிளந்து சரீரங்களையும் உயிரையும்இழந்தவைகளாகசெய்து தள்ளினன். அவன சிறந்த சத்துருவீரர்களாலே பிரயோகிக்கப்படும் அஸ்திரங்களையும பறப்பல சஸ்திரங்களையும் அம்புகளால வெட்டி இந்திரன் அஸுரர்களைக கொன்றதுபோல அவர்களைக கொன்றுன்" என்று கூறினன

ஐம்பத்தாறுவது அத்யாயம்.

(அஸ்வத்தாமா பாண்டியனைக் கொன்றது)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! பாண்டியன உலகத்தில பிரஸித்திபெற்ற உத்தம வீரனென்று முன்னமே உன்னால சொல்லப்பட்டிருக்கிறான யுத்தத்தில அவனுடைய செயல்களையான்று உன்னால கூறப்பட்டவில்லை அந்த உத்தமவீரனுடைய விக்கிரமத்தையும் சிக்ஷையையும் பராக்கிரமத்தையும் வீரியத்தையும் பராக்ரமத்தையும் அங்காரத்தையும் இப்பொழுது விஸ்தாரமாகச சொல்லவாயாக" என்று வினவ, ஸஞ்சயன சொல்லத் தொடங்கினான

"தன்னுடைய தத்தை முழுதும அறிந்தவர்களென்றும் விற்பிடிப்பதில சிறந்தவர்களென்றும் ஈமமால கருதப்படுகின்ற எழுவர்களான பீஷ்மர், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமர், கர்ணன, ஆஜானன, ஜனார்த்தனர் ஆகிய எல்லா மஹாரதர்களையும் வீரியத்திலை அவமதிப்பவனும் ஓர் அரசனையும் தனக்குச் சமமாகக கருதாதவனும தனக்குத் துரோணபீஷ்மர்களோடி ஒப்புமையையும் பொறுக்காதவனும்

தன்னிடத்தில கருஷ்ணராஜனாகிளைகாட்டிலும் குறையை வருமபாதவத்தும அரசாகளுள சிறந்தவனுமம எல்லாச ரஸதிரதாரிகளுளளும் சிறந்தவனுமான அந்தப பாண்டியன பாசதத்தைக கையிற கொண்ட யமனபோல்க கானனுடைய படையை நாசமசெயதான. பிரகாசிகினற தோகளையும குதிரைகளையும யானைகளையுமுடைய தும சிறந்த காலாடகளால நிரமபியதும குயவனுடைய சக்கரமபோல சுறறிவருகினறதுமான அந்தச சேனையானது பாண்டியனால பலதிகுல மரணதடிகபபட்டது பாண்டியன், குதிரைகளையும ஸாரதியையும தவஜங்களையும இழந்தவையும துகங்கள தனியாகப பிரிகபபட்டவையுமான ரதங்களை, வாயுவானது மேகங்களை விலகசெவதுபோல நனகு பிரயோகிகபபட்ட அம்புகளாலே விலகச செயதான. அந்தபபாணடியன சிறந்த பாகாகளுடனகூடியவை களும கொடி தடுணிகளையும ஆயுதங்களையும கொடிகளையும் இழந்த வைகளுமான யானைகளை பாதரக்ஷகாகளுடன இநதிரன வஜராயுததினால மலைகளை அடிபபதுபோல அடிதத்தான். அந்தபபாண்டியன சகதிகள ரடடிகள அமபுபபொடிகள இவைகளையுடைய குதிரைவீராகளையும குதிரைகளையும கொனறான. அந்தபபாணடியன புளிநதாகளையும கலாகளையும பாஹலீகாகளையும நிஷாதாகளையும ஆந்தராகளையும் குந்தலாகளையும தென்தேசத்து வீராகளையும சூராகளும யுததத்தில கடின ஸவபாவமுளளவாகளுமான போஜாகளையும பாண்டங்களால சஸதிரங்களையும கவசங்களையும இழந்தவாகளாகசசெயது உயிரையிழந்தவாகளாகவும செயதான. யுததத்தில பாண்டங்களால சதுரங்கசேனையை நாசஞசெயகினறவனும பரபரபபிலலாதவனுமான பாண்டியனைகண்டு தரோணபுதத்திரா பிறகு பரபரபபிலலாதவராக அவனுக்கு எதிரில சென்றார அடிபபவாகளுள சிறந்தவரான அவர பயமறறவராகிப பயமறறவனான அந்தபபாணடியனை இனிமையாக அழைத்து நகைத்துகொண்டு கூறலானார.

' அரசனே! தாமரையிதழபோனற கண்களையுடையவனே! பிரதானமான ஆயுதங்களையும வாகனங்களையும உடையவனே! வஜரமபோனற தேகபலமுளளவனே! பிரஸித்தமான வலிமையும ஆண்மையுமுடையவனே! மகபபெடியிலஞ்சில விரலகள நகுகபபட்டவைகளும மிக நீண்டவைகளுமான இருகைகளாலும பெரிய விலலை நாணெலியிடுமபடி செயதுகொண்டிர மஹாமேகம்போல கர்ஜிதங்கொண்டும அதிகமாகபபிரகாசிகிறாய மிகவும்வருளள

பாணவாஷ்ங்களோப பகைவாகளின்மீது பொழிகின்ற உனகது யுத தததில எணனேதததவிர மறறவனே எதிரி வீரஞுக நான பாாகக்விலலே பயமறறதும பயங்கரமான பலமுளளதுமான ஸிம்மமானது வனத திலி மிருகங்களுடைய கூட்டங்களைகொலவதுபோல நீ ஒருவனு யிருநதுகொண்டு அநேக ரதங்களையும் யானைகளையும் காலாட்களையும் குதிரைகளையும் நாசஞுசெயகிறய பெரிய தேரொலியினுலே ஆகா யததையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படி செயதுகொண்டும் வெயிறகாலததில பயிருளள பூமியைக கிரணங்களால கொளுதது கிற சூரியனபோலப போவீராகனேத துஷ்கசெயதுகொண்டும் ஸாபபங்கள்போனற அம்புகளால நிறைநத நிரண்டு அம்புபபொடி களே நனருகதொட்டுகொண்டும் முகங்ணணேயாடி அநதகனென கிற அஸுரன போர புரிநததுபோல என ஒருவனேயே யுததம செய' எனறுசொனனரா.

இவவாறு சொலலபபட்ட அநத மஹியாதததுவஜ பாணடியராஜன 'அவவிதமே ஆகுக' எனறு சொலலி இநத அரவததாமாவைக காணி எனகிற பாணதததால நனருக அடிகதது துனபமடையுமபடி செயதான ஆசாரியபுதிரரான அரவததாமாவும மாமஸதானங்க ளேபபிளகினறவைகளும் அதயுகரமாயிருபபவைகளுமம அகனி ஜவாலைகரு ஒபபானவைகளுமான பாணங்களால பாண்டியனே மாம ஸதானங்களில அடிநதார. பிறகு, அவர கழுகிறகுகடடியவைக ளும * பததாவதுகதியோடு கூடியவைகளுமான வேறு புதிய நாரா சங்களே விரைவாகப பாணடியனமீது பிரயோகிததார அபபொழுது பாணடியன அநதபபாணங்களை வெட்டி. வேறு நானகுபாணங்க ளாலே அரவததாமாவினுடைய நானகுகுதிரைகளையும விரைவாக அடிததான அவைகள உயிரையிழநதவைகளாயின. பிறகு, பாண டியன் சூரியனுடைய காநதிபோனற காநதியையுடையவரான தரோணபுதிரருடைய அநதபபாணங்களை கூமையுளள அம்புக ளால வெட்டி, இழுதது துகடடாபபடட விலலிலுளள நாண்களையிறறை யும அறுததான பகைவாகளை அழிபபவரான தரோணபுதிரர கிறநதவிலலே நாணேறறிக கிளகாரகள வேலுகிறநத குதிரைகளை விரைவாகத் தேரில பூட்டியதைப பாாததார. பிறகு, பிராமமணா

* பாணகதி பததுவகை, அவை —உனமுங, அபிமுங, திாயக, மருதா, கோமூதரிகா, தருவா, ஸகலிதா, யமகா, கராநதா, கருவஷ்டா எனபன பத தாவதால கருவஷ்டா அதிகருவஷ்டா எனறும பெயர கூறபபடுகிறது அது தமிழ யுடனகூடத தாதபரியதில போய விழகூடியது.

ஆயிரம் பாணங்களைப பிரயோகித்து, ஆகாயத்தையும திசைகளையும் பாணங்களால நெருங்கியதாகச செயதார பிறகு, ஆணமையிற சிறந்தவனை பாண்டியன,பிரயோகிகின்ற மஹாஸ்தமாவான தரோண புதல்வரு டைய அஸ்தபபாணங்களைத்தையும குறைவுபடாதவை யெனறு அறிந்திருந்தும அவைகளை அடித்து நாசஞ்செயதான பகைவனை பாண்டியன முயறசியோடு விடப்பட்ட அஸ்தத்தோண புதல்வருடைய அமபுகளை அறுத்துக கூரமையுள்ள பாணங்களால யுத்தத்தில அவருடைய இரண்டு சகரப்ரக்ஷகாகளையும அடித்தான பிறகு, தரோணபுதல்வர அவனுடைய லாகவத்தைக்கண்டு வட்டமாக செயயப்பட்ட விலலுடன (மழைகாடவளான) பாஜன்யன மழையைப பொழிவ துபோலப பாணங்களைப்பிரயோகித்தார ஹயர் வட்டு வட்டுக காளைகள கட்டின வட்டுவண்டிகள சுமந்துவருவத அவ்வளவு ஆயுதங்களையும் தரோணபுதல்வர மூன்றேமுக்கால நாழிகைக்குள பிரயோகித்துவிட்டார. அந்தகன்போலக கோபங்கொண்டவரும மூடிவுகாலத்தில அழிக்கின்ற அந்தகனபோன்றவருமான அந்த அஸ்வத்தாமாவினுடைய உருவத்தை எவரெவர்களள கண்டார்களோ அவர்கள பெரும்பாண்மையாகப பிரஜைகளை இழந்தவர்களாஞார்கள. ஆசார்யபுதல்வர வர்ஷாகாலத்தில மேகமானது மலைகளுடனும மரங்களுடனும்கூடிய பூமியினமீது மழையைப பொழிவதுபோல அந்தப பாண்டவசேனையினமீது அம்புமழையைப பொழிந்தார. தரோண புதல்வராகிய பாஜனயனால விடப்பட்ட பொறுத்தறகரிய அந்த அம்புமழையை அந்தபபாண்டியனகிற காற்றனது வாயவ்யாஸ்த்ரத்தினால விரைவாக அடித்தது ச சபத்தித்தது. அடிக்கடி காஜிக்கின்ற அந்தப பாண்டியனுடைய சந்தனத்தினாலும் காரகிலினாலும பூசப்பட்டதும மலையபாவத்தத்தினுடைய பிரதிமையுள்ளதுமான கொடியைத துரோணபுதல்வர அறுத்து நான்குகுதிரைகளையும் அடித்தார ஸாரதியை ஓர அம்பினால்டித்தப பெரியமேகம் போலக காஜிக்கின்ற (அவனுடைய) வில்லையும அறுத்து ஒரு பிறைகளையால ரத்தத்தையும எள்ளளவெள்ளளவாகச சிதறச்செய்தார அவர் அஸ்திரங்களால அஸ்திரங்களை தடுத்து எல்லாஆயுதங்களையும வெட்டி யுத்தமசெயயும விருப்பத்தினால, கிடக்கியவனுயிருந்தும பகைவனை அந்தபபாண்டியனைக கொல்லவில்லை பாகனகொல்லப்பட்டதும (ஆனைமுதலியன) நன்கு அமைக்கப்பெற்றதும விரைவுள்ளதும (யானைகளுடைய முழக்கத்தைக்கேட்டு) சதுரமுழக்கம செய்கின்றதும் பல்முள்ளதுமபல்லுள்ளவற்றுட சிறந்ததுமதோண

புகுதி ருவுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு மேலே குதித்து வானில் எழுந்து
டையவர்களை வீரிட்டலறச் செய்துகொண்டு அந்தப் பாண்டியனுக்குரிய
யிலைவுடன் ஒழிவதற்கும் மலையின் தாழ்வரைக்கொகாபாரணத்தும் யானை
களுள் சிறந்த தமன அந்தயானையினால் துயரமடைந்து பாண்டிய
தியமுளளவனென் மலயகவஜ ராஜனை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு மற்
மல்லியனுடைய உச்சியில் ஏறுவதற்கு யிலைவுள்ளவனுக வரி
வீறறிருக்கான தாழ்ந்தபோது அச்சமனை அந்தப்பாண்டியன் விம்மம
காதஞ்செய்து யானையை அங்குசத்தினால் கோபிக்கச்செய்து
கொண்டு தருபுத்திரரான அர்ஜுனர்களைக்குறித்துப்பலதரப்பட்ட
அஸ்திரப்பிரயோகத்தினாலுமடி ரதகுஞ்சரபதாதிகளையும்
சூரியனுடைய கிரணமென்ன தன்னிடமுள்ள ஒரு தோமரா புதத்தை
விரைவாகப் பிரயோகித்தான் அவன், 'எனக்குள் ஆ கொல்லப்பட்ட
டாய் எனது அடிக்கடி எனக் காஷ்டத்தோடு விம்மமாகஞ்செய்து
கொண்டு உத்தமமான ரதங்களாலும் வஜ்ரங்களாலும் ஸுவர்ணங்
களாலும் வஸ்திரங்களாலும் மாலைகளாலும் மூத்துக்களாலும் அலங்க
ரிக்கப்பட்ட தர்மராஜபுத்திரருடைய கிரீடத்தைப் பிளந்தான் . சூரி
யன சந்திரன ஜ்யோதிக்கிரஹங்கள் அக்னி இவைகளுடைய காந்தி
போன்ற காந்தியையுடைய அந்தக் கிரீடமானது மஹாஸந்நி
னுடைய வஜ்ராயுதத்தினால்டிக்கப்பட்டுப்பட்டு பூமியில்
விழுகின்ற மலைச்சிகரம்போல (பாண்டியனுடைய ஆயுதத்தினால்) கண
ருக அடிக்கப்பட்டுச் சுழன்றுகொண்டு கீழேவிழுந்தது பிறகு,
அர்ஜுனதாமர் காலால் மிதிக்கப்பட்ட சிறந்த ஸர்பம்போல அதிக
கோபத்தோடு கனருக ஜ்வலித்தார் யமதண்டத்துக்கொப்பான
வையும் பகைவர்களுக்கு நாசத்தைத்தருவதுமான பாணத்தை
தரிக்னர்களான . அந்த பாண்டியனுடைய
பாணங்களால் பாண்டிய ராஜனுடைய யானையும் துணிக்கையும்
துதிக்கைகளையும் மூன்று பாணங்களால் அவனுடைய இரண்டு
கைகளையும் தலையையும் ஆறு பாணங்களால் ஆறு
ருதுக்களுக்கொப்பாக காந்தியையுடையவர்களும் மஹாரதர்
களுமான பாண்டியராஜனுடைய தோள்வீரர்களையும் கொன்றார்.
மிக நீண்டகைகளும் உருட்சியான கைகளும் சிறந்த சந்தனத்
தாலும் நன்கு சுத்தப்பட்டகைகளும் பிராணனுடனும் முத்துக்களாலும்
மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் (இழைக்கப்பட்ட) பூஷணங்களோ
அணிந்ததலைகளும் பூமியில் விழுந்ததலைகளுமான அந்தப் பாண்டிய
ராஜனுடைய இரண்டாவது குருட்டாலை மிகவும் பயப்பட இரண்டு

ஸாபபங்களபோல்,தடிதத்தன பாணாகநிபுணடையஎள்ளபோன்றஎளி பொருதியமுகமுளள தம் கோபதநிஞலகிவகத யுகனறகண்டஞளள தம் உயாகதமுகுளளஆம குணடலஙகளுடன்கூடியதுமான அநதத நலியானகு, நிரடையான விசாகஙகூடிதநிரஙகளுநக கிடையிலுளள சநதிரன்பாரியி லுமவிளஙகுவ நபோல விளஙகியது யுகஞசெயகினற வரும் லமாதருமான யுவதிகாமாலிஞல தேவதையை உதித திகதுபதகாபயுகதுகொடிஙகபபடட ஹைஸபோல அநதயானை யானது ஜூகது உதமபாணஙகளால ஆறுதுண்டிம் பாணடியராஜன மூனறுபாணஙகளால நாலுதுண்டிமாகப பதது துண்டாகசெயயப படடாகள பிறகுகஞகுபபிரியனான அநதபபாண்டியன் அனேக குதிரைகளையும் மணிகாகளையும் யானைகளையும் காலவேறு கைவேறு கத யுண்டாடி அகாகஞகுஉணவாகி, சுடலிததியானது உயிர் றறவுடலாகிற ஹவிஸைபபெறறு மூண்டெரிகது நோபபெருகுகால தனைகபபடடுக தணிவு துபோல ஒயநதான். உம்முடையபுதிரனான துரியோதனராஜன் நண்பாகளாலசூழபபெறறு விதுரையைமுறையாக நிறறவரும் போசசெயலை நிறைவேறறியவருமான குருபுதிரரை அடைந்து பலிசகரவாகநி ஜயிகபபட்டவுடன இநதிரன் விஷணு வைபபுஜித்தது போல ஸநதோஷதோடி அதிகமாகப பூஜிதது தான்" எனறு கூறினான

ஐமபததேழாவது அத்யாயம

(ஸங்கல யுத்தம்)

திருதராஷடிரன, "பாண்டியன் கொலலபபடடு ஏகவீரனான கரணனால புறிஷடிரரும் துரகபபடடவுடன, ஜயசாலிகளான சிறநத வமை விரதையைமுழுதுமகறறவரும் பலமுளளவரும் முயறசியுள ளவரும் வீரரும்மஹாரதமாவானசஙகராால,("எலலாபபிராணிகளுக நும் வெலலபபடடாகவனறாய' எனறு) அனுகிரகிகபபடடவரும் பாணடிபுதிரனுமான அஜாதசனன யாதுசெயதான? ஸஞசய! பகை வாகளாலகொலலபபடடவனான அநததகனஞசயனிடததினினறு கொடிதும் பெரிதுமான பயமானது உண்டாயிருகிறது அநதபபாரதன் அநதயுகதநிலை செயதகை எனகரு உரைபபாயாக" என்று வினவ, ஸஞசயன் சொலலலானான்

"பாண்டியன்கொலலபபடடவுடன், வாஸுதேவா விரைவுடன அஜாதசனனபாரதது ஸநிகமானவாரதகைகளைக கூறலானார் 'நமது பாண்டியராஜன் கொலலபபடடதையும பாண்டவாகள ஜயிதவதையும்

பாரபெரும்போர்களைகதிலமண்டிகின்றநெருபபுபோன்றகர்ணனைப பாரமஹாவீலலாளியான இதத பீமன் யுத்ததகைகோகக திரும்பி விடடான். தருஷடகயும்னனை முகன்மையாககொண்ட அபபடிப பட்ட இதபபாஞசாலாகளும் ஸருஞசயாகளும பாண்டவாகளுடைய படைமுகதைத அணுசரிதது வரவிலலை மீண்டும் திரும்பிவருகின்ற பாரதாகளாலே பெரிதானபகைவாபடையானது நாசஞசெயயப பட்டது இதேதா காரணன், ஒடுகினறகௌரவாகளை அதிகமாகத தடுககிறான் குருதீபுததிர! வேகததில யமனுககொடபானவரும் பராகரமதில இநதிரனையொததவரும் சஸதிரஙகளைத தரிததவரா களுள சிறநதவருமான துரோணபுதிரா செலலுகிறார மஹாரதா னனை இதத தருஷடகயும்னன யுதததில எவரைஎதிரதது செல லுகிறான் குருதீபுததிர! அரசகாமாலிலை யுதததில எலலா ஸருஞசயாகளும் கொலலபபட்டாரகள எதநகனருகும் குறிைாத ளுகளும மனிதாகளுகளும் யானைகளுகளும பெரிதான துனபம் உண்டுபண்ணபபடடுவிடடது' எனறா வாஸுதேவா இவை எல லாவறறையும் இவவாறு கிரீடிககு உரைததா

பாண்டவன இவவறறைககேடடுமே பிராதாகனுடையபெரிதான வியஸனகததபபாரதது, 'ஹருஷீ கேசரே! குதிரைகளைவிரைவாக் கடதது' எனறு சொனனான் யுததததில திகமிலலாதவரான ஹரு ஷீகேசரதகதேரை செனறா பிறகு, அதக மஹாயுதகதில மீண் டிட புழுதியானது தோனறியது அரசரே! பிறகு, பெரிதுட மயிர பொடிகதலைச செயகினறதுமான போர கடகத வீராகளுசோகத யுததம்செயயுகாலததில ஸிமமகாதஙகளுடைய ஓசைகளும தோன றின மனனரே! திரணடு சேனைகளிலும் வீராகள எகாலததி லும மருதது திருபபுகாக எண்ணிய போபுரிகாராள பிறகு, ளரவாகளும ஸருஞசயாகளும புதிஷடிரனை முனனைமையாக கொணடபாணடவாகளும சூரியதுமரரனை காணனை முகனைம யாகசசெனறன காஙகனும மறுபடியும எதிரததாம் வேகதரே! பிறகு, காணனைதும் பாணடவாகளுகும யமனுடைய ராஜய கதை விருததிபணணுகின்ற கோரமானயுததம் நடகது பாரதரே! மஹா ராஜரே! நெருஙகியதும மயிரபொடிகசச செயகினறதுமான அநத யுதமானது நடகத தொடஙகி ஸமசபதகவீராகளும கொஞசம் மிருநதிருகையில, தருஷடகயும்னன எலலா அரசாகளுடனும கூடிக காணனைப எதிரதது தசசெனறான் மஹாரதாகளான பாண்ட வாகளும காணனை எதிரதது எதிதது வருகினறவரகளும

போரில வெறறியை விரும்புகின றவாகளுமான அவாகளுக கண்டி,
மலையான்து நீபபெருகருகசனாத திடிபபதுபோலக காணன ஒருவ
னுகவே யுகதகதில திடிதகான் அநக மனாரதாகள காணனை
அடைநது ஜலபபிரவாகங்கள மலையிலவிழுநது எலலாதிகருகளி
லும சிதறுவதுபோலச சிதறினாகள மனாராஜரே! பெரிய யுதத
ரங்கதில விருதியை கினறவாகளும பலசாலிகளும பரஸபரம
ஜயிபபதில தோகருமுளளவாகளுமான அவரிருவருகளும தோரமான
கா சியுளள யுகதமானது கடநதது தருவடதயும்னிலை மிருந்த
தோபங்கொணடி கணறுகள படிநதுளள அம்பினாலே ரதியை
அடித்து, 'நில, நில' எனறும சொனனை மனாரதனை காணன
வெறறியைங்கொடிக்க கூடிய சிறந்தவிலலை யசையும்படி செய்த
கொணடி பாரஷதனுயை விலலையுக ரஸாபங்களுங்கொபபான
அம்புகளை தனவிலலில புடி மேகமானது மழையைப பொழி
வதுபோல அம்புமழையைபபொழிநதான அவன தோபமூணடவ
னைக் கணடபாணகளால பாரஷதனை மூடினான தோஷமறறவ
ரே!, அநதபபாணகள, மனாரதமாவான அநதபபாரஷதனுடைய
பொனனான செயயபபடட கவசதனை உடைதது ரகதததிலுளளதனை
குடித்து, இநதிரதோபமெனனும புசிகளபோலவிளஙகின பிரதாப
சாலியான நிருஷடகுமனன அவனதபபட அநதவிலலை விடடு
பிறகு பலமுளளதும பெரியகாயக றற தும வறறதுமான வே
றொருவிலலையெடுதது கணகளை உபடிநதுளள எழுபதுபாணங்க
ளால கானனை அடிததான ஆரயரே! அவவாறே, மனாரவிலலாளியான
கானனும, சுதருஷனனின கபிதனசசெயபவனை நிரானனருகுசசத
துருமான பாரஷதனை கூரமையுளள பாணங்களால அடிததான
மனாராஜரே! பாணனை, பினனால அலலதிகபபடடதும் வேறொரு
யம கணை மபோனற தமான வெ நிரரமம பல நிதது புதத நிலபா
ஷதனை மேலும மேலுமிட பி தோபாவிட கானன ஆரரே! வேக நிடனா
வருகினற சுபத நிரபுடமுளளை துமான உதத அம்மபபப பாரஷதனை
னைக் கரசியில தாழுதது துணனாடனினான மனனரே! கானன
பாணமட புமியில விழுநதவனை கணடான பாரஷதனை தானுமை
மபமமையால நிதனான அபபொழுது பாரஷதனும இர
நத கானனை மிகவும வலு பாணஙகளால அடிததான கானன
னும பொனனாலயசர முளள பாதுபபாணஙகளால அநதபபாரஷத
னை நூறுபபி அடி தான மனனனும கரங்களும மனததையும்
கவாகினான யுதமாவா அவனிருவருகும தோநதது. அநதயுதத

மானது தேரா தாகவும் விரி கதிரா மாகவும் எலலாவிகுதகாவும் பாக
கதகக்கதாக்கு மிருகத்து யாசடே! அகத புதகுருதில் காண
கருஷ்ட நபும்னாசஸுடைய அதிசயாகையாக கணடு எலலாப
பிராணிாகுகும மபிராகுசமம ஸன்டாயிறது இசசமயகதில
கடிராணபுதிரா, பகைவராகளை யடகுகுறவனும பகைவராகளுடைய
வீராயதகையும உயிரையும் ஒழிபபவனும மதனாாதனுமான அருதப
பாஷகளை எதிராகது வகதாக் வருகடபோம்மனன யுதகதகதிலசெலவு
கின்றவனுட பயமறறவனும சா யருராளை நி தெரிசெபவனும
மதனாாகவுமான அரு ந பருஷ்டகபுமனறேனா பாரத, மிருதக
கொபமுளளவ ரகி ஒலவனுடை ரதகதை ரதகதகொருகதி,
'அடா! பாமமனாகி, செயயகவேன! கள, கள, நீ யிபபாடி எனன
னிடதகிலிருகது எதிபாபாகிறா ளலவா' எனறு சொலலினா ரோக
மாக யுகதம செயகிறவருமான மதர பருமன பாரதகதில முயறறிபபுளள
வருடான வி ரிவுவாயுதசொலலினதில நா கூறாமையுளள அமபாலில
பாரதத்தில கணறு அவரோ முடிபுளளா மனனன! பூரா தகதில
அதிக சோபகரமாளளா தகவா முயறறபாடடவா மதனாா கருஷ்
டகபுமனறேன ரதகதுகு பொபாயா திருபபாடடவா பாரதபபோ
கனதகு தகதி! அவனிருவரு நாட நிகர மனாமாளாயுக மட
தகு பொபாயவ! நாமே கலபபுகிறோ முகாகாக பாரதை நான
கணறு (அவனோகு) சாரதி யாருகிறபோ! எனனை மறிபபதறகு
மனறுளளவ பாலவ மடபாடடவாளை நா அவ்வாகாரமா மதனா
பாரதத்தில அரோப பாரதை நோபபதறகு நா சகிமபாக கயாளியாகவா
சுடனா யுகதத்தில சா நான் நாளாளா பிராயகதகாக மனனா
சுடனா யுகதத்தில அவை, மாபு சாரனாபுழி எனறு பாலவனாகிய நா பாரதை
அவை, எபபாணகதிலுமி ரிறதில்லை கருஷ்ட நபுமனாபோ பாரதை
பாரதை நோபப பொபாரதை பாரதை நோபப பாரதை நோபப
சொனனா. பாரதை நோபப பாரதை நோபப பாரதை நோபப
பொபாயவ! நாமே கலபபுகிறோ முகாகாக பாரதை நான
பாரதை நோபப பாரதை நோபப பாரதை நோபப பாரதை
பிராகாசாவோனா தாபோ நோபப பாரதை நோபப பாரதை
கருஷ்ட நபுமனாபோ பாரதை நோபப பாரதை நோபப பாரதை
பாரதை நோபப பாரதை நோபப பாரதை நோபப பாரதை

பார்த்தனுலை பாதுகாக்காமல் நீ கின்னாலும் ஸரி, அலக்ஷ்ய ரோமாக்ஷ திருஷ்டியுகுதனுலவிட்டு ருடாமலிருந்தாலும் ஸரி, நீ மோக்ஷமதனை அடையாவண்ணம் செய்யப்படுவை. நிஜந்த ஸத்யமாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' எனறு கூறினார்

ஐம்பதெட்டாவது அத்யாயம்

(அர்ஜுனன் தீக்ஷிடத்யும்னனைக்காத்து அச்வத்தாமாவை வென்று ஸம்சப்தகர்களைத்தரித்துச் சென்றது.)

இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு பிரகாசமான திருஷ்டத்யும னன், புறவுதுகாப்பாக்கொண்டு, புருகுத்தில் முயல்கின்ற பாண்டவ சைன்யத்தைக் கொல்லுவதற்கு நினைத்துக் கொண்டு வருகின்ற துரோணனை எதிர்க்கப் போகிறது. ராத்ரியில் புருகுத்தில் முயல்கின்ற பாண்டவ சைன்யத்தை துரோணன் கொல்லுவதற்கு நினைத்துக் கொண்டு வருகிறான் என்பதை அறிந்து, அர்ஜுனன் துரோணனை எதிர்க்கப் போகிறான் என்பதை யும் அறிந்து, துரியோதனன் மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்து பின் வருமாறு சொல்லுகிறான்: 'ஆசார்யனான துரோணனை ஸம்ஹரிக்கும் படியான ஸமயம் நமக்கு இன்னும் கொஞ்சமாவது இருக்கிறதா? என்று மனதில் நினைத்துக் கொண்டு, மஹாரதர்களான அவர்களை நோக்கி இவ்வாறு சொல்லி னான்: 'ஆசார்யனை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டு, அவர் மிகவும் தீக்ஷ்ணமான காண்டீவத்தை ஏந்தி, மஹத்தான கூரமைபுணைய ஏழு பாணங்களால் தம்மோடு புத்தி செய்து கொண்டு அசுரர்' பிறகு, அவர் மிகவும் தீக்ஷ்ணமான கனலுக்கு ஸமானமான அம்புகளால் யுத்தகளத்தில் கருஷ்ண குதிரைகளின் நான்குத்தைகளையும் மூடினார். மஹாராஜரே! காண்டீவ பாணத்தினும் அம்புகளால் மூடப்பட்டபோது ஆகாயமானது நிக்குகளாலாவது ஆதித்யகணங்களாலாவது காணப்படாத விலேயே ஆயிற்று. க்ருஷ்ணர் பாஞ்சஜந்யத்தை ஊதினார். தேவதத்தத்தின் சப்தத்தால் பூமியும் ஆகாயமும் திக்குகளும் பிரதிஸப்தங்களும் அடைக்கப்பட்டன. மஹாராஜரே! துரோணர் பாஞ்சாலர்களை ஸம்ஹரிக்கும் பொருட்டு, அவர்களை நோக்கி ஓடினார். பாண்டவர்களில் முதன்மையானவர் துரோணரை எதிர்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவர் அவர்களால் மஹாராஜரே! பாஞ்சாலர்களுடைய கூடாரியுள்ள ரதங்களையும் தான் ஒருவனுகவே யிருந்து கொண்டு பாண்டவ ஸைன்யத்தை பாதுகாத்துக் கொண்டு, ரதங்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் மனுஷ்யர்களையும் ஆயிரக்கணக்காக இருந்த நிலையிலும் பாஞ்சாலர்களையும் பாண்டவர்களையும் [illegible] துரோணர் [illegible]

எல்லா வில்லாளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே யுத்தரங்கத்தில் மிக்க கடுமையுள்ள ஒரு க்ஷுரப்ரத்தினால் த்ரோணனின் [illegible] வில்லை அறுத்தான் த்ரோணபுத்திரர், அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டு யுத்தத்தில் வேகமுள்ளதும் கோரமாயிருப்பதுமான வேறொரு வில்லையும் ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பான பாணங்களையும் கையில் எடுத்தார். ராஜேந்திரரே! அவர் பார்ஷதனுடைய வில்லையும் சக்தியையும் கதையையும் த்வஜத்தையும் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்தையும் ஒரு நிமிஷத்தில் அம்புகளால் நாசஞ்செய்தார். வில் அறுக்கப்பட்டவனும் ரதத்தையிழந்தவனும் குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்லப்பட்டவனுமான பார்ஷதன் ஒரு பெரிய கத்தியையும் ஒளிபொருந்தியதும் நூறு சந்திரப்ரதிமைகளுடன் கூடியதுமான ஒரு கேடகத்தையும் கையிலெடுத்தான். ராஜேந்திரரே! மஹாரதரும் வீரரும் கைதேர்ந்தவரும் திடமான ஆயுதங்களை உடையவருமான த்ரோணபுத்திரர் எல்லா ஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ரதத்தினின்று கீழே இறங்காதவனும் வில்லாளியும் தோள்வலிமிக்கவனுமான அந்தப் பார்ஷதனுடைய அந்தக் கத்தியையும் கேடகத்தையும் யுத்தத்தில் பல்லங்களால் [illegible] துண்டாக்கினார். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. பரதகுலச்சிறந்தவரே! முயற்சியையுடையவரும் மஹாரதருமான த்ரோணபுத்திரர் ரதத்தை இழந்தவனும் குதிரைகளும் ஸாரதியும் கொல்லப்பெற்றவனும் சஸ்த்ரங்களால் பலவாறு அடிக்கப்பட்டவனும் அஸ்த்ரங்களால் அறுக்கப்பட்டவனுமான த்ருஷ்டத்யும்னனை (வல்லமையினால்) [illegible] அரசே! வீரரான த்ரோணபுத்திரர் பாணங்களால் அந்தத் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கு முடிவை உண்டுபண்ண முயன்றாரானாலும், [illegible] விட்டுவிட்டுப் [illegible] கொண்டு வேகமுள்ளவராய் [illegible] அரசே! வேகமாகவருகின்ற மஹாரதரான அந்த அஸ்வத்தாமாவினுடைய சரீரமானது உத்தமமான ஸர்ப்பத்தைப் பிடிக்கவிரும்பி விழுகின்ற கருடனுடைய சரீரம்போலாயிற்று. இச்சமயத்தில், பகைவீரர்களைக் கொல்பவரான கேசவர் [illegible] ஜயிப்பவர்களுக்குள் சிறந்தவருமான அர்ஜுனனைப் பார்த்துக் கூறலானார்:

'அர்ஜுனா! [illegible] முயலுகின்ற த்ரோணபுத்திரரைப் பார் [illegible], [illegible] வீர! [illegible] த்ரோணபுத்திரருடைய

வாயையடைந்திருக்கின்றவனும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவனுமான இந்தப் பார்ஷதனைப் பாதுகாப்பாயாக' என்று சொன்னார். மஹாராஜரே! பிரதாபமுள்ளவரான தேவர் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு வீரரான த்ரோணபுத்திரனிருக்குமிடத்துக்குக் குதிரைகளை ஓட்டினார். சந்திரனுக்கொப்பான அந்தக்குதிரைகள் கேசவரால் ஓட்டப்பட்டு ஆகாயத்தைப் பானம் பண்ணுகின்றவைகளைப் போல் மறைந்தன. [illegible] மஹாராஜரே! மஹா[illegible]யான [illegible] தேவகியும் தனஞ்சயனையுடைத்தா[illegible] த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கொல்லும் விஷயத்தில் முயற்சியைச் செய்தா[illegible] ஜனேஸ்வரரே! மஹாரதனான அர்ஜுனன் த்ரோணபுத்திரனாலே அநேகமாயடிக்கப்படுகிற த்ருஷ்டத்யும்னனைக் கண்டு அஸ்வத்தாமாவின்மீது பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். பொன்னலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் காண்டீவத்தினால் அதிகமாய்ப் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளுமான அந்த அம்புகள் அஸ்வத்தாமாவையடைந்து புற்றில் பாம்புகள் நுழைவதுபோல் நுழைந்தன. வேந்தரே! பிரதாபசாலியும் வீரருமான த்ரோணபுத்திரன் கோரமான அவ்வம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் அளவற்ற பலமுள்ள பாஞ்சாலனை விட்டுவிட்டுத் தனஞ்சயனுடைய அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டவனாய் ரதத்திலேறிக்கொண்டு ஒளி சிறந்த வில்லைக் கையில் பிடித்துப் பார்த்தனை அம்புகளால் அடித்தான். அரசே! இடைசமயத்தில், [illegible] ஸஹதேவன் [illegible] பார்ஷதனை யுத்தத்தில் [illegible] மஹாராஜரே! அர்ஜுனனைத் த்ரோணபுத்திரன் அம்புகளால் அடித்தான். [illegible] அர்ஜுனனும் [illegible] பார்த்தன் [illegible] த்ரோணபுத்திரனுக்கு [illegible] அந்த அம்பானது மிக்க காந்தியுள்ளவரான பிராமணருடைய தோளில் விழுந்தது. மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் பாணவேகத்தினால் அடிக்கப்பட்ட [illegible] ரதத்தின் [illegible] [illegible] [illegible] யுத்தத்தில் [illegible] பிறகு, [illegible] பார்ஷதனை [illegible] த்ரோணபுத்திரனை [illegible] ஜயத்தை [illegible] பாஞ்சாலர்கள் உக்கிர[illegible]

மிட்டார்கள். அந்த அற்புத யுத்தத்தைக்கண்டு திவ்யமான நான்குவித வாத்யங்களும் வாசிக்கப்பட்டன. விமானங்களும் தோன்றியது.

மஹாராஜரே! பிறகு, மிக்க காந்தியையுடையவனான கர்ணன் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனைப்பார்த்துக் கோபங்கொண்டு பார்த்தனோடு த்வந்த்வயுத்தஞ்செய்ய விருப்பமுள்ளவனாகி வெற்றியைத்தரக்கூடிய வில்லை வளைத்துக்கொண்டு அடிக்கடி (அந்தப்) பாகசாஸன புத்திரனை தனஞ்சயனை இவ்வாறும் சயநாவிட்டு வாளான தேவனைப் பார்த்து, 'மாதவரே! ஸமசப்தகர்களைக்குறித்தார் செல்லும். [illegible] எனக்கு முக்கியமான காரியம்' என்று சொன்னான். பிறகு, கோவிந்தர் பார்த்தனுடையவார்த்தையைக் [illegible] அதிகமான கொடித்துணிகளுடன்கூடினதும் மனத்துக்கும் காற்றுக்கும் ஒப்பான வேகமுள்ளதுமான ரதத்தை (ஸம்சப்தகர்களைக் குறித்துச்) செலுத்தினார். [illegible] உம்முடைய [illegible] சேனையிலிருந்த இவ்வாறு உம்முடைய ஸைனிகர்களுக்கும் சத்ருக்களுக்கும் பூமியில் இப்படிப்பட்ட அழிவு நேர்ந்தது.

ஐம்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

அரசர்களுள் சிறந்தவரே! பிறகு, கர்ணனுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணக்கூடிய யுத்தமானது மறுபடியும் நடக்கஆரம்பித்தது. யுத்தவீரர்கள் [illegible] களையும் [illegible] களையும் பரிகங்களையும் கத்திகளையும் பட்டஸங்களையும் தோமரங்களையும் [illegible] களையும் புசுண்டிகளையும் [illegible] களையும் ரிஷ்டிகளையும் [illegible] சக்திகளையும் கத்திகளையும் [illegible] களையும் கூர்மையுள்ள குந்தங்களையும் பிண்டிபாலங்களையும் பெரியமாலைகளையும் [illegible] எடுத்துக்கொண்டு ஒருவரையொருவர் [illegible] கள் [illegible] மீனுடைய [illegible] தலைகளையும் [illegible] களையும் [illegible] களையும் ஆகாயத்தையும் [illegible] பூமியையும் ஒலியிற்படி செய்துகொண்டு பகைவர்களை எதிர்த்துச் சென்றார்கள். [illegible] புத்தத்தைத் தாண்டிச் சொல்லக்கருதி அந்த [illegible] கஸாகத்தைத் [illegible] [illegible] புரிந்தார்கள் [illegible] களையும் [illegible] தலைகளையும் [illegible]

திரங்களுடைய சதகங்களையும் அடிக்கப்பட்டு விழுகின்ற காலாட்க
ளுடைய கூகுரல்களையும் எதிர்த்துக் காஜிகினறசூராகளுடையபற
பலவித பாணசப்தங்களையும் கேட்டு யானைகள் மிக பயமடைந்தன;
கீழே விழுந்தன ஸைனிகாகள வாட்டமுறறாகள சபதிக்கின்ற
வாகளும் சஸந்நிரவாஷ்தைத விடுகின்றவாகளுமான அனேக சதருக
களை வீரனை காணனை பாணங்களால பிளந்தான அவன் குதிரைக
ளோடும ஸாரதிக்களோடும் தவஜங்களோடுங கூடின பாஞசால வீரா
களுடைய தேருபகுதிகளை பாணங்களால யமலோகத்துக்கனுபபி
னான யுதகதில மஹா வீரயமுடையவாகளும் தேரசகி பெறறவா
களுட தலவாகளுமான பாண்டவ வீரகளை காணனை எதிர்த்தாடி
வந்து தானது பகுதியும சூழ்ந்துகொண்டாகள பிறகு, காணன
பக்ஷிகளால தானது பகுதியும சூழபபட்ட ஒரு தாமரை ஓடை
யை யூதபதியான ஒருயானை இறங்கி கலகுவதுபோல சதருரு
சேனையை சரமாரியால கலகஙக்கொண்டு அசசேனையில நுழைந
தான ராத்தியன, ரதருருசேனையை எதிர்த்து உத்தமமான விலலை
ந தரித்துகொண்டு கூறமைபுளள அம்புகளாலே (பகைவாகளுடைய)
களேபரை அறுத்துத் தளளினான அவன யானைவீராகளுடன்கூடின
யானைகளையும குதிரைவீராகளுடன கூடின குதிரைகளையும சுறறு
னான தேராலையும ஒரு பாணத்தால தளளினான் பிராணிகள கற
றும உள்ள புராதன கவி கவைபோல தன் காலேபோவது உணர்ந்திருந்தா
லும் ஆத்மகாணனும் பாண்டவனுடன் இவ்வுரைப் பொருத
விஷயமே காணன விஷயமாகவே கூறமையான பாணங்களைபபிரயோகித
தானெனறாலதி மிகாபாவி னால குதிரைகளை அடிபபதிலல கவச
களையணித்த மிகுதியான யானைகளையும காண வியாதியும வயதும
அடித
தான அவன மிமமமடிருகூடாதகளை அடிபபதிலல பாணத
தினலேதான தேரகளை வகிபபதிலிருந்தான பாண்டவாகளையும
ஸருஞ்சயாகளையும பாஞசாலாகளையும உலகத்தில் அடித்தான் ஐயா!
பிறகு, பாஞசாலபுதிரனும • கேகயபுதிரா களும தருல ஸஹ
தேவாகளும யுயுதானனும விராடனாகளாகிய காணனை எதிரதாக
கள யுதகதில வாகளும பாஞசாலாகளும பாண்டவாகளும
முயலுமபோது, யுதகவீரகள யுதகதில உயிரில ஆசையை
விட்டு ஒருவரையொருவர தொடாமலிருந்தாகள. பெரியவரே!
தலல யுதகளாலுமுளளவாகளும கவசமணிதவாகளும தலலபபா
கை களையுடையவாகளும புஷ்பமாலைகளை அணிதவாகளும மஹாபல
சாலிகளுமான மறற வீரகள் யமலோகத்தில அனுபபபட்ட காலத்தண்டம்

போன்ற கை உ ளோடும் உ லக்கை களோடும் பரிகை களோடும் கா ஜித துகளை கொண்டும் யுக்தி கத்தி றனாக ஆழை கு துகளை கொண்டும் அங்கபட்ட பரபடன பலவாகுளை ம நோக துரை கொன்றார்கள பிறகு, வீரர்கள ஒருவரை யொருவர் கொண்டார்கள ஒருவராலொருவர் அடிகபட்டு ழுளை சிதறிக கண்டித்திக்கவும் ஆயுதங்கள கிறவும சரீரங்களால இரத்தத்தைக்கக்கிக்கொண்டு விழுந்தார்கள சிலர் சலஞ்ச ஸழுக்க களால கீறை கபட்டவர்களாக உற்சாத்துடன கூடினவைகளும தந்தங்களால் கறைகளை களும மாதுளம் பழம பிளம்புகளை களு மான வாபத்தளரி ஏ பிரகளவர் களைப்பால திருகுகாகள அரசரே! மறாயுத்தத்தில் மகாபுகவீராகள பரசுகளாலும பட்டசங்களும் களும கதைகளாலும சதிரிகளாலும பிரயடிபால் களாலும கதங்களும் வடிகளாலும தோமரங்களாலும் தெ ஞ்சுகிறார்கள, விலடி னாகள, பிளதகாரகள, அவவாரோ ஸிலகரி தளனிரோகள, கணரக அழுக தாகள; கொலபடார்கள ஒருவரா லொருவராலுவா அடிக கபபட்ட வீரர்கள வெட்டபடும, கமரிட்டதிலுள்ள சிவப பான சாறறை தாகிகொண்டிருக்கினற சிவதக சதனை மாய களோபோல் திகதகதால கனைகபடபடும், உ யிரைரயிழந்து விழுக தாகள் தேர்களால தேர்கள அடிகபடபட்டன யானைகளால யானைகள கொலலபபட்டன காலாட்களால காலாட்கள கொலலப பட்டுவிழுந்தார்கள குதிரைகளால, குதிரைகளும அயிரமாயிரமாக கொலலபபட்டன சாமரங்களும கீலைகளும சூதை களும யானைக குதிகளைகளும மணிதாகளுனை பனைகளும கயி றங்களாலும பல வகளாலும ஆபரணங்களாலும புழங்கபபடப திப பரிபிய விழுந்தன மணிதாகளாலும குதிரைகளாலும யானைகளாலும் நி காகளாலும சிதறபடிகினறவாற வெழுந்து வீரரிகினறவர கருடனை மணிதாகள குதிரைகள யானைகள் சாமரங்கள கடைபட்டதாகவும பாங்கபடார் தேர்களறிந்த வீரரை புகைகளில மணிகாரோபுட பாதிய தீன புட முகங்களுபுட குதிரைகளும் வடிக காரகள, குதிரைவீரர்களில சூரர்கள கொலலபபட்டார்கள பாதாள துதிகளைகள அழகிய சபபாக்களைகளும் கொடிகளுடனும கூடியவைகளாலும சிதறின, மலைகளைபோல சீறிழு வீழுந்தன சாலைகளால பாயந்து யானைகளுடன குதிரை களுடனும கொலலபபட்ட வைகளாலும விரலலபபடுகினறவைகளாலும் ரன குதிகளுடனும் பல வீரருடனார்கள வீரர்களாளவர்களால குதிரை வீரர்களும சாலாட்களாலே மிருகங்கள கொலலபபட்டார்கள குதிரை

வீரர்களாலே காலாட்களுடைய கூட்டங்களும் கொலலப்பட்டு யுத்த தத்தில் படுத்தன. மஹாயுத்தத்தில் கொலலப்பட்ட வீரர்களுடைய முகங்கள் கசக்கப்பட்ட தாமரைமலர்களைபோலவும், சரீரங்கள் நனறாக வாடியிருக்கின்ற மரலைகளைபோலவும் இருந்தன. அரசரே! யானைகள் குதிரைகள் காலாட்களிவற்றின் மிகஅழகிய உருவங்கள், உபயோகமில்லாலை அழுகுகின்ற வஸ்துக்களைபோல், மிகவும் பாகக்கத்தக்காத நிலைமையை அடைந்தன.

அறுபதாவது அத்தியாயம்

(யானைப்போரும் ஸங்குல யுத்தமும்)

அரசரே! 'தருஷ்டத்யும்னனை யானைகளால விரைந்து சொல்லுங்கள்' என்று உம்முடைய புத்திரனால் ஆண்டவப்பட்ட யானைவீரர்கள் குரோத்துடனே பாஞ்சாலனை எதிர்த்துச் சென்றார்கள். பாரத்தரே! பிறகு, யானைப்போரில் ஸமர்த்தியமுள்ளவர்களான ஸலலாக நீழநாட்டுவீரர்களும் தென்னாட்டு வீரர்களும் யானைப்போர்புரிவதில் மிகுந்த கோசலியுள்ளவர்களான அங்கர்களும் வங்கர்களும் புண்ட்ரர்களும் மாகதர்களும் காமரூபிகளும் மேகலர்களும் கோஸலர்களும் மதராகளும் நிஷாதர்களும் கலிங்கர்களும் கவிங்கர்களோடு சேர்ந்து மழைபொழிகின்ற மேகங்களைபோல யுத்தத்தில் பாஞ்சால சேனையின்மீது அம்புகளையும் தோமரங்களையும் நாராசங்களையும் வர்ஷித்தார்கள். தருஷ்டத்யும்னன், எதிர்த்துவருகின்றவர்களும் மதத்தினுடைய லேசத்தினால் மிகக்கொழுப்புள்ளவர்களுமான அந்த யானைகளின்மீது விற்களையும் க்ஷுரப்ரங்களையும் நாராசங்களையும் வர்ஷித்தான். பாஞ்சாலன் பாவுத்தங்களுக்கொப்பான யானைகளில் ஒவ்வொன்றையும் பத்து பத்து பாணங்களாலும் ஆறுஆறு பாணங்களாலும் படிப்படியான பாணங்களாலும் மிகவேகமாக அடித்தான். மேகங்களால் சூரியன் மூடப்படுகிறமாதிரியில் பாணங்களால் நன்கு மூடப்படுகின்ற அந்தத் தருஷ்டத்யும்னனை பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் ஸிம்மநாதஞ் செய்துகொண்டு விற்களை வளைத்துக்கொண்டவர்களாக நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். வீரர்களான சகுலனும் ஸஹதேவனும் திரௌபதீகுமாரர்களும் பாபதரகர்களும் ஸாத்யகியும் சிகண்டியும் வீரியமுள்ள சேகிதானனும், நகுலனும் கைகயர்களும் சூரர்களான சுரியகால்வகளுடனே வீரத்தனஞ்செய்து கொண்டு பிரகாசங்களான மேகங்களின்மீது ஸூர்யகிரணபொழிவதுபோல

அந்தயானைகளின்மீது (பாணங்களை) கார்ப்புறங்களிலும் பொழிந்தனர். மிலேச்சர்களாலே தூண்டப்பட்டுக் கோபங்கொண்ட அந்த யானைகள் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் துதிக்கைகளால் பிடித்து இழுத்துக் கால்களால் துவைத்தன; கொம்பு நுனிகளாலே பிளந்து தாக்கி எறிந்தன. கொம்புகளில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கிற மற்றவைகள் மிகப் பயங்கரமாகக் கீழே விழுந்தன. எதிரில் நிற்கின்ற அங்கனுடைய யானையை ஸாத்யகி உக்கிரவேகத்துடன் கூடின நாராசத்தினால் பிளந்து மர்மஸ்தானங்களில் அடித்தான். அவன் யானையினின்று மேலே எழும்பிக் குதிக்கப்போகின்றவனுடைய மார்பினை [illegible] டைய ஆயுதப்பிரயோகங்களை வஞ்சிப்பதினால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற சீர்மையுள்ளவனுமான அந்த அங்கனுடைய மார்பை நாராசத்தால் அடித்தான். அவன் பூமியில் விழுந்தான். எதிர்த்துவருகின்ற புண்ட்ரனுடைய நடக்கின்ற பர்வதம்போன்ற யானையை ஸஹதேவன் கூர்மையான முனையுள்ள மூன்று அம்புகளால் அடித்தான். அவன் அந்த யானையைக் கொடியையிழந்ததாகவும் பாகனையிழந்ததாகவும் கவசத்தையும் த்வஜத்தையும் உயிரையுமிழந்ததாகவும் செய்துவிட்டு மறுபடியும் அங்கனை எதிர்த்தான். ஸஹதேவனைத் தடுத்து நகுலன் யமதண்டம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற மூன்று நாராசங்களாலே அங்கனையும் நூறு அம்புகளால் அந்த யானையையும் அடித்தான். அங்கன் சூரியனுடைய கிரணம்போன்ற நூற்றெட்டுத் தோமரங்களைப் பிரயோகித்தான். அந்த நகுலன் ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றாகத் துண்டாக்கினான். பாண்டுகுமாரனான அவன் அர்த்தசந்திர பாணத்தால் அவனுடைய தலையை அறுத்தான். அந்த மிலேச்சன் [illegible] அந்த பாகனுடனே விழுந்தான். பிறகு, யானைப்பயிற்சியில் [illegible] அங்கபுத்திரன் கொல்லப்பட [illegible] கோபங்கொண்டு [illegible] பதாகைகளையுடையனவும் அழகிய முகங்களையுடையனவும் [illegible] முகபடாமிட்டிருக்கிற [illegible] யானைகளாலே நகுலனை எதிர்த்தார்கள். மேகங்களோடு [illegible] தாமரைப்பூக்களும் (நகுலனை) கொல்லவிரும்பி அம்புமழைகளையும் தோமரமழைகளையும் பொழிந்தார்கள். மேகங்களால் மூடப்படுகின்ற சந்திரனைப்போல அம்புகளால் மூடப்படுகின்ற நகுலனைப்

பாண்டவர்களும் பாஞ்சாலர்களும் வீரர்களும் மிக்க பயப்ப டுள்ளவர்களாகி நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டனர். பிறகு, அம்புமழைகளையும் ஆயிரக்கணக்கான தோமரங்களையும் பிரயோ கிக்கின்ற ரதிகர்களுக்கு யானைகளோடு அவ்விதமான யுத்தம் நேர்ந் தது. அந்தவீரர்களால் பொன்னலங்காரமுள்ள நாராசங்களால் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட யானைகளுடைய மஸ்தகங்கள் வெடித்தன மர்மஸ்தானங்கள் வெடித்தன, தந்தங்கள் சிதறின, பற்கள் உடைந் தன. ஸைந்யத்தின் நல்ல முனையுள்ள அறுபத்துநான்கு நாராசங் களால் அந்த யானைகளுடைய [illegible] பெரிய யானைகளைப் பாகர்களோடு கர்ணன் [illegible] குந்தீபுத்திரனை ஆனந்தப்படுத்துகின்றவனான [illegible] [illegible] பூமியில் [illegible] தத்தமான [illegible] யானைகளைப் புடைத்தான். பிறகு, கருஷ்டத் யும்னனும் [illegible] புத்திரர்களும் பிரபத்ரகர்களும் சிகண்டியும் [illegible] பெரிய யானைகளைக் கொன்றார்கள். பாண்டவ ஸேனையிலுள்ள [illegible] [illegible] [illegible] மலைகள் [illegible] [illegible] [illegible] மலைகளைப்போல [illegible] வஜ்ராயுதங்களால் [illegible] [illegible] விழுந்தன. பாண்ட வர்களுடைய [illegible] இவ்வாறாக உன்னுடைய யானைகளைக் கொன்று, [illegible] [illegible] பெருகுகின்ற [illegible] [illegible] [illegible] அம்புகளைப் பொழிந் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பாடியும் [illegible] [illegible] சென்றார்கள்.

அறுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

(கௌரவர்கள் [illegible] [illegible] [illegible] அர்ஜுனன் [illegible] [illegible])

பின்பு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அந்தவீரர்களுக்குள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பட்ட [illegible] [illegible] [illegible] பிறகு, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஸேனை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அர்ஜுனனைப் பார்த்து [illegible]

'பாண்டவ! இதோ உன்னுடைய பிராதாவானயுதிஷ்டிரா மஹா பலசாலிகளும் கொலலக்கருதினவாகளும பெரியவிலலில்க கையிற பிடிததவாகளுமான காாதத்ராஷ்டிராகளாலே சீகிரமாக பின தொடரபபடுகிறார பாரத! பாஞ்சாலாகளும சைதயாகளும மாதலயாகளும மஹாதமாவான யுதிஷ்டிரனைப பாதுகாகவண்ணி அதிக வேகமுளளவாகளாக அவனைக கூட வே தொடரகினறாகள பாரத! உலகமுழுமைகளும அரசனும பலசாலியும சுவசமபனனவனுமான இநதத்துரியோதனன, புருஷ்ரேஷ்டரான காண்டீபத்தின கைக கொலலக்கருதி ஸாபபங்களைபோலத தீணடுகினறவாகளும எலலா ஆயுதங்களும ஸமாததாகளும ஸிம்மநாதங்களோ வெளியிடுகினறவாகளும சங்கங்களை முழகுகினறவாகளும சிறந்த பலமுளளவாகளும பெரியவிலலிலபுடைபவாகளும விறகளை உறுகினறவாகளுமான பிராதாகக்களோடுகூடி யானைபபடையுடன யுதிஷ்டிரராஜனைப பினதொடருகிறான் துரியோதனனை சேர்ந்த இநதயானைகளும குதிரைகளும ரதங்களும காலாடகளும, யாசகாகள உததமமான இரதத்தினங்களை விரும்புவதுபோல யுதிஷ்டிரனைப பிடிக்கவிரும்பிச் செலலுகினறார்கள. அபராஜிதனும வலலவனும நகுலனும ஸஹதேவனும யுத்தத்தில இநத நிரனனும அசனியினாலும தடுக்கபபடட தேபோல ஸாதயகியினாலும பீமனாலும தடுக்கபபடடு (இதக ஸைனியாகள) மீணடும் தொடரகினறாகள, பார. காலகாலத்தில கோடிபெருகுங்களை ஸமூஹத்தை அடைவதுபோல இநதமஹாரதாகள அனேகங்களாயிருபபதாலும மறுபடியும காண்டீபத்தை கருத்தாக செலலுகினறார்கள. துரியோதனனுடைய வசத்தைத அடைந்திருக்கின்ற குருதீபுத்திரனான யுதிஷ்டிரனை ம்ருத்யுவின்னவாயைஅடைந்தவனென்றுடஅகனியில் ஹோமம பணணபபடடவனென்றும எணணுகிறான பாண்டவ! தார்தராஷ்டிரருடைய சேனையானது தக்கபடி வகுக்கபடடிருபபதால இதக ஸைனியினுடைய பாணங்களுக்கு இலக்காகாமல இரதத்தும மறைபடடான வீரனும பாணனைவிடுகிறானோ சீக்கிரமாக பிரேரிதனென்றும பிரதிபக்ஷிகளால் சொலலபபடுகிறான. பாண்டவ! பாணங்களாலும பாணங்களாலும தாக்கபபடடவனும தனனுடைய வேகத்தைக் குறைக்காதவனும ஸாயகங்களை விடுகினறவனும ஸாயகங்களை எய்பவனுமான தார்தராஷ்டிரனை யுதிஷ்டிரனுடைய ஸைனியம் தொடருகின்றது. பாண்டவ! பாணங்களாலும பாணங்களாலும தாக்கபபடடவனும தனனுடைய வேகத்தைக் குறைக்காதவனும பாணங்களை விடுகினறவனும பாணங்களை எய்பவனுமான துரியோதனனை தர்மராஜபுத்திரர் தொடருகிறார. பாண்டவ! பாணங்களாலும பாணங்களாலும தாக்கபபடடவனும தனனுடைய வேகத்தைக் குறைக்காதவனும பாணங்களை விடுகினறவனும பாணங்களை எய்பவனுமான துரியோதனனை தர்மராஜபுத்திரர் தொடருகிறார. சிறந்த பலமுளளவனும மஹாதமாவுமான ஸமாதத்தும யுதத்தத்தில ஸமாதியமுளளவனுமான

காணன் சூராகளும மஹாபலசாலிகளுமான திருதராஷ்டிரபுதிரராக ளோடுசோகது யுகததில பாணடவரேஷடரைப பிடிகக கூடிய வலலயிருககிறான பிராபரிகினறவரும யுதததில புகழபபட்ட பலத துன கூடியவருமான அநதப பாரதருகுகு இருகத தாயாகனன மூதலானவாகளாலும மறறவராகளாலும தோலவி உணடுபண்ணப படடிருககிறது பரதரஷடரும பிரபுவுமான தாமராஜா உவா ஸதிலை மிகவும இளைதிருககிறார , பிராமமணருகுரிய பொறு மையில நிலைபெறறிருகிறார , கஷதிரியருகுரிய கொடுமையில நிலைபெறறிருகவிலலை சதருருகளைத தபிகசசெயகினறவரும பாணடுபுதிரருமான இநதயுதிஷடிர ராஜா காணனால பரிரகஷகபப டுகிறார பிராமணனமசயதனைத அனைதநதிடட பாரதத ஜகாப மூளாலலும பகைவரகளை அடகுகுநதிறலபடலாலலுமான பீம சேனன அடிககடி சாஜகு எனறவாகளும மறற சதருகளை கா தகினறவாகளுமான யுதததில ஜயததிலை பிரகாசிககினறவாகளுமான தாததராஷடிரருமை மஹிமமரதததை பொறுதது கொணட டிருததலால மறறை ராஜான யுதிஷடிரர பிரைசகமாட டாரகிறனு கண்ணறுகிறன் பர காகளுள சிறநதவரேன இநதககாணன, 'பாண்டு புதிரனான யுதிஷடிரனுக கெலலுஙகள் ' எனறு மறற பலசாலி களான காதகராஷடிரரகளை ஏவுகிறான பாரதத மறறை தாகள யுதிஷடிர ராஜனை ஸதாணுகாணனெனகிற கதகவினைகடதவரை யாகக கொணட ஆஸதி சலதுகத தினாலும பாசுபதாஸதிரதினாலும நனகு ஏறகினறாகள , மிகபடாதும செலலுகினறாகள

அறுபததிரணடாவது அதயாயம.

(மாதவர் யுதிஷ்டிரருக்கு நேரிந்த அவமானத்தைஅர்ஜுனனுக்குக் கூறிக் கர்ணனது போரையும் பீமனது போரையும் காட்டியது)

பர ரதர ' எனறை பலலனதிமலலி ரதது எனற ராலவர பலசாலி களுமை எனறு சாதிகளை எநத சிறநதகாகுரவரான பாஹ்ரி லிகர, பாஸன வாசகளாகி, பாரபாள கரும ஆரழகின வாரசி பிரிரு கினற புதிஷடிரனை சுறறியிரு எலலாரும இநதயுதஷடிரரைப பினதொரு ராதலால இவர நிகக துனபமுறறிருகிறாரென்றும தாங கககூடாதாக கெடடசிலமைகளை யடைநதிருகிறாரென்றும கான எண ணுகிறாகளா பாரதர ' பரபரவி கருவ பாஹ்ரிகளும பாரபதி யும சிகண்டியும தருஷடதுமனனும பீம சேனனும சதானீகனும

பாஞ்சாலர்களும் எல்லாச்சைதயர்களும் பாரதத்துக்கொண்டிருக்கும்
பொழுதில், யுதிஷ்டிர ராஜருடைய கொடியான, நாகவஸுவைய பா
ணங்களால் மூடப்பட்டுக் காணப்படவில்லை. பாரத! பாரத! இந
தக்காணன், தாமரை ஓடையை ஒரு யானையானது நாசஞ்செய்வது
போல யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை அழிப்பதால் நா
சஞ் செய்துவிட்டான. பாண்டுநந்தன! இப்பொ ன்னைச் சோந்த
ரதிகர்கள் ஓடுகிறார்கள். பாரத! நிந்த மஹாரதர்கள் மூடுமழைபோ
லை பாண, பாண பாரத! இந்தரனுடைய காணஜாலம் பாண்டவர்களால்
அதிகப்படுத்தப்பட்டு துன்பத்தைத் தரும்படி மூடினதை வெளியில்
கொண்டு பாண்டுபுத்திரர்களின் மூர் மூடினார்கள. பாரத! மஹா
வல்லமையுள்ள காண்டீவத்தால் [illegible] பாண்டுநந்தன
னை யும் கூட [illegible] சாரணர்களுக்குப் [illegible]
சிறந்த சிகண்டியுடைய்களையும் சிரந்தவிட்டான. எண்களுக்கு மேல் அதி
காரஞ் செய்கிறதும் பாண்டுபுத்திரர்களுடைய ரதாரிவீரனான
பாண்டுகாண்டீவத்தால் [illegible] துரத்தப்படுகின்ற
பாஞ்சாலர்களை மஹாரதனான இந்தரஞ்சேல துரத்துப்படுகின்றதைப்
போல இருக்கிறார்கள். இப்படிக் காண்டீவ யுத்தத்தால் பாஞ்சா
லர்களின் புத்ர பௌத்ரர்களையும் [illegible] ஜயித்தும் வளர்ந்த
மஹாரதனான பாண்டவன் [illegible] ஸைன்யத்தை
வெகுவாகச் சேலவுகிறான. திரஞ்ஜய காண்டீவத்தால் துரத்தப்படுகின்ற
பாஞ்சாலர்களை மஹாரதனான இந்தரஞ்சேல துரத்துப்படுகின்றதைப்
போல இருக்கிறார்கள். இப்படிக் காண்டீவ யுத்தத்தால் பாஞ்சா
லர்களின் புத்ர பௌத்ரர்களையும் [illegible] ஜயித்தும் வளர்ந்த
மஹாரதனான பாண்டவன் [illegible] ஸைன்யத்தை
வெகுவாகச் சேலவுகிறான. திரஞ்ஜய காண்டீவத்தால் துரத்தப்படுகின்ற
பாஞ்சாலர்களை மஹாரதனான இந்தரஞ்சேல துரத்துப்படுகின்றதைப்
போல இருக்கிறார்கள். இப்படிக் காண்டீவ யுத்தத்தால் பாஞ்சா
லர்களின் புத்ர பௌத்ரர்களையும் [illegible] ஜயித்தும் வளர்ந்த
மஹாரதனான பாண்டவன் [illegible] ஸைன்யத்தை
வெகுவாகச் சேலவுகிறான. திரஞ்ஜய காண்டீவத்தால் துரத்தப்படுகின்ற

சந்திரனால் பிரகாசிக்கின்ற உதயபர்வதம்போல யுத்தத்தில் வெள்ளைக்குடையோடு விளங்குகின்ற கர்ணனைப் பார்த்து! தனஞ்சய! இதோ கர்ணன் யுத்தத்தில் தாக்கப்படுகின்றதும் காந்தியுள்ள நூறுகம்பிகளுள்ளதும் பூர்ண சந்திரன்போன்றதுமான முடியின்மீ துள்ள குடையோடுகூடியவனாக உன்னைக் கடைக்கண்ணால் பார்க்கிறான் யுத்தத்தில் சிறந்த முயற்சியைக் கைக்கொண்டு (உன்னை)நிச்சயமாக எதிர்க்கப்போகிறான். மிகுந்த தோள்வலியுள்ளவனே! மஹாயுத்தத்தில் பெரியவில்லை நடுங்கச்செய்கின்றவனும் அரவங்களைப்போன்ற அம்புகளை விடுபவனுமான இந்தக்கர்ணனைப் பார்! பகைவர்களை வாட்டுகின்றவனே! பார்த்த! இதோ ராதேயன் உன்னுடைய வானரக்கொடியைக்கண்டு உன்மீதில் யுத்தத்தை விரும்பித் திரும்பிவிட்டான் சிறந்தகர்ணன் விட்டிறப்புசக்தி தெருப்பை எதிர்ப்பதற்காக உன்னை வந்து எதிர்க்கிறான் பார்த்தருளு சிறந்தவனே! திருதராஷ்டிர புத்திரனை துரியோதனனை, தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரருக்குத் தீங்கிழைத்தவனும் யுத்தராங்கத்தில் எல்லாயிராயிருப்பவனும் பார்த் புத்திரனுமான சாணனையும், கர்ணனைக்குறித்து மிகுந்த பரபரப்புள்ள மஹாரதனை உன்னையும், காரியம் நிறைவேறினவனை தன்னையும்பார்த்துக் கோபங்கொண்டவனைகவும் தேர்ப்படைப்புடன் கர்ணனைக்காக்கும் கருதியவனைகவும் கலல முயற்சியுள்ளவனைகவும் திருமகிழ்கிறான் கீர்த்தியையும் ராஜ்யத்தையும் உத்தமமான ஸுகத்தையும் விரும்புகின்ற நீ துஷ்டாத்மாவான துரியோதனனின் இவ்வாபத்தினின்றும் முயற்சியிழலை கொல்பார்த்த! தேவஸைன்யங்களில் தேவஸைன்யங்களைப்போல போர்புரிய போகின்றவர்களும் கைபராளிகளுமான பிரஸித்தி பெற்றவர்களுமான உங்களிருவருடைய யுத்தத்தில் எல்லா லோகங்களும் உன்னுடைய பார்க்கிறமனதை பார்க்கட்டும் பார்த்த! பார்த்தருளு சிறந்தவனே! மிக்க தேஜஸ்முள்ளவனை உன்னையும் கர்ணனையும் கண்டு கோபமுள்ளவனை அந்தத் துரியோதனனை நீமல்லி செய்யவேண்டிய காரியத்தை அறியப்போகிறதில்லை பார்தஸாரதி! குருநீபுத்திர! தேஜஸ்முள்ளவனை உன்னையும் தர்மாத்மாவான யுதிஷ்டிரருக்குத் தீங்கிழைத்தவனை கர்ணனையும் பார்த்து இத்தமயத்துக்கேற்ற நம்மை அடுத்த செயல் வேண்டியதுமான காரியத்தைத் தெரிந்துகொண்டு செய் யுத்தத்தில் சிறந்த புத்தியைச் செலுத்தித் தேர்ப்படைகளைக் காப்பவனை ராணனை எதிர்த்துச்செல் பார்த்தருளு சிறந்தவனே! குருநீபுத்திர! வீர! யுத்தத்தில் பலசாலிகளும் சூரர்

மான கேஜஸ்ளளவாகளும் முகங்கியாகளுமான வேறு ஐந்நூறு ரதி
காகளும் ஐயாயிரம யானைகளும் பதினெபிரக குதிரைகளும் லக்ஷம்
காலாட்களும் அடங்கின இதகடபெரும்படையான து ஒனறுசோதது
அகயோகயம் பாதுகாகபபட்டுத துரோணபுததிரரை முன்னிட்டுக
கொண்டு யுதகதில உனனை எதிரதது வருகினறது இரசசேனை
யைச சீககிரமாக நாசஞசெய வலிமைபொருநதியதும் உலகததில
பிரஸிததி பெறறதுமான இநதத தேராபபடையை நாசஞசெயது
சிறநத விலலாளியான ஸுசிதபதிரனிடதில உன் பெளருஷததை
நீயே காட்டிவாயாக பாதாகளுள சிறநதவனே! உததமமான வே
கதததைகைகொண்டு இவனை எதிரநதுசசெல இநதகாணன மிக
கோபங்கொண்டவனாக பாஞசாலாகளை எதிரநதுச செலலுகிறான்
டனைவாகளை வாடடிபவனே! தருஷிடகுமனனுடைய ரதததிறகு
தேராக நிலனுடைய கொடியைக காண்கிறானை நிலன பாஞசாலா
களை நனகு எதிரகபோகிறானென று நீனைகிறாயா பாதாகளுள
உததமனே! பாதாக! உனகதுபரியமான திறமை சொலலுகிறேன்
தாமபுரதிறரும வரசருமான அநதயுதிஷடிரர் கூடமமுளளவராகவும
ஒளியுளளவராகவும்இருகிறார்.பாரத!பிரகத தேஹபலமியுளளவனென்ற
தபபீமன ஸருஞசயராகனுடையசேனையினனுமஸாதயகியனும் சூழப
படடுப படைமுகதில திருமபிவிடடான குநதிபாநதிர! பீமஸேனனும
மதஸயகமாகளான பாஞசாலாகளும கூடமையான அமபுகளா
லே யுகததில இநதகமகளவாகன செயயபடடுகிறார்களை தாதேய
னனுடைய சேனை பான்து பீமஸேனனுடையவெகுதிலை பறபல
அமபுகளால அடிகபபடடு யுகதததினின்று பறகாடடி ஓடி
விடடது பாரதஸ்ரேஷட! பாரதசேனையான து பயிரழிநத பின்
போல ரஞசகுரியபோ காபறமுளள நிம ககதகாலகளை நகபய
மாபிறவு குரதி புகநதார்! புகக செயயவாரனகு கூ கலலவும
ஸாபபடடபோக தேராகனிகளை வனம திருமபியிருபபனமான
பீமஸேனனை பார்
துலலரி தருதிஷடிரனது பாதசேனையானது ஓடி
கினறது .வாஜனை! மனஸள கிறமுளளவரகளும் சிவபபநிற
முளளவரகளும ரபபுநிறமுளளவரகளும வெணணிறமுளளவர
களும கபபுநதிறப பிரதிமைகளாலும சநதரபபிரதிமைகளாலும
சூரியப பிரதிமைகளாலும ஆகாரிகபபடட வரகளான கொடி
களும குடைகளும இதோ சிதறப செயயபபடுகினறன பொன
மயமாபும வெளளிமயமாபும ஜாதரூபமயமாபும வெவவேறு விதமா
யுமிருககினற கொடிசசீ லரதிலை களளபபடுகினறன. யானைகளும

குதிரைகளும் அலைக்கப்படுகின்றன இரத ரதிகர்கள் பயந்தோடாத தன்மையுள்ள பாஞ்சாலர்களால் பறபல வாணமுள்ள பாண்டவர்களால் அடிக்கப்பட்டு உயிரையிழந்து தோள்களினின்று சாய்கின்றார்கள். தனஞ்சய! வேகமுள்ளவர்களான பாஞ்சாலர்கள் கௌரவ சேனையிலுள்ள வீரர்களையிழந்த யானைகளையும் குதிரைவீரர்களில்லாத குதிரைகளையும் ரதிகர்களில்லாத ரதங்களையும் நோக்கி நான்கு பக்கத்தினின்றும் விரைவாகச் செலுத்துகின்றார்கள் பகைவர்களை அடக்குபவனே! புருஷஸ்ரேஷ்டர்கள் பீமசேனனுடைய பலத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டு உயிரில் ஆசையைவிட்டு ஒருவராலும் அவமதிக்க முடியாத பகைவர்களுடைய படையை நன்றாக அடிக்கின்றார்கள். இதோ பாஞ்சாலர்கள் தாக்குகின்றார்கள், சங்கங்களை ஊதுகின்றார்கள், யுத்தத்தில் பாண்டவர்களால் சத்துருக்களை அடித்துத்துரத்தப்பட்டு எதிர்த்துச்செலுத்துகின்றார்கள் ஸவர்க்கத்திலுள்ள பெருமையைப் பார்த்து பாஞ்சாலர்கள் வலிமைபெற்ற க்ஷத்திரியர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு உத்தமமான ரதிகர்களிடத்தில் இதோ பிரவேசிக்கின்றார்கள் ஆயுதமில்லாதவர்களும் வீணாத அஸ்திரங்களையுடையவர்களுமான இரதப்பாஞ்சாலர்கள் ஆயுதம் பிடித்திருப்பவர்களான பகைவர்களுடைய ஆயுதங்களைப்பறித்துக் அவற்றினாலேயே இவர்களைக் கொல்லுகின்றார்கள், தாக்குகின்றார்கள் பகைவர்களுடைய இரதத்த கலைகளும் கைகளும் களைப்படுகின்றன ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் கீர்த்திசாலிகளான எல்லா வீரர்களும் கீழே களைப்படுகிறார்கள் தானது பக்கத்திலும் ஆபத்தை அடைவிக்கப்பட்டது இரத்த துர்யோதனனைச்சேர்ந்த பெரும்படையானது உயிரில் ஆசையைவிட்ட மனமில்லாளிகளான பாஞ்சாலர்களால் தானது பக்கத்திலும் கீழே களைப்படுகின்றது பிரபுவே! பகைவர்களை வாட்டுபவனே! மனோதைரியமும் பராக்கிரமசாலிகளும் மஹா வில்லாளிகளுமான திருபா காண்ண முக்கியமானவர்கள் பாஞ்சாலர்களை தடுக்கிறார்கள் (முயல்கின்றார்கள்) சத்துருக்களை தடுக்கச் செய்பவனே! திருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாக்கிக்கொண்ட வீரர்கள் திரும்பாதவர்களும் பயந்தவர்களும் ஆயிரமாயிரமாயிருப்பவர்களும் பகைவர்களுமான அந்த க்ஷத்திரியர்களை கொல்லுகின்றார்கள். பரந்தபரே! பீமசேனனை திரும்பினவுடனே பறபல விதமான எல்லா ரதங்களும் துர்யோதனனுடைய பெரும் படையும் பெரும்பானமையாக நிறம் மாறிய முகங்களையுடையன வாயின பீமனுலே நாராசங்களால் பிளக்கப்பட்ட இரதயானைகள்

இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்தினால் பிளக்கப்பட்ட மலைகளினுடைய சிகரங்களைப்போலக் கீழே விழுகின்றன. பார்! கணுக்கள் படிந்துள்ள பீமஸேனனுடைய பாணங்களால் அடிக்கப்படுகின்ற இந்தப் பெரிய யானைகள் தம்படைகளையே நாசஞ்செய்துகொண்டு ஓடுகின்றன. பீமஸேனனிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்படுகின்ற இந்தக்கௌரவர்கள் ஆயிரமாயிரமாக ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் விட்டு ஓடுகின்றார்கள். ஓடுகின்ற யானைகள் குதிரைகள் ரதங்கள் காலாட்கள் இவர்களுடைய சப்தத்தையும் கௌரவர்களைத்துரத்துகின்ற பீமஸேனனுடைய சப்தத்தையும் கேட்கின்றவனும் யுத்தத்தில் ஜயத்தினை விரும்பியவனும் பாண்டுநந்தனனுமான பீமஸேனனுடைய விமர்த்தனத்தையும் அடிக்கடி காணத்தெரிந்து கொள்ளுகின்றனன். இதோ *ஸூர்யகேதுபுத்திரனானவன் கோபங்கொண்டு காலதண்டத்தைக்கைக்கொண்டயமனைப்போலத்தோமரங்களைப்பிரயோகித்துக்கொண்டு மதமான யானையோடு பீமனெதிர்த்து வருகின்றனன். கர்ஜிக்கின்ற அவனுடைய இருகைகளும் பீமஸேனனால் அறுக்கப்பட்டுவிட்டன. யானையும் வானம்போன்ற பத்துநாராசங்களால் அடிக்கப்பட்டது. அடிக்கத்திறமையுள்ளவைகளும் கறுத்த மேகக் கூட்டங்களைப்போற் பிரகாசிப்பவைகளும் யானைவீரரால் வீற்றிருக்கப்பட்டவைகளுமான சக்திகளாலும் தோமரங்களாலும் கூட்டங்களாலும் பீமனைப்பீடிக்கின்றவைகளுமான வேறு சில யானைகளும் இதோ மறுபடியும் வருகின்றன. பாரத! [illegible] குமாரனும் பீமஸேனனை யானையினால் எதிர்த்தனன். கஜயானத்துடன் கூடின கோபத்தொண்டு வைஜயந்தியுடன் கூடியுள்ள தொண்ணூறு பாணங்களால் வதைக்கப்பட்டுவிட்டன. ஒவ்வொரு யானையும் பப்பத்து நாராசங்களால் அடிக்கப்பட்டுவிட்டன. [illegible] பார்த்தனை [illegible] பீமஸேனன் [illegible] கொண்டு [illegible] குத்திருப்பினவுடனே, [illegible] மஹாவாருக்கு [illegible] தாக்கு [illegible] புருஷஸிம்ஹனுடைய கோபங்கொண்டவனுடைய [illegible] அடிக்கப்பட்டுவிட்டன. [illegible] பாண்டவர்கள், கடும்பகையை யுடைக்கின்ற [illegible] சந்தியாகாலத்துப்போல அரசர்கள் பார்த்தனை [illegible] விம்மத

* அத்யாயம் 31-வது பக்கத்திற் காண்க.

துக்கு மற்றவர்களுங்கள் கருங்குரல் தும்பிகள் இருதவீரர்கள் பிழைகளுடைய அம்புகளால் பயமுறுத்தப்பட்டு திசைகளிலும் அந்திலாவது ஸைகத தை அடைவதில்லை. அந்த சமயத்தில் பயப்படுகிறதனமையுள்ள அந்த துரியோதனன் விருஷ்நியைப்பார்த்து சொல்லிக் கையிற்கொண்டும் மஹாராஜனை அந்தத் தாராத்த பஷ்டரினைப் பாதுகாத்துக்கொண்டும் சேர்ந்து கூடியவர்களுடனும் சேனாமுளைவ ஞகவும் வீரர்களில் சிரேஷ்டனாகி அவனருகில் செல்லுகின்றான்" என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ புஜ்ஜயர்களுள் அரஜனனை வாஸுதேவரிடத்தினின்றும் இரகசியத்தையும் திடம் பெற்றவனாகையால் டாம்பரமுள்ள மனதும் சேர்ந்திருப்பதாலும் தனக்கு சமமானதாகவும் கூடாதவர்கள் தாசத்தை அடைந்தவனாலும் பிரகாசிக்கிறான். பிறகு சென்று கொண்டிருக்கும் அந்த அபேதபத்ரகஞ்சுகத்தையுடைய கூட்டமான அதில் மிருது வான வெண்மையும் அதிர்ந்தாடுகிறதுமான அந்த மைனையில்லாத சேனாமுகத்தை வளர்ப்பான் பிரஹ்மதத்தனை உத்தம மானவீரனுக்கு கைகளையறுத்து கொடுக்கும் பொருட்டு மேகங்களை அழிப்பதற்கு ஸமர்த்தனான காற்றைப்போலும் சத்ருக்களை அழிப்பதற்கு ஸமர்த்தனாகிய பாண்டவர்களை அந்தஸ்தித்தில் சிறந்த அழகையுடைய பிரஹ்ம புருஷர்களுடனும் அஜாதசத்ரு வை விரும்பி ஸந்தோஷத்தை அடைந்தவனாகி பாருக்கும் ஸமஞ்ஞனை அடைந்தவனாகி அவர்களை நோக்கி மஹாராஜனை பாதுகாத்து கொண்டிருக்கிறவர்களாகிய நீங்கள் அவனை விட்டு விலகாமல் அவனை நோக்கி வேகமாக செல்லுங்கள்" என்று சொன்னார்.

அறுபத்தாறுனூறுவது அத்யாயம்

(தவந்து யுத்தத்துக்காக அசர்கர் எதிர்த்தும், சாணர் சிகண்டியை வெற்றியும், தர்ஷ்ட த்யும்நனுடன் துச்சாஸனன் யுத்தமும்)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்ஜயா! பிறகு சேனையை பாண்டவ புத்திரனை நோக்கி சிருஞ்சயர்களில் சிரேஷ்டனான சிகண்டியானவன் எவனை அடைந்தான்? அவனை அவனுடைய சேனையும் பின்தொடர்ந்து சென்றது? அவர்களுக்கு சண்டமான கோரமான யுத்தமானது எவ்வாறு நடந்தது? ஸஞ்ஜயனே! இவைகளை எனக்கு விவரமாகச் சொல்லுவாயாக" என்று கேட்டான்.

ஜயத்ரதவிருமபின நான் என்னுடைய வீரர்களகொலலபபடடதைக கேட்டு எவவாறு ஜீவிதகிருபபேன்? இபபொழுது அனேகவிதமான வாதத்தையச சொலவதிலலை யாதபயன்? அவாகளுககு அதிருஷ்டமானது முகியமாயிருககினறது ஸஞ்சய! எனனைசசோதவாகள எண்ணசெயதாகள? அதனை எனகுசு சொலவாயாக? எனறுவினவ, ஸஞ்சயன் சொலலதொடஙகினன

"அரசரே! மிகபபுஜபலமுளளவனும பீமனைகளனடு சிறநத பிரதாபமுள்ளவனுமான மமுடைய குமாரன கோபததிலுல சிவநத கண்களுடன பீமஸேனனை எதிரதது செனறான 'குநதீபுதத! நில, நில, என் பாககியமததை இபபொழுது பா இபபொழுது உனனை யமனுடைய வீடடிககு அனுபபபபோகிறேன' எனறு சொலலிகொணடு பீமஸேனனிருககிற அநத இடததிறகுச சென்றான பலசாலியானகாணன பீமஸேனனிடததினினறு திரும்புகினற மமுடைய சேனையைககணடு அதிகமுயறசியோடு அதனை நிலைபெறும படி செயதான நீணடகைகளையுடையவனும காணனும உமது புதிரனுடைய சேனையை நிலைநிறுததி யுததததில கெடடமதய கொணட பாணடவாகளை அபபொழுது எதிரதது செனறான பாண்டவாகளைசசோநத மஹாரதாகள யுததததில விறகளை அசைதது கொணடும பாணங்களை பிரயோகிதது கொணடும ராதேயனை எதிரததாகள, யுததததில ஜயதத்ரனுல விளங்குகினறவாகளான பீம ஸேனனும ஸாதயகியும் சிகணடியும ஜனமேஜயனும சிறநதபலமுடையவனான தருஷ்டதயுமனனும எலலாப பிரபதாகளும புருஷ ரிஷ்டாகளான பாஞ்சாலாகளும மிககபிரதாபமகொணடவாகளாக மமுடையபடையை நானகுபகுகததிலும எதிரதது வநதாகள அரசரே! அவவாறே உம்முடையபோரவீராகள (பாண்டவஸேனையிலுளள) மஹாரதாகளைக கொலலவிரும்பி, சிரமமுடன பாணடவாகளுடைய சேனையை எதிரதது செனறாகள ஆண்மையிற சிறநதவரே! ரதங்களாலும யானைகளாலும குதிரைகளாலும வியாபிகபபடடிரும காலாடகளாலும தவஜங்களாலும நிறைகபபடடிருககினற சேனையானது ஆசசரயமான காடசியுளளதாயிறறு மஹாராஜரே! சிகணடி காணனை எதிரததான தருஷ்டதயுமனன பெருஞ சேனையுடன உம்முடையபுதரனை தூரயோதனனையும துசசாஸனனையும எதிரததான நகுலன விருஷஸேனனை எதிரததான யுதிஷ்டிரன சிதரஸேனனை எதிரததான மனனரே! ஸஹதேவன யுததததில உலூகனை எதிரததான லோதபதி சகுணியையும தரௌ

பதீபுததிராகள கௌரவாகளையும எதிரதாகள யுகதததில மூயறசி யுளளவரும மஹாரதருமான கோணபுததிரா ஆஜனனேயரதிரா தா கிருபா மஹாவிலலாளியான யுதாமனயுவை யுதகதத்தில எதிர தா பலசாலியான்கிருதவாமா உததமௌஜஜனை எதிரதான ஓயா! மிகவேகளவலியமைநத பீமஸேனன தருகுலததிலச நிகதவாகளும ஸேனையுடனகூடியவாகளுமான உபமனயு புததிராகளனைவாகளை யும ஒருவனகமேல எதிரதான மஹாராஜரே! பிறகு, பீஷமரை கொனறவனைநிகண்டி பயமறறவனபோல ஸஞசரிகினறகாணடனை பாணஙகளால தடுதததான பிறகு, தடுககபபடடகாணடனை கோபத திறல உதடுகளமிகதுடிகக, நிகண்டியை மூன றுபாணஙகளால இரண்டுபுருவஙகளுடைய மததியிலும அடிததான அநதபாணங களோத தரிததுகொண்டிருகினற அநதசசிகணனடி மூனறுகிகாரங களோடுகூடின வெளளிமலைபோல விகஸிதாஙகினைன ஸாதகபுததி ரால யுதததில கணரூபடிகபபடட சிநதகவிலலாளியான அநதர சிகண்டி யுதததில கூடமையுளள தொணணூறுபாணஙகளால கா ணனறே அடிததான. மஹாரதனைகாணன, மூனறு பாணஙகளால அநதசசிகண்டியினுடைய குதிரைகளையும ஸாரதியையும் கொனறு ஒரு க்ஷணபபுதததில அவனுடைய கொடியையும நாசஞசெய தான பிறகு, பாஞசாலாகளை வாகிபலவும மஹாரதருமானகண்டி யிருநதபோகபகொண்டு குதிரைகளகொலலபபடட அநத ரதததி னினறு தாளளிகுதிதது காணடனமீது ஒரு சகதியை பிரயோகித தான பாரதரே! காணன யுதததில அநதசசிகண்டியை மூனறு பாணங களால துணடாகிப பிறகு கூடமையுளள ஒனபதபாபாணஙகளால சிகண்டியை அடிததான புருஷபரேஷ்டனசிகண்டி யிகவுமகாயப படுததபபடடுக காணடையிலலினின்று வெளிபபடடுவருகினற பாணஙகளோத தனமீது தாகாமலிருகுமபடி செயதுகொணடி அநத யுதததரஙகததினினறு விலகவாக நடினான மஹாராஜரே! பிறகு, காணன, அதிகபலமுளள காறறுபோது பஞசுகுவியலையட ருது அழிபபதுபோல பாணடவாகளுடைய படைவீராகளை ரதஙகு செயதான மஹாராஜரே! பாஞசாலாகளபுதத்ரனை பிடிகக யப தருஷ்டதயுமனன துசசாஸனனை மூனறுபாணஙகளால நடுமாபபில திருபபி அடிததான பெரியவரே! துசசாஸனன பொனமயமான புஙகமுளளதும உடபபடடதும கறுபபுகருஙகளுளளதுமான அநதபபலலததி னாலே தருஷ்டதயுமனனுடைய இ கணகளை அடிததான பாரதரே! ரோஷமூளளவனன தருஷ்டதயுமனனை அடிசசபபடடுக்கொபப

மூண்டு துசசாஸனனேகுறிதுக கொடிய ஸாஅம்பைபபிரயோகித தான அர்சரே! தருஷ்டதயும்னஞலவிடபபடடு வருகினறி மஹா வேகமுளளஅநத அம்பை உம்முடையபுததிரன் மூனறுபாணஙகளால துண்டாகினனை. பிறகு, ஸவாணலஙகாரஙகளுடனகூடின வேறு பதினறுபலலஙகளாலே தருஷ்டதயும்னனை எதிரதது இருகைகளி லும் மாரபிலும் அடிததான ஐயா! பிறகு, அநதபபாஷ்தன கோபஙகொண்டவனுகி மிகககூரமையுளள ஒரு க்ஷுரபரதிஞல விலலை வெடடினறிநதான் பிறகு, ஜனஙகள பெருஙகூசசலிடடாக பிறகு, உமமுடையபுததிரன அடடஹாஸஞசெயது வேறொரு விலலைஎடுதது தருஷ்டதயுமனனைபபாதுகாகவெண்ணி உம்முடைய புத திரனை தடிததாகள பகைவராகளைவாட டிவரே! பிறகு, அக காலததில, உ மணைசாஙகதவீராகளுகுகு கோபமும மிகக பயஙகரமு மான யுதகமாஞது பகைவரகளோடு நடகதகதெதாடஙகியது. நகுலன, பிதாவினுடைய பகததில நிறகினற விருஷ்ஸேனனை ஐநதுபாணஙக ளாலஅடிதது வேறு ஏழு பாணஙகளாலும அடிததான பிறகு, சூரஞன வருஷஸேனனை சிரிதகினறவனபோலிருகதுகொணடு மிகக கூரமையுளள நாரசததில நகுலனை மாரபில அதிகமாகஅடிததான பகைவரகளை அழிபபவரே! பலசாலியான பகைவனுலை நனறாக அடிக கபபடட அநதநகுலன சததுருவை இருபதுபாணததினாலடிதது அவனுடையஸாரதியையும ஏழுபாணஙகளால அடிததான பிறகு, புருஷரஷ்ரேஷ்டராகளான அவரிருவரும ஆயிரமபாணஙகளால ஒரு வரையொருவர மூடினாகள உமமுடைய பிரணயனது தொழுகபப

அறுபத்துநானகாவது அதயாயம

(ஸங்குல யுத்தம்)

பிறகு, தேரகளையும யானைகளையும குதிரைகளையுமுடைய வர களான பாஞ்சாலரகளும பாண்டவரகளும சருஞ்சயரகளும ஸைந பதியான தருஷ்ட தயுமனனைப பாதுகாகவெண்ணி உம்முடைய புத திரனை தடிததாகள பகைவராகளைவாட டிவரே! பிறகு, அக காலததில, உ மணைசாஙகதவீராகளுகுகு கோபமும மிகக பயஙகரமு மான யுத்தமாஞது பகைவரகளோடு நடகதகதெதாடஙகியது. நகுலன, பிதாவினுடைய பகததில நிறகினற விருஷ்ஸேனனை ஐநதுபாணஙக ளாலஅடிதது வேறு ஏழு பாணஙகளாலும அடிததான பிறகு, சூரஞன வருஷஸேனனை சிரிதகினறவனபோலிருகதுகொணடு மிகக கூரமையுளள நாரசததில நகுலனை மாரபில அதிகமாகஅடிததான பகைவரகளை அழிபபவரே! பலசாலியான பகைவனுலை நனறாக அடிக கபபடட அநதநகுலன சததுருவை இருபதுபாணததினாலடிதது அவனுடையஸாரதியையும ஏழுபாணஙகளால அடிததான பிறகு, புருஷரஷ்ரேஷ்டராகளான அவரிருவரும ஆயிரமபாணஙகளால ஒரு வரையொருவர மூடினாகள உமமுடைய பிரணயனது தொழுகபப

பட்டது. அரசரே! அந்த ஸுதபுத்திரன கௌரவாகளுடையசேனை விரைவாகஓடிவதைகண்டு பின்தொடாந்து பலாதகாரகத்தினால திருப்பினன் வேந்தரே! இந்தச சமயத்தில கஷ்டமானயுத்தமானது நடந்தது. பிறகு, சேனைதிரும்பினவுடனே, சுலன கௌரவாகளைநோக்கித துச சென்மரன் ஐயா! காண்புத்திரனே யுத்தத்தில சுலனைவிட்டு விட்டு விரைபவனாகி ராதேயனுடையசேனையை ரக்ஷிக்கான பெரியவரே! யுத்தத்தில கோபங்கொண்ட உன்னாலே கோபங்கொண்ட ஸஹதேவனாலேயுத்தமுனையில அனேகஅம்புகளால தடுக்கப்பட்டான சிறந்த பிரதாபமுள்ளவனும்ஸஹதேவன அவனுடைய நான்குகுதிரைகளையுங்கொன்று ஸாரதியையும் யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினன் மன்னரே! பிதாவுக்கு ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற உன்னாலே பிறகு வாகனத்தினின்று கீழேகுதிக்கத்த திரிகாத்தருடைய படையைக்குறித்து விரைவாகசசென்றான ஸாத்யகி கூர்மையுள்ள இருபதுபாணங்களால சகுனியைஅடித்தபின சிரிக்கத்தக்கொண்டே ஒருபலத்தினால அவனுடையதலைத்தை வெட்டினான். அரசரே! பிரதாபசாலியான சகுனி யுத்தத்தில கோபங்கொண்டு அந்தஸாத்யகியினுடைய கவசத்தைப்பிளந்து மீண்டும் பொன்மயமான தலைத்தையும அறுத்தான மஹாராஜரே! அவ்வாறே ஸாத்யகி கூர்மையுள்ளபாணங்களால இந்தச சகுனியைத திருப்பிஅடித்து ஸாரதியையும மூன்றுபாணங்களால அடித்தான பிறகு, விரைபவனான ஸாத்யகி இந்தச சகுனியினுடையகுதிரைகளையும் பாணங்களால யமனவீட்டையடைவித்தான பரதாகளுள சிறந்தவரே! பிறகு, சகுனி விரைவுடன குதித்து மஹாதமாவான உன்னுடைய ரதத்தில விரைவாக ஏறிகொண்டான் அந்தசசகுனி, பிறகு, யுத்தஞ்செய்கின்ற ஸாத்யகியினிடத்தினின்று விரைவாக வேறிடத்திற்குச சென்றுவிட்டான அரசரே! ஸாத்யகியோ யுத்தத்தில உம்முடைய படையைநோக்கி வேகத்துடன திரும்பசசென்றான பிறகு, சேனையானது அடிக்கப்பட்டது வேந்தரே! ஸாத்யகியினுடைய பாணங்களால நன்றாகமூடப்பட்ட உம்முடையசேனைகள விரைவாகப பதுத்திகுகளையும அடைந்தன, உயிரையிழந்தவைபோல விழுந்தன. உம்முடையகுமாரனை துர்யோதனன யுத்தத்தில பீமசேனனைத தடுத்தான பீமன லோகோத்தரனை அந்தத்தாயோதனனை ஒருமுகூர்த்தத்தில குதிரைகளையும் ஸாரதியையும ரதத்தையும தவஜத்தையும இழந்தவனாக செய்தான அசசமயத்தில அந்தசசெயகையினால ஜனங்கள ஸந்தோஷமடைந்தாகள. பிறகு, பீம

ஸேனனிடதிலிருகுதண்டான பயததிஞல பீடிகபபடட அதத
தூயோதனராஜன் அதயுததரஙகததைவிட்டு விலகிச சென்றுவிட
டான் பிறகு, கௌரவசேன முழுவதும் பீமஸேனனுகருகில
விரைவாகசசெனறது அதயுததரஙகததில பீமஸேனனகொலல
விரும்பினவீராகளுடைய பெரியசபதம் உண்டாயிறறு யுதாமன்யு
கிருபரைஅடிதது அவருடையவிலலை விரைவாகவெடடினான. சஸ
திரதாரிகளுள உததமரானகிருபா, பிறகு, வேறுவில்லக கையி
லெடுதது யுதாமனயுவினுடைய கொடியையும் ஸாரதியையும் குடை
யையும் பூமியில தளளினார பிறகு, மஹாரதனான யுதாமன்யு ரதத
கோடேயிலகி வேறிடததிறகுச சென்றுவிடடான உததமௌஜ
ஸானவன பயஙகரமான பயஙகரமான பராகரமமூளளவனுமான
கிருதவாமாவை மேகமானது மழையினால மலலையமூடுவதுபோல
விரைவாகமூடினான பகைவாகளை வாடடுபவரே! மிகபபெரிதும்
கொடூரமான அபபடிபபடட யுததம நடநதது அரசரே! அவவித
மானயுததம எனனால முன பாரகபபடட்டதிலலை. அரசரே! பிறகு,
கிருதவாமா யுததததில உததமௌஜஸை விரைவாக மாபில அடித
துத தோகடுவில உடகாரும்படிசெயதுவிட்டான ரதிகாகளுள் சிறந
தவனான அதஉததமௌஜஸை ஸாரதியானவன ரதததோடு போக
களகுதைவிட்டு வேறிடததிறகுக கொண்டுபோனான் வேகதரே!
பிறகு, கிருதவாமா பாண்டவசேனையை எதிரதுசசென்றான துச்
சாஸனனும் சகுனியும் பெரியயானைபடையோடு பாண்டவனைச
சூழநதுகொண்டு கூரமையான தோமரஙகளினால நானகுபகஙக
களிலும் அடிததாகள பிறகு, பீமன கோபமூளளவனான தூயோ
தனனை அனேகஅமபுகளால புறஙகாடடினான மிகவும அடிதது வேகத
துடன யானைபபடைகளை அருகிலசெனறான விருகோதரனை விரை
வாக எதிரிலவருகினற அதயானைபபடையைகணடவுடனே, மிகக
கோபமகொண்டு திவயாஸதிரதைபப பிரயோகஞசெயதான இநதி
ரன வஜராயுததததினால ஆஸுரராகளை அடிபபதுபோல யானைகளாலே
யானைகளை அடிததான பிறகு, யுதததில யானைகளைகொலலுகின்ற
விருகோதரன விடடிறபபசிகளால மரஙகளைமூடுவதுபோலப பாண
ஸமூகஙகளால ஆகாயதைத மூடினான பிறகு, பீமன ஆயிரகணக
காக ஓனறுகூடியிருககினற யானைகளகூடடஙகளைக காறறானது மேகக
கூடடஙகளை நாசஞசெயவதுபோல வேகததுடன நாசஞசெயதான
பொனனாலாகியவிரிபபுகளாலும ரதனஸமூகஙகளாலும மூடபபடட
யானைகள யுததரஙகததில மினனலகளுடனகூடின மேகஙகளபோல

அதிகமாகவிளங்கின மன்னரே! பீமருலே கொல்லடபடுகினற அநத யானைகள விரைவாக ஓடின சிலயானைகள மாடபபிளகபபடடவை களாகப பூமியிலவிழுநதன கீழவிழுநதவைகளும விழுகினறவை களும ஸவாண்ணதநிலை அலங்கரிகபபடடவைகளும சிதற அடிகப படட மலைபோன்றவைகளுமான யானைகளால அசசமயகநில யுகத பூமி விளங்கியது பிரகாசிகினறவாகளும சிறகக இரதநிலைகளை அணிநதவாகளும கீழவிழுநதிருகினறவாகளுமபலாணியமகுறற நதிலை விழுநதிருகினற பிரஹகளபோலறவாகளுமான யானைவீ ராகளாலே பூமி விளங்கிய து பிறகு, யுதகநதில பீமஸனனுடைய அம்புகளால அடிகபபடடகு கபோலமுனைகளும மகரகமபிளகளும அவவாறே தநிகைகய யுகதுநிருகினறயானைகள நாறு நாறுஒழின பாவதம போன்ற சிலயானைகள ரதகதகைகளகிகொணடிம பாய நிலை பீடிகபபடடும அமபுகளால அடிகபபடட அஙகஙகளோடு கூடியவைகளாகிக ரதநாகளால பலவிதமாக வளகூடின மலைகள போல ஓடின. மஹாஸரபபடபடடவைகளும ரதகளநத நிலையும அதிரதாகதிலையும பூரபபடடவைகளும விலவினின்று அமபுகளைவிடபபவைகளுமான பீமஸேனனுடைய பிரயதனமும கண்டேன அநதயுதமஸேனனுடைய பிடிமுறைகளும நாலவிதமான சாமரஞ்சியையும தலநவனியையும சோடடியானது பாயநிலை மல ஜலங்களைப பெருகிகொணடு அதிகமாகஓடின அரசரே! ஒருவனு யிருபபவனும பரநிமானமான பீமஸேனனுடைய அநதரசெயலை யானது (பிரளயகாலகதில) எலலாபபிராணிகளையும ஸமஹரிகினற ருதரருடைய செயலைபோல விளங்கிய து

அறுபதந்தாவது அதியாயம

(ஸங்குல யுத்தம்)

பிறகு, வெணமையான குதிரைகளோடுகூடியதும் நாராயண ரால நடதது பபடடவ துமான உ நநமமான ரதநதில வீறறிருகின்ற ஸாஜ ஜனன மிகுநத காநதியையுடையவனுனன அரசாகளுள சிறநதவரே! அதிகமான யுததமுயறசியுளள குதிரைகளுடனகூடின உம்முடைய அநதசசேனனையை யுதகநதில விஜயன காறறு பெருகுகடலைக கலகுவ துபோலக கலகினான் ஸாவேதவாஹனன அஜாகரதையாயிருக குமபோது,உம்முடையகுமாரனுன துரியோதனன கோபம ஸனடைவ னகவும பாதிசசேனையினுல சூழபபடடவனுகவும விரைவாக எதிரத

துசசெனனு, கோபங்கொண்டுவருகினற யுதிஷ்டிரரை காறபுறததி லும் சூழநதுகொண்டான,பிறகு, எழுபததுமூனறுக்ஷுரபரங்களால அவரை அடிததான குருதீபுததிரரான யுதிஷ்டிரா அசசமயததில அதிககோபங்கொண்டார. அவா உமமுடைய புததிரனமீது முபபது பலலங்களை விரைவாகப பிரயோகிததா பிறகு, கௌரவாகள யுதிஷ் டிரரைப பிடிகக எணணி ஓடிஞாகள பகைவாகளுடைய கெடட எணணததைஅறிநது மஹாரதாகள ஒனறுகூடிக குருதீபுததிரரான யுதிஷ்டிரரைப பாதுகாகக எணணி அவரை வஙகடைநதாகள யுதிஷ் டிரா சிதரஸேனனமீது சரமாரிகளைப பொழிநதா சிதரஸேனனும் மிககோபங்கொணடு குருதீபுததிரரைத தடுதததான அநதத தாமரா ஜா சிதரஸேனனை ஒருமுகூததத்தில புறஙகாடடி ஓடிமபடிசெயது உமமுடைய படையை நானகுபககததிலும கூடமையுளளபாணஙக களால அடிதகா புஜபலமுளளவரே! துரியோதனனை முதனமை யாககொண்ட உம்மைசசோநதவாகள யுதிஷ்டிரரைப பிடிகக எண் ணஙகொண்டு எலலாச்சேனையையும நன்றாக விலகிததளளினாகள முன்னரே அறியபபடட பிரபாவமுளள அநதமஹாரதாகள சோநது வநதிருபபதை அறிநது நகுலனும ஸஹதேவனும பாஞ்சாலனதருஷ் டதயுமனனும் பாண்டுபுததிரரானயுதிஷ்டிரரைப பாதுகாகககருதி ஓடிவநதாகள. அபபோது சூழபபடடவாகளாக யுதிஷ்டிரரைநோக் கி நோில ஓடிவநதாகள பீமசேனனும் உமமுடைய மஹாரதாகளை நாராசஙகளால அடிதது ஓடஙகொண்டு பகைவாகளாலசூழபபடடிருகிற யுதிஷ்டிரராஜனை மீடகவிரும்பி எதிரில ஓடிவநதான சூரியகுமார னும தாமவானுமான காலன வநதிருகின்ற அநதஎலலாமஹாவில லாளிகளையும பெரிதானசரமாரியினால தடுததான அம்புததிரள களால தொடுகினறவாகளும யானைகளைதூண்டிகடதுகினறவா களுமான அநதவீராகள சிறநதமுயறசியுளளவாகளாயிருநதும ராதே யனைப பாரபபதறகுஞ சகதியறறவாகளாயிருநதாகள ராதேயன எலலாசஸஞ்ஞாகளையும் பிரயோகிபபதில ஸமாததாகளான அநத எலலாமஹாவிலலாளிகளையும் பெரியசரமாரியினால தடுததான பல சாலியும் ஸமாததமானஸஹதேவன விரைவாக எதிரிலவநது ராஜ னை துரியோதனனை இருபதுநாராசஙகளால அடிததான சேனை யினஅருகில ஸஹதேவனால்அடிககபபடட அநததுரியோதனன இரதததிலை நானகுபககததிலும நீககபபடடவனாக மதப பெருககுளள யானைபோல விளஙகினன ரதிகாளுள சிறநதவனன ராதேயன் அநத யுததகளதில நனகுகததீட்டபபடட அம்புகளால

மிக அடிகளபபடிருகினற உமமுடைய புதிரனேகணடி மிகக கோபங்கொண்டி அவனுகரு எதிரில ஓடினான. பெரியவரே! அதக காணன அவவித நிலைமையிலிருகினற தாயோதனனைகண்டி சீகிரம் அவதிரதைப பிரயோகிதுப பாண்டவாகளுடைய சேனையையும் பாஞசாலாகளையும் கொனருன் அரசரே! பிறகு, மஹாத மாவான ஸ்ரீதபுதிராஜனுடைய பாணஙகளால ஒனிமலி ளகபப டை யுதிஷ்டிரருடைய படையான து விரைவாக ஓடியது காணனுடைய விலலினினறு விடபட்டவைகளுமம குணகளுளளவைசளுமான பற பலவித பலலங்களுமம அம்புகளும அகாணனாளநிலை ஒனறனமீ தொன்று விழுந்தன. மஹாராஜரே! ஆகாயதில பாயகினறபாண ஸமூகஙகள ஒனமேலொனறு உரைந்ததுகொளவதிலலை நெருப புத தோனறியது ராஜரே! பிறகு, காணன விடபறபுசிகள போலப பந்துதிரைகளிலும செலலுகினறவைகளும பகைவா களுடைய சரீரஙகளை அடைகினறவைகளுமான அமபுகளாலே விரைவாக எதிர்ததடித்தான் அவன் உதமமான புஸிரஙகளை வெளியிடகொணடி செலலுகினறனஙகளால நனறாபபூசபபட்டவை களும இரதினஙகளாலும பொனனணிகளாலும அலஙகரிகபபட டவைகளுமான இரணடுகைகளாலும பிரயோகிகபபான மஹானரே! பிறகு,காணன விலலாதிகு நகளையும பாணஙகளாலனறுகமயஙக செயதுகொணடி தாமராஜரான யுதிஷ்டிரரை மிகவும பீடிதான மஹாராஜரே! பிறகு, தாமபுதிரரான யுதிஷ்டிரர கோபங்கொணடி காணனமீது கூரமையுளள ஐமபது பாணஙகளைப பிரயோகிதார அதத யுதமானது பாணஙகளால உண்டிபண்ணபபட்ட இருளுளள தும் கோரமான காடடிசியுளளதுமாகியது ராஜரே! அபபொழுது (உமமுடைய) சேனையானது தாமபுதிரரால பறபலவிதமானவைக ளும கூரமையுளளவைகளும கழுகிறகுகள பூணடவைகளும சாணை யில தீடடபபட்டவைகளுமான அமபுகளாலும பறபல விதமான அநேகபலலங்களாலும சகதிகளாலும ரிஷ்டிகளாலும இருபபுலகை களாலும கொலலபபடுமபொழுது உமமைசசேரநதவாகளுடைய பெரிய கூகுரல உண்டாயிறறு பரதாகளுள சிறநதவரே! தா மாதமாவான அதத யுதிஷ்டிரர எநதஎநத இடததில குரூரமான பாவையைசசெயுதிருபாரோ அநதஅநதஇடததில உமமைசசேரநத வாகள சிதற அடிகபபட்டாகள. மிககோபமுளள காணனும தாமராஜரான யுதிஷ்டிரரை யுததததில நாராசஙகளிலலும ஆதத சந்திரபாணஙகளிலலும வதஸதநதஙகளிலலும அடிததான பொரு

தவனும் கோபமூளவனும் கோபதநிலை வாயதுடிகின்றவனும் அளவிடமுடியாத பராக்கிரமமூளவனுமான காணன் யுதிஷ்டிரரை அமபுகளால அடிததுகொண்டு எதிரத துசசெனரூன. அநதயுதிஷ டிரரும் காணனபொறபுகமூளள கூரமையான அமபுகளால அடித தார காணன கழுகிறகுகளுடன் கூடியவைகளும சாணைகலலில தீடடபபட வைகளுமான அமபுகளால குருதீபுதநிரரும ராஜாவு மான யுதிஷடிரரை அடட ஹாஸததுடன மாபில அடிததான. அநதக காணனமேல கனமுக ஹிமவகிகபபட அநததநாமராஜ ரான யுதிஷடிரர தொநடிவில உடகாரநது ஸாரதியைபபாரதது, 'இரதயுதநாகநதனவிடடுச செல' எனறு ஏவினர பிறகு, கௌர வாகளனைவரும தாமேரதனராஜனும ஆயவாரிதராகள 'அரசனைப பிடியுஙகள' எனறு நாறபுறஙகளிலுரிருநது ஓடிவநதாகள. அரசரே! பிறகு, பகைவாகளை அழிகமும தனமையுளளவாகளான ஆயிரதெழுநூறு தேகயாகள பாருசாலாகளோடுகூடிக கௌரவா களைத தடுதநாகள அவவாறு கைகலநதயுதநதநில, ஜனஙகளுகக அழிவான நா நேரநதிருநதகும ஸமயதநில, மஹாபலசாலிகளான தூ மேரதனனும பீமனும யுதநதநிறகாக எதிரததாகள

அறபதாரூவது அதயாயம

(கர்ணனுடைய பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்ட யுதிஷ்டிரர் முகாப்பாறப்போனது)

காணனும, முறபடையில நிறபவரகளும மஹாவிலலாளிகளும மஹாரதாகளுமான சேகயாகளோட பாணஸமூகநதநிலை அடிததான. அவன, தனனைந தகிகமும விஷயநதில அதிகமாக மூயலகினறவராக ளான அநதககேகயவீராகளுடைய ஐநநூறு ரதிகாகளை யமனுடைய வீடடிறகு அனுபபிஞன யுதகநதில ராதேயனை மிகவும தாகக மாடடாதவனெனறுகணடு யுதகவீராகள அவனுடைய பாணததி லை கனமுகபபீடிகபபடடவராகளாகப பீமஸேனனை வநதடைநதாக ள அரசரே! காணன தொபபடையைப பாணஙகளால அனேக விதமாகப பினநதுகொணடே ஒறறைததேருடனேயே யுதிஷடிரரை எதிரதது அருகில செனறான பாணஙகளால அதிகமாகபபீடிகபப படடவரும ஸேனைகளுகியிருகமிடதகைகருதிதுச செலபவரும நகுல ஸஹதேவாகளுடைய மதியதததையடைநதவரும வீரரும மெதுவாகசசெலலுகினறவரும பிரஜ்ஞையறறவருமான யுதிஷடிர

ராஜரை ஸமீதபுததிரனுன அநதகனான அஜாதிக சூரியோகன லுகசு ஸனமையைசசெயயும விருபபதநிருனிலை கூமையுளவரனை உததமமான பாணஙகளால அடிதானன அவவாறே, பரிஷிடர ராஜரும ராதேயனை நடுமாரில திருபபி அடிதது மூலா பாணஙகளால (அவனைடைய) ஸாரதியையும தானகு பாணஙகளால தானகு குதிரைகளையும அடிதது சாகுருகளைத தபிகசெயதபினபு வாகனமம ராஜகுமாரகளும சகதரகஷகரகளுமான அநத மஹாரதீ குமாரகளிருவரும பரிஷிடராஜனை விடாலாமலிருகக வேணடுமென று தானனை எதிரதது சாடினாரகள. நடுவனாகவிருவரும அதிக முயறசியுடையவராக அமடமமழைபோல பாணவருஷதை தனிதனி பொழிநதாரகள. பிரதாபசாலியான ஸுதஸோமனால, மஹாரதமாகளும பகைவரகளை அட கடகிணரானவரகளுமான அவனிருவரையும கூமையானமுனையுளள இரணடு பலலங்களால அவவாறே திருபபியடிதானன. காணன கருமமே பனன சிறபுளளவனைகளும மினனலைபோனற வேகமுளளவைகளும கூரதநவாயுளள வைகளுமான பரிஷிடாருடைய சிறநத குதிரைகளை பூரணதில கொனறான. பிறகு, மஹாவிலலாளியான ஸுதஸோமன அடட ஹாஸதுடன வேறொரு பலலதநிலை பரிஷிடாருடைய தலைபபாகையைத தளளினான. பாரதரே! மஹாரதனான அவன அவவாறே நகுலனுடைய குதிரைகளையும கொனறு, பிறகு, சகதேவனுடைய வேறொரு பலலதநிலை வீரனும புதநிசாலியுமான அவனுடைய வில்லையும வெடடினான. குதிரைகளையும தாகுகளையும இழநதவரகளும மிக காயபபடடிதபடட வரகளுமான ஸஹாதாரகளுமான அநத பாணடவரகளிருவருமம புறபொழுது ஸஹதேவனுடைய சகதினமீது ஏறினாரகள. சதருவீரரானை அழிபபவனும அமமாவுமான மதராஜன, அநத யுததகளததில பரதநதையிழநத வராளான அநதபபாணடவரகளிருவரையும நனறி தயையினால பாரதது ஸனபபாதது, 'கானன! குருகுலபுதிரனான தனகுசசயனை நீ ரகஷிதது வேணடும். ஆதலால, தாமராஜனுடன நீ யாதகாயணமபறறி இபபொழுது போயபுரிகிறாயா? ராதேய! நீ கவராமிழநது சஸதிரமும அஸதிரமும குறைநது பாணமும பாணபபிபபடியும அறறு வரதபபும குதிரை களும கனபபடைநது பகைவரின பாணஙகளால மூடபபடட பினறு, பாரதனை யடைநது பரிஹாஸதபிறகுப பாரதவாய' எனறு கூறினான. அபபடிசசொலலபபடடவனும கானன கோபமுளளவனுகக கூமையுளளவைகளும மஹாவீரியமுளளவைகளுமான அமபுகளால

யுதிஷ்டிரரையும் மாதரீபுததிராகளான பாண்டவாகளையும் பீடித்தான். பிறகு, சலயன் உரக்கசசிரிதது, தேரிலிருபபவனும் அதிக கோபமுள்ளவனும் யுதிஷடிரரைக் கொல்வதில உறுதியாயிருப்பவனுமான காணனைப்பாரத்து, 'ராதேய! தார்த்தராஷ்டிரனால எநத ஆஜ்ஞனுகாக நீ எபபொழுதும் வெகுமானிகபபட்டாயோ அநத ஆஜ்ஞனனைக கொல யுதிஷடிரனைகொன்று உனகுளளனபயன்? இவன் கொலலபபட்டால ஆஜ்ஞனன் நிசசயமாக நமது எலலாரதி நாகளையும கொனறுவிடுவான. அநத ஆஜ்ஞனன் கொலலபபடடாலன்றே தாதராஷடிரனுகு நிசசயமான ஜயம அதோ அநத ஆஜ்ஞனனுடைய கொடியானது பிரகாசிகினற சூரியன்போலக காணபபடுகிறது மிக புஜபலமுளளவனே! இதலலவோ பயன? யுதிஷடிரனைகொன்று உனகு எனனபயன? இதோ ஊதபபடுகினற கிருஞாஜ்ஞனருடைய இரணடு சஙகஙகளுடைய பேரொலியும கேடகிறது மாரிகாலதநில மேகதநினுடைய இடிமுழக்கம்போல விலவியுடைய நாணொலியும கேடகிறது காண! இநத ஆஜ்ஞனன அமபுமழைகளால சிறநத ரதிகாளை அழிதது கொண்டு நமமுடைய சேனையனைதையும விழுங்குகிறான யுதத்தில இவனைப பார சூரஞன ஆஜ்ஞனுடைய பினபுறததை ரகஷிகினறவாகளான யுதாமனயுவையும உதமௌஜஸையும பார சூரஞன ஸாதயகி இவனுடைய வடபுறதநிலுளள ஸேஞ ஸமூகததை ரகஷிகிறான அவவாறே தருஷடதயுமனன இவனுடைய தெனபுறதநிலுளளசேனையைப பாதுகாகிறான் பீமஸேனனும் தூயோதனராஜனைக கொலலாமலிருகும்படியும தூயோதனராஜன் விடபடும்படியும செய யுதத்தில பிரகாசிகினற பீமஸேனனால விழுஙகபபடடிருகிற இநத தூயோதனனைப பார இவன் இபபொழுது பீமனிடதநிலினறு விடபபடுவானால மிகபெரிதான ஆசசாயம் உணடாகும் அதிக ஸமசயததை அடைநதிருகினற இநதத தூயோதனனை அணுகிப பாதுகாபபாயாக மாதரீபுதரிராகளையும ராஜஞன யுதிஷடிரனையும கொன்று விடடால பின ?" எனறுகூறினான

மனனரே! வீரயமுளளவனான ராதேயன் இவவாறான சலயனுடைய வாகதையைகேடடு, மறறாயுதத்திலதுரியோதனன் பீமனால விழுஙகபபடடதையுங கண்டு, சலயனுடைய சொலலினால தூணடபபடடு, அரசனிடதநிலுளளபேரவாவால அஜாதசதருவையும மாதரீ

புதந்திராகளான பாண்டவாகளையும் விடுவிட்டு உம்முடையபுதந்திர னைப் பாதுகாபபதறகாக எதிரில ஓடினன்.பெரியவரே! காணன் மதர ராஜனை தூண்டபபட்டவைகளும் ஆகாசததில ஸஞசரிகின்றவை போலிருபபவைகளுமான குதிரைகளோடு (தூயோதனனுடைய அருகில) சென்றவுடன, பாண்டுவினுடைய புதந்திரரும் குருபுதந்திர ருமான யுதிஷ்டிரா வேகமுளள ஸஹதேவனுடைய குதிரைகளோடு யுதததைவிடு விலகிசசெனறார பாணஙகளால கனமுறக காயப படுதபபட்ட அநத யுதிஷ்டிரராஜா வெடகினவாபோல அநதகுல ஸஹதேவாகளோடு விரைவாகந்த தமமுடைய சேனை கயிருகும இடததை அடைநது ரதந்தினினறு கீழ இறஙகிசசி கியமாக படிக கையில படிததா மேனியில தைதிருகின்ற பாணஙகளை விலகிக கொண்டவரும் மனதுகுயாததால பீடிகபபட்டவருமான அநத யுதிஷ்டிரராஜா மனனரகளும வீரகளும பிரதாகளுமான மாதரீ புதிராகளை பாரதது, 'வீரகளே! பீமன குருகுலபிதபிறகு விரைவாகசசெலலுஙகள' எனறுகூடசொலலியபபாரா அநதபபாணடவ கலலலோரும மருவோடொருவா ஸலலாபஞசெயயபிறகு,பாணட னகளான நகுலஸஹதேவாகள பீமஸேனனுடைய சேனையை பாரதது துச சென்றாகள அநதஸிருகோதரரை (அநதநி நதில) மேகம போலக காஜிததுகொண்டு போபபிரிநதுகொணடிருகிறான பிறகு, பகைவாகளை அழிபபவாகளும பலமுளளவாகளும பிரதாகளுமான ரதிக ஸாதயகி னகுலனும தேஜஸஸியான ஸஹதேவனுமாகிய இருவரும வேறுரதததினமீதேறிச சிறநததவேகமுளள குதிரைக ளோடு பீமனபோபபரியுமிடததில சேனைகளோடுசென்று நினறாகள

அறுபத்தேழாவது அத்தியாயம

(அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவை வென்றதும், கர்ணன் பாண்டவஸேனையைத் துன்புறுத்தியதும்)

அரசரே! தரோணபுதிரா பெரிய ரதஸைனியதில சூழபபடடு, பாரததன் ஸனனதமாயிருநதவிடதிறகு விரைவாகச சென்றா வருகின்ற அநத அஸ்வத்தமாவைச சூரனும கண்ணபிரானைத துணையாகக கொண்டவனுமான அர்ஜுனன கரையானது கடலைத தடுபபதுபோலயுததததிலவிரைவாகத தடுததான மஹாராஜரே! பிறகு, கோபங்கொணடவரும பிரதாபசாலியுமான தரோணபுதிரா அர்ஜுனனையும் வாஸுதேவரையும் பாணஙகளால மூடினார பிறகு, மஹா

ரகாகளான கௌரவர்கள் யதேச்சையாகத் தங்களுக்குள் இருந்தவை
ஜனங்களை(பாண்டவர்களை) முடிப்பதற் [illegible]
வுடைந்து போயிருந்தவர்களை [illegible]
தேரை நிறுத்தி [illegible]
மணை [illegible]
வகர்களாகவும் [illegible]
இங்கு [illegible]
னால் [illegible]
யுங்கள் [illegible]
திறந்து [illegible]
திங்குகளிலே [illegible]
னை ஆண்ட [illegible]
னன அந்த [illegible]
ளைப் போன்ற [illegible]
சமர், [illegible]
விலேனினது [illegible]
தான குரு [illegible]
ஆடினபடியே [illegible]
நிருமே. அப்போது [illegible]
தெலை தயான [illegible]
பாதங்களும் [illegible]
தில் வீரர்கள் [illegible]
ஓடிவந்தார்கள். [illegible]
களாலும் வீரர்களின் [illegible]
லபடட [illegible]
லபடட [illegible]
யுத்தபூமியான [illegible]
கோரமானஜனகாசம [illegible]
வைடைய [illegible]
வீழ்ந்தார்கள். [illegible]
ரான [illegible]
யுத்தத்தைப் [illegible]

---

* இரண்டடித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

விரைபவனும் ஜயசாலிகளுள்சிறந்தவனுமான அவனீஅணுகி, ஸ்வர் ணதநிஞல அலங்கரிக்கபபட்ட பெரியவிலலை அசைததுக்கொண்டி, கூமையுளளபாணங்களை நான்குபகததிலும் இறைத்தா. மஹா ராஜரே! மறுபடியும அவா முயனறு ஒருபாணததிஞல பாரததனை மார்பில தயையினறி மிகஅடிததா. பாரதரே! யுததததில அநத தரோணபுதநிரால அதிகமாகஅடிகபபட்டவனும் காண்டீவததை விலலாகக்கொண்டவனும உதாரமானபுதநியையுடையவனுமான ஆஜனன் பாணவாஷங்களினஞல யுததததில பலாதகாரமாக தரோண புதநிரரைமூடி அவருடையவிலலியும துண்டாகினன் விலஅறுக கபபட்ட அநத தரோணபுதநிரா யுததததில வஜாயுதமபோலததாகு கினற ஒருபரிகததைஎடுதது அபபொழுது கிரீடினமீது பிரயோ கிததனா ராஜரே! எநநிலவருகினறதும ஸவாணநதிஞல அலங கரிகபபட்டதுமான அநதபரிகததைப பாண்டவன உரககச்சிரித துகொண்டி உடனே துணடாகினன அரசரே! பாரததனுடைய அம்புகளால அறுகபபட்ட அநத பரிகமானது அபபொழுது வஜ ரதநிஞல அடிகபபட்ட மலைபோலச சிதறிப பூமியில விழுநதது டீஹாராஜரே! பிறகு, கோபமகொணட மஹாரதனான தரோணபுத நிரா பீடகஸனினமீது ஏகமுளள ஐநதிராஸநிரதநைதப பிரயோ கிததா வேநதரே! அநதபபாரதனை பிரயோகிகபபட்ட அநத அஸவதாமாவினுடைய ஐநதிராஸநிரதனைதகண்டி காண்டீவததை எடுததான. பலசாலியான அவன், மஹாஸநிரஞல கொடுகபபட்ட உததமமான அஸநிரதனைஎடுகது ஐநதிராஸநிரதனைத திருபபி அடிதநான். அவன ஐநதிராஸநிரதநிஞல உணடிபண்ணபபட்ட அந தப பாணவலையபபினாது பிறகு ஒருகஷணநநில அஸவதாமாவி னுடையரதததை கனமுக மூடினை பிறகு, பாரததனுடைய அமபுகளால அடிகபபட்ட தரோணபுதநிரா, அபபொழுது அவனை எநிதது அருகிலவநது அவனுடைய சரமாரியிலதுழைநது பாணங களாலே சிறநதபெயரை வெளிபபடுதநிப பிறகு நாறுபாணங்களால கோவிநதரையும் முநநூறுகஷுதரகங்களால ஆஜனனையும் விரை வாக அடிததா பிறகு, ஆஜனன் உம்மைசசாரநதவாகள பாரத துகொண்டிருகும்பொழுதே நாறுபாணங்களால குருபுதநிரை மாமஸதானங்களிலபினைநது அவருடைய குநிரைகளினமீதும ஸாரதி யின்மீதும வில ஞாணினமீதும (பாணங்களை) இறைததான சதகுரு வீராகளைக கொலலுகின்றவனை பாண்டவன் தரோணபுதநிரரை

மாமஸதானங்களில் அடிக்கி அவருடைய ஸாதியை ஒரு பலத்த தினுல தோத்தட்டினின் மு கீழேகளினுன் அதக அஸவிக்காமா தாமே குதிரைகளைபிடிக்கு நடத்திகொண்டு திருஷ்டுஜ்ஜுனா களை அம்புகளால மூடினர். காமம குதிரைகளை தடுத்திகொண்டு பலகுனனையும் எதிர்த்துப போரபுரிந்ததாகிய சுமுசு யுடன்கூடின தரோணபுதிருடைய பாரதவிரமதை வதக புத்தத்தில் ஆசாரிய மாகக கண்டோம அரசரே! புத்தத்தில் கிரௌணிபிணையுடைய அந்தபபராகிரமத்தையும் எல்லா பிராணிகளும்புகழ்ந்தன அவருடைய அவிதமான பராகிரமத்தினுல உம்மைசசேர்ந்த எல்லா யுதவீரர் களும் யுத்தத்தில் வலைபட புகழ்தாகள பருகாடிதினனை விஜயன் வில்லேந்தினவரான கிரௌணபதிதேரால மீறபபட வுடனை, அட்டஹாஸஞ்செயது யுத்தத்தில் கிரௌணபதிடைய குதிரை களின் கடிவாளங்களை கூர்மபரசுவால வினைவர வெவட்டினன அந்த அஸவத்தாமனிடையு தேரைகள பாண்டவத்தினால் கன் றுக பிடிக்கபபடடு ஓடின பரதரே! பிறகு, உமது சேனையி னுடைய கோமான சபரமானது தானனியது ஜயத்தில் விருபப முளளவாகளான பாண்டவர்களை ஜயகுதபபெற்று தானகு பகக்ஷங்களிலும் கூடமையுள்ள பாணஞ்களை பிரயோகிதினனவர களாக உமது படையை தாக்கினர்கள மஹாராஜரே! ஜனங் களுக்கு நாதரே! ஜயத்தினல பிரகாசிக்கின்ற ஸ்ரீகளான பாண் டவர்களால தானகு அக்ஷஹரஞ்களுள்ள உம்முடைய ஸேனை பரும் படையானது, விசித்திரமாகப போராடிகின்ற உம்முடைய குமார் களும் ஸுபலகுமாரனை சகுனியும் தானனும் பாதது தான் டிருக்கும்பொழுதே, அடிக்கடி தனகு வுதிராயபபட்டது. ஜனஸ வரரே! உம்முடைய புத்ரர்களாலே தடுக்கபபடுகின்ற பெரிய சேனையானது தானகுபகாதத்திலும் எண்மடங்குகளாக யுத்தத்தில் நிலைபெறவில்லை மஹாராஜரே! பிறகு, நான்குபகாதத்திலும் மடி கின்ற யுதவீரர்களோடு கூடியதான உமது குமாரர்களுடைய பெரும்படையானது பயகரமும் துனபமுறறதுமாகியது மஹாபல சாலிகளான பாண்டவசேனைவீரர்களால பிடிக்கபபடுகின்ற யுதச சேனையானது ஸுதபுதிரனை நோக்கி, 'நில, நில,' என்று எவ போதும் சொலலபபட்டும் நிலைபெறவில்லை

மஹாராஜரே! பிறகு, ஜயத்தினல பிரகாசிகின்ற பாண்டவர்க ளாலே அதிகமாக அலறும்படிசெயயபபட்டதும் நான்குபகாதத்திலும்

ஓடுகின்றதுமான தன்னுடையதான படையைகண்டு, பிறகு, துரியோதனன அன்புடன் கர்ணனைபபார்த்து, 'கர்ண! பாண்டவர்களாலே அதிகமாக பீடிக்கப்பட்ட நமது பெரிய சேனையைப் பார். நீ நின்றுகொண்டிருக்கும்பொழுதே சேனையானது நான்கு பக்கதிலும் பயததிலை ஓடுகின்றது. மிகக புஜபலமுள்ளவனே! பகைவர்களை அடகுபவனே! இதனை அறிநது செயயதகதகாதைசெய ஆண்மையிற சிறநதவனே! வீர! பாண்டவாகளாலே துரதபடுகின்ற ஆயிரக்கணக்கான யுதத வீராகள யுததததில உன்னையே அழைக்கின்றாகள' என்று சொலலினன காணன, கௌரவம்பொருநதின துரியோதனனுடைய இநத வாததையைகேட்டு, அட்டஹாஸஞசெயதுகொண்டு மதரராஜனைபபாரத்து, 'ஜனேஸ்வர! என்னுடைய புஜவீரியததையும் அஸதிரவீரியததையும் பார். யுதததில பாண்டவாகளையும் எலலாப்பாஞசாலாகளையும் இபபொழுது கொலலுகிறேன் புருஷஸ்ரேஷ்ட! குதிரைகளை கடதது. மதரநாத! ஸம்சயமிலலை' என இநத வாகயததை உரைததான. மஹாராஜரே! பிரதாபசாலியும் வீரனும் அளவிடமுடியாத பராகிரமமுள்ளவனும மஹாபலசாலியுமான ஸுதபுததிரன் இவவாறு சொலலிவிட்டு வெறறியைததரகூடிய புராதனமான சிறநத வில்லையெடுதது நாணேறறி அடிகடி துடைதது,ஸதயததாலும் சபதததாலும் அநத யுதகவீராகளைத தடுதது பரசுராமரால கொடுகபபட்ட ஆஸதிரததைய பிரயோகிததான அரசரே! மஹாயுததததில அநத அஸதிரதினின்று ஆயிரகணகாகவும் லக்ஷக்கணகாகவும் பதது லக்ஷகணகாகவும் கோடிகணகாகவும் கூமை யான அம்புகள வெளிபபட்டன ஜவலிகினறவைகளும கோரமான வைகளும் கழுகிறகுகளால வேகமுளளவைகளாகச செயயபபட்ட வைகளுமான அவவம்புகளாலே பாண்டவசேனை நனறுகமுடபபடுவிட்டது ஒன்றும அறியபபடவிலலை. பிரஜைகளுகு நாதரே! யுதததில சிறநத பலமுளள பாகவாஸதிரததினால பீடிகபபட்ட பாண்டவாகளுடைய, 'ஆ! ஆ!' எனனும் ஒலியானது மிகுதியாகத தோனறியது அரசரே! புருஷஸ்ரேஷ்டரே! நாறபுறததிலும் ஆயிரகணகாக விழுகினற யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் மனிதாகளாலும் பூமியானது மிக நடுகமுறறது வேகதரே! பாண்டவர்களுடைய பெரும்படையானது நான்குபகக்தில்லும் கொலலப்பட்ட அவைகளாலே முழுதும் வயாகுலமடைநததாகி

யது. யுத்தம் செய்பவர்களுள சிறநதவனும் புருஷர்களுள் உத்தம னும் பகைவர்களை ததபிகசசெயகின்றவனுமான் அநதக கர்ணன் ஒருவனே புகையறறநெருபபுபோலப பகைவர்களை எரிததுக கொண்டு பிரகாசிததான். அவனுல கொலலபபடுகின்ற அந்தப பாஞ சாலாகளும் சைதயாகளும், காடு எரியும்போது யானைகள ஆங்காங்கு மயஙகுவதுபோல மயக்கமடைநதாகள. புஷருஷரேஷடரே! புருஷ ரேஷடராகள பலததிறகுத தகபடி அலறினர்கள. மனனரே! தீனமாக அலறுகின்றவாகளும போமூனையில பயநதவாகளும் அத னல ஓடுகினறவாகளும நானகுபககததிலும நடுஙகுகிறவாகளுமான அவாகளுடைய தீனஸவரமானது, பிரளயதில பிராணிகளுடைய சபதமபோல அநதசசமயதில தோனறியது ஐயா! ஸரீதபுதநிர னுலே கொலலபபடுகினற அநதயுததவீராகளைகண்டு திரயகஜாதி யில தோனறிய எலலாபபிராணிகளும் பயமடைநதன. யுததத தில ஸரீதபுதநிரனுல கொலலபபடுகின்ற அநத ஸருஞசயர்கள பிரஜனுயறறவாகளாகி யமனுடைய நகரதில பிராணிகள யமனை அழைபபதுபோல அடிகடி ஆஜானுனேயும வாஸுதேவரையும் அழைததாகள காணனுடைய அம்புகளால கொலலபபடுகின்ற அவாகளுடைய சபதததைககேடடும் அநதயுததததில பிரயோகிகபபட்ட மஹாகோரமான பாகவாஸதிரதததைகண்டும, பிறகு, குருதீ புதநிரனுன தனனுசயன வாஸுதேவரைபபாரதது, 'கிருஷனை! மிக புஜபலமுளளவரே! பாகவாஸதிரதநினுடைய விகிரமத தைப பாரும் இநத அஸதிரததை யுததததில ஸவவிததாலும் நாசனுசெயயமுடியாது மாதவரே! மஹாயுததததில வீரயதில யமனுகொபபானவனும் பயஙகரமான காயதததைசசெயபவனும் கோபமூளளவனுமான ஸரீதபுதநிரனைப பாரும அடிகடி குதிரை களை நடதத்கொண்டு அவன எனனை அடிகடி பாகவிரன. அவ னுடைய யுததததில நான ஓடகூடியவனுகமாட்டேன் மனிதன் பிழைததிருபபானுகில யுததததில வெற்றிதோலவிகளை அடைகி றன. ஹருஷீகேசரே! மரிததவனுகு நாசமேயொழிய ஜயமேது? இநதகாணன யுததததில மதயானை சூரியனைபோலப பிரகாசிக கிறன. கோவிநதரே! ரதததைத நிருபபும. உயிரோடிருபபவன் மஙகளஙகளைக காண்கிறன்' எனறன.

அறுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

(யுதிஷ்டிரர் பாசறைக்கு வந்ததையறிந்த கண்ணபிரான் பீமனைப் பகைவரையெதிர்க்க ஏவித் தாம் அர்ஜுனனுடன் யுதிஷ்டிரரிடம் வந்தது.)

கௌரவரே! 'யுததததைவிட்டு ரததுடன் சீகிரமாக விலகிசெலலும்' என்கிற அநத ஆஜ்ஞையுடையவாதததையைககேட்டு வீரரான ஜஞாததனா, 'நன்ருக எதிரகின்ற கௌரவாகளைத தாநகு வதறகு இவனலலவே போதுமான திறமையுடையவன' என்று பயஙகரமான பராககிரமமுளளபீமனைப பகைவாபடைககு எதிரில நிறுததி, யுததததில காணனை ஸரமததை அடையும்படி செயவிககும் பொருடடும மஹாதமாவான பாததன இளைபபாறுவதன்பொருட டும் யுதிஷ்டிரராஜரைபபாபபதன்பொருடடும யுததரஙகதததைவிடடு விலகிசசெனறரா வாஸுதேவா அர்ஜுனனைபபாரத்து, 'குரு ஸரேஷ்ட! அரசா நான்குபககததிலும் காயபபடித்தபபடடிருககி ரூர. அவரைக களைபபாறசசெயதபிறகு காணனைக கொலவாய' என்று கூறினர பிறகு, தனஞசயன் அரசா பாணஙகளால பீடிக கபபடடிருஙகிரரென்பதைககேடடு, 'விருஷ்ணி வம்சததில உதிதத வரே! நிடமான என்மனமானது அரசரைபபறறிப பரிதாபததை அடைகிறது போம், போம்' என்று பலவாரக வாஸுதேவரை ஏவினன கேசியை அழிததவரும விருஷ்ணிகளை ஸுதோஷிகசச செயபவருமான அநத வாஸுதேவா அர்ஜுனனுல துணடபபடடுக கோரமான காடசியுளள யுததத்தினினறு சீகிரமாக ரததுடன் விலகிசசெனறரா. தாமராஜரைப பாரகவேணடுமென்கிற எண ணததோடு குருதீபுததிரனை அர்ஜுனன செனறுகொண்டே சே னையைப பாரத்தான அவவிடதில தமயனரைக காணவிலலை பாரதரே! நாண்கழறறிவிடபபடட கொடிய விலலுளளவனும் பகை வாகளால அவமதிககத தகாதவனும சூரனும் சூராகளை ஸுதோஷிக கச செயகின்றவனும் இடகைகையினலும் பாணஙகளைப பிரயோகிபபவ னும குருதீபுததிரனுமான தனஞ்ஜயன், துரோணபுததிரரோடு போர புரிநது,யுததததில இருதிரலும் ஸஷிககமுடியாத குருபுததிரரான அரவததாமாவைத தோலவியடைவிதது, செயயமுடியாததும் பெரியுமான வீரசசெயகையைச செயதபிறகு தன்சேனையைப பார்த்தான். சூரனை ஸவயஸாசி படைமுகததில நின்று நன்ருகப போபுரிகின்ற சூராகளை ஸுதோஷிகசச செயதுகொண்டும் தன்

னுடைய தேராளிகளைப பிரவிததமான அவாகளுடைய மூந்தின செயகைகளால புகழநதுகொண்டும் அவாகளைப்படையில நிலைபெறறி ருபபவாகளாகச செயதான். கிரீடியானவன் அஜமீடனுடைய வம் சததில தோன்றியவரும் பிராதாவுமான யுதிஷ்டிரரைக காணமல விரைவாகப பீமனை அடைநது, 'அரசருடைய விருததாநததைமென்ன? இபபொழுது அவா எஙகே இருககிறா ?' எனறு வினவினான். பீம ஸேனன், 'தாமபுததிரரும் அரசருமான யுதிஷ்டிரா காணனுடைய பாணஙகளால அஙகஙகள மிகத தவிகசசெயயபபடடு இவவிடததி னினறு விலகிச சென்றுவிடடா ரமபபடடு ஜீவிததிருகக லாம்' எனறு மறுமொழிகூறினான் அாஜனன், 'அபபடி இருககு மானால புருஷரேஷடரான யுதிஷ்டிரருடைய விருததாநததைத அறிதறகாக நீ சீகரமாக இவவிடததினினறு போ அரசரான அநதத தாமநநதனா நிசசயமாகக காணனால பாணஙகளால நனகு அடிககப படடுப பாசறையைககுறிததுச சென்றுவிடடா பலசாலியான யுதிஷ்டிரா யுததம நடநதுவரும்போது துரோணரால ஆயுதங களால நன்றாக அடிககபபடடும் அநத ஸமயததில ஜயததை ஏதிர பாரததுககொண்டு உறுதியாக நினறா ; துரோணராலும் கொலலப படவிலலை மஹானுபாவரும் பாண்டவாகளுள சிறநதவருமான அநத யுதிஷ்டிரா இபபொழுது யுததததில காணனால ஸமசயதைத அடையுமபடி செயயபபடடுவிட்டா பீம ! இபபொழுது அநத யுதிஷ்டிரரை அறியவேண்டி விரைவாகசசெல நான பகைவாகளு டைய கூடடஙகளைத தடுதது துகொண்டு நிறகபபோகிறேன' என்று சொனனான பீமஸேனன, 'மஹாநுபாவ ! பரதாகளுள சிறநத வரான யுதிஷ்டிரராஜருடைய விருததாநததைத நீயே அறி அா ஜனன ! நான போனால சததருவீராகள எனனைப பயநதவனெனறு சொலலுவாகள' எனறு சொன்னான பிறகு, அாஜனன பீமஸே னனைப பாரதது, 'ஸமசபதகாகள எனனுடைய எதிரபபடையில நிற கினறாகள. இபபொழுது இவாகளைக கொலலாமல இநதச சதது ருககூடடததினிடையிலிருநது விலகிச செலவதறகு என்னால முடியாது' என்று சொனனான பிறகு, பீமஸேனன அாஜனனைப பாரதது, 'பாணடவாகளுள சிறநதவீர ! எனனுடைய வீரியததையே கடைபபிடிததப போரில எலலா ஸம்சபதகாகளையும் எதிரததுப போபுரிவேன. தனஞசய ! நீ போ' என்று சொன்னான தனஞச யன் பகைவாகளுடைய மததியில ஸகோதரனான பீமஸேனனுடைய வாக வாகதகையைககேட்டு, கௌரவ ரேஷடரான யுதிஷ்டிர

ரைப் பார்ப்பதற்குச் செலபவனுகி அப்பொழுது விருஷ்ணிகளுள் சிறந்தவீரான மாதவரைபபாரத்து உரைகலானுன். 'விருஷ்ணி குலத்தில உதித்தவரே! மன்னரைபபற்றி என்மனம் அதிக வருத்த மடைகிறது ஹருஷீகேசரே! இந்தஸேனுஸமூதாயத்தை விடுங்க குதிரைகளை நடத்தும் கேசவரே! அரசரான அஜாதசத்ருவைப பாக்க விரும்புகிறேன்' என்முன். ஸ்ரீமந நாராயணஸவரூபியான வாஸுதேவா அர்ஜுனனுடைய வசனத்தினுல அந்த ரத்தத்தை செலுத்தினுர பிறகு, தாசார்கரனவருளளும் சிறந்தவரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணா குதிரைகளை நடத்திங்கொண்டே பீமரனபபாரத்து, 'பீம! இந்த உன்னுடைய செயலையானது இபபொழுது ஆச்சரியகர மன்று பிருதையின்புதர! (நாங்களிருவரும) போகபபோகிறோம். சத்துருகளுட்டங்களை நீயே கொலவாயாக' எனறுசொன்னர.

அரசரே! ராஜேந்திரரே! பிறகு, ஹருஷீகேசர எதிரியின் படையில பகைவாகளை அடங்குகிறவனுன பீமஸேனனை இருக கும்படிசெய்து விருகோதரனுன அவனிக குறித்து யுத்தத்தைப பறறின விஷயங்களைச சொலலிவிட்டுக கருடனுககொபபான குதி ரைகளாலே மிகக விரைவுடன அரசரான யுதிஷ்டிரா இருக்கு மிடத்திறகுச சென்றர. பிறகு, புருஷ்ரகளுள சிறந்தவாக களான அவவிருவரும்சென்று, தனித்துப படுத்திருகின்ற அர சரை அடைந்து அந்த ரத்தத்தினின்று கீழேஇறங்கி அவருடைய இரண்டு சரணங்களிலும் வந்தனம்செய்தாகள மஹாராஜரே! இவவிதம் உமதுஸேனையைகொனறு போரகளம் விட்டுச சென்றவரும் சஸத்திரங்களால காயபபடுத்தபபட்டு ரகத்தத்தால நனைந்தவருமான அவவிருவரும் (யுதிஷ்டிரரை) வந்தனம்செய்து கைகுவித்து நினறனர கிருஷ்ணாஜுனாகளிருவரும் க்ஷேமமுளள வரும் புருஷஸ்ரேஷ்டருமான அந்த யுதிஷ்டிரரைகண்டு இந்திர னைபபாரத்து அஸவினீதேவாகள புகழ்வதுபோல ஸங்தோஷத்தினுல புகழ்ந்தாகள. யுதிஷ்டிரராஜரும, அஸவினீதேவாகளைபபாரத்து ஸசியன புகழ்ந்ததுபோலவும் ஜமபனெனகிற மஹாஸுரன கொல லபபட்டவுடன இந்திரனையும் விஷ்ணுவையும்பாரத்து பருகஸபதி புகழ்ந்ததுபோலவும் அவவிருவரையும்கண்டு புகழ்ந்தர சத்துருபட டனங்களைஜயிபபவரும புருஷஸ்ரேஷ்டரும் சத்துருகளைத்தவிக கச செயபவருமான அந்த யுதிஷ்டிரர, காணன மாண்டதாக எணணி பீதியை அடைந்து அசசமயத்தில ஸங்தோஷத்தால தழுதழுத்த வாகுடன் கூறலானர.

அறுபத்தோனபதாவது அதியாயம்.

(அர்ஜுனன் கர்ணனைக் கொன்றுவிட்டானென்கிற பிரமத்தினால் யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தது.)

பிறகு, யுதிஷ்டிரா, அருகில் வாதிருகின்றவர்களும் விசால மான சிவந்த கண்களையுடையவர்களும் பாணங்களால் நான்குபகங களிலும் நிறைக்கப்பட்ட அங்கங்களையுடையவர்களும் ரகததினால் நன்றாக பூசப்பட்டவர்களும் படைமுகத்தில் செலலுகின்ற நரஸ ரேஷ்டர்களுமான கிருஷ்ணார்ஜுனர்களைக்கண்டபினவரும்வர்களிடத ததை உரைக்கலானார். பிறகு, யுதிஷ்டிரா சோதிருகின்ற கேசவரை யும் அர்ஜுனனையும் பார்த்து யுததத்தில் காண்டீவத்தை விலலாகக் கொண்ட அர்ஜுனனால் கர்ணன் கொலலப்பட்டானென்று எண்ணி னார். பரதர்களுள சிறந்தவரே! குந்திபுதிரரான யுதிஷ்டிரா சத துருக்களைக் கொலபவனும் அர்ஜுனனைப புன்சிரிபபை முனனிட்டுக கொண்டு புகழ்கின்றவர்களிடத்தில், மனதுக்கு மிகவும் இனிமையான ல வார்தத்தையினால் அவர்களை இருவரையும் துதித்தார். யுதிஷ்டிரா, 'தேவகீபுத்திரரே! கலவரவா? தனஞ்சய! உனக்கு கலவரவா? மஹாரதனை கர்ணனைக்கொன்று காயப்படுத்தப்படாதவர்களாகவும் க்ஷேமமுள்ளவர்களாகவும் இருக்கின்ற புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான உங கள் இருவர்களுடைய தர்சனமும் எனக்கு மிகவும் பிரியமானது யுத தத்தில் ஸர்பம்போலிருப்பவனும் எல்லாசஸ்திரங்களிலும் கை தேர்ந்தவனும் கருதராஷ்டிர புத்திரர்களினால்களுக்கும் மூர்க்கச செலலுகின்றவனும் ஸுகத்தைக்கொடுப்பவனும் கவசம்போலிருப்ப வனும் விருஷ்ணியனும் விலலாளியான ஸுஷேணனும் பாது காக்கப் பட்டவனும் மஹாவீர்யமுள்ளவனும் பரசுராமரால் அஸ்திர வித்தையில் (தோசசியை அடைந்தது) அனுமதிகொடுக்கப்பட்டவ னும் எவர்களாலும் ஜயிக்க முடியாதவனும் எல்லா ஜனங்களுள ளும் சிறப்புற்றவனும் உலகத்தில் பிரஸித்திபெற்ற ரதிகனும தாத ராஷ்டிரர்களைக் காப்பாற்றுகிறவனும் படைமுகத்தில் செல்பவனும் பகைவர்களுடைய சேனைகளைக் கொலலுகிறவனும் சத்துருக்கள் டைய கூட்டத்தை அடிக்கின்றவனும் துரியோதனனுக்கு ஹித த தைச்செயவதில் பற்றுள்ளவனும் நமக்குத்துக்கத்தை உண்டுபண்ணு வதின்பொருட்டு முயல்கின்றவனும் மகாயுத்தத்தில் இந்திரனுடன் கூடின தேவர்களாலும் அவமதிக்க முடியாதவனும் தேஜஸினாலும் பலத்தினாலும் நெருப்புக்கும் காற்றுக்குமொப்பானவனும் பாதாளம் போலஆழ்ந்தஇருதயமுடையவனும் நண்பர்களுக்குச்சந்தோஷத்தை

விருத்தி பண்ணுகிறவனும் எனது சினேகிதர்களுக்கு யமனுபிருந்த வனுமான கர்ணனே மகாயுததத்தில கொன்று, அஸுரனைகொன்று வந்த இரண்டு தேவாகள்போலப பாகுகியவிசேஷ்ததால நீஙகள இரு வரும் என் அருகில வந்தீாகள மஹா பாகுபலமுளள மாதவரே! ஆர்ஜுன! தருஷ்டதயும்னன் பார்த்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே நான் பயமறறவனுன அஙதகாணனேஜி கோரமான யுதததைச செய்தேன். எலலாபபிரஜைகளையும் கொலலும் விருபபதிஜல கோபம்கொண்ட யமன்போன்ற அஙதகாணனுல என்னுடைய கொடியும் அறுக்கபபட்டது. இருபகததிலிருந்த ஸாரதிகளும் கொலலப்பட்டாாகள. யுயுதானன் திருஷ்டதயும்னன் நகுலஸஹ தேவாகள வீரனுன சிகண்டி தரௌபதிபுதிராகள மஹாதமாவான சததரு இவாகள பாதததுகொண்டிருகுகும்பொழுதே நான் குதிரை களை இழநதவனுகச செயயபபட்டேன். மஹா பாகுபலமுளள வனே! மஹாவீரியமுளளவனுன காணன இநத அனேகம் பகைவா கூட்டஙகளைவென்று மஹாயுததததில முயலகினறவனுகி எனனே யும் ஜயிததான யுததவீராகளுள சிறநதவனே! காணன் எனனே யுதததில ஸம்சயமிலலாமல ஆஙகாஙகு அவமதிதது பின்தொடா ந்து கடிமையான சொறகளைப பலவாறு உரைததான் தனஞசய! பீமஸேனனுடைய பிரபாவததிஜல ஜீவிகிறேன இநத விஷயத தில அதிகமாகச சொலவதிஜல என்னபயன்? *நான்அவனை ஸஹிப பதறகுச சததியமறறவனுக இருகுகிறேன். தனஞசய! எவனிடததி னின்று நான் பதினமூனறு வருஷமாகப பயஙகொண்டு இரவில உறகுகததையும் பகலில ஸுகததையும் ஒருஸமயமதிலும் அடைய விலலையோ, எவனுடைய பகையோகூடி நான் என்னுடைய மர ணததை அறிநது, † வாதரீணஸபக்ஷிபோலத தவிததுக கொண் டிருநதேனே அநதகாணன எனஜல எவவாறு யுதததில நாசம் செயயதகுகவனுவான்என்று நெடுநாளாக நான்சிநதிததுகொண்டிருந தேன. தனஞசய! அதறகு ஸமயம்வநதுவிட்டது குநதீபுதிர! விழித துக்கொண்டிருகுகும்பொழுதும் உறஙகிகொண்டிருகுகும்பொழுதும் காணனேயே நான் நினைகிறேன். ஆஙகாஙகு இநத உலகததைக காண மயமாயவிடடதாகப பார்கிறேன். தனஞசய! காணனிடததிலபயந தவனை நான் செலலுமிடஙகளிலெலலாம் காணனேயே எதிரில நிற கின்றவனுக காண்கிறேன் பாரத! அபபடிபபடடநான் யுததஙகளில

* வேறு பாடம † கறுதததுழுதும சிவநததிலியும வெளுததசிறகு முளள ஒருவகைபபறவை

ஒடாதவனை அந்த வீரனுலேயே குதிரைகளுடனும் ரதத்துடனும் கூடினவனுகத தோலவியடைவிகபபட்டி உயிரோடுவிடபபட்டேன் யுதத்தத்தில பிரகாசிக்கின்ற அவனுல இபபொழுது இவவாறு அடிக கபபட்டிருக்கிற எனகு உயிரினுல என்னபயன? மறுபடியும் ராஜ யதநினுல யாதுபயன்? முன் யுதகத்தில பீஷ்மரிடத்தினின்றும் கிருபரிடத்தினினும் துரோணரிடத்தினின்றுங்கூட அடையப படாத (துனபமானது) யுதத்தத்தில மஹாரதனை ஸ்ருதபுதநிரணிடத தினின்று என்னுல இபபொழுது அடையபபட்டது குருதீபுதநிர! அபபடிபபட்ட நான் உன்னை விஞ்ஞபிகிறேன் நிகரற்ற நிறமை யமைந்த காணன் உன்னுல கொலலபபட்ட விதத்தை முழுதும எனகு உரைபபாயாக யுதத்தத்தில இந்திரனுகொபபான பலத்தை யுடையவனும் பராகிரமத்தில யமனுகு நிகரானவனும அவவாறே அஸ்திரங்களில பரசுராமரபோனறவனுமான அந்தக காணன் உன் னுல எவவாறு நாசஞ்செயயபபட்டான்? அரஜுன! மஹாரத னென்று பிரஸித்திபெறறவனும எலலாயுத்தங்களிலும் ஸமாத்த னும எலலாவிலலாளிகளுளளும் எபபொழுதும் சிறந்தவனும் *புதநி ராகளுடனகூடின தருராஷ்டிரனுலே உணணிமித்தமாகவே பூஜிக கபபட்டிருந்தவனுமான அந்தக காணன உன்னுல எவவாறு கொல லபபட்டான்? அரஜுன! புருஷஸ்ரேஷ்ட! எபபொழுதும் தருத ராஷ்டிர புதிரனைசசோந்த போஷீராகளினைவரும எந்தக காணனை யுத்தத்தில உனகு மூருதயுவாக எணணுகிறாகளோ அவனை உன்னுல எவவாறு யுத்தத்தில கொலலபபட்டான்? புருஷாகளுள சிறந்தவனே! குருதீபுதிர! அவன் உன்னுல நாசஞ்செயயபபட்ட விதத்தை எனக் குச சொலவாயாக. புருஷ்பபுலியே! சிங்கத்தினுலை நிருவனகிற மானு டைய தலையானது கவரபபடுவதுபோல நண்பாகள பாராதுகொண் டிருகும்பொழுதே உயரத்தூகபபட்டிருந்த அந்தக காணனுடைய தலையானது உன்னுல கவரபபட்டது மனிதாகளுகு ரதனங்களால நிறைந்தவனடியைக கொடுகக எண்ணங்கொண்ட காணன யுத்தத் தில உனனைக கவாந்துகொளளவிரும்பி உனகாக எலலாத்திகுகு கூரிலும ஸஞ்சாரம் செயதான அந்தக காணன் எவவாறு உன்னுல இபபொழுது கொலலபபட்டான்? துராதமாவான கர்ணன் உன்னுல யுத்தத்தில கொலலபபடடுப பூமியில படுத்திருகிறானு? ஸ்ருதபுதநி ரனை யுத்தத்தில கொன்று உன்னுல எனகு இபபொழுது சிறந்த நன்மைசெயயபபட்டதா? காவமூளளவனை ஸ்ருதபுதநிரன் ஸ

* 'ஒருசொல விடபபட்டது'

தோஷ்ததோடி உனனிமிததமாக எலலாததிசைகளிலும் சுறறிவர தான் 'சூரனெனகிற எண்ணமுளளவனை அநத ஸ்ரீதபுததிரன் யுததததில எதிரதது உன்னை கொலலபபடடானை? உனனிமிதத மாக யானைகளோடிம பசுகளோடும் குதிரைகளோடும் கூடின சிறநதராஜயததைப பகைவாகளுககுக கொடுக்கவேண்டுமெனகிற எண்ணஙகொண்டு உனனை யுததகளததில போபுரிநத பாபபுத்தி யுள்ள காணன உன்னை கொலலபபட்டானை? அபபனே! சௌய மதததினை நிதியம் மயஙகினவனை தூயோதனனுடைய பிரீதி யின்பொருட்டுக கௌரவாகளுடையஸபையில தன்னைபபுகழநது கொளளும் பாபியான காணன் உன்னை இபபொழுது கொலலப பட்டானை? ஸ்ரீதபுதிரன் (உனனை) எதிரதது, விலலினின்று விடு படடவைகளும் உன்னை பிரயோகிக்கபபட்டவைகளும் இரும்பினை செயதவைகளுமான அமபுகளால பிளகக்பபட்டுப புழுதிகளில படித திருககிறானை? தாரதராஷ்டிரனுடைய இரண்டு கைகளும் முறிகக பட்டனவா? அபபா! கொழுபபுளள எனன தூயோதனனை மகிழ விபபதறகாக, 'நான் எலலாபபாண்டுபுதராகளையும் கொலலபபோகி றேன், பலகுனனையும் கொலலபபோகிறேன்' எனறு மயகக்ததி னால அரசாகளுடைய மததியில எபபொழுதும தன்னைபபுகழநது கொண்டிருநதானை, அநதக காணன, 'ஓ! தரௌபதி! நீ பதிகளை இழநதவள பாண்டவாகள நிருதிகக்ததகவாதள' எனறு ஸபை யின் மததியில (நமது) பிரியையான திரௌபதியைக குறிதது சொலலியதும் கொடியதும் பலவிதமாயுளளதுமான வசனமானது உன்னை வீணைகசெயயபபட்டதா? பகைவரைத தாஙகுகிறவனும் தூயோதனனுடைய காயததில மிகபபறறின புதியையுடையவ னும் 'யுததஙகளில உகரமான வேகமுளள தனஞசயனை நான கொலலுமவரையில காலகளை அலமபுகிறதிலலை' என்று கோரமான விரதததைப பன்னிரண்டுவாஷகாலம தரிததவனும் மஹாதமாவு மான காணன நிசசயமாகச ததுருவலலனை? பலகுன! யுதததில அவனைககொனறு அவனுடையவிரதமானது உன்னை இபபொழுது நாசஞசெயயபபட்டதா? துஷ்ட புதியையுடையவனை எநதக காணன ஸபையில குருவீராகளின மதியில தரௌபதியைப பா தது, 'ஓ! கருஷ்ணையே! மிகுதாபபலாகளும பதிதாகளும பலதை இழநதவாகளுமான பாண்டவாகளை நீ ஏன விடுகிறாயில்லை?' என்று சொனனானை, எநதக் காணன உனனிமிததமாகவே, 'நாம கிருஷ்ண னைகூடப பாரதனைகொலலாமல இஙகு திரும்பி வரபபோகிற

திலலே' எனறு பிரதிஜஞைசெய்தாஜே பாபபுததியையுடையவஞன அநதக கர்ணன அம்புகளால நன்குபிளக்கபபட்ட சரீரததையுடைய வஞகப படுததிருக்கிறஞ? ஸருஞசயாகளுக்கும் கௌரவர்களுக் கும் எதிரதல நோநதபோது நோநத இநத யுததமானது உனஞல அறியபபட்டதா? (அநதயுததததில) எவஞல நான் இவவிதமானநிலே மைஙய அடைவிக்கபபட்டேஜே அநதத துராதமாவானவன உன் ஞல இபபொழுது கொலலபபட்டானஞ? ஸவயஸாசியே! காண்டீவததி னின்று விடுபட்டவைகளும் ஜவலிகின்றவைகளுமான பாணஙக ளால மிகக மநதபுததியுளளவஞன அநதக காணனுடைய குண்டலங களுடன கூடியதும் ஒளிபொருநதியதுமான தலையானது யுததததில சரீரததினினறு உனஞல நன்றாக அறுகபபட்டதா? வீர! பாணஙக ளால நனறாக அடிகபபடடிருகிற நான காணனுடைய வதததின பொருட்டு உனனே நினைததததாகிய சனனுடைய தியானமானது காண னுடைய மரணததிஞல இபபொழுது உன்ஞல ஸபலமாகச செயயப பட்டதா? அகஙகாரததிஞல நிறைநத அநதததுரியோதனன எநதக காணனேபபினபறறி நமமை எரிகக எணணஙகொண்டிருகிறாஜே அநதத துரியோதனனுககு நலல ஆதாரமாயிருநத அநதக காணன் உனஞல பராகரமததை வெளியிட்டு இபபொழுது நாசஞசெயயப படடானஞ? எவன முறகாலததில ஸபையின நடுவில கௌரவர் களுககு நேரில நம்மை, 'எளஞபபதாகள' எனறு சொனனஜே கெடட புததியையுடையவனும பொறுமையுளளவனும ஸுதபுத திரனுமான அநதக காணன யுததததில அருகில நெருஙகி உன்ஞல கொலலபபடடானஞ? மஹா பலசாலியே! துராதமாவான எநத ஸுதபுததிரன, 'சகுனியே! சூதாடடதிஞல ஜயிககபபடடிருக கினற கருஷ்ணையை இஙகு அழைததுவா' என்று அனுபபினஜே மநதபுததியுளளவஞன அநதக காணன பலாதகாரமாக இபபொழுது கொலலபபடடானஞ? மஹாதமாவே! அலபபுததியுளளவனும அாதத ரதனுக எனனுபபடடவனுமான எநதகாணன உலகததில சஸ திரதாரிகளுள மிகக சிறபபுறறவரான் பிதாமஹரைத திககாரம செயதாஜே அநதகாணன் உன்ஞல இபபொழுது கொலலபபட டானஞ? பலகுன! கோபததிஞல உண்டானதும வஞசனையாகிற காறறிஞல தூண்டிவிடபபடடதும் எபபொழுதுமே எனனுடைய ஹருதயததில இருபபதுமான இநத நெருபபை 'என்ஞல இபபொ ழுது யுததததில எதிரதது அநதகாணன கொலலபபடடான்' எனறு சொலலி இபபொழுது தணியசசெயகிறாய' என்று கூறினார.

எழுபதாவது அத்யாயம.

(அர்ஜுனன் தன்னுடைய யுத்தத்தின் வரலாற்றைக் கூறிக் கர்ணனுடைய வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தது.)

தாமஸிலரும் கோபங்கொண்டவருமான அரசருடைய அந்த வசனத்தைக்கேட்டு அதிரதனும் மஹாதமாவும் தீரஸ்வபாவமுடையவனும் முடிவிலலாத வீரியமுளளவனுமான ஜிஷ்ணுவானவன், பொறுமையிலலாதவரான யுதிஷ்டிரரைப்பாத்துக கூறலானான 'குருதீபுதநிரரே! அளவிடமுடியாத பராக்கிரமத்தையுடையவனும் அதிரதபுதநிரனும் மிகக்கொடையாளியுமான அந்தக காணன், துரோணா கொலலப்பட்டதையும தாததராஷ்டிராகள ஆழந்த கடலில உடைபட்ட மரக்கலம்போல மதிமயக்கமுறறவாகளாகவும் சதருகளே ஜயிபபதில உதஸாஹத்தை இழநதவாகளாகவுமிருபபதையும் அறிநது, பிறகு ஸஹோதரனபோல விரைபவனுகவும திருதராஷ்டிர புதிராகளைக கரையேறறிவிடுகிறவனுகவும யுததத்தில ரதத்தோடு எனனை விரைவாக எதிர்த்துவநதான அரசரே! நான இபபொழுது ஸம்சபதகாகளோடு போர்புரிநதுகொண்டிருக்கும ஸமயத்தில, என் மூனனிலையில, குருசேனைக்கு முன்பாகத்தில செலலுநத்மையுளள அஸ்வத்தாமா ஸாபபங்களபோலவிளங்குகிற பாணஸமூகங்களை இறைத்துக்கொண்டு விரைவாகத் தோனறினா. மிகக சூரரான அந்த துரோணபுதிரா எனனுடையதவஜத்தின நுனியைபபாத்து அனேக ரதிகாகளுடைய கூடடங்களை ஏவினா. நான அவாகளுள் ஐநூறு ரதிகாகளையும் கொனறு, காஜிகன்ற துரோணபுதரரை அடைநதேன் மஹாதமாவான அந்தத்துரோணபுதிரா, அந்தச சேனையினமத்தியில, ஸ்வாதியை அடைநதிருக்கின்ற சுக்கிரன போலப பறபலவிதமாயும் விசித்திரமாயுமிருக்கிற பாணஸமூகங்களை இறைத்துக்கொண்டு ஸமானனை எனனையும தடுத்தா அவா என்மீது கழுகிறகுகளுடன கூடியவைகளும பூமியில பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான பாணங்களை நானகுபக்கத்திலும பிரயோகித்து யுதமத்தியில அதிசீக்கிரமாகத தடுத்துப பிறகும் எனமீது பாணஸமூகங்களைப பிரயோகித்தா அந்த மஹாரதருடைய நாணகயிற்றையிழுத்ததலும் இழுத்து அம்புகளையெய்ததலும் காணப்படவிலலை. அவா அம்புகளை எடுப்பவராகவாவது விலலில பூட்டுபவராகவாவது விலலை அசைப்பவராகவாவது இழுப்பவராகவாவது அமைப்பை விடுப்பவராகவாவது காணப்படவிலலை. இடக்கையினாலோ வலக்கையி

ஞலோ எதனலை எயகிறுரென்பதும் காணபபடவே இலலை. ஆசாயரைபபோல நான்குபகததிலும் மிகக ஆசசரியத்ததைக காட்டிககொண்டு யுததபூமியில சுறறிவநதா. கண்களுககு விஷ மாயிருபபதும் பகைவாகளுடைய உயிரை வாஙகுகினறதும் பாணஸமூகஙகளால எலலாத திகுகுகளையும் நிரபபுகினறதுமான மஹாதமாவான பிராம்மணதமருடைய விலலானது எபபொழு தும வளைநது கொளளவடடம்போலிருநதது பிறகு, வீரரான தரௌணியானவா விரைவாக அஸதிர பலததிலுல காலமேக மானது மாரிககாலததில நீரைபபொழிவதுபோலக காதுவரையில கனறுக இழுததுவிடபபடட பலவேறு அம்புததிரளகளைப பிரயோ கிததா அவா ஐநது பாணஙகளால எனனையும கூமையுளள ஈநது பாணஙகளால வாஸுதேவரையும அடிததா நான் ஒரு நிமிஷ நேரததுககுளளாக கலல முனையுளளவரளும ஸவாணமயமான கட டுகளுளளவைகளுமான பாணஙகளால அவரை அடிததேன. கன றுக அடிகபபடடவரும ரதததை இழநதவருமான அநததருோண புததிரா தம்முடைய ரததததிலுளள ஸாமகரிகளஎனனுலுழிகபபட்ட தையும அஸதிரஙகள ரகததததிலுல பூசபபடடதையும பாரதது கொணடே காணனுடைய தேரபபடையில துழைநதா பிறகு, யுத தததில அவமதிகபபடடதும யுதவீராகளுழிகபபடடதும ஓடி கினற யானைகூடடஙகளோடு கூடியதுமான சேனையைகண்டு, நாசஞசெயயுநதனமம பொருநதினவனுன காணன் விரைபவனுகிப பிரதானாகளான ஐமபதுரதிகாகளோடுகூடி (எனனை) எதிரதது வந தான நான் அவாகளை நாசஞசெயது காணனைததுரததிவிடடு உம்மைப பாரப்பதறகாக விரைவுடன வநதேன் விம்மமததைக்கண்ட பசுகளைபோல எலலாபபாஞசாலாகளும் காணனைகண்டு பயமடை கிறாகள பருதாபுததிரரே! திறகபபடடிருநதகிறபமஹனுடைய வாயை நோகுகிசசெலவதுபோலக கர்ணனை எதிரதுசசென்று பிரபததிர காகளெலலாரும் பயமடைநதிருககிறாகள அநதசசேனைக கூட்டங களைககரையேறறுவிபபதறகாகபபோகபபோகிறேன பாகுகியதிலுல உமமை கூடிமமுளளவராகப பாரததேன பாரதரே! இபபொழுது இநத யுததத்தில காணபடிவினையாகில நான ஸுநதபுததிரனைக கொலவேன வாரும் யுதததறகாக நிசசயததுடன்கூடினவா களும் யுதமசெயவதில விருபபமுளளவாகளுமான எனனையும ஸுநதபுததிரனையும இபபொழுது பாரும். பாரதரே! ராஜகுமாரா களான ஆறுயிரம்பிரபததிரகாகள பெரிய மீனினுடைய வாயை

அடைந்தாறபோலக் காணனுடைய வாயை அடைந்து ஸ்வாகதலோ கதத்தை அடைவதின்பொருட்டு யுத்ததில மூழ்கிவிட்டாகள். இபபொழுது அவாகளை யுத்ததினின்று விடுவிபபதறகும் எலலா விதத்தாலும் ஸுதபுதிரனை கொலவதறகும் போகபபோகிறேன். மஹானுபாவரே! அரசாகளுள சிறந்தவரே! பிறகு, விஸதாரமாகப் பகைவாபடையை எதிாத்துகொண்டு இந்திரன் விருத்தாஸுரனை போபுரிவதுபோலச சிறந்தவீரனை ஸுதபுதிரனை எதிாத்து நான் யுத்ததில போபுரியபபோகிறேன இபபடி இருக்கும் ஸமயத்தில நான் இபபொழுது ஸுதபுதிரனை வெலலும் விஷயத்திலும் அவவாறே அரசனை துரியோதனனை வெலலும் விஷயத்திலும் இன்னும் எனனை எதிாத்துப போபுரிய விரும்புகிற வாகளவிஷயத்திலும செயயவேண்டியதைச செயயச சகதியுளளவனாயிருகிறேன. அரசரே! அரசாகளுள சிங்கம்போன்றவரே! பந்துகளோடு சோந்திருபபவனும் பலாத்காரமாக போபுரிகின்ற வனுமான காணனை இபபொழுது நான் கொலலாமல போனால செயத பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேறறுதவாகளுக்கு எந்தக்கஷ்டமான கதி உண்டோ அந்தகதியை நான் அடையகடவேன உம்மிடமிருந்து விடைபெறறுக்கொள்ளுகிறேன யுத்ததில எனக்கு ஜயத்தைக் கூறும் தாக்ஷாயணியாகவும் பீமனை விழுங்கபபோகிறாகள. ராஜரிஷேடரே! ஸுதபுதிரனையும் ஸேனையையும் அவவாறே எலலாப பகைவாகளுடைய கூட்டங்களையும் கொலவேன' என்றுசொன்னான

எழுபதேராவது அத்யாயம

(கர்ணன் மாளவில்லை யென்றறிந்த யுதிஷ்டிரர் அர்ஜுனனை நிந்தித்துக் காண்டீவத்தைக் கிருஷ்ணனிடம் கொடுக்கசசொலலியது)

அளவுகடந்தவலலமையுடையவரும் காணனுடைய பாணங்களால மிகத்தவிக்கசசெயயபபட்டவரும் குந்தீபுதிரரும் அரசருமானயுதிஷ்டிரா, காணன் ஸௌகரியமாயிருகிறானென்பதைககேட்டுப் பலகுணன் விஷயத்தில கோபங்கொண்டு அவனிடபபாதத்துப பின்வரும் வாகயத்தை உரைககலானார். 'பலகுண! நானும் பீமஸேனனும் மாதரீபுதிரராகளான நகுலஸஹதேவாகளும் வாஸுதேவரும் ஆகிய நாங்கள காணனால ஜயிககபபட்டோம். காணனிடத்தினின்று உண்டான பயத்தினால இந்த வாஸஸ்தானத்தை இழந்து மறுபடியும் கானகஞ் சென்று தவம்புரிவோம். அல்லது, தார்தராஷ்டிராகளுக்குத

தொண்டுசெயவோம்' என்ரூ கோபததிஞல கண்கள் மிகச்சிவந்த தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர் பீபதஸுவைடபாதது இவ்வாறு சொலலிவிட்டு மீண்டும் அவனிடததில கூறலானூ 'மன்னவ! 'காணனே எநிததுபபோபுரிவதறகு நான ஸமாததனலலேன' என்று இநதவசனம் தவைதவனததில நன்கு சொலலபபடடிருந தால, பிறகு, நாங்கள ஸமயததுககுதநகபடி காயததைசசெயது அவவாறே ராஜயததை உபேக்ஷிததிருபபோம் அபபடிபபட்ட நீ யுத தததில காணனுடையவதததையும் அவவாறே கௌரவசேனையில பாதியைககொலவதையும் என்னிடம பிரதிஜஞசெயது என்னைப பகைவாகளுடைய மததியில கொண்டுவநது யாது காரணததிஞல உயரதனாகபப பூமியில போடடுப பொடிசெயதாய? பாதத! ஸத யத்துடன் அனுஸரிததிருநது வாஸுதேவரோடு ஸதயததின்மீது ஆணையிடடுச் சொலலியவாதததையாகிய நம்முடைய ஸதயததைப பயனறறதாகச்செயதாய. பலகாலததில பூததமரததை வெட்டினாய. மூர்கக! நீ அபகீரதிகளால நனகு மூடபபடடிருககிறாய. ஆ ஜுன! நீ ஆதததமிலலாத பேசசை உடையவன ஸாதுவலலே. பயஙகராகளான எலலாவீராகளுளளும் பயஙகரஞயிருக்கிற பீமனை விட்டு, ஸுதபுதரானை கொலவதறகாக நீ ஏறபடிததபபடடாய மநதபுததியுளளவனான நீ பிறநது ஏழாவதுநாளில, 'புண்யாதமாவும், இநதிரனுககுக குருதியிடததில பிறநதவனுமான இநத ஆஜுனனே அனேக யுததஙகளில ஜயமடையபபோகிறான்' என்று ஆகாயததில கூறியவாககு வீணைபபோயவிட்டது 'உததமமான தேஜஸுளள இநதபபாண்டவன் தேவாகளுடைய கூடடஙகளையும் எலலாபபிரா ணிகளையும ஜயிககபபோகிறான் இவன மதரர்களையும் களிஙகதேசத தில பிறநதவாகளையும் அஸுராகளையும் ஒன்றுசோநதிருக்கின்ற ராக்ஷஸாகளையும் ஜயிகசபபோகிறான், பூமண்டலம் முழுமையை யும் நிசசயமின்றி ஜயிககபபோகிறான், கௌரவாசளையும் ஜயிககபபோகி றான், தன்னைசசோநதவாகளுடைய கூடடஙகளையும் ஜயிககபபோகி றான், இவனைககாட்டிலும் சிறந்த விலலாளியானவன் உண்டாகப போகிறதிலலே இவனை ஜயிசகிறவன் ஒருவனும் முன் உண்டானது மிலலே; இனி உண்டாகபபோவதுமிலலே. குருவினிடததினின்று முறையோடு எலலா விததைகளையும் நன்றுகசகறறவனும் ஜிதேந் திரியனுமான இநதபபாததன் விரும்பினால எலலாபபிராணி களையும் தன் வசததில இருக்கும்படிசெய்வான். ஓ! குந்தி! உன்னுடைய மஹாதமாவான இநதபபுததிரன் காநதியினால சந்திர

னுக்கும் வேகத்தினால வாயுவுக்கும் நிலைத்திருப்பதனால் மேரு வுகும் பொறுமையினால பூமிகும் தாபத்தினால அக்னிக்கும் ஐஸ் வாயத்தினால குபேரனுகும் சௌர்யத்தினால் இந்திரனுக்கும் ஜயத்தி னால விஷ்ணுவுகும் ஒப்பானவன் அதிதிக்கு மஹாதேஜஸ்வியான விஷ்ணுதோன்றியதுபோல (உனக்கு இவன்) தோன்றியிருக்கிறான். உனகு ஆனந்ததை உண்டுபண்ணுகிறவனான இந்த மஹாத்மா தன்னைச்சோந்தவாகளின் ஜயத்தின்பொருட்டும் பகைவர்களுடைய வதத்தின்பொருட்டும் தோன்றியிருக்கிறான்' என்று ஆகாயத்தில ஒரு வாகானது சதஸ்ருங்கபாவத்தின் சிகரத்தில தபஸ்விகள்கேட் டுகொண்டிருகும்பொழுது உரைத்தது இப்பொழுது இவ்வித மாயிருக்கிற நீ அவ்விதம் ஆகவில்லை தேவாகளுங்கூட நிசசயமா கப பொய்சொலலுகிறாகள அவ்வாறே உன்னை எப்பொழுதும் புகழ்கின்ற மறற ரிஷீஸ்வராகளுடைய வாதத்தைகளாக கேட்டுத் தாயோதனனுகு நான் கீழ்ப்படியாமலிருந்தேன். நீ காணனிடத் தினின்று உண்டான பயத்தினால பீடிகப்பட்டவனென்பதை நான் அறியேன். பாரத! விஸ்வகாமாவினால உண்டுபண்ணப் பட்டதும் சதமிடாத அசசுடன்கூடியதும் மங்களகரமானதும் வானரத்தைக கொடியாகக கொண்டதுமான அப்படிப்பட்ட ரதத் தின்மீதேறி, கதியையும் ஸவாண்டத்தினால விசித்திரமான கடுகக ஞாளளதும் பனையளவுளளதுமான காண்டீவமென்கிற சிறந்தவில்லை யும் பிடித்து, வாஸுதேவரால நடத்தப்படுகின்றவனான நீ எவ்வாறு காணனிடத்தினின்று பயந்து யுத்தரங்கத்தைவிட்டு விலகிச்சென் றாய்? 'மஹாபலசாலியான காணனுடைய யுத்தத்தில பலகுனன் எதி ரில நிறகமாட்டான்' என்று துர்யோதனன் முன்பு சொலலியதை நான் மூகத்தனத்தால அறியாமற்போனேன். நண்பாகளின் கூட்ட மானது அளவிடமுடியாத துன்பத்தில அகப்படுவிடடமையால இப்பொழுது தவிகப்போகிறேன். அர்ஜுன! 'நான் எவ்வித்தத் தினாலும் ஸுதபுத்திரனை எதிர்த்துப்போர்புரியமாட்டேன்' என்று அப் பொழுதே நீ எனகுச் சொலலியிருகவேண்டுமனறோ? அவ்வாறு நீ சொலலியிருந்தால நான் ஸ்ருஞ்சயர்களையும் கேகயாகளையும் மற்ற நண்பர்களையும் யுத்தத்துகு அழைத்து வந்திருகமாட்டேன். இவ்வாறு நடந்துபோனபிறகு, இப்பொழுது ஸுதபுத்திரனையும் அவ்வாறே அரசனான தாயோதனனையும் மற்றும் ஒன்றுசேர்ந்து என்னை எதிர்த்துப் போர்புரிவதில விருப்பமுளளவர்களாயிருப்பவர் களையும் அடக்குவதிலும் நான் எதைச்செயயக கூடியவனாவேன்?

கோவிந்தரே ! துர்யோதனனுடன்கூடின கௌரவர்களும் யுத்தஞ் செய்ய எண்ணங்கொண்டவர்களாக ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிற மீறறவர்களுமாகிய இவர்களின்மததியில நான் ஸுதபுதத்திரனுடைய வசதத அடைக்கமையால, நான் உயிரோடிருப்பது இப்பொழுது நிச்சிக்கத்தக்கது எதபபீமனால மஹாபயங்கரமான யுததத்தில நான்ரகூஷிக்கப்பட்டேனே அவன்ஒருவனே எனக்கு இப்பொழுது நாதன்.அவன் ரோஷததோடு என்னையும் விடிவிததுப பிறகு கூமையான பாணதத்தால காணனையும் பிளந்தான். பீமஸேனன் கதாயுததத்தை தூணிகை பிறகொண்டு இரததத்தினால நீணகபபட்ட மேனியையுடையவனு கிப பிரளயகாலத்தில காலன்போல ரணகளத்தில ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு, போரில உயிரில ஆசையைவிடடு, ஒன்றுசோந்திருக்கின்ற கௌரவ மூக்கியர்களோடு போர்புரிந்தான். இதோ பீமனுடைய பெரியசபதமானது தாததராஷ்டிராகளால அடிக்கடி கேட்கபபடுகிறது பாரத ! மஹாரதாகளுள சிறநதவனும் புருஷஸ்ரேஷடனும் யுததத்தில பகைவாகளைக கொலபவனும் உன்னுடைய புதலவனுமான அபிமன்யு இபபொழுது ஜீவிதத்திருபபனகில நான் யுததத்தில அவமானத்தை அடையமாடடேன். மேலும், யுததத்துக்கு மூநதிச செலபவனும் மஹாஸதிரங்களை அறிநதவனும் உனனையொததவனும் பீமனுடைய குமாரனுமான கடோதகசன் யுததத்தில உயிரோடிருப்பானபின் நான் யுததத்தில புறங்கொடுபபவனபிருக்கமாட்டேன். எவனை எதிரத்து நமது பகைவாகளுடைய படையானது பயத்தினால கவரபபட்டதும் கண்களை மூடிக்கொண்டதுமாயிறறோ, எவன் ஒருவனுக இருநதுகொண்டு இரவில யுதத்தம்செயதானோ எவனிடமிருந்து பயந்து (பகைவாகள) யுததத்தைவிடடு ஓடினாகளோ அநத மஹானுபாவனும், யுததத்தில காணனை எதிரத்துப பாணஸமூகங்களால நன்றாக மபங்கசசெயது, பிறகு தைரியத்தில கிலேபெறறிருக்கிற அந்த ஸுதபுதத்திரனால இநதிரனால கொடுக்கபபட்ட அநதச் சகதியினால கொலலபபடடான (எலலாம்) என்னுடைய பாகிய மே பூரவஜனமத்தில செயயபபட்ட பாபங்கள நிசசயமாக யுததத்தில பலிக்கின்றன யுததத்தில உன்னைத் துரும்பாக எண்ணித் துராதமாவான காணனால நான் இவவண்ணம் துன்புறுததபபட்டேன் சகதியறறவனும் பாவங்களை இழநதவனுமான ஒருமனிதன எவவாறு செயயபபடுவானோ அவவாறே நான் கர்ணனாலேயே செயயப்படடேன். எநதமனிதன் ஆபதத்தை அடைந்திருப்பவனை விடுவிபபானோ அவனே பந்து; ஸனேகத்துடன்கூடின ஸுஹ்ருத்து.

இவ்வாறு புராதனர்களான ரிஷிகள சொலலுகிறாகள பெரியோர் களால இநதக்காரியம் எபபொழுதும் செயயபபடடுமிருககிறது. பொறபிடியுடன கூடின கததியையும தனுவேததததையும் பனமர அளவுளள காண்டீவதததையும் தரிததவனும் கேசவரால நடததபபடு கின்றவனும் குருதீபுததிரனுமான நீ எவவாறு காணனிடததினின்று விலகுவதறகு எண்ணங்கொண்டாய? அபபடிபபடட நீ காண்டீ வததைக கேசவரிடம் கொடுததுவிடடுக கேசவருககு ஸாரதியா யிருபபாயாகில அபபொழுது அவா, வஜராயுததததைக கையிற கொண்ட தேவராஜன விருதரனைக கொனறதுபோல உகரனை கர்ணனை நாசஞசெயவா நீ (காபபதததினினறு) ஐநதாவது மாதத திலேயேவிழுநதிருந்தாலும அலலது குநதியிலுடைய காபபதததில நீ உண்டாகாமலிருநதாலும எனனைவிடச சிறநத ராஜகுமாரனைக பிறநதிருபபாய. உன்னுடைய 'பலகுனன' என்னும கீரததியும் இவவாறு அழிநதுபோயிராது' என்று கூறினா

எழுபத்திரணடாவது அகயாயம

(யுதிஷ்டிரரைக் கொல்லமுயன்ற அர்ஜுனன மாதவர்தடுத்து அவரை நிந்திக்கமட்டும் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா இவவாறு சொலலியதைக கேட்டவனும் வெண்மை யான குதிரைகளையுடையவனும் குருதீபுததிரனுமான அரஜுனன் மிகுநத கோபங்கொண்டு பரதஶரேஷ்டரான யுதிஷ்டிரரைககொலல எண்ணங்கொண்டு கததியைக கையில எடுததான அபபொழுது, அவன்சிததததை அறிநதவரான கேசவா அவனுடைய கோபததை அறிந்து, 'அரஜுன! ஏன இநதககாதியை எகெகிறாய? எனககுச சொல. தனஞசய! உனனுல இவவிடததில யுதததஞசெயயததகாது ஒன்றையும நான காணவிலலை தாாததராஷ்டிராகள இஙகே வர விலலை.எலலோரும் பீமனால் தடுககபபட்டாகள குருதீபுததிர! இநத யுதிஷ்டிரராஜரைப பாரககவேண்டுமெனறு இவவிடம் வநதாய. அபபடிபபடட யுதிஷ்டிரராஜா கேஷ்டமுளளவராயிருபபதைப பார்ததாய. புலிகொபபான வலலமையுளளவரும புருஷஶரேஷ டருமான அநத யுதிஷ்டிரரைககண்டு ஸநதோஷ காரம் வநதிருகக, ஏன் கோபம் உன்னை வநதுஅடைநதது? குருதீபுததிர! இவவிடத தில உன்னால கொலலததகவனை நான் காணவிலலை. யாதுகாரணத தினால வெட்ட விரும்புகிறாய? உனககு எனன புததிமயககம்?

யாரைக்குறிதது அகாரணமாகப பெரியகததியைக் ககாபில் எடுக்கிறய? குருதீபுததிர! ஆசசாயமான விகரமமுளளவனே! கததியை உருவினதால உன்னைக் கேட்கிறேன். நீ செயயவிரும்பின இக்காரியம் என்ன?" என வினவினா. வாஸுதேவா இவவாறு சொலல, அாஜுனன் கடைககண்ணால யுதிஷ்டிரரைப பாாததுக கொண்டும் கோபங்கொண்ட ஸாபபம்போல மூச்சுவிட்டுககொண்டும் கோவிந்தரைபபாாதது, 'எவன், 'காண்டீவததை வேறு ஒருவனுகருக கொடு' என்று எனனை ஏவுவனோ அவன்தலையை நான் பிளபபேன்' என்பது என்னுடைய ரஹஸயமானவிரதம். ஜனாதத னரே! அந்த யுதிஷ்டிரரால (அவவிதம்) நான் சொலலபபட்டவனுகி றேன். கோவிநதரே! கீாதததிசாலியான இநத அரசரால எனனை நோக கிக கம்பீரமான அாததததையுடைய எநதவிஷயம் உமகருமுன்னிலை யில உரைக்கபபட்டதோ அதை நான் இபபொழுது பொறுகக சகதி யறறவனுயிருகிறேன ஆதலால, தாமதததிலஸஞசரிபபவரான இநத யுதிஷ்டிரராஜரை வதஞசெயயபபோகிறேன். புருஷஸரேஷடரான இவரைககொன்று பிரதிஜஞையைப பரிபாலிககபபோகிறேன. யது நநதனரே! இதறகாக என்னால கததி எடுகபபடடது. ஜனாத தனரே! அபபடிபபட்டநான் யுதிஷ்டிரரைககொனறு ஸதயததின விஷயததில கடஞளியாகாதிருததலை அடைநது சோகததைவிட்டு மனகொதிபபைப போகிகிகொண்டவனகபபோகிறேன். ஐயா! இநதககார்யம் (இவவிதம்) நோநதிருகும் தருணததில நீா எதைத தகதென்று எண்ணுகிறீா? நீா இநத உலகததினுடைய உறபததி நாசஙகளனைதததையும் அறிகிறீா உம்மிடதனினறே தாமாதாமங களை உண்டாயினவென்று சிறநததானவேதம் கூறுகிறது. நீா என்னை நோகிகசொலலவதை நான அபபடியே செயவேன்'எனறுசொனனான்

கோவிநதா, பாாததனபபாாதது, 'நீ நிநதிககததகவன, நிநதிககத தகவன்'என்றேசொலலிவிட்டு மறுபடியும் சொலலலானுர் 'பாாதத! புருஷஸரேஷட! அகாலததில கோபததை அடைந்தமையால, நீ பெரியோகளை உபாஸிததிலலைனறு இபபொழுது நான அறிகி றேன். தனஞசய! தாமதததைககண்டு பயநதவனும அபண்டிதனு மான நீ இபபொழுது பாண்டவஸரேஷடரான யுதிஷ்டிராவிஷயத தில செயயமுயன்றதுபோலத தாமஙகளுடைய பிரிவுகளை அறிநத வாகள செயயமாட்டாகளனறே? பாாதத! எவன் அகாாயஙகளைச செய்தல அவவாறே காாயஙகளைசசெயயாமை இவறறினுடைய ஸம் பநதததை அறிகிறனிலலையோ அவன மனிதாகனா அதமன். தா

மததை அனுஸரிதது நன்ருக (அதில) நிலேபெறறவாகளும் தர்மததி னுடைய சுருக்கததையும் விரிவையும் அறிநதவர்களுமான விதவான் களுடைய நிச்சயததை நீ அறியவிலலே. பாரத! கார்யாகாயஙகளே நிசசயிகக வேண்டிய விஷயததில (ஸநதேகததுககு உடன்பட்டு) நிச சயததை அறியாமலிருகிற மனிதன், நீ மதிமயக்கததை அடைந திருபபதுபோலவே அவசனபிருநதுகொண்டு புததிமயகக தை அடைகிருன். காயமோ அகாயமோ இவைகளே எவவிததிலு லும் எளிதிலஅறிவது இயலாது. எலலாம் சாஸதிரததிலுல அறி யபபடுகிறது அதனேயோ நீ தெரிநதுகொளளவிலலே. தாமஙகளே அறிநதவனுன நீ அஜ்ஞானதிலுல இபபொழுது ஸதயததைக காப பாறறுகிருய பாரத! தாமிகனுன நீ பிராணிகளுடைய வதததை அறிகிருயிலலே. அபபா! பிராணிகளுடைய வததிலுல தாமமானது வீணுகிவிடுகிறதெனபது எனனுடைய அபிபபிராயம். பொயயா னது சொலலததகாகதாகலாம் ஒருபொழுதும் ஹிம்ஸைசெயயத தகாகதன்று மனிதாகளில சிறநதவனே! அபபடிபபடட நீ அரச ரும் தாமஙகளே அறிநதவருமான ஜயேஷடபிராதாவை ஸாமானய ஜனை வேறு ஒருமனிதனபோல எவவாறு கொலலலாம்? (பகை வரின) கௌரவததை நாசஞசெயபவனே! யுததஞசெயயாத வனும குருவாக இருபபவனும் அவவாறே சதுருவாக இராதவ னும புறஙகாட்டிஓடுகிறவனும சரணமடைகின்றவனும் கைகளாக குவிதது கீழபபடிநதவனும அவவாறே அஜாகிரதையாயிருபபவ வனுமான மனிதனுடையவதமானது ஸாதுகளால புகழபபடுகிற திலலே. அவைஅனைததும் உனனுடைய குருவானயுதிஷ்டிரரிடததில இருகினறன பாரத! மூறகாலததில இநதவிரததை நீ குழநதை போலச செயதாய. அதனுல (உண்டான) மூகாகததனமையினுலேயே அதாமதது டனசோகத இநதக காரியததைசசெயய முயலகிறய. பாரத! ஸூக்ஷமமானதும் மீறகக்கூடாததுமான தாமஙகளுடைய கதியை நன்ருகத தெரிநதுகொளளாமல யாதுகாரணததினுல நீ உனனுடைய குருவைக கொலலவிருபபமூளளவனுக எதிரதது ஓடு கிறய? பாண்டவ! இநதத தாமரஹஸயததை உனககுச சொலலு கிறேன. பரதாகளில சிறநதவனே! எதனே உனககுப பீஷ்மராவது அரசரான யுதிஷ்டிரராவது க்ஷததாவான விதுரராவது புகழபெறற வளான காநதாரியாவது குநதியாவது கீரதிமதியான தரௌபதியா வது உரைபடாகளோ அதனே உனககு உரைகக போகிறேன். தனஞ சய! இதனே உண்மையாக நீ தெரிநதுகொள ஸதயததை உரைபபது

நலம். ஸத்யத்தைவிட மேலானதுஇலலை. அந்த ஸத்யமானது உள்ளபடி அறியபபடுவது மிகக கஷடமென்பது என்னுடைய அபிபபிராயம். எநத இடததில பொய் மெயயின்பயனைத்தருமோ மெய பொயயின்பயனைததருமோ அநத இடததில மெயயானது சொலலததகாததாக இருககும், பொயயானது சொலலததகாகதாக இருககும். விவாகாகாலதததிலும் மாதைச சேருங்காலதததிலும் பிராணபதது நோநத ஸமயதததிலும் எலலாச சொததுக்களும் கொள்ளைபோகும் தருணதததிலும் பிராம்மணனுககு உபகாரஞ செயயவேண்டிய விஷயதததிலும் பொய சொலலலாம். இநத ஐநதுபொயகளும் பாதகததுககுக காரணமாகாவெனறு (பெரி யோகாள) சொலலுகிறாகள எலலாபபொருள்களும் களவுபோகுக தருணதததில பொய சொலலததகாகதாகஇருககும். அசசமயதததில பொய் உண்மையாகும். ஸதயமும் பொயயாகும் எவனுல ஸதயமா னது நிசசயிகாபபட விலலையோ அபபடிபபடட அறிவிலலாதவன் நாசஞசெயயபபடுகிறான் (மனிதன்) மெயயையும் பொயயையும் நன் ருக நிசசயிததபிறகே தாமங்களை அறிநதவனுகிறான மிகக கடின னை புருஷனகூட அறிவுளளவனுக இருபபானுகில, கண்ணிலலாத ஒருபிராணியை வதம்செயததினால பலாகனெனபவன் அடைநதது போல மிகக அதிகமானபுண்யததை அடைவான எனனஆசசாயம்! பண்டிதனலலாத ஒருமூடன் தாமதததில விருபபமுளளவனுயிருநதும் நதிகளில கௌசிகன்அடைநததுபோல மிகக அதிகமான பாவததை அடைவான்' என்றுகூறினா.

அாஜுனன், 'பகவானே! இதனை நானஅறியும்படி பலா கனுககும் கண்ணிலலாத பிராணிகளுகும் உளள ஸம்பநதததையும் நதிகளுகளுகும் கௌசிகனுககும் உளள ஸமபநதததையும் உரைப பீராக' எனறுவினவ, வாஸுதேவா, 'பாரத! பலாகனென்கிற ஒரு மிருகவேட்டையாடுகிறவன் இருநதான. அவன் பிளளைகளை யும் பெண்களையும் மனைவியையும் ரக்ஷிபபதறகாக மிருகங்களைக கொன்றுகொண்டிருநதான மனபபூர்வமாக (அவைகளைக) கொலல விலலை தன்னுடையதாமததில நிலைதவறுதவனுன அநதபபலாகன அஸூயையிலலாதவனுக(கொண்டுவநத மிருகங்களின்மாம்ஸங்களை த) தினமேதோறும் நன்றுகபபகிறது வயதுமுதிறநதவாகளான தாய்தந தையாகளையும் தன்னை அடுதததிருகின்ற மறறவாகளையும் போஷிதது வநதான். அவன் ஒருஸமயதததில மிருகங்களை அடையவிரும்பிஒரிடத தலாவது மிருகததை அடையவிலலை. பிறகு, அவன் பெரியதும் மூக்

கையேகண்ணுகக்கொண்டதுமானஒருதுஷ்டமிருகத்தைக்கண்டான். முன்பு பார்த்திராததாலும் அந்தபபிராணியானது அவனால் அப் பொழுது கொலலப்பட்டது. பொட்டையான அந்தபபிராணியானது கொலலப்படவே ஆகாயததினின்று பூமாரியானது விழுந்தது. பிறகு, மிருகவேடனே அழைததுககொண்டுபோவதறகாக அபஸரஸதரீக ளுடைய கானங்களாலும் நான்குவிதவாதயகோஷங்களாலும் ஒலிக் கின்ற மனோஹரமான விமானமானது ஸவாக்கததினின்று புறப்பட்டு வந்தது. அர்ஜுன! அந்தப்பிராணியானது எலலாப்பிராணிகளும் நாசமடைவதறகாகத தவம்புரிந்து வரததைப்பெறறது. பிரம்மதேவ ரால அது குருடாகச்செய்யபபட்டது. எல்லாப்பிராணிகளையும் அழிபபதில நிசசயமுளள அநதபபிராணியைக் கொன்று பலாகன் ஸவர்ககலோகததை அடைந்தான். இவவாறு, தாமமானது எளிதில் அறியமுடியாதது. தவஞசெய்பவர்களுள் சிறந்தவனும் அநேகசாஸ திரங்களைக கறறறிநதவனுமான * கௌசிகன்என்கிற ஒருபிராம் மணன் இருந்தான். அவன் நதிகள்சேருமிடததில கிராமதது்குச் சிறிது தூரததில வலிததுவநதான். 'நான் எபபொழுதும் மெயயே சொலலவேண்டும்' என்று அவன் விரதமகொண்டிருநதான் தனஞசய! அபபொழுது அவன் ஸதயவாதி என்று பிரஸித்திபெற றிருநதான். பிறகு, திருடாகளிடமிருநதுபயந்து அபபொழுது சிலா அந்தவனததில வநதுபுகுநதாகள். திருடர்கள கோபமகொண்டு அவனிடததிலும் முயறசியோடு அவாகளைத தேடினாகள். பிறகு, அந்தததிருடாகள் ஸதயவாதியான கௌசிகனை வந்துஅடைநது, 'பகவானே! ஜனங்கள எநதவழியிலுலே சென்றார்கள? எங்களால வினவப்பட்ட நீ ஸதயமாகசசொலலும் அதனை நீ அறிவீராகில எங்களுககுச் சொலலும்' என்று வினவினார்கள ஸதயவாதியுடைய வகைகளை அறியாதவனான அநதககௌசிகன் அநததிருடாகளுககு மெயயைச் சொலலிவிட்டான் அநதககௌசிகன், 'திருடாகளே! ஜனங்கள அநேகமரங்களாலும் கொடிகளாலும் புதாகளாலும் அடாந

* சாந்திபாவம் 109-வதுஅதயாயம் பாாக. அங்கே, கௌசிகனுகதை வேறுக இருகிறது அதை, 'கங்கைகரையிலுளள கோடானுகோபோலக கொலை செயகிறவனும் மிகபபெரியபுணயததை அடைவான்' என்று உளளது. 'கங் கைகரையில ஒருகோடானான ஸாபபங்களுடைய அநேகமூடைகளை நாசஞ் செய்தது' என்றும், 'அதனால அநேகலாப்பங்களஉணடாகி உலகததிறகுத் தீங்கு விளைகாமறபோனதனால அகொலை நலமையாயிறறு' என்றும் பழையஉரை ஒரு கதை கூறுகிறது.

திருக்கின்ற இந்தவனத்தை அடைந்திருகிறாகள்' என்று அவர் களைப்பறறித திருடாகளிடம் உண்மையை வெளிப்படுத்தினுன். பிறகு, குரூரர்களான அநததிருடர்கள் அநத ஜனங்களைக்கண்டு கொன்றுவிட்டார்களெனக் கேள்வி. தர்மஸூக்ஷுமங்களில உண் மையை அறியாதவனைகளைகின் பிறகு பெரியஅதாமமான கெட்ட வாக்கின் தோஷததினுல மிகவும்கஷ்டமான நரகததைஅடைநதான். புராதனசாஸதிரங்களை அறிந்தும் தாமங்களைநன்றுகததெரிநதுகொள் ளாதவனும் முதியவர்களிடதது ஸந்தேஹங்களைக் கேளாதவனுமான மூடன், குருடன் குழியிலவிழுவதுபோல விழுகிறுன். அதில உன க்குக் குறிப்பிட்டுச்சொலலததக லக்ஷணம் ஒன்றேஆகும். முழு தும்தெரிந்து அனுஷ்டிபபது அஸாதயமென்று இதில வயவஸதை ஏறபட்டுளளது. முகியாகளான அநேக ஜனங்கள ஸதயததைத தாமமென்று சொலலுகிறுாகள பார்தத ! இதைபபறறி நான் அஸூ யைபபடவிலலை. இது எலலாஇடதிலும் விதிகபபடவிலலை. மறற அனேக ஜனங்களவேததததைஒதி உணரவேண்டுமென்றுகூறுகின்றூ கள. நான் இதைபபறறியும அஸூயைபபடவிலலை. அதில எலலாம் விதிகப்பட்டிருகின்றன எது அஹிம்ஸையோடு கூடினதோ அது தாமமென்பது நிச்சயம் ஹிம்ஸைசெயயபபட்டவாகளுடைய ஹிம் ஸையை நிவிர்ததிபபதினபொருட்டுத தாமசாஸதிரம் செயயபபட் டிருக்கிறது. தரிகிற சகதியுளளதாயிருபபதலுல தாமம் என்று சொலலுகிறுாகள. தாமம் பிரஜைகளைத தரிகிறது பிராணிக ளுடைய அபிவிருததியின்பொருட்டுத தாமசாஸதிரம் செயயப்பட் டிருகிறது. அது (பிராணிகளின்) உறபததியுடனும் விருததியுட னும் கூடியிருததலாலேயே தாமமெனபது நிசசயம். அநீதியினுல ஜயததைஅடைய எண்ணங்கொண்டு தாமததைவினவுகிறமனிதாகள் விஷயததில சொலலாமலிருததலால விதிதலஉணடாகுமாகில எவ விதததினுலும் சொலலகூடாது. அவசியம் சொலலததகவிஷயத தில சொலலாமலிருபபதால ஸந்தேகததையும் பாராடடுவாகள அநி யாயமாக ஒருவனுடையதைக கவரஎண்ணித தாமததைவினவுகிற வாகளவிஷயததில மெயசொலவதைவிடப பொயசொலவது நலமாகு மெனபது நிண்ணம். பிராணுபாயஸமயததிலும விவாகததிலும் எலலாஜாதிகளும் மஹாபயம் நேரிருகும்ஸமயததிலும் எலலாப பொருளகளுகும் அழிவுநேரதஸமயததிலும பொயயானது சொல லத்தக்கதாகும். அத்தவிஷயங்களில புருதிமானகள பொயசொலலு தலில அதர்மமாகஎண்ணுகிறுாகளில்லை. ஸமாததன, எது பொய

யாகாதோ அதனை எலலாவிதததிலுலும் சொலலவேண்டும். திருடர் களோடுகோதிருகின்றஸம்பநதமானது சபதததிலுலுகூட விடப் படவேண்டும் அநதவிஷயததில மெயசொலலுவதைவிடப பொய் சொலலியாவது விலகுதல நலமென்று (பெரியோகளால) ஆராயநது நிச்சயிக்கபபட்டிருகிறது ஸதயததுகுஉடனபட்டு எவவிதததிலு லும் திருடாகளுகுப பொருளை கொடுததலாகாது. பாபிகளுகுப பொருள்கொடுகைபபடுமாகில, அது கொடுததவனையும் பீடிகும். ஆதலால, ஒருவன் தாமகாயததின்பொருட்டுப பொய்சொலலுதலால பொயயனாகான் பாதத! முறைபபடி (ஸதயததினுடைய) லகஷணம் உனகு என்னல உரைகபபட்டது இதனைஅறிநது யுதிஷ்டிரா கொலலபபடததகவானால சொல'என்று கூறினா.

அரஜுனன், 'பேரறிவாளரும் மிக புகழுள்ளவரும் எங்கள் கேஷமததில விருபபமுளளவரும் சொலவதுபோலவே, எங்க ளுகு நீா வாதததையை சொன்னீர கோவிநதரே! நீா எமக குத தாயகு ஒபபானவா; நீா தநதைகும் ஒபபானவர்; நீா உததம மானகதி, நீரே எவவிதததிலுலும் அடையததக பொருள. உமகு மலவுலகஙகளிலும் ஒரிடதிலாவது தெரியாதது இலலை ஆத லால, நீா உததமமான தாமம்அனைதையும் உளளபடி அறிகிறீர. தாமராஜரும பாண்டுபுதிரருமான யுதிஷ்டிரரைக கொலலததகா தவரென்று எண்ணுகிறேன். அதாமததுடன்கூடின இநதகாா யததில வதம்செயயாமல பிரதிஜனையை ரகூஷிததுக கொளவதற குரியகாயததை உரைபபீராக. இநதவிஷயததிலேயே சொலல வேண்டுமென்று விரும்பபபடட இநத வேறோ உண்மையைச்சொல லும் தாசாஹரே! எனனுடையவிரதததை அறிநதிருகிறீா கேச வரே! மனிதாகளுள் எவனொருவன எனனைபபாதது, 'பாதத! வேறுஒருவனுகுகுக காண்டீவததை நீ கொடுததுவிடு' என்றுசொலலு வனை, எவன என்னைவிட அஸதிரததில வீாயததினுலாவது அதி கரிததவனை அவனை, பீமன, 'தூபரக' என்று தன்னை அழைத வனைக கொலலுவதுபோல நான் பலாதகாரமாகக கொலவேன். கேச வரே! ஆதலால, ராஜாவானயுதிஷ்டிரா உமகுஎதிரில என்னைப பாதது 'விருஷ்ணிவீரரிடததில விலலைகொடுததுவிடு' என்று அடிகடி சொன்னானன்றோ? அவரை நான் கொலவேனையாகில நிச சயமாக அரசருடைய வதததைதினைாது, வீாயததை இழாதவனும் மனநிலைமையை இழாதவனுமானநான் பாவததிலை விடபடடவனை லும் ஜீவலோகததில சிறிதுகாலமகூட இருக்கமாட்டேன். தாமிகா

களுள சிறநதவரே! மாதவரே! எவவாறு என்னுடைய பிரதிஜஞை யானது உலகததிலுள்ள ஜனஙகளுடைய புததியில ஸதய்மாகத தோன்றுமோ, எவவாறு யுதிஷ்டிரரும் நானும் உயிரோடிருப் போமோ, அவவாறான புதஙியைத தருவதறகு நீர தகுந்தவராக இருகிறீர' என்று பிராதததிதான்.

வாஸுதேவா, 'வேநதரான யுதிஷ்டிரா யுதததில காணஙல கூடமையுளள பாணஙகளுடைய ஸபகஙகளால விசேஷமாக அடிக் கபபடடவராகவும துனபமுறறவராகவும கீளதவராகவும இருக கிறா வீர! இவா எபபொழுதும் போபுரிநதும ஸுதபுதநிரஙல அம்புகளால அதிகமாகஅடிகபபடடும இருகிறா. ஆதலால, நீ, துக ககதையுடைய இவரால கோபததுடன் தகாததான இநதவசனததை உரைகபபடடாய 'கோபததையடையும்படி செயயபபடாஙிடடால இவன் யுதததில காணஙேக கொலலமாடடான' எனறு அவா இவ வண்ணம் உரைததா பாரத! பாண்டுநநதனரான இநத யுதிஷ்டிரா, அநதபபாவியானகாணன உலகததில மறறவாகளால ஸஹிககததகா தவனெனபதையும அறிநதிருகிறா. ஆதலால, அதிகோபமூளளவ ரானஅவரால நீ எனகருேநில கடிமையானவாததைகளை உரைகபப படடாய. எபபொழுதும விடாமுயறசியுளளவனும (பகைவாகளால) எபபொழுதும ஸஹிககமுடியாதவனுமான காணனவிஷயததில 'இபபொழுது யுததரஙகதில யுததரூபமானசூதாடடமானது தொ டஙகபபடடிருகிறது அவன்கொலலபபடடால கௌரவாகள ஜயிக கபபடடவாகளாவாகள' என்றுஅரசரான தாமபுதநிரருகு எண்ண மிருகிறது ஆஜ்ஞை! ஆதலால, தாமபுதநிரா வததறகு உரிய வரலலா. உன்னுலும பிரதிஜஞையானது பாதுகாககததகாகது. இவா உயிரோடிருநதுகொணடே எதனால மரிததவராவாரோ அபபடிபபட் டதும உனகருததருநதுமான ஒருவிஷயததை எனனிடமிருநது இபபாழுது நீ தெரிநதுகொள கௌரவதறகுததருநதவனை ஒரு மனிதன எபபொழுது கௌரவததைபபெறுகிறானே அபபொழுது தான அவன ஜீவலோகதில பிழைததிருபபவனாகிறான,எபபொழுது பெரியஅவமானததை அடைகிறானே அபபொழுது அவன் பிழைத திருநதாலும் மரிததவன எனறே சொலலபபடுகிறான். இநதஅரசா எபபொழுதுமே உனனுலும பீமனுலும் அலலாறே நகுலஸஹதேவா களாலும உலகதிலுளள முதியோர்களாலும சூராகளாலும நன்கு மதிகபபட்டவா இவருக்கு அவமானததைச சிறிதுவெளிப்படுதது வாயாக, பாரத! பூஜயரானயுதிஷ்டிரரை 'நீ' என்றுசொல, பாரத!

குருவானவா, 'நீ' என்றுசொலலப்படடாலே கொலலப்பட்டவராகி ரூ. குந்தீபுததிர ! தாமராஜரானயுதிஷடிரரிடததில இவவாறு நடந்துகொள. குருஸரேஷட ! அதாமததுடன்கூடின இநதககாரிய த்தைச்செய் சுருதிகளுளஉததமமான இநதஸருதியானது அதா வாவிஞலும் அங்கிரவிஞலும் கண்டறியபபடடிருகிறதனரே ? மேன்மையிலவிருபபமுளள மனிதாகள இதனைவபபொழுதும் ஆலோ சியாமலே அனுஷடிக்கவேண்டும் பிரபுவாகவும் குருவாகவும் இருப பவா, 'நீ' என்றுசொலலபபடுவராகில அது அவருககு ஆயுதஙகள விழாமலே நோநத வதமாகும் தாமஙகளேஅறிநதவஞன நீ தாம ராஜர்விஷயததில நான் சொலலியதைச சொலவாயாக. பாண்டவ! இநததாமராஜா உன்னிடததிலிருநது தகாததான அவமானததை நன்ருக அடைநதவுடன், இவருடைய சரணஙகளில அபிவாதனஞ செயது, பிறகு, நன்மையை வினவிகககூடியதும் ஸமாதானப பேச்சுடன்கூடியதும் ஹிதமாயிருபபதுமான சிறநதவசனததைச சொல தாமமாகததை அனுஸரிததவரும் கறறறிநதவரும் அரச ரும் பிராதாவுமான யுதிஷடிரா ஒருகாலும் உன்விஷயததில கோபத தைப பாராடடமாடடார. பாரதத ! நீ பாவததை விளைவிகினற பொயயினின்றும் பராதாவின்வதததினைறும விடுபட்டவனகிப பிறகு தைாயததுடன காணனே நாசஞசெயவாயாக' எனறு கூறினார.

எழுபத்துமூனறுவது அத்தியாயம

(யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்ததற்காகத் தற்கொலைசெய்துகொள்ள முயன்ற அர்ஜுனனை மாதவர்தடுத்துத் தற்புகழ்ச்சி செய்யச்சொல்ல, அவன் அங்ஙனமேசெய்து பின்பு பொறுக்கும்படி யுதிஷ்டிரரை வேண்டினது)

ஜனாததனா இவவாறு சொலலக கேட்ட குநதீபுதரனை அர்ஜுனன, பிறகு, அநத நண்பருடைய வசனததைப புகழநது, அதன்பிறகு தாமராஜரைபபாரதது இதறகுமுன சொலலபபடாத குரூரமான வசனததைப பலாதகாரமாகச சொலலததொடஙகினான் 'அரசனே ! இபபொழுது நீ பாபாதமானசொலலாதே நீ பிராக களததிலிருநது ஒருகரோசதூரம விலகி நிறகிறாய எனதபிரிய எலலா உலகஙகளிலுமுளள வீராகளோடுமே யுததம செயகிறாயே அவனலலனே எனனை நிநதிபபதறகுததகுநதவன ? வீரனை பீமன் ஸமயததில பகைவாகளை மிகக துனபமடையுமபடிசெயது

அரசாகளுள சிறநதவீரர்களீயும் கொன்று பிராதனாகளான ரதிகர் களீயும் முகயியமான யானைகளீயும் யுததததில சிறநத வீராக்களீயும் சூரர்களீயும் கொன்ரூன் பீமன், வேறு ஒருவனலும் செயயமுடி யாதென்னும்படி மிகவும் செயறகரிய காரயததைச செயகிரூன அவவாறே, ரததினினறு துளளிகுதிததுக கதாயுதததை உருவிக கொண்டு யுததததில யானைகளைக கொலலுகிரூன எவன ஆயிரத துக்குமேறபடட யானைகளைககொனறு பெரியவிம்மாதததை வெளி யிட்டுகொண்டு காமபோஜதேசததிலும வலலுதேசததிலும மலை களிலும் தோன்றினவைகளும செநநாயபோலப பிரகாசிபபவை களுமான குதிரைகளீயும மஹாரதாகளீயும் மலைபோனற இரண்டு தநதமூளள யானைகளீயும் கொலலததகவையான குஞசரஙகளீயும் கொன்று கீளபபடையாலை அபபடிபபடட பீமசேனன தாதத ராஷ்டிராகளுள மூழகிவிடடான பகைவாகளை அடகுகிறவனன அநதபபீமன் என்னை நிரதிபபதறகுத தகுநதவன இநதிரனுககு ஒபபான பராககிரமமூளள பீமன சிறநதகததியிலை மனிதாகளீயும் குதிரைகளீயும் யானைகளீயும கொலலுகிரூன, அவவாறே, சககரங களாலும விலலிலும பகைவரைக கொலலுகிரூன, இருகால்களா லும் பகைவாகளை ததுகைது மீணடும் இருகைகளாலும கொலலு கிரூன. மஹாபலசாலியும குபேரனுககும அநதகனுககும ஒபபான வனும் பகைவாகளுடைய கீரதஙகளை வலியக கவாகின்றவனு மான அநதபபீமசேனன (எனனை) நிரதிககததகுதியுளளவன எப பொழுதும ஸ்ரீஹருதததுகளால காகபபடுகினற நீ நிரதிபபதறகுத தகுதியுளளவனலலை. எவன பெரியமலைகளுககும மேகஙகளுககும ஒபபான களிஙகாகளீயும வஙகாகளீயும் அஙகாகளீயும நிஷாதாகளீ யும மாகதாகளீயும் பறபல சதருகளின கூடடஙகளீயும் எப பொழுதும கொலலுகிரூனை அவனலலவோ நிரபராதியான எனனைப பறறிப பேசுவதறகுத தகுதியுளளவன? மஹாபலசாலியான எநதப பீமன யுததஸமயததில (குதிரைகளுடன) கூடினரததில ஏறிக கொண்டு விலலை உதறுகினறவனுககும பாணஙகளால நிறைநத கைப பிடியுளளவனுககும பகைவாகளாகிய மேகமானது நீரதாரைகளைப பொழிவதுபோல அமபுதாரைகளைத தொடரசசியாக, பகைவாகூட டங களை அழிபபவனன எநதப பீமசேனன எனனுடனாறு யானைகளை மத ததநதிரஙகளும துதிகைகளுமான களும சிதறஅடிககபபடடவைகளா கக காண்பிததாலை பகைவாகளை அடகுகுறிறவனன அநதபபீமன என்னை நிரதிபபதறகுத தகுதியுளளவன். அரசனே! எநதப பீமனை

இப்பொழுது யுதத்தில கூட்டங்கூட்டமாக ரதங்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் மிகபலசாலிகளான அனேகஅரசாகளும் கொலலப படடாகளோ, பகைவாகளை அடகுகிறவனை அநதபபீமன் எனனை நிநதிபபதறகுத தகுதியுளளவன்.பலசாலிகளான திருதராஷடிரபுததிராகளும் மஹாபலசாலிகளான வீராகளும் எவனால பெரும்பானமையாக கொலலபபட்டாகளோ சூரனும் யுதத்தில எதிரதது தடுகக முடியாத வீயமுளளவனும பகைவாகளை சிகஷிபபவனுவான அநதபபீமன எனனை நிநதிபபதறகுதகவன் உகரமான ரூபமுளள தூயோதனனுடைய அநதசசேனையை யுதத்தில நன்ரூகதது அழிகக செயபவனும வீரனும பகைவாகளால தாஙகமுடியாத ஆண்மையுளளவனுமான எவன் ஒருவனுகவேயிருநதுகொண்டே ஸஹிககிரூனை அநதபபீமனால நான் நிநதிகபபடதகவனுக இருகிறேன்.உனனால ஒருபொழுதும சொலலபபடதகவனலலை எநதஎநதயுதத்தில மஹாரதாகள உனனுடையபடையை இபபொழுது இழடபபடி பிளகிறாகளோ அநத அநத யுதத்தில மஹாதமாவான பீமன் சதுருகனுடைய கூடடங்களை நிடமாக அழிததான அநதபபீமனால நான சொலலபபடதகவனுக இருகிறேன் நான் உனனால ஒருபொழுதும் சொலலபபடதகவனலலன. குநதீபுதர! இநதஸமயதில குரூரமாகசசொலலாதே,சொலலாதே நீ எலலா உலகதாராலும இகழபபடதகவனுவதுபோல எம்மைபபோன்றவன உனனால நிநதிகபபடதகவனுகான மனனவ! இவவாறு எனனைசசொலலுகின்ற உனனுடைய நாவானது இபபொழுது ஏன நூறுதுணுகாகசசிதறிப போகாமலிருகிறது? ஆ! ஆ! நீ இபபொழுது இஙகு இழடபபடி சொலலிய இநதவாதததை மிகக கொடுமையானது உததமாகளான கூநதிரியாகளுகு உரியதாகப பெரும்பானமையாகசசொலலபபடும் பலமானது உன்னால கொளளபபடவிலலை பாரத! நீ வலிமையறறவன, கொடியன. நான எபபடிபபடட ஸவபாவமுளளவனென்பதை நீயேஅறிகிறாய வேநதே! நகுலனால யுதத்தில எதிரகபபடியானகளாலும குதிரைவீராகளாலும போபுரிகினறவீராகள விரைவாகக்கொலலபபடடாகள. யுதத்தில பிராணனில ஆசையை விட டுபோபுரிவதில விருபபமுளளவனும பகைவாகளை அடகுகிறவனுமான அநதநகுலன எனனை நிநதிபபதறகுத தகுநதவன பகைபபடையைநொறுகிகொணடு போபுரிகினற ஸஹதேவனால எவராலும் செயயமுடியாத காரியம செயயபபடடது. இவவிடதில வநத பலசாலியானஅநதஸஹதேவன ஒனறும சொலலவிலலை. அவனுக

கும் உனக்குமூளள வேறுபாட்டைபபார். தருஷ்டதயும்னன், ஸாத்யகி, த்ரௌபதிபுத்திராகள, யுதாமன்யு, உததமௌஜஸ, சிகண்டி, இவர்கள்இபபொழுதுயுத்ததிலஙன்ருகபபிடிக்கபபட்டிருகிறார்கள். அவர்கள் எனனே நிந்திபபதறகுத தகுநதவாகள. நீ தகுதியுள்ளவ னலலே. உன்மூலமாகவே இந்தவைரம் நம்மால அடையப்பட்டது. அவவாறே, அதிகோரமான துயரமும் அடையபபட்டது. சூதாட்டதில அஜாகிரதையுள்ள உன்னுல அடிகடி இது செயயபபட்டது. அவவாறிருக்க, எநதக்காரணததிலல இததருணததில நீ நிந்திகிறாய? அரசனே! நீயே எபபொழுதும் அஜாக்கிரதையுள்ளவன்; நீயே மூடன்; பரதகுலததில பிறநதவாகளுள துஷ்டன். உன்னை அடைநது இநத ராஜயம போயவிட்டது. பாண்டவாகளும் மஹததான அடிமைததொழிலே அடைநதாகள. வீர! உன்னுலேயே எங்களுககு வனவாஸதுககமானது உண்டுபணணபபட்டது, ராஜயநாசமும கோரமான அபிமனயுவினவதமும் உணடுபண்ணபபட்டன. உன்னை இவவாறு மிகககொடுநதன்மையுளளவனெனறு அறிநதிருநதும் யாதுகாரணம்பறறி இபபொழுது என்னை நிநதிகிறாய? அரசனே! உனக்கு லஜஜைஇருகுமாகில வெடகமஷ்டவாயாக. நன்றிமறநதவனுனநீ பேசாமலிருநதுகொண்டி எலலாவறறையும் பார. பீமன் நிதயம் யுததம்செயகிறான, நிதயம் அடிக்கடி (பகைவாகளுடைய) காவத்தைபபிளகிறான் வேநதனே! யுதததில தனகுச் சக்தியிலலாத மனிதன எபபொழுதும் பொறுமையையே பாராடடவேண்டும்.பிராம்மணனுததமாகளுகு வாகிலபலமெனறும் க்ஷததிரியாகளுகுக கைகளிலபலமென்றும பிராம்மணாகள சொலலுகின்றாகள பாரத! நீ வாகிலபலமுளளவனுக இருகிறாய; நிஷடிரனுகவுமிருகிறாய.நான் எபபடிபபட்டவனென்பதை நீயேஅறிந்திருக்கிறாய. நான் மனைவிகளாலும் புததிரர்களாலும் உயிரினுலும் தேகததினுலும் எபபொழுதும் உனக்கு இஷட்டதைசசெய்வதறகு முயனறு கொண்டிருகிறேன் இவவாறு இருகிற என்னை ஊசிகளபோன்ற சொறகளால துன்பஞசெய்கிறாய உன்னுல நாங்கள ஒருஸுகததையும் அறிந்தோமிலலே த்ரௌபதியின் பதிகளையிலிருக்கிற நீ என்னை அவமதியாதே உன்னிமிதததமாக மஹாரதாகளேக கொலலுகிறேன. அஜாகிரதையுள்ள நீ எலலோரிடததிலும் அதிகளநதேகமுளளவனுகஇருகிறாய உன்னுல ஸுகததைச சிறிதும் நான் அறியவிலலே. நரதேவ! உனகுபபிரியததின்பொருட்டே ஸதயஸநதரான பீஷமாயுததததில தாமே தம்வதோபாயததைச சொனனார யுததததில

உனக்காகவே என்னால நாறபுறதிலும் காக்கப்பட்ட சிகண்டியி னால பீஷ்மா கொலலபபட்டா. எபபொழுதும் உபகாரியாயிருந்த துரோணா ரதததினின்று பறறிஇழுகபபட்டு தருஷ்டதயும்னனால கொலவபபடடா பரிவாரஙகளுடன்கூடினவரும் மஹாதமாவு மான அநததரோணபுததிரரும் தடிகபபட்டா அவவாறிருநதும், நீ கரூரன்போற பேசகிறய. அரசனே! உனககு நானே பிரியத தைச செயயாதவனகிறேனனுதலால உனககுப பிரியததைச செய வது கடினம். எனனைததவிர வேறுஎநதமனிதன் அபபிரியத தைச செயயஆரம்பிபபனனு அநத மனிதன ஸவாககதததிலும் இநதப் பூமியிலும் (என்னால) விடபபடமாட்டான். நீ சூதாடிம்காயகளில மிகபபறறுளளவனுகிவிட்டமையால ராஜயவிஷயததில நான் மகிழ வதிலலை உன்னாலேயே உண்டுபண்ணப்படடதும் பாபமானதும் இழிகுணஙகளால அடையபபடிவதுமான வியஸனததை யுததததில எஙகளால தாண்டவிரும்புகிறய சூதுகாயகளில தாமவிரோத மான பலதோஷஙகள உண்டென்று ஸஹதேவன் சொலலியவறறை நீ செவிகொடுததுக கேடடிருகிறய. இழிநதவாகளால பறறபபட்ட ஆநதசசூதாயகளை விடுவதறகு நீ விரும்பாமையால கோரமான நரகததில உன்னால எலலோரும் தளளபபடடோம். அரசனே! நீ சூதாடினய. உனனாலேயே ராஜயததை இழநதோம். நமக்கு விய ஸனம உன்னால உண்டாகியது. நீ கடினசொறகளாகிற கொறடாக களால எமமைத துன்பதததையடையசெயயாதே. அரசனே! அலப புதியிலை மறுபடியும் என்னைக கோபிகசசெயகிறய' என்றான்.

ஸதிரமான பிரதிஜனையுள்ள ஸவயஸாசி கரூரமான இநதச் சொறகளை யுதிஷ்டிரரைக கேட்கசசெயது பெருமூசசைவிடடுக கொண்டி அவரைநோககி அனிஷ்டததைசசொலலி, அதன்பிறகு உறையிலிருநது கதததியை மேலேஉருவினான். வாஸுதேவர், அநத அாஜுனனைபபாரதது, '(அாஜுன)! இதென்ன? மறுபடியும் நீ ஆகாயம்போன்றநிறமுளள கதததியை உறையிலிருநது உருவுகிறய? மிததிர! உண்மையான மறுமொழியைச சொல. உன்னுடைய காய ஸிதததியின்பொருட்டு மீண்டும் ஒருவசனததை உரைக்கடபோகி றேன்' என்று சொன்னா புருஷோததமமால இவவிதமாகக்கேடகப பட்டபாரததன் மிககதுயரமுறறவனுக அவரைபபாரதது, 'மாதவரே! நான் குருவைப்பாரததுக கடினசொறகளைஉரைததமையால இநதஎன் சரீரததை நாசஞசெய்யப்போகிறேன்' என்றுசொனனான். தாமிகா களுள சிறநதவரான ஜனாததனா பார்ததனுடைய இநதவசனததைக்

கேட்டு, 'பார்தத! உன்னுடையகுணங்களே இப்பொழுது விசேஷ மாகச்சொல. அப்படிச்செயவதனால நீ உருவமழிக்கப்பட்டவனுவா யென்பது நிச்சயம்' என்றுசொன்னர் கோவிநதருடைய அவ் வாருன வசனததைககேட்டுப பிறகு ஆஜுனன் விலலக்கையில எடுதது தாமிகாகளுள சிறநதவரான யுதிஷ்டிரரை நோக்கி, 'அர சரே!என்னால சொலலபபடபபோகிற கெடடவாததையைக்கேளும்' என்று கூறலானன். 'நரதேவரே! பிருகத்தை விலலாகக்கொண்ட மஹாதேவரைததவிர என்னையொதத வேறு ஒருவிலலாளி இலலை. நானே அநதமமஹாதமாவிடமால அனுமதிகொடிகபபட்டால கூஷ்ணத திறகுள சராசரஙகளுடன்கூடின உலகததை நாசஞசெயவேன். ராஜரே! என்னாலலலவோ திகபாலகாகளையும் திசைகளையும் ஜயிதது எலலாம் உமககு வசபபடுததபபடடன? என்னுடைய பராகரமததி னாலஅநத ராஜஸூயயாகமானது நிறைநததக்ஷிணைகளுள்ளதாக நிறை வேறறபபட்டது உமககுத திவயமானஸபையும் ஏறபடிததிவைகபட்டது இநத இரண்டிகைகளோ பாணஙகளாலஎலலாபபகததிலும் கீறபபடடிருகின்றன இடகையில நானேறறபபட்டதும் பாணஙக ளுடன் கூடியதுமான விலலும்இருகிறது என்னுடையபாதஙகளும் லக்ஷணதது சிறநதவைகள யுததததை அடைநதிருகினற என் போன்றவனே (சதது) ஜயிகமாடடாகள (என்னால) வட நாடடுவீராகள கொலலபபட்டாகள, மேலநாட்டு வீராகளும் அழிக கபபட்டாகள; கீழநாட்டு வீராகளும துரதபபட்டாகள, தென் னாட்டுவீராகளும் நாசஞசெயயபபட்டாகள ஸம்சபதகாகளில சிறு பானமையரே மிகுநதிருகின்றனர என்னால உலகமுழுவதிலும் பாதி கொலலபபடடுவிடடது பகைவாகளுடையபடையானது என் னாலகொலலபபட்டு அறுகபபடடிருகினற அவயவஙகளோடு பூமி யில குவிததுகொண்டு படுததிருகிறது. அஸதிரஙகளை அறியாத வாகளை அஸதிரஙகளால கொலலுகிறதே இலலை. அதனால, உலகங்க ளை சாம்பலாகசசெயயவலலை மாதவரே! இபபொழுது இநத அரச ரான யுதிஷ்டிரா மிகஸுகியாக இருககட்டும். ஜயததைததாக கூடிய பயஙகரமான ரதததின்மீதேறி ஸுதபுததிரனைக கொலவதற குச சீககிரம் செலலுகிறேன் யுதததில காணபப பாணஙக ளால நாசஞசெயயபபோகிறேன்' என்றான் பாரததன்,தார்மிகர்களுள சிறநதவரான யுதிஷ்டிரரைகுறிதது இவவாறு உரைததுவிட்டு மறு படியும், 'எனனாலேயாவது அநதக காணனாலாவது ஸுதனுடைய மாதாவோ குநதியோ இபபொழுது புதிரணிலலாதவளாகப போகி

முள். நான் ஸதியமாகச் சொலலுகிறேன். இப்பொழுது யுததத்தில் கர்ணனைப் பாணஙகளால கொலலாமல நான் கவசததைக் கழறறப் போகிறதிலலை' என்று கூறினள்.

ப்ருதாபுததிரனை அந்தக் கிரீடியானவன் தாமிகர்களுள் சிறந்தவரான யுதிஷ்டிரரைக்குறிதது மறுபடியும் இவவாறு சொல்லிவிட்டுச ஸஸதிரஙகளைக கழறறிவைதது விலலைக கீழே வைதது விரைவாக உறையில கத்தியைபபோட்டுவிட்டு வெட்கத்தி தினால தலைகுனிநதவனாக இருகைகளையும் குவிததுக்கொண்டு யுதிஷ் டிரரைநோக்கி, 'அரசரே! கருணைபுரிவீராக. என்னால எது சொல லப்பட்டதோ அதனைப பொறுததுக்கொள்ளும். அதனை நீர் ஸமயத தில அறிவீர. உமக்கு வநதனம்' என்று கூறினன். பிறகு, ஜ்வலிக் கின்ற தேஜஸையுடையவனும் பருதாபுததிரனுமான கிரீடி எழுநதி ருந்து இருகாலகளையும் பிடிததுக்கொண்டு பகைவாகளைத தாஙகு கிறவரான அரசரை மனததெளிவை அடையசசெயது நின்று கொண்டு, பரிதபிக்கின்ற அவரைப்பார்ததது (பின்வருமாறு) கூறலா னன்.'யுததததினின்று பீமனை விடுவிபபதறகாகவும எலலாவிதததி னாலும் ஸுதபுததிரனைக் கொலவதறகாகவும் இதோ நான செலலு கிறேன். மன்னரே! உமககுப பிரியததைச செயவதின்பொருட் டே என்னுடையஉயிர இருக்கிறதன்றோ? உண்மையாகச சொலலுகி றேன் அதனைத தெரிநதுகொளளும். இது வெகுகாலம்கழிதது வரப்போகிறதன்று. அதிக சீகரிததில இது நேரபபோகிறது. இதோ அவன் நேரிலவருகிறான் இவனைஎதிரதுச் செலலுகிறேன். அரசரே! என்னால காணபபடுவது காணபபடாது கொலலப பட்டு ராதையோ குநதியோ இன்று புததிரனிலலாதவளாகப போகி றார்கள. அபபடிபபடட இநத விஷயததைத தெரிநதுகொளளும்' எனறு சொன்னன.

எழுபத்துநானகாவது அத்யாயம

(அர்ஜுனன் செய்த அவமானத்தினால் கானகம் செல்லக்கருதிய யுதிஷ் டிரரைக் கிருஷ்ணன் ஸமாதானஞ்செய்தது.)

ப்ராண்டுபுததிரரான தாமராஜா, பிராதாவான பலகுனனுடைய இந்தக் கொடியவாக்கியத்தைக கேடடு அதபபடிகைகயிலிருந்து எழுந்திருநது துககத்தினால கவரப்பட்ட மனததையுடையவராகிப பாதததனைப பாதததுப பிறகு கூறலானார. 'பாதத! மிக்கொடிய

துயரமானது உங்களால அடையப்பட்டமையால் என்னால நல்ல கார்யம் செய்யப்படவிலலே வீர! ஆதலால, குலக்துக்கு மூடிவைச் செய்பவனும் அதமனும் பாபியும் பாபகதிலை கெடுக்கப்பட்டவனும் விசேஷமாக மூடபுகதியுள்ளவனும் சோம்பேறியும் பயப்படுகிறவ னும் பெரியோர்களை அவமதிப்பவனும் க்ரூரனுமான என்னுடைய இந்தத்தலையை இபபொழுது வெட்டி கொடியனை என்னை நெடுங் காலமாக அனுஸரிதது உனக்கு என்ன (நன்மை) உண்டாயிறறு? பாபியான நான் இபபொழுதே காட்டுக்குபபோகிறேன் நீ எள்ளை விடடுச் சுகமாயிரு மஹாதமாவான பீமஸேனன் தருந்த அரசன். சகதியறறவனை எனகது ராஜயகாயம் ஏதறகாக? கோபத்து டன்கூடின உனனுடைய கடுமையான இநதச்சொறகளைப பொறுபப தறகு நான சகதியறறவன. வீர! பீமன் அரசனுக இருககட்டும். அவமதிக்கப்படட என்னுடைய உயிர்வாழகையால இப்பொழுது காயமிலலே' எனறா யுதிஷ்டிரா இவவாறு சொலலிவிட்டுக் கோபத துடன் அநதபபடிகையைவிடடு உடனேஎழுநதிருநது பிறகு வனத துகுசசெலவதறகு விருபபமுளளவராஞா அவரை வாஸுதேவா வணஙகிக கூறலானா 'அரசரே! ஸதயஸநதனும் காணடவதனுத விலலாககொண்டவனுமான அாஜுனனுடைய காண்டீவததைபபற றின பிரலிததமான பிரதிஜனை எவவிதமென்பது உமகுது தெரி யாதா? 'நீ இநதககாண்டீவததை வேறு ஒருவனிடம் கொடு' என்று இவனேச சொலலுகிற மனிதன் உலகில இவனுகுக கொலலததகவ னுகிறான. உம்மால இவன இவவிதமானவசனததை உரைக்கப படடான அரசரே! ஆதலால, ஸதயமான அநதபபிரதிஜனையை காபபாறறுகிறவனை பாரததலை எனனுடைய அபிபபிராயப்படி உமகது இநத அவமானமானது செயயபபடடது குருகளுகது, அவமானமானது எதமெனறு சொலலபபடுகிறது வேநதரே! மிகத புஜபலமுளளவரே! ஆதலால, ஸதயகதைக காபபாறறு வதறகாக, நானும பாரதகளும (ஆகிய நாங்கள) இருவருமசெயத இநத அவமானததைப பொறுததுகொளளும். மஹாராஜரே! நாங்களஇருவரும உமமைச சரணமடைநதோம ராஜரே! வணஙகி வேணடுகினற என்னுடைய (அகரமததைப) பொறுபபீராக இப பொழுது பாபியானராதேயனுடைய ரகதததைப பூமியானது பானஞ செயயபபோகிறது உம்மிடததில ஸதயமாகப பிரதிஜனை செய்கி றேன். இபபொழுது ஸூதபுததிரனைக கொலலபபட்டவனுக அறிநது கொளளும். எவனுடையவதததை நீர விருமபுகிறீரோ அவனுடைய

உயிர இபபொழுது போனதே' என்று கூறினர இவவிதமான மாதவரடையவசனததைககேடடுத தாமராஜரான யுதிஷடிரா, அப் பொழுது, வணஙகியிருககிற ஹருஷீகேசரைப பரபரபபுடன் எடுதது நிறுததி, கைகூபபிககொணடிருககிற அவரைபபாரதது மேலேசொல வதறகேறற பின்வருமாரான வாககியததை உரைகககலானர. 'நீர் சொலலியது சொனனபடியேஆகும் என்னிடததில இநத அகமம மானது இருககிறது கோவிநதரே! மாதவரே! நான ஸமாதானம் செயயபபட்டேன; (ஆபதது தினினறு) கரையுறும்படியும் செயயப் படடேன அசசுதரே! உம்மால கோரமானவயஸனததினினறு நாம் இபபொழுது விடுவிககபபடடோம். அறியாமையிலுல மதிமயகக முறற நாஙகளிருவரும் இபபொழுது உமமை ஓடமாகககொணடு கோரமான துயாககடலினினறு கரை ஏறினேம அசசுதரே! உம் மூடைய புதியாகிற ஓடடுகை அடைநது நாஙகள மநதிரிகளோடு துககமாகிற ஸமுததிரததினினறு நனகு கரையுறினேம, உம்மால நாதலுளளவர்களாலேம்' என்று கூறினர

எழுபதைந்தாவது அதயாயம

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை மனத்தெளிவடையச்டுசெய்து கர்ணன்வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞைசெய்தது)

பாரததன, கேசவருடைய வசனததினுல யுதிஷடிரரைபபாரதது இவவாறு மறுமொழிசொலலிவிடடு ஒருபாரகததைச செயதவன போலத துயரமுறறவனுனன பிறகு, வாஸுதேவா சிரிததுக கொணடு பாணடவனைபபாரதது, 'பாரதத! தாமததில நிலைபெறற வரும் தாமராஜனிடததினினறுதோனறியவருமான யுதிஷடிரரை நீ கூரியமுனையுளளகததியினுல கொனறிருபபாயாகில இது எபபடிஆகு மோ? நீ, அரசரைபபாரதது, 'நீ' எனறுசொலலிவிடடுப பிறகு இவ வாறு மதிமயககததை அடைநதுவிடடாயே? பாரதத! அரசரைக கொனறுவிட்டு மேல எனனசெயவாய்? தாமமானது இவவிதம அறி தறகரிதாயிருககிறது, அறிவீனாகளால வுறியவேமுடியாது நீ தாமத தினிடதததில பயநதவனுபிருபபதினுல மூதத தமயனுடையவதததி னுல கோரரூபமுளளதும் பேரிருள மயமாயிருபபதுமான நரகததை நிசசயமாக அடைவாய. நீ தாமவான்களுள சிறநதவரும தாமததில நிலைபெறறவரும் கௌரவாகளுள சிறநதவருமான அரசரைக கருணைபுரியும்படி செயதுகொளவாயாக இவாவிஷயததில் இது

செயவது எனகசுச் சம்மதம். அரசரைப் பக்தியினுல அருள்புரியச் செய்து அவர் பிரீதியுள்ளவரானவுடன், ஸுதபுத்திரஜீடைய தேரைக்குறிதது யுததம் செயவதறகாக விரைநது செலவோம். (பகைவாகளுடைய) மானததை அழிபபவனே! நீ இப்பொழுது யுததததில கூமையுளள அம்புகளால காணனேகளைகொன்று தர்ம புதிரருகசு அதிகபபிரீதியை உண்டுபண்ணுவாயாக. மிக்க புஜபல முள்ளவனே! இதுதான இநதஸமயததுகசு ஏறறதென்பது என் னுடைய எண்ணம். இவவாறு செயயபபட்டால உன்னுடைய கார் யம் நிறைவேறறபபடடதாகும்' எனறு சொன்னர். மஹாராஜரே! பிறகு, ஆஜ்னன் வெட்கினவனுகித தாமராஜருடைய சரணங்களை அடைநதுதலவணங்கினன். அவன், 'அரசரே! தாமதினினறுபிநத வனன நான் சொலலியதை நீர பொறுததுககொளளும், கிருபைசெய யும்' என்று பரதஸரேஷ்டரான தாமநதனரைபபாரத்து அடிக்கடி வேண்டினன். தாமதிலை விளங்குபவரும அரசரும் பூமிகசுநாத ருமான யுதிஷ்டிரர சரணங்களில விழுநது அழுகினறவனும் பகை வாகளை நாசஞசெயபவனும் பரதாகளுள சிறநதவனும் பராதாவுமான தனஞசயனைப பாரத்து எடுத்து நிறுத்தி அனபுடன் நன்றுகத் தழு விகொண்டு உரகக அழுதார். மஹாராஜரே! மிகக ஒளிபொருநதி யவாகளான பிராதாகளஇருவரும் நெடுநேரம் அழுது சுதியைச செய்துகொண்டவாகளும் பிரீதியையுடையவாகளுமானாகள. பிறகு, பாண்டுபுதிரரானதாமராஜா அநதஆஜ்னனை அனபுடன் தழுவிக கொணடு உசிதமோநது அதிகபரீதியுளளவராகவுமஅடிக்கடி ஆசசாய தனதஅடைநதவராகவும மஹாவிலலாளியான அநததனஞசயனை பாரத்து, 'மிகக தாளவலியமைநதவனே! மகிமைதங்கியவிலலியுடை யவனே! எலலாச சேனைகளும் பாரதுக்கொணடிருகசும்பொழுது யுதததில மூயலகினற என்னுடைய கவசமும் தவஜமும் விலலும சகதியும் குதிரைகளும் பாணங்களும காணலை பாணங்களால அறுகசப்பட்டன. பலகுன! அபபடிபபடடதான யுதததில அநதக காணனுடைய செயகையைபபாரத்துத துககதினலை விசேஷமாக வாடுகிறேன் எனனுடைய உயிரில எனகசு விருபபமிலலை. யுதத தில அநத வீரனை நீ இபபொழுது கொலலாமறபோவாயாகில பிரா ணனை விடவேபோகிறேன். எனகசுப பிழைதிருபபதினுல யாது பயன?" என்று சொன்னர பரதரிற சிறநதவரே! இவவாறு சொல லபபட்ட விஜயன், 'அரசரே! பூமிகசு நாதரே! நரஸரேஷ்டரே! ஸதயதின்மீதும் அவவாறே உம்முடைய பாரத்தினமீதும பீம

ஈகுல ஸஹாதேவாகள்மீதும் ஆணையிடுகிறேன். அரசரே! புருஷ ஸ்ரேஷ்டரே! நான் இப்பொழுது மந்திரிகளுடன்கூடின இந்தக் கர்ணனை யுத்ததில கொலவேன் அலலது, நானவது கொலலப்பட்டுப் பூமியில விழுவேன். உணமையாக ஆயுததைத தொடடுச சபதம் செயகிறேன்' எனறு மறுமொழி உரைததான. அஜாதனன அரசரைப பாரத்து இவவிதமான வசனதைத உரைததுவிட்டு, மாதவரைபபாரத்து, 'கேசவரே! இபபொழுது காணனை யுததத்தில கொலலபபோகிறேன்; ஸம்சயமிலலை. உமகு மங்களம் நீர் அநததாதாதமாவான காணனுடைய வதத்தை தியானம் செயயும்' என்று சொன்னன். ராஜஸ்ரேஷ்டரே! இவவண்ணம் உரைகபபட்ட கேசவா பாரதத்னைபபாரத்து, 'பரதாகளுள சிறநதவனே! நீ என்னைநோகிச சொலலுகிறவிஷயதுக குரிய முயறசியைச செயவதறகுச சகதியுளளவனுக இருகிறாய. மஹாரதரில சிறநதவனே! 'நீ யுதததில காணனை எபபடி கொலலபபோகிறாய' எனகிற இநத எணணமானது எனகு நிதியமாகவே இருகிறது' எனறு கூறினார அரசரே! பிறகு, இவவாறு சொலலக கேட்ட பாரதன, 'புளவிடபபட்டவைகளும் ஸாரதிகளால பழுகபபட்டிருபபவைகளுமான குதிரைகளை உததமமான ரதததில மறுபடியும் பூட்டகடவீர இரண்டுரதிகாகளுகும நடகும யுததததில (அவன) கொலலபபடுவான. தேரில இருகவேண்டிய எலலா உபகரணங்களோடும் எனனுடைய தேரானது விரைவாகசசெலலவேண்டும்' எனகிற வசனதைத கூறினன. மஹாராஜரே! மஹாதமாவான பலகுனன இவவாறு சொலலக கேட்ட கேசவா தாருகனைப பாரத்து, 'பரதாகளுள சிறநதவனும எலலாவிலலாளிகளுள்ளும மேன்மைபெறறவனுமான அஜாதனன சொலலியவறறையெலலாம் செயவாக' எனறு கட்டளையிட்டனர. ராஜஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, மாதவரால கட்டளையிடபபெறற தாருகன் சதுரகளை தவிகசசெயகின்றதும் புலிதோலால மூடபபட்டதுமான ரததில (குதிரைகளைப) பூடடினன விதமாயிருபபதாகவும் மஹாதமாவான பாணடவனிடதில சொன்னன யுததததினுடைய மூடிவைசசெயகினற பதமநாபா மஹாதமாவான தாருகனுல பூடடிஓட்டபபட்டு அருகில வநதிருகிற தேரைபபாரத்து, சிறநதபுதியுளளவரான அவா மீண்டும தாமகநதனரை நோகிச சொலலலானார

'யுதிஷ்டிரரே! நீர் இநதப்பீபதஸ்ரவை ஸமாதானம்செயது, இபபொழுது துராதமாவான காணனுடைய வதத்துகு அனுமதி

கொடுகக்ககடவீர். பாண்டுநந்தனரே! நாங்களிருவரும், மஹாயுத ததில நீர காணனுடைய பாணங்களால பீடிகக்பபட்டிருகிறீரென் பதைக கேட்டு உம்முடைய விருத்தாந்ததை அறிவதறகாக இவ விடம் வந்தோம் அரசரே! பாகியதிஞல துனபமறறவராயிருக கிறீர பாகியதிஞல சதுருவசததை அடையாமலிருகிறீர. பீப தஸ்வை ஸமாதானம செயயும் தோஷமறறவரே! ஜயதை அனுகரஹம் செயயும்' என்று சொன்னர யுதிஷடிரா, 'பாரத! பீபதஸ்வே! இங்கே வா, இங்கேவா, பாண்டவ! எனனை ஆலிங்க னஞ்செயதுகொள நான உன்னல சொலலதக்க * ஹிதமான வசனததை உரைகக்பபடடேன். அதனை நான் பொறுதது்ககொண் டேன. நான உனக்கு அனுமதிகொடுக்கிறேன தனஞ்சய! கா ணனைககொல பாரத! நானசொலலிய கடினசொறகளால கோபங் கொளளாதே' என்னர அரசரே! பெரியவரே! பிறகு, தனஞ்சயன் மூடியினலவணங்கி, அபபொழுது தமையனருடைய இருசரணங் களையும் இருகைகளாலும் பிடிததுகொண்டான் பிறகு, யுதிஷடிர ராஜா, அவனைததூக்கி நிறுதது இறுக்க தழுவிககொண்டு உசசி மோகது அவனைபபாரத்து மறுபடியும் இநதவசனததை உரைகக்ன னர 'தனஞ்சய! மிக்கபுஜபலமுளளவனே! நான் உன்னல நன்கு கெளரவிக்கபபட்டேன சாஸ்வதமான மஹிமையையும் விஜய தையும் மீணடும் அடைவாயாக' எனனர

அர்ஜுனன், 'நான் பாவசெயகையை செயபவனும் பலத் திஞல காவங்கொணடவனுமான ராதாபுதரினை இபபொழுது யுதததில எதிர்த்தது அவனைப் பரிவாரங்களுடன அம்புகளால நாசததை அடைவிக்கபபோகிறேன திடமான வில்லவனைதது அம்புகளால உம்மைப பீடித்தாகிய அசசெயகையின் கொடிய பலனை கர்ணன் இபபொழுது அடையபபோகிறான பூமிக்கு நாதரே? காணனைககொனறு இபபொழுது நான் உம்மை வந்து அணுகபபோகிறேன யுதததிஞல உமமை ஆராதிக்கிறேன இவ வண்ணம்செயவது ஸதயமெனறு உமக்குச சொலலுகிறேன. அரசரே! காணனைககொலலாமல யுதத்தினினறு இபபொழுது நான் திரும்பப்போகிறதிலலை இது ஸதயமென்று உம்முடைய இரு சரணங்களையும் தொடுகிறேன' என்றுகூறினன் இவவாறு சொலலு கின்ற கிரீடியைபபார்த்து அபபொழுது கலலமனமுளள யுதிஷடிரா,

* வேறுபாடம.

'தேவதைகள் உனக்கு அக்ஷயமான கீர்த்தியையும் வாழ்நாளையும் மனோரதஸித்தியையும் எபபொழுதும் ஜயதையும் வீர்யதையும் சத்துருநாசதையும் பெருகுதையும் கொடுகடடும். செல நான் விரும்புவது உனக்கு அப்படியே உண்டாகடடும் விரைவாகச்செல. இந்திரன் விருத்ரனைக்கொன்றதுபோல உன்னுடைய அபிவிருத்தி யின்பொருட்டு யுததததில காணனைக கொலவாயாக' என்று மிக்க பெரிதான வசனததைக கூறினர்

எழுபததாறுவது அத்தியாயம்.

(கர்ணனுடு போர்புரிய விரும்பின அர்ஜுனனுக்குச் சுபநிமித்தங்கள் தோன்றினதும், ஸ்ரீ வாஸுதேவர் அர்ஜுனனை மிக உத்ஸாஹப்படுத்தியதும்)

ஆஜுனன், தாமராஜரை மனததெளிவடையச செயது மிக்க ஸநதோஷமுள்ள சிததததுடன் எலலாததேவதைகளையும் நன்முகப் பூஜித்துப பிராம்மணர்களை ஸவஸதிவசனங்களைச சொலலும்படி செயது மிகமமங்களகரமானதும் கூக்ஷமததுககு ஸாதனமாயிருப பதும் உததமமுமான ரததத்தின்மீது ஏறினன். அரசரும் பேரறி வாளரும் தாமதத்திலுல பிரகாசிபபவருமான யுதிஷ்டிரா, (யுதத) ஸனனததமான காணனுடைய ரதததைக குறிகது (எதிரகபபோ கிறவனை) அநத அஜுனனுககு உததமமான ஆசீவாதங்களைச செய தார பாரதரே! வருகின்ற அநத மகாபிலலாளியைகண்டு(எலலாப) பிராணிகளும் மஹாதமாவான பாண்டவனுல காணனைக கொலல படடவனுக எணணின. அரசரே! எலலாததிகுகுகளும் நாறபுறங்க ளிலும மாசறறவையாயின ஜனஙகளதரே! * சாஷங்களும சதபதரங் களும கிளஞ்சங்களும் அபபொழுது பாண்டுநதனனை வலமாகச் சுறறிவநதன மன்னரே! †மங்களகரமான, 'பும்' என்கிற பெயருள்ள அனேகபக்ஷிகள யுதததிலுஷ்யதரில அஜுனனைவிரையசசெயதுகொ ணடு மிகஸநதோஷமுளளவைகளாகச சபதிதன. ராஜரே! பயங்க ரமான ‡கங்கங்களும் ‡கிருகாங்களும் †ஸுயேனங்களும் கொகுகங்க ளும் காகைகளும் (மாமஸங்களை) பக்ஷிபபதறகாக அவனுககுமுன சென்றன முகியமான நிமித்தங்கள பகைவாபடைகளின் அழிவை யும் அவவாறே காணனுடைய வததததையும அஜுனனுக்குத தெரி வித்தன. பிறகு, (யுதததுககு) புறபபடடவனை பாரததனுக்கு

---

*பறவைகளினவகை. †ஒருசொல விடபபடடது ‡கழுகினவகைகள.

அதிகமான வேர்வை உண்டாயிறறு. 'இது எவ்விதமாகும்' என்று பெருங்கவலையும் உண்டாயிறறு பிறகு, ஸவபஸாசியைத் துக்க முறறவனுகஅறிந்து தேஜஸவியும் மது என்கிற அஸுரனைக் கொன றவருமானஅசசுதா வானரதவஜனை அவனை நன்றுகத தூண்டினார். பிறகு, மதுஸூதனர் அபபொழுது கவலையிலை கவரபபட்டவனும் அவவாறு வருகின்றவனும் காண்டீவததை விலலாககொண்டவனு மான பாரததனைபபார்த்துக் கூறலானார்.

'காண்டீவததை விலலாகக கொண்டவனே! யுததததில உன்னால விலலிலை ஜயிககபபட்டவாகளை ஜயிபபவன் உன்னைத தவிர வேறுமனிதன் இவவுலகில இலலை. இநதிரன்போன்ற பராக்கிரமமுளளவாகளான இநதஅனேகசூராகள யுததததிலசூரனை உன்னைஎதிரதது உததமகதியை அடைநதுவிட்டாகள. ஐயா! உனனைபபோல ஸாமாததியமுள்ளவனலலாத எநதமனிதன்தான் துரோணரையும் பீஷ்மரையும் பகததனையும் அவநதிதேசததரசர் களான விநதாநுவிநதாகளையும் காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷி ணனையும் சுருதாயுவையும் அசுருதாயுவையும் மஹாரதனைசதாயு வையும் எதிரதது கூஷமமுளளவனுவான்? அர்ஜுன! உன்னிடததில திவ்யாஸதிரங்களும் லாகவமும் பலமும யுததங்களில மதிமயககமின் மையும் விஜ்ஞானத்தினுடைய வணகமும் லகூஷியததை அடிகிற சக்தியும் லகூஷியங்களில தவருமல அம்புகளை தாகும்படிசெய்கிற சகதியும் தருநதஸன்னதமும் இருகின்றன. பாரத! நீ தேவர்களை யும் கநதாவர்களையும் எலலாஅரகாகளையும்கொலலுவாய். யுத்ததில உனககு ஸமமாகப போரபுரிகின்றமனிதன் பூமியிலஇலலை யுத ததில கெட்டமதங்கொண்டவாகளான எநதசசிலகூஷதிரியர்கள விறபிடிகின்றாகளோ அவாகளுள உனககு ஸமமாக இருபபவனை நான் காணவுமிலலை, கேட்கவுமிலலை பாரத! பிரம்மாவினால பிரஜை களும் ஸ்ருஷ்டிகபபட்டன. எதனால நீ யுததம்செயகிறாயோ அநதக காண்டீவம் என்கிறபெரியவிலலும் அவராலேயே படைக்கபபட்டது. ஆதலால,உனககுநிகரானவன இலலை பாண்டவ! உனக்கு ஹிதமான வசனததை நான்அவஸயம் சொலலவேண்டும் ஏனெக புஜபலமுள்ளவ னே! யுதத்தில பிரகாசிக்கின்றவனுன காணனை அமமநியாதே. கர் ணனை பலசாலி; கொழுத்தவன்; அஸதிரங்களில தோசசியுளளவன்; மஹாரதன்; ஸமாததன், ஆசசரியகரமாக யுததஞசெயபவன்; தேச காலங்களை அறிந்தவன் பாண்டவ! இபபொழுது பல வார்ததை யினால யாது பயன்? சுருககமாகக் கேள. மகாரதனை கர்ணனை

உனக்கு ஸமானனுகவாவது உன்னைக்காட்டிலும் சிறந்தவனுகவாவது நினைகிறேன். மஹாயுததத்தில அதிகமான முயறசியைச் செய்து உன்னால காணன் கொலலபபடத தகவன் காணன் தேஜஸினால நெருபபுககு ஒபபானவன், வேகதத்தினால வாயுவுககு ஸமானன்; கோபதத்தினால யமனுககுகானவன்; விம்மம்போன்ற தேகபலமுளளவன்; பலசாலி, எட்டு * ரதனி உயரமுளளவன், நீண்டகைகளையுடையவன்; அகன்றமாபை யுடையவன், எவவிதத்திலும் ஜயிக்கமுடியாதவன், (நான்என்கிற) அபிமானமுளளவன, சூரன, சிறநதவீரன, பாகக்ஷினியவன், யுததவீரகளுககுரிய எலலாகுணங்களும் பொருநதியவன், மித்திராகளுககு அபயம்கொடுபபவன, எபபொழுதும் பாணடவாகளைப பகைபபவன, திருதராஷ்டிரபுதத்திராகளுககு நனமையைச செயவதில பறறுதலுளளவன உன்னைத்தவிர இநதிரனுடனகூடின எலலாத தேவாகளாலும ராதேயன கொலலபபடகூடியவனலலனென பது என்னுடைய எண்ணம். ஆதலால, இபபொழுது ஸுதபுத திரனை நாசஞசெய. முயறசியுளள தேவாகளாலும் மாம்ஸமும் ரகதமும் மிகுநதிருபபவாகளும் யுததஞ செயவதில விருப பமுறறவாகளுமான எலலாவீராகளாலும் அநத ரதிகன் ஜயிககப படமுடியாதவன். கெடட எண்ணமுளளவனும் பாவமான நடை யுளளவனும் கரூரனும் பாணடவாகளிடதில எபபொழுதும் கெட்ட எண்ணமுடையவனும் பாணடவாகளோடு விரோதத்தைப பாராடடு வதில தன்பிரயோஜனத்தை விட்டவனுமான காணனை இபபொழுது கொனறு நிசசயமான காயவிதத்தியையுடையவனுகிவிடு. ரதிகாகளுள் சிறநதவனும் தன்னை ஜயிகககூடிய எதிரவீரனறறவனுமான அநதஸுதபுதத்திரனை இபபொழுது காலனுகுவசப்பட்டவனுகசசெயவாயாக ரதிகாகளுள சிறநதவனான அநத ஸுதபுதத்திரனைகொனறு தாமராஜருகுப பிரீதியை உணடுபண்ணு. பாரத! தேவாஸுராகளாலும் தடுககமுடியாததான உன்னுடைய வீரியத்தை உளளபடி நான் அறிவேன். துராதமாவான இநதஸுதபுதத்திரன கொழுபபினால எபபொழுதும் பாண்டுபுதத்திராகளை அவமதிகிறான்றே? தனஞசய! பாபியானதுரியோதனன எவனால தன்னை வீரனுக எண்ணுகிறானே பாவங்களுககு மூலமான அநத ஸுதபுதத்திரனை இபபொழுது வதஞசெயவாயாக. தனஞசய! கத்தியாகிற நாவை யுடையதும் விலலாகிறவாயையுடையதும் அம்புகளாகிற கோரபபற

* ரதனி எனபது இருபதத்தோரடியுல நீளம.

களையுடையதும் வேகமுள்ளதும் கொழுப்புள்ளதுமான கர்ணனுகிற ஆண்புலியைக கொல. நீ வீர்யத்தோடும் பலத்தோடும் விளங்கும் படி வேண்டுகிறேன். சிங்கமானது யானையைக கொலவதுபோல யுதத்தில சூரனானகாணனை நாசஞ்செய. பார்த்த! எவனுடைய வீரியத்தினால காந்தகராஷ்டிரன் உன்னுடையவீரியத்தை அவமதிக்கிறானே அந்தசூரியகுமாரனானகாணனை யுதத்தில இபபொழுது அழிபபாயாக' என்று கூறினார்.

எழுபத்தேழாவது அத்யாயம்.

(வாஸுதேவர் பீஷ்மர்முதலியோரின் மரணத்துக்குந் துரியோதனனுடைய அந்திகரூக்கும் கர்ணனே காரணமென்பதைக்கூறி அவனை அவசியம் கொல்லும்படி அர்ஜுனனை வற்புறுத்தியது.)

பாரதரே! பிறகு, அளவிடமுடியாத பெருமையையுடைய கேசவர், கர்ணனைக்கொலவதிலதிடமானநிச்சயத்தோடிவருகின்ற அர்ஜுனனைபபார்த்து, மீண்டும்,'ராஜனே! மனிதாகளுக்கும் யானைகளுகும் குதிரைகளுக்கும் அதிகோரமான விநாசமானது தினந்தோறும் நடந்துவருகின்றது. (இவ்வாறுனஇந்தயுத்தம்) இன்றைக்குப பதினேழாவதுநாள உன்னைச்சேர்ந்தவாகளுடையபடையானது பெரிதாயிருந்த பகைவர்களோடு அன்யோன்யம் சண்டைசெய்து சிறிதுமிருதியுள்ளதாக இருக்கிறது. பார்த்த! கௌரவாகள் மிகுதியான யானைகளுடனும் குதிரைகளுடனும் கூடியவாகளாயிருந்து யுதத முனையில சததுருவான உன்னை எதிர்த்த நாசமடைந்தார்கள் இந்த அரசாகளும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் பாண்டவாகளும் (பகைவாகளால எவவிதத்தினாலும்) அவமதிகமுடியாத உன்னைப பின்பறறிவந்து (சத்துருவதத்தில) நிலைபெறறிருகிறாகள. உன்னால காக்கப்பட்டவாகளும் பகைவாகளை நாசஞ்செயபவாகளுமான பாஞ்சாலர்களாலும் பாண்டவாகளாலும் மாதஸ்யாகளாலும் காரூசாகளாலும் சைத்யர்களாலும் மாகதாகளாலும் பாரிஜாதர்களாலும் கேரளர்களுடன்கூடின தென்னாட்டுவீராகளாலும் சதத்துருக்கூடடங்களுகு நாசமானது உண்டுபண்ணபபட்டது * அபபா! வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் வானரகொடியையுடையவனுமான பாண்டவனைத தவிர வேறுஎந்தமனிதன் யுதத்தில கௌரவாகளை ஜயிக்கச்சக்தியுள்ளவன்? நீயோ தேவர்களுடனும் அஸுரர்களுடனும் மனிதர்

* 'ரணே,' 'யுதே' எனனும சொறகள விடபபட்டன.

களுடனும்சோதத மூவுலகங்களையும் * யுததததில ஜயிகசசக்தியுள
ளவன். அவவாறிருகக, கௌரவஸேனையை ஜயிகசக்சகதியுள்ளவ
னென்பதில ஸந்தேகம்என்ன? புருஷஸரேஷடனே! இநதிரனுக்கு
ஒபபானவனுயிருந்தாலும் உனனைததவிர வேறுஎநதமனிதன் அரச
னுனபகததனை ஜயிகசக்சக்தியுள்ளவன்? பார்தத! தோஷமறறவ
னே? அவவாறே, உன்னுலகாகபபடடிருககிற இந்தபபெரும்படை
யை எலலாஅரசாகளும் கணகளாலபாரபபதறகும் சகதியுளளவா
களாகவிலலை. பார்தத! அவவாறே, உனனுல எபபொழுதும் யுத
ததில ரக்ஷிகபபடடிருககிற தருஷடதயுமனனுலும் சிகண்டியினு
லும் (முறையே) துரோணரும பீஷமரும் கொலலபபட்டாகள.
பாரதத! இநதிரனுககு ஒபபான பராககிரமமுளளவாகளும் பரதா
களுள்மஹாரதாகளுமான பீஷமரையும் தரோணரையும் யுததரஙகத
தில யுதததநினுலஜயிபபதறகு எவன சகதியுளளவன்? புருஷ
ஸரேஷடனே! வீராகளும் அஸதிரங்களில தோசசியுடையவாகளும்
யுதததில எலலோரையும் திரும்பிவராமலிருககும்படி செயகினற
வாகளும் அகஷௌஹிணீஸேனைகளுத தலைவாகளாயிருபபவாகளும
கொடுநதன்மையுளளவாகளும் ஒனறுசோநதிருபபவாகளும் யுததத
திலகெடடமதஙகொண்டவாகளுமான சநதனுபுததிரரான பீஷ்மரை
யும் துரோணரையும் காணனையும் கிருபரையும துரோணபுததிரரை
யும் ஸோமததததுமாரனையும் கருதவாமாவையும் விநதுராஜனுன
ஜயதரதனையும் மதரராஜனுன சலயனையும் அரசனுன துரயோதனனை
யும் உன்னைததவிர வேறுஎநதமனிதன் இவவுலகததில ஜயிக்கவலல
மையுளளவன்? குதிரைகளும் ரதஙகளும் யானைகளும் நன்கு பிளக
கபபடடு, அனேகம் படைவரிசைகள அழிநதன. பறபலநாடுகளி
லிருநதுவநத பொருமையுளளவாகளும் உகரமானவாசனுமான க்ஷத
திரியாகளுடைய வரிசைகள அழிநதன பாரத! தாசமீயாகள
வஸாதிகள இவாகளின் கூட்டஙகள நாசமடைநதன பாரத! கீழ
நாட்டுவீராகள வாடதானாகள காவிகளானபோஜாகள மறறும்எல்லா
அரசாகள இவாகளின கொழுபபுளளகுதிரைகளுட னும் யானைகளுட
னுங்கூடின சேனையானது உன்னையும் பீமனையும எதிரதது நாச
மடைநதது. சதருகளைத தவிகசசெயபவனே! துரயோதனன
நிமிததமாகக கௌரவாகளுடன (கூடினவாகளும்) மிகுகோபங
கொண்டவாகளும பரபரபபுளளவாகளும் யுதததில ஸாமாதிய
முளளவர்களும் பலசாலிகளும் தண்டஙகளைக் கையிலகொண்டவா

* 'ஸமரே' என்னும் சொல விடபபடடது.

களும் உகிராகளும் பயங்கரமான செயகையையுடையவர்களு மான இருத்த துஷாராகளும் யவனாகளும் கசாகளும் தாவாபி ஸாராகளும் தரதாகளும் சகாகளும் மாடராகளும் தங்கணாகளும் ஆந்திரகாகளும் குளிந்தாகளும் உகிரமான விகிரமமுளள கிரா தாகளும் மிலேசசாகளும் மலைநாட்டாகளும் கடறகரையினருகி லிருகிற தேசவாவிகளும் உன்னைதவிர வேறுஒருவனும் யுத தத்தில ஜயிகபபடததகாதவாகள அடங்காதும் அணிவகுகபபட டிருகிறதும் பெரிதுமான துரியோதனனுடைய படையைக் கண்டு நீ (உனஸேனைகு) ரக்ஷகனுகாமற போவாயாகில எந்த மனிதன் (கௌரவஸேனையை) எதிர்தது செலவான? விபுவே! உன்னால காகபபட்டிருகினறவாகளும கோபங கொண்டவாகளுமான பாண்டவவீராகளால ஸமுதிரம்போல கொந்தளிகினறதும புழு தியினால நனறுக மூடபபடடிருகினறதுமான அந்தக கௌரவ ஸேனை பிளந்து நாசமபண்ணபபடடது. மஹாபலசாலியும மகத தேசாதிபதியுமான ஜயதஸேனன யுத்தத்தில அபிமன்யுவினால கொலலபபடடான இனறேறி ஏழுநாளகள சென்றன பிறகு, பீமன், அந்த அரசனுடையஸேனையிலுளள பயங்கரமானசெயகை களுடன்கூடின பதினாயிரம யானைகளைக ளதாயுத்தத்தினால கொன றான. அவவாறே, நூறாயிரகணகான மறறயானைகளும் ரதங்களும பலதினால அடிகபபடடன. பாண்டவ! பாரத! ஆதலால, இவவாறு மஹாபயங்கரமாகநடநதுவருகிறயுத்தத்தில பீமஸேனனையும் உன்னை யும்அணுகிக கௌரவர்களள குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைக ளோடும் கூடினவாகளாக இவவிடதினினறும மருதயுலோகதத்தை அடைந்தாகள குருதீபுதிர! ஐயா! பாண்டவாகளால அந்தபபடை முகமானது அவவாறு நாசஞசெயயபபடவே, பீஷ்மர உகிரமானசர மாரிகளைபபிரயோகித்தார உத்தமமான அஸ்திரங்களை அறிந்தவரான அந்தபபீஷ்மர சேதிதேசத்துவீராகளையும காசிதேசத்துவீராகளையும் பாஞ்சாலாகளையும கரூசாகளையும மசசதேசத்தாகளையும கேகயாகளை யும அம்புகளாலஎடி நாசஞசெயதார. அவருடையவில்லினின்று விடிபபடடவைகளும பிறருடைய தேகங்களை பிளகினறவைகளும ஸவர்ணமயமான கூர்மைகளுடன் கூடியவைகளும் நேராகசெலப வைகளுமான பாணங்களால ஆகாசமானது நிறைகபபடடதாயிறறு அவர ஒவ்வொருகைகுத்திலேயே, ஒன்றுசேர்ந்திருபபவாகளும மிகக பலசாலிகளுமான லக்ஷம் மனிதாகளையும யானைகளையும கொன்று ஆயிரம்ரதங்களையும அழித்தன. அந்தபபீஷ்மர குறற

மூளள ஒனபதுகதிகளேவிட்டு யுதததில பாணஙகளேப பிர யோகித்தா. அவவம்புகள் பததாவதுகதியுடன சென்று குதிரை களேயும் யானேகளேயும் தோகளேயும் கொனறன. உன்னுடைய படையைப பததுகாள அழிதத பீஷமரால, ரதஙகளுடைய நடு விடஙகள சூன்யமாகபபட்டன, யானேகளும் குதிரைகளும் கொலலபபடடன அரசனே! பீஷமா, தெபபமிலலாதவனுகமுழுகு கின்ற மஹதனுன தூயோதனனேக கரைஎறறிவிடவிரும்பி, பததாவது காளவஹதவுடனே,கோரமானபராகிரமததை வெளியிடடு யுதததில ருததிரருகும் விஷ்ணுவுகும் ஸமமான தமதுரூபதைதக காண்பித துகொண்டு பாண்டவாகளுடைய படைகளிலபிரவேசித்தது அரசா களேயும் சைதயாகளேயும் பாஞசாலாகளேயும் கேகயாகளேயும் வதஞ செயதுகொண்டு ரதஙகளாலும குதிரைகளாலும யானேகளாலும நெருஙகியிருகிற பாண்டவஸேனேயை நாசஞசெயதா. வெம்பு கினறசூரியனபோல அவவாறு யுதததில ஸஞசரிகினறவரும் யுத ததில ஜயததிஞல பிரகாசிகினறவருமான அஙதபபீஷமரைஉதம மான ஆயுதஙகளேக கையிலகொணடவாகளான ஆயிரம்கோடிகணக கான காலாடகளும் ஸருஞசயாகளும் அவவாறே மறற அரசாகளும் பாபபதறசூச சகதியறறவாகளாஞாகள பீஷமா அதிகமானஎலலா மூயறசியுடனும பாண்டவாகளே எதிரதது சென்றா. அஙதபபீஷ மரோ யுதததில ஒருவராகவேயிருநதுகொணடு பாண்டவாகளே யும் ஸருஞசயாகளேயும் ஓடும்படிசெயது யுதததில நிகரிலலாத வீரத தனமையை அடைநதா பெரிதானசிரததையுடையவரும புருஷ ஸரேஷடருமான அஙதப பீஷமரைச சிகண்டி உனஞல காஙகட படடவனுக எதிரதது படிநதகணணுகளுடனகூடின அம்புகளால வதமசெயதான பிதாமஹரான அபபடிபபடட இஙதப பீஷமா, இர திரனே எதிரதது விருதரன வீழஙதது போலப புருஷ ஸரேஷடனுன உனனே எதிரதது விழுஙது சரதலபததில படிததிருகிறா மஹா ரதரும் அஙதகனுகொபபானவரும் உகரரூபியுமான துரோணா பகைவாபபடையை ஐநதுநாள அழிதது உடைகமுடியாத வயூ ஹததை ஏறபடுததி மஹாரதாகளேக கீழே வீழததி யுதததில ஜயதரதனேக காபபாறறி * ராதரியுதததில பிரஜைகளே எதிரததா வீரரும் பிரதாபசாலியுமான அஙதப பாரதவராஜா யுததவீராகளே அம்புகளாலஎரிதது தருஷ்டதயும்னனேஎதிரதது உததமமானகதியை அடைந்தா. நீ யுதததில காணனமுதலானரதிகாகளே இப்பொழுது

* உகர: எனனும சொலலிபபடடது.

தடுக்காமற்போயிருப்பாயாகில துரோணர் யுத்தத்தில் நாசமடைந் திருக்கவேமாட்டார். உன்னலன்றே தார்தராஷ்டிரனுடைய சேனை முழுவதும் தடுக்கபபட்டது? தனஞசய! அதனால, துரோணர் யுததத்தில பார்ஷதனால கொலலப்பட்டார. பார்தத! ஜயத்ரத னுடைய வததததைபபறறி உன்னால செய்யபபட்டதுபோன்ற காரி யத்தை உன்னைததவிர மனிதனென்று சொலபவன் எவன் யுத்த தில் செய்யச்சகதியுளளவன்? உன்னால அதிக பலமுள்ள அஸதிர தேஜஸினால பெருஞசேனையைததடுததுச் சூராகளான அரசர்களையும் கொன்று அரசனை ஸைந்தவன கொலலபபட்டான். அரசாகள ஸிந்துராஜனுடைய வதததை ஆசசரியமென்று எண்ணுகிறார் கள். அநதச்செய்கை உன்னிடததினின்று (உண்டாயிறறென பது) ஆச்சாயமன்று. பாரதத! நீ மஹாரதனன்றே? பாரத! க்ஷததிரிய ஜாதியானது யுததததில உன்னை எதிரதது ஒரோகாளில நாசமடையுமானால அது தகுநததென்று நான எண்ணுவேன். இவவாறு என்னுடைய எண்ணம். பாரதத! கோரமான அப படிபபட்ட இநததனுர்யோதனனுடைய சேனையானது, யுததததில பெரும்பான்மையாக எலலாச சிறநத பொருளும் நாசஞசெயயுப பட்டதாயிறறு. அவவாறே, பீஷ்மதரோணாகள கொலலபபட் டார்கள். சிதற அடிக்கபபட்ட சிறநத யுததவீராகளால நிறைந ததும் குதிரைகளும் தோகளும் யானைகளும் அழிக்கப்பட்டதுமான பாரதஸேனையானது சூரியனாலும் சநதிரனாலும் நக்ஷதிரங்களா லும் விடபடடிருககின்ற ஆகாயம்போல விளஙகுகிறது. பாரதத! டயஙகரமான விகரமமுளளவனே! இநதசசேனையானது தேவராஜ னுடைய பராகரமங்களால பெரிதான அஸுராபடை அழிகக பட்டதுபோல யுததததில அழிகபபட்டதன்றே? அநதக கௌரவ வீராகளுள மாண்டவாகளபோக மிகுநதிருபபவாகள தரோணபுதரா, கருதவாமா, காணன், சலயன், கிருபா ஆகிய ஐநதுமஹாரதாகளே. புருஷாகளுளசிறநதவனே! அநத ஐநதுமஹாரதர்களையும் நீ இடபொ ழுது கொனறு பகைவாகளழியபபெறறவனைத தீவுகளும மப படட ணஙகளுடனனகூடின பூமியை அரசருககு அளிபபாயாக. ஆகாசம், ஜலம், பாதாளம, பாவதஙகள, பெருஙகாடுகள இவைகளுடனகூடின பூமியை இடபொழுது அளவுகடநத வீரமுளளவரான யுதிஷ்டிர ருககுக கொடு. முறகாலததில் தைதயாகளையும் தானவாகளையும விஷ்ணு கொன்றதுபோலக (கௌரவாகளைக்) கொன்று, அவா இநத திரனுககுப பூமியை அளிததததுபோல இநதபபூமியை அரசரான

யுதிஷ்டிரருக்குக் கொடுப்பாயாக. விஷ்ணுவினால் அஸுரர்கள் கொல்லப்பட்டகாலத்தில தேவதைகள் ஸந்தோஷமடைந்ததுபோல உன்னால் பகைவர்கள் கொல்லப்பட்டிருக்குந்தருணத்தில் பாஞ்சாலர்கள் இப்பொழுது ஸந்தோஷத்தை அடையட்டும். செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடையாய்! மனிதர்களுள் சிறந்தவரும் ஆசார்யருமான துரோணரைக கௌரவிகின்ற உனக்கு அஸ்வத்தாமாவினிடத்திலும் ஆசாரியர் என்கிற கௌரவத்தினால கிருபரிடத்திலும் கருணையிருந்தாலும், மிக்கமரியாதைக்குரியவர்களான உன் பந்துக்களையும் உன் தாய்வழி உறவினர்களையும் பூஜிக்கின்ற நீ க்ரூரவர்மாவை எதிர்த்து யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுபபாமலிருந்தாலும், மாதாவுக்கு ஸஹோதரனும் மத்ராஜனுமான சலயனை எதிர்தது நீ தயையுளளவனாகிக கொலலாமலிருப்பமறறவனாயிருநதாலும், உன்னுடைய இந்தககாரியங்களில ஒருகார்யமும் கலலகாரியமாக இலலை. நாமும் அனுமதி கொடுக்கிறோம். இந்தக்கார்யங்களில ஒரு தோஷமும் இலலை. புருஷர்களுள் சிறந்தவனே! பார்த்த! பாண்டவாகளையபபறறிப பாபபுத்தியுள்ளவனும் மிக்க அறபனுமான இந்தககர்ணனைக கூடமையுளள பாணஙகளால இபபொழுது வதஞ செய். தோஷமறறவனே! துரியோதனன் இரவில புதிதிராகளுடனிருபபவளான உன்தாயாரை (அரகுமாளிகையில) எரிக்கும் விஷயத்திலும் சூதாடடதிலும் உஙகளவிஷயததில பிரவிதாதிதது (முதலிய) அநத எலலாககாரியஙகளுககும் துராதமாவான கர்ணனே காரணமென்பது நிசசயம். பாரத! துராதமாவான காணன் மிகக கெட்டபுதியுளளவனான துரியோதனனை ஊகக்மூட்டுகிறான். யுத்ததில பெருமைபேசிககொள்ளுகிறான். அவனை இப்பொழுது கொல. அஜ்ஜன! திருதராஷ்டிரனுடைய புதிரனான துரியோதனன் உஙகளவிஷயததில செயத கொடியசெயகைகளெலலாவறறுக்கும் இப்பொழுது தாப்புத்தியுள்ளவனான காணனை மூலம். துரியோதனன் எபபொழுதும் காணனை ரக்ஷகனாக நினைக்கிறானன்றே? அதனால, என்னைகூடப் பராகிரமததிலால அடகுவதறகு விருப்பமுளளவனாயிருககிறான. காணன் எலலாப்பாண்டவாகளையும் யுததத்தில பாணஙகளால நாசஞசெயயபபோகிறானென்று அரசர்களும் துரியோதனனுமாகிய இருவகையாருக்கும் எண்ணம் உறுதியாக இருககிறது. குருதீபுதிர! துரியோதனன் உன்னுடைய பலத்தை அறிந்தவனாயிருந்தும் காணனைதது்ணையாகக்கொண்டு உன்னுடன் சண்டைசெய்ய விரும்புகிறான். கர்ணன், 'மஹாயுத்ததில்

ஒன்றுசோகதிருக்கின்ற பாரததாகளையும் தாசார்ஹஜனவாஸு தேவனையும் நான் ஜயிபபேன்' என்று நிதயம் பிதறறுகிறான். பல குண! காணன் யுததததில தூளஞகிறான் அவனை இபபொழுது வதஞசெய. சிறநத பிரதாபசாலியான துயோதனன காணனஆதார மாகக்கொண்டு உஙகளிடஙகளில பாவமானசெயகையை ஸடையில முனபு நிதயம் செயதுவநதான் மேலும், தாரததராஷட்ராகள பாரததுகொண்டிருககும்பொழுதே மஹாரதாகளான ஆறு சூராகளால சூழபபட்டவனும் சூரனும் பகைவாகளால ஜயிகக்கூடாதவனும் பெரிய அம்புகளால வீராகளான துரோணா, அஸவததாமா, கிருபா இவாகளை நடுஙகச்செயகிறவனும் சேனைகளை அழிககின்றவனும் மஹாரதாகளை நன்றாக அடிககினறவனும் மனிதாகளையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும யமனுடைய வீட்டுக்கு அனுபபுகிறவனும் பாணஙகளால பகைவாகளுடையபடையை எதிரததுகொண்டு வருகின்றவனும் ஸுபதராபுதரனுமான அபிமன்யுவைக் கண்டு யுதததிலபயந்து யானைகள் வீராகளை இழநதவைகளாகவும் மஹாரதாகள் ரதங்களை இழநதவாகளாகவும் திசைகளில ஓடினாகள. குதிரைகளை உயிரை இழநதவைகளாகவும் காலாட்களை ஆயுதஙகளையும் உயிரையும் இழநதவாகளாகவும் செயகினறவனும் காலையின் திமில போன்ற தோளையுடையவனும் கௌரவாகளுககும் விருஷணிகளுககும் கீரதியை யுண்டுபணணுகினறவனும் ஸுபதராதேவியின் புதலவனுமான அபிமனயுவினவிஷயததில செயதது எனனுடைய அவயவஙகளை எரிக்கிறது மிதரா! உன்னிடதில ஸதயமாகச சபதம் செயகிறேன மிகக கொடியமனமுளள பிரபுவான காணன் அப்பொழுது இருநதிருபபானகில கொலலபபடடிருபபான் யுதததில அபிமனயுவினை முன்னிலையில காணன நிறகசசகதியறறவனனோ? காணன ஸுபதராபுதரனுடையபாணஙகளால பிளகபபடடும பிரஜஞையறறும் ரதததிலை நீஙகபபடடும் பெருமூசசுவிடடுகொண்டும் கோபததிலை நனறாக ஜவலிததுக்கொண்டும் பாணஙகளால பீடிகபபடடும் திரும்பி ஓடிபவனனன். பாரத! அநதகாணன் யுதததில ஆயுதவீழசசிகளால உண்டுபண்ணபபட்ட * களைபபையுடையவனுகவும் உதஸாஹததை இழநதவனுகவும் ஓடிவதில ஊக்கமுளளவனுகவும் தையததை இழாது மனததளாசசி உடையனுகவும் நின்றான் பார்தத! அநதகாணன் அபிமன்யுவினுடைய மஹாயுதததில துயோதனனைப் போகளதில கண்டு

* வேறுபாடம.

அடிக்கடி வெட்கமடைந்தனுவகி அந்த யுத்தகளத்தினின்றும் விலகிச் செல்லவில்லை.அவன் துரோணரைக்கண்டு அபிமன்யுவினுடைய வதோபாயத்தை வினவினான். துரோணருடைய கொடிய வசனத்தைககேட்டு, பிறகு, விலலை அறுத்தான. பிறகு, அந்தக்காணனுலை அபிமன்யுவின் ஆயுதம் அறுகபபட்டதைக்கண்டு, ஐந்து மஹாரதாகளும், வஞசனையில பண்டிதனும் கெட்ட எண்ணமுள்ளவனும் உரதத அட்டஹாஸத்துடன்கூடியவனுமான அந்தக்காணனும், அரசனை தூயோதனனும் அவனைச் சரமாரிகளால (பரலோகத்துககு) அனுபபினாகள காணன், ஸபையில பாண்டவாகளும் கௌரவாகளும் பாரத்துககொண்டிருகும்பொழுதே (அவாகளுககு) முன்னிலையில திரௌபதியைபபாரத்து, 'கிருஷ்ணையே ! பாண்டவாகள நசித்துவிட்டாகள ; சாஸவதமான நரகத்தை அடைநதுவிட்டாகள பருதத்நிதம்பங்களை யுடையவளே ! மெதுவாகப பேசுகிறவளே ! வேறு பாதத்தாவை வரித்துக்கொள். தாவியாயிருக்கிற இபபடிபபட்ட நீ திருதராஷ்டிரருடைய அரண்மனையில பிரவேசிபபாயாக இமைபபிராகள கோணலாயிருக்கும கண்களை யுடையவளே ! உனககுப பதிகள் இலலை. கிருஷ்ணையே ! எவனித்தத திலுலும் பாண்டவாகள உனக்கு (நாதாகள) ஆகபபோகிறதிலலை. பாஞசாலி! நீ அடிமைபினமனைவி. மஙகளகரியே ! நீ ஸவயமே அடிமையாயுமிருககிறாய இபபொழுது தூயோதனராஜன் பூமியில அரசனுக எண்ணப்பட்டான எலலாஅரசாகளும் இவனுடைய யோகக்ஷேமத்தைப் பாரககின்றாகள. கலயாணி ! இபபொழுது பாரா பாண்டவாகள தாரத்தராஷ்டிரனுடைய தேஜஸினலை, ஸமமாக உட்காந்துகொண்டு ஒருவரையொருவா பாரககின்றாகள (ஆதலால) இவாகள எளளுபபதாகளேயென்பது வெளிபபடை ; நரகத்திலும் அமிழ்தபபட்டுவிட்டாகள் வேலைகாராகளபோலக கௌரவ ராஜனை ஸதோத்திரம் செயயபபோகிறாகள' என்று குரூரமானவசனத்தை உரைத்தான் தனஞசய ! பாபத்தில மனமுளளவனும் அவவாறே அதிக கெட்டபுத்தியையுடையவனும் பாவியுமான காணன நீ பாரத்துகொண்டிருகும்பொழுதே பாவமான வசனத்தை உரைத்தான். பொன்னை சித்திரிகபபட்டவைகளும் சாணைகலலில தீட்டபபட்டவைகளுமான அம்புகள இந்தக்காணனுடைய உயிரை நாசஞசெயதுகொணடு இந்தபபாவியினுடைய அந்த வாகயத்தை தணிக்கப்போகின்றன. யுத்தத்தில இபபொழுது உன்னை விழுங்கபபட்டிருக்கிற கர்ணனை, ஸவாகத்தினின்று கீழே இறங்குவதில

மூயறசியுள்ளவனுக ஸ்வாகதவாயிலை அடைந்திருக்கிற ஒருவனைப் போலக் கௌரவர்கள் பார்க்கட்டும். கௌரவயுததவீரர்கள் இப்பொழுது உன்னுடையவீரியத்தை யுததததில பார்க்கட்டும் பார்த்த! ஸுதபுதிரன் கொலலபபட்ட பிறகு, உன்னை மஹாரதனுக அறியட்டும். ஐயா! இபபொழுது *காகங்களுடைய கூட்டங்களும் *வாயஸங்களும் கழுகுகளும் நரிகளும் ஸுதபுதிரனுடைய அவயங்களை இழுக்கட்டும். இபபொழுது உன்னால யுததததில அடித்துததளளப பட்டவனும் கொலலப்பட்டவனுமான காணன் கௌரவாகளுக்குச் சோகததையும் பாண்டவாகளுகு ஸுதோஷத்தையும் உண்டுபண்ணட்டும் விருதரனுடைய வதமானபிறகு, எலலாதேவாகளும் இநதிரனைப புகழநதபோல இபபொழுது பாண்டவாகளோடு சோகது பாஞசாலாகள உன்னைப † புகழட்டும் பார்தத! இப்பொழுது காணனை யுததததில கொன்று உததமமான கீரததியைபபெறறுச சோகததையும் ஜவரததையும் விடடவனும் பாதுக்களால புகழப் பட்டவனும் ஆகாகடவாய். பிரபுவான விஷ்ணு நரவிம்மசரீரதததை எதிதது திதிபுதரனும் மஹாஸுரனுமான ஹிரண்யகசிபுவைக் கொன்றதுபோல நீயும் கோரமான மஹாசரீரதததை எதிதது யுததததில ராதாபுதரனைக கொல மிகக தோளவலியமைநதவனே! உன்னைச சோகதவாகளைப பயதது இனனறு காபபாயாக. ஆ! ஆ! என்று அலறுபவனும்எளிமையுறறவனும்மெயஸ்ஸின்முறறவனும்உன்னுடைய அம்புகளால பீடிகபபடடவனும் பூமியில விழுகினறவனுமான காணனை அரசாகள ‡ பார்ககடடும். தன்னுடைய ரகததில மூழகினவனும் பூமியில விழுநது கிடபபவனும் புரட்டி அடிதது ததளளபபடட ஆயுதங்களையுடையவனுமான காணனை இபபொழுது பாதுகாகள பாாகக்கட்டும் இபபொழுது காணடீவதிலை பிரயோகிகபபடும் பாணங்களால (அடிகபபடடு) § பெரிதான அநதகவசமானது ஆகாயதது ஆதித்யன் சதுரன்சிதறுவதுபோல ரததததின்மதது யில சிதறட்டும் மஹாவேகமுளளவைகளாக வநதுவிழுகின்ற அந்தகாணனுடைய பாணங்கள இபபொழுது உன்னுடையபாணங்களால விரைவாக முனை அறுகபபட்டவைகளாகப பூமியில சிதறட்டும் பரதாகளுளசிறநதவனே! உன்னால இபபொழுது அந்தக்கர்ணனுடையவிகரமமானது நாசஞசெய்யபபட்டபிறகு, எலலாஅரசர்களும், திரும்பி ஓடுகின்றவாகளும் உயிரை இழநதவாகளுமாகட்

---

* காகபேதங்கா — † வேறுபாடம்

‡ 'காணம்' எனனும் சொலலிபபடடது. — § வேறுபாடம்.

டும். கர்ணன் அவ்வாறு காலஞ்சென்றபிறகு, எலலாஉலகஙகளி லுமுள்ள விலலாளிகளுளளும் அநதககர்ணனைச சிறநதவனென்று எண்ணுகினற கௌரவாகளும் திசைகளைநோகஙகிசசெலலடடும.தருத ராஷ்டிரகுமாரனை அநததுரியோதனனும் இபபொழுது பயதநி லை பெரும்படையை இழநது பயதநிலை மனஙலே தவறினவனாகித தன் வீட்டைநோகஙகி ஓடடடும. அவவாறே, ஜனஙகளுகருநாதனும பூமிக்கு நாதனுமான தருதராஷ்டிரன், காணன் நாசஞசெயயபபடட தைககேட்டு இபபொழுது க்ஷணதநில பரஜனளுயை இழநது பூமி யில விழட்டும் பாரத! எலலா யுததவீராகளும இபபொழுது உன்னுடைய பராகரமதநதை அறியட்டும் பாரத! பர தாகளுள சிறநதவனே! ஸபையின்மதநியில உனவிஷயதநில துரியோதனன் உரைததகடினசொறகளையும் கெடடஎணணமுளள அவன் உன்விஷயதநிலசெயத வேறுபாவசசெயலகளையும உன் னுடைய சரஙகள இபபொழுது நாசஞசெயயட்டும. பகைவாகளைத தவிகசசெயபவனே! காஜிகஙன்றவனும் அளவறறஆண்மையுள ளவனுமான சிறநத சதருருவை யுததநதிலகொனறு கிருஷ்ணை யினுடைய கலேசதநதைத தணி. புருஷாகளுள சிறநதவனே! இப பொழுது எலலாப பகைதநிலும் உனனுடையபாணஙகளால அடிக கபபட்ட காணன உனனை எலலாவிலலாளிகளுளளும சிறநதவ னாக எண்ணட்டும். பாரத! இபபொழுது காணன யுதததநில காண்டீவதநினின்று வெளிபபடடவைகளும மேனியில பாயங திருபபவைகளுமான பாணஙகளை முளளம்பனறியானது மூட்கொத தரிபபதுபோல ஏறறுகொளளட்டும் வீர! ஒருவனாக எலலாப பாஞசாலாகளையும் தினநதோறும் நாசஞசெயதுகொண்டி பாஞசால ரதிகாகளுடைய கூடடதநில காலன்போல ஸஞசரிகஙகிற காணனை அடைநது மஹாரதாகள எவவாறுஒடிவாகள? சினேகிதாகளிடதது மிகக அன்புளளவனே! எபபொழுதும் ஸநதோஷமுள்ளவாகளும் பகைவாகளை அடகும் திறமையுளளவாகளுமான பாஞசாலாகள கர்ணனிடதநினின்று பயந்து திரும்பாமலிருபபாகளாகில, அவாகள யுததநதில அவவாறுக அஸநிபாஙகளால ஜவலிகஙகின்றவரும் எலலா விலலாளிகளுளளும சூரராயிருபபவரும (சதருருகளை) வரிகஙகின்ற வரும் (வீரியதநினை) மிகமேனமைபெறறவரும் (ஒருவராலும்) அவமதிகக தகாதவரும் சதருருவுமான அநததுரோணரைககூட மித்திரகாயதநதுகாக எதிரதது விரைவாகபபோராபுரிநது ஜயிபபதற சூச சகதியுளளவாகளாவாகள நெருபபானது விடடிறபூசசிகளு

டைய உயிரைவாங்குவதுபோலச் சூரனைகாணன், எதிர்த்துவருகின் றவாகளும் பலசாலிகளுமான அந்தப்பாஞ்சாலாகளுடைய உயிராகளை அம்புகளால வாங்கினன். இதோ பாஞ்சாலாகள ஓடுகிறார்கள்; நிச்சயமாக்ப போவீராகளால துரதியடிக்கப்படுகின்றாகள பரதா களில சிறந்தவனே! காணனுல அவவாறு செயயப்படிருகிறவா களைப பார, பார. மிகப்பாகுபலமுள்ளவனே! நன்றுகவிருதியடை கின்றவாகளும் மிதிரனுக்காக உயிரை விடுகின்றவாகளுமான அந்தச் சூராகளை நெருப்புக்கொப்பான காணனுடைய அஸதி ரதினின்று மீட்சியடையசெய. எவனை அடுத்துப பெரிய சேனையானது தன் ஆறறலால விளங்குகிறதோ அந்தக கர்ண னுல ரிஷிஸரேஷ்டரான பாரக்கவராமரிட தினினறு அப்பொழுது அடையப்பட்டதும் எலலாச சேனைகளையும் தவிக்கசெயகின்ற தும் கோரரூபமுள்ளதும் பயங்கரமானதுமான அஸதிரத்தினு டைய கொடிய உருவமானது வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது பிரப வே! யுத்தத்தில காணனுடைய விலலினினறு விடுபடுகின்ற இந்தப் பாணங்கள ஒளியினுல சதத்துரு ஜனங்களை நாசஞ்செயதுகொணடி ஸஞ்சரிக்கினறன. ஐயா! மஹாதமாக்களாலும் எவவிதத்திலும் தடுக்க முடியாததான காணனுடைய அஸதிரத்தை யுத்தத்தில அடைந்து இந்தப பாஞ்சாலாகள சுழலுகின்றாகள, வேகமாக ஓடவும் ஓடுகினறாகள காணனை ஜயித்தவனும் உறுதியானகோப முள்ளவனுமான இந்தப பீமன நானகுபக்கத்திலும் ஸருஞ்சயாகளால சூழப்பட்டவனுக்க கூடமையுள்ள பாணங்களால பீடிக்கப்படுகிறான். பாரத! ம்ருத்யுவானகாணன் உபேக்ஷிப்பணணப்படுவனுகில, ரோக மானது தேகத்தை அழிப்பதுபோலப பாஞ்சாலாகளையும் ஸருஞ்சயா களையும் பாண்டவாகளையும் எரிப்பான். யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில ராதேயனை எதிர்த்து க்ஷேமமுள்ளவனுக வீடுதிருகுத திரும்பிவர்க கூடிய யுத்தவீரன் உன்னைத்தவிர வேறு ஒருவனையும் நான் காண வில்லை பரதாகளுள சிறந்தவனே! பாரத! அப்படிப்பட்ட கா ணனைக கூடமையுள்ள பாணங்களால நீ இப்பொழுது கொனறு செயயப்பட்ட பிரதிஜ்ஞையை நிறைவேறறிக கீர்த்தியை அடைவா யாக. நீயலலவோ அரசாகளுடன காணனை யுத்தத்தில ஜயிக்கசசகதி யுள்ளவன்? யுத்தஞ்செயபவாகளுள சிறந்தவனே! வேறுஒருவனும் யுத்தத்தில ஜயிக்க சகதியுள்ளவனுகான் இது ஸதயமென்று உனக்குச சொலலுகிறேன். பாரத! நரோத்தம! இந்தப பெரிய காயத்தைசசெய்த மஹாரதனை காணனைக்கொன்று கிருதாரத்த

ஞகவும் கருதியபயனையடைந்தவனுகவும் ஸுகியாகவும் இருபபா யாக' என்று சொன்னர்.

எழுபத்தெட்டாவது அதயாயம

(அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனிடம் கர்ணனுடைய வதத்திற்குப்பின் நோக் கூடியவற்றைக் கூறி அவனுடைய வதத்தைப் பிரதிஜ்ஞை செய்தது)

பாரதரே! அநத ஆஜுனன கேசவருடைய வசனததைக கேட்டு க்ஷணததுகுள சோகம் நீஙகி ரிகமனக்களிபபுளளவனு ஞன் பிறகு, ஙாண்கயிறறைததுடைதது விரைவாகக காண்டீவ மென்கிறவில்லைஉதறிக காணனுடைய நாசததினபொருட்டுக கையில தரிததுக் கேசவரைபபாரதது உரைகககலானன. 'கோவிநதரே! சென்றதையும் நிகழவதையும் வருவதையும் படைபபவரான பக வான் பிரஸன்னராயிருகபபெறற எனகு நாதரான உம்மால ஜயம் நிசசயமே மாதவரே! உமமைத துணையாகககொண்ட நான ஒனறு சொந்திருகினற மூவுலகஙகளையும பரலோகததை அடைவிபபேன. மஹாயுததததில ஙாணனைககொலவதில யாது ஸம்சயம்? ஜனாததன ரே! பாஞசாலாகளுடைய ஸேனைழிவுதைப பாரகஙிறேன காணன் யுதததில பயமறறவனபோல ஸஞசரிபபதையும் பாரகஙிறேன. விருஷ்ணிகுலததில உதிததவரே! இநதிரனால பெரிய வஜராயுதம் விடப்பட்டதுபோல நானகுபகததிலும ஜவலிகினற பாரகவா ஸதிரமானது காணனால விடபபட்டதையும் பாரகஙிறேன். வாஸு தேவரே! இநதக காணனுடன யுதததில எனனால செயயபபடுவ தையன்றே பூமியுளளவரையில எலலாபபிராணிகளும் சொலலப போகின்றன. மாதவரே! இபபொழுது காண்டீவதினினறு விடப படுகினறவைகளும பகைவரைக கொலலுகினறவைகளும என்னு டைய கையிலால பிரயோகிகபபடுகினறவைகளுமான எனனுடைய விகாணமென்னும் அம்புகள காணனை ம்ருதயுவைஅடையும்படிசெய யபபோகின்றன அரசனான தருதராஷ்டிரன ஙநதபபுததியிலாலராஜ யததுகுகுத தகாதவனான தூயோதனனே ராஜயததில அபிஷேகஞ செயவிததானே அநதத தனது புததியை இபபொழுது இகழநது கொள்ளபபோகிறான் மஹாபாகுபலமுளளவரே! தருதராஷ்டிரன இபபொழுது அரசாடசியினினறும் ஸுகததினின்றும ஐஸுவாயததி னின்றும் ராஜயததினின்றும் படடனததினினறும் அவவாறே புத

திரர்களிட ததினின்றும் விடுபடபபோகிறன். கோவிந்தரே ! எவன் நறகுணமுளளவனை விட்டுக் குணமிலலாதவனைத தலைவனுகீச் செய் கிறனோ அவன் சீக்கிரமாக நாசம் வரும்போது நெடுங்காலம் துக்கிக் கிறன் பகைவாகளுடைய கர்வததையழிபபவரே ! ஜனாததனரே ! புஷ்பததைகககண்டு பழததில பேராவலுளள மூடனை ஒரு மனிதன் பெரிய மாநதோப்பை வெடடிய பலாசவிருக்ஷங்களைத தண்ணீர் வாதது வளர்பபதில புதியைசசெலுததிப பின்பு பழததைகககண்டு எவவாறு துக்கபடுவனோ அவவாறே புஷ்பததைகககண்டு பேராவ லுறற தருதராஷ்டிரனுககு இநதபபலததைகககண்டு அதிகமான துக கம் உண்டாகபபோகிறது. ஸுதபுததிரன கொலலப்பட்டால, பிரபு வான திருதராஷ்டிரன இபபொழுது ஆசையை இழநதவனுவான். இபபொழுது காணன் கொலலபபடுவானுகில துரியோதனன் ராஜ யத்தினின்றும் தன் உயிரினின்றும் ஆசையை இழநதவனுவான். ஸதயமாக உமககுச சொலலுகிறேன். இபபொழுது என்னுல பாணங களால காணன் துண்டுதுண்டாகசசெய்யபபட்டதைகககண்டு ஜனேஸ வரனை திருதராஷ்டிரன் ஸமாதானததைபபறறிய உம்மூடைய வாககியங்களை நினைகக்டடும் கேசவரே! இபபொழுது அநதசசுனி அம்புகளைச சுதாட்டமாகவும் காண்டீவததை பாசசிகையாகவும் எனறதததைக காயகளை வைகுண்ம பலகையாகவும் அறியட்டும். கோவிநதரே! இபபொழுது நான கூடமையுளள பாணங்களால காண னைககொன்று குந்தியின்புதலவரானயுதிஷ்டிரராஜருடைய திடமான தூக்கமிலலாமையைப போகபபோகிறேன் இபபொழுது அரச ரான குநதீபுததிரர் என்னுல ஸுதபுததிரன்கொலலபபட்டவுடனே, மிகக மனககளிபபுறறவராகவும பரீதியுளளவராகவும் நெடுங்காலம் ஸுகததைஅடையபபோகிறர் கேசவரே! இப்பொழுதுகாணனைஉயி ரினினறு நழுவுமபடி செயயகூடியதும (பகைவாகளால) திருபபி யடிகக்முடியாததும் ஒபபறறதுமான ஓர அம்பை இநத யுததததில பிரயோகிக்கபபோகிறேன். மதுஸுதனரே ! என்னைக கொலலும் விஷயதில 'பலகுனனை நான் கொலலும் வரையில என் இருகால களையும் கழுவுவதிலலை' எனறு விரதம் பூண்டவனும துராதமாவும் பாவியுமான காணனுடைய விரதததைப பொயயாகசசெயது படிநத கணுகளுளள பாணங்களால அவனுடைய சரீரததை ரதததி னின்று கீழே தளளபபோகிறேன். எவன பூமியில வேறு ஒரு மனிதனை யுததததில ஸமாததனென்று ஒபபுககொளளுகிறதிலலை யோ அநதக காணனுடைய இரதத்தை இபபொழுது பூமி

குடிக்கப்போகிறது. ஸுதபுத்திரனை காணன் தன்குணங்களைப் புகழ்ந்துகொண்டு திருதராஷ்டிரனுடைய ஸம்மதத்தின்மேல (த்ரௌபதியை நோக்கி), 'கிருஷ்ணையே! நீ கணவாகளை இழந் தவளாயிருக்கிறாய்' என்று சொலலிய வசனததை என்னுடைய கூடமையுளள பாணங்கள் பொயயாகசசெய்யப்போகின்றன. (என்னு டைய பாணங்கள) கோபங்கொண்ட ஸர்பபங்கள்போல அநதக்காண னுடைய உதிரததைக குடிக்கபபோகின்றன. கைததேர்ச்சியுளள என்னுல விடபப டவைகளும் மின்னலொளிபோனற ஒளிபொருந் தியவைகளும் காண்டீவததினின்று விடபபடடவைகளுமான ஙாரா சங்கள் காணனுகு உததமமானகதியைக கொடுக்கபபோகின்றன. ராதேயன் பாண்டவாகளை நிநதிததுகொண்டு பாஞசாலியைபபறறி ஸபையின் நடுவில சொலலிய கடினசொறகளை (நினைத்து) இப பொழுது தாபததை அடைவான் 'க்ருஷ்ணையே! இநதபபாண்ட வாகள எளளுபபதாகள, வீரயமிலலாதவாகள; ஆண்மையை இழந் தவாகள், நான் உஙகளைப பாண்டவாகளிடததிலிருநது உண்டான பயததினினறு காகபபோகிறேன' எனறும் சொன்னன. 'பாரத! நான் இபபொழுது புதிராகளுடன் கூடினபாண்டவாகளினவர் களையும் கொலலபபோகிறேன்' என்று அவன் சொலலியவசனததை என்னுடைய கூரியபாணங்கள ஸுரியபுதிரனும் ஸுதபுதிரனும் துராதமாவுமான அவனைககொன்று பொயயாகசசெயயபபோகின் றன. மதுஸூதனரே! எவனுடைய வீரயததை ஆதாரமாகக் கொண்டு துரியோதனன் (அகஙகாரததினுல) மிகுநத மனததை யுடையவனுயிருக்கிறானே அநதககாண்னை இப்பொழுது நான் யுதத தில கொலலபபோகிறேன் காணன இபபொழுது கொலலபபடிவ னுகில அரசனுடன்கூடின தாதாதராஷ்டிராகள விம்மதததைகண்ட மிருகஙகள பயபபடிவதுபோல பயநது திசைகளை நோகி ஓடிவிடு வாகள். இபபொழுது புதிராகளோடும் நண்பாகளோடும் காணன் என்னுல யுதததிலகொலலபபட்டால துரியோதனராஜன் பூமியைப பாகமாடடான. அதிகபபொறுமையுளளவனை துரியோதனன இப பொழுது, காணன் கொலலபபட்டதைகண்டு என்னை யுதததில எலலாவிலலாளிகளுள்ளும் சிறநதவனுக எண்ணட்டும். துரியோத னன் புதிரர்களோடும் பௌதிரர்களோடும் மந்திரிகளோடும் ஸுஹ்ருததுக்களோடும்கூட மனைநதஙகளை இழந்தவனும் பிதாவி னுடைய ராஜயத்தில ஆசையறறவனும் ஆதாரமிலலாதவனுமாவான். இப்பொழுது அரசரானதாமபுத்திரர் பகைவாகள கொலலபபெறறவ

ராவார். இபபொழுது தாயோதனன் விளஙகுகின்றசெலவததை யும் ராஜயததையும் இழகபபோகிறான். மாதவரே! விகர்தன குமாரனை காணனும் பீஷ்மரும் துரோணரும் யுததததில கொல லபபட்ட பிறகு எஙதசசேனையானது பிரவேசிதது (அரசனை) *விடு விக்குமோ அஙதச்சேனையானது பயமடைஙதுவிட்டது. தர்மராஜ னுடைய புதலவரான யுதிஷ்டிரரை கண்பாகளும் முன் அறியப பட்டவாகளான பிராம்மணாகளும் இன்றுமுதல அரசராக எண்ணி ஆனஙதமடையட்டும் இன்று சூரியகுமாரனை காணன் என்றால கொலலபபடடானென்பதைககேடடுப படகஙகளோடுகலஙத தேவதா ஸதானபூஜையை (ஜனஙகள) செயயட்டும் கோவிஙதரே! மிக்க புஜபலமுளளவரே! இபபொழுது காணன கொலலபபட்டால ஜனங கள நெடுநாளாகச செயய உததேசிததிருககிற தேவதைகளுடைய ஆராதனததை விதிபபடி செயயட்டும் ஹருஷீகேசரே! இப பொழுது இஙதமனோரதமானது நிறைவேறினவுடன், மாதாவான குநதிதேவியும் திரௌபதியும் விரைவுடன் ஒருவரையொருவர் கடடிககொளளடடும் மாதவரே! இபபொழுது காணன் கொலல படிவஙகில குளிரஙத கண்ணால நீர பாரும்; பாண்டவாகளுள் மூத தவரான யுதிஷ்டிரரும் பூஜயனை விருகோதரனும் பாககட்டும். நான பெரியோகளை அபிவாதனஞசெயது இளையவாகளால அபிவாத னஞசெய்யபபெறறு இருகைகளாலும் ஆலிஙகனம்செயது பெரிய கோததியை அடையபபோகிறேன் வாஸுதேவரே! இபபொழுது காணன கொலலபபடடவுடன், தேவாகள ஆஜுனனை புகழஙது கொண்டு ஸவாககததை அடையடடும். தவததையே பொருளா கககொண்ட மஹரிஷிகளும ஒன்றுசோஙது ஸுதோஷமுளளவாக ளாகச செலலட்டும் கிருஷ்ணரே! இரண்டரதிகாலஙகு நேரஙத தவைரகமென்னும் சண்டையில ஸவயஸாகியான என்றால கொல லபபட்ட காணனைபபாதது இபபொழுது மூவுலகஙகளும் எனனு டைய ஆண்மையை அறியட்டும். மாதவரே! இன்று நான் விலலாளிகளுகும் ரதததுகும் பாணஙகளுகும் காண்டீவமென் கிற விலலுகும் கடனேததீரததவனாக போகிறேன். வாஸுதேவ ரே! இஙதிரன் சம்பரனை கொன்றதுபோல யுததததில காணனை கொன்று பதினமூன்று வருஷ்காலமாகச் சோததுவைகபபட்டிருக கிற பெருஙதுகததை விலகபபோகிறேன். இன்று யுததததில கர் ணன் கொலலபபடடால, யுததததில மிதிரகாயததில விருபபமுறற

* வேறுபாடம.

மஹாரதர்களான ஸோமகாகள் மேறகொண்ட நறகாரியம் நிறை வேறினவர்களாக ஸந்தோஷமடையட்டும். மாதவரே! இப்பொழுது ஸாத்யகிக்குப பிரீதியுண்டாகும் விதத்தை நான் அறியேன். நான் யுதததில கர்ணனையும் வெறறியிலை மேம்பட்டவர்களான அவ னுடைய புதநிராகளையும் கொன்று பீமனுகும் ஸாத்யகிகும் நகுல ஸஹதேவர்களுக்கும் வீரனை த்ருஷ்டதயும்னனுக்கும் சிகண்டிக் கும் பிரீதியைச் செயயபபோகிறேன். விருஷ்ணிகுலதில உதித்த வரே! ஏகாந்ததில தர்மராஜருக்கு (கர்ணவத) சபதத்தைப் பிரதிஜ் ஞைசெயதபடி, காலனை மஹாயுததததில கொன்று இப்பொழுது கடனிலியாகாமலிருகும் தன்மையை அடையப்போகிறேன். கோப மூளவனும் கௌரவாகளோடு யுதஞ்செயகின்றவனும் ஸுதபுத நிரனைக் கொலலுகின்றவனுமான தனஞ்சயனை யுதததில (எலலோ ரும) இன்று பார்ககட்டும் நான் இபபொழுது சததருக்களில சிறந தவனை ஸுதபுதநிரனை கொலலுகின்றேனென்று மறுபடியுமே நறபுகழச்சியை உ மக்கு முன்னிலையில சொலவேன். உலகதில தனுர்வேதததில எனகநுகிரானவன் எவன் இருக்கிறான்? பராக்கிர மததிலாவது எனகநு எவன நிகராவன்? பொறுமையில எனக்கு ஸம னனமனிதன் வேறு எவன் இருகிறான? கருணையில எனகநு ஒப பானமனிதன் வேறு எவன் இருகிறான்? சிறநதவிலலியுடையவனை நான் என்னுடைய தோள்வலிமையிலை தேவாகளையும் அஸுராகளை யும் ஒன்றுசோநதிருகின்ற எலலாபபிராணிகளையும் அவமானமடை யும்படி செயவேன் சிறநதவீராகளுடைய வலலமையைகாட்டிலும் எனனுடைய வலலமையே மேலானதெனறு தெரிநதுகொள்ளும் அபபடிபபட்ட நான ஒருவனுகவே எலலாக கௌரவாகளையும் பாஞ் லிகாகளையும் விரைவாக எதிர்தது, பனிகாலங்கழிநதபிறகு உலாநத காடடையடைநத நெருபபு எரிபபதுபோலக காண்டவதகிலை (விடப்படும்) பாணங்களுடைய ஜுவாலையிலை பலாதகாரமாக விரை வில எரிபபேன். என்னுடைய இநத இருகைகளும் அம்புகளால கீறப்பட்டிருகின்றன. விலலும் யுதததில பாணங்களுடன்கூடிய தாகவும் வளைகபபட்டதாகவுமிருகிறது. இந்த இருகாலகளும் ரத ரேகைகளுடனும் தவஜரேகைகளுடனும் கூடியவைகளாக இருக் கின்றன யுதததை அடைநதிருக்கின்ற என்னைபபோன்றவனை (வீராகள) * ஜயிக்கமாட்டாகள' என்றான்'' என்றுகூறினன்.

* வேறுபாடம

எழுபத்தோணபதாவது அத்யாயம

(த்வந்த்துவ யுத்தம்)

த்ருதராஷ்டிரன், "அப்பா! பாண்டவர்களுக்கும் ஸ்ருஞ்சயர்களுக்கும் என்னைச் சேர்ந்தவாகளுக்கும் நிலைகாண முடியாததும் மஹாபயங்கரமுமான எதிர்ப்பு ஏறபட்டுத தனஞ்சயனும் கர்ணனுடி யுததததுக்காகச சென்றபிறகு, அநத யுததகளததில அநதயுததம் எவவாறு நடநதது?" என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொலலலானான்.

" பெரியதவஜங்களுளளவையும் நன்கு எதிரததவையும் பேரிகளுடைய சபதங்களால அதிக ஒலியுளளவையும் ரணகளததில கிறஙதிருகின்றவையுமான அவாகளுடைய சேனைகள் மழைக காலததில காறறினால தூளபபடட மேகங்களபோலக காணிததன பெரிய யானைகளாகிற மேகங்களால சூழபபடடதும் அஸதிரங்களாகிற ஜலததோடகூடியதும ரானகுவித வாதயங்களுடைய சபதங்களுடனும் சகரங்களுடைய துனியினின்று உண்டாகிறசததததுடனும் தலதவனியுடனும்கூடியதும தங்கததினால சிதரிகபபடடிருகிற ஆயுதங்களாகிற மினனலகளுடன்கூடியதும் அம்புகளும் கதைகளும் நாராசங்களும் மஹாஸதிரங்களுமாகிற தாரைகளுடனகூடியதும பயங்கரமான வேகமுளளதும் இரததவெளளதைப பெருகசசெயகின்றதும ரதங்களால நிரம்பியதும் க்ஷததிரியாகளுடைய உயிரை நாசஞசெயவதும் காலரவதி உண்டானதும் குரூரமாயிருககின்றதுமான அநதகநதி தலான மழையானது ஜனங்களுகக கலகததை உண்டுபண்ணுகிறதாகியது .அனேகரதிகாகள ஒனறுசோநது ஒரு ரதிகனைச சூழநதுகொண்டு (அவனுககு) மரணதைத உண்டு பண்ணினாகள அவவாறே, ஒரு ரதிகன ஒரு ரதிகனையும் சிறநத அனேக ரதிகாகளையும நாசஞசெயதான ஒரு ரதிகன ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடுமகூடின ஒரு ரதிகனை யமனுககு வசபபடடவனுகச செயதான். ஒருவன் ஒருயானையினால அனேக ரதிகாகளையும் குதிரைகளையும் மறறதுயுவின் வசததை அடையசசெயதான அவவாறே, பாரததன் ஸாரதிகளோடும குதிரைகளோடுங்கூடின தோகளையும் யானைகளையும் எலலாச சததுருகளையும குதிரைகாராகளுடன் கூடின குதிரைகளையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் பாணஸமூகங்களால மறறதுயுவுககு வசபபடும்படி செயதான் கிருபரும் சிகண்டியும் யுதததுகாக எதிரததாகள. ஸாதயகியான வன் தூயோதனனை எதிரததான. ஸருதஸரவஸ தரோணபுதிர

ரோடு எதிர்தான யுதாமன்யு சிததிரஸேனனோடு எதிர்தான் ரதிகனும் ஸருஞ்சயனுமான உத்தமௌஜஸ காணனுடையபுதிர ஞன ஸுஷேணனே எதிர்தான் ஸஹதேவன் சுதாடியும் காந தாரதேசாதிபதியுமானசகுனியை ஒருசிங்கமானது பெரியகாளையை எதிர்பபதுபோல எதிர்தான். யௌவனமுளள ஈகுலபுதிரனை சதானீகன், யௌவனமுளள காணபுதிரனை விருஷ்ஸேனனோப் பாணஸமூகங்களால அடிதான். சூரனை காணபுதிரனும் பாஞ சாலீபுதிரனை சதானீகனே அனேகபாணவாஷங்களால அடிதான். ரதிகாளுள சிறநதவனும் ஆசசாயகரமாக யுதனைசெய்பவனும் மாதரீபுதிரனுமான ஈகுலன் கிருதவாமாவை எதிர்தான பாஞ சாலாகளுகுத தலைவனும் ஸேனபதியுமான தருஷ்டதயும்னன ஸேனைகளுடன்கூடின காணனே எதிர்தான் பாரதரே ! துசசாஸ னன், பரதகுலதிலுதிதவனும வாயைதிறநதிருகும் யமன போல விளஙகுபவனும் கரூரனும யுதததில பயஙகரனும் சஸதிர தாரிகளுள சிறநதவனும் ஸஹிகததகாதவேகமுள்ளவனுமான அந் தப பீமனே எதிர்தான அவவாறே, வீரனை உத்தமௌஜஸ அந்த யுதததில பலாதகரமாகக காணபுதிரனைக கொன்றான், அவ னுடைய தலையையும் அறுதான் அவனுடைய முடியானது ஒலி யினால பூமியையும் ஆகாயதையும் எதிரொலியிடும்படிசெயது கொண்டு பூமியில விழுநதது பூமியிலவிழுந்த ஸுஷேஷண னுடைய தலையைக்கண்டு காணன அபபொழுது துகமுறறவனாகிப பிறகு கோபதினால அநத உத்தமௌஜஸினுடைய குதிரைகளையும் தேரையும் கொடியையும கலலதுனியுளளவைகளும் கூமையுளள வைகளுமான பாணங்களால அறுதான் அநத உத்தமௌஜஸ கூ மையுளள அம்புகளாலும் பிரகாசிகினற கதியினாலும் கிருபரை அடிதது (அவருடை ய) பினபகுதைதாகஷிகினற வீராளையும் கொன்று, பிறகு, சிகண்டியினுடை ய ரதததினபீதேறினான். ரதததிலிருக கிற சிகண்டியானவன் கிருபா ரதததை இழநதைதகண்டு அவரை அம்புகளால அடிகவிரும்பவில்லை துரோணபுதிரா கிருபருடைய அநதரதேரைச சூழநதுகொண்டு சேறறில ஆழநத பசுவைபோலக கரையேறினார் பொறகவசமணிநதவனும் வாயுவுகுப புதிரனு மானபீமன கோடைககாலதில உசசியைஅடைநதிருகினற சூரியன் போல (பரகாசிததுகொண்டு) கூமையுளள அம்புகளால உம்மு டைய குமாராகளுடையபடையை அதிகமாகத தவிகசெயதான்.

எண்பதாவது அத்யாயம்

(பீமஸேனனுக்கும் வ்ருஷஸேனனுக்கும் ஸம்வாதம்.)

பிறகு, கைகலந்த யுத்தத்தில், அனேகசதுரங்கங்களால் சூழப்பட்டவனான பீமன், மஹாயுத்தத்தில் ஸாரதியைப்பார்த்து, 'ஸாரதியே! இப்பொழுது நீ தார்தராஷ்டிரர்களுடைய சேனையைக்குறித்து (குதிரைகளை) நடத்து வேகத்தோடு குதிரைகளுடன செல. இந்த தார்தராஷ்டிரர்களை யமனிடத்தில அனுப்புகிறேன்' என்று சொன்னான். பீமஸேனனால இவ்வாறு தூண்டப்பட்ட அந்த ஸாரதி, கடிய வேகத்துடன், பீமன அந்தச சேனையை எதிர்க்க விரும்பினவிடத்தில உம்முடையபுதல்வர்களுடைய சேனையைக்குறித்து விரைவாகச சென்றான். பிறகு, மற்றகௌரவர்களை யானைகளோடும் ரதங்களோடும் குதிரைகளோடும் காலாட்களோடும் நானகுபக்கத்திலும் அவனை எதிர்த்தார்கள அவர்கள், மிகவேகமுள்ள பீமனுடைய சிறந்த குதிரையைப பாணஸமூஹங்களால நாற்புறங்களிலும் அடித்தார்கள. பிறகு, மிகவலிமையமைந்த பீமன வருகின்றஅம்புகளை ஸ்வர்ணமயமான கட்டுகளுள்ள பாணங்களால வெட்டினான். பொற புங்கமுள்ள அந்தப்பாணங்கள பீமனுடைய பாணங்களால இரண்டாகவும் மூன்றாகவும் அறுக்கப்பட்டுக் கீழேவிழுந்தன. அரசரே! பிறகு, சிறந்த அரசர்களுடைய மதத்தியில பீமனால்கொலலப்படுகிற யானைகளர்தங்கள யெல்லனமுள்ளகுதிரைகளஇவற்றின் கோரமும் மிகபெரிதுமான சப்தமானது அப்பொழுது வஜ்ரத்தினால பிளக்கப்பட்டமலைகளுடைய சப்தம்போலத் தோன்றியது பீமனுடைய சிறந்தபாணங்களால பிளக்கப்பட்டு வதம்செய்யப்படுகின்ற அந்தச்சிறந்த அரசாகள, பறவைகள் மலர்களுக்காக மரத்தைநோக்கிவருவதுபோல யுத்தத்தில எல்லாப்பக்கத்திலும் பீமனைநோக்கி எதிர்த்துவந்தார்கள உம்முடைய சேனையானது எதிர்த்துச்செல்லுங்காலத்தில முடிவற்ற வேகமுள்ளவனான அந்தப்பீமன், ப்ரளயகாலத்தில காலதண்டத்தைக கையிற கொண்டவனும் நாசஞ்செய்பவனும் எரிக்க எண்ணங்கொண்டவனும் ப்ராணிகளை அழிப்பவனுமான காலன்போல வேகத்தை வெளிப்படுத்தினான். ஊழிகாலத்தில ப்ரஜைகளைக்கவர்கின்றவனும் வாயைத்திறந்துகொண்டு வருகின்றவனுமான காலனுடைய (வேகத்தை) ப்ராணிகள தாங்கமாட்டாததுபோல யுத்தத்தில அதிக வேகமுள்ளவனான அந்தப்பீமனுடைய அதிவேகத்தைத் தாங்குவதற்கு உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள வல்லமையுள்ளவர்களாகவில்லை. பாரதரே!

பிறகு, யுததத்தில மகாதமாவான பீமஸேன ஈன்ருக எரிகசபபடி கின்ற பாரதசேனையானது, அவஸேல பூரததியடிகசபபட்டதாகவும் பயஈதாகவும், பெரிய காறறினால மேகஙகளுடைய கூடடஙகள சிதற அடிகசபபடிவதுபோலத நிசைகளில சிதற அடிகசபபட டது. பிறகு, சிறஈத புதநியுளளவனும மிகக வலிமையுள்ளவனு மான அஈதப பீமஸேனன் மறுபடியுமே ஸஈதோஷமுளளவனுக ஸாரதியைபபாரத்து, 'ஸூத! ஒனறுசோஈது வருகின்ற தோ கனையும் கொடிகளையும் நம்மைச சோஈதவைகளா, பிறருடைய வைகளா என்று தெரிஈதுகொள யுததம்செயகினறவனுன ஈான ஒன்றையும் அறியவில்லை அஜாகரதையுளளவனுன ஈான என னுடைய சேனையை (ஆயுதஙகளால) மூடாமலிருகக வேண்டுமெ சோகததை விட்டவாகளானசததுருகளை ஈானகுபகததிலும பாத துப பெரியகோபமானது மறுபடியும் அதிகமாக என்னை வஈதடை கிறது. அரசரான யுதிஷ்டிரா துன்பததை அடைஈதிருககிரூர். ஆஜுனன் வராமையால அனேகதுகஙகளை நீனைககிறேன் தாம ராஜா பகைவாகளுடைய மததியில எனனை விடடுவிடடுசெனறதி ஆலுண்டான இஈதத துககததைத தரிககிறேன. இவா உயிரோ டிருககிரூரோ, இலலையோ, ஈான அறியேன ஆஜுனனையும் ஈான அறியேன. அதஞல, எனககு இபபொழுது அதிகதுககம உண்டா கிறது. அதிக பிரவிததிபெறற அபபடிபபட்டஈான அதிக பல மூளள பகைவாபடையை ஈாசஞசெயவேன. யுதததினமதியில ஒனறுகூடியிருககினற இஈதசசேனையைகொன்று இபபொழுது உனனுடன பரீதியுடைதவஞகபபோகிறேன் ஸூத! என்தேரி லுளள எலலா அமபுபபெடடிகளையும பாணஙகளையும பாதததுப பாணஙகளுள அதிகமாயிருபபவறறின வகை எனனவென்பதையும தொகை என்னவெனபதையும் ஈனகுஅறிஈது சொலவாயாக ஸாரதி யே! பாணஙகள எததனை ஆயிரஙகளிருககினறன? எததனைநூறுக ளிருககின்றன? இதனை விரைவாக எனகுசசொல்'எனறுசொன்ஞன்.

விசோகன், 'வீரரே! இபபொழுது உமகுக காயவலிதததியைத தரககூடிய எலலாவறறையும்அறிஈது இவவண்ணம் கூறுவேன. கேக யர்கள், காம்போஜாகள், ஸௌராஷ்டிராகள, பாஹலீகாகள, மிலேச சாகள,ஸூம்மாகள,பரதஙகணாகள், மதராகள, வஙகாகள, மகதாகள, குலிஈதாகள, ஆனாததகாகள, ஆவாததகாகள, மலைநாடடுவீராகள ஆகியஇவாகளெலலாரும் சிறஈதஆயுதஙகளைததரிதது உமமைநாறபக கஙகளிலும் சூழஈதுசூழஈது பிறகு லிமமஈாதஞசெயதாகள, வீரரே!

உம்மூடைய இரதததேரில கூமைமயுளளவைகளும் நன்கு துவைரத வைகளுமான பனனீராயிரம்பலலங்கள இருகஙினறன. அறுபதிஞயிரம்பாணங்களிருகஙினறன.அவவாறே பதிஞயிரகணகானகூ-ரங களும் பலலங்களுமிருகஙினறன வீரரே! குரதீபுததிரரே! இரண்டாயிரம்நாராசங்களும் மூவாயிரம் பரதரங்களும் இருகஙின்றன. பாண்டி நரதனரே! ஆறுளருதுகள பூட்டிய வண்டிகள சுமக்கமுடியாத அவவளவு ஆயுதங்கள மிகுநதிருகஙின்றன. கறறறிநதவரே! ஆயிரக கணககாக இலைகளோட பிரயோகம்செயயும். உமகுக கதாயுத பலமும் கததியின்பலமும கைவனமையுமிருகஙினறன. ரட்டிகளும் உலகைகளும் சகதிகளும் எறிவீயங்களும் இருக்கின்றன. ஆயுதங்களகுறைபடுமெனறு நீரபயபபடவேண்டாம்' எனறு கூறினான். பீமஸேனன், 'விசோக! யுததததில பீமஸேனன் பகைவரை விடாதவன்; ஒருவனுகவே யுதததில பகைவாகளை ஜயிததான்' எனறு எலலா உலகததிலும பிராணிகள் எனனுடைய பிரதிஜ ஞையை நிசசயமாக இனறைககே நிறைவேறினதாகச சொலலடடும். விரும்பபபடட விஷயங்களுள இது ஒனறே (எனககு) ஹிததிகடடும். தேவாகள எனனுடைய இரத விருபபததை பூரணமாக நிறைவேறறடடும் ஸூத! இபபொழுது எனகையி விருபபவைகளும் எலலா அரசாகளையும் கொலலுகின்றவைகளும் அதிகவேகமுளளவைகளுமான பாணங்களால மூடபபடடதும் கோர ரூபமுளளதுமான யுததமானது சூரியனைமறைபபதும் ம்ருதயுவினுலகததிறகொபபானதும் ஆகபபோகிறது ஸூத! 'யுததத திலை பீமஸேனன மூழகிபபோயவிட்டான், அலலது ஒருவனுக இருநதுகொண்டு யுதததில கௌரவாகளைவெனறான்' என இரத விருததாநதமானது அரசாகளுள பாலாவரையில தெரிநததாகபபோகினறது எலலாகௌரவாகளும யுதததில விழடடும ஜனங்கள சிறுகுழநதைகளவரையில எனனைபபுகழடடும. நானொருவனுகவே அவாகளனைவாகளையும் கீழேதளளபபோகிறேன். அவாகளனைவாக ளுமாவது எனனைககொலலடடும் உததமமான செயகையை விரும்புகிறதேவாகள எனனுடைய இரதவிருபபததை ஸபலமாகச செயயட்டும் கேசவரை ஸாரதியாகககொண்ட ரதிகன யஜஞததில அழைகபபடடிருகும இநதிரனைபபோல விரைவாக இங்குவருகிறான பிளகபபடுகினற இரதப பாரதனைனையப பார இரத அரசாகள யாதுகாரணததிஞல ஓடுகிறாரகள? சிறநதபுதியுளளவனும புருஷாகளுள உததமனுமான ஸவயஸாசி இரதச சேனையை

விரைவாகப் பாணங்களிலை வ்யகதமாக மூடுகின்றான்.விசோக! யுத தத்தில், த்வஜங்களையும் ஒடுகின்ற யானைகளையும் குதிரைகளையும் காலாட்கூட்டங்களையும் பார் ஸாரதியே! பாணங்களாலும் சக்தி களாலும் அடிக்கப்பட்டுச் சிதறிப்போயிருக்கின்ற தேர்களையும் இந்த ரதிகர்களையும் பார் வஜ்ராயுததத்திற்கு ஸமமான வேகமுள்ள வைகளும் ஸவர்ணமயமான இறகுகளாலடர்ந்தவைகளு மான தனஞ்சயனுடைய பாணங்களால கவரப்பட்டிருக்கின்றதும் அதிகமாகப் பீடிக்கப்படுகின்றதுமான இந்தக் கௌரவஸேனை யானது அடிக்கடி நான்கு பக்கத்திலும் நிறைக்கப்படுகின்றது. இந்த ரதங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களை அதிகமாகத துகைத்துக்கொண்டு ஓடுகின்றன எலலாக்கௌரவர் களும் பிக்க மயக்கங்கொண்டவர்களாக, தீயெரிவதைக்கண்டு பயந்த யானைகளைப்போல ஓடுகின்றார்கள விசோக! யுகததில 'ஹா! ஹா!' என்று அலறுமம பெரியயானைகள் பேரொலிகளை வெளி யிடுகின்றன' என்று கூறினன்

ஸஞ்சயன், 'பீமஸேனரே! இச்சமயததில காண்டீவதரி யுடைய அதிகோரமான இந்த தவனியை நீர கேட்கவிலலையா? கோபங்கொண்டிருகின்ற பாதாதலை இழுக்கபபட்ட நாண்கயிறதின் ஒலியினலை உம்முடைய இந்த இருகாதுகளும் செவிடாகாமலிருக கின்றனவா? பாண்டுநந்தனரே! உம்முடையஎலலாவிருபபங்களும் நிறைவேறிவிட்டன. யானைபபடையில இதோ வானரம் காணப படுகிறது கறுததமேகததில மின்னல பிரகாசிபபதுபோலப பிரகா சிகின்ற நாண்கயிறதைப பாரும். இந்த வானரமானது தனஞ்சய னுடைய தவஜததின நுனியிலேறி யுதததில பகைவாகளின் கூட டங்களைப பயமடையச செயதுகொண்டு நானகு பககததிலும் பாக கினறது நேரில பாதது நானே இதனிடதினினறு பயமடை கிறேன விசிததிரமான இநததனஞசயனுடைய கிரீடமானது அதிகமாகப பிரகாசிகினறது கிரீடதிலிருகும் சிறந்த இந்த ரத தினமும் சூரியனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையதாக விளங கின்றது. பயங்கரமானதும் வெண்ணிறமுளள மேகம்போல பிர காசிக்கின்றதும் நலல ஒலியுளளதுமான தேவதததமென்னும் சங கதததைப பககத்தில பாரும் வீரரே! கடிவாளங்களைக கையிற பிடித தவரும் பகைவருடையபடைகளில நுழைகிறவருமான ஜனாததன ருடைய சூரியனுடைய ஒளிபோன்ற ஒளியுடையதும் நடுவில வஜ்ராமிழைதததும் மூனையில கதிகளோடு கூடியதும் அவ

ருடைய பக்கத்திலிருப்பதும் அவருடைய கீர்த்தியை விருத்தி செய்வதும் யாதவர்களால் எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்படுவதுமான சக்கரத்தைப் பாரும். ஸாளவிருக்ஷங்களுக்கொப்பான பெரிய யானைகளுடைய துதிக்கைகள் க்ஷுரங்களால் அறுக்கப்பட்டு இதோ விழுகின்றன. அந்தக்கிரீடியினால் மறுபடியும் அம்புகளால் அறுக்கப்பட்ட யானைகள் மாவுத்தர்களோடுகூடியவைகளாக வஜ்ரங்களால் அடிக்கப்பட்டிருக்கிற மலைகள்போலக் கீழேவிழுந்தன. குந்தீநந்தனரே! அவ்வாறே, மிக்க சிறப்புற்றதும் சந்திரனுடைய வர்ணம்போன்ற வர்ணமுடையதுமான அந்த வாஸுதேவருடைய பாஞ்சஜன்யத்தையும் பாரும். மார்பில் மிக ஜ்வலிக்கின்ற கௌஸ்துப ரத்தினத்தையும் விஜயத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய வனமாலையையும் பாரும். ரதிகர்களுள் சிறந்தவனும் சிறந்த ரதத்தையுடையவனுமான பார்த்தன் இந்தச் சத்துருக்களின் சேனையை நிச்சயமாகத் துரத்திக்கொண்டு, வெண்ணிறமுள்ள மேகம்போன்ற நிறமுள்ளவைகளும் வாஸுதேவரால் ஓட்டப்பட்டவைகளுமான சிறந்த குதிரைகளோடு வருகிறான். பாணங்களால் பிளக்கப்பட்ட ரதங்களையும் குதிரைகளையும் காலாட்களுடைய கூட்டங்களையும் பாரும். தேவராஜனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையவனான உம்முடைய இளையஸகோதரனாலே இந்தச் சேனைகள் கருடனுடைய காற்றினால் பெரியகாடுகள் விழுவதுபோலக் கீழேவிழுகின்றன. யுத்தத்தில் கிரீடியினால் பெரிய அம்புகளால் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடும் சேர்ந்து நாசஞ்செய்யப்பட்ட இந்த நானூறு தேர்களையும் எழுநூறு யானைகளையும் அனேகர்களான காலாட்களையும் குதிரைவீரர்களையும் ரதங்களையும் பாரும். பலவானான இந்த அர்ஜுனன் சித்திரமான கிரகம்போலக் கௌரவர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு உம்முடைய பக்கத்தைநோக்கி எதிரில் வருகிறான். விருப்பங்கள் நிறைவேறப்பெற்றவராகிறீர். உம்முடைய பகைவர்கள் மாண்டார்கள். உம்முடைய பலமும் நீண்ட ஆயுளும் விருத்தியடையட்டும்' என்றான். பீமஸேனன், 'ஸாரதியே! நீ பிரியத்தைச் சொன்னதனால் மிக்க மனக்களிப்புற்ற நான் உனக்குச் சிறந்த பதினான்கு கிராமங்களைக் கொடுக்கிறேன். விசோக! நீ எனக்கு அர்ஜுனனைத் தெரிவித்ததனால் உனக்கு நூறு தாஸிகளையும் இருபது ரதங்களையும் கொடுக்கிறேன்' என்று சொன்னான்.

எண்பத்தோராவது அத்யாயம்.

(பார்த்தனுடைய பராக்கிரமமும், துர்யோதனனுல்ஏவப்பட்ட சதனியைப் பீமன் தோல்விஅடையச் செய்ததும்)

யுதததில ரதங்களுடைய சப்தததையும் வலிம்மஹாதததையுங் கேட்டு அரஜுனன் கோவிந்தரைப பாரத்து, 'குதிரைகளைச சீகக்ர மாக நடததும்' எனறு சொன்னன் கோவிந்தர, அரஜுனனுடைய வாரதையைககேட்டு, அவனைப்பாரத்து, 'பீமனிருகுமிடதிறகு இதோ நான் அதிசீகரமாகச செலலுகிறேன்' என்று சொன்னர. சொலலுகின்ற அந்த அரஜுனனைப பணியையும் சங்கதததையும் போனற நிறமுளளவைகளும் பொன்னலும் முததுகளாலும் மணிகளாலும் செயயபபட்ட கவசமபூண்டவைகளுமான குதிரை கள ஜமபனைகொலல எண்ணங்கொண்டு வஜராயுததைக கையில பிடிதத இநதிரனை அகாலதததில குதிரைகள அநதயுததததில தாங்கியதுபோலத தாங்கின கோபங்கொண்டவாகளும் ரதங்க ளுடனும் குதிரைகளுடனும் யானைகளுடனும் காலாடகூடடங்களுட னும்கூடியவாகளுமான புருஷஸரேஷடாகள பாணங்களுடைய ஒலிகளினலும் சகரங்களுடைய ஒரங்களிலுண்டாகின்ற சபதங்களி னலும் குளபபடிச சததங்களினலும் பூமியையும திசைகளையும் நன்முகலியடையும்படி செயதுகொணடு ஜயதைகருதி எதிரதது செனறாகள பெரியவரே! அவாகளுடைய பாரததனுகும் தேகங் களையும் உயிரையும் பாவததையும நாசஞசெயகின்ற கலலயுதத மானது, (முறகாலததில) மூவுலகங்களின் நிலிகதமாக ஜயசீலாகளுள உததமரும் விளையாடுகினறவருமான விஷ்ணுவுககு அஸரா களோடு யுததம் நேரதது போல நேரதது. கிரீடதாரியான அரஜு னன ஒருவனுகஇருநதுகொண்டே அவாகளால பிரயோகிகபபட்ட பறபலவிதமான அநத ஆயுததைத துணடாகி கூரமாரங்களாலும் அர்த்த சநதிரபாணங்களாலும் கூரமையுளள பலலங்களாலும் அவா களுடையதலைகளையும் கைகளையும் குடைகளையும சாமரங்களையும் கொடிகளையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் காலாடகளுடைய கூடடங்களையும் யானைகளையும் பலவாருகத துண்டாகினன். பல வாறு அறுகபபட்ட அவைகள காறறினல முறிதது தளளபபட்ட காடுகளபோலப பூமியில விழுநதன. பொன்விரிபபுகளால மூடப் பட்டவைகளும் கொடிதது ணிகளுடனும் கொடிகளுடனும் யுதத வீராகளுடனும் கூடினவையாகச செயயபபட்டவைகளும் பொறபுங

கங்களுள்ள பாணங்களால நிறைக்கபபட்டிருபபவைகளுமான பெரிய யானைகள் எரிகின்ற மலைகளபோல விளங்கின. தனஞசயன் இநதிர னுடைய வஜராயுததுகுச் சமமான உதசமபாணங்களால யானை களையும் குதிரைகளையும ரதங்களையும பிளநது காணனைகொலல வேண்டுமென்கிற எண்ணகதிலை முறகாலததில பலன்என்னும் அஸுரனை வதஞசெயவதறகாக இநதிரனசென்றதுபோல விரை வாகச் சென்றான் பிறகு, புருஷஸரேஷ்டனும் பகைவாகளை அடக்குகிறவனும் மஹாபாகுபலமுளளவனுமான அந்த ஆஜுனன், மகரமானது ஸமுததிரததில பிரவேசிபபதுபோல ஸைன்யததில பிரவேசிததான் அரசரே! ரதங்களோடும் காலாடகளோடும் கூடியவாகளும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் குதிரைவீராகளா லும் அதிகரிததவாகளுமான உமமைசசோநத வீராகள ஸந்தோஷ முளளவாகளாக அநதபபாண்டவனை விரைவாக எதிரதது அருகில வநதாகள. பாரததனைகுறிதது வருகினற அவாகளுடைய மிகக பெரிதான சபதமானது கலகபபட்ட ஸமுததிரதினுடைய ஜலத தினது ஒலிபோலத தோன்றியது அநகமஹாரதாகளோ யுததத்தில பிராணபயங்களைவிடடு அநதபபுருஷஸரேஷ்டனைப புலிகளபோல எதிரதுவநதனா அநதஇடததில சரமாரிகளைபபொழிநதுகொண்டு வருகின்ற அநதககௌரவவீராகளுடைய படையை, அஜுனன், பெருங்காறறு மேகங்களைச் சிதறசசெயவதுபோலச சிதறச செய தான (பகைவாகளை) நனரூக அடிபபவாகளும் சிறநத விலலாளிகளு மான அநதவீராகள ஒன்றுசோநது ரதஸமூகங்களோடுகூடி அஜு னனை எதிரதது கூரமையுளளபாணங்களால அடிததாகள. பிறகு, அஜுனன் ஆயிரகணகானை தோகளையும் யானைகளையும் குதிரை களையும்பாணங்களால யமனுடையவீடடுகுஅனுபபினான்.யுததததில பாரததனுடையவிலலினினறு விடுபடுகினறபாணங்களால கொலல படுகினற அநதமஹாரதாகள பயம்உண்டாகவே ஆங்காங்கு பதுங்கி னாகள. அஜுனன் அவாகளுள முயறசியுளளவாகளும் மஹாரதா களுமான நானூறுவீராகளைக கூரமையுளளபாணங்களாலயமனுடைய வீடடை அடையசசெயதான் யுததத்தில பறபல அடையாளங் களுளள கூரமையானபாணங்களால பீடிகபபடுகின்ற அநதவீராகள அஜுனனைவிட்டுவிட்டுப பதறுதறதிசைகளிலும ஓடினாகள ஸேனை முகததில ஒடுகின்றஅநதவீராகளுடைய பெரியசபதமானது மலையை அடைநது சிதறுகின்ற மேகஸமூகதினுடைய சபதம் போலத தோன்றியது. உமமகு மங்களம். ஐயா! குருதீபுததிரனை அஜு

னன் அநதஸேனையைப பாணஙகளால நனமுக அடிததுத துரதஷ்டஸ்ரீதபுததிரனுடைய படைகளுள திராகசசென்றான். பகைவாகளை எதிாதது சசெலலுகின்ற அநத அரஜுனனுடைய பெரியசபதமானது முறகாலததில ஸாபபஙகளுகாகப பறநதுவருகினற கருடனுடைய சபதம்போல உண்டாயிறறு. அரஜுனனைப் பாரபபதில மிகுநத ஆவலுளளவனும மஹாபலசாலியுமான பீமஸேனன அநதச சபதததைககேடடு அதிகபிரீதியுளளவனாய மஹாராஜரே! பரதாபசாலியான பீமஸேனன அரஜுனனவருகினறதைக கேடடமாதத திரதஷ்டிலேயே உயிரிலபறறைவிடடு உமதுசேனையை அடிததான. வாயுவினுடைய வீரயதனமாகு ஒபபானவீரயமுளளவனும் வேகததில வாயுவுக்குசசமமாக இருபபவனும் சிறநதபிரதாபமுளளவனுமான வாயுவகுபபுதத்திரனுமானபீமன வாயுவைபபோல ஸஞசரிததான. ராஜஸ்ரேஷடரே! ஜனநாதரே! மகாராஜரே! அவனுல துனபுறுதத படுகினற உம்முடைய சேனையானது ஸமுதத்திரததில உடைபபடட மரகலம்போலக கீழேஅமுநதியது பீமன கைதோசசியைககாண்பிதது கொணடு அபபொழுது அநதசசேனையை யமனுடைய வீடடுகு அனுபபபோகிறவனைப உகரமான பாணஙகளால அறுததான. பாரதரே! அநத யுததததில யுததவீராகள யுகம் முடியுங காலததில காலனுடையபலமபோனற அதிமானுஷமான பீமனுடைய பலதததைககண்டு விரேஷமாகப பயமடைநதாகள பாரதரே! பீமஸேனனுல அவவாறு பயஙகரமான பலமுளள வீராகள அடிககப படடதுகண்டு அரசனான துரியோதனன இநத வசனததை உரைககலானான பரதாகளுள சிறநதவரே! தூயோதனன யுததததில மஹாவிலலாளிகளான எலலாசசேனைதலைவாகளையும யுதவீராகளையும நோககி, 'பீமனைககொலலுஙகள அவன் கொலலபபட்டால பாணடவசேனை முழுவதும கொலலபபடடதெனறு எணணுகிறேன்' என்று கட்டளையிடடான அரசாகள உமது புதிரனுடைய அநதகடடளையை ஏறறுககொண்டு பீமனைச சரமாரிகளால நாறபுறததிலும் நன்முக மூடினாகள. ராஜேநதிரரே! வேநதரே! அனேக யானைகளும் ஜயததிலவிருபபமுளள மனிதாகளும ரதததிலிருபபவாகளும் விருகோதரனைச சூழநதுகொண்டாகள. மனனரே! நாறபுறஙகளிலும் அநதச சூராகளால சூழபபடடவனும பரதவமசததில உதிததவாகளுள சிறநதவனுமான அநதசசூரன நக்ஷதிரஙகளால சூழபபடட சநதிரன்போல விளஙகினான. மஹாராஜரே! வட்டமான ரேகையுடன்கூடின பூரணசநதிரன் விளஙகுவதுபோல

யுதததில பாகக இனிமையான அநதபபுருஷஸரேஷடன, யுதததில விஜயஞெடு வேறறுமையிலலாதவஞகவே விளஙகிஞன கோபததிஞல சிவநதகண்களோயுடையவாகளும் சூராகளுமான அநத அரசாகள அனேவரும விருகோதரனேக கொலலவேண்டுமென்கிற எணண மூளளவாகளாக அவனமீது சரமாரியைப பொழிநதாகள பீமன படிநதகணணுகஞளள பாணஙகளால அநதப பெருஞசேனையைப பிளநது ஒரு மீனுனது ஜலததில வலலபினினறு வெளிபபடுவது போல யுதததிலினறு வெளிபபடடான பாரதரே! பீமன, திரும் பாதவைகளான பதிஞயிரம யானைகளோயும இரண்டுலக்ஷததிருநூறு மனிதாகளோயும ஐயாயிரம குதிரைகளோயும நூறுரதிராகளோயும கொனறு, இரததவெளளததுடனகூடின நதியைபபெருகியோடச செயதான. புருஷஸரேஷடனை பீமன இரததமாகிற ஜலததுடன கூடியதும ரதஙகளாகிற சுழலகளுளளதும யானைகளாகிற பெருமீன களால நாறபகஙகதிலும் சூழபபடடதும் மனிதாகளாகிற மீனகளோயும் குதிரைகளாகிற முதலைகளோயுமுடையதும மயிராகளாகிற பாசிகளும் புலதரைகளுமூளளதும அறுகபபடடகைகளாகிற சிறநத ஸாபபங்களுடன்கூடியதும் அனேக ரதனஙகளேக கவாஙதுகொணடு போகினறதும் தொடைகளாகிற முதலைகளோயுடையதும மாமஸஙகளாகிற சேறறையுடையதும் தலைகளாகிற கறகளால நனறுசச சூழபபடடதும விறகளாகிற நாணலகளோயுடையதும் அமபுகளாகிற*தெப பஙகளோயுடையதும கதாயுதஙகளும பரிகஙகளும கொடிகளுமூளளதும குடைகளாகிற அனனபபறவைகளோயுடையதும் தவஜஙகளுடன கூடியதும் உததமமான தலைபபாகைகளாகிற நுரைகளுளளதும ஆரஙகளாகிற தாமரைமலாகளுககு உதபததிஸதானமாயிருபபதும பூமியிலுண்டான புழுதிகளாகிற அலைகளுடையவரிசைகளோயுடையதும சிறநத வீராகளுடைய செயகைகளுடனகூடியதும யுதததில மிகக பயமூளளவாகளால தாண்டமுடியாததும யுததவீராகளாகிற முதலைகளோயுடையதும யுத்தபூமியில யமனுடைய வாஸஸதானததைக குறிததுசசெலலுவதும வைதரணிபோல உகரமாயிருபபதும மனுஷயாமறறவாகளால எவவிதததிலும் தாண்டமுடியாததும அவவாறு கோரமாயிருபபதும் தாண்டமுடியாததும பயபபடுகிறவாகளுககுப பயததை விருததி பணணுகினறதுமான ஒருநதியைக கணபபொழுதில பெருகசசெயதான். ரதிகாகளுள சிறநதவனை பாண்டுநதனன சென்ற சென்ற விடங

* வேறுபாடம்.

களிலெலலாம் லக்ஷக்கணக்காக யுத்தவீராகள எதிர்த்து வந்தார்கள். மஹாராஜரே! யுத்தத்தில் பீமஸேனனுல இவ்வாறு செயயப்பட்ட செயகையைக்கண்டு துரியோதனன சகுனியைப்பார்த்து, 'மாமா! யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான பீமஸேனனைக் கொல. இவன ஜயிக்கப்பட்டால பாண்டவர்களுடைய பெருமபடையானது ஜயிக்கபபட்டதெனறே நான்நுகிறேன்' என்றான மஹாராஜரே! பிறகு, சிறந்த பிராதாபமுள்ள சகுனி பெருமபேர்களுக்கு ஸனனத்தஞ்சிப பிராதாக்களால சூழப்பட்டு சென்றான். வீரனான அந்தச சகுனி யுத்தத்தில் பயங்கரமான பராக்கிரமமுள்ள அந்தப் பீமனை எதிர்த்துக் கொண்டான. ஸமுத்திரத்தைத் தடுப்பதுபோல்த் தடுத்தான். கூர்மையுள்ள அம்புகளால் தடுக்கப்படுகின்ற பீமன அந்தச சகுனியை நோக்கித் திரும்பினான். ராஜரேஷ்டரே! சகுனி அந்தப்பீமனுடைய இடைவிடாப்பாணத்தினும் நடுமாரிபோலும் தங்கக் கடிவாளங்களைக்களும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான நாராசங்களைப் பிரயோகித்தான். கோரரூபமுள்ளவைகளும் கழுகிறகுகளுள்ள பூண்டவைகளுமான அவ்வம்புகள மஹாத்மாவான பாண்டவனுடைய கவசத்தையுண்டாக்கி அழுந்தின. பாரதரே! யுத்தத்தில் நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்தப்பீமன ரோஷத்தினால் ஸொன்னாலனைக் குறித்துப் பொன்னால அலங்கரிக்கப்பட்ட ஓர் அம்பைப் பிரயோகித்தான. அரசரே! நல்ல கைப்பழக்கமுள்ளவனும் மஹாபலசாலியும் பகைவர்களைத் தளர்ச்சியடையச்செய்பவனுமான சகுனி, வருகின்ற அந்தக் கோரமான பாணத்தைத் ஏழாகத்துண்டாக்கினான. ஜனங்களுக்குநாதரே! அது பூமியில் விழுந்தவுடன, பீமன கோபங்கொண்டு சிரித்துக்கொண்டே ஒரு பலத்தினால சகுனியினுடையவில்லைவெட்டினான். அரசரே! பிராதாபசாலியான சகுனி அறுக்கப்பட்ட அந்த வில்லை எறிந்துவிட்டு வேகத்துடன வேறுவில்லையும் பதினைந்து பாணங்களையும் எடுத்துப் படிந்தகணுக்களுள்ள அந்தப் பலலங்களுள் இரண்டு பலல்களால அவனுடைய ஸாரதியையும் ஏழுபலல்களால் பீமனையும் அடித்தது. ஒரு பலலத்தினால தவஜத்தையும் இரண்டு பலல்களால் குடையையும் நான்கு பலல்களால் நான்கு குதிரைகளையும் அடித்தான. மஹாராஜரே! பிறகு, பிராதாபசாலியான பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் பொறபிடியுள்ள உருக்கினாலாகிய சக்தியைப் பிரயோகித்தான. பீமனுடைய கையினால எறியப்பட்டதும் ஸாபத்தினுடைய நாவைப்போல அசைவதுமான் அந்தச சக்தியானது யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியான

சகுனியினமீது விரைவாக விழுந்தது. ஜனநாதரே! பிறகு, அதிக கோபங்கொண்ட சகுனி பொன்னலங்காரமுள்ள அந்தச சகதியைப பிடித்தது அதனையே பீமஸேனன்மீது எறிந்தான் அந்தசசகதியாயுத மானது மஹாதமாவான பாண்டவனுடைய இடகையைப பிளந்து கொண்டு ஆகாயத்தினின்று நழுவினமின்னலபோல அபபொழுது பூமி யில விழுந்தது மஹாராஜரே! பிறகு, கௌரவாகள நானகுபகததி லும் பெருங்கூசசலிடடனா. பீமஸேன பலசாலிகளுடைய அந்த ஹிமம நாதத்தைப பொறுக்கவில்லை ராஜேந்திரரே! மஹாபலசாலியான பீமன் விரைவுடன வேறுவில்லைஎடுத்து நாணேற்றி ஹிமமநாதத்தைவெளி இடடு யுத்தத்தில சகுனியினுடையசேனையை ஒருமுகூத்தத்துகுள ளாக அம்புகளால மூடினான அரசரே! மஹாபலசாலியான பீமன விரைபவனுகி அந்தச சகுனியினுடைய நானகுகுதிரைகளையும ஸாரதியையுங்கொன்று ஒரு பலத்தினால தவஜத்தையும அறுத்தான புருஷஸ்ரேஷ்டனான சகுனி சினத்தினால கண்களசிவந்து பெருமூசசு விட்டுகொண்டு குதிரைகள கொலலபபடடதேரை விடடு விலலி விரைவாக நாலைலி செயதுகொண்டு (பூமியில) சென றான. அரசரே! சகுனி நானகு பககத்திலும் அமபுகளால பலவாறு பீமனை அடித்தான. பிரதாபசாலியான பீமஸேனன அதிககோபங கொண்டவனுகித் திருபபியடித்தது அவனுடையவிலலையும் துண் டாகுக கூமையுள்ள அமபுகளால அடித்தான பலசாலியான சகுனியை அதிகமாக அடிகபபடடவனும் பகைவாகள நாசஞ செயபவனுமான காந்தாரராஜன அபபொழுது குறறுயிருளளவனுகி கீழேவிழுந்தான. அரசரே! பிறகு, சகுனி தளாசசியுறறவனுயிருக கிறானெனபதை அறிந்து உமமுடையபுத்திரன யுத்தத்தில பீமஸே னன பாதத்துகொண்டிருக்கும்பொழுதே அவனை ரதத்துடன வே றிடத்துகுக கொண்டுபோனான பிரபுவே! தனபமூறறு மெயம்மறந திருகுகிறசகுனியைகண்டுகௌரவாகள புறங்காடடுபவாகளாகிப பீம ஸேனனிடத்திலிருந்து உனடானபயத்தினால நடுகுமுறறுத திசை களை நோகி ஓடினாகள. அரசரே! சகுனியானவன சிறந்தவில லாளியான பீமஸேனனால ஜயிகபபடடவே, உமமுடைய புத்திரனை துரியோதனன அந்தபயத்தினால மூடபபடடு மாதுலனைபபறறி அதிகவலியுளளவனுக வேகமுளள குதிரைகளோடு விலகிசென றான பாரதரே! திருமபினஅரசனைகண்டு சேனைகள தவறுதல யுத்தங்களைவிடடு நானகு பககத்திலும ஓடிவிடடன புறங்காடடி ஓடுகினற அந்த எலலாகௌரவாகளையும கண்டு பீமன் தூறறுக

கணக்கான அனேகபாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு வேகத்துடன் எதிர்த்துவருதான அரசரே! யுத்தத்தில பீமஸேனை பீடிக்கப்படுகின்ற வாகளும் புறங்காட்டி ஓடுகின்றவாகளுமான அந்தகக்கௌரவாகள காணனை அடைந்து நான்குபக்கத்திலும் நின்றாகள. மஹாவீர்யமுள்ள வனும் மஹாபலசாலியுமான அந்தகக்காணன் (ஆபத்தாகிறகடலில அமிழ்கின்ற) அவாகளுக்கு ஒரு திட்டாஞ்ன். * அரசரே! புருஷ வ்யாக்ரரே! கெட்டகாலத்தில உண்டான கபடங்களையுடைய மாயாவிகள ஒருதிட்டை அடைந்து ஸுக்கம்பெறுவதுபோல உம்மைச சோந்தவாகள காணனை அடைந்து ஸுக்கத்தை அடைந்தாகள அரசரே! அவாகள மனத்தில ஸமாதானத்தை அடைந்து நிலைபெற்று நின்று பரஸ்பரம் ஸந்தோஷத்தை அடைந்து மரணம்வரையில திருமப்புவதில்லை எனறு எண்ணி யுத்தத்துக்காக ஒன்றுசோந்தாகள்'' எனறான்

எண்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

(கர்ணனுடைய பராக்ரமத்தை வர்ணித்தது)

திருதராஷ்டிரன, "ஸஞ்சய! பீமஸேனனால யுத்தத்தில ஸைன்யங்கள முறியடிக்கப்பட்ட பிறகு, துர்யோதனனுடைய சகுனி யாவது ஜயசீலாகளுள சிறந்தவனை காணனுடைய என்னைச்சாந்த யுத்தவீராகளாவது கிருபராவது கிருதவாமாவாவது துரோணபுத்திர ராவது துச்சாஸனனாவது யுத்தத்தில யாது கூறினா? பீமன் ஒருவ னுகவே யுத்தத்தில என்னைச்சோந்த எலலாவீராகளோடும் போர்புரிந்த தமையால நான பாண்டுபுத்திரனை பீமஸேனனுடைய பராக்கிர மத்தை மிக்க ஆச்சாயகரமென்று எண்ணுகிறேன ராதேயன யுத்த வீராகளவிஷயத்தில பிரதிஜ்ஞைசெய்தபடி (காரியங்களைச) செய் தானா? ஸஞ்சய! பகைவாகளை அழிப்பவனை காணன் எலலாக் கௌரவாகளுக்கும் ஸுக்கத்தைக்கொடுப்பவன, கவசம்போன்ற வன, ஆதாரமாக்இருப்பவன, ஸ்நேஹிருக்கும விருப்பத்துக்குக் காரணமாயிருப்பவன, அளவுகடந்த வலலமைபொருந்தின பீம ஸேனனால அந்தத்தனமேலை நாசஞ்செய்யப்பட்டதைக்கண்டு விற பிடித்தவாகளுள மிக்கசிறந்தவனை காணன யுத்தத்தில யாது செய்தான? ஜயிக்கமுடியாதவாகளான எனனுடையபுத்திராகளாவது மஹாரதாகளான அரசாகளாவது யாது செய்தனா? ஸஞ்சய! இவை

---

* ஒருசொல விட்டப்பட்டது.

அனைதையும் எனகு உரைபபாயாக நீ ஸமாகதனுயிருகிறுய்" என்று வினவ, ஸஞசயன் சொலலலானன்.

"மஹாராஜரே! பிறபகலில, பிரதாபசாலியான ஸுஹிதபுகதிரன், பீமஸேனன பாகதுகொண்டிருகுமபொழுதே எலலாஸோமகாளையும் கொனறான் பீமனும் அதிகபலமுளள கௌரவசேனையை நாசஞசெயகான் புகநிசாலியான பீமஸேனனால சேனை துரகதபபடுகின்றனகணடு, காணன ஸாரதியைபபாகதது, 'எனனேபபாஞசாலாகளிடம் போகசெய' என்று கூறினன். பிறகு, மஹாபலசாலியும் மதராஜனுமானசலயன மஹாவேகமுளள வெண்மையான குதிரைகளால சைதியாகளைகுறிகதும பாஞசாலாகளைகுறிகதும கரூசாகளைகுறிகதும கடதினன் பகைவாகளுடைய படையை அழிபபவனனை சலயன பெரியசேனையில துழைகது எஙகே எஙகே அகத ரதஙகள இருகின்றனவோ அஙகே அஙகே குதிரைகளை ஸாகதோஷதுடன கடதினன பிரஜைகளுகு நாதரே! மேகம்போனறதும புலிகதோலால காபபுறஙகளிலும மூடபபடடதுமான அகத ரததகைகளால பாணடவாகளும பாஞசாலாகளும பயகதாகள பிறகு, மஹாயுகதகதில மேகதினது இடிமுழகம்போனறதுப் பிளகபபடுகினறமலையினது சபதமபோனறதுமான ரததிலுடைய சபதமானது தோனறிய பிறகு, காணன கூமையுளளவைகளும் காதுவரையில இழுகதுவிடபபடடவைகளுமான அனேக அமபுகளால நூறு நூறுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும பாண்டவசேனையைக கொனறான். அவவாறு யுதகதில காயகதைச செயகினறவனும் (பகைவாகளால) ஜயிககபபடாதவனுமான அகத காணனைப பெரிய வில்லையுடையவாகளான பாண்டவாகளைச சோதித மஹாரதாகள சூழ்நதுகொணட தாகள சிகண்டியும பீமனும பாஞசாலனுமான திருஷ்டதயும்னனும நகுலனும ஸஹதேவனும் திரௌபதீபுதிராகளும ஸாதயகியும் சரமாரிகளால கொலல வண்ணம்கொண்டவாகளாக அகத காணனைச சூழ்நதுகொணடாகள யுதகதில சூரனும் நரஸரேஷ்டனுமான ஸாதயகியோ அபபொழுது கூமையுளள இருபது பாணஙகளால காணனைத் தேரளபபுடில அடிததான யுதகதில காணனைச சிகண்டி இருபதைநது பாணஙகளாலும் திருஷ்டதயும்னன ஏழுபாணஙகளாலும் திரௌபதீபுதிராகள அறுபதநதாலும் ஸஹதேவன ஏழுபாணஙகளாலும் நகுலன நூறு பாணஙகளாலும் அடிததாகள மஹாபலசாலியான பீமஸேனனோ யுதகதில கோபங்கொண்டவனைப படிநதகதுகளுகளுளள 'தொண்

ஹூறுபாணங்களால ராதேயனேத தோளபூட்டில அடிததான். பிறகு, மிக்க பலமுளளவனை காணன் அட்டஹாஸம்செயது உத தமமானவிலலே நாஞ்ஞெளிஎழுபபிக கூமையுள்ளபாணங்களே உறுதி யாக இழுததுவிட்டான் அவாகளே ஐவைநதுபாணங்களால திருப்பி யடிததான். பரதாகளிற சிறந்தவரே! ராதேயன் ஸாதயகியி னுடையவிலலேயும் கொடியையும் அறுதது அவனேயும் நடுமாபில ஒனபது பாணங்களால அடிதது, பிறகு, கோபங்கொண்டு மூபபது பாணங்களால பீமஸேனனேயும் அடிததான் பெரியவரே! சதது ருக களேத தவிகசசெயகிறவனை காணன ஒருபலலதினால பஹ தேவனுடைய கொடியைத துண்டாகினான் ஸாரதியையும் மூன்றுபாணங்களால கொன்றான பரதாகளுள சிறநதவரே! அவன் கண்களின் இமைகொட்டும் நேரதுகுள தரௌபதி புதிராகளேயும் ரதங்களே இழநதவாகளாகச செயதான். அது ஆச சரியமாயிருநதது கணுகள உடபடிநதுள அம்புகளால அவாகள அனேவாகளேயும புறங்கடினவாகளாகசசெயது சூராகளான பாஞ் சாலாகளேயும் மஹாரதாகளான சைதயாகளேயும் அடிததான். பிரஜாநாதரே! யுதததில வதஞசெயயபடுகினற அநதச சைத யாகளும் மாதஸயாகளும் காணன ஒருவனேயே எதிரதது விரை வாக வநது அமபுதநிரளகளே எயதாசள மஹாரதனான ஸுசிதபுத திரன அவாகளேக கூமையுளள அம்புகளால கொனறான அரசரே! யுதததில வதஞசெயயபடுகினற அநதசசைதயாகளும் மாதஸயா களும வில்மதினிடம் பயநதபிருங்கங்களபோல பயநது யுதததில ஓடினாகள. பாரதரே! பிரதாபசாலியான ஸுசிதபுததிரன ஒருவ னாகவே யுதததில சூராகளேக கொன்றதாகிய மிககஆசசாயகரமான நிநதசசெயகையை நான கண்டேன மஹாராஜரே! அதிகமாக முயலகின்றவாகளும் வலலமையுடன் போர புரிகின்றவைகளும் விலலாளிகளுமான பாண்டவவீராகளே யுதததில பாணங்களால கடிததான. பாரதரே! அநத யுதததில மாரதமாவான காண னுடைய லாகவததினால வலலாதசேவதைகளும் விதாகளும் சார ணாகளுடன ஸந்தோஷமடைநதாகள தூயோதனனேச சோநத மஹாவிலலாளிகள, சிறநத ரதிகாகளுள சிறநதவனும் விலலாளி களுள உததமனும் புருஷஸரேஷடனுமான காணனேப பூஜிததா கள மஹாராஜரே! பிறகு, காணன வெயிறகாலதில கெருபபா னது எரிபபதுபோலப பகைவாகளுடைய படையை எரிதான். காண்ஞல் வதஞ செயயபபடுகினற அநதப பாண்டவஸேனை

வீரர்கள் மஹாரதனை கர்ணனைக்கண்டு யுத்ததிலபயாது ஆங காங்கு ஓடினாகள அந்த மஹாயுதத்தில காணனுடைய சிறந்த வில்லினின்று விடுபட்ட கூர்மையுள்ள அம்புகளால வதஞ செயயபபடுகின்ற பாஞ்சாலாகளுடைய பெரிய அழுகையொலி பானது தோன்றியது பாண்டவாகளுடைய பெருமபடையானது அந்தச சபதத்தினால மிகுந பயமடைந்தது பகைவாகள அந்த ஸமயத்தில காணன் ஒருவனையே யுதத்தில போவீரனென்று எண்ணினாகள. பகைவாகளை அழிபபவனான காணன் மீண்டும் அந்தயுதத்தில ஆசசாயகரமான செயகையைச செய்தான் பாண்டவாகளனைவரும் இவனைப பாபபதற்குஞ சக்தியற்றவாகளானாகள. ஜலபிரவாகமானது சிறந்தமலையை அலுங்கி உடைக்கப பிளவுபோல அந்தபபாண்டவஸேனையானது காணனை அடைந்து பிளகபபட்டது அரசரே! மிகுந புஜபலமுள்ள காணனும யுத்தத்தில புகைதணிந்த தீபம்போல ஜ்வலித்துசகொண்டும் பாண்டவாகளுடைய பெரும்படையை எரித்துகொண்டும நின்றான மஹாராஜரே! வீரனுடனகாணன வீராகளுடைய கலகளையும் குண்டலங்களுடன் கூடின காதுகளையும கைகளையும அம்புகளால விழுவாக அறுத்தான வேகமாரே! யுதவீரமிரத்ததை அனுஷ்டிக்கின்ற காணன் யானைகளாலும் தேரினால செய்யபபட்ட பிடிகளையுடைய கத்திகளையும தவஜங்களையும சக்திகளையும குதிரைகளையும் யானைகளையும் பறபலரதங்களையும் கொடிகளையும் விசிறிகளையும் அசங்களையும் குடைகளையும் பறபல சகரங்களையும பலவாறு துண்டாக்கினான பாரதரே! அந்தயுதத்தில காணனால கொலலபபட்ட யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நெருங்கமுடியாமலிருக்கிறதுபோலாகள மானது மாம்ஸங்களாலும இரத்தங்களாலும சேறுள்ளதாயிற்று நாசஞசெயயபபட்ட குதிரைகளாலும் காலாடகளாலும் ரதங்களாலும் யானைகளாலும மேடுபளளமாகவும் ஸமமாகவுமிருக்கின்ற (யுத்தரங்கத்தில) ஒன்றுமே அறியபபடவில்லை கோரமான பாணங்தகாரமும் காணனுடைய அஸ்திரமும மிகுதியடையவே, தனனைச சோந்த யுதவீராகளாவது பிறரைச சோந்த யுதவீராகளாவது பரஸபரம் அறியபபடவில்லை. மஹாராஜரே! காணனுடைய வில்லினினறு விடுபடடவைகளும ஸவாணபூஷணங்களுடன கூடியவைகளுமான பாணங்களால பாண்டவாகளுடைய மஹாரதாகள நன்றாக மூடபபட்டாகள். மஹாராஜரே! முயலகின்றவாகளும் பாண்டவாகளைச சோந்தவாகளுமான அந்த மஹாரதாகள யுத்ததில ராத்தியலை

அடிக்கடி முறியஅடிக்கபபட்டாகள். காட்டில கோபங்கொண்ட சிஙகம் மிருகக்கூட்டஙகளேத துரதது்வதுபோலப் பகைவர்களான சிறநத பாஞசாலரதிகாளேத துரதநிஞன் சிறந்த பெரும்புகழை யுடையவஞன காணஞே யுததததில போவீராகளேப பயமடையச் செயதுகொண்டு ஒநாயானது பசுகளுடைய கூட்டஙகளேத துரத்து வதுபோல அநதசசேனையைத துரதநிஞன். புறஙகாட்டி ஓடுகின்ற பாண்டவசேனையைக கண்டு மஹாவிலலாளிகளான கௌரவாகள பயஙகரமான ஒலிகளே வெளியிட்டுகொணடு அவவிடததில வநதாகள ராஜஸரேஷடரே! துரயோதனனஞே அதிகளஸதோஷததுடனும் அதிகஸதஸாஹததுடனும் நானகுபாகுததிலும் பறபலவாதஙகளே முழஙகசசெயதான. அநதயுததததில முறிய அடிகபபட்டவாகளும் பெரியவிலலையுடையவாகளும் புருஷஸரேஷடாகளும் சூராகளுமான பாஞசாலாகள அபபொழுது மரணம்வரையில திரும்புவதிலலை எனறு எண்ணி (யுகஙகநிறதது) திருமபினாகள. மஹாராஜரே! பகைவாகளேத தவிகஙகசெயகிறவனும் புருஷஸரேஷடனுமான ராதேயன யுததஙநில திருமபிவநதிருகினறவாகளான அநதச சூராகளேப பலவாறுக நாசஞசெயதான். பரதகுலததில உதிததவரே! அநதயுததததில காணஞல கோபததுடன பாணஙகளால இருபது பாஞசாலரதிகாளும நூறயுகஙகணகளுக்கு மேலான சைதயாகளும கொலலபபடடாகள. பாரதரே! பகைவாகளே வாடடுகினறவனும காலன அநதகன இவாகளுடைய சரீரமபோனற சரீரததையுடையவனும்சூரனுமான ஸுசிதபுதது்ன தோகளினநடுவிடஙகளேயும குதிரைகளுடையமுதுகுகளேயும சூனயமாகவும் யானைகள்னபிடாசளேமனிதாகளிலலாதவைகளாகவும் காலாடகளே ஓடுகினறவாகளாகவும் செயது, நடுபபகலில சூரியனபோலப பாகமுடியாதவனுக பிரகாசிததான். மஹாராஜரே! மஹாவிலலாளியும் பகைவாகூட்டஙகளே அழிபபவனுமான காணன இவவாறு மனிதாகளேயும குதிரைகளேயும் ரதிகாளேயும் யானைகளேயும கொனறு கினருன் மஹாபலசாலியான காலன பூதகணஙகளேக கொனறுநிறபதுபோல மஹாரதனுன அநதகாணன ஒருவனுகவே ஸோமகாகளேக கொனறுகினருன. கொலலபபடுகின்றவாகளாயிருநதும், பாஞசாலாகள யுததமுனையில காணனைவிடடு வில காமலிருநதமையால அவாகளுடைய ஆசசரியகரமான வலலமையை அநத யுததததில கண்டோம். அரசனும துசசாஸனனும அவவாறே சரதவானுடைய குமாரரான கிருபரும் அஸவததாமாவும் கிருதவர்மாவும் மஹா பலசாலியான சகுனியும் நானுநூறுகவும் ஆயிரம்

ஆயிரமாகவும் பாண்டவசேனையைக கொன்றாகள ராஜேந்திரரே ! உண்மையான பராகரமமுளளவாகளும் ஸஹோதராகளுமான காண புததிரர்கள இருவரும் கோபமுளளவாகளாகப பாண்டவாகளுடைய படையை இஙகும அஙகுமாகக கொனறாகள. அசசமயததில கூர மானதும் பெரியதுன்பததை உணடுபண்ணுகினறதுமான பெரிய யுததம்நடநதது அவவாறே, சூராகளானபாண்டவாகளும திருஷடத யும்னனும சிகண்டியும் மிக்க கோபங்கொண்டவாகளான தரௌபதீ புததிராகளும் உம்முடைய சேனையை எதிரதது நாசஞசெயதாகள இவவாறு, பாண்டவாகளுடைய படைகளு ஆஙகாஙகு இநதநாசமுண் டாயிறறு. மஹாபலசாலியான பீமனை அணுகி உமமைச சோநதவா களுககும யுததததில நாசமுண்டாயிறறு

எண்பத்துமூனறுவது அதயாயம

(அர்ஜுனன் விருப்பப்படி மாதவர் தேரைக் கர்ணனருகிற் செலுத்தியதும், சல்யன் கர்ணனை உத்ஸாஹப்படுத்தியதும், கர்ணன் அர்ஜுன னைப்புகழ்ந்து அவனைக் கொல்வதாகச் சபதமுரைத்ததும், ஸங்குல யுத்தமும்)

சததருவீராகளைக கொலலுகினறவனும் பீபதஸு எனகிற பெயா பெறறவனும் புருஷஸரேஷடனுமான பலகுனன, தஙகிததனி யாகக கௌரவாகளுடைய சேனையைக கொனறு, மகாயுததததில ஸுதபுததிரனுடைய பரபரபபைககண்டு, ரகததததையே ஜலமாகக கொணடதும, * மாம்ஸஙகளாலும் ஊனீராலும் எலும்புகளாலும் சேறுளளதும், மனுஷயாகளுடைய தலைகளாகிற கறகளுளளதும், யா னைகளாலும் குதிரைகளாலுமமைநத கரையுடன்கூடியதும், நன்று கச சிதறியிருககின்ற சூராகளுடைய எனபுககூடடததிலை வியா பிகபபட்டதும், காகைகளாலும் கழுகுகளாலும் எதிரொலியுளள தாகச செயயபபட்டதும், குடைகளாகிற அனனஙகளோடும் தெப பததோடுகூடியதும், வீராகளாகிறமரஙகளை அடிததுகொண்டு போகினறதும், ஹாரஙகளாகிற காமரைமகிகளையுடையதும், சிறநத தலைபபாகைகளாகிற நுரைகளுளளதும்,விறகளும் பாணஙகளும் தவ ஜஙகளுமுளளதும்,மனிதாகளாகிற சிறியஓடுகளுடன்கூடியதும்,கேட கஙகளும் கவசஙகளுமாகிற சுழலோடுகூடியதும், ரதஙகளாகிற தெப பஙகளால நிரம்பியதும், ஜயததில விருபபமுறறவாகளால ஸுலப

---

* இரணடு சொறகள விடபபடடன.

மாகத் தாண்டக்கூடியதும் பயந்தவாகளாலஎவவிததிலும் தாண்ட முடியாததுமான ஒரு நதியை உண்டுபண்ணி வாஸுதேவரைப பாதது, இநதவாக்கியததை உரைகலானை 'கிருஷ்ண! யுததரஙகத் தில ஸுதபுதிரனுடைய கொடியானது இதோ காணபடுகிறது. பீமஸேனன்முதலான இநதவீராகளும மஹாரதனுகு போபுரிகிறாகள. ஜனாததனரே! இதோ பாஞசாலாகள காணனிடம பயநது ஓடுகின்றாகள. இதோ துரியோதனராஜன வெண்மையான குடை பிடிகபப படடவனுக காணனுல முறிய அடிகபபட்ட பாஞ சாலாகளை ஓடும்படிசெயதுகொண்டு அதிகமாக பிரகாசிகிறான ஸுதபுதிரனுல ரகூஷிகபடுகினற கிருபரும கிருதவாமாவும மஹா ரதரான அசுவததாமாவும அரசனைக காபபாறறுகிறாகள நம்மால கொலலபபடாமறபோனுல அவாகள ஸோமகாகளுடன் போபுரி வாகள. மாதவரே! கடிவாளம்பிடிபபதில ஸமாததனும் தோநடுவி லிருபபவனுமான இநதசசலயன காணனுடைய தேரினைநடதுதிக கொண்டு மிகவிளஙகுகிறான அநதஇடததில செலலவேண்டு மென் கிறபுதி எனகு உணடாயிருகிறது. அநத இடதிறகு என னுடைய தேரினைநடதுதும யுதததில காணனைக கொலலாமல எவ விததிலனுலும நான திரும்பமாடடேன. ஜனாதனரே! காணன், நாம் பாததுக கொணடிருகுமபொழுதே, யுதத்தில பாததாகளை யும் மஹாரதாகளான ஸருஞசயாகளையும யுததகளதில மிசசமில லாமல நாசமடையச செயயவேண்டாம்' என்று கூறினான்

பிறகு, கேசவா, ஸவயஸாசியுடன துவநதுவயுதஞசெயவதில (விருபபமுள்ளவனும்) மகிமைதஙகிய விலலாக கையிறகொண்டவனு மான காணனை லகூயம்வைதது உமமுடைய சேனையைகுறிதது வேகததுடன் விரைவாகசசென்றார அரசரே! மஹாயுததததில அநதககேசவா எலலாஇடஙகளிலுமிருகினற பாண்டவஸைனியங களைச சீகிரமாக யுதததில மனதசெலுதலடையும்படி செயவதற காக ரததிதோடி விரைவாகசசெனறார. பெரியவரே! பிறகு, இநதிர னுடைய அஸநிரமானது பாவதஙகளில விழுநதால உண்டாகும் சப தம்போல அநதபபாணடவனுடைய தேரொலியானது தோன்றி யது. ஸதயமான பராகரமமுளளவனும் அளவிடமுடியாத பல முள்ளவனுமான பாணடவன உமமுடையசேனையை வெலலக கருதிப பெரிதான தேரொலியுடன எதிரதுசசெனறான அவ வாறு வருகின்றவனும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையவனும் வாஸுதேவரை ஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான அநத அரஜு

னஞ்ச பாதது மஹாதமாவான அவனுடையகொடியையுங் கண்டு, மதராராஜன் கர்ணனேபபாதது, 'காண! யுதததில எவனேப்பறறி நீ கேட்கிறாயோ வெண்மையானகுதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ்ணனே ஸாரதியாகக கொண்டவனுமான அருதரதிகன் இதோ பகைவர்களை அடிததுககொண்டு வருகிறான் இதோ குந்தீபுததிரன் காண்டீவமென்கிற விலலேப பிடிததுககொண்டு நிறகின்றனன். அவனே இபபொழுது கொலவாயாகில அது நமகு நன்மையாகும். காண! சருதிரபரதிமைகளையும் நக்ஷததிர பரதிமைகளையும் அடையாளமாகக்கொண்டதும கொடிகளோடும கிண்கிணிகளோடும் கூடியதுமான அஜுனனுடைய விலலிலுளள இருத நாண்கயிறுனது ஆகாயததில மினனலபோல இதோ பிரகாசிககிறது, பார். இதோ பாததனுடைய கொடிதுனியில நாறபுறஙகளையும் பாககின்றதும் பாககிறவாகளுககுப பயததை விருததிபண்ணுகின்றதும் பயங்கரமுமான வானரம் காணபபடுகினறது பிரபுவே! பாண்டவனுடைய ரதததில குதிரைகளை ஓடடுகின்ற வாஸுதேவருடைய சகரமும் கதையும் சஙகமும் சாஙகமென்கிற விலலும் இதோ காணபபடுகினறன ஸவயஸாசியிலை இழுதது விடபபடுகிற காண்டீவம இதோ ஒலிகிறது. கைதோசியுளள அஜுனனுலை பிரயோகிகபபட்ட கூமையுளள இருதபபாணஙகள பகைவாகளை நாசஞசெயகினறன (யுதததைவிடடு) ஓடாதவாகளான மனனாகளுடைய அகனறும நீணடும சிவருதுமிருகினற கண்களுளளவைகளும் பூணசருதிரனுகொபபான முகஙகளுளளவைகளுமான தலைகளால இருதபபூமியானது பரபபபடுகிறது பரிகஙகள போனறவைகளும சருதனதிலை பூசபபடடவைகளும் திமிருளளவைகளுமான ரணஞராகளுடைய கைகள ஆயுதஙகளுடனே இதோ தளளபடுகினறன. குதிரைவீராகளோடு தள்ளபபடடவைகளும் தளளபடுகினறவைகளுமான குதிரைகள துனிநாகுகளும கண்களும் தெறிததுபபோனவைகளாக நாசமடைநது பூமியில படுகினறன மலைசசிகரஙகள போன்றவைகளும் இமயமலையிலுண்டானவைகளுமான யானைகள பாரதனுலை மததகஙகள நனறாக வெட்டபபட்டு இதோ மலைபோல விழுகின்றன. கொலலபபடட இருத அரசாகள கருதாவருகரமபோனற ரதஙகளினறு புண்யதின முடிவில ஸவாகவாஹிகள விமானததிலிருது விழுவதுபோல விழுகின்றாகள. வலிம்மதிலை ஆயிரகணகான பறபல மிருககூட்டம் நாசஞசெயயபபடுவதுபோலக் கீர்த்தியிலை

அதிகமாகத துன்பததுகது உடன்படிததபபட்டிருக்கின்ற ஸைந்யதததைப பார். காணு! சிறநத ரதிகாகளைக் கொன்றுகொண்டு உன்னை எதிராகவிரும்பி அஜுனன வருகிறான. ராதேய! *அநத அஜுனனைகுறிதது நீ தடையின்றிச செலவாயாக அனேகசதது ரூக்களைக் கொலலுகின்ற அஜுனனிடதிலிருநது விரைவாக உண்டானபயதிலை நான்கு பககதிலும் இநததாததராஷ்டிர சேனையானது பிளக்கபபடுகிறது. இநத தனஞசயனுடைய தேகமானது மிக பரபரபபையடைநதிருபபதலை இவன உன்னிமிதத மாக எலலாசசேனைகளையும் விட்டு விரைவுபடுகிறானென்று நான் நினைகிறேன் விருகோதர பீடிகபபடுக தருணதில கோபதிலை ஜவலிகின்ற பாதகன் உன்னை விட்டு வேறுஎவனைலும் எதிராதது போபுரிய எண்ணங்கொண்டு நிறகமாடடான. நிக ரறற தேராளியும் பகைவாகளைத தவிகசசெயபவனுமான பாரத்தன், தாமராஜா தேரினைபிழநது மிகஅடிதது காயப்படுதப பட்டிருபபதைக கண்டும் சிகண்டியும ஸாதயகியும் பாஷதலுன தருஷ்டதயும்னனும் தரௌபதீருமாராகளும் யுதாமனயுவும் உததமௌஜஸும் நகுலஸஹதேவாகளும் உனகு வசபபட்டிருப் பதைக கனடும குரோதததிலை கணகள சிவந்து கோபமூண்டு எலலா அரசாகளையும் கொலலவேண்டுமென்கிற எண்ணமுளள வனுகி விரைவாக உன்னை எதிராதது வருகிறான அவன் சேனைகளைவிட்டுவிட்டு ஸம்சயமிலலாமல நம்மைகுறிதே விரைநது எதிரில வருகிறான் காணு! நீ இவனை எதிராததுசசெல (இவவிஷயததில) வேறு விலலாளி இலலையனறோ? கடலைக கரை தடுபபது போல யுககதிலை கோபமூளள அஜுனனைத தடுகககூடிய விலலாளி உன்னைததவிர வேறுஒருவனை இவவுலகதிலை நான் காணவிலலை. இவனுககுப பகநகளிலும் பின்புறததிலும் காவலை நான் காணவிலலை இவன் ஒருவனுககே உனனைஎதிராதது வருகிறான். நீ பயன்பெறுதலைப பா. பகைவரைத தவிகசசெயகினறவர்களான இநதக கிருஷ்ணாஜுனாகளை யுததததில எதிராதது போபுரிவதறகு நீ அலலவோ வலலமைபொருநதியவன்? ராதாபுதிர! பொறுபபு உனனுடையதே தனஞசயனை எதிராதது முயறசி செய. நீ பீஷமரோடும் துரோணரோடுமை அஸவததாமாவோடும் கிருபரோடும் ஸமானனுயிருகிறாயன்றோ? வருகின்ற ஸைய

* 'பாரத' எனனும சொல விடபபடடது.

ஸாசியை மஹாயுததததில தடுபபாயாக. காண! ஸாப்பம்ஹோல (நாகஙிஞல உதடுகளை) நகஙிகொளளுஙிறவனும் காளைபோல்க கர்ஜிகஙின்றவனும் வனததிலிருகஙின்ற புலிபோன்றவனுமான தனஞ சயனை வதஞசெயவாயாக. மிகபபலசாலிகளும் துரியோதனனைச் சேர்நதவாகளுமான இநத அரசாகள ஆஜ்ஞனனிடம் பயநது நடுக்க முறறவாகளாகவும் யுதததில விருபபமிலலாதவாகளாகவும் யுதத தினின்று ஓடுஙிறாகள ஸுதநநதன! ஓடுகின்ற அநத வீராகளுடைய பயததைப போகஙகூடியமனிதன யுதததில உன்னைத தவிர வேறு ஒருவனுமிலலை புருஷஸ்ரேஷடனே! இநதக கௌரவாகளனைவரும் யுதததில திட்டைபபோலிருகஙிற உன்னை அடைநது உனனிடததின்று காவலை விரும்பினவாகளாக நிறகின்றாகள ராதேய! எவவிதத நிஞலும் வெலல முடியாதவாகளான வைதேஹாகளும் அமபஷ்டாகளும் காம்போஜாகளும் நகனஜிதஙகளும் காநதாராகளும் எநதத தையாயதநிலை யுகததில உனனால ஜயிககபபட்டாகளோ அநதத தையாயதநதை உண்டுபண்ணிகொள. பிறகு, பாண்டவனை எதிரதது செல மிக புஜபலமுளளவனே! பேராண்மையில நிலைபெறறவனாக இருநது, கீரீடியினால ஜயிககபபடுகினறவரும் கிருஷ்ணரிருவரதாலும் ரகஷிகபபடுபவருமான வாஸுதேவனையும எதிரதது செல' எனறான காணன, 'சலய! உன் நிலைமையில நிறகிறாய நிபபொழுதான நீ எனமனதஙகு உகபபாக இருபபவன் மிகபுஜபலமுளளவனே! அவவாறே தனஞசயனி'டதில பயபபடாதவனாகவும தோறறுகிறாய. சிகஷைபெறறிருகினற எனனுடைய இரணடுகைகளினபலததையும் இபபொழுது பார எனனுடைய பயிறசிவனமையையும பார ஆண்மையிற சிறநதவனே! நான் ஒருவனாகவே இபபொழுது பாண்டவாகளுடைய பெருமபடையைக கொலவேன, பிறகு, கிருஷ்ணாஜ்னாகளையும் கொலவேன உண்மையை உனனிடததில உரைகிறேன். அநத இரண்டு வீராகளையும யுதததில கொலலாமல எவவிதததிலும் நான் திருமபபபோகிறதிலலை அவாகளாலாவது அடிககபபட்டு நான் படுபபேன. யுதததில ஜயமானது நிலையறறதனறோ? நான் இபபொழுது (அவாகளைக) கொனறோ, அலலது (அவாகளால) நான் கொலலபபடடோ கிருதாததனாகபபோகிறேன' என்றுகூறினான. சலயன, 'காண! மஹாரதாகள, ரதிகாகளுள சிறநதவீரனான இநத ஆஜ்ஞனனே ஏகாகியாயிருநதாலே ஜயிககமுடியாதவனென்றுசொலலுகிறாகள. கிருஷ்ணனுலை நாறபுறததிலும் காகபபட்டிருகஙிற இநத

அர்ஜுனனை ஜயிக்க எவன் இவ்வுலகத்தில் ஸமர்த்தியமுள்ளவன்?' என்று சொன்னான்.

காணன், 'இப்படிப்பட்ட உததமராதிகன் உலகததில ஒருபொழுதும் இருநததிலலை. நாம் முழுதும் கேட்டிருககிறோம். அபபடிபபட்ட இநதபபாரத்தனை எதிரதது போபுரியபபோகிறேன். பெரும்போரில எனதாண்மையைபபா. கௌரவராஜகுமாரனை இநதததேவீரனவெண்மையானகுதிரைகளோடியுததபூமியில ஸஞசரிக்கிறான்.இப்பொழுது,அவனுவது எனனைக கஷடததை அடைவிக்கப போகிறான். கர்ணனுவது அவனுககு நாசததை உண்டுபண்ணுவதில இரதச்சமயததில ஸமாததனுவான ராஜகுமாரனை இநத அர்ஜுனனுடைய இரண்டுகைகளும் வோவையிலலாதவைகளும் நடுகமறற வைகளும் தழும்புளளவைகளும் பெரியவைகளுமாயிருககின்றன திடமான ஆயுதங்களையுடையவனும் முயறசியுளளவனும் கைச்சுறுசுறுபபுள்ளவனுமான ஒருயுததவீரன் அர்ஜுனனுககு ஸமானனுக (உலகததில) இலலை இவன் கழுகிறகுகளபூண்ட அனேகபாணங்களையும் எடுகிறான், அவைகளை ஒருபாணம் போல விரைவாக நாண் கழிறறிற பூட்டிஎய்கிறான அவைகள ஒருருரோசதூரம்சென்றும் வீணகாமல (லக்ஷ்யததில) தாகுகின்றன. பூமியில எநதயுததவீரன் இவனுககு நிகராயிருக்கிறான் ? கிருஷ்ணனைத துணையாககொண்டவனும் பராக்ராமமுளளவனும் அநிரதனுமான அர்ஜுனன் காண்டவவனததில அகனியை மகிழவிததான்.அபபொழுது மஹாதமாவான கிருஷ்ணன் சகரததைப பெறறான். இடகையிலுலும் அம்புகளைத தொடுகின்றவனும் நீண்டகைகளையுடையவனும் உதாரமனமுளளவனும் பாண்டுவின் புதலவனுமான அர்ஜுனன் அகனியினிடததினின்று காண்டவம் எனகிறவிலலையும் வெண்மையான குதிரைகளகட்டிய நலலசதநமுளள உகரமான ரதததையும் திவயரூபமுளள அம்பறாதூணிகளையும் தெயவததன்மைவாயநத சஸதிரங்களையும் பெறறான் , இநதிரலோகததில கணககிடமுடியாதவாகளான தைதயாகளையும் எலலாகாலகேயாகளையும் கொன்றான் , அநதத தேவலோகததில தேவதததமென்கிற சங்கததையும் பெறறான் அநத அர்ஜுனனைவிட மேலானமனிதன் பூமியில எவன் இருககிறான்? சலய ! மஹாஹுபாவனும மஹாதேவரை அஸதிரங்களாலும் நேரிலசெயத நலலயுததததினாலும் ஸந்தோஷிகசச செயதவனும் அவரிடததினின்று மூவுலகங்களையும் கொலலும்திறமையுள்ளதும் மிக்கோர்மாயிருபபதுமான பாசுபத மஹாஸதிரததைப பெறற

வனும் யுததத்தில லோகபாலாகளால தனித்தனியாகவும் ஒன்றுசேர்ந்தும் எண்ணுதறகரியவையான மஹாஸ்திரஙகளோக கொடுகபபெறறவனும் புருஷஶரேஷடனும் காலகேயாகளுடன் ஒன்று சேர்ந்த அஸுராகளே அஸதிரஙகளால யுததத்தில விரைவாகக் கொன்றவனும் அவவாறே விராடனுடைய நகரத்தில சேர்ந்திருககின்ற நம்மனைவரையும் ஒரேதேரிலை வெனறு யுததமதத்தியில அந்தபபசுக்கூட்டதைத திருபபி மஹாரதாகளுடைய ஆடைகளையும் உரிநதவனும் வீரயதுடனும் குணஙகளுடனும் கூடியவனும் கிருஷணனே ஸஹாயஙக கொண்டவனும் அரசாகளுள சிறநதவனுமான ஆஜுனனே நான் யுதத்திறகு அழைபபதான இதனை எலலாஉலகஙகளிலும் மிகவஸாஹஸமெனறு நினைககிறேன் மஹாதமாவும் சஙகதையும் சகரதையும் கதத்தியையும் கையிலகொண்டவரும் எஙகும் வியாபிதிருபபவரும ஜயசீலரும வஸுதேவருடைய புதிரரும சேநநதிருககின்ற ஸலலாஉலகஙகளாலும் பதினாயிரம் வாஷஙகளாலகூட சொலலமுடியாத குணஙகளுளளவரும் முடிவறற வீரயமுளளவரும் நிகரிலலாதவரும் நாராயணருமான கேசவரால காகபபட்டிருகினறன ஒருரதத்தில சோநதிருபபவாகளான கிருஷ்ணாஜுனாகளோப பாரதும் எனகுப பயமும் நடுகக மும் உண்டாகவிலலை இநத அஜுனன் விலவிதையில ராஜகுமாராகளே மீறினவன கேசவரும் சகரயுதத்தில மறறவாகளே மீறினவா இமயமலையும் தன்னிருபபிடதை விட்டு அசைவறறும, வஸுதேவநநதனராகவும்இபபடிபபடட பாண்டுநநதனனாகவும் இருகிற கிருஷ்ணாஜுனாகள அசையமாடடாகள இவவிருவாகளும் சூராகள், பலசாலிகள, திடமான ஆயுதஙகளையுடையவாகள, மஹாரதாகள, நலல தேகமுளளவாகள சோநதிருககினறவாகளும் புருஷஶரேஷடாகளுமான இவவிருவீராகளும இருபபிடதினின்று நழுவின தேவகுமாராகளபோலஇருகினறாகள இவாகள அகனிசூயாகளோ! இநதிரபிருஹஸபதிகளோ! யமாநதகாகளோ! சநதிரஸூரியாகளோ! பகனுடைய அமசபூதர்களான மிதராவருணாகளோ! அஸ்வனீதேவாகளோ! மருதகணஙகளோ! சோநதிருககின்ற வஸுகளோ! வீராகள தனிதனியாகவாவது சோநதாவது யுதத்தில அசசுதரையும அாஜுனனையும் பலாதகாரமாக ஜயிபபதறகுச சகதியுள்ளவாகளாகாகள். சலய! அபபடிப்பட்ட இநத அஜுனனையும் வாஸுதேவரையும் என்னைதவிர வேறுஎவன் எதிரபபான்? எலலாவிருஷ்ணி வீராகளுடைய.ஸுவாயமும வாஸுதேவரிடத்தில நிலை

பெறறிருககின்றது. எலலாபபாண்டுபுதிராகளுடைய ஜயமும் பார்த தனிடததில நிலைபெறறிருககிறது. புருஷரேஷ்டாகளான அவ விருவரும் ஒருரததிலிருநதுகொண்டு என்னை ஒருவனை எதிரதது யுததம் செயயபபோகினறீரகள சலய! எனனுடைய பிறபபா னது மேனமை பெறறது ஸஙகேதோஷிகமேறென. தாமதததிறகு இது ஸமயமன்று. எனனுடைய இநத ரததை விரைவாக நடதது. இவவிருவாகளையும் இவவிதம எதிரதது செலலுகிறேன். இநத மூகூாதததில கொலலபபடட கிருஷ்ணாஜ்னாகளையாவது அலலது அநத இரண்டு சதுருககளாலே யுதததில கொலலப படட என்னையாவது பார' எனறு கூறினன.

இவவாறு சொலலுகினற மஹாரதனை ஸூதபுதிரன விரை வாகப பாணடவனை எதிரதுசசென்றன குருவீராகளுள சிறநத மஹாரதாகளான கிருபா, போஜனை கருதவாமா, இயலஹோதரா களுடன கூடின காநதாராதிபதியான சகுனி, குருவான துரோண ருடைய குமாரா, உமமுடைய குமாராகள, அவவாறே காலாடகளு டையு கூட்டங்கள, யானைவீராகள ஆகிய இவாகளுககு எதிரிலவநது உம்முடைய புதிரனை துரயோதனன் அபபொழுது அவாகளைப புகழநது 'கிருஷ்ணாஜ்னரிருவாகளையும் தகையுங்கள, எதிரதது செலலுங்கள, எலலாவிதததாலும விரைவாகக கொலபபடையச செயயுங்கள உங்களால கனறுகக காயபபடிததபபடட இருவாகளை யும் எனனுடைய ஸைனபதி எளிதில கொலலும்படி செயயுங கள' எனறு ஸமீபதில வநது உரைததான. சிறநத வீரயமுடைய வாகளான அவாகள, 'அவவாறே ஆகடடும' எனறு சொலலி விடடு, விரைவுளளவாகளாகவும அாஜ்னனைக கொலலவேணடு மெனற எண்ணமுளளவாகளாகவும் அவனை நோககி நனறுக எதிரதது செனறாகள. காணனுடைய கடடளையை அனுஷ்டிக கினற மஹாரதாகள அநத அாஜ்னனை யுதததில அம்புகளாலடித தாகள அதிகஜலததையுடைய மஹாஸமுததிரமானது நதிகளையும் நதங்களையும குடிபபதுபோல அாஜ்னன யுதததில அவாகளைக குடிததுவிடடான அவன உததமமான பாணங்களைத தொடுகின றவனுகவாவது அபபடியே விடுகினறவனுகவாவது பகைவாகளால காணபபடவிலலை தனுஞசயனுல பிரயோகிகபபடுமம அம்பு களாலே பிளகபபடட மனிதாகளும குதிரைகளும யானைகளும உயிரை, இழநது விழுநதன. கிரணங்கள போனற பாணங்களை யுடையவனும அழகியமண்டலம போன்ற காணடீவதததையுடைய

வனும் யுகததின் முடிவுக்காலததிலுள்ள ஸுர்யனுககு ஒப்பான தேஜஸுளளவனுமான விஜயனே, கண்ணேயுளள ஜனங்கள் எவவாறு ஸூர்யனேபபாரகசசக்தியறறவாகளோ அவவாறு கொளரவாகள் ஏறிட்டுப் பாரபபதறகுச சகதியறறவாகளாஞாகள். பாரததன் மகாரதாகளால ஙனருகப பிரயோகிக்கபபட்ட உததமமான பாணஙகளே உரகசச சிரிததுகொண்டு பாணஹமூகஙகளிஞல துண்டாககினன. காண்டீவததை விலலாககொண்ட அர்ஜுனன் மீண்டும் விலலே வடடமாக வளேதது இழுததுவிடபபடட அம்புகளால அநத அம்புததிரளகளே நாசஞசெயதான். அரசாகளுட சிறநதிவரே! ஆனி ஆடி மாதஙகளுடைய மததியததை அடைநதவனும் உககிரமான கிரணஙகளுளளவனுமான ஸூர்யன நீரபபெருககை நாசம் செயவதுபோல அர்ஜுனன் பாணஸமூகஙகளே* நாசம்செயது உமமுடையசேனையை எரிததான் கிருபரும அவவாறே போஜனும உம்முடையபுததிரனும் மகாரதரான துரோணபுததிரரும பாணஙகளேப பிரயோகிததுகொண்டு அநத அர்ஜுனனே எதிரதது ஓடிவநதாகள மேகஙகள மலையின்மீது நீரததாரைகளேபபெயவதுபோலப பாணஙகளே இறைததாகள அநதபபாண்டவன (தனனேக) கொலல எண்ணங கொண்டவாகளும் ஸமாததாகளும மகாபலசாலிகளுமான அநதககௌரவவீராகளாலே முயறசியுடன பிரயோகிகபபடட அநதஉததமமான பாணஙகளே விரைவுடன் அம்புகளால வெடடி அநதசசதருகளே மும்மூன்று பாணஙகளால பிளநதான வடடமான காண்டீவமாகிற பூரண மணடலததுடனகூடியவனும பகைவாகளே வாடடுகினறவனுமான அநத அர்ஜுனனுகிறஸூர்யன், அம்புகளாகிற உககிரமான கிரணஙகளுடன கூடியவனுக, ஆனி ஆடிமாதஙகளுடைய மததியததை அடைநதவனும் அவவாறே நாறபுறததிலுமுளள வடடமான ரேகையுடன்கூடினவனுமான ஸூர்யன்போல விளஙகினன் பிறகு, துரோணபுததிரா சிறநத பததுபபாணஙகளால தனஞசயனேயும் மூன்று பாணஙகளால அசசுதரையும நானகுபாணஙகளால நான்கு குதிரைகளேயும பிளநதா, பிறகு, வானரததினமீதும் அம்புகளேயும் சிறநதநாராசஙகளேயும் இறைததா பிறகு, தனஞஜயன் நன்ருசபபிரகாசிகினற அநததுரோணபுததிருடையவிலலேயும் சாரதியினுடைய தலேயையும மூனறுபாணஙகளால அறுததான் நான்கு பாணஙகளால நானகு குதிரைகளேயும மூனறுபாணஙகளால

* 'நிரஸ்ய' எனபதுமூலம; 'வாரியிறைதது' எனறும கொளளலாம.

கொடியையும் துரோணபுதிரருடையரததிலிருது தளளினன். குணங்கள நிரம்பியவரான அநததரோணபுதிரர் கோபததாலநிறை தவராகி அளவிலலாத வஜராஙகளாலும் பொன்னாலும் அலஙகரிககப பட்டதும் தஙகளுடைய உடலபோலப பிரகாகிகின்றதுமான வேறுரு விலலை அநத அரஜுனனகொலலுவதறகாகச சிறநதபெரிய ஸாப்பதைதபோலக கையிலெடுதததா அவா தம் ஆயுததைதப பூமியில எறிநதுவிட்டு விலலைநாணேறறி ஜயிகக்படாதவாகளும் புருஷ ஸரேஷடர்களுமான அவவிருவாகளையும நன்குமதிததுகொண்டு உததமமான பாணஙகளால ஸமீபதிலிருது அடிததா மஹாரதர்களும் யுததமூனையில நிறபவாகளுமான கிருபரும் உமமுடைய குமாரனும் கருதவாமாவும் அநதக கௌரவவீராகளும யுததத தில பாணடவஸரேஷடனை அனேக பாணஙகளால (அடிததுக கொண்டு) ஸரியனை மேகஙகள சூழவதுபோலச் சூழநதாகள். ஆயிரம் கைகளையுடைய காரததவீரியாரஜுனனுககு ஒபபான பராகரமமுளள பாரததன கிருபருடைய அம்புகளுடனகூடின விலலையும் ,குதிரைகளையும தவஜஙகளையும் ஸாரதியையும், மூறகாலததில வஜரபாணியான இநதிரன பலியை அடிததுபோலப பாணஙகளாலடிததான். பாரததனுடைய பாணஙகளால ஆயுதஙகள (அடிததுத) தளளபபட்ட அநதக கிருபா மஹாயுததததில தவஜம் நாசஞசெயயபபட்ட பிறகு, கிரீடியினால முனபு பீஷமா கட்டப பட்டதுபோல ஆயிரம்பாணஙகளால கடடபபட்டார அரஜுனன காஜிகின்ற உமது குமாரனுடைய தவஜததை அம்புகளால துணடாகினான் , விலலையும் அறுததான , கிருதவாமாவினுடைய மஙகளகரமான குதிரைகளையும் கொனறான , கொடியையும் துணடாகினான் அநத அரஜுனன விரைவுடன உமதுகுமாரனுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் வீராகளையும் கொடிகளையும் யானை வீராகளையும் குதிரைவீராகளையும் தேராளிகளையும் அழிததான். பிறகு, நானகு பகஙகளிலும சிதறியிருககினற மிகபபெரிதான உமமுடைய சேனை ஸரியனுடைய தேஜஸினால துனபுறுததப் படுவதுபோல அரஜுனனுடைய பிரதாபததினால மிகவும துனபுறுததப்பட்டது. பிறகு, கேசவா துனபமுறறிருககிற சததுருகளை அரஜுனனுடைய ரததததினால விரைவாக வலமாகச சுறறி வநதார். பிறகு, யுததனசெயய விருபபமுளளவாகளான மறற வீரர்களை விருததிரனைககொனற இநதிரனைபபோல விரைவுடன செலலுகின்ற தனஞசயனை நலல குதிரைகள பூட்டபபட்டவை

சஞ்சும் மறுபடியும் அவனுடைய [illegible] தேரோடுகூட [illegible] விழுந்தார்கள். பிறகு, மஹாபாதகளான சிகண்டியும் மாத்ரவதியும் சகலவித தேவர்களும் தனஞ்சயனைப் பின்தொடர்ந்து கொல்லுகின்ற பகைவர்களை எதிர்த்து ஓடித தடுத்துக கூடமையுள்ள பாணங்களால பிளந்து மிகபயங்கரமாக காஜ்தார்கள பிறகு, கோபங்கொண்டவர்களும் ஜயத்திலும் ஸ்வர்கத்தை அடைவதிலும் விருப்பமுள்ளவர்களுமான கௌரவர்கள, அஸுரர்கள தேவராஜனை ஸம்ஹரித்ததுபோல மோசக செல்லுகின்றவர்களும் தனஞ்சயனுடைய தேரோடுகூட [illegible] பாணங்களால ஸருஞ்சயர்களோடு பரஸ்பரம் அடித்துக்கொண்டார்கள பகைவர்களோத தவிகக செய்பவரே! யானைகளும குதிரைகளும் விழுந்தன ரதிகளும விழுந்தார்கள. அவ்வாறே வீரர்கள அனேகர்களும தனஞ்சய விட்டபடிம பாணங்களால தனித்தனியாக ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள அரசரே! மஹாபலசாலிகளான சிறந்த யுத்தவீரர்களால மகாயுத்தத்தில பரஸ்பரம் (எய்யப்படுகின்ற) பாணங்களால இருளானது உண்டுபண்ணப்படடிருக்குந்தருணத்தில, தானஞ்சயனும தேர்களும தேர்கோணங்களும் சூரியனுடைய ஒளியும இருளால மூடப்பட்டனவாயின

எண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

அரசரே! பாரதரே! மிக சிறப்புற்றவர்களான கௌரவர்களுடைய சேனைகளால எதிர்க்கப்பட்டவனும் மூழ்குகின்றவனைப் போலிருப்பவனும குந்தீபுத்திரனுமான பீமனை மேலே தூக்கிவிடக் கருதிய தனஞ்சயன், துர்யோதனனுடைய சேனையை அம்புகளால அதிகமாக அடித்தார். சத்துருவீரர்களை யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான பிறகு, இந்த அர்ஜுனனுடைய சரக்கூட்டங்கள் துண்டு துண்டாக ஆகாயத்தை அடைந்து காணப்பட்டன. அவ்வாறே, மற்றப பாண்டவவீரர்களும உமமுடைய சேனையைக்கொன்றார்கள மஹாபாகுபலமுள்ள அந்தத் தனஞ்சயன் பற்றைக்கூட்டங்களை ஸஞ்சரிக்கின்ற ஆகாயத்தைப் பாணங்களால நிரப்பிக்கொண்டு கௌரவர்களுக்கு யமனானான. பிறகு, அவன் பல்லங்களாலும க்ஷுரப்ரங்களாலும் பளபளப்பான நாராசங்களாலும சரீரங்களை வெட்டினான, தலைகளையும அழுத்தான் சரீரங்களை வெட்டப்பட்டவர்களும கவசங்களை இழந்தவர்களும் தலை

களை இழந்தவர்களும் நான்கு பக்கத்திலும் தள்ளப்பட்டவர்களும் விழுகின்றவர்களுமான யுத்தவீராகளால (யுத்தபூமியானது) நன்றாக மூடப்பட்டது. தனஞ்சயனுடைய அம்புகளால அடிக்கப்பட்ட தேர்களாலும் குதிரைகளாலும் ரதிகாகளாலும் யானைகளாலும் நன்றாக வெட்டப்பட்டவாகளும் பிளக்கப்பட்டவாகளும் அழிக்கப் பட்டவாகளும் அங்கங்களையும் அங்கங்களுடைய அவயவங்களை யும் இழந்தவாகளும் உயிர்துறந்தவாகளும் உயிருடன் கூடியவா களுமான மனிதாகளாலும் பூமியானது பரப்பப்பட்டதாயிற்று மனனரே! ரணபூமியானது வைதரணீநதிபோல எவ்விதத்திலும் நாடமுடியாததும் அதிகமாக மேதஸ்ஸளமுள்ளதும் கோர ரூபத்துடனகூடியதும் மிகவும் பாக்கமுடியாததும் ஆயிற்று பூமியானது ஏகாகாலகளாலும், சக்கரங்களாலும், அச்சுக்களாலும், பலகங்களாலும் குதிரைகளை இழந்தவைகளும் குதிரைகளுடன கூடியவைகளும் ரதிகளுடன கூடினவைகளும் ரதிகள கொல லப்பட்டவைகளுமான யுத்தவீராகளுடைய தோகளாலும், பரப்பப் பட்டதாயிற்று பொறுக்கவசங்களணிந்தவாகளும் ஸன்னத்தமுள்ளவா களும் பொன்மாலையைத் தரித்தவாகளுமான போர்வீராகளால வீறறி ருக்கப்பட்டவைகளும் கவசம பூட்டப்பெறாதவைகளும் எப்பொழு தும மதம்பெருக்குள்ளவைகளும் பதரமென்கிற வகுப்பைச் சாராத வைகளுமான யானைகள் கூட்டாகளான யானைவீராகளால தூண்டப் பட்டவைகளாக கோபத்துடன ஆக்ரமனனை எதிர்த்துச்சென்றன. கிரீடியினால அடிக்கப்பட்டநானூறு சிறந்ததோகள, தள்ளப்பட்டவை களும் பிராணிகளுடன்கூடியவைகளுமான பெரியமலையின சிகரங் களைபோல விழுந்தன தனஞ்சயனுடைய பாணங்களால தள்ளப்பட்ட சிறந்தயானைகளால பூமியானது மூடப்பட்டது அவனுடைய ரத மானது நான்குபக்கங்களிலும மேகங்களைபோல விளங்குகின்றவை களும் மதஜலத்தைப் பொழிகின்றவைகளுமான பரானைகளை ஸோயன் மேகங்களைப பிளப்பதுபோல, எதிர்த்துத் தாக்கியது பலகுணனால கொலலப்பட்ட யானைகளாலும மனிதாகளாலும குதிரைகளாலும் பலவாறுக உடைக்கப்பட்ட ரதங்களாலும சஸ்திரங்களையும் யந்திரங் களையும் கவசங்களையும் இழந்து உயிர்துறந்திருக்கின்ற யுத்தவீரா களாலும் அறுத்தெறிந்த தள்ளப்பட்ட ஆயுதங்களாலும் வழியானது மூடப்பட்டதாயிற்று நாணெலியுள்ளதாகச செய்யப்பட்ட காண் டீவமானது காஜிக்கின்ற மேகம் பேரிடிமுழக்கத்தை உண்டுபண்ணு வதுபோல்ப பயங்கரமான சத்தத்தை உண்டுபண்ணியது. பிறகு,

தனஞ்சயனுடைய அம்புகளாலடிக்கப்பட்ட சேனையானது ஸமுத்திரத்தில பெருங்காற்றினால நாற்புறங்களிலும் அடிக்கப்பட்ட பெருங்கப்பலபோல்ல பிளக்கப்பட்டது. காண்டீவத்தினால பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும பற்பல ரூபங்களுள்ளவைகளும் உயிரைவாங்குகின்றவைகளும் கொளளிக்கட்டை தூமகேது வஜ்ராயுதம் இவைகள் போன்றவைகளுமான பாணங்கள உம்முடையை எரித்தன. பெரிய மலையின்மீதுள்ள மூங்கிற்காடானது இரவில எரிந்தாற்போல உம்முடைய பெருஞ்சேனையானது பாணங்களால பீடிக்கப்பட்டு அதிகமாகத் துடித்தது. கிரீடியினால மிகஅடிக்கப்பட்டதும் பெரும்பாலும் நாசஞ்செய்யப்பட்டதும் பாணங்களால கொல்லப்பட்டும் சின்னபின்னம் செய்யப்பட்டுமிருப்பதுமான உம்முடையஅந்தச் சேனையானது, நானகு திக்குகளிலும் ஓடியது ஸம்யஸாசியினால நன்றாக எரிக்கப்பட்ட கௌரவர்கள *பெருங்காட்டில காட்டுத்தீயினால பயமுறுத்தப்பட்ட மிருகங்களுடைய கூட்டங்களைபோல்ச சுழன்றார்கள். அதிக பயத்தை அடைந்திருக்கின்ற கௌரவர்களுடைய படையானது மிக்க தோள்வலியைஉடைய பீமஸேனனே யுத்தத்தில விட்டுவிட்டு முழுதும் புறங்காட்டி ஓடியது பிறகு, கௌரவர்கள தோல்வியடைவிக்கப்பட்ட தருணத்தில ஜயிக்கப்படாதவனான அந்தப பீபத்ஸு பீமஸேனனை அடைந்து ஒருமுகூர்த்தம எதிரிலிருந்தான். பாரதரே! பலசூனீங்ஷுதரத்தினுடைத்தவனான தனஞ்சயன பீமஸேனனைநோக்கி சோகத்தை ஆலோசனைசெய்து அவனிடத்தில யுதிஷ்டிரர சஹோதரர்களை நீங்கினவராகவும் துன்பம்அற்றவராகவும இருக்கிறாரென்பதைச்சொல்லிப அவனாலே அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவனாகி, பிறகு, ரதத்தின் ஒலியினால பூமியையும் ஆகாயத்தையும் ஒலியிடுமபடிசெய்துகொண்டு, அவ்விடத்தினின்று புறப்பட்டுச் சென்றான.

பிறகு, பகைவர்களை வாட்டுகிறவனான தனஞ்சயன், துச்சாஸனனுக்கு இளையவர்களும் வீரர்களுமான உம்முடைய குமாரர்கள் பதினாறுபேர்களால சூழப்பட்டான். பாரதரே! நான்கேறப்பட்ட விலங்கினையுடையவர்களும் நாதனம் செய்கின்றவர்கள போன்றவர்களுமான அந்த வீரர்கள், கௌளிக்களால யானையைத் துன்புறுத்துவதுபோல அவனைப பாணங்களால துன்புறுத்தினார்கள. மதுஸூதனர் ரதத்தினால அவர்களை இடமாகச் சுற்றிச்சென்றார் ஏனெனில, அவர், அவர்கள கிரீடியினால உடனே யமனிடம் அனுப்பப்பட்டுவிடுவார்

* வேறுபாடம.

களென்றே எண்ணினார். அவ்வாறு திரும்பிப்போகின்றவன்போலிருக்கின்ற அர்ஜுனனைப்பார்த்து * வேறு சில மூடர்கள் உரக்கக் காஜிததாகள பாததன், அடிகடி காஜிகின்ற அந்த வீராகளுடைய கொடிகளையும் குதிரைகளையும் விறகளையும் ஸாரதிகளையும் நாராசங்களாலும் பிறைகணைகளாலும் விரைவாக அறுத்தான். பிறகு, வேறு பததுப்பலலங்களால அவாகளுடைய தலைகளைத தளளினான். கோபததினால சிவந்த கண்களையுடையவைகளும் நன்றாக கடிகபபட்டிருகிற உதடுகளையுடையவைகளும் பூமியில விழுந்திருபபவைகளுமான அவாகளுடைய முகங்கள ஆகாயததில நக்ஷததிரங்களுடைய கூடடங்களபோல விளங்கின. பகைவாகளைக கொலலுகிறவனான அர்ஜுனன, பொனனுலாகிய தோளவளைகளை அணிந்தவாகளான அந்தப பததுகளைரவவீராகளையும் பொற புங்கமூளளவைகளும் மிகக வேகமூளளவைகளுமான பதத்துப்பாணங்களால அடிததுவிடடு வேறிடம சென்றான.

---

* ‘தயாஜெ வ்ராஹ்மணஹ ஸஹஸா.’ எனபது மூலம. ‘ததஸ்தே ப்ராஹ்மணா ஸஹஸா.’ எனபது கிலகண்ட வ்யாகயான புஸ்தக பாடம.

‘திருதராஷ்டிரருமாராகளில பதினமரை அர்ஜுனன கொனறான’ எனறு பொருளதரும பாடமான கிலகண்டவ்யாகயானபாடமும அதனபின்பதறிய இரணடு இங்கிலீஷ்மொழிபெயரபபுகளும பொருததமேதகொளக கேரான பாடமகொண்ட T R திருவஞ்ஞாயரவாகளும அர்ஜுனன அந்தப்பதின மரைகளைக கொனறதாகவே நிசயித்துக குறிபபுஎழுதியிருகிறாகள. இங்ஙனம கொளளுதல, முனபின்கதைத்தொடாசசிககு விரோதமாகும அர்ஜுனன அபபடிககொனறிருபபதால, பலமீகருக்கு விரோயமாகும அது யுததமுறையும் அனறு. ஸாவத்ஸரனான வாஸுதேவன தேரின அவாகளுககு இடமாகசசெலலுதிய நு இவறறைத திருவுளததிறகொணடேபோலும மேலும, ‘பொறபுங்கமூளள பதது பாணங்களால அவாகளையே திரும்பவும அடிததான்’ எனறும, ‘கலியதறமுண்டாகும அடிததான்’ எனற பொருளதரும, சுததவீரனான அர்ஜுனனுடையபெருமைககு ஒருபெருங்குறை தோனறுதிறகும இங்கே, ஸலோகங்களிலுளள சொலலமைபபும ஆராயததகக.

திருதராஷ்டிரருமாராகளில பதினமரை அர்ஜுனனகொனறதாகப பொருளதரும பாடமே கொளவதில அவர், ‘ஸ்ரீமஹாபாரதததில எளிதிற பொருளசெயயமுடியாத பலவிசயங்கள உளளன. எழுவகைப பேதங்களை முதலிய முறைகளகொணடு அவறறிறகு அததனிசசயம செயயவேணடும. எழுவகைப்பேதங்களாவன —(1) வயதயாஸம (2) ப்ராதிலோமயம (3) கோமூத்ரீ (4) பரஹஸம (5) உக்ஷணம (6) ஸ்ருதரம (7) ஸாது எனபன அவைகளுள, வயதயாஸம, ‘தேசவயதயாஸம, காலவயதயாஸம, புருஷவயதயாஸம

எண்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

(ஸங்குலயுத்தம்)

மஹா வேகமுள்ள குதிரைகளுடன் வருகின்ற அந்தச் சிறந்த வானரத்வஜனே வீரர்களான தொண்ணூறு கௌரவரதிகர்கள் யுத்ததிறகாக எதிர்ததுசசென்றார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டர்களான ஸம் சப்தகர்கள பரலோகஸாதகமான கோரமான சபதத்தைச் செய்து கொண்டு புருஷஸ்ரேஷ்டனை அர்ஜுனனே யுத்ததில சூழ்ந்து கொண்டார்கள வாஸுதேவ, மஹாவேகமுள்ளவைகளும் ஸவர்ண மயமான பூஷணங்களுடன் கூடியவைகளும், முத்துமயமான மேல விரிப்புக்களால மூடப்பட்டவைகளுமான வெண்மையான குதிரை களோக காணனுடைய ரதத்தைநோக்கிசசெலுத்தினர் காணனுடைய ரத்தத்தை நோக்கிசசெலபவனும் பகைவர்களை நாசஞ்செயபவனுமான அந்த தனஞ்சயனேபபாரத்து ஸமசப்தகர்களுடைய கூட்டங்கள சரமாரிகளால எதிர்த்து அடித்துக்கொண்டு சென்றன அர்ஜுனன் விரைபவர்களும் ஸாரதிகளுடனும் விறகுகளுடனும் தவஜங்களுடனும் கூடினவர்களுமான அந்தத்தொண்ணூறு ஸமசப்தக வீரர்களையும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால மிசசம்பின்றிக்கொன்றான். கிரீடியினுல் பரபலஉருவமுள்ள பாணங்களால அடிக்கபபட்ட அந்த ஸம்சப்த காகள, புண்யம்செயதவர்கள புண்யம் குறைந்தவுடன ஸ்வர்கத்தி னின்றும் விமானங்களிலிருந்து விழுவதுபோல விழுந்தார்கள. பிறகு, தேர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுமுடைய கௌரவர் கள பயமற்றவர்களாகிக கௌரவர்களுள மிகசசிறந்தவனும் பரத ஸ்ரேஷ்டனுமான பலசுனனே எதிர்ததார்கள. முயற்சியுள்ளமனிதர் களுடனும் குதிரைகளுடனும் கூடியதும் பலதிறுல அதிகரித்த சிறந்தயானைகளுள்ளதுமான உமது புத்திரர்களுடைய அந்தப்பெரும் படையானது தனஞ்சயனே நன்றாந்தடுத்தது மஹாவில்லாளி களான கௌரவர்கள குருக்ஷேத்ரனை அர்ஜுனனேச சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் ஈட்டிகளாலும் கத்திகளாலும் கத்திகளாலும் பாணங்களாலும் நன்றாக மூடினார்கள பாண்டவன்

என்னுவதைக்குறிக்கும் தேசயத்தயாஸமாவது, ஒரிடத்திலடங்குதலை மதரோரிடத்திலடங்குதலாகச சொலவது, காலவயத்தயாஸமாவது ஒருகாலத்தில நடக்குதலை வேறொருகாலத்தில நடக்குதலாகச சொலவது; புருஷவயத்தயாஸமாவது ஒருமனிதனுசெயதலை மதரொருமனிதன செயதலாகச சொலவது. இந்த வேறுபாடுபற்றிப் பீமஸேனன்செயதலை அர்ஜுனன்செயதலாக ஏதோ ஒரு காரணத்தால சொலலப்பட்டிருக்கவேண்டும்' என்று ஸமாதானமுரைபபர். இது மதவஸமபிரதாயகொள்கை.

ஆகாயத்தில் நாறபுறத்திலும் பரபபப்பட்டிருகிற அநத அம்புமழை யை ஸூர்யன் கிரணஙகளால இருளே நாசஞசெயவதுபோலப் பாணஙகளால நாசம் செயதான். பிறகு, மிலேசசாகள மதஙகொண்ட ஆயிரததுமுநாறு யானைகளுடனகூட நின்றுகொண்டு உமது புதிரனுடைய கட்டளையிலை பாரததனை விலாபபுறஙதில அடிததாகள. ரதததிலிருஙகிற பாரததனைக காணிகளாலும் காலீகஙகளாலும நாராசஙகளாலும தோமரஙகளாலும ஈட்டிகளாலும சகதிகளாலும கடபணஙகளாலும பிண்டிபாலஙகளாலும ஹிமவலிதாகள. பிரபுவான பலகுனன, யானையினமீதிருபபவாகளால பிரயோகிகபபடடதும் ஒபபறறதுமான அநத ஆயுதமழையைக கூமை யுளள பலலஙகளாலும அாதசஙநிரபாணஙகளாலும வெடியபிறகு, கொடிததுணிகளுடனும தவஜஙகளுடனும மாவுததாகளுடனும கூடின அநத எலலா யானைகளையும பறபல அடையாளஙகளுளள உததமமான பாணஙகளால (இநதிரன) வஜராயுததததினால மலலகளைப பிளபபதுபோலப பிளநதான அநதப பொனமாலைகளை அணிநத பெரிய யானைகள ஸவாணமயமான கடகைகளுளள பாணஙகளால அடிகபபட்டுத துனபமடைநது அகனியின ஜுவாலைகளுடனகூடின மலைகளைபபோல விழுநதன அரசரே! பிறகு, பெரிதான காண டவதினை ஒலியும் சததமிடுகினற மனிதாகள மெதுவாகக்கூசச விடுகினற யானைகள குதிரைகள இவறறின ஒலியும் தோனறின மனனரே! அடிகபபட்ட அநத யானைகளும் நானகு பகதிலும ஓடின குதிரைகளும ஸாரதிகள கொலலபபடடவை களாகப பதறுதறுகளிலும ஓடின மஹாராஜரே! ரதிகாகளாலும் அவவாறே குதிரைகளாலுமவிடுபடடிருகினறரதஙகள கதாவகரஙகளபோல ஆயிரம ஆயிரமாகக காணபபடடன. மஹாராஜரே! இஙகுமஙகும் ஓடுகினற குதிரைவீராகள பாரததனுடைய அம்புகளால கொலலபபடடவாகளாக அநத அநத இடததிலேயே காணப பட்டாகள. பாரதன ஒருவனகவேயிருநதுகொண்டு யுதததில யானைவீராகளையும் யானைகளையும் ஜயிததிலை அநத கூஷணதில பாண்டவனுடைய கைகளின் பலம காணபபடடது. அரசரே! அநதமனிதாகளும யானைகளும ரதிகாகளும ஒனறுசேராமலே யுதததை உததேசிததுத திருமபினவாகளாகக காஜிதுகொணடு ஆஜனனை எநிதாகள.

• பரதாகளுள சிறநதவரே! மன்னரே! பிறகு, மூன்றஙகஙக ளுடன்கூடின பெரும்படையினால சூழபபட்டிருகிற கிரீடியைக்

கண்டு பயங்கரனனபீமஸேனன் கொலலபபட்டவாகளபோக மிகுந திருககிற சிலரான உம்மைசசோநத தேராளிகளை விடடுவிடடுத தனனுசயனுடைய ரததததைககுறிதது வேகததுடன் சென்றனை அபபொழுது, பிராதாவான அாஜுனனைகுறிதது வருகினற பீம னைக கணடு, பெரும்பானமையாகக கொலலபபடடதும் துனப மூறறதுமான அசசேனையானது அங்கிருநது ஓடியது. மஹா பலசாலியான பீமன களைபபடையாமல மஹாயுததததில கதை யைக கையிலகொண்டு, அாஜுனனுல கொலலபபடடதுபோக மிகுந திருககின்ற குதிரைகளைக கொனறுன பாரதரே! கௌரவா கள அபபொழுது கதையைக கையிலகொணட பீமனைகக்கண்டு, காலதண்டதைதக கையிறகொண்டு வருதிருகினற அநத அநதக னென்றே எண்ணினாகள. பீமன காலாததிரிபோல அதிகஉக கிரமாயிருககிறதும மனிதாகளையும யானைகளையும குதிரைகளை யும் புஜிகினறதும் கோடடைமதிலகளையும் உபபரிகைகளையும் நகரவாயிலகளையும் அவைகளைசசாநத வாயிலகளையும பிளகின றதும அதிகபயங்கரமாயிருககினறதுமான கதாயுதததைக குதிரை களை நாசஞசெயவதறகாக விரைவுடன பிரயோகிதநான ஐயா! அநதகக்கதையானது அனேககுதிரைகளையும குதிரையினமீதி யிருகினற வீராகளையும் கொனறது. பாண்டவன வெண்கல மயமாயும உருகுமயமாயுமிருகினற கவசங்களையணிநத மனிதா களையும் குதிரைகளையும் கதையினால நாசஞசெயதான கொல லபபட்ட அவைகள வீரிட்டுகொணடு விழுநதன இரதததிலை நுகபபட்டவைகளும் தலைகளும எலுமபுகளும காலகளும ஓடிகபபட்டவைகளுமான குதிரைகள, புலால தினனும ஜந்துக ளுடைய கூட்டதுககு ஆகாரமாக, பறகளால பூமியைகெளவிக கொணடு பறிததன. இரதததிலுலும மாமஸதிலுலும் ஊனீரா லும் தருபதியைஅடைநத கதையானது எலுமபுகளைகூடப பசுகிக கினறதாக காலாததிரிபோலப பாரகமுடியாததாயிருநதது. மிகக கோபங்கொண்ட பீமன பதினாயிரம குதிரைகளையும அனேக காலாட்களையும் கொனறு கதாபாணியாக அங்குமிங்கும எதிரதது ஓடினான பாரதரே! பிறகு, உமமைசசோநதவாகள கதையைக கையிறகொண்ட பீமனைகக்கண்டு காலதண்டதைதக கையிறகொண டிருகிற யமன எனறு எண்ணினாகள மதங்கொண்டிருகிற யானைபோல மிகக்கோபங்கொண்ட அநதப பாண்டுநதனன முதலை யானது கடலில பிரவேசிபபதுபோல யானைபபடையில பிரவேசித

தான். அதிககோபங்கொண்ட பீமன யானைபபடையில துழைநது பெரிதான கதையைக் கையில எடுதது ஒருகூஷ்ணதநில அநத யானைபபடையை யமனுடைய வாஸஸ்தானததை அடையசெய தான கவசங்களுடனும மேலே ஏறியிருக்கிற வீராகளுடனும் கொடிகளுடனும விழுகினற மநுயானைகளைச சிறகுகளுள மலைக ளைபபோலக கண்டோம் மஹாபலசாலியான பீமஸேனனோ அநத யானைபபடையைநொனறு மீண்டும் தனது தேரில ஏறி அரஜுன னுகருப பினபுறதநில சென்றான மஹாராஜரே! பிறகு, பெருமபான மையாக ஆயுதங்களாலசூழபபட்ட உம்முடையசேனையானது அப பொழுது உதஸாஹததை நிழநதும புறங்காட்டி ஓடுவநில மநாகசங கொண்டதும் ஆயிறறு அரஜுனன தாமநிபபதாகவும நாயகததை இழநததாகவும நிறகின்ற அநதசசேனையைகளைநி பாணங்களாலும சஸதிர மழைகளாலும மூடினான யுகமுதநில காண்டீவதனால வில லாககொண்ட அரஜுனனுலை பாணஸமூஹங்களால நிறைகபபட்ட மனிதாகளும குதிரைகளும ரதங்களும யானைகளும கேளவி கேளாமல கூடியும கடடபபமலாகளைபோல விளஙகின அரசரே! பிறகு, மனிதா களை குதிரைகளை யானைகளை இவாகளின பிராணனைக கவாகினற கிரீடியுடைய பாணஙகளைகளண்டு கௌரவாகள பெரிதான துனபக கூகுரலை வெளியிடடாகள. அபபொழுது, உம்முடைய சேனை யானது கூகுரலுளளதும மிகுதபயமுறறதும ஒனறினமீதொனறு பதுங்குகினறதுமாகக கொளளிவடடமபோலச சுழனறது பிறகு, கௌரவாகளுடைய மிகுபெரிய சேனையானது அரஜுனனுடைய பாணஙகளால அழிகபபடடது. அநதயுததததில பிளகபபடாத ரதமாவது குதிரைவீரனாவது குதிரையாவது யானையாவது இலலை. அரசரே! பாணஙகளால உடைகபபடட கவசங்களுள அநதச சேனையானது நானகுபகததிலும் எரிகினறதுபோனறதும் தன ரகத்ததிலை நனைகபபடடதும் அசசநதருவதும நாசமடைந ததுமாயிறறு பெரும்பானமையாகக கொலலபபடடதும கூமை யுளள பாணஙகளால நாறபுறஙகளிலும் அடிகபபடடதுமான அநதபபடையானது பகைவாகளைத தவிகசசெயகிறவனை பல குனனை எதிாதது யுததததை விடவிலலை பரதாகளுள சிறநத வரே! கொலலபபடுகினறவாகளாயிருநதும, கௌரவாகள பார்த தனை விடடு விலகாமலிருநததாகிய அவாகளுடைய பராககிர மதனை, அநதயுததததில ஆசசரியமாகககணடோம். கௌரவா களனைவரும் அநத ஸவயஸாசியினுடைய அநதபபராகரமதனைக

கண்டு காணலுடைய உயிர்வாழ்வில் ஆசையற்றவர்களானார்கள். காண்டீவத்தை விலக்காகக்கொண்ட பார்த்தனால் ஜயிக்கப்பட்ட கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் பார்த்தனுடைய பாணங்களுடைய தாக்குதலைப் பொறுக்கமுடியாதிருந்தனென்னுணர்ந்த திரும்பிவிட்டார்கள். அம்புகளால் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற அந்தக்கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் பார்த்தனிடத்தைவிட்டுப் பலதிசைகளில் ஓடினார்கள்; காண்டீவியும் அழைத்தார்கள். பார்த்தன் பாண்டவசேனையையும் யுதிஷ்டிரராஜரையும் ஸந்தோஷமடையச்செய்துகொண்டு அனேக அம்புகளை இறைத்து அவர்களைத் துரத்தினான். மஹாராஜரே! உமதுடைய புத்திரர்கள் காண்டீவத்தையுடையவரைத்தடுத்துச் சென்றார்கள். ஆழ்ந்த யுத்தக்கடலில் மூழ்குகின்ற அவர்களுக்குக் காண்டீவம் அபயமளித்து ஒரு திட்டானை மஹாராஜரே! கௌரவர்களை, காண்டீவத்தை விலக்காகக்கொண்ட அர்ஜுனனிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் விஷமிலார்த்த ஸர்பங்களைப்போல, (வீர்யமற்றவர்களாக) காண்டீவத்துடைய அருகில்லாத பதங்களாகள் மனனவரே! எல்லாப் பிராணிகளும் மிருத்யுவினிடத்திலிருந்து நடுங்கி உலகங்களுக்குமுகியவந்தியான தாமதத்தை அடைவதுபோல, உமதுடையபுத்திரர்கள் மஹாதமாவான பாண்டவனிடத்திலிருந்து உண்டான பயத்தினால் சிறந்தவில்லாளியான காண்டீவி அடித்துப் பதுங்கினார்கள் காண்டீவன், மனத்தில் பயமடைந்தவர்களும் இரதத்தினால் நான்குபக்கத்திலும் நீங்கப்பட்டவர்களும் அடக்கப்பட்டவர்களும் அம்புகளால் பீடிக்கப்பட்டவர்களுமான அவர்களை, 'பயப்பட வேண்டாம்' என்று சொன்னான் பார்த்தனால் வலிமையினால் நன்றாக முறியடிக்கப்பட்ட உமதுடைய சேனையைக்கண்டு காண்டீவ பகைவனாகிய கொல்ல வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் விலகி நாணெளிசெய்துகொண்டு நின்றான் சஸ்திரதாரிகளுள் சிறந்தவனான காண்டீவன் வேகமாகவந்து கின்ற அந்தக்கௌரவர்களைக்கண்டு பெருமூச்சு விடுகிகொண்டு நன்றாக ஆலோசித்து பார்த்தனைக் கொல்லும்விஷயத்தில் மனத்தைச்செலுத்தினான். பிறகு, அதிரதபுத்திரனான காண்டீவன் மிகப் பெரிதானவில்லை நாணெளியிடுமபடி செய்துகொண்டு, ஸவ்யஸாசி பார்த்தனுக்கொண்டிருக்குமபொழுதே மீண்டும் பாஞ்சாலர்களைக் குறித்து ஓடினான் பிறகு, இரத்தமபோன்ற கண்களையுடையவரான அரசர்கள் பெரியமேகங்கள் மலையைமூடுவதுபோல் ஒரு க்ஷணத்தில் பாண்டவர்களுடையகூட்டங்களால் காண்டீவனை மூடினார்கள். பெரியவரே! பிறகு, காண்டீவனால் விடப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான

பாணங்கள், சூரியன் இருளைகளவாவதுபோலப பாஞ்சாலாகளுடைய உயிர்களைக கவர்ந்தன. மஹாபுத்திபுள்ளவரே! மித்திரனவிஷயத்தில பேரன்புள்ள ஸுதபுத்ரனுகும் அவனுல மித்திரனுகாகக் கொலலப்படுகின்ற பாஞ்சாலாகளுகும் அபபொழுது பெருமபோர் நடந்தது.

எண்பத்தாருவது அத்யாயம்.

(ஸங்குலயுத்தமும் பீமனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் எதிர்ப்பும், ஸம்வாதமும்)

அரசரே! பிறகு, வெளளைகுதிரைகட்டிய தேரையுடைய அர்ஜுனனுல கௌரவர்கள துரத்தப்படடிருகும் ஸமயத்தில ஸுதபுத்ரனுன காணன் பாஞ்சாலபுத்ரர்களைக காற்று மேகக் கூட்டங்களை நாசமசெயவதுபோலப பெரிய அம்புகளால நாசஞ் செயதான். காணன ஜனமேஜயனுடைய ரத்தத்தினைனறு அஞ்சலிகங்களால ஸுதனை விழுமபடிசெயது குதிரைகளையும் கொன்றன். சதானீகனையும் ஸுதஸோமனையும பலலங்களால அடித்து இரண்டு விற்களையும் வெட்டினன ஸுதபுத்ரன பிறகு யுத்தத்தில தருஷ்டதயும்னனை ஆறுபாணங்களால பிளந்து அவனுடைய நிறமையுள்ள குதிரைகளையும கொனறான, ஸாதயகியினுடைய குதிரைகளையும் கொன்று கேகயராஜனுடைய புத்ரனை விசோகனையும் கொன்றன். கேகயராஜகுமாரனும ஸைனயநியுமான மித்திரவாமா, தன் புத்ரன் கொலலப்படவே, அந்தகாணனை எதிர்த்து ஓடினான; அதிக உசிதமான வேகமுள்ள அமபுகளால அதிகமாக நடுங்கசெயதுகொண்டு காணனுடைய புத்தலவனை ஸுஷேதவனையும் கொன்றன காணன அடடஹாஸமசெயது மூனறு ஆதத சந்த்ரபாணங்களால அவனுடைய இருகைகளையும தலையையும் அறுத்தான். அவன, கோடரிகளால வெடடிமுறிகபபடட ஸால விருக்ஷம்போல, உயிர குறைந்து தேரினினறு பூமியில விழுந்தான. காணனுடைய குமாரனை ஸுஷேணன, குதிரைகள கொலலபபட்ட ஸாதயகியை விரைவாகசெலலுகின்ற கூர்மையுள்ள அமபுகளால நனறுகமுடி காத்தனைசெயகிறவனைபோல (தோறறி), ஸாதயகியினுடைய பாணங்களால நேரில அடிகபபட்டு விழுந்தான. புத்ரன் கொலலபபட்டவுடன, குரோதத்தினுல மூடபபடட மனதையுடையவனை காணன், சினிகளுள் மிகசசிறந்தவனை ஸாதயகி

யைக கொலலவேண்டுமென்கிற எண்ணங்கொண்டு, 'ஸாதயகியே! நீ மாண்டாய' எனறு உரக்கசசொலலிகொண்டு பகைவாகளால தாங்கமுடியாத பாணததைப பிரயோகிததான். சிகண்டியானவன், இநதக காணஞடைய அநதபபாணததை மூனறு பாணங்களால துணடாககி மூனறு பாணங்களால காணனையும் துனபமடையச செயதான. *காணன் சிகண்டியினுடைய விலலையும் கொடியையும் வெட்டி இரண்டு கூரஙகளால அவனையும் பீடிததான். உகரனும் மஹாதமாவுமான அநதககாணன சிகண்டியை ஆறுபாணங்களால அடிதது திருஷ்டதயும்னனுடைய புதிரனது தலையையும் அறுததான். பிறகு, கன்முகததிடடபபடட கூரததினால ஸாதயகி மனையும பிளநதான. பிறகு, அநத யுததததில கைகலநத சமணடை நடநது திருஷ்டதயும்னனுடைய புதிரனும் கொலலபபட்டவுடன, மாதவா ஆஜ்னனேபபாதது, 'பாதத! ராஜஸிமமமே! நமது ஸேனையானது பாஞசால வீராகளிலலாததாகச செயயபபடுகிறது. செல, காணனைகொல' எனறு கூறினார பிறகு, புருஷஸரேஷடனும் நலலகைகளையுடையவனுமான அஜ்னன பயங்கரமான யுதததில ரதபூதபதியினால எதிரதது தாகபபடடிருநகிற அவாகளைக காக விருமபினவனாக உரகக சிரிதுகொண்டு விரைவாக காணஞடைய ரததததைகுறிததது தனரததோடு சென்றான். பாரதரே! பிறகு, எவவிதததினாலும நடிநகமடையசசெயயமுடியாத வாகளான வேறு பாஞசாலரதிகாளுடைய கூடடங்கள சோகதன. விறபிடிததவீராகளுள சிறநதவாகளான உததமரதிகாள ஆகாயதில நக்ஷதிரங்களபோல பிரகாசிதுகொண்டு எதிரதது நினறாகள பிறகு, அஜ்னன, காண்டீவததை உகரமாகமுழங்கும்படி நாணைலிசெயது காண்கயிறறைக கையுறையில கன்முகமோதுமபடி செயது பாணங்களால இருளை உடனே உண்டுபண்ணி யானைகளையும் குதிரைகளையும ரதங்களையும தவஜங்களையும் நாசஞசெயதான. கிரீடியானவன, நானேறறபபடடி வடடவடிவமுளள காணடீவத தோடு விருததியடைகினறவனாக பயங்கரமான முகூரதததில (சநதுருகளை) எதிரதது செனறபொழுது, எதிரொலியானது ஆகாயதில பரவிறறு, பறவைகள மேலகுகைகளைநோகி விரைநது சென்றன அவனை நிகரறறவீரனை பீமஸேனன பினபுறததில பாதுகாதுகொண்டு ரதததோடு பினதொடாந தான பகைவாகளோடு போபுரிவதில விருபபமுளளவாகளான

* 'ஸ்ஜாத' எனபது மூலம, 'நமபிறபபுளளவன' எனபதுபொருள.

அந்த ராஜபுதிரர்களிருவரும் காணனைக்குறித்து விரைவாகத் தேரில் சென்றார்கள அநதசசமயததில அதிக மகிமைபொருந்திய ஸுதபுதிரன் ஸோமகாளை நாசஞசெயதுகொண்டு யுததம் செய்தான். ரதிகர்களையும் குதிரைகளையும் யானைக்கூட்டங்களையும் கொன்று பாணஙகளால திசைகளையும் மூடினான். உததமௌஜஸும் ஜனமேஜயனும் கோபங்கொண்டவர்களான யுதாமன்யுவும் சிகண்டியும் ஒன்றுசோந்து பாஷதனை திருஷ்டதயும்னனெகூட ஸிமமநாதஞசெயபவர்களாகி அம்புகளால காணனைப பிளநதார்கள். ஒன்றுசோந்தவர்களும் விகாதனகுமாரனை காணனைகுறிதது எதிர்த்துச்செலலுகின்றவர்களுமான அநத ஐநது பாஞசாலரதிகர்களும், இநதிரிய விஷயஙகள் ஜிதேநதிரியனைத் தைரியதினிடமிருநது நழுவசெயய மாட்டாததுபோலக காணனை அநத ரததினினறு நழுவசெயவதறகுச சகதியுளளவர்களாகவிலலை. காணன் அவர்களுடைய விறகளையும் தவஜஙகளையும் குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் கொடிகளையும் பாணஙகளால விரைவாக அறுதது அநதபபாஞசாலரகளை அம்புகளால எதிரில அடிததான, பிறகு, ஸிம்மம்போல உரக்கக காஜிததான் '(பாணஙகளை) பிரயோகிகின்றவனும் அவர்களை எதிர்தது அடிகின்றவனும் நாண்கயிறையும பாணஙகளையும் கையிலகொண்டவனுமான அநதகாணனுடைய சிலலின சததத திறல மீலகளுடனும் மரஙகளுடனுகூடின பூமியானது அதிகமாகச சிததினதாகவே ஆகும்' என எண்ணி ஜனஸமூகமானது துயரமடைநதது. நன்றாக நாணேறறபபட்டதும் இநதிரதனுஸுகு ஒப்பானதுமான விலவிறல பாணஙகளைப பிரயோகிகின்ற அநதக காணன ஜவலிகின்ற கிரணஸமூகஙகளையும் சுறறியிருகின்ற வடடமான ரேகையையுமுடைய சூரியனபோல யுததததில விளஙகினான். காணன் சிகண்டியைப பனனிரண்டு பாணஙகளாலும உததமௌஜஸை கூரமையுளள ஆறுபாணஙகளாலும் யுதாமன்யுவை மூனறு பாணஙகளாலும ஸோமகனையும பாரஷதனுடைய புதிரனையும மும்மூனறு பாணஙகளாலும அடிததான பெரியவரே! மனததை அடகினவனுலை இநதிரியஙகளின விருபபஙகள வெலலபபடுவது போல மஹாயுததததில ஸுதபுதிரனுலை தோலவியடைவிகபபட்ட அந்த ஐநது மஹாரதாகளும உதஸாஹததை இழநதவர்களாகப பகைவரை மகிழவிபபவராயினர். கபபல உடைநது கடலில மூழகுகினற வியாபாரிகளை ஓடஙகளால ஸமுததிரதினினறு கரையேறறி விடுவதுபோலக காணனகிற ஸமுததிரதில மூழகுகினற அநதத

தம்முடைய மாதுலராகளே திரௌபதிபுத்திராகள நன்முகச் செயயப் பட்டிருக்கின்ற ரதங்களால மேலே தூக்கிவிட்டாகள். பிறகு, சினிகளுள உததமனை ஸாதயகி கூரிய அம்புகளால காணனுல பிர யோகிக்கபபட்ட அனேக அம்புகளே அறுதது உருகுமயமானகூரிய பாணங்களால காணனேயும் பிளநது உம்முடைய ஜயேஷ்டகுமாரனே யும் எட்டுபபாணங்களால அடிததான். பிறகு, இருபரும் போஜனும் அவவாறே உம்முடையகுமாரனும் கர்ணனும் கூர்மையுளள அம்பு களால (ஸாதயகியை) அடிததாகள. யாதவராளுள சிறநதவனை அந்தஸாதயகி திகருபபால்களோடு அஸுராஜன போபுரிநதது போல அநத நான்கு வீராகளோடும் போபுரிநதான். இடி விழுத லின் ஒலிபோன்ற ஒலிபொருநதிய அநத ஸாதயகி தனுரு நாணேற றபபட்டதும் சபதிகனிறதும் மிகஉலியுளளதுமான விலலினுல சரதகாலததில ஆகாயதினை உசசியை அடைநதிருகின்ற சூரியன் போல எவவிதததினாலும் ஜயிகமுடியாதவனை. நன்கு கவசம் பூண்டவராகளும் பகைவராகளே வாட்படவராகளுமான பாஞசாலமஹா ரதாகள யுததததில ஒனறுசோநது மீண்டும் ரதங்களில வீறறிருநது, தேவகணங்கள சததுருகளால ஆபததுவிளையகூடிய யுததததில் இநதிரனைகாததபோல ஸாதயகியைக காததாகள பிறகு, அதிகபயங்கரமானதும் ரதங்களேயும் குதிரைகளேயும் யானைகளேயும் நாசம் செயகினறதுமான (அநத) யுததமானது, முறகாலததில தேவா களுககு அஸுராகளோடு உண்டானதுபோல உம்முடைய சததுருக களுககு உம்முடைய படைவீராகளோடு உண்டாயிறறு. நாஞவித சஸதிரங்களால சூழபபட்டிருகின்ற ரதங்களும் யானைகளும் குதி ரைகளும் காலாடகளும் சுழனறன, ஒனறிலை ஒனறு அடிகபபட்டு தெதிமாறறமுறறன, விசேஷமாக சததமிட்டன; துன்பததை அடைநதன; அபபடியே உயிராறறது கீழேவிழுநதன. அரச னுடைய இளைய ஸஹோதரனை உமமுடையபுதிரன பயமில லாதவனுக பாணங்களே இறைததுகொண்டு அவவிதநிலைமை யை அடைநதிருகின்ற பீமனை எதிரதான். விருகோதரன் விரைவுடன பெரிதான * குருவை ஹிமமம எதிரபபதுபோல அவனே எதிரததுவநதான் பிறகு, உயிரைப பநதயம்வைததுப போசசுதாடுகின்ற அவவிருவாகளுககும் ஒருவாமேல ஒருவா கோபங்கொண்டவாகளும அதிகபபரபரபபுளளவாகளுமான சம் பரன இநதிரன இவவிருவாகளுககும் யுததம நடநததுபோல மிக

* ஒருவகைமான.

பயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. பெண்யானைக்கருகில மதங் கொண்ட இரண்டு பெரிய யானைகள் ஒன்றோடொன்று அடித துகொளவதுபோலக் கைகளால திடமாக அடிததுப பிடிக்கின்ற அவவிருவாகளும் சரீரததுகருத துனபததை உண்டுபண்ணுகின்ற வைகளும் நனறாகத தீட்டபபட்டனவகளுமான அம்புகளால அதிக மாக ஒருவரையொருவா அடிததாகள. அபபொழுது, ஸாரதி களுடனகூடின சூராகளான அவாகள இருவாகளும் ஒரேஸமயத தில ஒருவரையொருவா பாரதது, பீமன, 'ஸாரதியே! துசசாஸனன பகததிலபோ' எனறும், துசசாஸனன, 'விருகோதரனை நோகிச செல' என்றும் கூறினாகள பறபல ஆயுதங்களுடனும் குடை களுடனும் கொடிதது ணிசகளுடனும் கூடியவைகளும தவஜததுடன் கூடியவைகளுமான அவாகளுடைய அநத இரண்டு ரதங்களும் ஸாரதி களால விரைவாக ஓட்டபபட்டவைகளாக மூறகாலதததில ஸவாகசத தில இநதிரன் பலன் இவவிருவர்களுடைய ரதங்களும் யுததததில நெருங்கியதுபோல விரைவாக நனறாகநெருங்கி எதிரதன பீமன் (துசசாஸனனைப பாரதது), 'துசசாஸன! பாகயததால இபபொழுது காணப்பட்டவனகிறாய வட்டியுடன் முதலைக கணபபொழுதில கொடுககிறேன். தரௌபதியைத தொடடதினால ஸபையில உன் விஷயததில என்னால எநதவிஷயம் வெகுகாலதது றகுமநதி உரைக கபபட்டதோ, அதனை எனனிடதது னினறு பெறறுககொள' என றான் பிறகு, இவவாறு உரைகககேடடவனும் மஹாபலசாலியும் வீரனுமான அநததுசசாஸனன் (பீமனைப்பாரதது), 'பீமஸேன! நான் எலலாவறறையும் நினைதது கொண்டேயிருககும்பொழுதே மறநதுபோகிறேன். நான உரைபபதைககேள. அரகருமாளிகை யில நெடுங்காலம் இராபபகலகளாக அனுடவிககபபட துன்பத துககு நானே காரணமென்று நினைககிறேன். மேலும், நம்பிககை யில்லாதவாகளும் வேட்டையாடுகினறவாகளும் எலலாஇடததிலும் அவமதிகபபட்டவாகளும 'இரவும்பகலும் மஹாபயததை நினைக கின்றவாகளும் அவவாறே போகங்களினின்றும் ஸுகததினின்றும் விடுபட்டவாகளுமாக வஸிததாகள. காடுகளிலும் மலைசசாரலகளி லும் ஸஞசரிததுப பாணடவராஜனுடைய பட்டணததில நுழைந தாகள. உங்களுள பலருனன கிருஷ்ணையினால வரிகளபபட்டமை யால, நீங்கள ஒருமாயையை அடைநதிருநதாகள. மாதாவினுடைய செயலகைகுததகபடி பாபிகளான உங்களனவாகளாலும் ஒன்று சோநது அபபொழுது அபபடிபபட்ட கெடடகாரியம் செயயபபட

டது.ஒருவரிடதிலினளறு ஒருவா வெட்கமடையாதவர்களானஉங்கள் ஐவாகளாலும் அநதபபாஞசாலி ஒருதநி வரிகபபட்டாள்; மனனவியாகவும் அடையபபட்டாள. ஸுபலனுடைய குமாரனை சகுனியினுல ஸபையில தரௌபதியுடன் நீஙகள அடிமையாக்கபபட்டதை நினைகிறேன்' எனறு கூறினை உமதுபுதநிரனுல இவவாறு சொலலப பட்ட பாண்டவின புதலவனை விருகோதரனே கோபதுதகு வசபபட்டவனுகி உமதுகுமாரனுடைய விலலையும் கொடியையும் இரண்டுகூரஙகளால வெடடினை. இவனுடைய நெறறியையும் ஒருபாணதநிலுல பிளாநதான் ஸாரதியினுடைய தலையையும் உடலினறும் கவாநதான் அநதராஜகுமாரன் வேறுவிலலை எடுதது விருகோதரனேப பனனிரண்டுபாணஙகளாலபிளாது தானே குதிரைகளை நடதநிகொண்டு, நேராகசசெலலும் அம்புகளை அவன்மீது மறுபடியும் பொழிநதான.

எணபத்தேழாவது அதயாயம

(பீமன் அரசர்களுக்கெதிரில் துச்சாஸனனுடைய இரத்தத்தைப் பானம் பண்ணியது.)

ராஜபுதநிரனும் உகரனுமான துசசாஸனனுல வஞசனை யினுல பீடிகபபட்ட அநதபபீமஸேனன, ஙனறுகப்போபுரிநதான். ராஜபுதநிரனும கௌரவாகளுள வீரனும் வலிமைமிகவனுமான துசசாஸனன், ஜம்பாஸுரன உதாரமான வீரயமுளள இநதிரனை எதிர்ததுப போபுரிநததுபோலப பீமஸேனனை எதிரதது போர்புரிந்தமையால, அநதயுதததில (ஒருவராலும) செயயமுடியாத காரியததைசசெயதான அவன யுதததில இரண்டுபாணஙகளால பீமஸேனனுடைய விலலையும் அறுதது ஸாரதியையும் அடிததான் ; பிறகு, சிறநத மூபபதுபாணஙகளால சிறநதகாட்டானனை அடிபப்து போலப பீமஸேனனை அடிததான். அந்தப பீமனை, அபபொழுது பெருஙகாரியததைமுடிகவலல ஒருவிலலையெதிதது கடியவேக முளள சிறநதயானனையை ஈடடிகளால குததுவதுபோல ஐம்பதுபாணஙகளால ராஜபுதநிரனை நடுமாபில அடிததான. அரசரே ! பிறகு, பலவானை துசசாஸனன், யுதததில இநதப பீமனுடைய நான்கு குதிரைகளையும கொனறு, மறுபடியுமே தேரினை ஏறகாலே வெடடி எறிநது, பீமஸேனனை ரதததை இழநதவனுகசசெயதான். மஹாத மாவான விருகோதரன், பிறகு, தேரினினறு இறஙகிப பூமியில

நின்றுகொண்டு கதையினால அவனுடைய குதிரைகளை யமனுடைய வீட்டுக்குஅனுப்பி, அந்தராஜபுதிரனுடைய தேரினையும் நன்றாகப் பறறி இழுத்தான். துசசாஸனன், அந்தரத்தினின்று குளளிக குதிதுக் கொடியவேகமுள்ள ஒருதோமரத்தைப பிரயோகித்தான். அளவிடமுடியாத சகதியுளள அந்தப பீமஸேனன, அந்தத்தோமரத தினால மாபிலடிகபபட்டு அந்தத்துசசாஸனனைகுறித்து அளத தறகரியஆறறலமைந்த கதையைப பிரயோகித்தான பிறகு, பீமஸேனன், உண்டுபண்ணப்பட்ட எலலாதுகங்களையும் கோபதினால நினைத்தான் அந்தராஜபுதிரனும் அவவாறு உகரமானபீமனுடைய பிரதிஜ்ஞையை நினைத்துநினைத்து வியஸனமடைந்தான். புரு ஷாகளுள மிகசசிறந்தவனும் சிறந்தபலமுளளவனுமான அந்த விரு கோதரன் பதின்மூன்று வருஷகாலமாக நன்றுகசசிகபபட்டிருக் கிற ரோஷத்தை அதிகவேகத்தினால வெளியிட்டு வஜராயுதத்துகும் இடிக்கும் ஸமமானவேகத்துடன்கூடின கதாயுதத்தை எடுத்து ரோஷத்தினால பூமியில அடித்து, பிறகு, (ராஜபுதிரனை) நன்றுக அடித்தான். துசசாஸனன் அதிகமாக அடிகபபட்டும் பிளகப பட்டுமிருக்கிற சரீரத்துடன பூமியில விழுந்தான ரணகளத்தில ராஜபுதிரனைக கழுத்தில மிதித்துகொண்டு சிவந்தகண்களையுடை யவனும் மிகுந்தவேகமுளளவனுமான பீமன் உமாபுபுரனை அந்தத துசசாஸனனைப பார்த்து, 'நீ எம்மை அவமதித்துவிட்டு எதைத தேடிகொண்டு மறுபடியும் இங்குவந்தாய்? அதனைசசொல. அதிகமாகஜ்வலிகினறதும் நெடுளாகத்தேடபபடடுளளதும் மிக வும் பிரகாசிகினறதுமான எனனுடைய அபபடிபபட்டரோஷத்தை அதிகமாக விளங்கும்படிசெயதுகொண்டு உனனுடைய மாபாகிற பாத்திரத்தினினறு (ரகதமாகிற) சாராயத்தைக குடிகபபோகி றேன' என்றுசொன்னான. பிறகு, அவன துசசாஸனனைக கழுத தில மிதித்துகொண்டு கரூரமானகாரியத்தைச செயய ஆரம்பித தான். சிறந்தவேகமுளள அந்தத்துசசாஸனன பலத்தினால அவனை விலகித்தளளிவிட்டு விரைவாக ஓடினான். பீமன் உம்முடையபுதர னை துசசாஸனனிடத்திலுளள பகைமையைக காட்டிகொண்டு அவனைத் தொடர்ந்துஓடினான். பலவானான பீமன் காட்டில லிமமக குட்டியானது ஒருமானை அடிகடி துரத்துவதுபோல மஹாபல சாலியான துசசாஸனனை விரைவாகத்துரத்திச் சிறந்த முயறசியி னால அவனைப பிடித்தது அவனை மேலே தூகித்தூகிஎறிந்து அப பொழுது பூமியில விரைவாகத்தேயத்தான். பிறகு, வீரனான பீமன்

பளபளப்பான கதியை உறையினின்று வெளியில் உருவினன் பிறகு, விருகோதரன் அந்ததுசசாஸனனேக கீழேதள்ளித திசை களே ஒலியிடும்படிசெயதுகொண்டு ஸந்தோஷததிலை காஜிததான். அஜமீடனுடைய வம்சததிலுதிததவரே! அந்த நாதததிலை பக்கத திலிருநதவாகள அனேவாகளும் மூசசையடைநது கீழேவிழுநதா கள. அரசரே! மஹாபாருபலமுளளவனும் நீனேகததகாத செயகை களேயுடையவனுமான பீமஸேனன அந்த ரணகளததில துசசாஸன னேபபாரதது தேவியினுடைய தலைமயிரைப பிடிததையும் ரஜஸ வலையாயிருநத அந்தததேவியின் துகிலுரிநததையும் நினைதது குறறமறறவளும பாததாகளால அனுதரிகபபடடவளுமான அந்த தரௌபதிகருக கொடுக்கபபட்ட துககங்களேயும் நன்ரக நினைதது நெயயிலை ஹோமமசெயயபபட்ட அகனிபோலக கோபததிலை ஜவலிததான். அபபொழுது, அவன் காணனேயும் தூயோதனனேயும் கிருபரையும் அஸவததாமாவையும் கிருதவாமாவையும்பாரதது, 'ஓ! போவீராகளே! இபபொழுது பாவியான துசசாஸனனேக் கொலலு கிறேன் இப்பொழுது எலலாரும் ரகஷியுங்கள' எனறான; 'தரோண புதரா கிருதவாமா இவாகளேயும் கொலலுகிறேன்' எனறும கூறி னான அதிகபலமும் வேகமுமுளள விருகோதரன் இவவாறுசொலலி விடடு (துசசாஸனனேக) கொலலவேண்டுமென்கிற எண்ணமுளளவ னாக விரைவாக அவனைதிதது ஓடினான் நிகரறற வீரனான விரு கோதரன வலிம்மமானது பெரியயானையப பாய்நது பிடிபபது போல யுதததில அதிகமாகபபாயநது தூயோதனனுககும் காண னுககும்எதிரில துசசாஸனனேபபிடிதது, தீடடபபடடதும் கூரிய நுனியையுடையதுமான கதியை மேலேஎதிது, நடுங்குகின்ற துச சாஸனனேக கழுததில காலால மிதிததுகொண்டு, 'கெட்டஎண்ண முளளவனே! ஸந்தோஷமுளளவனுகக காணனுடனும் தூயோ தனனுடனும் சோநது (பாஞசாலியைப பாரதது) 'பசு' என்று எந்த வாரததையைச சொன்னயோ அதனேயும் ராஜஸூயயாகத தினுடைய அவபிருதததில பரிசுததமான தரௌபதியினுடைய கூநதலகள எநதககையினுலை பறறி இழுகபபட்டனவோ அதனே யும் சொல. பீமஸேனன் உன்னே வினவுகிறான்' என்று கூறி னான். துசசாஸனன் மிகக பயங்கரமான அந்தப பீமனுடைய வசனததைககேட்டு அவனேபபாரதது அபபொழுது கௌரவாகளும் ஸோமகாகளும் கேட்டுகொண்டிருகபொழுதே காவததிலை பயங்கரமாக ஜவலிததுகொண்டு கண்களேப புரட்டிவிழிதது அவ

வாறு கோபததுடன் பீமனைநோக்கி, 'யானையின் துதிகைகளை ஒப்பானதும் பருததகொஙகைகளை மர்தனிகின்றதும் ஆயிரம் பசுக்களைகொடுதததும் க்ஷதரியாகளுகு நாசததை உண்டுபண்ணுகிறதுமான கை இதுதான். பீம! கௌரவாகளுள் தலைவர்களும் நீஙகளும் ஸபையின்கண் வீறறிருநது பாரததுககொண்டிருகும் பொழுதே என்னுடையஇநதககையினலதான் திரௌபதியினுடைய கூந்தலகள் பறறி இழுக்கபபட்டன' என்று இவவிதமான வசனதை யுததததில உரைததான. இவவாறு சொலலுகின்ற ராஜபுதிரனுடைய வசனதைதக கேட்டு அநதபபீமன யுதததில அவனுடைய மாபை நன்ருக மிதிதது பலதினல இருகைகளாலும் அவனை தூகனிகொண்டு எலலாபபோர்வீராகளையும் பாரதது உரகக ஸிம்மநாதம் செயதுகொண்டு, 'இவன இபபொழுது இருகைகளையும் இழநதவனகபபோகின்றன. பலமுளளவன் ரகஷிகடடும்' என்று சொன்னான். இவ்வாறு, கோபமுளளவனும் மஹா பலசாலியும் மஹாதமாவுமான பீமஸேனன் பலதினல யுதததவீராகளை அவமதிதது, உயிரை இழகபபோகிற துசசாஸனனுடைய கையைக ஒகயினல ஒடிததான் அநதப பீமன வீராகளுடைய மதியில வஜராயுதததுகும இடிகும ஒபபான அநதகையினல துசசாஸனனை கொன்ருன. பீமன, துடிகின்ற துசசாஸனனை கழுததில மிதிததுககொண்டு அபபொழுது காலனுகும் அநதகனுகும் ஸமானதும் மிகக பயஙகரமாயிருபபதும் சிறநததுமான உருவதததை தரிதது, மஹாரதனும் சததுருகளை அடககி ஆளபவனும் பூமியில வீழநதிருபபவனுமான அநதத துசசாஸனனுடைய மாபைப பிளநது ரதலை எடுததுப பிறகு சிறிது உஷ்ணமாக இருகிற அவனுடைய ரகதததைச சுவைததுசசுவைதது நாறபுறமும பாரததுக கொண்டே பானமசெயதான. கோபமுளளவனும் மிகக ஸநதோஷமுளளவனுமான பீமன, 'இபபொழுது இநதசசதருவினஇரதததினுடைய சுவையானது தாய்பபால, அமிருதம, தேன, ரஸம், மது பானம், யவகபானம, பால, தயிர, சிறநததமோ, மனோஹரமானகருப பஞசாறு இவைகள எலலாவறறையுமவிட அதிகருசியுளளதெனபது எனனுடைய எண்ணம்' எனறு சொனனான இவவாறு சொலலுகினறவனும மறுபடியும் எழுநதிருநதவனும தோளகளை தடடிகொண்டு கூதாடுகினறவனும் மிகக மனகளிபபுறறவனுமான பீமஸேனனை எவாகள அபபொழுது பாரததாகளோ அவாகளும் மிகக துனபமுறறுக கீழேவிழுநதாகள. எநத மனிதாகள விழவிலலையோ

அவாகளின் கைகளிலிருநது சஸ்திரம் கீழேவிழுநதது. அந்த ரண களததில அபபொழுது மனிதாகள பயததிஞல விகாரமான குரலு டன அலறினாகள. கண்களை மூடிகொண்டு மூர்ச்சையையும் அடைந்தாகள. அநத யுததகளததில துச்சாஸனனுடையரக்தத்தைப் பானம் பண்ணுகிற பீமனை அணுகிப பாததவாகளனைவரும், 'இவன் மனுஷ்யனலலன்' என்றுசொலலிக்கொண்டு பயததிஞல மூடபபட்ட வாகளாக ஓடினாகள.

எண்பத்தேட்டாவது அத்யாயம.

(பீமன் தன்னை எதிர்த்த துச்சாஸனன்தம்பியையும் கொன்றதும், கர்ணன் அச்சமடையச் சல்யன்தேற்றியதும், ஸங்குல யுத்தமும்)

பாரதரே! அநத விருகோதரன் அந்தத துச்சாஸனனுடைய உதிரத்தைப பானம்பண்ணி அவனுடைய இருகாலகளையும் பிடித துக கூததாடிகொண்டு பின்வருமாறுன வசனததை உரக்கச சொலலலானன் 'இதோ உன்னுடைய இரததததை ராக்ஷஸன் போல நன்கு உறிஞசப்போகிறேன நீ மிக்ககோபங்கொண்டு மீண் டும் 'பசு, பசு' என்று இபபொழுது சொல எவர்கள அபபொழுது எஙகளை நோககி, 'பசு, பசு' என்று சொலலிகொண்டு கூததாடினர் களோ அவாகளைநகுறிதது நாம் மறுபடியும் 'பசு, பசு' என்று சொல லிகொண்டு எதிரகூததாடுகிறோம் புதிரர்களுடன் கூடின திருதராஷ்டிரனுடைய தீமையிஞல பிரமாணகோடியில படுததிருக கும் ஸமயததில காலகூட விஷ்ததைப புஜிததது, கொடிய பாம்பு களால கடிபபட்டது, அரகுமாளிகையில எரிகபபட்டது, சூதாட் டதிஞல அனேகதோஷஙகளை அணுபவிததது, காறறிலும் நெருப பிலும் பாணசாலைகளிலும் அரண்யததில வஸிததது, யுதததில அமபுகளையும் ஆயுதஙகளையும் தரிதது ஆகிய இவவிதமான துக கஙகளையே நாஙகள எபபொழுதும் அறிகிறோம் ஒரு ஸமயததிலாவது ஸுகஙகளை நாஙகள அறியோம்' எனறு கூறினன். மஹாராஜரே! விருகோதரன இபபடிபபட்ட வசனததை உரகக சொலலி ஜயத தை அடைநது மறுபடியுமே உமது சேனையை எதிரதது ஓடினன். பிறகு, மஹாபலசாலியும் கதையைகையில பிடிததவனுமான பீமன் இரததத திஞல கைகள் நனைநதவனுக முடிவுகாலததிலகாலன்போல உமது புதிரனுடைய சேனையை விசேஷமாகப பயமடையசசெய்து கொண்டு உமது சேனையைகுறிதது இஙகுமஙகுமாக ஓடினன. பார

தரே! பிறகு, கோபத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற அவன் யுத்தமத்தியில துச்சாஸனனுடைய இரத்தத்தைக் குடித்ததனால் மிகக்கோரமான கௌரவர்களுடைய யுத்தகளமானது ஒரு க்ஷணத்திற்குள் சூன்யமாயிற்று. அரசரே! பலத்தினால் மேலான வ்ருக்கோதரனானவன் புள்ளிமானைக் கொல்வதுபோல மத்தத்தினால் மிகுந்தவனான அந்தக பீமன் யுத்தத்தில மஹாபலசாலியான துச்சாஸனனைக்கொன்று விருப்பம்நிறைவேறியவனானான். மஹாராஜரே! பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவனும் இரத்தத்தினால் நனைந்தவனுமான பீமஸேனன் பூதங்களால் சூழ்ந்திருக்கும்போல இரத்தத்தினால் பிசாசம்போல விளங்கினான். அரசரே! குருதியினால் நனைக்கப்பட்டவனும் கோரமான வேஷத்துடன் கூடியவனும் குரோதமூளவனுமான பீமன் (துச்சாஸனனைப்பார்த்து), 'பாபபுத்தியுள்ளவனே! கொலைகார! இப்பொழுது சொல கீழேவிழுந்திருக்கிறாய துச்சாஸனன் விஷயத்தில எவ்விதமான பிரதிஜ்ஞை எம்மால செய்யப்பட்டதோ அது முழுதுமே பாண்டவர்களாகிய எம்மால அடையப்பட்டது இந்தத்தினாலேயே யஜ்ஞஸேனனான த்ரௌபதனனைக்கொன்று இரண்டாவதான மற்றொருபிரதிஜ்ஞையையும் அடையப்போகிறேன நான கௌரவர்களுக்கு முன்னிலையில இவனுடைய தலையைத்தொடுகி மீண்டும சாந்தியை அடையப்போகிறேன. பதினேழு இழந்திருந்த அந்தப்பாஞ்சாலியானவள பதினேழு அடைந்தவளானாள பதினேழுநாளாகளாயிருந்த கௌரவஸைந்யங்கள பதினேழு இழந்தவர்களாலாகள உலகத்திலுள்ள பற்பல விதமான ஆசாரியர்களைப் பாருங்கள எவர்கள, எளனாக இருந்தார்களோ அவர்கள பதரானாகள ஜயஸ்ரீயைப்பெற்றவர்களான அந்தசத்துருக்களே நாசத்தை அடைந்தார்களால ஜீவலோகத்தில மிகஆசரியமானவிஷயம் எது இருக்கிறது?' என்றுகூறினான. மிகக மனக்கஸிப்புற்றவனும் உத்ரத்தினால நனைந்தமுகமுளவனும் அதிகபலசாலியும் மஹாத்மாவுமான பீமன இவ்வளவுமாத்ரம் வார்த்தை சொல்லிவிட்டு உரக்க வ்ஸிம்மஹாத்ஹாஸ செய்தான; விருத்ரனைக் கொன்று ஆயிரங்கண்ணனான இந்த்ரன் கூத்தாடியதுபோலக கூத்தாடினான. கூத்தாடுகிறவனும் மிகக வீர்யமுளவனுமான பீமனைப பிரஜைகளுடைய முடிவுகாலத்தில (ஸம்ஹரிக்கின்ற) காலனைப போலக்கண்டு காணீன மஹாபயம் வந்தடைந்தது. உமது குமாரர்கள ஜயத்தில ஆசையற்றவர்களானாகள அரசரே! துச்சாஸனன கொல்லப்பட்டவுடன், மஹாரதர்களும் வீரர்களும் மஹாபலசாலிகளும் மஹாவீர்யமுளவர்களுமான அந்த உமமுடைய குமாரர்கள

மிக்கோபமாகிறவிஷதததைத் தரிததவர்ள்ளாகவ் பீமனே அம்புகளால நன்ருக மூடினாகள. அம்பருததூணிகளேயுடையவர்களும் ஃவசம் பூண்டவாகளும் கததியுளளவாகளும் தண்டங்களேததரிததவா களும் விறபிடிததவாகளுமான அலம்பு, ஜலஸநதன, வாத வேகன், ஸுவாச்சஸ, இவாகள ஒன்றுகூடினவாகளாகவும் பிராதாவினுடைய துயரததிஞல பீடிககப்பட்டவாகளாகவும் மிகக புஜபலமுளள பீமஸேனனே விரைவாகப பீடிததாகள நான்கு பககததிலும் அநத மஹாரதாகளால அம்புகளால பீடிககபபடு கின்ற அநதப்பீமன் கோபததிஞல கண்கள நன்குசிவநது கோபத துடன்கூடின காலனபோல விளங்கினன் அரசரே! பிறகு, பகைவாகளேத தவிகசசெயகிறவாகளும் துசசாஸனனுடைய இளேய ஸகோதராகளுமான உம்முடைய ஒனபது குமாராகளால விருகோ தரன் சூழபபட்டான. பாரதரே! பிருதாபுதரனபீமன ஸவாண மயமான தோளவளேகளுடனகூடின அநத ஒனபதுவீர்களேயும் பொறபுங்கமுளளவைகளும் மிகவேகமுளளவைகளுமான ஒன்பது பலலங்களால யமலோகததுககு அனுபபினன் உமதுபுததிரராகள கொலலபபட்டவுடன, பீமனிடததினினறு உண்டான பயததிஞல பீடிககபபட்ட அநதசசேனையானது ஸுதபுததிரன் பாரதுககொண் டிருககும்பொழுதே ஓடிவிட்டது மஹாராஜரே! பிறகு, பிரஜை களிடததில யமனுடைய பராகரமததைபபோனற பீமனுடைய பராகரமததைக கண்டு காணனேப பெரும்பயம் வநதடைநதது. அவனுடைய வடிவதததையும் மனேபாவதததையும் அறிநதவனும் யுத ததில வலலமைபொருநதியவனுமான சலயன் அபபொழுது காண னேபபாாதது ஸமயோசிதமாகவும் ஹிதமாகவுமிருகிற வசனததை உரைததான்.

'ராதாநந்தன! நீ வியஸனமடையாதே இம்மாதிரி இருபபது உன்னிடததில பொருநதாது. இநதஅரசாகள பீமஸேனனிடத்தி லிருநது உண்டான பயததிஞல பீடிககப்பட்டவாகளாக ஓடுகின்றார் கள. துரியோதனனும் பிராதாவினது துயரததிஞல பீடிக்கபபட்டு மதிமயஙகியிருககிறான் மஹாபலசாலியான பீமனுல துச்சாஸன னுடைய உதிரமானது குடிகபபடுங்கால, துரியோதனன் மனங்கில தவறினவனுகவும் சோகததிஞலவிரைநதுஅறிவுபோகபபட்டவனு கவும் இருககிறான். காண! கிருபரைத தலேவராக உடையவாகளும் கொலலபபடடவாகளபோக மிகுநதிருககின்றவாகளுமம மஹாரதா களுமான இநத (துரியோதனனுடைய) ஸஹோதரர்கள நான்குபக்

கதத்துலும் சூழாதுகொண்டு உன்னையே உபாவிகின்றாகள். அஸ்த் ரங்களிலநலலதோசசியுடையவர்களுட தனஞசயனை முதன்மையாகக் கொண்டவாகளும் சூராகளுமான பாண்டவாகள யுததத்தின்பொரு டடு உன்னையே எதிராபாததுகொண்டு அணுகிவிட்டாகள். புருஷ ஸரேஷடனே! சிறநத ஆண்மையில நிலைபெறறவனை அபபடிப படடநீ க்ஷதத்திரியதாமததைமுனனிடடுத தனஞசயனை எதிாததுச செல தாாததராஷடிரனுல எலலாபபாரமும் உனனிடதில வைக கபபட்டிருகிறதன்றே? மஹாபாகுபலமுளளவனே! சகதிகரும் பலதுகரும் தகபடி அநதபபாரததைச சுமபபாயாக ஜயித்தால பெரிதானகீாததி உண்டாகிறது, அபஜயமுணடாகுமாலுல ஸவாகசம் நிசசயம். ராதாபுதத்ர! நீ மதிமயகததை அடையவே, உன்னுடைய குமாரனை விருஷசேனன மிககோபங்கொண்டு பாண்டவாகளை எதிாதது ஓடுகிறான' என்றுசொனனை காணன, அளவுகடநத தேஜஸ்ளள சலயனுடைய இநதவாாதததையைகேடடு, மனதில போருகாக உறுதிகொணடவாகளின தனமையை அடைநது (யுததத திறகாக) நின்றான் பிறகு, கோபமுளளவனை விருஷசேனன் எதிாதது வருகினறவனும் சதத்துருகளை ஸஹிபபவனும அம்புகளை இறைகினறவனும * கோரரூபதுடன வாயைதிறநதுகொண்டு வருகின்ற யமனபோனறவனுமான பீமனை எதிாததுசசென்றான். நகுலன, யுததத்தில நலல உதஸாஹமுளளவனும சிறநதவீரனும் சதத்துருவுமான அநதகாணபுதத்ரனைத தூரதநிலிருநதே அம்புகளால மிகதனபுறுதிகொண்டு,ஜயசீலனை இநதிரன கொலலஎண்ணங கொண்டு ஜம்பனைஎதிாததுபோல எதிாதது விரைவாகசசெனறான். பிறகு, நகுலன தையாததுடன ஒருக்ஷ்ரதநிலை காணபுதத்ர னுடைய ஸபடிகதநிலுமஸவாணதநிலும சிதத்ரவேலைசெயயப பட்ட துவஜதையும்வெடடி ஸவாணதநிலை விசிதத்ரமாக கட் டப்படடதும் ஆசசரியகரமாயிருபபதுமான விலலையும் ஒருபலத தால துண்டாகினான் பிறகு, அநதகாணபுதத்ரன சீகரமாக வேறுவிலலை எடுதது கொண்டு பாண்டவனை எதிாததடடதான். அபபொழுது,காணபுதத்ரன அஸத்ரவிதையில நலலதோசசியுளள அநத நகுலனமீது திவயாஸத்ரங்களைப பொழிநதான. பிறகு, கோபங்கொண்ட நகுலன் பெரியகொளளிகளைபோன்ற பாணங்களால காணபுதத்ரனை ஹிம்ஸித்தான அரசரே! அநதகாணபுதத்ரன நகுலனுடைய எலலா அஸத்ரங்களையும உத்தமமான அஸத்ரங்களால

* ஓநசொல விடபபடடது.

திதிதான் பரதாகளுள சிறநத வீரரே! அபபொழுது, காணடீபதிர னுகரும் பாண்டவனுகரும்அதிகோரமானயுததம்நோதது வீரஞன காணடீபதிரன் யுததரஙகதில வஞசுயுதேசதில தோனறியவை களும் ஸுகுமாரமாயிருககினறவைகளுமம அதிக வெணணிற முளளவைகளுமம ஸுவாணதிலை அலஙகரிககபபடடவைகளுமம ஆசசாயகாமாக இருபபவைகளுமான நகுலனுடைய குதிரை களேக கொனறுன பிறகு, நகுலன குதிரைகளா கொலலபபடட ரததநினறு இறஙகி மமிலபிரதிஜைகளால சிததிரிககபபடட அழகிய கேடகததையும் ஆகாயகதுககு ஒபபான கததியையும கையில எடுததுககொணடு பிரகாரிககினறவனுகப பகஷிபோல ஸஞசரிததான பிறகு, சுறுசுறுபபாகக காரியஙகளேசசெயயுந தனமையுளள நகுலன காணடீபதிரனேசசாநத இரணடாயிரம வீரரகளே யடனுடையவீடடுககுஅனுபபினன அவரகள சுறறியிருநல வெடடபபடடவாளாக அபரவமேதததில சமிதாவிஞல கொலல படுகிற பசுகளபோலக கீழேவிழுநதாகள வெறறியைவிரும்பிய நகுலனஒருவனுல தூரதபபடடவாகளும †சிறநதசநதனமஷின அஙகஙகளேயுடையவாகளும யுதநததில ஸமாததாகளும பறபல தேசஙகளில தோனறினவாகளுட(நமககு)ஸுஹருததுகளும ஸதய ஸநதாகளுமானவீராகள ஆஙகாஙகு ஜயிகபபடடாகள பூமியில ஸஞசரிககினற நகுலனே ரதிகாகளுடைய கூடடஙகள காறபறத திலும பாணஙகளால வறறாத அடிகதன அமபுகளால நன புணுதபபடுகினற அநதநகுலன யுதநததில பலகவாகளேககொனறு கொணடு ஸஞசரிததான யுதததில்லஸஞசரிபபவனும மனிதாகளே யும குதிரைகளேயும யானைகளேயும ரதவீராகளேயும கொலலுகினற வனுமான அநதநகுலனேக காணடீபதிரனும் பதினெடடுபபாணங களால அடிததான அடிகபபடட அநதவீரன கோபங்கொண் டான பிறகு,பாணடுநகனஞ,நரவீரஞன காணடீபதிரனேககொலல எணணங்கொணடவனுக யுதததில எதிரதது ஓடினன. ஸுரத புதிரன், மஹாயுதததில ஆயிரம்பாரம் நிறையுளள அநத நகு லனுடைய கவசததைப பாணஙகளால உடைததான பிறகு, சத துருவேகததை ஸஹிககிறவனுன காணடீபதிரன, வெணகலமயமா யிருபபதும நனறுகததீடடபபடடதும நனகுதுவைகதும பெரி தான பாரததை ஸஹிககினறதும பகைவாகளுடைய சரீரததைக கவாகினறதும அதிகோரமானதும ஸாபபமபோனறதும ஊறறியி

---

* கொலலுகிறவன † வேறுபாடம.

னின்று வெளியில உருவபபட்டதும் வீசப்படுகின்றதுமான அந்த நகுலனுடைய சிறந்த கதியையுத தீட்டபபட்ட நல்ல துணியுளள ஆறுபாணங்களால விரைவாக அறுத்தான. மறுபடியும், கூர்மையுளளபாணங்களால பாரதனே நடுமாபில விரைவாக அதிகமாக அடித்தான. அவன பீமஸேனனுடைய ரதத்தையும் நாடி மிகக்கோரமான சரமாரியையும பொழிந்தான. பிறகு, நகுலன் விலலுமகதத்தியும் அனுகரபபடட வனும ரதத்தை இழந்தவனும் பகைவாகளால பீடிகபபட்டவனும காணடிபதிரனுடைய அஸதிரங களில மூழகினவனுமாயிருபபதை அறிந்து,உத்தமபுருஷாகளாலவ்வப படடவாகளும் ஸாதயகியை ஆரூமவனுக கொண்டவாகளுமான சிறந்தவரூத்துருபதராஜகுமாராகளும் சத்துருக்களுடையவேகத்தை ஸஹிகினறவாகளான ஐந்து திரௌபதீபுத்திராகளும, காற்றினால அசைகபபட்ட கொடித்துணிகளையுடையவாகளும் மனகளிப புளளவாகளும் தூளநுகினறகுதிரைகளுடன கூடியவாகளும் உமமைசசோந்த யானைகளையும ரதங்களையும மனிதாகளையும குதிரைகளையும் நாசஞசெயதுகொண்டு, ஆயுதங்களுடன்கூடினவாகளும் மகிமையுடையவாகளுமான பதினொரு ருத்திராகளபோல ரதங்களோடு சீகரமாகசசென்றாகள பிறகு, உமமுடைய ரதிகாகளுளசிறந்தவாகளான கிருபா, கருதவாமா, அஸ்வத்தாமா, துரியோதனன், சகுனி, சுகன, விருகன, கராதன, தேவாவருதன இவாகள விரைவுளளவாகளாக யானைபோலவும மேகம்போலவும காஜிகினற ரதங்களோடும விறகளோடும அவாகள் சென்றதுசசென்றாகள. பிறகு, உம்மைசசோந்த ரதிகஸ்ரேஷ்டாகள அந்தபபதினொருவீராகளையும வஜ்ராயுதம்போன்ற பாணங்களால்அடித்துக்கொண்டு துடித்தாகள குணிந்தாகள புதியமேகத்துகுலமமான நிறமுளளவைகளும மலைகளின்சிகரங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும பயங்கரமானவேக முளளவைகளுமான யானைகளால்அவாகளை சூழ்ந்துகொண்டாகள.

எண்பதோன்பதாவது அத்யாயம்

(ஸங்குல யுத்தம்)

நனகு பழக்கபபட்டவைகளும இமயமலையிலதோன்றியவைகளும மிக மதங்கொண்டவைகளும் யுத்தம்பண்ணுவதில விருபபமுறற ஸாதனதாகளால ஏறபபட்டிருபபவைகளும பொன்விரிபபுகள் மேலே விரிக்கபபட்டிருபபவைகளுமான யானைகள, ஆகாயத்தில மின்னலுடன்கூடினமேகங்கள விளங்குவதுபோல விளங்கின. குணி

நதனுடையபுததிரன், பெரியவையும் உருகஞறசெய்தவையுமான பததுபபாணஙகளால குதிரைகளோடிம ஸாரதியுடனும்கூடின கிரு பரை அதிகமாகத ருனபமடையுமபடிசெயகான. பிறகு, அவன கிரு பருடைய பாணஙகளால அடிககபபட்டு யானையோடுகூடவே பூமியில விழுநதான். குணிநதபுததிரனுடைய இளையஸஹோதரனே, சூரிய னுடைய கிரணஙகளபோன்றவைகளும உருகுமயமாயிருபபவை களுமான தோமரஙகளால போஜனனகிருதவாமாவினுடைய குதிரை களைகொனருன் பிறகு, கிருதவாமாவினுடைய குதிரைகள் கொல லபபட்டு கூணததில விழுநதன பிறகு, எலலா ஆயுதஙகளுமுளள போவீராகளோடிம கொடிகளோடுகூடின வேறு மூன்று பெரிய யானைகள தரோணபுதரரால அடிககபபடடவைகளாகப பிரஜனை யை இழநது உயிரதுறநது, வஜராததினால பிளகபபடட பெருமலை களபோலப பூமியில விழுநதன குணிநதராஜனுடைய இளைய ஸஹோதரனே அடுதது பிறநதிருபபவன் உம்முடைய புததிரனைச சிறநத பாணஙகளால நடுமாபில அடிததான். உமது குமாரன கூ மையுளள பாணஙகளால அவனுடைய சரீரததையும் அநத யானை யையும அடிததான் அநதச சிறநதயானையானது மாரிககாலததில் மஹேநதிரனுடைய வஜராததினால அடிககபபட தாதுபாவதமானது ஜலததைதகககுவதுபோல நாறபுறஙகளிலும ரகதததை மிகுதியாகப பெருகிகொண்டு ராஜபுததிரனுடன விழுநதது. குணிநதபுததிர னால ஏவபபடட வேறொருயானையானது ஸாரதியோடும் குதிரைக ளோடும ரததனுடனுமகூடின கரதனை மிக அடிததது. பிறகு, அது கராதனுடைய பாணஙகளால ஸிதாதடிககபபடடுத தனமீதுளள வீர னைநதி வஜராயுததினால அடிககபபடட மலைபோல விழுநதது பிற ரால வெலலமுடியாத வீரனை கராதராஜன யானையினமீதிருக கினற மலைசாடடில தோனறின வீரனால அமபுகளால அடிககபபட வனுகக குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் விறகளோடும் கொடிக ளோடும, பெருஙகாறறினால முறிககபபட்ட பெரிய மரம் போலக கீழே விழுநதான். விருகன, யானையினமீதிருகுகினறவனும் சிறநத மலையில வஸிககினறவனுமான வீரனை பனனிரணடு பாணஙகளால நனறுகபபிளநதான். பிறகு, மஹாகஜமானது குதிரைகளுடனும ரததனுடனுங்கூடின விருகனை நானகு காலகளாலும விரைவாகத தாககியது சிறநதயானையினால தாககபபடடவனும வீரமுளளவனு மான அநத விருகன் பனனிரண்டு பாணஙகளால அதனை பிளந தான். விருகனால பாணஙகளால அடிககபபடட அநத யானையானது

பப்ருவினுடைய குமாரனெடி பூமியில விழுந்தது. அப்பொழுது, குணிந்தராஜனுடைய வேறுஒருகுமாரன் போர்புரிநதான். அந்தச் சூரனும் ஸுபலனுடைய குமாரனை சகுனியினுலை பாணங்களால் விரைவாக அடிக்கபபட்டுக கீழே விழுந்தான் குணிநதபுததிரன் கொம்புகளாலும் வாலினுலும் பின்சரீரத்தினுலும் எதிரிகளை வீழ்தது கின்ற யானையினுலை சகுனியினுடையகுதிரைகளை யுததத்தில யம னுடைய வீட்டுகுகு அனுபபினன், ரததையும் கலகலக்கச்செய்து வின்மஹாதம் செயதான் பிறகு, காஜிகின்ற அவனுடையதலையைக் காந்தாராதிபதியான சகுனி அறுததான். பிறகு, அநதகருணிநதாகள் சென்றுவிடவே, உம்மைசசோநத அநத மகாரதாகள மிகக மனக களிபபுளளவாகளாக ஸமுததிரதநினின்றுஉண்டான சிறந்த சஙகங களை ஊதினாகள, விறகளைக் கையிலகொண்டவாகளாக எதிரத்தும் சென்றாகள். கௌரவாகளுகுப பாண்டவாகளோடும் ஸருஞசயர்க ளோடும் பாணங்களாலும் கததிகளாலும் சக்திகளாலும் ரிஷ்டிகளா லும் கதைகளாலும் கோடாலிகளாலும் மனிதர்கள குதிரைகள யானை கள் இவறறின் உயிரைவாஙகுகின்றதும் மிகக ஸங்குலமானதும் அதிகபயஙகரமாயிருபபதுமான அபபடிபபட்டயுததமானது திரும்ப வும் நடநதது. பிறகு, ரதஙகளும் குதிரைகளும் யானைகளும் காலாட் களும் ஒன்றினுலை ஒனறு அடிகபபடடுத திகுகுகளினின்று உண் டான உக்கிரமான காறறுகளால மின்னலுடன்கூடின மேகஙகள போலப பூமியில விழுநதாகள பிறகு, சதானீகனுலடிகபபட்ட பெரியயானைகளும் குதிரைகளும் ரதஙகளும் உம்முடைய காலாட் களுடைய கூடடஙகளும கருடனுடையகாறறினுலை நன்றுக அடிக் கபபடடஸாபபஙகளபோலப பரவசமாகப பூமியை அடைநது பொடி செயயபபடடன. பிறகு, அநத விநதனுடையகுமாரன் சிரிததுக் கொண்டு நகுலகுமாரனைக கூறையுளள அனேகபாணஙகளால அடிததான். பிறகு, நகுலகுமாரன் கோபததினுலை தாமரை மலர் போனறமுகததுடனகூடின விநதபுததிரனுடையதலையை கூரததி னுலை அறுததான் பிறகு, காணபுததிரன் சதானீகனை உருக்கும யமான மூன்று பாணஙகளாலும் அரஜுனனை மூன்று பாணஙகளா லும் பீமனையும் நகுலனையும் மூனறுபாணஙகளாலும் ஏழுபாணங களாலும் ஜனாததனரைபபனனிரண்டு பாணஙகளாலும் அடிததான். மனிதஇயறகைகுகு மேறபடட செயகையுளள காணபுததிரனுடைய அநதசசெயகையைககண்டு கௌரவாகள களிபபடைநது (அவனைப) புகழநதாகள தனஞசயனுடைய பராகிரமததை அறிநதவாகள், 'இ வன்" அகினியிலஹோமம்செய்யபபடடவன' எனறே எண்ணினாகள்.

தொண்ணூருவது அத்யாய்ம்.

(அர்ஜுனன் கர்ணபுத்திரனை விருஷஸேனனைக் கொன்றது)

பிறகு, சதகுருவீர்களை அழிபபவனும் புருஷஸ்ரேஷடனும் ஸத்தபுதத்திரனுகெதிரிலிருநதவனுமான அநதககீர்டியானவன், அப் பொழுது மாதரியின் புதத்திரனை நகுலனை குதிரைகளை இழநதிருப் பதைககண்டு, ஜனங்களுடைய மதத்தியில அதிகமாக அடிததுக காயம் பண்ணபபடட கிருஷ்ணனையும் நனறுகபபாரதது,யுதததில விருஷ ஸேனனை நன்றுக எதிரததான் பெரும்போரில தனனைநோக்கி வருகின்றவனும் புருஷஸ்ரேஷடனும் உகரனும் ஆயிரமபாணங களைத தரிததவனும் மஹாரதனுமான அநதககீர்டியை முறகாலததில நமுசி மஹாரதிரனை எதிரததுபோல காணபுதத்திரன் எதிரதான். சூர்களும் ரதிகாகளுள மேன்மைபெறறவாகளுமான அநதமஹா ரதாகள இருவரும் அந்தயுததததில பரஸபரம் நேரிலநினறு அதிக மான பரபரபபுளளவாகளாக அபபொழுது அநேக அமபுககூடடங களைப பிரயோகிததாகள பிறகு, மஹாரனுபாவனை காணபுதத்திரன யுததததில விரைவாகப பாரதத்னைக கூமையுளள ஓரம்பினால் அடிதது, வீரனை அநதநமுசி இநதிரனை அடிததுக காஜிததுபோல உரகக கர்ஜிததான் மறுபடியும், அநதவிருஷ்ஸேனன உகரமான பாணங்களால இடாகைதோளபடையில அடிததான் அவவாறே, கிருஷ்ணனை ஒன்பதுபாணங்களால அடித்து மறுபடியும் பாரதத னைப பததுபபாணங்களால அடிததான். அாஜுனன், காணபுதத்திர னை விருஷ்ஸேனனால விடபபட்ட அபபடிபபடட அம்புகளால முத லில அடிககபபட்டமையால சிறிதுகோபமூடடபபடடுப பிறகு அவ னைக கொலவதின்பொருடடு மனததைசசெலுததினான் பிறகு, மஹா பலசாலியான கிரீடி யானவன யுததததில காணபுதத்திரனைக கொலலும் விஷயததில நிசசயமுளளவனாக யுததமூனையில கோபதத்னால புரு வதத்தை முககோணவடிவமாக நெறறியில ஏறசசெயது, பாணங்களை விரைவாகப பிரயோகிததான் யமனுகசசதத்துருவான ருதத்திரை அடிதத அாஜுனன அபபொழுது சிறிதுசிவநதகண்களையுடைய வனாகவும் உரகசசிரிகினறவனாகவும் கர்ணனையும் துரியோதனனை யும் துரோணபுதரரையும் முதனமையாகக்கொண்டஎலலாகெளரவ வீராகளையும் நோககி, 'காண! இபபொழுது நீ பாரதத்துககொண் டிருகையிலேயே யுததததில கூமையுளள அம்புகளால• யுத ததத்தில உகரனை அநதவிருஷ்ஸேனனைப பரலோகததை

அடைவிக்கப்போகிறேன். ஸஹாயமிலலாதவனும் என்னை விட்டுப் பிரிந்தவனும் சிறந்த பலமுள்ளவனும் என்னுடைய குமாரனுமான அந்த அபிமன்யு உங்கள்அனைவாகளாலும் கொலலபபட்டானென்று ஜனங்கள் ஒரு குறைவைச் சொலலுகிறாகளன்றே? ஆகையிஞல, நான் உங்களுகளுக முன்னிலையில கொலலபபோகிறேன் ரதங்களில இருப்பவர்களே! இந்தக் காணபுததிரனைக காபபாறறுங்கள. நான் உகரனை (இந்த) விருஷஸேனனைக கொலலபபோகிறேன்.(காண!) அர்ஜுனனென்கிற நான் யுததமததியில மிகக மதிமயகமடைந்தவனைஉன்னையும் பிறகு கொலலபபோகிறேன். துரியோதனனை அந்த திருப்பதினால கொழுப்புளளவனும் கலகததுகுக காரணமானவனுமான அபபடிபபட்ட உன்னை இபபொழுது நான் யுததததில வலிந்து கொலலபபோகிறேன். எவனுடைய அநீதியினால இந்தப பெரிதான அழிவு உண்டாயிறறே அந்தப் புருஷாதமனான இந்ததுரியோதனனை யுததததில பீமஸேனன் கொலலபபோகிறான்' என்று சொன்னான். மஹாபலசாலியான அந்த அஜுனன் இவவண்ணம் சொலலிவிட்டு, விலலதுடைதது யுதகளதில காணபுதரனான விருஷஸேனனை லடசியம் வைதது அவனைக கொலவதறகொருடடு யுதததில நலல கூரியபாணங்களைப பிரயோகிததான். கிரீடியான வன் உரகசசிரிதுகொண்டு பயமறறவனுகப பதுபபாணங்களால அவனை மாமஸதானங்களில அடிதது கூமையுளள நானகு குஷுரங்களால அவனுடைய விலலையும் இரண்டுகைகளையும் தலையையும் அறுததான. பாரதனுடைய பாணங்களால அடிகபபட்டவனும் கைகளையும் தலையையும் இழந்தவனுமான அந்த விருஷஸேனன் நன்றுக பூதிருந்த மிகபபெரிய ஒருஸாலவிருக்ஷமானது இடியினால தாகபபடடு அறுந்து முறிந்து கீழே விழுவதுபோல ரததது னின்று பூமியில விழுந்தான். சுறுசுறுபபாகக் காரியங்களைச செயபவனான காணன், தன் புதரன் பாரதனுடைய பாணங்களால அடிகபபடடு விழுகிறதைகண்டு, புதிரவதததினால அதிகதாபததையடைந்து, கோபததினால ரதததோடு கிரீடியினுடைய ரதததை விரைவாக அடிததான்.*

அதிகபாட அத்யாயம்

* கரை புரளுகின்ற கடலபோல வருகின்றவனும் காஜிகின்றவனும் மிகக பெரிய சரீரததையுடையவனும் தேவாகளாலும் தடுக்க முடியாதவனுமான அந்தக காணனைபபாரதது புருஷோததமரான தாசாரஹா உரகசசிரிதுக

தோண்ணூறுரோவது அத்யாயம

(கர்ணனும் அர்ஜுனனும் எதிர்த்ததும், ஆகாயத்தில் போர்காணவந்த தேவாஸுரர்கள் புறமே அர்ஜுன கர்ணர்களின் கதிகளைச்சார்ந்து இரண்டாகப்பிரிந்ததும்)

விருஷஸேனன் கொலலப்பட்டதைநபபாரதது,கோபதது,டனும் பொருமையுடனுங்கூடின கரணன புகதிரசோகததினால இரண்டு கன்களிலிருந்தும் நீரை மிகச்சொரிநதகான் தேஜஸ்வியான கர்ணன் கோபததினால சிவநத கண்களுடன், யுதசததின்பொருட்டுத தனது சயனே அழைதது,கொண்டு ரதகதே,நாடி அவனுக்கு எதிராகச சென்றான ஸோயனுகு ஒபபான வைகளும் புலிததோலால மூடபபட்டவைகளும் தெருங்கியிருதகின்றவைகளுமான அநத இரண்டு ரதங்களையும அநதயுததரங்கதில உதிததுவருகின்ற இரண்டுஸோயாகளைபபோலக கண்டாகள வெண்மையானகுதிரைகளையுடையவாகளும(ரதததில)வீறறிருபபவாகளும் பகைவாகளை அழிபபவாகளும மஹாதமாகளுமானபுருஷரேஷ்டாகள ஆகாயததில சநதிரஸோயாகளபோல விளங்கினாகள * பெரியவரே! மூவுல

கொண்டு அர்ஜுனனைப்பாரதது,க கூறினான் 'தனஞ்சய! நீ உறுதியாக இந்த ரதததோடு நீ போரபுரியவேண்டும், வெண்மையானகுதிரைகளையுடையதும சலயனே ஸாரதியாகக்கொண்டதுமான அநத ரதமானது இதோ வருகிறது பாண்டவ! பறபலகொடிகளால வியாபிக்கபபட்டதும கிண்கிணிகளுடைய ஸமூஹததுடனும மாலைகளுடனும கூடியதும வெண்மையான குதிரைகளால ஆகாயததில தாங்கபபடுகிற விமானம போலிருக்கின்றதும வெளுத்த குதிரைகளபூட்டபபட்டதும ராதாபுதிரனேடுகூடியதும ஸுவர்ணமயமாகிய கொடிகளுடனிருபபதுமான இநதக காண்டீவத்தையுடைய ரதததைப்பார இந்திரவிற்போல பிரகாசிக்கின்றதும ஆகாயததைக் கீறுகின்றதுபோலிருக்கின்றதுமான மஹாதமாவான காண்டீவத்தையுடைய யானைக்கசசைக கொடியையும பார நீ ராதாதாரைகளைப பொழிகின்றமேகம்போல சரதாரைகளைப்பொழிந்துகொண்டு வருகின்றவனும தார்தராஷ்டிரருக்குப பிரியமானதை விரும்புகின்றவனுமான காண்டீவ பார இதோ மதரதேசாதிபதியான சலயராஜன ரதததின மூகபபில இருந்துகொண்டு அளவிலாத பராக்கிரமமுளள இநதக்காண்டீவத்தையுடைய குதிரைகளை நடத்துகிறான பாண்டவ! நாறபுறங்களிலுமதோன்றியிருக்கின்ற துந்துபிகளுடையபேரொலியையும பயங்கரமான சங்கவாதியதனியொசையையும பறபல வித்மமநாதங்களையும கேள அளவில்லை அடங்காத தேஜஸ்ஸுளள காண்டீவ அடிக்கடி அசையும படி செயயபபடுகின்ற தனுவித்தையுடையதும பெரியசததங்களை மறைபபதுமான சபதததைக்கேள. பெரியகாட்டிலை கோபங்கொண்ட வித்மமதைக்கண்டு மிரு

---

* அதிகபாடமான அரைபலோகம விடப்பட்டது.

கங்களேயும் ஜயிப்பதற்காக முயற்சியுள்ள இந்திரனேயும் பலியையும் போல (யுத்த) ஸன்னத்தர்களான அவ்விருவர்களேயும்கண்டு எல்லாச் சேனைகளும் ஆச்சர்யத்தை அடைந்தன. எல்லாக்ஷத்திரியர்களும் தேரொலிகளாலும் நாணொலியிலுலும் தலத்வனிகளாலும் அவ்வாறே பாணங்களுடைய சப்தங்களாலும் சங்கநாதங்களாலும் (திசைகளை) எதிரொலியிடும்படிசெய்துகொண்டு அந்த இரண்டிரந்களேயும் எதிர்த்துஓடினார்கள். காணனுடைய யானைக்கச்சைக கொடியையும் கிரீடியினுடைய வானரக்கொடியையும் கண்டு வீரர்களுக்கு ஆச்சர்யம் உண்டாயிற்று. பாரதரே! (யுத்தத்திற்காக) எதிர்த்திருக்கின்ற அந்த இரண்டிரந்களேயுங்கண்டு அரசர்கள் விம்மமடைந்தனர்களின் சப்தங்களேயும் 'நில்லு, நில்லு' என்கிற மிகுதியான சொற்களேயும் வெளியிட்டார்கள். அந்தயுத்தரங்கத்தில் ஆயிரக்கணக்கானயிருந்த யுத்தவீரர்கள் அவ்விருவர்களுடைய தவறுதலையுத்தத்தையும் கேட்டுக் கைச்சப்தங்களேயும் அவ்வாறே பெரியபாணங்களின் சப்தத்தையும் உண்டுபண்ணினார்கள். கௌரவர்கள் அந்தயுத்தத்தில் நானுப்பக்கத்திலும் வாத்தியங்களே முழக்கினார்கள். ராத்தேயனுக்கு நேரெதிர்பக்கத்திலும் லக்ஷக்கணக்கானகாகச் சங்கங்களே முழக்கினார்கள். அவ்வாறே, பாண்டவர்களெல்லோரும் தனஞ்சயனே ஸந்தோஷிக்கச்

கங்கள் சிதறிஓடுவதுபோலச் சைன்யத்துடன்கூடின மஹாரதர்களான இந்தப் பாஞ்சாலர்களை பிரக்கப்படுத்தின் ராஜாக்கள் குரூத்புத்ர! எல்லாமுயற்சியுடனும் ஸத்புத்திரனே நீ கொல்லவேண்டும் காண்டீவத்தையுடையபாணங்களே வேறொருமனிதன் ஜயிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவனுகான் நீயோ, யுத்தத்தில் தேவாகளுடனும் அஸுரர்களுடனும் சக்தர்களுடனும் கூடினவையும் ஜங்கமஸ்தாவரங்களுடனே கூடியவையுமான மூவுலகங்களேயும் ஜயிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவன் நான் அவ்விதமாகவே அறிந்திருக்கிறேன் பயங்கரரும் உக்ரஸ்வரூபியும் மஹாதமாவும் மூன்று கண்களேயுடையவரும் (தரித்திரியத்தை) நாசம் செய்பவருமான ஜடையுள்ளவருமான ராத்ரவரைப் பாபத்துக்கே பிராணிகள் சக்தியுள்ளவைகளல்ல அவ்வாறிருக்க, பிரபுவைத்தாத்துப் போற்றுவதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகாகளென்பதில் யாதுசந்தேகம்? எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மங்களகரமாயிருப்பவரும் மங்களரும் சாஸ்வதருமான ஸாக்ஷாத் மஹாதேவர் யுத்தத்தில் உன்னுலஆராதிக்கப்பட்டார் தேவர்களும் உனக்கு வரத்தைக கொடுத்தார்களே பாரத! மகாபாகுபலமுள்ளவனே! தேவதேவரான அந்தச் சூலபாணியினுடைய அனுக்ரஹத்தினுலே, இந்திரன் நமுசியைகொன்றதுபோலக காணனைக கொல்லுவாயாக. பாரத! எப்பொழுதும் உனக்கு நன்மை உண்டாகுக யுத்தத்தில் ஜயம் அடைவாயாக' என்று கூறினர் ஆஜ்ஞனை, 'மாதவரே! மதுவென்கிற அஸுரனே அழித்தவரே! எல்லா உலகங்களுக்கும் குருவான

செயதுகொண்டு தூாயஙகள சஙகஙகள இவறறின் கோஷ்ததிஙலு எல லாததிசைகளையும் அதிகமாகச சததமிடும்படி செய்தாகள். காணூர் ஜனாகளுடையயுதததில வலிம்மநாதஙகளாலும் கைகளேக கொட் டும் தவனிகளாலும் உரததவீரவாதஙகளாலும் சூராகளுடைய தோள தட்டும்ஒலிகளாலும் நானகுபகஙகளும் நெருஙகினவாயின அரச ரே ! புருஷஸ்ரேஷ்டாகளும் ரதஙகளிலிருபபவாகளும ரதிகாகளுள் சிறநதவாகளும் பெரியவிறகளேபபிடிததவாகளும் பாணஙகளோடும் சகதிகளோடுமட நவஜஙகளோடும் கூடியவாகளும் கலசததை அணிந்தவாகளும் கததிகடடிககொண்டவாகளும் வெளளேககுதிரை களேயுடையவாகளும் சஙகஙகளால பிரகாசிககின்றவாகளும் சிறநத அம்பரூததூணிகளேயுடையவாகளும் நலல காட்சியுளளவாகளும் சிவநத சநதனததிஙலு பூசபபடட மேனியையுடையவாகளும் மதஙகொண்ட இரண்டுகளேகளபோனறவாகளும் மின்னலபோன்ற விறகளேயும் தவஜஙகளேயுமுடையவாகளும் மிகக ஆயுதஙகளால சணடையிடுகினறவாகளும சாமரஙகளுடனும் விசிறிகளுடனும் கூடியவாகளும் வெளளேககுடைகளால பிரகாசிபபவாகளும் கிருஷ ணஞலும் சலயஞலும (நடததபபட்ட) ரதஙகளுடனகூடியவாகளும்

நீர சநதோஷமுளளவராயிருந்தால எனககு ஜய நிசசயமே இதில ஸமசய மிலலே ஹருஷீகேசரே ! மகாரதரே ! எனதேரில பூடடியிருகிற குதிரைகளே ஓடடும பலகுனன யுதததில காணேனகொலலாமல திருமபமாடடான கோவிநதரே ! எனனுடைய பாணஙகளாலே துணடுதுணடாகச செயயபபடடு உயிரை இழநதிருகினற காணேன இபபொழுது பாரும அலலது, காணஞல அமபுகளால கொலலபபடட எனனேயாவது பாரபபீர எநத யுததததைப பூமி யுளளவரையில ஜனஙகள சொலலபபோகிறாகளோ, மூவுலகஙகளேயும மோகிக கசசெயகினற கோரமான அநதயுததமானது இதோ வநதுவிடடது' எனறு சொனனான பாரததன, இகழததகாத காயஙகளேச செயகிற கிருஷ்ணனேப பாரதது, அபபொழுது இவவணணம சொலலிககொணடு, ஒருயானையைப பகை யானே எதிரபபதுபோல ரதததோடு எதிரதது (காணேன) எதிரதது சென ரான. பகைவாகளே அடக்குகிறவரே ! தேஜஸ்வியான பாரததன மீணடும கிருஷ்ணனேப பாரதது, 'ஹருஷீகேசரே ! குதிரைகளே ஓடடும. இநத ஸமயம சென்றுபோகிறது' எனறுளள அபபொழுது மகாதமாவான அநதப பாணடவ னால இவவாறு உரைகபபடட அநதவாஸுதேவா, அபபொழுது பாணடவனே 'ஜய' எனறு சொலலி வாழததி, மனோவேகமுளளள குதிரைகளே ஓடடினா மனோவேகமுளள அநதப பாண்டுபுதிரனுடைய ரதமானது ஒருகூஷணததினுள காணனுடைய ரததததில முனனிலையை அடைந்தது.

ஒதத உருவதததையுடையவாகளும் மஹாரதாகளும் * வலிம்மத தின் தோள்போன்ற தோள்களையுடையவாகளும் நீண்ட கைகளையுடையவாகளும் சிவந்த கண்களையுடையவாகளும் ஸவர்ணமாலையை அணிநதவாகளும் அகனறமாபையுடையவாகளும் மகாபலசாலிகளும் ஒருவரைஒருவா கொலவதில விருபபமுளளவாகளும் ஒருவரைஒருவா வெலவதில விருபபமுறறவாகளும பசுகொடடிலில இரண்டுகாளைகளபோல ஒருவரைஒருவா எதிரதது ஓடுகினறவாகளும் மதபபெருகுகுளள யானைகளபோனறவாகளும் மிக கோபங கொண்ட இரண்டு மலைகளபோனறவாகளும் ஸாபபததின குட்டிகளபோல பிரகாசிபபவாகளும யமனுககும காலனுககும அநதகனுக்கும ஒபபானவாகளும் கோபங்கொணட இநதிரனும் விருதிரனும் போன்றவாகளும சூரியனுககும சநதிரனுககும ஸமான ஒளிபொருநதியவாகளும யுகததை முடிபபதறகாகத தோன்றிய கோபமுளள இரண்டு மஹாகிரகங்களபோலிருபபவாகளும தேவகுமாராகளும தேவாகளுககொபபானவாகளும சூபதிலை தேவாகளுககு ஸமானமாயிருபபவாகளும தறசெயலாகவருகிற ஸூரியனும் சநதிரனும் போன்றவாகளும சிறநத தேக பலமுளளவாகளும யுததததில காவங்கொண்டவாகளும யுததத இல பறபல சஸதிரங்களை ஏநதியவாகளும பாயகினற புலிகள போனறவாகளும புருஷஶரேஷடாகளுமான அவவிருவாகளையுங கண்டு உம்மைசசோநதவாகளுககு அதிகமான சநதோஷம் உணடாயிறறு. ஒன்றுசோநதிருககின்ற புருஷஶரேஷடாகளான காணதனஞசயாகளைககண்டு எலலாப பிராணிகளுகளும வெறறியில ஸம்சயமுண்டாயிறறு. இருவாகளும உததமமான ஆயுதங்களைத தரிததவாகள. இருவாகளும யுததததில தகுநத உழைபபுளளவாகள இருவாகளும கைகளினசதததினால ஆகாயததை ஒலியிடிம்படி செயபவாகள. இருவாகளும பெளருஷததினாலும் பலததினாலும் பிரஸிதத மான செயகையுடையவாகள. இருவாகளும யுததததில சம்பரனுககும் தேவராஜனுககுமொபபானவாகள. இருவரும காததவீரியாஜனனுககு ஸமானாகள இருவரும தசரதகுமாரரான ராமருககு ஸமானாகள. இருவரும விஷ்ணுவின வீரியததுககு ஸமான வீரியமுளளவாகள இருவரும யுததததில ருதிரருககு ஸமானாகள. அரசரே! இருவரும் வெளளைககுதிரைகளையுடையவாகள; சிறநத ரதங்களால ஸஞசரிபபவாகள. சலயன கிருஷ்ணன இரு

* இது மூலததில இரணடுமுறை வருகிறது.

வரும மிகசிறநத ஸாரதிகள. மகாராஜரே! பிறகு, பிரகாசிக்கினற அநத இரணடு மஹாரதாகளையும்கணடு விதாகள சாரணாகள இவாகளினகூடடஙகளுககு ஆசசாயமுணடாயிறறு பரதாகளில சிறநதவரே! பிறகு, கௌரவாகள மஹாதமாவும் யுதததில பிரகாசிபபவனுமான காணனை விரைவாக சேனையுடன சூழநதுகொணடாகள அவவாறே, உதஸாஹமூளளவாகளான திருஷடதயுமனனை முதனமையாககொணட பாணடவாகளும் நகுலஸஹதேவாகளும சேகிதானனும மிகக ஸநதோஷமூளளவாகளான பரபதரகாகளும் பறபலதேசததில தோனறியவாகளும் சூராகளும நனனடையுளளவாகளும யுதததில களிபபவாகளுமான (மறறுமுளள) வீராகளனைவரும ஒனறுசோநதவாகளாகவும் உதஸாஹமூளளவாகளாகவும் தனனுசயனைச சூழநதுகொணடாகள. அவாகள காலாட்களோடுமகுதிரைகளோடுமரதஙகளோடுமயானைகளோடுமகூடியவாகளும சதருரகஙகளைக கொலலுகினறவாகளும (அஜனனைப) பாதுகாகக எணணஙகொணடவாகளும அவறறையவிஜயததிலும காணனுடையவததிலும நோகமூளளவாகளுமாயிருநதாகள அவவாறே, தூயோதனனைத தலைமையாககொணட உமமைசசோநதவாகள எலலாரும முயறசியுடையவாகளும ஸேனையை அடிபபவாகளுமாயிருநது கொணடு காணனை யுதததில பாதுகாததாகள. மனனரே! காணன யுதததிலஉமமைசசோநதவாகளுகுபபரதயபபொருளானனை அவவாறே, பாணடவாகளைச சோநதவாகளுகுப பாரதத்தின் அபபொழுது பரதயபபொருளானனை. அவவிருவாகளுகும அநதப போரசூதில ஸபயாகளும பாபபவாகளும ஏறபடடாகள அநதபபோரசூதில சூதாடுகினற இவாகளுகு வெறறிதோலவிகள நிசசயமாக இருநதன. யுததமூனையிலிருககினற நமமவாகளுகும பாணடவவீராகளுகும வெறறிகோ தோலவிகோ அநதக காரணாஜனாகளால (போரச)சூது ஆரமபிககபபடடது மஹாராஜரே! யுதததில புகழபெறறவாகளான அவவிருவாகளும ஒருவாமறறொருவரைகுறிததுகோபமூளளவாகளாகவும் அனயோனயம வதஞசெயவதில விருபபமூளளவாகளாகவும் யுதததில நின்றாகள. பிரபுவே! இநதிரவிருததிராகளபோல அடிபபதில விருபபமுறறவாகளான அவவிருவரும் இரணடு கிரகஙகளபோலப பயஙகரமான ரூபததைத தரிததவாகளாயிருநதாகள பரதாகளுள சிறநதவரே! காணனுகும அஜனனுகுமூளள தாரதமயவிஷயததில விவாதமானதுஆகாயதில உணடாயிறறு. பூதஙகளுகு ஒனறொடொனறு கலகஙகள உண

டாயின. பெரியவரே! எலலாபபிராணிகளும் இரண்டாக வேறு படடு வெவவேறான வகுபபைஅடைநதன காணராஜனாகள எநித திருககுஙகால, தேவாகளும தானவாகளும் கநதாவாகளும பிசாசஙகளும் உரகாகளும ராகஷஸாகளும (பரஸபரம்) விரோதிகஷியை அடைநதனா வேகதரே! இநதயுததநதில நகஷதிரஙகளுடன் கூடிய ஆகாயமானது காணனுடைய பகஷநதிலிருநதது பாரதத னுககு * மாதாவான விசாலமானபூமியானது புதிரனுககு ஜயததை விரும்பிறறு. நரஸரேஷ்டரே! ஸமுதிரஙகளும மலைகளும நதி களும நிலதநிலுண்டானவைகளும நீரிலுண்டானவைகளும கிரீடி யைஅடைநதன பகைவாகளேத தவிகசசெயபவரே! அஸுரா களும ராகஷஸாகளும குஹயகாகளும ஆகாயதில ஸஞசரிககின்ற பகஷிகளும காணனிருகுமிடம்நோநதன ரதனஙகளும எலலா நிதிகளும ஆகயாஙகளே ஐநதாமவையாக கொணட வேதஙகளும உபவேதஙகளும உபநிஷதது ஙகளும கிரீடியைஅதிதன வாஸுகி யும், சிதிரஸேனனும், தகஷகனும, உபதகஷகனும, பூமியிலும் ஆகாயதிலும ஜலதிலும் ஸஞசரிபபவாகளும் வம்சதுடனகூடின வாகளுமான கதரூபுதிராகளும், விஷமூளவைகளும் நலலவேக மூளவைகளுமான மஹாநாகஙகளும அரஜுனனை அடைநதனா ஐராவதநதினுடைய வமசதிலிதோனறிய யானைகளும் காமதேனு வினிடதினினறு உண்டான பசுகளும விசாலாகரியிலஉணடான ஸாபபஙகளும அரஜுனனுடைய பகுகதை அடைநதன பாபிகளான ஸாபபஙகள காணனுடையகஷியில நினறன. அரசரே! செநநாய களை, துஷடமிருகஙகள, மஙகளகரமான மிருகபகஷிகள, மஙகளகர மான பசுகள, அவவாறே விலிமஙகள, புலிகள எலலாம் பாரதது டைய வெறறியில பறறுதலுடன் அவனை அடைநதன ஸுகளும், மருதகளும், ஸாதயாகளும, ருதிரகணஙகளும, அரவினிதே வதைகளும், அகனியும, ருகதிரரும், ஸோமனும், ஸாபபஙகளும், பத துதிசைகளும், நாயகளும, நரிகளும், பகஷிகளும காணனை அடைந தனா. மேறபடி ரஜோகுணம்கூடின வஸுகளும அகனியுடனகூடின மருதகளும தனஞசயனபகததில நினறாகள ஆதிதயவாகளை காணனைசசாரநதுநின்றன பகைவாகளேத தவிகசசெயபவரே! பரதாகளில சிறநதவரே! பிதருகளுடனும் ரிஷிகளுடனுமகூடின தேவதைகளும், துமபுருவைதலவனுககுகொண்ட எலலாக கநதாவா களும், யமனும், குபேரனும், வருணனும், அரஜுனனிருகுமபகத

* 'தாயபோல' எனபது வேறுபாடம.

திவ (ஒன்றுசோந்தாகள) தேவரிஷிகள பிரம்மரிஷிகள் இவர்களின் கூட்டங்களும் ஆகாயதில ஸஞ்சரிகின்றவரனவரும் முனிவர்கூட்டங்களும் ப்ராலேயாகளும் மஹாகளகரமான அப்ஸரஸுகளுடைய கூட்டங்களும் சுதகாகளான அப்ஸரஸ்திரீகளும் தேவதூதர்களும் குஹ்யகாகளும் விரும்பததக்க புண்யகந்தங்களும் கிரீடியை அடைந்தனர். மனததிறகு அருவருப்பையுண்டுபண்ணதக்க கந்தங்களனைதும் காணனை அடைநதன. நாசமடையபோகிறவாகளுக்கு விபரீதமான அனிஷ்டங்கள் உண்டாகின்றன மரணகாலமானது அருகில வநதிருகும் ஸமயததில விபரீதஸவபாவததை அடைந்திருக்கின்ற மனிதனை முடிவுக்காலததில எவைகள விரைவாக அடைகின்றனவோ அபபடிபபட்ட குறிகளெலலாம் ஒன்றுசோநது ஸூசிதபுதிரஞன கர்ணனிடததில பிரவேசிததன. அரசாகளுட் சிறந்தவரே! புருஷஸ்ரேஷ்டரே! அவவாறே பலம், ஒளி, வீரதி, திககமனக்கிளாச்சி, ஸதயம், விக்ரமம், மனகளிபபு, ஜயம், ஆனந்தம் இபபடிப்பட்ட நலலகுணிததங்கள அநத யுததஸமூததிரததில போர்ககளததில அர்ஜுனனை அடைநதன. பராம்மணர்களுடன் ரிஷிகள கிரீடியை அடைநதாகள. மஹாராஜரே! பிறகு, தேவகணங்களுடனும் சாரணாகளுடனும்கூடின வீரதாகள இரண்டாகபபிரிது புருஷஸ்ரேஷடாகளான காண்டீவனாகளை அடிததாகள். மஹாராஜரே! தேவாகளும் கநதாவாகளும் ராக்ஷஸாகளும் ஆகாயததில நான்கு பகததிலும் விசிததிரமான நலலகுணமுள்ள விமானங்களிலேறிக் கொண்டு காண்டீவனாகளுடைய தவநதவயுததததைக குறிதது வநதாகள பாரதரே! அபபொழுது இவவிதமாக எலலாபபிராணிகளும் இரண்டாகபபிரிது ராதேயனுகும் அர்ஜுனனுகும் ஜயததை விரும்பிகொண்டிருகையில, ஆகாயமானது பதினாயிரம் விமானங்களால நெருங்கியதாயிறறு சொநாயகளாலும் புலிகளாலும் யானைகளாலும் சூதிரைகளாலும் ரதங்களின்வரிசைகளாலும மேகங்களாலும் வாயுவினாலும் வஹிகபபடிகின்ற மறற அறிவுளளவாகளும் கர்ணார்ஜுனாகளுடைய தவநதவயுததததைப பாரகவண்ணங்கொண்டு வநதார்கள. மஹாராஜரே! தேவாகளும், அஸுராகளும், கநதாவாகளும், நாகாகளும், யக்ஷாகளும், பக்ஷிகளும், மஹரிஷிகளும், தேவகணங்களும், ஸவதாபோஜனம்பண்ணுகின்ற பிதருக்களும், பறபலரூபமுள்ள வஸதிரங்களால பிரகாசிகின்றவாகளும் தவததினாலும் விததையினாலும்ஒஷதிகளாலும் ஸித்திபெறறவாகளுமான மகாத்மாகளும், ஆகாயததிலவிவாதபபட்டுகொண்டுநின்றாகள. பிரம்மதேவா, பிரம்ம

ரிஷிகளோடும் ஸருஷ்டிகாததாகளோடும்சோகது ஆகாயததில தே ஜோமயமான திவயவிமானததினமீதேறி வகதுகின்றா. மஹாபுததி யுளளவரே ! பிறகு, யுததரகததில அபபொழுது காணனுகளும் பாண்டவனுகளும் கடகின்ற அகத தவகதுவயுததததைபபாராகப் பிரஜாதிபதியானவா விரைவாகவகதா அவவிருவாகளுடைய மஹா பலததையும்பாததுப பிரஜைகளுகெலலாம காதரான ஈஸவரருக கும் காணன்ஜயிதது இநதப பூமிமுழுமையையும் அடைவதே, அல லது, ஆஜுனனதான இதனை அடைவதே எனறு ஸம்சயம உண் டாயிறறு.

தொணணூறறிரணடாவது அதயாயம.

(பிரஜாதிபதி இநதிரனுக்கும் ஸமனுவெற்றியை விரும்பியதும், இந்திரன் அர்ஜுனனுக்கே வெற்றியை விரும்பினதும், பிரம்மரதத்திரர்கள் அங்ஙனமே அங்கீகரிக்கப் பூமாரிபெய்ததும்)

அரசரே ! பிரஜாதிபதியோ, வகதிருகினற அகதத தேவர் களின் வருபபைக்கண்டு,பிறகு, ஸவயம்பு பாரததுகொண்டிருகும் பொழுதே உரைகலானா 'இருவரும அதிரதாகள , சூராகள; இருவரும் உறுதியான பராகிரமமுடையவாகள , இருவரும் ஒததசெயகையையுடையவாகள , இநதிரனுகும் விஷ்ணுவுகும் ஒபபானவாகள காணாஜுனாகளுகு எதிரபபு நேரும்பொழுது விருததிரனுக்கும் இநதிரனுகுமு கடகதபோல மகாகோரமான பெரும்போ கடகபபோகிறது. ஆ ! ஆ ! கஷடம்!' எனறா பிரஜாதிபதியானவா இவவாறு சொலலிவிடடு, பிறகு, ஸவயம்புவைப பாரதது, 'புருஷரேஷடாகளான காணன அர்ஜுனன இருவருக கும் விஜயம் ஸமமாக இருககடடும. காணாஜுனாகளுடைய விவா தததினால எலலாஉலகமும் நிசியாமலிருககடடும். ஸவயம்புவே ! இவ்விருவாகளுகும் விஜயமானது ஸமமாக இருககட்டும் அகத வாக்கியததைச சொலலும" எனறு சொனனா மஹாராஜரே! இவ வாறு சொலலககேட்டவரும் ஷாட்குண்யபரிபூரணருமான மஹா ப்ரம்மாவோ அவவிருவருகும் ஜயமானது நிசசயிகபபடாமலிருக கவே, பிரஜாதிபதியைபபார்தது, 'இவாகள்இருவரும் ஸமாததாகள ; இருவரும் அதிகபலததினால மேம்பட்டவாகள மூவுலகங்களுகும் பயங்கரமானயுததம் இவாகளுகு உண்டாகபபோகிறது' எனறு இவ வாறுசு,றினா.பிறகு, அகதசசமயததில, ஆயிரம்கண்களையுடைய இந திரன பிரஜாதிபதியைபபாரதது, 'பாரததன நலலமனமுளளவன்;

சிறந்த பலமுடையவன்; சூரன்; விசுதையில் தோச்சியடைந்தவன்; தவதத்தை தனமாகக்கொண்டவன், மஹாதேஜஸையுடையவன்; தனுர்வேதத்தை முழுமையும் கறறுணர்ந்திருக்கிறான். எவனிடத்தினின்று இந்த தேவகாயம் ஸம்பவித்திருக்கிறதோ (அப்படிப்பட்ட) பார்த்தன் எல்லாக் குணங்களையுமுடையவன். பாண்டவர்கள வனவாஸமுதலியவைகளால நிதியம் அதிகமாகத் துன்பப்படுத்தப்படுகிறார்கள். புருஷஸ்ரேஷ்டனான அஜமீடனின் தவமுள்ளவன்; போதுமான சிறமையுள்ளவன்; மிகுந்தமஹிமையினால தெய்வத்தைக் கூட ஆலோசியாமல் மீறுவான். மீறினால, நிச்சயமாக உலகங்களுக்கு நாசம்உண்டாகும். கோபமுள்ளவர்களான கிருஷ்ணாஜனர்களுக்கு ஓரிடத்தில இருபபை நான் காணவில்லை. இவர்கள உலகத்தைப் படைப்பவர்கள்; அதனால, புருஷோத்தமர்கள். இவர்கள நாராயணர்கள,புராதனர்கள, ரிஷிகளுள் சிறந்தவர்கள,(ஒருவருடைய) கட்டளைகளும் உட்பட்டவர்களல்லர, உலகத்தை அடக்கி ஆள்பவர்கள; புருஷர்களுள் சிறந்தவர்கள இவ்விருவர்களுக்கும் ஒப்பவனான ஒருவன தேவர்களிலாவது மனிதர்களிலாவது இல்லை. தேவர்களோடும் ரிஷிகளோடும் சாரணர்களோடுமம மூவுலகங்களும் எல்லாத் தேவகணங்களும் எல்லாப்பூதங்களும் (இவர்களை) அனுஸரிக்கத்தக்கவைகள இவ்விருவருடைய பிரபாவத்திலும் உலகமனைத்தும் இருக்கிறது. புருஷஸ்ரேஷ்டனும் ஸ்ரீயகுமாரனும் சூரனுமான கணன் இஷ்டப்படி புண்ணிய உலகங்களை அடையட்டும் கிருஷ்ணாஜனர்களுக்கு விஜயம் உண்டாகட்டும் கானன், வஸுக்களுடன ஸாலோகயத்தையும் தேவதைகளுடைய வாஸஸ்தானமான ஸவர்க்கத்தையும் அடையடும், துரோணருடனும் பீஷ்மருடனும் ஸவர்க்கலோகத்தில பூஜிக்கப்படடும். பிதாமஹரே! பார்த்தன வனத்தில நெடுங்காலமாக கிலேசத்தை அடைவிக்கப்பட்டானன்றே? ஆதலால, தவத்தினால மேன்மைபெற்ற இந்த்ராஜனன் யுத்தத்தில ஜயத்தை அடையடும். பகவானை உம்மால, 'கிருஷ்ணர்ஜனர்களுக்கு ஜயம் நிச்சயம்' என்று முன்பே சொல்லப்பட்டுவிட்டது. பிரபுவே! அது அப்படியே ஆகட்டும் உமக்கு வந்தனம். பிதாமஹரே! சொல்லும்' எனறு வேண்டினான். அந்த இந்திரனுடைய வாதத்தையைக்கேட்டுப்பகவானை பிரபுவானவர் அந்தகர்ணன் இரீடி இருவருக்கும் ஜயத்தை ஸமமாகச் சொல்லவில்லை. பிதாமஹர் மௌனமாக இருக்கவே, அந்த மௌனத்தினால, 'பாண்டவனுக்கு விஜயமும் கானனுக்கு வதமும் உண்டாகும்' என்று இந்திரன் ஆசையை

அடைந்தான். பிறகு, பிரம்மதேவரும் ஈஸ்வரரும் உலகங்களுக்கு நாதனை இந்திரனைப்போல, 'மஹாத்மாவான பாண்டவனுக்கே விஜயம் நிச்சயமாக உண்டாகட்டும். பார்த்தன் மனோதைரியமுள்ளவன், சூரன்; விதத்தையில தோசசியடைந்தவன், தவத்தைத்த தனமாகக்கொண்டவன்; அவன ஜயம்பெறுக மிகக தேஜஸ்ளள ஆஜ்னன் தனுர்வேதம் முழுமையையும் கறறுணாந்திருக்கிறான். தெயவத்தைக்கூட ஆலோசியாமல மகிமையிலுல தாண்டிசசெலவான். அவவாறு கடந்து செலவாலுலை, உலகங்களுக்கும அழிவு நிச்சயமாக உண்டாகும். குரோத்முள்ளவாகளான கிருஷ்ணாஜ்னாகளுக்கு ஒரிடத்தில இருபபை நாம அறியோம். புருஷஸ்ரேஷ்டாகளான இவவிருவாகளும உலகத்தைப்படைத்து நிலைகிறுத்தின வாகள. பகைவாகளைத் தவிகசசெயகிறவனும ஸ்ரியபுதந்திரனும் சூரனுமான இந்தகாணன வேணடியபடி புண்ணியஉலகங்களை அடையட்டும். நரஸவரூபியான ஆஜ்னனிடத்தில நிசசயமாக ஜயம் உண்டாகடும்' என்று கூறினாகள தேவதேவாகளால அவவாறு சொலலப்பட்டவுடனே, ஆயிரம் கண்களையுடைய இந்தின, பிரம்மருத்திராகளுடைய கூட்டத்தையுல எலலாப்பிராணிகளையும் அழைத்து, 'மஹிமைபொருந்திய பிரமமதேவராலும் ராசனாராலும் உரைகசப்பட்ட உலகங்களுக்கு ஹிதமான விஷயத்தை நீங்கள கேட்டீாகளா? அஃது அப்படியே ஆகப்போகிறது. உங்களுடைய ரோகமானது விலகட்டும துககத்தை விலகியவாகளாக மங்களத்தை அடைவீாகளாக' எனறு கூறினான பெரியவரே! அரசரே! இவ்விதமான இந்திரனுடைய வசனத்தைக்கேட்டு எலலாப்பிராணிகளும அப்பொழுது ஆசசரியமடைந்தன, புகழவும் புகழ்ந்தன. அப்பொழுது, புருஷஸ்ரேஷ்டாகளான அவவிருவாகளுக்கும் ஜயத்தை ஸமமாகச சொனனாகளில்லை. தேவாகள ஸந்தோஷமுள்ளவாகளாக நல்ல வாஸனைபொருந்திய பூமாரிகளைப் பொழிந்தாாகள. பற்பலவித மான தேவதூாயங்களையும் வாசித்தாாக்ள. புருஷஸ்ரேஷ்டாகளான அவவிரண்டு வீராகளுடைய நிகாற்ற தவத்துவயுத்தத்தையும் பாாக்க எண்ணங்கொண்டவாகள ஆசசாயத்திலுல நனறுகமலாந்த கண்களையுடையவாகளாக வேறுசெயகைகளை அறியவில்லை.

தோணணூறுமூனருவது அத்யாயம.

(சல்யனுக்கும் கர்ணனுக்கும் ஸல்லாபமும், கிருஷ்ணனுக்கும் அர்ஜுன னுக்கும் ஸல்லாபமும், அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனுக்குத் தனது வல்லமையைக் கூறியதும்)

பரதவமசதத்தில உதிததவரே! வெணமையான குதிரைகளுடன கூடினவையும் தேவஸம்பநதம்பெறறவையும் (யுததததுகுது) தகக வையும பேரொலியுளளவையுமான இரணடு ரதங்களினமீதும் இருக கினற லோகவீராகளான வாஸுதேவாஜுனாகளும் காணசலயா களும் தனிததனி சங்கங்களை ஊதினாகள அங்யோங்யம் ஸபாத தையுளளவாகளான அவவிருவருகும உகிரமாயிருபபதும பயப படுகிறவாகளுகுப பயததைஉண்டுபணணுகிறதுமான யுததமானது முறகாலதத்தில இநதிரனுகும சமபரனுகும நடநததுபோல நடந தது அவவிருவருடைய ரதத்திலுமிருகினற மாசறற இரண்டு தவஜங்களும் உலகம நாசமடையுங்காலதத்தில ஆகாயத்தில உதித்த ராகுகேதுகளபோல விளங்கின. ஸாபபம்போனறதும் உயாநத ரதனங்களாலிழைகபபடடதும் திடமானதும இநதிரனுடைய விறபோல பரகாசிகின்றதுமான காணடீபமுடைய யானைகடடும் கச சைகொடியானது விளங்குகினறது பாரதத்துடைய சிறநதவானர மானது வாயைதிறநதிருகும அநதகனபோலக கோரபபறக ளால (பாரபவாகளை) பயமடையும்படி செயதுகொண்டு ஒளிகளால சூரியனபோலப பாரகமுடியாததாக இருகிறது காணடீவதை விலலாககொண்ட அர்ஜுனனுடைய தவஜமாகிய வானரமானது யுததததில விருபபமுறறதாகத தன இருபபிடதைவிடடு வேகத துடன காணடீபமுடைய தவஜதைத நாடிவிடடது அது மஹாவேகத துடனகூடியதாக உயரகிளமபிக கருடன ஸாபபதைத அடிபபது போல ஙகங்களாலும் பறகளாலும (காணடீபமுடைய) கசசைகொடியை எதிரதது அடிததது பிறகு, கிணகிணிகளை ஆபரணங்களாகக கொணடதும் காலபாசதத்துகு ஒபபானதுமான அநத யானைகடடும் கசசையானது மிகக கோபமுளளதாக அபபொழுது அநதகருங்கை எதிரதுச சென்றது. அபபொழுது, அவவிருவாகளுகும் மிகக கோரமான தவரதுவயுததமாகிற சூரடடமானது ஏறபட்டவுடன், மூரதியதும் மிகவும் மூரதியதுமான தவஜங்களிரண்டும் யுதஞசெய தன. குதிரைகள ஒனறோடொனறு போட்டியுடன் குதிரைகளை நோகக கனேததன செநதாமரைமலாபோன்ற கண்களையுடைய

கண்ணபிரான சலயனுக கண்களாகிற பாணஙகளால அடிததா அப படியே,சலயனும் கண்ணபிரானை எதிரதது ஙனருகபபாரததான அஙத யுததததில வாஸுதேவா சலயனுக கண்களாகிற பாணஙகளால ஜயிததா. குருதீபுததிரனை தனஞசயனும காணனுக கண்ணால ஜயிததான பிறகு, ஸுரதபுததிரன சலயனை அழைதது,ப புன சிரிபபுடன, 'சலய ! இபபொழுது இஙதயுததததில பாரததன எனனை ஒருஸமயம் கொலவாஙகில யுததததில நீ எனனசெயவாய ? உணமையசசொல' எனறுவினவினனை சலயன, 'காண ! ஸுவேத வாகனன் யுததததில உன்னை இபபொழுது கொலவாஙகில, மாதவன பாணடவனஇருவரையும ஙான ஒருவாததின உதவியினலேயே கொலவேன்' எனறு மொழிநதான ஆஜுனன, கோவிநதரைப பாரதது இவவிதமாகவே வினவினனை கேசவா ஈரகசசிரிததுக கொணடு அஙதப பாரதது,னைபபாரதது,ச சிறநத இஙதவசனததை உரைததா. 'தனஞசய ! ஸுரியன தானஇருகுமு இடததினினறு விழுஙதாலும விழுவான, பூமியானது பலவாருகச சிதறினாலும சிதறும, அகனியானது குளிரசசியைஅடைநதாலும அடையும; காணன உன்னை (ஒருகாலும்) கொலலான இது எவவிதததி னாலாவது ஸமபவிகுமாகில உலகததுகு மாறுபாடம நேரிடும. கா ணனையும் சலயனையும் யுததததில ஙான கைகளாலேயே அவவாறு கொனறுவிடுவேன' என்றா. இவவாருன வாஸுதேவருடைய வாரதைதையைகேட்டு வானரகொடியோனை அஜுனன, உரக கச சிரிததுககொணடு தகபடி காரயஙகளைச செயபவரான வாஸு தேவரைபபாரதது இவவாறு மறுமொழிகூறலானை

'ஜனாரதனரே ! காணனும் சலயனும எனககே போதாதவாகள. கோவிநதரே ! கொடிததுணிகளுடனும தவஜததுடனும சலயனுட னும ரததுடனும குதிரைகளுடனும (நலல) குடையுடனும கவசத துடனும சகதிகளுடனும பாணஙகளுடனும விலலுடனும இபபொ ழுது யுததததில பாணஙகளால காணன பலவாறு அறுகபபடடதைப பாரகபபோகிறீர. ரததுடனும குதிரைகளுடனும சகதிகளுடனும கவசதுடனும ஆயுதஙகளுடனும இபபொழுதே ஙனருக கொறுக கபபடட காணனை, அரணயதில யானையினால கொறுகபபடட மரத தைபபோல இபபொழுது பாரும. மாதவரே ' இபபொழுது காண னுடைய மனனவிகளுகு விதவைதனமையானது வநதுவிடடது. அஙத ஸதரீகளால நிசசயமாக சொபபனஙகளில அனிஷடஙகள காணபபடடுவிடடன. காணனுடைய ஸதரீகளை இபபொழுதே

விதவைகளாகப பாாகபபோகிறீர. இது நிசகயம். மூடனும் நீண்ட ஆலோசனையிலலாதவனும் நம்மை அவவிதமாகப பரிஹவிக்கின்ற வனும் அடிக்கடி அவமதிபபவனுமான இநதக கர்ணன் ஸபையை அடைந்த கிருஷ்ணையைகண்டு மூநதிசசெயத (செய்கையால உண் டான) கோபமானது எனக்குத தணியவிலலை கோவிநதரே ! மத யானையினுல ஒடிததுத தளளபபட்டிருகிற பூததமரதததைபபோல என்னுல நன்ருக தவம்ஸஞசெயயபபட்ட காணனை இபபொழுது பாா க்கபபோகிறீர மதுஸூதனரே ! இபபொழுது, மதுரமான அநத வாகதகளை கேட்கபபோகிறீர. விருஷ்ணிவம்சததிலுதிததவரே ! பாகயிததினுல விளஙகுகிறீர. காணன் இவவிதமாகத தளளப படட பிறகு, நீர ஸந்தோஷமுளளவராக அபிமனயுவின் தாயான ஸுபதரையை இபபொழுது ஸமாதானம செயயபபோகிறீர. ஜனாத தனரே ! மிகக மனகளிபபுளளவராகப பிதாவினுடைய ஸஹோதரி யாகிய குநதியையும் தேறறபபோகிறீர. மாதவரே ! இபபொழுது, கண்ணீருளள முகததுடன்கூடின தரௌபதியையும பாண்டுநநதன ரான தாமராஜரையும் அமருதமபோனற வாகுகளால ஸமாதானஞ செயயபபோகிறீர' எனறு கூறினன

தோண்ணூறறுநானகாவது அத்யாயம

(கர்ணனுக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் யுத்தத்தொடக்கமும், அஸ்வத்தாமா துரியோதனனுக்கு ஹிதமுரைத்ததும், அவன் அதைஅலக்ஷியம் செய்து யுத்தத்திற்காகச் சேனையை ஏவியதும்.)

தேவாகளாலும் நாகாகளாலும் அஸுராகளாலும் விததா களாலும் யக்ஷாகளாலும், கநதாவாகள ராக்ஷஸாகள அபஸரஸுகள இவாகளுடையகூடடஙகளாலும் பிரம்மரிஷிகளாலும் ராஜரிஷிக ளாலும் கருடனுலும் அடையபபடட ஆகாயமானது, ஆசசாயபபட்ட தாக உருவமுளளதாக விளஙகியது. மனதுகுகு இனிமையான சபதஙகளாலும் பலவகை வாதியஙகளாலும கானஙகளாலும ஸதோதரஙகளாலும் நடனஙகளாலும் நகைபபுகளாலும் அதிக மாகச சததமுளளதாகச செயயபபடடதும் ஆசசாயகரமான ரூபத துடன்கூடியதுமான அநதஆகாயததை எலலாமனிதர்களும் ஆகா யததிலஇருபபவாகளும் கண்டாாகள பிறகு, கௌரவவீராகளும் பாண்டவவீராகளும் அதிக ஸந்தோஷததோடு கூடியவாகளாக நான்குவிதவாதியகோஷஙகளாலும் சஙகஙகளுடைய சபதஙகளா

லும் லிம்மநாதங்களாலும் பூமியையும் திக்குக்களையும் அதிக மாக ஒலியிடும்படி செயதுகொண்டு சததததிலுலேயே எல லாச சததுருக்களையும் கொனருாகள. மனிதாகளாலும் குதி ரைகளாலும் யானைகளாலும் ரதங்களாலும் நெருககமுளளதும், பாணங்களும் கததிகளும் சகதிகளும் ரிஷடிகளும் விழுவதி னால ஸஹிகமுடியாததும், தாயசாலிகளால அடையபபடட தும், கொலலபபடட (பிராணிகளுடைய) தேகங்களால வியா பிகபபடடதுமான யுததரங்கமானது அபபொழுது ரகதமய மாக கான்குபககததிலும் பிரகாசிததது தேவாகளுககு அஸுராக ளோடு யுததம்நடநததுபோலப பாண்டவாகளுகக கௌரவாக ளோடு யுததம் நடநதது நெருங்கிய மிகக பயங்கரமான யுததம் அவ வாருக நடகவே, நன்குக் கவசம்பூண்டவாகளான தனஞசயனும் காணனும் கூமையுளள நேராகச்செலகின்ற பாணங்களால திசை களையும் ஒருவா மறறொருவருடையமேனையையும் மறைததுகொண் டாகள. பிறகு, பாணங்களால இருளானது உண்டபண்ணபபட் டிருக்கவே, உம்மைசசோநதவாகளும் பிறாகளும் ஒன்றையும் காணவிலலை, பயததினால பீடிகபபட்டவாகளாகச் சிறநத ரதிகா களான காஞாஜனாகளே ஆஸரயிததாகள. பிறகு, கான்குபககததி லும் ஆசசாயமே தோனறியது. பிறகு, அவவிருவாகளும் கீழதிசை யினின்றும் மேறறிசையினின்றும் வருகின்ற இரண்டு காறறுகள் போலப பரஸபரம் அஸதிரதினால அஸதிரதை விலகிகொண்டு, பரவியிருகின்ற நெருங்கின இருளில உதிதசூரியசநதிராகள்போல மிகவிளஙகினாகள் (யுததததைவிடடு) விலகிபபோககூடாதெனறு கட்டளையிடபபட்டவாகளான சததுருவீராகளும், அவவாறே உம் மைசசாநதவாகளும (முறகாலதது) சமபரையும இநதிரனையும் சூழநதுகொண்டு தேவாஸுராகள நின்றதுபோல அநதமஹாரதாகள இருவரையும நான்குபககததிலும சூழநதுகொண்டு நின்றாகள். ம்ருு தஙகங்கள, பேரிகைகள,பணவங்கள,ஆனகங்கள இவைகளுடைய சத தஙகளாலும் வாகனங்கள சஙகங்கள இவறறின சததஙகளாலும் ஒலி யுளளதாக செயயபபட்ட அநதயுததரங்கததில (சததுருகளால) பொறுகமுடியாதவர்களும் புருஷஸரேஷடாகளுமான அவவிரு வீரர்களும் ஸிஙாயசநதிராகளபோல லிம்மநாதங்களோடு விளங்கினார் கள். பெரிய தனுமாண்டலததின்மததியை அடைநதவாகளும் நல்ல காந்தியையுடையவாகளும் கிரணங்களபோனற ஆயிரம்பாணங்களை யுடையவாகளுமான அவவிருவாகளும் யுததததில ஜங்கமஸதாவரங

களுடன் கூடின உலகததைக் கொளுததஎண்ணங்கொண்டு யுகாந்த காலத்திலுதித்த இரண்டுசூரியாகளபோல எவவிததத்திலும்ஸஹிக முடியாதவாகளாக விளங்கினாகள இருவர்களும் ஜயிக்கததகாதவாகள, இருவாகளும் பகைவாகளுகு யமன்போன்றவாகள், ஒருவரை ஒருவா கொலவதில விருபபமுளளவாகளும் ஸமாததாகளுமான பாண்டவன் காணன் இருவருமமஹாயுததத்தில பயமறறவாகளாக மஹேந்திரனும் ஜமபனுமபோல எதிாததாகள அரசரே! பிறகு, பெரியவிலலத தரிததவாகளும் மஹாரதாகளுமான அவவிருவாகளும் மஹாஸதிரங்களைப பிரயோகித்துகொண்டு பயங்கரமான பாணங்களால அபரிமிதமான மனிதாகளையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் கொன்ருகள, பரஸபரம் அடித்துகொண்டாகள. பிறகு, புருஷஸரேஷடாகளான காணாஜுனாகளாலடிகபபட்ட கௌரவ பாண்டவாகளைச சாாந்த வீராகள, யானைகளோடும் காலாட்களோடும் குதிரைகளோடும ரதங்களோடும், வனத்திலவவிகரும் பிராணிகள விமமதிஞல ஹிம்விகபபட்டு ஓடுவதுபோலத திகுகுகளில ஓடினாகள. பிறகு, மஹாயுததத்தில துரியோதனன், சிருதவாமா, சகுனி, கிருபா, குருபுதிரரானஅஸவததாமா இநத ஐநது மஹாரதாகளும் தனஞசயனையும் அசசுதரையும் சரீரத்துகுத துன்பதத்தஉண்டுபண்ணுகிற பாணங்களால அடித்தாகள தனஞசயன, பகைவாகளையும் அவாகளுடைய விறகளையும அம்புத துணிகளையும் தவஜங்களையும் குதிரைகளையும் ரதங்களையும் ஸாரதிகளையும நான்குபககத்திலும்அம்புகளால ஒரேஸமயத்தில விரைவாக மிகஅடித்து ஸீதபுதிரனை காணனையும் உததமமான பன்னிரண்டு பாணங்களால அடித்தான். பிறகு, படையைவநதியவாகளான நூறுரதிகாகள விரைவுடன் அர்ஜுனனை எதிாத்து ஓடிவநதாகள. நூறுயானைகளும் எதிாத்து ஓடிவநதன. குதிரைவீராகளான சகாகளும் துஷாராகளும் யவனாகளும் கொலல வேண்டுமெனகிற எண்ணங்கொண்டு காம்போஜதேசத்தில தோனறின சிறநத குதிரைகளுடன எதிாத்தாகள. தனஞசயன சிறநத ஆயுதங்களையுடைய வீராகளைக கையிலிருகுகிற அம்புகளோடு க்ஷுரங்களால அறுத்தான். அவாகளுடைய தலைகள பூமியில விழுநதன குதிரைகளையும யானைகளையும் போாபுரிகின்ற ரதிகாகளையும சதத்துருகளுடைய கூடடங்களையும் யுதத பூமியில நாசம்செயதான பிறகு, ஆகாயத்தில, 'கலது, கலது' என்கிற வாகுகுகளுடன் தேவாகளுடைய தூாயவாத்திய கோஷங்கள மகிழசசியுளளவாகளால வெளியிடபபட்டன. கலரூபத்துட

னும் வாஸனையுடனுங்கூடியவையும் மங்களகரமாயிருப்பவையுமான உத்தமமான பூமாரிகளும் காற்றினால அலைக்கப்பட்டு (க்கீழே) விழுந்தன அப்பொழுது, தேவாகளையும் மனிதாகளையும் ஸாக்ஷிகளாக வுடைய ஆசசர்யகரமான அந்த யுத்தத்தைகண்டு பிராணிகள் ஆசசாயத்தை அடைந்தன ஒரேநிசசயமுளளவாகளான உம்முடைய புத்திரனும் ஸுசிதபுத்திரனும் துன்பத்தையாவது ஆச்சாயத்தை யாவது அடையவிலலை

பிறகு, துரோணபுத்திரா உமதுபுத்திரனுடையகையைத தம்கை யினால உறுதியாகப்பிடித்து ஸமாதானப்படுத்திகொண்டு, 'துரியோ தன! கிருபைபண்ணு தணிந்துவிடு பாண்டவாகளோடு விரோதம் வேண்டாம் யுத்தம் நிந்திகக்கத்தக்கது மஹாஸத்திரங்களை அறிந்தவரும் பிரம்மதேவருக்கு ஒப்பானவருமானகுருவும் அவவாறே பீஷ்மாமுத லான மகாரதர்களும் மாண்டாகள. நானும எனதுடைய மாதுல ரான கிருபரும் கொலலப்படாததகாதவாகள் பாண்டவாகளோடு சோந்து நெடுங்காலம் ராஜயத்தை ஆளுவாயாக தனஞ்சயன் என் னால தடுக்கப்பட்டானகில நிறபான். ஜனாதனனும் விரோதத்தை விரும்பவிலலை யுதிஷ்டிரா எப்பொழுதும் பிராணிகளுடைய ஹித்த தில பறறுதலுள்ளவா பீமஸேனன் அவருக்கு வசப்பட்டவன். நகுல ஸஹதேவாகளும் அவவாறே உன்னால பாதாதாகளோடு ஸமாதான மானது செய்யப்படுமேயாகில,உன்னுடையஇச்சையினால பிரஜைகள் மங்களத்தை அடைவனவாம் மிருந்திருக்கிற அரசாகள நகரங்களை நோக்கிச் செலலட்டும் போவீராகள பகைமை நீங்கியவாகள்ஆகட் டும். அரசே! எனனுடையவசனத்தைக கேளாமறபோனால நீ மனவருத்தத்தை அடைவாய நிசசயமாகவே பகைவாகளால யுத்தத தில கொலலப்படுவாய கருணையுளளவரான தாமராஜா வேண்டப்பட் டால,பிராயம்முதிந்தபிதாவானதிருதராஷ்டிரரையும் கோதியுளளவ ளான காந்தாரியையுமபாதுகாத்து சாந்தியை அடைவா. பிரபுவான தாமந்தனா உசிதப்படி ராஜ்யத்தையும் உனகுகொடுக்க ஸம்மதிப பா. கற்றறிந்தவரும் கலலுத்தியுளளவரும் வீரரும் எலலாசாஸ் திரார்த்தங்களுடைய தத்வத்தையும்அறிந்தவரும் தாமாதமாவுமான யுதிஷ்டிரா வைரத்தைப்பாராட்டமாட்டார்.அவர் பந்துவினீடத்தில மீறிச்செலவதிலலை. சண்டையில எண்ணங்கொளளாதவளான தரௌபதியும் தன்பந்துஜனங்களவிஷயத்தில ஆனந்தமடைவாள். புருஷஸ்ரேஷ்டாகளும் பானடுநந்தனாகளுமான பீமார்ஜுனாகளும் மாதரீபுத்திராகளான நகுலஸஹதேவாகளும, வாஸுதேவா புத்தி

சாலியான யுதிஷ்டிரர் இவவிருவருடைய வசனத்தினது கௌரவத் திலும் (அவர்களுடைய) அபிபாயத்தில நிறபார்கள். துர்யோதன! (உனது) ஆன்மாவைக் காததுக்கொள். எலலாவறறிறகும் ஆன் மா பாததிரமன்றே? உயிரோடிருபபதில முயறசிசெய். உயிரோடிரு பபவன் மஙகளஙகளைப்பாரக்கிறான். நீ உயிரோடிருபபாயாகில ராஜ் யமும் ஸம்பததும் மஙகளமும் கிடைக்கும். குருவம்சததிலுதிததவ னே! மரிததவனுககு ராஜ்யம்இலலை;ஸுகம் ஏது? பாரத!சென்றதும் செலலுகின்றதுமான இந்தஉலகஙடையைப பா நீபாண்டவாகளோடு பகைமை நீஙகுவாயாக குலதனதுமிசசததைப் பாதுகாபபாயாக. குருவம்சததிலுதிததவனே! நான அஹிதமான வசனததைச் சொலலக்கூடியகாலம் ஸமபவிககவேண்டாம். மிக்கபுஜபலமுளள வனே! விருபபதைச சொலலுகிறேன்; என்னுடைய வசனததை அவமதிககாதே. இது அதிகதாமததுடன் கூடியது. அரசனுககும் குலதறகும் இஃதன்றே அதிகமான கேஷமததை உண்டுபண்ணக் கூடியது? காந்தாரீபுதர! குலதுககு ஸுகததைஉண்டுபண்ணு கிறவரான அநுததாமஙநதனரைக குருவம்சதின் விருதியின்பொ ருட்டு அடைவாயாக புருஷாகளுள சிறநதவனே! காணனும்,வழியை விட்டு விலகாதவனும் வருங்காலதது நன்மையுடன்கூடினவனுமான அர்ஜுனனே யுதததில ஜயிககமாட்டானென்பது என்னுடைய நிச் சயமான எண்ணம் நரஸ்ரேஷடனே! மஙகளகரமான என்னுடைய இந்தவசனமானது உனககு இனியதாகட்டும். ராஜேந்திரனே! இதறகு நீ வேறுவிதமாக நடபபாயாகில மிக்கபெரிதான விநாசம் ஸம்பவிக் கும். இநதிரனும் யமனும் வருணனும் ஸ்ரீமானை குபேரனு லும் செய்யமுடியாததும் கிரீடிஒருவனுற செயயபபட்டதுமான இந தக் காரியததை உலகததுடன்கூட நீ பாரதிருக்கிறாய். தன்னிடததி லுளளகுணஙகளால இநதக் காணனைக்காட்டிலும் மேன்மைபெறறவ னை தனஞசயன் என்னுடையவசனம் அனைதையும் மீறிநடக்க மாட்டான். ராஜேந்திர! எபபொழுதும் அவன் உன்னை அனுஸ ரித்தே நடபபான. கிருபைசெய. நீ சாநதியைஅடைவாயாக எனககு எபபொழுதும் உனனிடததில அபிமானம்அதிகம். அதனாலும் அதிக மான நேசதினாலும் உன்னைநோககிச் சொலலுகிறேன். கர்ணனை யுதததினின்று தடுக்கபபோகிறேன கர்ணனிடதில எனக்குஅதிக மான அன்பு இருக்கிறதன்றே? கறறறிந்தவர்கள, ஸ்னேகம் இயறகை யாக உண்டாகக்கூடியதென்றும் அவவாறே நலலவார்ததையினால நேடதததக்கதென்றும் தனததினால தேடதததகதென்றும் பிரதாபத

திஞை நேரக்கூடியதென்றும் நான்குவிதமாகச சொலலுகின்றார்கள். அவையனைததும் உனக்குப் பாண்டவாகளிடததிலிருகின்றன. வீரனே! பிரபுவே! உன்னுடைய அநதபபநதுகளை ஸமாதானத திஞை மீண்டும் ஹிதததை அடைவாகள. நீ மனமகிழாது (பாண்டவாசளோடு) நேசததைஅடைநதால, உன்னை உலகதது ஒப பறறதான நன்மையானது செயயபபட்டதாகும்' எனறு ஸனேகிதர் இவவண்ணமாக நன்மையான இநதவசனததை உரைகக கேடட துரியோதனன ஆலோசிததுப பெருமூசசுவிடடு மனவருதத மடைநதவனாக உரைகக லானான்.

'மிததிரரே! நீர சொலலியது உண்மையே விஜஞாபனம் செய்கின்ற என்னுடைய வசனததையும் கேளும. துஷடபுததியுளள இநதப் பீமன் புலிபோல பலாதகாரததால துசசாஸனனைகொன்று அட்டஹாஸஞசெயது பலவாதததையைச சொனனான. அது என உளளததிலிருகிறது. அது உமககுந தெரியாததன்று. சாந்தி உமககு எதனால உண்டாகும்? உகரமான காறறானது மேருவென கிற பெரியமலையை அடிககச சகதியுளளதாகாததுபோல, ஆஜானன் யுததததில காணனை அடிககச சகதியுளளவனாகான குருபுததிராகளும் எனனிடததில பலாதகாரமாகப பலவாறான விரோதததை நீனைதது ஸமாதானததை அடையமாட்டாகள குருபுததிரரே! வீரரே! கர்ணனை, 'யுததததினினறு ஒழிநதுவிடு' என்று சொலவதறகும் நீர தகுநதவரலலீர. இபபொழுது, பலசுனன் அதிகபரமதுடன கூடியவனாயிருகிறான. இநதகாரணன் ஆஜானனைப பலாதகாரமாகக கொலலபபோகிறான். பூமி புரண்டாலும் புரளும், மகரநகளுககு இருபபிடமான ஸமுததிரமானது வறட்சியடைநதாலும் அடையும்; பெரியமலைகள மஹாஸமுததிரததில மிதநதாலும் மிதகும், ஆஜானன் காணனை யுததததில (ஒருகாலும்) ஜயிக்கமாட்டான். ஜலம், பூமி, ஆகாயம், காறறு, அதிஉகரமான காநதியுளள அகனி இவைகளுககு எஙகும இலலாமை உண்டானாலும உண்டாகும்; ஆஜானன் யுததததில காணனை ஜயிககமாடடான்' என்று கூறினான். உம்முடையகுமாரன் அநதக குருபுததிரரைப பாரதது இவவாறு சொலலிவிட்டு, அடிககடி அவரை ஸமாதானஞசெயது, பிறகு, தன்படைவீராகளைப பாரதது, 'விரைவாகக கொலலுஙகள, இநதச சதருகளைக குறிதது எதிரதது ஓடுஙகள, குறைவறற பல மூவ்ளவாகளான நீஙகள ஏன பேசாமலிருகிறீரகள?' என்றான.

தோண்ணூறைந்தாவது அத்யாயம.

(பீமன், போரில் கர்ணன் அர்ஜுனனை ஒத்திருத்தலைப்பொறுமல் கோபத்துடன் அர்ஜுனனைப் போருக்கு உத்ஸாகப்படுத்தியது.)

அரசரே! புதிராகளுடனகூடி நீசெயத துராலோசனையிலை ஏறபடடயுதத,தில சஙகஙகள பேரிகளுடைய முழகமானது நிரம்பியிருகும்போது,வெண்மையானகுதிரைகளையுடையவாகளும் புருஷஸரேஷடாகளுமான அநதச சூரியபுதிரனை காணனும் அரஜுனனும் எதிரதாகள தெருபபைக ககுகினறஸாபஙகள போல முகஙகளால பெருமூசசை விடுகினறவாகளும் கீரதிசாலிகளுமான அவவிருவீராகளும நெயயிலை தோமஞசெயயபபடட இரண்டு அகனிகளபோல யுதத,தில ஜபபொழுது ஜவலிததாகள. இமயமலையில தோனறியசைலகளும மதபபெருகுகுளவைகளும மிகநீண்ட தநதஙகளுளளவைசளுமான இரணடியானைகள ஒரு பெணயானையின நிமித்தமாகச சண்டைசெயவதுபோல, உகரமான வீரயமுளளவாகளும வீராகளுமான தனஞசயனும காணனும ஙனகு எதிரதாகள பெரியமேகத்தோடு பெரியமேகம எதிரபபதுபோல வும தறசெயலாக மலையோடு மலை எதிரபபது போலவும் பில, காண்கயிறு, தலம, தேருருளைமுனை இவைகளின சதத,துடனகூடிய அவவிருவீராகளும அம்புமழையைப பொழிநதுகொண்டு எதிரதாகள ஸாபஙகளபோனற பாணஙகளுடனும அஸதிரஙகளுடனும சகதிகளுடனும ரிஷடிகளுடனும கதாயுதஙகளுடனும கதைகளுடனும கூடியவாகளும் கோபமாகிற காறறினால அலைகபபடட அலைகளபோனற மாலைகளையுடையவாகளுமான அவவிருவீராகளும இரண்டுமலைகளபோலவும சதாயுதஙகளினமுடிவில இரண்டுஸமுததிரஙகளபோலவும விரைவாக எதிரதாகள. முனை நனருகவளராத திருஙகின்ற மரஙகளுடனும கொடிகளுடனும ஒஷதிகளுடனும கூடியவைகளும,பெருகியிருகினற பறபலவிதமான அருவிபபெருக்குடன கூடியவைகளும், அசைகினறவைகளுமான இரண்டுமலைகள மிகஜலததினால மோதுவதுபோல மஹாஸதிரஙகளால அவவிருவீராகளும பரஸபரம் அடிததுகொண்டாகள அம்புகளால விசேஷமாக உடலபிளகபபடட குதிரைகளும ஸாரதிகளுமுளளவாகளும பொறுததறகு மிகஅரிய அஸதிரஙகளால எலலாபபகததிலும்உடல பிளகபட்டவாகளுமான அவவிரண்டு ரதிகாளுகும் முறகாலத்தில இநதிரன விரோசனன் இவவிருவாகளுகும் யுததம் நடநதது போலபெரும்போநடநதது.அதிகமானதாமரைமலாகளும் கருநெய

தல்களும் மீன்களும் ஆமைகளும் நிரம்பியவைகளும் பக்ஷிகளுடைய கூட்டங்களால ஒலியுள்ளவைகளாகச செயயப்பட்டவைகளுமான அதிக ஸமீபததிலிருகின்ற இரண்டுபெரியமடுகள காறறினால உயர எழுபபபபட்டுநெருங்குவதுபோல தவஜததுடன்கூடின அநத இரண்டு தோளும் நெருங்கின மஹேந்திரனுடைய பராகிரமம்போனற பராக்கிரமமுள்ளவாகளும் மகேந்திரனுகுஒபபானவாகளும் மஹா ரதாகளுமான இருவரும், மகேந்திரன விருததிரன் இருவருமபோல மகேந்திரனுடைய வஜராயுதததுககு ஒபபான பாணங்களால அடித துகொண்டாகள அஜாதசத்ருவும் காணனுகும யுததம்நோநதிரு கும்ஸமயததில,யானைகளும் காலாடகளும குதிரைகளும் ரதங்களுங கூடியவைகளும், விசிதரமான கவசங்களையும் ஆபரணங்களையும் வஸதிரங்களையும் ஆயுதங்களையுமுடையவைகளுமான இரண்டு லேனைகளும் நடுகமுறறன, ஆசசாயததிலுல உரக்க வலிம்ம நாதஞசெயதன, பூமியும் ஆகாயமும நடுங்கின மதங்கொண்ட ஒரு யானையானது மறறொரு யானையை எதிரபபதுபோலக காணன் கொலலவேண்டுமென்கிற எண்ணததிலுல அஜாதனனை எதிர்தது வநதபொழுது, வலிம்மநாததுடனகூடியவாகளும ஸநதோஷ முள்ளவாகளுமாள பாக்கவிருபபமுள்ளவாகளால வஸதிரங்களைப பிடிததிருகின்ற விரலகளுடனகூடின கைகள உயரதது நிறகப படடன அநதசசமயததில ஸோமகாகள பாரததனைப பாரதது, 'ஆஜாதன! விரைவு பாராடடுவாயாக செல காணனைப பிள இவ னுடைய தலையையும திருதராஷ்டிரகுமாரனான துரியோதன னுககு ராஜயததிலிருகும ஸுரதததையையும வெடடுவாயாக தாம தம் வேண்டாம்' என்று உரக்கக கூசசலிடடாகள அவவாறே, அந தச சேனையிலிருநத நமமைசசோநத அனேக யுததவீராகள காண னைபபாரதது, 'காண! செல, செல, அஜாதனைக கொலவாயாக பிறகு, பாரததாகள மிகக ததனயழுறறவாகளாக விளமபமினறி மறுபடியும் கானகம் செலலட்டும்' எனறு கூறினாகள

பிறகு, காணன் முதலில பதது்பபாணங்களால அஜாதனை விரைவாக அடிததான. பிறகு, கிரீடியானவன நன்றாக பிரயோகி கபபடட பதினெடடுபபாணங்களால அபபொழுது அநதககாணனை யும் அடிததான.மறுபடியும,காணன் விரைவுடன அநதபபாரததனை தாழைமடலபோனற பதது்பபாணங்களால அடித்தான் பாரததனும் அதகாணனை தீட்டபபடட நுனியுள்ளவையும கூரியவாயுள்ள வையுமான பதது்பபாணங்களால கசசையின் நடுவில அடிததான

பாரதரே! பிறகு, காணன், கோரமான யுத்தத்தில வரம்புகடந்து (யுத்த வீராகளை) கொறுகிகிகொண்டு மூனைகூரிய ஒன்பது பாணங்களால மதங்கொண்ட யானையை கச்சைகடுமிடத்தில அடிபபதுபோலப பாதத்தனே அடித்தான் பிறகு, சுறுசுறுபபுடன் காயங்களைச் செயபவனும் மகாபலசாலியுமான ஸுதக்ஷிணன் யுத்தத்தில வேறு இரண்டு க்ஷுரங்களால நமுசியானவனை மஹேந்திரனை அடித்ததுபோல விரைவுடன் பலாதகாரமாக அடித்தான் பாண்டவன் அந்தக் காணனை உருகுமயமான மூனையுள்ளவைகளும் காதுவரையில இழுத்துவிடபபட்டவைகளுமான ஐந்துபாணங்களால அடித்தான அந்தப பாதத்துடைய பாணங்கள காலதூதாகள்போல அப பொழுது அவனுடைய இரத்தத்தைப பானஞ்செயதன. பாரதரே! காணனும், வாஸுதேவரையும் பாதத்தனையும் வதஸந்தங்களால நிரபபினன. அந்த ஸுதக்ஷிணனும் அர்ஜுனனுமாகிய இருவாகளும், பிரயோகிகபபடும் அம்புகளால பரஸபரம அடித்துக கொண்டாகள அதிக ரோஷமுள்ளவாகளான அவ்விருவாகளும் பரஸபரம் துனபமவிளவிக்ககூடிய ஸமயத்தை நோகிக் கொண்டு அதிகபயங்கரமாக மோதித்தாகள பிறகு, தேவராஜகுமாரனை அர்ஜுனன், பகைவாகளைத்தவிகசசெயகிற ஆகனேயாஸ்திரத்தைக காணன்மீது பிரயோகித்தான யுத்தமூனையில தனஞ்சயனிடத்திலினறு வெளிபபட்ட அந்தஉத்தமாஸ்திரமானது அபபொழுது நன்ருக ஜ்வலித்தது பிரதாபசாலியான அந்தக காணன், ஆகனேயாஸ்திரம எடுகபபட்டதைகண்டு, யுத்தத்தில அதைத தணிபபதறகாக, வாருணாஸ்திரத்தைப பிரயோகித்து அதனால நெருபபைஅவித்தான பலசாலியான காணன் பாஜன்யாஸ்திரத்தினால மலலாதத்திசைகளையும் இருளாலமூடபபட்டவைகளாகச செய்தான். பிறகு, நன்ருக பிரயோகிகபபட்ட வாயவயாஸ்திரத்தினால (அர்ஜுனன்) அந்தமேகஸமூகங்களை விலகித்தளளினான். பிறகு, சத்துருக்களைத் தவிக்கசசெயபவனும் சத்துருகளுடைய கூட்டத்தை நன்ருகநாசஞ்செயயுந்தன்மையுளளவனுமான அந்தத தனஞ்சயன அதிககோபமுள்ளவனாகிக காண்டீவத்தினால் நான்கயிறறை உருவிகொண்டு தேவராஜனுகுபபிரியமான வஜ்ராஸ்திரத்தை வெளியிட்டான். காண்டீவத்தினிடமிருந்து மிகக்கூரமையுளளவைகளான காராசங்களும் நாளீகங்களும் வராஹகர்ணங்களும் தோன்றின. கோரமாயிருபபவைகளும் வஜ்ராயுதத்துக்கு ஒபபான வேகமுள்ளவைகளுமான ஆயிரக்கணக்கான அந்த

ஆயுதங்கள் நான்குபக்கத்திலும் சென்றன. பகலின்முடிவில பகுதி களுடைய கூட்டங்கள் கீழேநோக்குகின்றவைகளாகி இரவில விரை வாக மரத்தை அடைவதுபோலப பார்த்தனுடைய பாணங்கள் கர்ணனுடைய ரதத்தில பாயந்தன அவைகளை ஸுதபுத்திரனை காணன் பாணங்களால ஏறறுகொண்டான். யுத்தபூமியில, அவனாறு தன்னுடைய பாணஸமூகங்கள தளளப்பட்டதைபபொறுத தனஞ் சயன்மீது காணன் கோபத்தினால கவரபபட்ட மனத்தையுடையவ னும் யமனுகருஒபபான செயகையையுடையவனுமானன் சூரியன் உதித்தவுடன் க்ஷணத்தில கூஷ்மத்திரங்களுடைய ஒளியை நாசம் செய்வதுபோலக கர்ணன் போபுரிகின்ற அந்தப பாரத்தனுடைய எலலாப பாணஸமூகங்களையும் நாசஞசெய்தான். பிறகு, மிகபபெரிய சன்டையில ரோஷத்தினால கன்றுக ஜுவலிகின்றவனும் கம்பீரஸ்வ பாவமுளளவனுமான அந்தபபீமன், கோபமுளளவனுகிக கையைத தன்கையினால பிசைந்துகொண்டி ரோஷத்தினால பொறுகாதவ னாகப பாரத்தனைபபாரத்து பின்வருமாறு வாகியத்தை உரைகசலா னன். 'கிரீடியே! ஸுதபுத்திரன் உன்னை மூனுகூரிய தாழைமடல போன்ற பாணங்களால எவவாறு அடிகலாம்? நீ காண்டவவனத்தில அக்னியின்பொருட்டி வாயுதேவரை ஆகாரத்தைகொடுத்தது (அதி னுள்ள) பிராணிகளை ஜயித்த அந்தத்தைரியத்தினால ஸுதபுத்திரனை கொல. அலலது, நான் கதையினால இவனை கொறுகிவிடுகிறேன. காலத்தினால பகவானவனும் மிகக குரூரமான சொறகளையே உரைப பவனுமான இந்தகாணன் பாரத்தனை எதிர்த்தது உயிருடன் (மீண்டி) செலலான' என்றான

தொண்ணூறுறுவது அத்தியாயம.

(கர்ணன் போரில் திஷ்டத்யும்னன் அர்ஜுனனை உத்ஸாகப்படுத்தியதும், அர்ஜுனன் தன்திறமையைக் காட்டியதும்.)

பிறகு, சக்ரபாணியான ஸ்ரீவாஸுதேவரும், திருபபியடிக்கப படுகின்ற அம்புகளைக்கண்டி, பாரத்தனைநோகி, 'கிரீடியே! இப பொழுது நீ பார்த்தகொண்டிருக்கையிலேயே காணன் உனனுடைய அஸதிரங்களை அஸதிரகணங்களால கவர்ந்துவிட்டான். ஒனறு சேர்ந்தவர்களும் காஜிகின்றவாகளுமான கௌரவாகளை நீ கண்டி (செய்யவேண்டியதை) அறிந்திருகிறாய. என் மதிமயகமுறறிருக் கிறாய்? எலலாக்கௌரவர்களும் கர்ணனைமுன்னிட்டுகொண்டி, உன் னுடைய அஸ்த்ரத்தை அஸ்திரங்களால நாசஞசெய்யபபடுகின்றதாக

அறிகிறாகள கிரீடியே! பாரத! எதத்தாயதத்தினால அப்படிப் பட்ட யுதத்தில *நீ தாமஸனையும், அதிகோரரூபிகளான தாமஸர்களை யும் கொழுபபினால அதிகாவங்கொண்டவனும் வீரியமுள்ளவனுமான தம்போதபலன் எனகிற அஸுரனையும் யுதத்களத்திலகொன்றாயோ, யுதத்தில அஸதிரத்தைப பிரயோகிபபதில ஸமாத்தனை நீ அந்தத தைரியத்தினால இபபொழுது கர்ணனை கொலவாயாக. கதகளை ஓரதத்தில உடையதும் என்னால கொடுக்கப்பட்டதுமான இந்தஸுதர் சனத்தினால இபபொழுது இந்தசசத்துருவான காணனுடைய தலை யை, சத்துருவான நமுசியினுடைய தலையை வஜ்ராத்தினால இந்திரன் அறுத்தாபோல விரைவாக அறுபபாயாக வீர! வேடலேஷம்பூண்ட மஹாதமாவான சிவபகவான் உன்னால எந்தத்தாயத்தினால மகிழ் விகபபட்டாரோ, அப்படிபபட்ட நீ மீண்டும் அந்தத தாயத்தைக் கொண்டி, காணனை அவனைச சோந்தவாகளுடன் நாசஞ்செய்வாயாக. பிறகு, படடணங்களோடும் கிராமங்களோடும்கூடியதும், ஐஸ்வர் யத்தினால நிறைந்ததும், பகைவாகூட்டங்கள கொலலப்பட்டதுமான கடலசூழந்த பூமியை நீ அரசருக்காக கொடு பாரத! ஒபபறற கீரத்தினபபும் நீ அடைவாயாக பரதாகளுள சிறந்த வீர! வீரர்கள் அனைவரும் காணனை முன்னிட்டுகொண்டி சிறந்தஉனனுடைய அஸ திரத்தை முறியடித்தாக காஜிகினறாகள. நலலமுயறசியைசெய. யுத்தத்தில சிறந்த உதஸாகமுள்ளவனான காணனையும் (பலத்தினால) குறைவடையும்படி செயயபபடுகிறவனான உனனையும்பாரத்து, இந்த ஸருஞ்சயாகளும் ஸோமகாகளும் இதோ ஓடுகிறாகள' எனறு சொன் னா பீமனாலும் ஜனாத்தனராலும் நனறாகத்தாண்டபபட்ட அஜு னன அபபொழுது தனனை நினைத்து எலலாவறறையும்அறிந்து அவவி டத்திறகுவந்ததின பிரயோஜனத்தையுமுணாந்து, கேசவரை நோக்கி, இவவண்ணம் உரைகலானான் 'உலகம் க்ஷேமமடைவத்றகாகவும் காணனைகொலவத்றகாகவும் இதோ நான் உகரமான மஹாஸ்தி ரத்தைப பிரயோகிகிறேன. அதறகு நீரும் தேவாகளும் பிரம்ம தேவரும் சிவபெருமானும் பரம்மஜ்ஞானிகளனைவாகளும் எனக்கு அணமதியளிகக வேண்டுமென்றான். அளவைமீறிய வலலமையுடை யவனும் இடகையினாலும் அம்புகளைப பிரயோகிகுந திறமையுள் ளவனுமான அந்தபபாண்டவன இவவாறு சொலலிவிட்டு பரம்ம தேவருக்கு நமஸகாரஞ்செய்து மனத்தினால தியானித்து வெளிபபட்ட தகதும ஸாவோத்தமமானதும் ஸஹிகமுடியாத்துமான பிரம்

* இரட்டித்தலால ஒருசொலவிடபபட்டது.

மாஸ்திரத்தை வெளியிட்டான் பிறகு, அதிக தேஜஸ்ளள அர்ஜுனன், காண்டீவத்திலுல விடப்பட்டவைகளும் ஸர்ப்பங்கள்போல உகரமானவைகளும் சூரியனுடைய கிரணங்களுகு ஒப்பானவைகளும் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமான அம்புகளால திசைகளையும் எல்லாத திகோணங்களையும் நன்றாக மூடினான். பரதாகளுள சிறந்த அர்ஜுனலுல நாறுநாறாக விடப்பட்டவைகளும் பயங்கரமான வாயுள்ளவைகளும் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளும் யுகம்முடியுங் காலதில் (பிரகாசிக்கின்ற) ஸூர்யனுடைய கிரணங்கள்போலப் பிரகாசிக்கின்றவைகளுமான பாணங்கள் க்ஷணகதிறகுள் கர்ணனுடைய தேரினை நன்றாக மூடிவிட்டன அப்பொழுது, யுதமதியில காணலால வேகதுடன் ஆயிரமாயிரமாக விடப்பட்ட அந்தப் பாணக் கூட்டங்கள் குறைவறறவைகளாகப் பர்ஜன்யனுல விடப்பட்ட நீரதாரைகள்போலப் பாண்டவனை எதிரதவந்து தாக்கின பிறகு, நிகரிலலாத பிரபாவமுளளவனும் பயங்கரமான பலத்துடன்கூடிய வனுமான அநதககாணன, கிருஷ்ணனையும் கிரீடியையும் விருகோதரனையும் மும்மூன்றுபாணங்களால அடிதது உரததநாதததோடு கோரமாகச் சபதிததான். பிறகு, பாணங்களால அடிகபபட்ட குருதீ புதிரனை அநதங்கிரீடியானவன், பீமனையும் அவவாறே ஜனார்தனரையும பாதது, மறறபடியுமே பொறுதவனுக, ஒரேஸமயதில பதினெட்டுபாணங்களை விலலினின்று பொழிநதான் அநத அர்ஜுனன், கொடியை ஒருபாணதிலுலும் சலயனை நான்குபாணங்களாலும் காணனை மூன்றுபாணங்களாலும் அடிதது பிறகு நன்றாகவிடபபட்ட பததுபபாணங்களால பொறகவசததை அணிந்திருகிற *சேபதியையும் அடிதகான. அநதராஜகுமாரன், தலையை இழநதவனுகவும் கைகளை இழநதவனுகவும் குதிரைகள ஸாரதி வில கொடி இவைகளை இழநதவனுகவும் கோடாலிகளால வெட்டபபட்ட ஸாலவிருக்ஷம்போல நன்றாக அடிகபபடடித தேரிலிருநது கீழே விழுநதான். கிரீடி மறறபடியும் காணனை மூன்றுபாணங்களாலும் எட்டுபபாணங்களாலும் இரண்டுபாணங்களாலும் நான்குபாணங்களாலும் பததுபபாணங்களாலும் அடிகது நானூறு யானைகளை சசாயதது ரதிகாளையும் எட்டுரதங்களையும் ஆயிரகுதிரைகளையும் மறறபடியும் எண்ணூயிரம் குதிரைவீரகளையும்வீரகளானகாலாட்களையும் கொன்றான முகியாகளும் சூராகளுளசிறநதவாகளும் உததமமானபாணங்களால அதிகமாக அடிகபபடடுகின்றவாகளும் பகைவாகளாக கொல

* 'ஸேனபதி' எனபது மூலம், 'ஸபாபதி' எனபது வேறுபாடம்.

லுகின்றவாகளுமான காணனையும் பாரதனையும் கண்டு, சிறகுவாக
ளான எலலாவீரர்களும் குதிரைகளை இழுதது நிறுததிக்கொண்டி அங
கே நினறாகள பிறகு, காணன, பாணங்களால காண்டீவததிலுளள
நாண்கயிறறை ஒலியுண்டாகும்படி அறுகது ஆஜானனேநன்றுகழடி
னனை ஸரீபுகநதிரன் இநத க்ஷணகதில அவனை நாறுக்ஷுரதாக
களால நிரபபினன சடடையுரிதத பாம்புகளொபபானவைகளும் கூ
மையுள்ளவைகளும் எண்ணெயிட்டு நனகுதீட்டபபட்டவைகளும்
பக்ஷிகளினிறகுகளால வேகமுளளவைகளுமான அறுபது பாணங
களால வாஸுதேவரையும பிளநதான அசசமயதில, ஸோமகா
னும் விரைவுடன ஓடினாகள பிறகு, சுறுசுறுபபாக காயங்களைச
செயபவனும் பெரியவிலலியுடையவனுமான கிரீடி மிகவதிடமான
தும் தனகையினால இழுகபபடிவதைப பொறுகககூடியதும் புதிது
மான நாண்கயிறறைவிடதது ஒரு நிமிஷததிறகுளளாகக காண்டீவத
தில பூட்டினான ஸரீதபுதிரனை காணன யுதததில பகைவாகளைக
கொலலுகிறவனான அநதபபாரதனுடைய நாணகயிறு அறறதையும்
லாகவதில்லை வேறுநாண்கயிறு பூடினதையும் அறியவெயிலலை
அரசரே! அபபோது ஆசசாரியமாக இருநதது காணனுடைய பாணங்க
ளால காயபபடிததபபடட அங்கங்களையுடையவனும மிகவரோஷமுள
ளவனுமான பாரதனும அநதகாணகயிறறை விரைவாகபபூடடிக
காணனுடைய விலலிலிருகினற நாணகயிறறைஅறுதது யுதததில
உமமைசசோநத யுததவீராகளை எதிரததான பாரதனுடைய அலதி
ரததினால இருளஉண்டுபணணபபடடபொழுது, ஆகாயததில பக்ஷிக
ளுடைய கூடடமானது ஸஞசாரஞசெயயவேஇலலை பாரதன்
அடடஹாஸஞசெயதுகொணடி ஒருநிமிஷததிறகுள பததுபபாணங
களால சலயனைக கவசததில நனகுக அடிததான பிறகு, பாரத
னன, காணனைப பன்னிரண்டு பாணங்களால அடிதது மறுபடி
யும் ஏழுபாணங்களால அடிததான. பாரதனுடைய வில்லி
னின்று வேகதுடனை பிரயோகிகபபட்டவைகளும் உகரமான
வேகமுளளவைகளுமான பாணங்களால நிடமாக அடிகபபடடவ
னும விரஷ்மாகப பிளகபபடட சரீரதனையுடையவனும இரதத
திலை ஜனகபபடட அங்கங்களையுடையவனுமான அநதக காணன,
முடிவுகாலததில ருதராபோல விளஙகினான பிறகு, காணன்
மூனறு பாணங்களால நேவராஜாவகொபபான நனஞசயனைப பிளந
தான கொல வண்ணமுளளவனான காணன, அசசதாமீது
நெருபபுபபோன்றவைகளும் ஸாபபம்போன்றவைகளுமான ஐநது

அம்புகளோப பிரவேசிக்கச செயதான் அரசரே! நல்ல புங்கங்க ளுளளவைகளான அநதபபாணங்கள பொன்னால விசித்திரமாயிருக் கிற புருஷோத்தமரான ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய கவசத்தைபபிளந்து பிறகு கீழே விழுந்து லோகத்துடன பூமியில பிரவேசித்தன அவை கள ஸநாதனருசெயது காணனிடம வந்துசேநதன பிறகு, தனஞ சயன அநத ஐந்துபாணங்களையும நனறாக பிரயோகிக்கபபட் டபதுபபலலங்களால ஒவ்வொனறையும் மும்மூன்றாகத துண்டாக்கி னான. அவைகள கருடனுடைய மூக்கினால துண்டாக்கபபட்ட ஸாப பங்களபோலப பூமியிலவிழுந்தன பிறகு, ஆஜுனன, குரோததத்தினால உலாநத காட்டைவரிக்கிற அக்னிபோல மிக ஜ்வலித்தான அளவு படாத தையமுளள அநத ஆஜுனன காதுவரையில இழுத்து விடபபட்டவைகளும சரீரங்களுக்கு நாசத்தை உணடுபண்ணுகின்ற வைகளும் ஜ்வலிக்கினறவைகளுமான பாணங்களால காணனை மாம ஸ்தானங்களில அடித்தான அவன துக்கத்தினால நிலைதிரிந்தான; தையத்தினாலமாத்திரம நினறான பிறகு, மஹாதமாவான ஆஜு னன லெசித்புதத்திரனுடையதேகத்தைத்தேடுகிறவனபோல அமபுகளை வெளிபபடுத்தினான தங்கத்தினால விசித்திரமான கடகங்களுடன கூடியவைகளும பெரியவைகளுமான அவயவமபுகள நாலுபுறமும பூமியில விழுந்தன. அரசரே! பிறகு, தனஞ்சயன கோபித்துக கொள்ளவே, பாணஸமூகங்களால திக்கோணங்களும திக்குகளும் சூரியனுடைய ஒளிகளும காணனுடைய ரதமும குளிர்ந்தபனியினால மூடபபட்டமலைபோல பாகத்தைத்தானவாயின பாரத்தனுடைய கையினால நனறாகவிடபபட்ட பெரிய சுமபுகளால அடிக்கபபடுகின்ற சக்கரரக்ஷகாகளுடன்கூடின காணனுடைய பினபுறத்தைக்காக்கின்ற வாகளும முந்திச்செலலுகின்றவாகளும பயந்துஓடினார்கள. பிறகு, பரதாகளுளளசிறந்தவீரனும மஹாபாவனும்யுத்தத்தில(பகைவர்களோக) கொலலுகினறவனுமான ஆஜுனன, துர்யோதனனால தூண்டபபட் டவாகளும மிக்கபெருமைவாயந்தவாகளும ரதங்களையுடையவர் களும ஸாரமாயிருபபவாகளுமானவீரர்களை விசேஷித்து நாசஞ்செய தான. ராஜரே! காணடீவத்தை யிலலாதகொண்டவனும கௌரவர்க ளுள சிறந்தவனும் நிகரற்றவீரனுமான ஆஜுனன, இரண்டாயிரம் சிறந்த கௌரவவீரர்களை எலலோரையுமே ரதங்களோடும் ஸாரதி களோடும் க்ஷணத்திற்குள நாசத்தை அடையச்செயதான். பிறகு, உம் முடைய குமாரர்களும மிகுதியிருக்கின்ற கௌரவர்களும் காணனை விடுவிட்டு ஓடினார்கள இவர்களோச சித்தரிஓவியம்படிசெயது பாணங்

களால காயபபடுததபபட்டவாகளும் புலம்புகினீறவாகளுமான உமது புததிரர்களை நன்ருகதொறுகினனன் எலலாகளைரவர்களும் பார்தத னுடைய பாணஙகளால விசேஷிதது அடிகபபட்டும மிகக பரிதாப ததை அடைவிகபபட்டும் நாசமடைநதாகள. பிறகு, சிறநதவீராகள காணனுடைய ரததததை தொடாநதுசெலலும் விஷயததில துரி யோதனனால மறுபடியும் தூணடபபடடாகள. 'ஓ! க்ஷதத திரியர்களே! நீஙகளனைவரும் சூராகளுகுளசிறநதவாகள. க்ஷதத திரியதாமததில நிலைபெறறவாகள ஸமீபததிலிருகும காணனை விட்டுவிட்டு ஓடிவதெனபது உஙகளுகுத தகுநததனறு' எனறான். உம்முடையபுததிரனால அவவாறுசொலலபபடடும, பயதத்தினால நிறம் மாறியிருகினற அநதகளைரவவீராகள நிறகவேயிலலை பிறகு, எல லாரும திசைகளைசசூனயமாகபபாரதது தஙகளுகுளையும தஙகுகளையும்நோககி ஓடினாகள பாரதமே! பாரதத்தனுடைய பாணஙக ளால நனகு வாடடபபடடவனும பயதத்தினாலபிளககபபடடவனும் களைரவாகளால கைவிடபபட்டவனுமானகாணன அநதயுததததில மனவருததததை அடையவிலலை பகைவனான ஆஜாதனை எதிர தே சென்றான

தோணணூறறேழாவது அதயாயம.

(கர்ணன் நாகாஸ்த்ரம் எய்ததும், க்ருஷ்ணன் தேரைஅழுத்த நாகாஸ்த்ரம் அர்ஜுனன்கிரீடத்தைக் கவர்ந்ததும், தேருருளா பூமியில அழுந்தக் கர்ணன் ஒரு முகூர்த் தம் போரைநிறுத்த வேண்டினதும்)

நரோதிபரே! எயத அமபுகள விழுகுடிய தூரதிலகின்ற களைரவாகள அஞ்சிருநதும விலகிசசெனறாகள மினனலபோறபிர காசிபபதும் நனறுகவிருததியடைநததுமான தனஞசயனுடையஅஸ திரததை நானகுபககதிலும கண்டாகள பிறகு, மஹாயுததத திலை கோபங்கொண்ட பாரதத்தனுடைய வதததின்பொரு ட்டு விடபபடடதும் ஆகாயததை அடைநததும் அதிகோரமானது மான பாரதத்தனுடைய அநதபபாணததை ஸாத்யகுதிரன் பாணங களால விழுங்கினான. விருதியடைகின்றதும களைரவாகளைரிக் கினறதுமான அநதஅஸதரதததை தஙகளகடகளுளள பாணஙக ளால அடிததான காணனை, தடமான நாண்கயிறுடன்கூடினதும் பயனறறதாகாததுமான வில்லை நாஞ்ஞெலியிடும்படிசெயது பாண ஸமூகங்களைப பிரயோகிததான அவன பரசுராமரிடதிலின்று

அடையப்பட்டதும் மஹாமகிமைபொருந்தியதும் பகைவர்களை நாசஞ்செய்கின்றதுமான அதாவணவேதோகதமான அஸ்திரத்தினால் எரிகின்ற அந்த அர்ஜுனனுடைய அஸ்திரத்தை நாசஞ்செய்தான்; அர்ஜுனனையும் கூர்மையுள்ள பாணங்களால அடித்தான். அரசரே! பிறகு, அந்தஸமயத்தில் பரஸ்பரம் பாணங்களால அடிப்பவர்களான அர்ஜுனனுக்கும் கர்ணனுக்கும் யுத்தத்தில் தந்தங்களால ஒன்றோடொன்று முட்டுகின்ற இரண்டுயானைகளுக்கு நேர்வதுபோல மிகப்பெரிய தாஜசஞ்சனை நேர்ந்தது. மன்னரே! பிறகு, கர்ணனும் பார்த்தனும் சரமாரியினுடைய கூட்டங்களால ஆகாயத்தை இடைவெளி பார்தாகச்செய்தபொழுது, ரணரங்கமான து அஸ்திரங்களுடைய கூட்டத்தினால நன்றாகமூடப்பட்டதும் நெருங்கியதும் ஆயிற்று பிறகு, எல்லாதிசைகளிலும் ஸோமகர்களும் பாண்டவர்களான பெரியவில்லையுடையவர்கள். அவர்கள அப்பொழுது நெருங்கிய பாணந்தகாரத்தில் வேறு ஒருபிராணியையும் காணவில்லை. வேந்தரே! எப்பொழுதும் அம்புகளைத் தொடுக்கின்றவர்களும் அநேகபாணங்களை நன்றாகவிடுகின்றவர்களுமான அந்தவில்லாளிகள இருவரும் யுத்தத்தில் பற்பல திவ்யாஸ்திரங்களால விசித்திரமான வழிகளைக் காண்பித்தார்கள. யுத்தமத்தியில இவ்வாறு போர்புரிகின்றவர்களான அவ்விருவரும், ஸௌபத்ரனை ஒருஸமயத்தில (அர்ஜுனனிடம்) அதிகரித்தவனை, பருந்தாபுத்திரனை கிரீடி ஒருஸமயத்தில வீர்யத்தினாலும அஸ்திரங்களாலும் மாயாபலத்தினாலும் ஆண்மையினாலும் மேலாக இருந்தான யுத்தத்தில ஒருவருக்கொருவர் ஸமயத்தை எதிர்பார்க்கின்றவர்களான அவ்விருவருடைய கோரமானதும் பிறர்களால ஸஹிக்கமுடியாததுமான அந்தயுத்தத்தைக்கண்டு எல்லாயுத்தவீரர்களும் ஆச்சர்யத்தையடைந்தார்கள். அரசரே! பிறகு, ஆகாயத்திலுள்ள பிராணிகள அந்தக் காண்பையும் பார்த்தனையும் புகழ்ந்தார்கள். ஆகாயத்தில் எல்லாஇடத்திலும், 'ஓ! கர்ண! நல்லது, ஓ! அர்ஜுன! நல்லது' என்கிறவர்களுடைய கேட்கப்பட்டது அரசரே! அப்பொழுது அந்தயுத்தத்தில் ரதங்களும் குதிரைகளும யானைகளும் மிதித்ததால பூமியானது பிளக்கப்பட்டவே, அதிலிருந்து கண்டவனம கொளுத்தப்பட்டதுண்டதில விடுபட்டு அப்பொழுது கோபத்தினால பூமியில நுழைந்ததும் அர்ஜுனனால உண்டுபண்ணப்பட்ட வைரத்துடன்கூடியதாக பாதாளபரதேசத்தில படுத்திருந்ததுமான அந்த அஸுவஸேனனென்கிற நாகமானது கர்ணார்ஜுனர்களுடைய யுத

தத்தைக்கண்டு, பிறகு வேகததுடனும் மேல்நோக்கியகதியுடனும் மேலேவந்து, 'துராதமாவான இந்தப்பாதகனிடதில உண்டா யிருக்கின்ற வைரதத்தை தீர்தகுகொளவதறகு இஃகன்றே ஸமயம்' என்று நனருகளணணி அம்புவடிவமாகிக காணபபடைய தூணி யில நுழைநதது. பிறகு, யுகதகளமானது அபபொழுது அஸதிரங களுடைய கூடடங்களால நெருங்கியதும புலதினை கிரணஸமூகங களை பரவினதுமாயிறறு. அபபொழுது, அநதகாணன் பாதத்தன் இரு வரும் அமபுதத்திரளகளுடைய மழைகளால ஆகாயத்தை இடைவெளி யறறதாகச செயதாகள பெரிய பாணஸமூகமயமாயிருகின்றஅநத யுததத்தைகண்டு எலலாக்களவாகளும் ஸோமகாகளும் பயந தாகள நெருங்கின பாணுதகாரத்தில ஸஞசரிகின்ற வேறு ஒருவஸதுவையும காணவிலலை பிறகு, புருஷஸரேஷ்டாகளும் எலலா உலகங்களுளளும சிறநத வில்லாளிகளும் யுததத்தில உயிரைஇழகதத துணிநதவாகளுமான அநத வீராகள இருவரும் யுததம்செயது கௌபபுறறாகள இருவாகளும உயரகிளம்பிப பாக கின்றவாகளாகவும், சநதனஜலத்தினால னேகபபட்டவாகளாக வும், சாமரங்களுடன கூடியவைகளும தேவலோகத்திலிதோனறிய வைகளும் ஆகாயத்தில நிறகின்றவைகளுமான அபஸரஸ்களு டையகூடடங்களால (வீசபபடடவாகளாகவும), இநதிரன சூரியன் இவாகளுடைய தாமரைமலாபோனற இருகைகளாலும் துடைகபபட்ட முகங்களுளளவாகளாகவும்இருநதுகொணடு, போபுரிநதாக கள. பிறகு, பாததனால அமபுகளால அந்தகாகதபிகசசெயயப பட்டவனான காணன பாததன்மீ ருதபொழுது பாணங்களால வீசே ஷ்மாக காயபபடுதபபடட அங்கங்களையுடைய வீரனஅவன அநதப பாததனை ஒருகையுளளவனகசசெயவதில மனவுறுதி செயதுகொண்டான பிறகுகாணன சத்துருகளை நாசஞசெயகின்ற தும நனருகசசோதனைகபபடடதும ஸாபபமூகமபோனற மூக மூளளதும ஜ்வலிகின்றதும பயங்கரமாயிருபபதும நனருகபபடிந த கண்ணுகளுளளதும உகரமாயிருபபதும தீடடபபடடதும் பாத தனைகொலவதறகெனறே பலகாலாகபாபாறறபபடடதும் எப பொழுதும பூஜிகபபடடதும சநதனபபொடியில படிகலைகப படடுளளதும ஸவாணமயமான அம்புதூணியில படிதிருபபதும் மிக தேஜஸ்ளளதும் உரகிபானவேஷமூளளதும் ஐராவததனி வம்சததில தோனறியதும் நன்றுகஜ்வலிகின்றதுமான ஓ அமபை யுததத்தில ஸவயஸாகியுடையதலையை அபஹரிகக எண்ணங

கொண்டவனைக் காதிவரையில இழுத்தான் பிறகு, திக்குக்களும் ஆகாயமும் பிளவுபடுகின்றனவோ என்று நூறுகணக்காகக் கோரமான குரைக் கொள்ளிகளும் விழுகின்றன. அந்த நாகாஸ நிரமானது விலலிலபூட்டப் பட்டவுடனே, இந்திரனுடன்கூடின லோகபாலாகள் ஹாஹாகாரம் செய்தார்கள அந்தஸூரியபுத்திரன் அந்தநாகாஸ நிரத்தைக கோபத்தி னால * கடைக்கண்பக்கத்தை (கதுறிவைத்து) பூட்டினான். சிறந்த அந்தப்பாணமானது, யுத்தத்தில கடைக்கண்பக்கத்தில மிகநோக்க மூளளதாயிருந்தாலும காணன அறியவில்லை அந்தநாகம் யோகபலத தினால பாணத்தில பிரவேசிக்கதையும அறியவில்லை ஆயிரம்கண்களை யுடையவனான இந்திரன,பாணத்திலபிரவேசித்திருக்கிறஸாபத்தைக கண்டு, 'எனபிள்ளை மாண்டான' என்று எண்ணித்தளாசசியடைந்த அங்கங்களையுடையவனானை தாமரைமலரில தோன்றியவரும் சிறந்த மனோபாவத்துடனகூடியவரும மனத்தையடக்கியவருமான பரம்மதேவா தேவராஜனைப்பார்த்து,'நீ மனவருத்தமடையாதே.விஜய னுக்கே ஜயலக்ஷ்மி' எனறார பிறகு, மகாதமாவானசலயன், பாணத தைப பூட்டினவனும உக்கிரஸ்வரூபமூளளவனுமான அந்தக்கர்ண னைப்பார்த்து, 'காண! (ஆஜானுவையை)கழுத்தை லக்ஷியம்வைத்து உன்னால இந்தப்பாணம பூட்டப்பட்டவில்லை பகைவினைக்கொலலக கூடியபாணத்தை எனகு ப்ராத்துப பூட்டுவாயாக' எனறுகூறினான். பிறகு, மனவுறுதியுளள ஸூரியபுத்திரன, குரோதத்தினால கண்கள மிகசிவந்து, மஹேந்ராஜனைப்பார்த்து, 'சலய ! காணன இரண்டுதட வை பாணத்தைக குறிப்பார்த்துப்பூட்டவான. எனனைப்போனறவாகள கப்ட யுத்தம செய்யமாட்டார்கள' எனறான. பலவானனை காணன, இவ்விதமாக இந்தவார்த்தை கூசையசொலலிவிட்டு அனேகவாஷ்கால மாகப பூஜிக்கப்பட்ட அந்தப்பாணத்தைப்பிரயத்னத்துடன பிரயோ கித்தான. 'அடே ! பலஹீன ! நீ மாண்டாய' எனறு வைதுகொண்டு கடுமையான வசனத்தையும உரக்கச்சொன்னான காணனுடைய கையினால பிரயோகிக்கப்பட்டதும கெருப்புக்கும்ஸூரியனுக்கும் ஒப பான தும மிகக்கோரமான தும காணகயிற்றினின்றும் விடுபட்டதும் காணனுடையவிலலினின்றும விடுபட்டதுமான அந்தப்பாணமானது ஆகாயத்தை அடைந்து அந்தரிக்ஷத்தில ஜ்வலித்தது விருஷ்ணி குலத்தில சிறந்த வீரரான ஸ்ரீவாஸுதேவா (அவனாறு) வருகின்ற தும ஜ்வலிக்கின்றதும ஆகாயத்தை அடைந்திருக்கின்றதுமான அந்த தப்பாணத்தைக்கண்டு உடனே ரத்தத்தினுடையசாகரத்தை அழுத்தி

* 'அபாகதேசே' எனபதும, 'அயாகமுகம' எனபதுமபாடம

ஸூத்ரதாரர்களும் (பூர்வில்) அதைப்பரிசோதித்தார். பிறகு, மகு லரீதனைப்பூஜாபதார்த்தமாக அதரிஷ்டாதில் மிக்கபெரிதான சத் கம் உண்டாகிற்று மதுனரீதனருடை பரியதாதினதிலை அந்த ரகமானது அவ்வாறு பூர்வில அமிழ்தபட்டவுடனே, தேவவாக குக்களும் நிலபுஷ்பங்களும் ஸிம்மாசனங்களும் தோன்றின பிறகு, அழகிய மொட்டுகளுடனும் புஷ்பங்களுடனுமிருக்கூடிய மரங்கள அடாந்த மலைபின்சிகரததை உதமமான இந்திரனுடையவஜ்ராயுதம் அபஹரிபபதுபோல அந்தகாகாஸநிரமானது அனேகரதினங்களால சித்திரிகபபட்டகிரீடததை அர்ஜுனனுடையதலையினின்று பலாத காரமாக அபஹரிததது பிறகு, சிறந்தவேகமுள்ள அந்தகாகாஸநிர மானது பொன்னலசிதநிரவேலசெயயபபட்டுள்ள கிரீடததைப பாத்தனுடைய முடியினின்று அபஹரிததது. பொன்னலஇழைகபபட்ட அந்தககிரீடமானது நனருகஜவலிதமுகொண்டு பூமியில மிகவும் பயங்கரமாகவிழுந்தது. பிறகு, ஸுதபுதநிரனுகாணன், அர்ஜுனனுடைய தலைகு அலங்காரமாயிருந்ததும், ஸவாணதநிலவும் முதுக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் சிதநிரவேலிசெய யபபட்டதும், பூமியிலும்ஆகாயதநிலும் ஸவாகதநிலும் ஜலதநிலும் பிரஸிதநிபெறறதும், சூரியன் சந்திரன அக்னி ஜ்யோதிமண்டலங்கள் இவைகளுடைய காந்தியோன்றகாந்தியையுடையதுமான கிரீடதகை எபபொழுதும் இயறகையான சிறந்தகோபதோடுகூடிய பாணதநிலை அர்ஜுனனுடையதலையினின்று கவர்ந்தான். பொன்னலும் முதுக்களாலும் மணிகளாலும் வஜ்ரங்களாலும் அலங்கரிகபபட்ட அந்தககிரீடமானது, தவதநிலை (பிரஸனனரான) ஸவயம்புவான பரம்மதேவரால இந்திரனுகாகப பிரயதநினதநிலை தம்மாலேயே செயயபபட்டதோ, மிகவலிமைதிகததக சூபதுடன்கூடியதும் பகைவர்களுகுப பயந்தையுண்டுபண்ணுகிறதுமான அந்தககிரீடத தைத தேவராஜன் தேவசத்துருக்களான அஸுரர்களோடசெயத அர்ஜுனனுகு ஸந்தோஷதோடு தானே கொடுத்தானே, தேவதை களுளசிறந்தவர்களும் பிரகாம, பாசம், அசனி, தண்டம் இவைகளை முறையே தரித்தவர்களுமான குதநிரர்களும் வருணனும் இந்திர னும் நிதிகளைரக்ஷிகிற குபேரனும் அந்தககிரீடமானது பீடிபப தறகும் ஸாதரியமாகாததோ அந்தககிரீடதைக காணன காகாஸநிர தினால பலாதகாரமாக அபஹரிததான உதமமமானஅம்பினால அதிகமாகஅடிகபபட்டதும் விஷமூளளாகாதநினால நனருகஜவலிக கினறதும் மிகஜவாலையுடன்கூடியதும் அழகியதுமான பாணதனு

டைய உத்தமமானநிரீடமானது ஜவலிகின்றஸூர்யன் அஸ்தகிரியி னின்றும்விழுவதுபோல விழுந்தது உலகங்களில அந்தச்சபதத்தைக் கேட்ட ஜனங்கள, 'காற்றினால பூமி, ஆகாயம், ஸ்வர்கலோகம், ஜலம்இவை களபலாதகாரமாகப்புரட்டப்பட்டன, அலலது, சுழலும்படிசெயயப பட்டன' என்றுநிசயித்தாகள திசைகளும் கலங்கின கரியகிறமுள் ளவனும் யௌவனமுளளவனுமான அந்தப்பாதத்தன் கிரீடமிலலா மல மூன்றுநிரங்களுடன் மலைபோளநிறுவ துபோல விளங்கினன். * பிறகு, அர்ஜுனன் மனவருந்தமடையாதவனாக அபபொழுது வெளளை வஸ்திரத்தினால தனதலேமபிரகாஸ நன்றாகத்தாகக்கட் டிக்கொண்டு, ஸமபூரணமானகலைகளுடனகூடச சுகரதத்தைஅடைந் திருக்கிறசந்திரனை உதயபாவதம்'பரகாசிபபதுபோலபிரகாசித்தான் ராதேயனுடைய கையினாலபிரயோகிகபபட்டதும் நெருபபுக்கும் சூரியனுக்குமொபபானகாந்தியுளளதும் மகிமைபொருந்தியதும் அர் ஜுனனால உண்டுபண்ணபபட்ட வைரத்துடன்கூடியதுமான அந்த மஹாஸாபபமானது, அர்ஜுனனுடையகிரீடத்தை அபஹரித்துக் கொண்டு மேலே கிளம்பியது ஆகாயத்தில கிளம்புகின்ற அந்த ஸர்ப்பத்தைஉகண்டு, புருஷஸ்ரேஷ்டரான ஸ்ரீவாஸுதேவா பார்த்

* இந்த கலவது அதயாயத்தில சுமாவது ஸ்லோகம் தொடங்கி சொ வது ஸ்லோகம் வரையிலு ள்ள ஸ்லோகங்களின் ஸ்தானத்தில, சிலபுஸ்த கத்தில வேறு கக-ஸ்லோகங்களிருக்கின்றன அவற்றினபொருள —

கறுத்த நிற முளளவனும் யௌவனமுளளவனும் உயாந்த சுகரத்துடன கூடினநீலபாவதமபோனறவ னுமான அந்தபபாதத்தன, கிரீடமின்றிவிளங்கினன். பிறகு, அவன அபபொழுது மனவருந்தமடையாதவனாக வெளளைவஸ்திரத்தி னால தனதலேபமாகன நன்றாகத் தாகிகடிக்கொண்டு சுகரத்தை அடைந் திருக்கிறசூரிய மண்டலத்தினால உதயபாவதம்போல நன்றாக விளங்கி னன (வாயிலால அர்ஜுனனால ஏவபபெற்றபுத்திரனிடத்தில்கொளளிக்கொண்டு, துள ளிக்குதித்துக் காண்டவவனத்தைவிட்டெழுந்தது அதை ரகிஷித்தத்தினால) மங்கள கரமான முகத்துடன்கூடியதும் (தனனால) உண்டுபண்ணபபட்டதுமான பாண ரூபத்தையடைந்திருபபதுமான புத்திரவடிவமாயிருபபதும் ஸர்பாயபுதரனால பிரயோகிகபபட்டதுமான பெண்ணுருவமானது, நன்றாகவெளிபபட்டிருகின்ற தேஜஸினாலும பலத்தினாலும மிகபபிரகாசிபபவனும*குதிரைகளின கடிவாளத் துக்கு சேரான இடத்தை அடைந்திருகின்ற தீபியுடனகூடினவனுமான அர்ஜுன னைக கண்டு அதிகியினபுத்திரனான இந்திரனுக்குப பூஷணமாக இருந்ததும் நன்றாக ஏறபடுத்தபபட்டதும் சூரியகிரணங்களபோனறதிரணங்களால உலகத் தை நிரபபும்சனமையுளளதுமான அர்ஜுனனுடையமகுடத்தைக கவர்ந்தது

* கழுத்திருந்தகுயரத்தில தலேவரைத்தென்பது.

தனை நோக்கி, 'பாண்டு நந்தன! உன்னைக் கொல்வதற்காகப் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் உக்கிரமாயிருக்கின்றதுமான மஹாஸர்ப்பத்தைப்பார், பார்' என்று சொன்னார் மதுஸூதனரால் இவ்வண்ணம் உரைக்கப்பட்ட அர்ஜுனன், அவரைப்பார்த்து, 'கருடனுடைய வாயில் விழாமல் என்னை நாசம் செய்வதின்பொருட்டு இப்பொழுது வருகின்ற இந்த ஸர்ப்பமானது யாது?' என்று உக்கிரமான வாக்கினால் வினவினன் வாஸுதேவர், 'விறப்பிடித்துக் காண்டவவனத்தில் அக்னியைத் திருப்தியடையும்படிசெய்த உன்னால் (கொல்லாமல் விடப்பட்டு) ஆகாயத்தை அடைந்திருந்ததும் தாயினால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட தேகத்துடன்கூடியதும் ஒரே உருவம் என்றெண்ணித் தன்னுடைய தாயானது கொல்லப்பட்டதுமான அந்த நாகமானது, அந்தவைரத்தை நினைந்துகொண்டு தனவிநாசத்தின்பொருட்டு நிச்சயமாக உன்னை வேண்டுகிறது பகைவர்களைப் பொறுக்கிறவனே! ஆகாயத்தினின்று நழுவிவிழுகின்றதும் மிக ஜ்வலிக்கின்றதுமான எரிநக்ஷத்திரம்போல் எதிரில் வருகின்ற இந்த ஸர்ப்பத்தைப் பார்' என்று சொன்னார் பிறகு, அந்த ஜிஷ்ணுவானவன், ரோஷத்தினால் திரும்பிக் குறுக்காக மேல்மேல் கிளம்பி வருகின்ற நாகத்தைக் கூருள்ளவையும் நல்ல முனையுள்ளவையுமான ஆறு

அந்தஸர்ப்பத்தை [illegible] பிரயோகத்தினால் அந்தத்தலைவன் அர்ஜுனன் அதனை அடையாமையால் [illegible] [illegible]யுடைய வக்ஷஸ்தலத்தையடையவில்லை பிறகு, கர்ணனுடையகையினின்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ம் [illegible] [illegible]ம் ஒப்பானதும [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பெருமையுமுமான அந்த[illegible]மானது, [illegible] [illegible] (அர்ஜுனனைத்) தாண்டிச்சென்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அர்ஜுனனுடைய அந்தக்கிரீடத்தை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] மறுபடியும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அதனைக் கர்ணன் பார்த்தார் அந்த[illegible] [illegible] [illegible] 'கர்ண! என்னால் அர்ஜுன[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நா உன்னால் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]பபாரது, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அர்ஜுனனைக் கொல்[illegible] [illegible] யுத்தத்தில் இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட அந்த [illegible] [illegible] [illegible], அந்தஸர்ப்பத்தைப் பார்த்து, '[illegible] [illegible] [illegible]' [illegible] [illegible] நாகமானது, 'கர்ண! பார்த்தனால் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அறிவாயாக [illegible]த்தைத் [illegible] இந்திரனே நேரில் இவ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இவன் யம

பாணங்களால அறுத்தான அந்த நாகமானது உடலறுக்கப்பட்ட தாகப் பூமியில விழுந்தது அரசரே! பிறகு, அந்த ஸாபமானது கிரீடியிலை நாசஞ்செயப்பட்டவுடனை, ஸாவவியாபியும் புருஷோத்த தமருமான ஸ்ரீவாஸுதேவா, அமிழுந்த ரதத்தை அந்தப பூதலத்தி னினறு தாமே இருகைகளாலும் மீண்டிம விரைவாக மேலே தூக கினார் அந்த முகூர்த்தத்தில், புருஷோத்தமருளசிறந்த வீரனான காணன, குறுக்காகப்பாரத்து கொண்டு சாணைக்கல்லில தீட்டப்பட்டவை களும் மயிலிறகுகளை இறகுகளாகவுடையவைகளுமான பத்துப் பாணங்களால தன்னுடயதான அடித்தான பிறகு, ஆஜானன, (கா ணனைமீது) கனமுள்ள இழுத்துவிடப்பட்டவைகளும் கூர்மையான வைகளு மான பனனிரண்டு வராஹகாணங்களைப பிரயோகித்து ஸாபபத்துக்கு ஸமமான லோகமுளள நாசத்தைக காதுவரையில இழுத்துப் பிர யோகித்தான கனமுள்ள பிரயோகிக்கப்பட்ட அந்த உத்தமமான பாணமானது காணனுடைய விசித்திரமான கவசத்தைப பிளந்து பாரனவாயுக்களை ஒடுங்கினாற்போல் ரத்தத்தைக்குடித்து ரக்தத் திலை பூசப்பட்ட இறகுகளுடனகூடியதாகப பூமியில பிரவேசித் தது பிறகு, சுறுசுறுப்பாகக் காரியங்களைச செயல்வனை காணன,

---

முடைய உடற் செல்வான்' என்று கூறியதை காணன், 'ஓ! மாதவனே! காலம இப்பொழுது [illegible] யாலத்தை ஆசாரமாகக்கொண்டு [illegible] மாக்கமே! [illegible] கொலவதாயிருந்தாலும் இவனிடத்தில [illegible] செயய மா டே ' என்று , உத்தமமான குரியபுத்திரனான காணன, அப்பொழுது யுத்தமத்தியில மறுபடியும் அந்தமாகத்தைப்பார்த்து, 'நான வேலுகொடிய அலை திரப்பிரயோகத் [illegible] உடனடியாக [illegible] சயிலும் கோபத்தினாலும் பாரத தனாக கொல்லை [illegible] யலை 'ஸ்வாசச செல்லாமல்' என்பவனை [illegible] பத்தத் தலை [illegible] நாகரா [illegible] ராவர் [illegible] ரோனத்திலை அந்தக சாலை [illegible] கியதனைப் [illegible] மாரே! அந்தக் கொடியதாக மாலை (பாரதனை) கொலைக்குறித்த [illegible] சொந்தவுருவத்தை [illegible] தக கொண்டு தானே பாரதனை கொலைபண்ணினாற்போல் [illegible] வாஸுதேவா, பாரதனை [illegible] பாரதனை, 'அர்ஜுனரே! [illegible] இந்தமயூராஸாபதனைத் [illegible] மனுஷ்யனால் மத்யமனாக இவ்வாறு சொல்லப்பட்டவுடனும் பகைவர்களுடையவீரியத [illegible] தை [illegible] தனை [illegible] தை [illegible] பகைவனை [illegible] அர்ஜுனன், 'இப்பொழுது என பகைவனை [illegible] ஸந்தர்ப்பமில்லை யாதலால் இந்த கடுமையான வாயைத் தானுகவே அடையட்டும்' என்று

தடியினலடிக்கப்பட்ட பெரிய ஸர்பம்போல அம்பு வீழ்ந்ததினால கோபம் மூட்டப்பட்டவனாக அப்பொழுது அதிக விஷமுள்ள ஸர்பமானது கொடிய விஷத்தைக் ககுவதுபோலக கொடிய பாணங்களைப பிரயோகித்தான. அவன், ஜனார்த்தனரைப பனிரண்டு பாணங்களாலும அவரதேர ஆஜனனைப புதிய தொண்ணூறு பாணங்களாலும பிளந்து மறுபடியும கோரமான பாணத்தினால பாண்டவனைப பிளந்து லீலமாகத்தமசெய்து உரக்கசிரித்தான இந்திரனுக்கு ஸமமான வ்ரகிரமமுள்ள ஆஜனன், இந்தக காணனுடைய அந்த ஸந்தோஷத்தைப பொறுக்கவில்லை மாமஸதானங்களைப பிளக்கிறவனான ஆஜனன, பிறகு, இந்தக காணனுடைய மாமங்களை, இந்திரன யுத்தத்தில பராக்கிரமத்தினால பலனை அடித்ததுபோல நூறுமுக்குமேறப்பட்ட அம்புக்களால அடித்தான பிறகு, ஆஜனன, யமனுடைய தண்டத்துக்குஸ்ப்பான தொண்ணூறு பாணங்களை அம்பொழுது காணனமீது பிரயோகித்தான் அந்தப பாணங்களால அடிக்கப்பட்ட சரீரத்துடனகூடின அந்தகாணன், வஜ்ரத்தினால பிளக்கப்பட்ட மலைபோலத் துனபமடைந்தான உத்தமமான மணிகளாலும உத்தமமான வஜ்ரங்களாலும் பொனனாலும அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்தகாணனுடைய சிரோபூஷணமான கிரீடமானது, தனஞ்சயனால பிரயோகிக்கப்பட்ட பாணங்களாலடிக்கப்பட்டுப பூமியில விழுந்தது உத்தமமானகுண்டலங்களும் விழுந்தன அங்கவிலையுளளதும சிறந்தசிலபிகளால பிரயத்தினத்தினால செயயப்பட்டதும் காந்தியுளளதும நெடியகாலமாக இருக்கின்றதுமான காணனுடைய கவசத்தைப பாணடவன நான்குக்குள பாணங்களால பலவாறாக உடைத்தான அந்தஆஜனனுடையபாணங்களால குண்டலங்கள அறுக்கப்பட்டவனும தேகத்தில அதிகமாகக் காயப்படுத்தப்பட்டவனுமான அந்தகாணன, அப்பொழுது இரத்தத்தினால சிவந்த அங்கங்களையும காதுகளையுமுடையவனாக ஆகாயத்தில அங்காரகனுடன கூடின திருவோணம்போல பிரகாசித்தான பிறகு, அந்தஆஜனனை கோபங்கொண்டு, உபசத்தைத்தழுவின அந்தகாணனைக கூர்மையுளள நானூறுசிறகுபாணங்களால பிளந்தான பகைவனால மிகஅடிக்கப்பட்ட அந்தகாணன, ரோகியானவன பித்தத்தினாலும கபத்தினாலும வாதத்தினாலும ஜுரத்தினாலும எவ்வாறு துனபமடைவானோ அவ்வாறு துனபமடைந்தான ஆஜனன, பொறுமையுடன பொர்தான தனுர்மண்டலத்தினின்று வெளிப்பட்டவைகளும கூர்மையுளளவைகளும சிறந்தபயிற்சியினாலும பிரயத்தினத்தினாலும பலத்தினாலும

பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளுமான அனேகம் சிறந்தபாணங்களால கா
ணனை அடித்து மாமஸதானங்களையும் பிளந்தான். பாரதனை கடிய
வேகமுள்ளவையும் கூரியதுண்டியுள்ளவையும் பறபலவிதமாயிருப்ப
வையுமான பாணங்களால திடமாக அடிக்கப்பட்டகாணன, கைரிகதா
துக்களால சிவந்த கும தாழவைகளில சிவந்தஜலதனைப்பெருக்கு
கின்றதுமான மலைபோல விளங்கினான. பிறகு, ஆஜானன நேராக
போகின்றவைகளும புதியவைகளும பொறுப்புகமுள்ளவைகளும்
மிக திடமானவைகளும உருக்குமயமானவைகளும யமனுடைய
அகண்டிமயமான தண்டம போன்றவைகளுமான பாணங்களால
அகனியினை யருமாரான ஸுப்ரமண்யா கிரௌஞ்சபாவத்த
தைப பிளந்ததுபோல்க காணனை நடுமாபில பிளந்தான பிரபுவே!
பிறகு, நனருக அடிக்கப்பட ஸுந்தபுகதிரன, அமபுத தூணியை
யும் இந்திரலிலுகுக் ஒபான அந்தவிலிலையும எறிந்துவிட்டுப பிறகு
தடுமாறமுறறவனுக்க கையபிடித்தளாந்து ரதத்திலிருந்தபடியே
மூசசையடைந்தான உத்தமனும ஆணமைவிரதத்தில நிலைபெறற
வனுமான ஆஜானன, வியஸனத்தில (அகப்பட்டிருக்கிற) அந்தக்கா
ணனை அபபொழுது கொலவதறகு விரும்பவிலலை. பிறகு, உபேந
திரரான ஸ்ரீவாஸுதேவர ஆஜானுவைப்பாரத்து, 'பாண்டவ! என
அஜாக்ரதையுடன் இருக்கிறாய?' எனறு மிக்கபரபரப்புடன் (பின்
வருமாறு) கூறலானார 'அபபொழுதுமே கறறறிந்தவாகள பலஹீனா
களாயிருந்தாலும பகைவாக்களுடைய (ஸமயத்தை) க்ஷணமேநரங
கூட வீணாபோகமாட்டாாகள விசேஷித்துப பண்டிதன வயஸன
காலங்களில பகைவாகளைக்கொனறு தாமதனையும கீரத்தியையும
அடைகிறான ஆதலால, இக்ரறறவீரனும அபபொழுதும உனக்கு
ஸ்ரோத்ருயுமான காணனைச சீக்கிரமாக நாசஞ்செய்வதறகு விரைவு
படுவாயாக ஸமாததனன ஸ்திதபுதபுரன உனனை எதிர்த்துவரு
வான இந்திரன் தமுசியைக்கொனறதுப்போல இவனைப்பிளந்துவிடு'
எனறார பிறகு, மஹாரதிகளாவாகளுளளும உத்தமனன ஆ
ஜானன, 'அது அவ்விதமே' எனறு ஜனாதனனரை விரைவாகப
பூஜித்து, முறறகாலத்தில சமபரனைக்கொனறவனன இந்திரன
பலியைஅடித்ததுபோல உத்தமமான பாணங்களால காணனை அடித
தான பாரதரே! கிரீடியானவன குதிரைகளோடும் ரதத்தோடும்
கூடிய காணனை வதஸதானங்களால நனருக நிரப்பினான.பொறகட்டுக
களுளள பாணங்களால முழுமுயறசியினாலும திசைகளையும மூடினான.
வதஸ்தானங்களால நனருகறைக்கப்பட்டவனும அகனறு பருத்த

மாலையுடையவனுமான அருகுகாணன், கூனமுகப பூதநிருகதி அசோகுடனும பலாசுடனும முளளிலவுடனுகூடியதும் சாதனக காட்டுடன சோகுதுமான மலிபோல விளங்குனன் அரசரே! காணன், யுதத்தில சரீரத்திலபோடபபட்ட அனேக பாணங களால, மரங்களால நாறபகத்திலும் நிரைகபடபட்ட தாழவரை களுடனும குகைகளுடனுகூடியதும பிரகாசமான காணிகார மரங்களுடன்கூடியதுமான சிறுத மலபோல விளங்குனன் அமபுகக்கூடடங்களாலபல வாது பிரயோகிகபபடறவனும அம்புக கூடடங்களாகிற நிரைகளுடன கூடியவனுமான அருக காணன, சிவுதநிறமுளளவனும சிவுதநிறமண்மண்டலத்துடன்கூடியவனும் அஸ்தமிக்கபோகிறவனுமான சூரியனபோல விளங்குனன். காண னுடைய கைகளினிடையினின்னும விடபபடடவைகளும மஹாஸாப பங்களபோலப பிரகாசிபபவைகளுமான பாணங்களால, அர்ஜுனனு டைய கைகளினினறுவிடபபடடவைகளும மூனகூரியவைகளுமான பாணங்கள திசைகளை அடைந்து நாசஞ்செயதன பிறகு, அருதக்கா ணன, தொயதனை அடைந்து, கோபங்கொண்ட ஸாபபங்களுக்கு ஒப பான பாணங்களை பிரயோகிகினறவனுகப பத்துபாணங்களால அர்ஜுனனையும,கோபித்துகொண்ட ஸாபபங்களுக்கொபபான ஆறு பாணங்களால கிருஷ்ணனையும அடித்தான். பிறகு, மிகபுதநிசாலி யான கீர்தியானவன, 'சுகிபமான மிரொலியுள்ளதும் ஸாபபத்தி னுடைய விஷாகளிக்கு ஒபபானதுய உருகுமயமானதும் பயங் கரமான மஹாஸதிரங்களால சூழபபட்டதுமான மகிமைபொருந்திய பாணத்தை மஹாயுத்தத்தில பிரயோகிபபதறகு எண்ணங்கொண்ட வனுனன அரசரே! காணனுக்கு அந்தவுதகாலமானது நெருங்கி வரவே, காலமானது கணனுக்குப புலபபடாத ரூபத்துடனகூடிய தாகப பிராமமண்ணசாபத்தினால (ஸமபவிக்கக்கூடிய) அனாத்தத்தை எடுத்துக காடடிக்கொண்டும காணனுடையவத்தத்தை சொல லிக்கொண்டும, 'பூமியானது சக்கரத்தை உடகொளளுகிறது' எனறு சொலலினறு கவீரரே! அந்தவுதகாலம வந்தவுடனே, மஹாத மாவான பரசுராமா இவனுக்கு எந்தஅஸ்திரத்தைக கொடுத்திருந் தாரோ அந்தக்கோரமான அஸ்திரமும் தானவிலலை பூமியும் இவனுடைய இடபபக்கத்தில சக்கரத்தை உடகொண்டது கோர திரரே! பிறகு, பிராமமணஸ்ரேஷ்டருடைய சாபத்தினால அப பொழுது ரதமானது சுழனறது பிராமமணோத்தமருடைய சாபுதத்தி னால முழுதும நசிகினற அஸ்திரமும கோரதிருக்கினற வத்தத்தைக

கூறியது. பிறகு, அவனுடைய சக்கரமானது பூமியில அமிழ்ந்துவிட்டது யுத்தத்தில அர்ஜுனதபுத்திரன் அதிகவளாச்சியுள்ளதும் மேடையுள்ளதும் நன்முகப பூதத்திருகின்றதுமான தெருவிலிருகிற பெருமரமானது பூமியில அமிழ்ததாறபோல மனகலகமடைந்தான். ரதமானது அமிழவே, பிராம்மணசாபத்தினுல மயங்கின காணன், அந்த நாகாஸ்த்ரம்வீணனைதையும் அந்த வயஸனங்களையும் பொருமல இருகைகளையும் தறிகொண்டு தாமதத்தை நிந்தித்தான். 'தாமதத்தப பிரதானமாகக்கொண்டவனைக தாமம் எபபொழுதுமே காகிறதென்றனரே தாமதத்தை அறிந்தவாகள சொலலுகிறாகள்? நாம் தாமதத்தில நிதநியம் பிரயத்தினமுளளவாகளாகவே இருகிறோம் சகதிகுத்தகபடியும் சாஸ்த்ரத்துகுத்தகபடியும தாமதத்தை அனுஷ்டிபபதறகும் முயலகிறோம். அந்தத்தாமமும பகதாகளை ஹிம்ஸிகினறது; காபபாறறுகிறதிலலை தாமம் எபபொழுதும் பாதுகாகிறதிலலையென்று எண்ணுகிறேன்' எனறு நிந்தித்தான். இவவண்ணம் கூறுகின்றவனும மிகுதமோறறமுறற குதிரைகளுடனும் ஸாரதியுடனுமகூடியவனும அர்ஜுனனுடைய பாணங்கள விழுவதினால நிலைதவறும்படி செயயபபடடவனும மாமஸதானங்களில அடிபடடித தளாசகியுறற வனுமான அந்தகாணன அடிகடி தாமதத்தை நிந்தித்தான பிறகு, யுத்தத்தில அவன் மிகுபயங்கரமான மூனறுபாணங்களால கிருஷ்ணனை கையில அடித்தான், அவவாறே, பாரத்தனை ஏழுபாணங்களால அடிதகான பிறகு, அர்ஜுனன் தீவரவேகமுளளவைகளும் நேராகச செலலுகினறவைகளும் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுத்தத்துகு ஒப பானவைகளும கோரமானவைகளும அக்னிபோன்றவைகளுமான பதினேழு பாணங்களைப பிரயோகித்தான பயங்கரமான வேகமுளள அந்தகபபாணங்கள (அவனை) பிளந்து பூமியில விழுந்தன. பிறகு, மனங்குழறறுகாணன வலலமையினால (அஸ்த்ரவிஷயமான) செயகையை வெளியில காடடினானை பிறகு, அந்தகாணன பலத்தினால பருமல ஸாவதானத்துடனை பரமமாஸ்த்ரத்தைப பிரயோகித்தான். பிறகு, அர்ஜுனனும அந்த பரமமாஸ்த்ரத்தைக்கண்டு ஐந்த்ராஸ்த்ரத்தை அபிமந்த்ரணம செய்தான பங்குவாளைத்துண்டிதசசெயபவனை அந்த அர்ஜுனன், காண்டீவத்தையும் நாணையிறையும் பாணங்களையும அபிமந்த்ரணமசெய்து, இந்திரன மழையைபபொழிவதுபோலச சரமாரிகளைப்பொழிந்தான பிறகு, தேஜோமயமாகவும மிகுகவீரியமுளளவைகளாகவுமிருகின்ற பாணங்கள பாரத்தனுடைய ரதத்தினினறு வெளிபபடடுக காணனுடைய ரதத்துகுஸமீபத்தில தோன

தின. மஹாரதனை அதகாணன் (எதிர்ஆஸதிரததை) பரயோகிதது அவனுடைய அஸதிரததைக கவாதான். பிறகு, வருஷணி வீரரான ஸ்ரீவாஸுதேவா, அநத அஸதிரமானது நாசஞசெயயபடவே, (அர்ஜுனனபபாதது) 'பாரத! வேறு அஸதிரததைப பிரயோகம்பண்ணு ராதேயன் பாணஙகளை விழுஙகுகிறான்' எனறு மொழிநதா பிறகு, அர்ஜுனன் காணனைப பாணஙகளாலமூடி. மிகக கடினமையான பரம்மாஸதிரததை மநதிரிதது (விலலில) பூட்டிப பிரயோகிகலானான் பிறகு,காணன் நன்றாகதீடடபபடடகூமையுளள பாணஙகளால (பாரதகனுடைய)நாண்கயிறதை அறுததான. காணன், (அர்ஜுனனபூட்டிய) இரண்டாவதுநாண்கயிறதையும் மூன்றாவதையும் நானகாவதையும அவவாறே ஐநதாவதையும ஆறாவதையும் ஏழாவதையும் எட்டாவதையும் ஒனபதாவதையும் பததாவதையும் அவவாறே பதினொராவதையும் அறுததான நூறுதடவை அம்பு தொடுதது அர்ஜுனனுடைய நாண்கயிறதை அறுதத அநதக காணன, அர்ஜுனன நூறு நாண்கயிறுகளைபபூட்டியதையும் அறியவிலலை. பிறகு, பாண்டுநநதனன் வேறு ஒருநாண்கயிறதை விலலில பூட்டி அபிமநதிரணம்செயது ஜவலிகின்ற ஸாபபஙகளபோனற பாணஙகளைக காணனமீது இறைததான். காணன, அநத அர்ஜுனனுடைய நாண்கயிறு அறுநததையும் அவனகவனததுடன வேறுநாண்கயிறதைபபூட்டியதையும்அவனுடையசுறுசுறுபபிலை அறியவிலலை. அது ஆசசாயமாயிருநதது காணன் தன வீரியததை அதிகமாகக சாண்பிததுககொணடு ஸவயஸாகியிலுடைய அஸதிரஙகளை அஸதிரஙகளாலதடிதது நாசஞசெயதுகொணடு அவனைவிட அதிகமானகாரியததைச செயதான பிறகு, காணன தன்னுடைய அஸதிரஙகளால அர்ஜுனன பிடிகபபடடதைக்கணடு அவனபபாதது, 'அபயாஸமசெய, அஸதிரததை நன்றாகதறறிகதுகொள, போ', எனறு மொழிநதான பிறகு, பகைவரைவாடடுபவனை காணன, நெருபபுகொபபானதும கோரமாயிருபபதும ஸாபபஙகளுடைய விஷததுசகுபபானதும உருத்துமயமானதும தேவஸமபநதமுளளதுமான ஒருபாணதநில ரௌதராஸதிரததை அபிமநதிரணம் பண்ணி தனுரஸ ஸதானம்செயது கிரீடியின்மீது பிரயோகிகக எண்ணங்கொணடவனனை அரசரே! பிறகு, பூமியானது ராதேயனுடைய தேருருளையை அபபொழுது கவாகதுகொண்டது. பிறகு, அதராதேயன, தேரினினறு விரைவாகக கீழஇறஙகி கலலமுயறசியுடன சகரததை இருகைகளாலும் பிடிதது நன்றாக மேலே

தாகசுவதறகு விருபபங்கொண்டான். சக்கரததை விழுங்கின பூமி யானது, ஏழுதீவுகளுடனும் பாவதங்களுடனும் காடுகளுடனுங கூடக காணஞல நான்குஅங்குலம் உயரததூக்கபபட்டது. (பூமியி ஞல) சக்கரம்விழுங்கபபட்ட ராதேயனே குரோதததிஞல கண்ணீ ரைச சொரிநதான். அாஜுனனபபாததுப பரபரபபுடன் இந்தவச னததை உரைகலானை.

'ஓ! ஓ! பார்தத! பெரியவில்லியுடையவனே! ஒரு முகூர்தத காலம் பொறுதிரு அமிழுதுபோயிருகிற இரதச்சகரததைப பூமியிலிருநது உயரததூக்குகிறேன். பாதத! தெயவவசததிஞல் என்னுடைய இரத ரததினது இடசசகரம் பூமியில புதைநதிருப பதைகண்டு அறபமனிதன் கொளஞகிற எண்ணததை விடுவிடு. அறபமனிதர்களால செலலபபட்ட வழியை அடைவதறகு நீ தகு தியுளளவனலலை. குருதீபுதிர! நீ பிரவிதிபெறறவன். யுதத காயங்களில (எலலாவீராகளையுங்காடடிலும்) சிறநதவன். பாண்டவ! (எவவிதததிஞலும்) மிகசிறபபுறறகாயததையே நீ செயவதறகுத தகுதியுள்ளவன் அாஜுன! கலை விரததில நிலைபெறறவாகளான சூராகள், தலைமயிரவிழுநதிருகிறவன்மீதும் புறங்காடடிஓடினவன் மீதும் பிராம்மணன்மீதும்கைகளைகருவிததவனமீதும்சரணமடைந தவன்மீதும் ஆயுததைதகீழேவைததவன்மீதும் யாசிபபவன்மீதும் பாணங்களை இழுதிருபபவன்மீதும் கவசம் கழுவினவன்மீதும் கழுவியும் ஓடிநதுமிருகிற ஆயுதங்களையுடையவனமீதும் சஸதி ரங்களைப் பிரயோகிக்கமாடடாகள பாண்டவ! நீயோ உலகததில சிறந்த சூரன், நன்னடையுளளவன்; யுததநாமங்களை அறிநதவன்; ஆதலால, ஒரு முகூரதகாலம் பொறுததுகொள நீ திவயாஸதிரங் களை அறிநதவன், அளவிடமுடியாத பலமுடையவன்; யுததததில கார்ததவீர்யாஜுனனுக்கு ஒபபானவன் நீண்டகைகளுள்ளவனே! அமிழுந்திருகினற இந்தச் சகரததை உயரததூக்குகிறவரையில பொறுத்துகொள. ரதததிலிருகிற நீ, ரதமிலலாமல பூமியிலிருக கிற என்னைக கொலவது தகுதியன்று பாண்டுநந்தன! வாஸுதேவ ரிடதினின்றுவது உன்னிடதினினறுவது நான் பயபபடவிலலை. நீ க்ஷதரியபுதிரனன்றே? மஹா குலததை விருதிபண்ணுகிறவ னன்றே? பாண்டவ! ஆதலால, இநநிலைமையிலிருக்கும் நான் உன்னைநோகி (இநதவசனததைச) சொலலுகிறேன். ஒருமுகூர்தத காலும் பொறுததுகொள' என்றுகூறினன்.

தொண்ணூற்றெட்டாவது அத்தியாயம.

(அறங்கூறிய கர்ணனது கீச்சேயல்களை மாதவர் அர்ஜுனனுக்கு அறிவுறுத்தியதும், கர்ணனடிகளால் அர்ஜுனன் சிறிது கலைக்கக் கர்ணன் இறங்கித் தேருருளையைத் தூக்கியதும், மாதவர் ஏவலால் அர்ஜுனன் கர்ணனது தலையை அறுத்ததும்)

பிறகு, மஹாதமாவான வாஸுதேவா (ராதேயனைப்பார்த்து), 'ஏ! ராதாபுதர! பாகயதிஞலே இபபொழுது தர்மததை நினைக்கிறாய. எபபொழுதுமே பாண்டவாகள தாமததில கட்டுபபட்டவாகள் ஆகலால, இவாகளுகு அநததாமம் விருததியைக்கொடுக்கிறது. (இவாகளுகு)விரோதிகளான அநதகவிருவாகள தாமததை விட்டு விலகினவாகள அகாரணததிஞல, கௌரவாகள் விநாசததை அடைநதாகள நீசாகள, பெரும்பான்மையாக வயஸனததில மூழகித தெயவததை நிநதிகினறாகள; தஙகளுடையபாவததை நிநதிசகிறதிலலை காண! நீயும் தாயோதனனும் துசசாஸனனும் ஸுபலனுடைய குமாரனை சகுனியும் சோநது, ஒறறையாடையை உடததிருநத தரௌபதியை ஸபையின்கண் (பலாதகாரமாகக) கொண்டுவநதீகளே, அபபொழுது, உனகுதத தாமமானது யாது காரணததிஞல ருசிகவிலலை? எபபொழுது சூதாட்டததை அறியாதவரான யுதிஷ்டிரராஜரை ஸபையில அழைததுவநது அவரைத தோலவியடையச செயதீகளோ, அபபொழுது உனக்குத தாமம் எஙகேசென்றிருநதது? காண! வனவாஸநதீநது பதின்மூன்றுவது வாஷமும் சென்றபினனும, ராஜயததை நீ கொடுகமறுததபொழுது உனகுத தாமம் எஙகேபோயவிடடது? அரசனை துரியோதனன உன்னுடைய ஸம்மததினமேல பீமஸேனனை ஸாபபஙகளாலும் விஷகலநத போஜனஙகளாலும் கொலலமுயன்றனனரே, அபபொழுது, உனகுத தாமம எஙகே போயவிடடது? வாரணாவதததில அரகுமாளிகையில தூஙகிகொண்டிருநதபொழுது பாததர்களை நீஙகள கொலவதறகு எண்ணஙகொண்டீகளே, அபபொழுது உனகுத தாமம் எஙகே போயவிடடது? காண! ராஜஸவலையும் துசசாஸனனுடையவசததில இருபபவனுமான கிருஷ்ணையைபபாரதது ஸபையில உரசகசரிததாயன்றே, அபபொழுது உன்னுடையதாமமானது எஙகே சென்றது? ராதாநநதன! மூறகாலததில அயோகயாகளால பீடிக்கபபட்டவனும் குறறமறறவனுமான தரௌபதியை நீயும் பககததிலநின்று பாரத்தாயே, அபபொழுது உன்னுடையதர்மம் எஙகேசென்றுவிட்டது? ராதேய! யானைபோலச் செலபவ

ளான கிருஷ்ணையைபபாாதது, 'கிருஷ்ணையே! பாண்டவர்கள நாச மடைநதுவிடடாாகள்; சாஸ்வதமான நரகததை அடைநதார்கள். வேறுபர்ததாவை வரிததுககொள' என்று நீ சொலலிககொண்டு பக் கததிலிருநது பாாததாயே, அடபொழுது உனனுடையதாமமானது எஙகே சென்றுவிட்டது? காண! எபபொழுது நீ ராஜயததில பேரா சையுளளவனுச சகுனியைஅடிததுப பாண்டவாகளோச சூதாடி வதறகாக மீண்டும் அழைததாயோ, அபபொழுது உனகுது தாமம் எஙகே போயவிடடது? அனேக மஹாரதாகள யுததததில பாலனை அபிமனயுவைச சூழநதுகொண்டு ரணகளதததில கொன்றாகளே, அப பொழுது உனனுடையதாமட எஙகேபோயிறறு? இநததாமமா னது அநதவிஷயஙகளில இலலாமறபோமாகில எலலாவிததிலும் வீணே வாயவறடசியை உண்டுபண்ணுகிற பேசசிலை யாதுபயன? ஸுமித! இபபொழுது, இநத யுததரஙகததில தாமததைவிடடு வில காத காாயஙகளேயே செய அப்படியிருநதாலும, உயிரோடு நீ விடு படமாடடாய களன் புஷகரனுல பாசசிகைகளால ஜயிககபபடடான், மீண்டும் வீாயதனுல கீாதனியையும் ராஜயததையும் அடைநதான். அவவாறே, பேராசைஇலலாதவாகளான பாண்டவாகள எலலா ருடனும் ஒனறுமசாநதவாகளாகிக கைவனமையினுல (ராஜயத தைஅடைய) வநதுவிடடாாகள அவாகள ஸோமகாகளோடுகூடி, யுததததில அழிகவிருததியடைநதிருககினற பகைவாகளைககொனறு, ராஜயததை அடையபபோகிறாகள. எபபொழுதும தாமததினுல நானகுபகததிலும பாதுகாகபபடடிருககிற புருஷஸ்ரேஷடா களான பாண்டவாகளால தாாதராஷ்டிராகள அவவாறு விநாசத தை அடைநதாாகள' எனறுகூறினா.

பாரதரே! வாஸுதேவரால அபபொழுது இவவாறு சொலலப படட காணன், வெடகததினுல தலைகுனிநதவனகி யாதொரு மறு மொழியையும உரைககவிலலை பாரதரே! மிகவேகமுளள பராககிர மதுடனகூடின காணன, கோபததினுல உதடகள நனகுதுடிகக, வில லைககையில எடுதது பாாத்தனைஎதிரதது போபுரிநதான் பிறகு, வாஸுதேவா புருஷஸ்ரேஷடனை பலகுனனைபபாாதது, 'மஹாபல முள்ளவனே! திவயாஸதிரதததினுலேயே பிளநது (இவனைத) தளனு வாயாக' என்று கூறினா. வாஸுதேவரால இவவாறு உரைககப பட்டஅாஜுனனே அபபொழுது கோபததை அடைநதான. அவன அதனைநினைதது மிக கோரமானகோபததை அடைநதான. அரசரே! கரோதமுளளவனை அநதஅாஜுனனுடைய எலலாஇநதிரியங

களினின்றும் அப்பொழுது அகனிஜ்வாலைகள் வெளிப்பட்டன, அது ஆச்சாயமாயிருந்தது. பிறகு, கர்ணன் அதைகண்டு பரம்மாஸ்திரத்தினால தனஞ்சயனைத்தாக்கியது (பயாணங்களைப) பொழிந்தான், ரதத்தை தூக்குவதில மறுபடியும் முயற்சியைச்செய்தான். பாரதன் அவன்மீது பரம்மாஸதிரத்தினாலேயே உண்டுபண்ணப்பட்ட சரமாரிகளைப பொழிந்தான பாண்டவன அந்தகனாணனுடைய அஸ்திரத்தை அஸ்திரத்தினாலேதடுத்து அவனையும நன்முக அடித்தான். பிறகு, முந்தீபுத்திரன அகனிக்குப்பிரியமான வேறு அஸ்திரத்தை எடுத்துக காணனைக்குறித்துப பிரயோகித்தான அது தேஜஸ்வினால நன்முகஜ்வலித்தது பிறகு, காணன வாருணஸ்திரத்தினால நெருப்பைத் தணித்தான்; மேகங்களால எல்லாத்திசைகளையும் இருளடாக்கத்தக்கசெய்தான். பாண்டுநந்தனனும சிறந்தவீரமூளவனுமான அஜ்ஞானன பரப்பரப்பில்லாதவனாக, ராத்தியன பாரத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே, வாயவ்யாஸ்திரத்தினால (அந்தவாருணஸ்திரத்தினால உண்டான) மேகங்களை அப்பொழுது விலக்கித்தள்ளினான. பிறகு, ஸ்தபுத்திரன பாண்டுபுத்திரனைக் கொல்லும் எண்ணத்தினாலே அகனிபோலஜ்வலிக்கின்றமகாகோரமான ஒருபாணத்தைஎடுத்தான், அரசரே! பிறகு, பூஜிக்கப்படவிய்லில அந்தப்பாணமானது சோகப்படும்போது மலைகளுடனும சிறுகாடுகளுடனும் காடுகளுடனுங் கூடின பூமியானது நடுக்கமுற்றது. பாரதரே! பறவைகளுடன கூடின காற்று வீசியது. திசைகளும் புழுதியினால மூடப்பட்டன. ஆகாயத்தில தேவாகளுடைய 'ஆ! ஆ!' எனனும ஒலியும் தோன்றியது. பெரியவரே! ஸ்தபுத்திரனால ஸந்தானம் செயயப்பட்ட அந்தப்பாணத்தைக்கண்டு பாண்டவாகள மனத்தஞ்சாசியடைந்தவாகளாகி அதிக வயஸனத்தை அடைந்தாகள காணனுடைய கையினால நன்முகவிடப்பட்டதும் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கொப்பான தேஜஸ்ஸுள்ளதும் கூரிய முனையுள்ளதுமான அந்தப பாணமானது தனஞ்சயனுடைய மாலையைத்தாக்கி புறநில சிறந்த ஸாப்பமத்தழைவத்துபோல துளைத்துவிட்டது. மஹாபலசாலியும் பகைவாகளைத்துக்கைப்பவனுமான பீபத்ஸுவானவன், யுத்தத்தில நன்முக அடிக்கப்பட்டு நீலைதப்பிச சுழன்று கையிலிருந்த காண்டீவத்தை நழுவவிட்டு, பூகம்பமுண்டாகும் தருணத்தில மலை அசைவதுபோல அசைந்தான். மஹாரதனான காணன் அந்த ஸமயத்தைப்பெற்றுப பூமியில அழுந்தியிருக்கின்ற சக்கரத்தைத் தூக்கிவிடக்கருதி ரதத்தினின்று கீழே குதித்து

இருஷிகளாலும் (சக்கரததை) நன்றுகபபிடிதது,தூககியும் மஹா பலசாலியாயிருந்தும் தெய்வவசததிஞல முடியவிலலே. பிறகு, கிரீடதாரியான அாஜுனன் பிரஜஞையை அடைநது, யமதண்டத துக்கொபபான அஞ்ஜலிகம் என்கிற சிறந்த பாணததை எடுததான். பிறகு, மஹாதமாவான வாஸுதேவரும் பாரததூனபபாரதது, 'கா ணன் ரதததில ஏறுகிறதறகுள்ளேயே சததுருவான இநதக காண னுடைய தலையைப் பாணததால பிள' எனமொழிநதார். அநத அாஜு னன், பிரபுவான ஸ்ரீவாஸுதேவருடைய அநத வசனததை, 'அபபடி யே ஆகட்டும்' என்று நன்றுகபபுகழநது, பிறகு, மிகஜவலிகின்ற ஒரம்பை எடுதது, ரதசகரமானது அமிழநதிருககவே, மஹாரதத தில நிாமலஞன சூரியனபோலப பிரகாசிததுககொண்டிருகிற கச சைககொடியை அடிததான. கிரீடியானவன பொன்னலும் மூததுக களாலும் மணிகளாலும் வஜரஙகளாலும் இழைககபபட்டதும் சிறப பிதததையில சிறநத சிலபியின முயறசியிஞல உண்டுபணணபபட்ட தும் அழகிய உருவமுளளதும் தஙகததிஞல சிததிரிககபபட்டதும் உமது ஸைன்யததிறுடைய ஜயததுககு எபபொழுதும் ஆதாரமா யிருநததும் பகைவாகளுக பயமடையும்படி செயவதும் புகழுததகக உருவமுளளதும உலகததில பிரவிதததிபெறறதும் காநதியிஞல அக னிககும் சூரியனுககும சநதிரனுககும் ஒபபானதும் மஹாரதனும் சூரியபுததிரனுமான காணனுடைய காநதியிஞல ஜவலிகினறது மான சிறநத யானைகடடும் கசசைவடிவமுளள அநத உததமமான கொடியை, நனறுகத தீடடபபட்டதும் ஸவாணககடடுகளுளளதும் ஹோமஞசெய்யபபட்ட அகனிபோல ஜவலிகினறதுமான ஒரு க்ஷுரபரததிஞல நாசமசெயதான அநத தவஜததுடனகூடவே கௌரவர்களுடைய கீரததியும் காவமும் விருபபமான எலலாக காரி யஙகளும் மனமும் விழுநதன. பெரிதான 'ஆ! ஆ!' எனகிற சதத மும் தோனறியது. பரதகுலததிலுதிதவரே! சுறுசுறுபபுடன காரயஙகளை செயபவஞன் குருவீரஞல யுதததில அழுதமுத தள்ளபபட்ட தவஜததைககண்டுஉம்மைசசாரநதவாகளனைவரும் அப பொழுது ஸ்ரீதபுதிரனுடைய காணனுடைய ஜயததைபபறறி ஆசை யை இழநதாகள. பிறகு, பாரதன காணனுடைய வதததின்பொரு ட்டு விரைவுளளவஞகி மகேநதிரனுடைய வஜராயுததுகும்அகனி யினுடைய தண்டதுக்கும் ஒபபானதும் சூரியனுடைய உததம மான கிரணம்போனறதும மர்மஙகளை பிளகின்றதும ரகததிஞ லும் மாம்ஸத்திஞலும் பூசபபட்டதும்அகனிகும் சூரியனுகும் ஒப

பானதும் பூஜிகததகதும் மனிதாகள குதிரைகள் யானைகள் இவர்களின் உயிரைவாங்குகின்றதும் மூன்றுஅரதனி அளவுள்ளதும் ஆறு சிறகுகளுளளதும் விரைவாகச செலலுகதிறமையுள்ளதும் உகரமான வேகததுடனகூடியதும் இநதிரனுடைய வஜராயுதம் போனற வீரியமுளளதும் அதிகோரமாகப பரவுகின்ற காலாகனி போனறதும பிரகாததுகரும விஷணுசகரததுகரும ஒபபானதும் பிராணிகளுகெலலாம் பயததை உண்டுபண்ணுகினறதும் அழிப பதுமான அஞசலிகம எனகிற ஒருபாணததை அமபருதபூணியிலிருநது எடுததான எது தேவஸமூகஙகளாலும் தடுககமுடியாத தோ, எது எபபொழுதும் பூஜிகபபடடதோ, மஹா பலமுளள எநத மகாபாணமானது தேவாகளையும் அஸுராகளையும் ஜயிகருமோ, அபபடிபபடட பாணததைப பாரதது மகிழசியோடு எடுததான. துடைகபபடடிருகிற அநத அமபைபபாரதது சராசரஙகளுடன கூடின உலகமனைதும நடுகமுறறது. எடுகபபட்ட பெரிய போருககு ஏறறதான பாணததைககண்டு, ரிஷிகள உலகமனைதும ஸௌகயதை அடையவேணடி சூஷமகாரியதததை செயதாகள. பிறது, காண்டீவததை வில்லாகவகொணட அரஜுனன, எண்ணமுடியாத மகிமையுடனகூடின அநதபபாணததை விலலில பூடடினன சிறநத மஹாஸதிரதோடு சோதது காண்டீவம் என்கிற வில்லை விரைவாக இழுதது, 'மகிமை பொருநதிய அஸதிரமநதிரதிறனல ஜபிகபபடடிருகினற மகிமைதஙகிய இநதபபாணமானது, சதுருவினுடைய சரீரததையும் உயிரையும்வாஙகும் தனமையுளளது. எனறால தவம செயபபடடிருகுமானாலும, குருகளும ஸநதோஷமடையும்படி செயயபபடடிருபபாகளானாலும, கலல ஆஹுதிகளுடன ஹோமம் செயயபபடடிருகுமானாலும், சாஸதிரஙகள கறகபபடடிருகுமானாலும, இநத ஸததியததினால நனறுகப பூட்டபபட்டிருகினற இநதபபாணமானது மிகக பலமுளள என் சதருவான காணனைக கொலலடடும்' என்று சொன்னன. தனஞசயன் இவவாறு சொலலிகொண்டே காணனுடைய வதததின பொருடடுக கோரமான அநதபபாணததைப பிரயோகிததான. காணனைக கொலலஎண்ணஙகொண்டவனும் சூரியசநதிரர்களுகுகொபபான பரபாவமுளளவனும் மனததை வசபபடுதினவனும் சுறுசுறுபபுடன காரியஙகளைசசெயபவனும் பாண்டுநநதனனுமான கிரீடியானவன அதிக ஸநதோஷமுளளவனாக, 'அதாவாஙகிரஸ மநதிரததினால உசசாடனம் செயயபபட்ட *கருதமய

* ஏவபபடட பூதம.

யானது எவ்வாறு சந்தநுருவைக் கொலலுமோ அவ்வாறு நீ என் னுடைய சந்தநுருவைக் கொல' என்று சொலலிக்கொண்டு, தேவர் களுக்கு ஜயகாரணமான மகிமைபொருந்திய அந்தப்பாணத்தைப் பிரயோகித்தான். பிறகு, பலசாலியான அர்ஜுனனுல விடப்பட்ட அந்தமஹாபாணமானது,ஆகாயத்தையும் திசைகளையும் நன்றாக ஜவலிக்கச் செய்தது. அரசரே! பிறகு, மகாதமாவான ஆஜுனன் காண்டீவத்திலின்று விடுபட்டிருக்கிற அந்தப்பாணத்திலுல அனேக ஸைன்யங்களை மிகுதியாக மயங்கச்செய்து ஸம்ஸப்தகாதிபதியான அந்தக காணனுடைய அந்தச சிறந்த தலையை அறுத்தான் மன்னரே! பிறகு, மஹேந்திரனுடைய குமாரனான பாததன், அப்பொழுது மகாஸந்திரத திலுல அபிமந்திரணம் செயயப்பட்ட அஞ்சலிகமெனகிற சிறந்த பாணத்திலுல பிறப்களில காணனுடைய தலையை அறுத்தான். அஞ்சலிகத்திலுல அறுக்கப்பட்ட தலையானது விரைவாக கீழே விழுந்தது. பிறகு, உடலும் பூமியில விழுந்தது உதித்திருக்கின்ற சூரியனுக்கு ஸமமான தேஜஸ்ஸுளளதும் சரத்காலத்தில ஆகாயத்தின் உச்சியை அடைந்திருக்கின்ற சூரியன்போன்றதுமான அந்தக்காண னுடைய முடியானது, அஸ்தகிரியினின்று சிவந்த மண்டலத்துடன் கூடின ஸூரியன்விழுவதுபோல ஸேனைமுகத்தில பூமியில்விழுந்தது. பிறகு, இவனுடைய தலையானது, எப்பொழுதும் ஸுகமாக வளர்க்கப் பட்டதும் நலல அழகுள்ளதும் மிக்க ஸுகத்துடன சோந்திருக்கின்ற நலல வாஸனை பொருந்தியதுமான (அவனுடைய) தேஹத்தை, மிக்க செலவமநிறைந்த வீட்டை அதில வஸிக்கும் பிரபு விடுவதுபோல அதிக பிரயாஸத்திலுல விட்டது. பாணங்களால விசேஷமாகப் பிளக்கப்பட்டதும் உயிரை இழந்ததும் வளர்ந்திருக்கின்றதும் ரக்தம்பெரு கும்காயங்களுளளதும் நலல காந்தியுடன்கூடியதுமான காணனுடைய அந்தச்சரீரமானது, வஜ்ரத்திலுல பிளக்கப்பட்டவுடன் கைலாஸத்துடன் சோக்க அருவிபபெருகுடன்கூடிய மலையினுடைய பெரிய சிகரம் விழுவதுபோல விழுந்தது. கீழே தளளப்பட்டிருக் கின்ற காணனுடைய தேஹத்தினின்று ஒரு தேஜஸானது ஆகாயத் தை (ப்ரகாசத்திலுல) வியாபித்ததுகொண்டு சூரியனை அடைந்தது. காணன் கொலலப்பட்டவுடனே, அந்த ஆசசரியத்தை எலலாயுத வீரர்களும் பாத்தார்கள். பிறகு, பலருனுல காணன் சாயக்கப் பட்டதைக்கண்டு, பாண்டவர்கள சங்கங்களை ஊதினார்கள். அவ்வாறே, கேசவரும் தனஞ்சயனும் மகிழ்ந்தவர்களான நரஸ்ரேஷ்ட தேவர்களும் சங்கங்களை முழக்கினார்கள கொலலப்பட்டுப் படுத்தி

ருகின்ற காணனேக்கண்டு ஸோமகாகள வைன்யங்களுடன் ஸிம்ம நாதங்களேச்செய்தார்கள்;மிக்க மகிழ்ச்சியுள்ளவர்களாகத் தூர்யங்களே அடிததாகள; வஸதிரங்களேயும் கைகளேயும் வீசினாகள். அரசரே! யுததவீராகள அதிகஸந்தோஷமுளளவாகளாகப் பாததனே விருத்தி அடையசெய்ய வநதாகள.பொருங்காறறினால புரட்டிததள்ளபபட்ட மலேபோலவும் யஜ்ஞததினுடைய முடிவில அவிருத அகனிபோலவும் விபததுகளு ஆளபடடி அர்ஜுனனுடைய பாணங்களால ரதததி னின்று அறுததுப் பூமியில தள்ளபபட்டிருக்கிற காணனேக்கண்டி, ஸேனைகளுடன்கூடின மறறவீரர்கள் ஒருவரை ஒருவா கட்டிக் கொண்டி கூததாடினாகள. சததமிட்டிகொண்டி (அர்ஜுனனேப பறறி.) பேசினாகள. வேநதரே ! அறுததுததள்ளபபட்ட ஸூர்ய புதநிரஜுன அநதகாணனுடைய முகமானது காம்பிலலாத தாமரை மலாபோலவும், தலேயானது அஸதமனதனதை அடைநதிருக்கின்ற ஸூரியனுடைய மண்டலம்போலவும் விளங்கின. அம்புகளால நாற புறததிலும் நிறைகபபட்ட எலலா அங்கங்களுடனுங்கூடியதும் ரகதவெளளதநிலை நானகுபக்கதநிலும் நனகபபடடதுமான காணனுடைய தேகமானது, சூரியன் தன்னுடைய கிரணங்களால் விளங்குவதுபோல விளங்கியது. காணனுகிற ஸூரியன், பிரகாசிக கின்ற பாணங்களாகிற கிரணங்களால பகைவாகளுடைய ஸேனையை நன்றாகததவிகசசெயது பலசாலியான அர்ஜுனனுகிற காலதநிலை அஸதமனதனதை அடையும்படி செயயபபட்டான் அஸ்தமனத்தை அடைகின்ற ஆதிதயன் ஒளியை எடுதது கொண்டே போவது போல, அநதபபாணமானது காணனுடைய உயிரை வாங்கிகொண் டே சென்றது ஐயா ! கடைசியான தினதுடனகூடின காண னுடைய உயாநத சரீரதநிலுளள தலேயானது, பகலுடைய கடைசிப பாகதநில அஸ்தமனதநிலை அறுக்கபபடடி யுததநதில வீழாநதது. சேனைகளுள மேலமேல இதராஜனங்களேகொன்று அநதபபாணமா னது உயாநதசரீரதுடன்கூடின காண்னுடைய தலேயை விரைவா கக கவாநதது சூரனும் பூமியில விழுநதவனும் அம்புகளால நான்கு பககதநிலும் நிறைகபபடடவனும் ரகதததிலை பூசப்பட்ட மேனியையுடையவனும் பூமியில படிதநிருப்பவனுமான கர்ண னேக்கண்ட மதராராஜன், பிறகு, தவஜம் அறுக்கபபட்ட ரதத்தோடு சென்றான். காணன் கொலலபபடவே, பயதநிலை பீடிக்கப்பட்ட வாகளும் யுதததநில நன்றாக அடிகபபடடவர்களுமான கௌரவர் கள, சரீரத்தினேயி ஜவலிக்கின்ற பெரிதான அர்ஜுனனுடைய தவ

ஜத்தை அடிகடி பாதுகொண்டு யுததத்தை விட்டு ஓடினார்கள். பரதாக்ளுளசிறநதவரே! அவனுடைய தலையானது, தறசெயலாக விழுநதிருகினற சூரியனுடைய மண்டலம்போலப பூமியை விளங்கச செயதது. போரில் நிகு அடிகாகபபட்ட தனுல தீர்ககதிதிரையை அடைநதவனும், உ தடிகளாக கடிதத்திருபபவனும், ரகத நதினுல நிரம்பியவையும் பயமுறறவையுமான கண்களையுடையவனும், சிறநதரதத தின் பின்பாகதது புரணடுகிடபபவனுமான அநதராதேயனைப பாரதது ஸோயன ஒருமுகூரதகாலம் கிரணங்கள குறைந்தவனுயிருநதான சூரியவாதியங்கள ஒலிகபபெறுதலும் முக்கியாகளான யுகதவீராகளகொலலபபடடதும் காலமடைகினதும் ஸோய புதிரனுல விடிபடடதுமான கௌரவஸைன்யமானது, சநதிரனை இழநத ஜயோதிஷ்ராஹஙகளுடையகூடடம்போல விளங்கவிலலை. ஆயிரம்கண்களையுடைய இநதிரனுகு ஸமமான செயகையையுடையவனுன காணனுடைய ஆயிரம்இழகளுளள தாமரைமலருகு ஒபபான முகத துடனகூடியதும் மங்களகரமாயிருபபதுமான தலையானது பகலின்முடிவில சூரியன கீழேவிழுவதுபோலப பூமியில விழுநதது. அகன்றமாரபையுடையவனும் தாமரைமலர்போன்ற முகத துடனகூடியவனும் படமபோடட தங்கம்போலப பிரகாசிபபவனும் பாரதத னுடையபாணங்களால காறபகத்திலும் தபிகசசெயயபபடடவனும் பூமியிலவிழுநதவனும் புழுதியிலுலமூடபபடடவனும் அழுகளடைநதிருபபவனும் புதிரனுமான காணனைச சூரியன அடிகடி பாரகது, கூணிதிருகினற கிரணகளுடன் கூடியவனுக மெளளமெளளத தனஇருபபிடம் சென்றான

தொணணூறறொனபதாவது அதயாயம

(காணவதப்திலுல் நாயோதனன் துக்கிக்கச் சல்யன் தேற்றியதும், போர்க்களவாணஞாயும், கேவரிதலீயோர் கிரம்பிச்சென்றதும்)

சூரனும், பூமியில விழுநதவனும், பாணங்களால காறபுறஙகளிலும் நிறைகபபட்டவனும், ரகத நதினுல புசபபடடமேனியையுடையவனும், கூரசெயலாகப பூமியை அடைநதிருகினற ஸோயனைப போலிருபபவனுமான காணனைப பாரகத எண்ணங்கொண்டவாகள் தனருகத சூழநதுகொண்டு நின்றார்கள ராஜனே! யுததரங்கதில அரஜனைனமுதலானவாகள மிகுநதகஸாதேஷ்டதை அடைநததாகள பயபபடுகிறவாகள பயநதாகள பகைவாகள துயரமுறறாகள்,

பார்ப்பவர்கள் ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். அவ்வாறே, உம்மைச்சேர்ந்த சிலர் சோகத்தை அடைந்தார்கள. சேனையானது, வந்தவாறே இஷ்டபடி சென்றுவிட்டது. நன்றாக அடிக்கப்பட்ட கவசத்தையும் ஆபரணங்களையும் ஆயுதங்களையும் வஸ்திரங்களையுமுடைய வனும் தனுஞ்சயனால அழிக்கபட்டவனும் மகாரதனுமான காணனைபபார்த்து கௌரவர்கள, ஸிம்மத்தினால விருஷபம்கொலலப பட்டபசுக்கூட்டம்போல ஓடினார்கள. ஆஜ்ஞானுபோல அதிகமாகயுத்தம்செய்து ஸிம்மத்தினாலகொலலபபட்ட யானைபோல(ஆஜ்ஞானால) கொலலபபட்டு யுத்தகளத்திலபடுத்திருக்கிற காணனைகண்டு சலயன் தவஜம்அறுக்கபபட்ட ரதத்தோடு சென்றான் சூரியகுமாரனான காணன் கொலலபபட்டவுடனே, சலயனுடனகூடினகௌரவர்கள் கோதுயினால ஜவலிக்கின்ற பெரிதான ஆஜ்ஞானுடையகொடியை அடிக்கடி பார்த்துக்கொண்டவர்களாகவே பாரத்தனிடமிருந்துஉண்டானபயத்தினால விரைவாக ஓடினார்கள. சலயனை, காஞ்சாஜ்ஞானாகனுடையயுத்தத்தில கொலுக்கபபட்ட தவஜங்களுடன்கூடின சேனைகளைக்கண்டு, ஸருஞ்சயர்களாலும் ஸோமகர்களாலும் பரிஹஸிக்கபபட்டவனுக்க அந்த ரதத்துடனே சீக்கிரமாகச்சென்றான் பீமனை, தள்ளபபட்ட தோல்களுடனும் குதிரைகளுடனும யானைகளுடனும் கூடியதும் கொலலபபட்ட ஸைந்தவர்களுடனும் கூடியதுமான சேனையைபபார்த்து, அபபொழுது பயங்கரமான ஸவரத்தினால ஆகாயத்தையும் பூமியையும் நடுங்கும்படி செய்துகொண்டு உரக்க காஜித்தான காணன்கொலலபபட்டவுடன், பீமன சைகளைத்தோள்களில தட்டிக கொண்டு கூத்தாடினான , தார்தராஷ்டிரர்களைப பயபபடும்படி செய்துகொண்டு துளஸினான .அரசரே! எலலாஸருஞ்சயர்களும் ஸோமகர்களும அபபொழுது சங்கங்களை ஊதினார்கள (ஒருவரையொருவர்) கட்டிக்கொண்டார்கள ஸைந்தவர்கள்கொலலபபட்டதாலே, அபபொழுது க்ஷத்ரியர்கள பரஸபரம் அதிகஸந்தோஷத்தை அடைந்தார்கள துரியோதனன கண்ணீரால்நிறைந்த நேத்ரங்களோடு கூடியவனும் தைன்யமுறறவனும் அடிக்கடி பெருமூச்சுவிடுகிறவனும் மிகவும்துபத்தை அடைந்தவனுமானான் அரசரே! மஹாராஜனும் விசேஷமாக மனம்பங்கமடைந்து அந்த ஆஜ்ஞானால தவஜம்அறுக்கபபட்ட ரதத்தோடு வேகத்துடன துரியோதனனை அடைந்து அவனைப பார்த்து அதிக துக்கத்தினால விரைவாகப பினவருமாறு கூறலானான்.

'ஒருவரையொருவர் அணுகிக கொலலபபடுப்படுத்திருக்கின்ற வர்களும் மலயினகரங்களைக்கு ஒப்பானவர்களுமான மனிதர்களா

லும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும நிறைநததும, யானைகளும் குதிரைகளும் மிகசசிறநதரதிகாகளும ஒதறினதுமான உனதுசேனை யானது யமனுடையராஜயதகுஸமானமாக இருகிறது.பாரத! காணாஜ்ஞாகளுகுள நடநததுபோனறயுததம் (இதறகுமுன) நடநத நிலலே சோநதிருகினற கிருஷ்ணாஜ்ஞாகளும உனனுடைய மறற எலலாசசதருகளும் காணனுல கவரபபடடாகள தெயவமன்றே ஸவதநதரமாயிருநதுகொணடு பரவருததிகினறது? பாண்டவர் களே ரகஷிகினறது? நம்மைம கொலலுகினறது? உனனுடைய காரய ஸிததியாகிற பிரயோசனதததை தேடுகினற மலலா வீராகளும் பலாதகாரமாகப பகைவாகளால கொலலபபடடாகள குபேரனுக கும் யமனுககும் இநதிரனுககும் வருணனுககும ஸமமான பிரபாவ முளளவாகளும வீரயததோடும சௌரயததோடும பராகிரமததோ டும அபபடிபபடட குறறமறற குணகணஙகளோடுமகூடியவாகளும பெருமபாலும பிறரால கொலலபபட முடியாதவாகளும் உன் னுடைய காரயஸிததியிலேயே விருபபமுளளவாகளுமான அரசா கள, யுததததில பாண்டவாகளைச சோநதவாகளால கொலலபபடடா கள. பாரத! ஆகலால, நீ துயரமடையவேண்டாம. இது தெயவ ஸகலபம. காரயஸிததியானது, மாறி மாறி உண்டாகிறது, (ஒருவ னுககே) நிசசயமாக உண்டாகாது' என்று கூறினன மதரநாத னுடைய இநத வசனததைக்கேடடும தனனுடைய தீசசெயலை மன ததினுல நினைததும், துரியோதனன கண்ணீராலநிறைநத கண்களை யுடையவனுகவும அடிககடி பெருமூசசுவிடுபவனுகவும மிக வருதத மடைநதான. "அரசரே! அதனை நினைததனுல பேசாமலிருபபவ

[X] **அதிகபாடம்.**

திருதராஷடிரன, "அதுத பயஙகரமான தினததில காணாஜ்ஞா களுகு நடநத யுததததில எரிகபபடடதும (யுததததைவிடு) ஓடினதும பாண்டகளால அதிகமாகபபடிகபபடடதுமான கௌரவாகள ஸருஞசயாகள இவாகளின படையினுடைய உருவமானது எவவிதமாக இருநதது?" எனறு வினவ, ஸஞசயன சொலலலானன

"அரசரே! யுததததில மனுஷயாகளுகும யானைகளுகும குதிரைகளுக கும கோரமான பெரியநாசமானது ஏறபடட விதததை நீர் கவனததுடன கேளும மனனரே! காணன கொலலபபடடபுடன, பாரதன ஸிமமநாதத னதச செயதபொழுதே உமமுடைய புதிராகளப பெருமபயம வநதடைந ததது. காணன கொலலபபடடிருகையில, ஒரு ஸமயததிலாவது உமமுடைய யுதவீரராகளுகு, ஸைனியஙகளா ஓலடதுசோபபதறகாவது பராகிரமததை விரைவாக வெளிபபடுதததறகாவது புதியுணாடாகவிலலை. ஆழநததும கரை

னும் பலஹீனனும் மிகக தனபமூறறவனுமினை தாயோதனனைப பாரதது * ஆததாயனியானவன தீனமாக உரைகககலாணன். 'வீர! கொலலபபட்டிருககினற உககிரமான மனிதாகளாலும் குதிரைகளாலும்யானைகளாலும்கன்குகிறைநதிருககினற இநதயுததபூமியைபபார. ஒருதடவைமுயனறவைகளும் அமபுகளால பிளகக்பபடடமேனியையுடையவைகளும மலைகளபோலப பிரகாசிபபவைகளும கீழே விழுந திருபபவைகளும அதிகமாகத துடிககினறவைகளும உயிரைஇழநத வைகளும் அதிகமாகஅழிககபபடட கவசஙகளும ஆயுதஙகளு மூளள எலலாபபோவீராகளுடனுங்கூடியவைகளும் வஜ்ரததினால தளளபபடடவைகளும கறகள மீருகஙகள மரஙகள இவைகளுடைய கூடடஙகளேயுடையவைகளுமான பாவதஸமூகஙகளபோனறவை களும கன்றுகஅடிகக்பபடடிருகிற மணிகளுடனும மாவெட்டி களுடனும தோமரஙகளுடனும தவஜஙகளுடனும கூடியவைகளும பொனமயமான மேலவிரிபபுகளுடனகூடியவைகளும ரகதவெள ளததில நிதகினறவைகளுமான யானைகளாலும் பாணஙகளாலும விலகித தளளபபடடவைகளும விழுநதவைகளும கதது்கினறவை களும கதனயமூறறவைகளும கதது்தைக ்குகினறவைகளும பரிதாபபபடகூடிய ஸ்மைபிலிருபபனவைகளும பயமடைநதவை களும புரணடிருகிற விழிகளுடையவைகளும விழுநதிருகின்ற வைகளுமான குதிரைகளாலும யுததபூமியானது துகக்கபபட்டது

ஓலலாத்தம தெடபப ரதமாள கடலில கபல உடைதிருக்கையில வியா பாரிகளுக்குத நஷடமோ நஷடாரமாள கா டிபிரளய கொளைபபட டடதோ, (ஆததரபபுதத்தினத ஆதரிதது கெரவாக) கௌரவரகள நமபி ராக அரசர! உனனுடைய கொ , பததினால ரிதகக நிதகினறதோ ஒரகக ரகக்தோ ஒரகக ரகக்தாக காய பபடுதத ரகக்தமும சுக பதகொ டவாகவும சாத லாதவாகவுமாள கொ ரவரேஷ்ரராக சாத ரிபபடடிரராக சாயஙகாலதது்தில ஸயமாகியி னால ஜயிகக்பபட்ட (சாதக) கொலபபடிதத, விரபபமக ரபோலவும விரப பரதனைதத ரபோல கொ ரேமை மனனர! ம தது்தினால கொ , ரபடடிரபடிய தது்தினாள, சாத தாகவும சொ ட * கரம பெரியதுமான தஙகக வாகவும நலிய ரஙகளா அழுக கபபடடவாகவுமாகிய பயதது்தால நடிரராகவும விசேஷமாக எரியிலிருக தி ரு யதிரஙகளுடனும கவசஙகளுடனும படியவாகவும பயதது்தினால ஓடு கிறவாகவும மனஉறுதியை இழநதவாகவும ஒருவரை ஒருவர அழைகின்ற வாகவும மாரகிறவாகவும பயதது்தால ஓகக்பபடடவாகவும 'எனபியே

* கரம பரவம 98- ம பாகம பூமி பிரபாரக.

தகக நிலைமையை அடைந்ததாயிறறு. ரதங்களாலும யானைகளாலும குதிரைகளாலும விலகித தளளபபடடவைகளும அவவிதமாக அடிததுத துகைகபபடடவைகளும குறறுயிராயிருபபவைகளும உயிரை இழநதவைகளுமான யானைகுதிரைகளுடனகூடடங்களால பூமியானது மஹாவைதரணிபோல விளஙகியது. அறுகபபடடிருகிற கதிகளினுடைய பினபாகததுடனும சரீரததுடனும கூடியவைகளும அதிகமடிகபபதறறவைகளும பூமியில விழநதிருபபவைகளுமான யானைகளோடும, எதிரிலநிறகின்ற பகைவாகளால கொலலபபடடவாகளும கவசஙகளும ஆபரணஙகளும ஆடைகளும ஆயுதஙகளும சிதறினவாகளுமான சிறநத ரதிகாகளோடும சிறநதயானைவீராகளோடும குதிரைவீராகளோடும காலாடகளோடும கூடின பூமியானது, தணிநதிருகிற அகனிகளுடனகூடியதுபோலஇருநதது. பாணஙகளால அடிகபபடடவாகளும மகாபலசாலிகளும் ரோஷததோடு பாகினறவாகளும் நாறபுறஙகளிலும விழநதிருபபவாகளும முழுதும பரஜஞையிழநதவாகளுமான யுததவீராகளால பூமியானது, குடதநிலடஙகியிருகிற அகனிகளால விளகுவதுபோல விளஙகிய சுடருளி விழநதிருகினறவைகளும மிகக ஒளிபொருநதிய வைகளுமான ரதனஙகளால பூமியானது, இரவில (கனமுகப) பிரகாசிகினற ஜயோதிமணடலஙகளால ஆகாயமவிளகுவதுபோல விளங

பதாகை சியமாக தாதது வருகி , ருகோபரன எனனையே எதிரதது வரு ' னது எனனிகொலலடாகுமாக விழுதாகள, பரபரபபினல வா டமல மதாக தி மகாரராக குதிரைகளை பமும சி மகாரதாகள யாகை பா நமச ராகளின பல விதகசெணடு கேகழுபாவாகபப பாதத்தில சாபா க படை முறை க குதி தலையும பாததினல தகபப மை முரை யா கலால ரதகள பொடிபணணபபடடன மதாரதாக ால குதிரைராகளும குதிரைகூடஙக ால காலாடகளின கூடடஙகளும பொடி பொய படடன அரரே ! ஸதடதிரன கொலலபபடடவடனே, உயரநல யுததவரகள பாரபபஙகளினாலும திருடாகளாலும எறறுதகாடி படடதைதபபோலிருநத வாதகாகபோல ஆனாகள வீராகள கொலலபப டை யாட கபோலிலும கை அபபட மனிதாகளபோலவும எலலாவீராகளும உலகதைதப பாரதமயமாகப பாராகினவாகளாகப பயதிரபபடாகள மேலலைனஸடதலிருநது உயரடான பாதினல படிகபபடடது ஒலி எலலாபகாகாயுமகண்டு, பாரது, துரயோதனன தமபியுடைய மாரதிகபபடாதது, 'ஆ ! ஆ !' எனறு பல இநத வசனதைத உரைகளாரு 'கய விதிதத நிதினத பாரதன மிஞச

கியது. காஞ்சனாகளுடையகைகளாலவிடப்பட்ட பாணங்கள யானைகளையும் மனுஷ்யதேகங்களையும் பிளந்து பிராணவாயுக்களை விரைவாக ஓட்டி மஹாஸர்பங்கள புறற்றிலதுழைவதுபோல நேரில சாயந்து பூமியில பிரவேசித்தன. தனஞ்சயன காண்டீவனின் யுத்தமார்க்கத்தில பூமியானது, கொலலப்பட்டிருக்கின்ற மனிதாகளாலும் யுத்தத்தில பாணங்களாலபிளக்கப்பட்டவைகளும் ரத்தத்தில ஸ்நானஞ்செய்யப்பட்டவைகளுமான மரித்தயானைகளாலும் நடக்க முடியாததும் உடல்செலுத்தற்கும் அரியதும் ஆகியது பெரியபாணங்களால நாஸஞ்செய்யப்பட்டவையும், நன்றாகவறப்பிடித்தப்பட்டவையும், யானைகளையும் போலீராக்களையும் குதிரைகளையும் சிறந்தஆயுதங்களையும் தவஜங்களையுமுடையவையும், பூட்டாமம்வாகள சிதறினவையும், கட்டுகள மிகசிதறினவையும, சக்கரங்களும அச்சுகளும துங்கங்களும தாரிவேணுக்களும அறுக்கப்பட்டவையும், பூட்டாம்வாகளை இழந்தவையும், துயரத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவையும், மாறுகத்திருப்பப்பட்டிருக்கிற வாக்காலகளுடனகூடியவையும, விசேஷமாக ரதகுபதிகளழிந்தவையும ரதங்களாலும கனகத்தினாலும அலங்கரிக்கப்பட்டவையுமான ரதங்களாலும தேருறுப்புக்களாலும மூடப்பட்டிருக்கிறபூமியானது, சதகாலத்திய மேகங்களால ஆகாயம் விளங்குவதுபோல விளங்கியது வேகமுள்ளகுதிரைகளால நன்றாக இழுக்கப்படுகின்றவையும தேராளிகள கொலலப்பட்டவையும

மாட்டான எல்லாட்டைகளுக்கும பிளவுகத்தில குதிரைகள மெள்ள ஓடும. உத்தரசெயகின்ற கௌரவேயர்க கொலலப்போகிறோம ஸமஸ்ய மிலல பெருங்கட்டானது கரையைக்கடந்து கொல்லமாட்டாததுபோல அர்ஜுனன எவனால ஓட்டப்போவதற்கு வல்லமையுள்ளவனாகும இப்பொழுது, கோவத்துடன எட்டின காண்டீவனையும காட்டியான பிருஹத்தநுஸ்ஸையும அவனோட மகுதியிருக்கிற மஹாரதத்தையுங்கையும கொல்லப்போகிறேன கரணமாகவுமத்தில கடுஞ்சினமாகாமையை ஆலையப்படுத்திறேன் எனறுசில சூராளனுக்கும மேலாகக்குக்கும துஷ்டத குரூரத்தையுடைய அந்த வார்த்தையைகேட்டு, வார்தியானவன எல்லாவிதமாகவும கடிவாளமபூண்ட குதிரைகளை மெதுவாக நடத்தினான பெரியவரே! ரதங்களாலும குதிரைகளாலும யானைகளாலும மூடப்பட்டிருக்கின்ற உடம்பசேனாத இருபத்தையாயிரம காலாட்களை பத்தத்தினொருபோ னனைத்தாகவே நினறார்கள. அவர்களில மிக்க கோபமுள்ள பீமனை எம்மை பாஞ்சாலர்களை துருபதனையும சத்ருக்களேயோடு சூழ்ந்துகொண்டு பாணங்களை கொண்டார்கள. அவர்களை பாஞ்சாலர்களை கூடின பீமசேனன் யுத்தத்தில எதிர்த்தபோது பிரஹ்மத்தர்களை, மற்றவர்களை அந்த யுத்தத்தில பாரத்தனை திருஷ்டத்யுமனனை இவர்களை

கன்கு அமைக்கப்பட்டவையுமான சிறந்த ரதங்கள் மனிதர்களின் மீதும் யானைகளின்மீதும் ரதங்களின்மீதும் குதிரைவீரர்களின்மீதும் விரைவாகச் சென்றுகொண்டு பலவாறுகச் சுழன்றன. பொன்மயமான பினபுறமுள்ளவைகளும், கோடாலிகளுடனும் ஆயுதங்களுடனும் கூடினவைகளும், கூர்மையுளளவைகளுமான சூலங்களும் முதுகரங்களுடன்கூடின உலகைகளும் சிதறிரமானகதிகளும் *பள பளபபானஅறைகளும் தங்கபபட்டதால கடடபபட்டயானைகளும் பொன்னுலஅலங்கரிக்கபபட்ட விறகளும் ஸவாணதறிலை சிதறிரிக்கபபடடகட்டுகளுடன்கூடின பாணங்களும் துவையபபடடரிஷ்டிகளும் தங்கதறிலை அறிகம்பிரகாசிக்கின்ற ஈட்டிகளும் தடிகளும் வெண்ணிறமுளள சாமரங்களும சங்கங்களும் அறுக்கப்பட்டும் இறைஅபபடடுமிருபபனவும் காந்தியைஇழநதனவுமான மாலைகளும் கம்பளவிரிபபுகளும கொடிகளும் கொடிதுணிகளும் தலைபபாகைகளும் கிரீடங்களின்வரிசைகளும் வெண்மைகிறமுள்ள மகுடங்களும நான்குபகுதிலும் சிதறிக்கிடக்கின்ற சாமரங்களும சிறநத ஆபரணங்களுள், முக்கியமான பதகங்களும ஹாரங்களும் கலைஅணிகளும சிறநததோளவளைகளும் பொறகொடிகளுடனகூடின பொனமயமான கண்டாபரணங்களும் வைரதுடனும பொன்னுடனும் சேரநதிருக்கிற உததமமான மணிகளும் பறபலவித மங்களகரமானரதனங்களும் ஸுகதறிகேறற

டைய பெயராகவே எறிதறுரைத்தார்கள். அபபொழுது, பீமன் எதிரில் நிறகின்ற அநத வீரர்களோடு யுதறதறிலை கோபங்கொண்டவனான அவன ரதறதினின்றும் விரைவாகக் கீழே இறங்கி கதறாயுதறதைக் கையிற்கொண்டு யுதறதமசெயதான புயபலதறதை ஆதாரமாகக்கொண்டவனும் காமதறிலை பறறுறதலுளளவனும் நரநரியிடம் புலலவுமான ஸிங்கோதரன் ரதறதிலிருநதுகொண்டு பூமியில் இறங்கிய அநத வீரர்களை எதிரறதுப் போர்புரியலில் தங்கதறிலை நானகு பகுதறிலும் ஓடபபட்ட பெரிதான கதையை எடுதறுக்கொண்டு தண்டதறதைக் கையிற்கொண்ட யம போல உமமைசோதறவர்களானவரையும் கொனறான. காலாடகளாயுள்ள தங்களுகுபபிரியமான உயிரில பறறறவிட்டு, நெருபபை நோகி விடடில்கள் ஓடிவருவதுபோல யுதறதறிலை பீமனை எதிரறது ஓடினார்கள். கோபமுறாகவும யுதறதறிலை கெடட மதி கொண்டவர்களுமான அநத பதாதிகள், யமனைக்கண்டு பிராணிவாகங்கள் தாமடைவதுபோலப பீமனை எதிரறது உடனே நிறுத்தினார்கள். மஹாபலசாலியான பீமன கதையைக் கையில ஏநதிக் கழுகுபோல ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு உமமைசோதற இருபதறதை யாயிரம் போர்வீரர்களை கொறுகிறவனும் ஸதியபராக்கிரமமுளளவனும் மகாபல

* இது இரண்டு முறை வருகிறது

(வீரர்களுடைய) சரீரங்களும் சந்திரனுக்கொப்பான முகத்துடன் கூடின தலைகளும் விளங்கின. மனத்துக்கு இன்பமான வீரர்களுடையதேகங்களையும் போகங்களையும்) சதரம் சாமரம் கிரீடம் முதலான) விருதுகளையும் ஸுகங்களையும்விட்டு மகிமை பொருந்திய ஸ்வதர்மத்தில் நிலைபெறலுகொலைபபட்டுக் கீர்த்தியிலை சிறந்த உலகங்களை அடைந்தார்கள். துர்யோதன! திரும்பு. அரசனே! கௌரவத்தை அழிபபவனே! போர்வீரர்கள பாசறைகளைநோக்கிச் செலலட்டும். நீயும் செல. பிரபுவே! இதோ ஸூர்யனும் மேறறிசையில இறங்குகிறான். நரேந்திரனே! இந்தக்கார்யத்திலோ நீயே காரணமாக இருக்கிறாய்' என்றான். அரசரே! சலயன் இவவளவுமட்டிலும் சொலலித தூயோதனனையும் திரும்பும்படிசெயது ஓயந்தான். யுத்தத்தில மிக்கபறறுளள புதத்தியையுடையவனும் 'ஆ! காண! ஆ! காண!' என்று புலம்புகின்றவனுமான அந்தத்தூயோதனனைத் துரோணபுத்திரைமுதன்மையாகக்கொண்ட அரசர்களெலலோரும் தேறுதல அடையும்படிசெய்தபிறகு, திவயமாகஇருபபதும் யசவினிலைஜவலிக்கின்றதுமான ஆஜ்னனுடைய ரதத்தையும்தவஜத்தையும்பார்த்துக்கொண்டே (தத்தம்இருப்பிடம்) சென்றார்கள ராஜரே! மிகபபிரகாசிக்கின்றபயங்கரமானமுகூர்த்தத்தில, மனிதர்கள் குதிரைகள யானைகள இவர்களின் சரீரங்களிலிருந்துஉண்டான சிவந்தரக்கத்தத்திலை நீக்கப்பட்டிருபபதும் சிவந்தவஸ்திரங்களாலும் மாலைகளாலும் ஸவாணங்களுடைய ஸம்பந்தத்திலும் பிரகாசிக்கின்றவளுமான ஸேனை

சாலியுமான பீமன், அந்தக் காலாடகளுடைய படையைகொனறு தருஷ்டத்யும்னனை முனனிடடுகொணடு அந்த யுத்தத்தில நினறான. சிறந்த வீய முளளவனான தனஞ்சயன தோபபடையை எதிர்த்தான. மாதரீபுத்திரராகளும் மஹாரதனான ஸாத்யகியும் ஸந்தோஷமுளளவராகளாகத தூயோதனனுடைய படையைக கொனறுகொணடு கேகதேதாடு சகுனியை எதிர்த்தாரகள. அவரகள கூமையுளள அம்புகளால அவனுடைய அனேககுதிரைவீரர்களைக கொனறு விரைவாகப பகைவரகளாகளை எதிர்த்துவிடடனர. அந்த சமயத்தில பொரும்போர நடந்தது. பிரபுவே! தனஞ்சயனும், ஸூரியனுமபிரகாசிதது நிறறாரகளைவிடமேல நிறகையில அசையாமல நினறு செயதுகொணடு, உயரமுடையதோபடம்டையை எதிர்த்தார. சிறந்த தேரரதியாகவுடையதும வெளளை குதிரைகளுடனகூடியதும வாநரனைத்துமான ரதத்தையும யுத்தமசெயகிற வீரனான அர்ஜுனனையுமகண்டு உமமைசசோந்தவரகள பயத்திலை விரைவாக ஓடினார்கள. ரதர கீழ்முகமாகவும அமபுகளால்டிகபபட்ட இரபதாயிரம்காலாடகளும மரணமடைந்தார்கள. புருஷரேஷ்டரும பாஞ்சாலர்களுள மஹாரதனும பெரியமனமுளளவனும பெரிய வில்லாளதரித்தவனுமதேஜ

கும் இனியவளுமான யுவதியைப்போலிருப்பதும், ரக்தத்தினால் நன்
றாக மூடப்பட்ட உருவமுள்ளதுமான யுத்தபூமியைக்கண்டு, பாச்சி
கைக்காய்களால (வென்று) நாட்டைவிட்டு ஓட்டப்பட்ட அரசர்கள்
போலக் கௌரவர்கள் நிறகவேயிலலை. மன்னரே! அவர்கள் கர்ண
னுடையவததினால மிக்கதுன்பமடைநதவர்களாகவும் 'ஆ! கர்ண!
ஆ! கர்ண!' என்று சொலபவாகளாகவும் சிவநதசூரியனைப்பார்த்துக்
கொண்டு சேனைகள்தங்கியிருக்கும் இடங்களைநோக்கி விரைவாகச்
சென்றாகள். காண்டீவதரினின்று விடப்பட்டவைகளும் தங்கமய
மான சட்டுக்களுளளவைகளும் சாணைகலலிலதீட்டப்பட்டவை
களும் ரகததினால பூசப்பட்ட இறகுகளுள்ளவைகளுமான அம்புக
ளால நிறைக்கப்பட்ட அங்கங்களுடன்கூடின காணன் கொலலப்பட்
டும், பிரகாசிகின்ற கிரணங்களையுடைய சூரியன்போல விளங்கி
னன். அநததேவஸ்ரேஷ்டாகளும், 'புததிரனிடதில தயையுள்ள

ஸவியும பகைவாகளுடையகூட்டதைத் தவிகசசெயபவளலும பாஞ்சாலராஜ
னுடையபுதலவனுமான திருஷ்டதயுமனன, அவாகளைகொனறு பீமஸேனனை
முனனிட்டுகொணடு விளமபமினறி எதிரில காணபபட்டான புறுவக்கு
லமானகிறமுளள குதிரைகளையுடையவனும * கோவிதாரமரதத்தை கொடியா
ககொணடவனுமான தருமபுதயுமனனை யுததததிலகணடு உம்மைசசோத
தவாகள பயதினால ஒடினாகள ஸாதகியுடன் சூடியவாகளுமான மாதரீபுதரராகள, சீகிரமாக அஸதிரங்களைஎயகின்ற காந
தாரராஜனை சகுனியைக காலதாமதமினறி எதிரபபவாகளாகக காணபபட்
டாகள பெரியவரே! சேகிதானனும் சிகண்டியும் தரௌபதீபுதரராகளும்
உமமுடைய மிகபபெரிதானசேனையைகொனறு சங்கங்களை அவ்வாறு ஊதினார்
கள அவாகளனைவாகளும புறங்காட்டி ஓடினாகள உம்மைசசோதரவாகளைப்
பாரதது, கோபமுளளவிருஷபங்களை எவ்வாறு விருஷபங்கள ஜயிததது தரத
துமோ அவ்வாறு எதிரததது தரதினாகள அரசரே! பலமுளளவனும இடக்
கையாலும் அம்புகளைபபிரயோகிபபவனுமான பாணடவன, உமது ஸைனயத்
தைச்சோத அநதமிசசசேனையைகணடு ஸனனததனாகினான; குரோதத
தையும் அடைநதான வீரியசாலியானதனஞ்சயன மூவுலகங்களிலும் பிர
லிதபபெறற காணடீவமெனகிறவிலலை அசைததகொணடு எதிகாகளுடைய
படையை எதிரததான பிரகு, அவாகளின்மீது பாணஸமூகங்களை விரைவாக
இறைததான இருளால மூடபபடவே, ஒனறுமே காணபபடவிலலை மகா
ராஜரே! உலகம இருளாலமூடபபடடுப பூமிமுழுவதும ஒரேபுழுதிஅடாதது
ருகவே, உம்மைசசோத ஸைனயாதிபதிகளும மிகபயததினால ஓடினாகள.
ஜனாதிபரே! ஸைனயானது கனகு முறியஅடிகபபடவே, எதிரிலவருகின்ற

---

* காண்டாதி அலலது குரோமரம.

வனை ஸூர்யபகவான் ரகதஜலதநிலைனேக்கப்பட்டிருக்கிற கர்ண னுடையதேகததை ரகதம்போலச் சிவந்தநிறமுள்ள *கராக்ரங் களாலதொட்டு ஸ்நானம்செய்வதறகாக அப்பொழுது மேறகு ஸமுத்திரத்தை அடைந்தானே' என்றுஎண்ணித ததம்இருபபிடத் தைக்குறித்துப் புறபபட்டாரகள். ஆகாயததிலும் பூமியிலுமிருந்த எல்லாஜனஸமூகமும், ஆசசர்யகரமானதும் பிராணிகளுக்குப்பய ததைஉண்டுபண்ணுகிறதுமான சிறந்தகுருவீரர்களான கர்ணார்ஜுனர்க ளுடைய யுத்தத்தைக்கண்டு, அதனையே நன்குசிந்திததுகொண்டு ஸுகமாகச்சென்றார்கள். காணனுடைய பாணங்களால நன்றாக நிறைக்கபபட்டவாகளும் பகைவர்களைததவிகசசெயபவாகளுமான கிருஷ்ணார்ஜுனாகள இருவரும், இருளை நாசமடையும்படி செய்து கொண்டு உதிதிருக்கின்றவர்களும் கிரணஸமூகங்களுளளவா களும் மாசறறவர்களுமான ஸூர்யசநதிரர்கள்போல விளங்கினர்கள்.

சததுருகளை உம்முடையபுததிரனை குருராஜனை நன்றாகஎதிரதது அருகில சென்றனை பரதாகளுள சிறநதவரே! பிறகு, தூயோதனன, முறகாலததில பலியானவன தேவாகளைச சணடைககு அழைததபோல எலலாபபாணடவா களையும் போருககுஅழைததான. பறபலசஸதிரஙகளைத தரிதத்வாகளும் கோப மூளளவாகளும் அடிகடி வெருடடுகின்றவாகளுமான அவாகள ஒனறுசோநது எதிரில காஜிததுகொணடு அருகில வேகமாகவநதாாகள. பிறகு, கோபங கொணட தூயோதனனும் பரபரபபிலலாதவனுக யுததததில கூரியபாணஙக ளால அவாகளை நூறுநூறுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கொன்றான். அநதப பாணடவவீராகளுடைய ஸேனையானது நாறபுறஙகளிலும் போரபுரிநதது. அப பொழுது, ஒருவனுகஇருபதுகொணடு, ஒனறுசோநதிருகினற எலலாப பாண டவாகளையும் யுததததில எதிரதது சணடைசெயததாகிய ஆசசாயகரமான உமது புதிரனுடைய பெளருஷததைக கணடோம. பிறகு, மஹாபலசாலி யான அருதத தூயோதனன தனசேனை அதிகமுகததை அடைநதிருகிறதைக கணடான ராஜேநதிரரே! பிறகு, புதிதிசசயததையுடையவனை உம்மு டைய புதிரன, அநதயுததவீராகளை நிலைபெறசெயது ஸநதோஷிகசசெயது கொணடு இநதவசனததை உரைகலானை 'பயதநிலை பீடிகபபடடவாக ளாக நீஙகள செலலகூடியஇடததை நான காணவிலலை. எஙகே சென்றாலும் பாணடவனிடததிலிருது உஙகளுககு விடுதல உணடாகுமா? நீஙகள ஓடுவதனால யாது பயன? இவாகளுடையஸேனையோ ஸவலபமிருகிறது. கிருஷ்ணார்ஜுனாகள நனறாக காயபபடுததபபடடிருகினறாகள இபபொழுது எலலோரையும கொலலபபோகிறேன. ஜயம நிசசயமாகவனறே உணடாகும்? சிதறினவாகளும ஓடுகினறவாகளும பாபததைசசெயகினறவாகளுமான உஙக

* கிரணஙகள; கைகள.

அந்த ஆம்புத்திரள்களை விலக்கிவிட்டு மஹாபலசாலிகளும் கண்பர்களால சூழப்பட்டவாகளும் நிகரறற பராகரமமுளளவாகளும் ஸுகிகளும் ஸுகததைக்கொடுபபவாகளுமான அவவிருவர்களும், சிநதிக்கததகாத மகிமையுடன்கூடிய விஷணுவும் இந்திரனும் ஸபையில விளங்குவதுபோல விளஙகினாகள. அபபொழுது, மகாயுததததில கர்ணனைகொன்று தேவாகளோடும் கநதாவாகளோடும் மனுஷயாகளோடும் சாரணாகளோடும்கூடின மஹரிஷிகளாலும் யக்ஷாகளாலும் மகோரகர்களாலும், 'உததமமான ஜயம் மேலமேலும உண்டாகுக' என்று சொலலிப பூஜிகபபடடாகள பிறகு, தகபடி அவாகளுகுப பிரதிமரியாதைசெயது நிகரிலலாதசெயகைகளால புகழபபடுகின்றவாகளும் ஸுஹருதுகளால சூழபபட்டவாகளுமாகிய பலனஎன்கிற அஸுரனைக கொனறு கேசவரும் தேவராஜனும் ஸநதோஷிததது போல ஸநதோஷமடைநதாகள.

கணைப பாணடவாகள பிநதொடாநது கொலலபபோகிறாகள நமகு யுததிதில வதம நனமையைபபயகககூடியதனறே? க்ஷதரியதாமததோடு யுததம செயகிறவாகளுகு யுததததிலநேருகினற மரணமானது ஸுககரமானது மாணடவன துககததைஅறிகிறதிலலை; மரிததும, மோக்ஷததை அடைகிறான. வநதிருககிற க்ஷதரியாகளாகிய நீஙகளெலலோரும கேளுஙகள பிராணிகளுடையஉயிரைவாஙகுகிற யமன, சூரனையும பயபபடுகிறவனையும கொலலுகிறானதலால, க்ஷதரியவிரதததையுடையவனுன எனனைபபோனற எநத விவேகிதான யுததமசெயயமாடடானா? சினமுளளவனும பகைவனுமான பீமசேனனுடையவசததை அடையபபோகிறீாகள பாடடனமாாகளால அனுஷடிகபபடடுவநத தாமததை நீஙகள விடுவது தகுதியனறு க்ஷதரியனுகு ஓடுவதைவிட அதிகபாபமான அதாமம இலலை யுததமெனனும்தாமததைக காடடிலும மிகசசிறநததும் இலலை (இது) ஸவாககதகிறகு வழி கௌரவாகளே! ஓ! யுததவீராகளே! நீஙகள, தாமதமினறி கொலலபபடடு இநதநிமிஷதிலேயே மேலானஉலகஙகளை அடையுஙகள' எனறுகூறினன உம்முடைய புததிரனுனவன் இவ்வாறுசொலலுமபோது, அதிகமாகக காயபபடுததபபட்ட (உமது)போரவீராகள அநதவாகயியததைக கவனியாமலே எலலாததிகுகளிலும ஓடினாகள அதிகபயமடைநதவனும மிகமனமயககமுறறவனும மதரராஜனுமான சலயன, உமமுடையபுததிரனுன தாயோதனனுல தடுதது திருபபபபடுகினற ஸைனியததைகணடு, அபபொழுது, அவனைபபாராதது இநத வாகயியததை உரைததான

நூறுவது அத்யாயம்.

(கிருஷ்ணர்ஜுனர்கள் யுதிஷ்டிரரிடம் சென்றது)

பாணங்களால கவசமஅறுக்கபபட்டவனும இரத மாபுனேகபபட்டவனுமான ராதேயனே,உயிரோபோயிருநதும், காநதி யானது விடவேயிலலே. புடம்போடபபட்ட தஙகததுகுநிகரான வனும் பாலசூரியனுகுஒப்பான காநதியுளளவனுமான அநதசசூரனே எலலாபபிராணிகளும் உயிரோடிருபபவனேபபோலவே எண்ணின. மஹாராஜரே! யுதததில கொலலபபட்டிருநதும், அவனேக கண்டி நானகுபககததிலுமுளள யுததவீராகள, விம்மததைககண்டி மறற்நீருகஙகள நடுஙகுவதுபோல நடுகக்முறறாகள. புருஷஸரேஷ டனை காணன, கொலலபபடடிருநதும், பேசுகிறவன்போலக காணபபட்டான். உயிரைஇழநதிருநதும, மஹாதமாவான காண னுககு ஒருவிதமான விகாரமும் உண்டாகவிலலே. அரசரே! அழ கான வேஷ்ததைததரிததும் அழகியதலேயும்கழுததுமுளளதுமான அந்த ஸுதபுதரனுடைய முகமானது பூரணசநதிரனுககு ஒப பான காநதியுடனகூடியதாக இருநதது சிறநத பொன்போன்ற வனும் ஜவலிககின்ற அகனிபோன்றவனும் புருஷஸரேஷடனுமான அநதககாணன், பாரதனுடைய பாணஙகளாகிற ஜலததிலுல தணிந தான. ஜவலிககினற நெருபபானது எவவாறு ஜலதனதஅடைநது தணியுமோ அவவாறு யுதததில காணனுகிற நெருபபானது, பாரதத னுகிறமேகததிலுல தணிகபபட்டது. அநதககாணன நலலயுத ததிலுல ஜவலிககின்றகோதநியைத தனகுப பூமியில தேடிவைதது விடடுப புதரராகளோடுகூடப பாரததனுடைய தேஜவலிலுல யுததத தில தணிநதான. அரசரே! பறபலஆபரணஙகளேயணிநதவனும் புடம்போடபபட்ட தஙகததுகுஒபபான ஒளிபொருநதினவனும் ஸூரியகுமாரனுமான காணன், எலலாபபாண்டவர்களேயும் பாஞசா லாகளேயும் அஸதிரதேஜவலிலுல நனர்கததவிகசசெயது சாமாரி களேபபொழிநது பகைவாசேனையைத தபிகசசெயது சிறநதஒளி பொருநதினவனுன சூரியனேபல விளஙகிகொணடு, எலலோரை யும் வாடடி, துளிரதமரம்போல அடிதது வீழததபபட்டான். எவன், 'கொடுகககடவேன்' எனறே எபபொழுதும் ஸாதுகளுக குக கொடுததானே, யாசிகபபடடால 'இலலே' என்று சொன்னதில லேயோ, அநதஸதபுருஷனை காணன*தவைர த யுதததில கொலல

* இரண்டுதேராளிகள ஒருவரையொருவர எதிரபபது.

பட்டான். மனனரே! மஹாதமாவான எவனுடைய தனமானது முழுதும் பராம்மணதீனமாக ஆயிறறே, எவனுகுத தன்னுயிரும் பராம்மணவிஷயததில கொடுககததகாததாகவிலலையோ, கொடுபவாகளுள பிரியனும விருமபினவறறைக கொடுபபவனுமான அநதக காணன, பாரததனுடைய அஸதிரததிலுல மிசசமினறிளரிகபபட்டு உததமகதியை அடைநதான எலலோனஆதாரமாகககொண்டு உம்மு டையபுததிரன வைரததை உண்டுபண்ணினாலேஅநதககாணன், உமது புததிராகளுடைய ஜயததிலிருநத ஆசையையும ஸுகததை யும் கவசததையும் பறிதது கொண்டு ஸவாகசம்சென்றான காணன கொலலபபடவே, நதிகளும் பெருகியோடவிலலை. சூரயனும் கலங்கி னவனுக அஸதமனததை அடைநதான வெண்ணிறமுளள கிரக மும ஜவலிகினறசூரியனுடையநிறமபோனற நிறமுடையதாயிறறு. யமனுடைய அநதப புததிரனும வகரமாக உதிததான்.பிறகு,ஆகாயம் நடுங்கியது பூமியானது காஜிததது கரூரமாகவும கோரமாகவும் காற றுகள வீசின. திசைகள ஜவலிகினறவைகளும் புகையுளளவை களுமாயின மஹாஸமுததிரங்கள காஜிததன; கலங்கின பெரிய வரே! கானகங்களுடனகூடப பெருமலைகளும நடுங்கின. பூதகணங களும அதிகமாகத துனபமடைநதன பிரஜைகளுகு ஹாதரே! பரு ஹஸபதியானவா சோமினிகக்ஷதிரததைததிதுகொண்டு சந திரனுகும சூரியனுகும ஸமமாயினா காணனகொலலபபட்ட வுடன, திசைகள பிராணிஸஞசாரமறறவையாயின. சநதிரனுட னும சூரியனுடனுங்கூடின ஆகாயமும் பூமியும் அசைவுறறன கெருபபுஜவாலைகளுடன்கூடின குறைகொளளியும் விழுநதது. ராக்ஷஸாகள மிக ஸநதோஷமுளளவாகளாஞாகள அஜுனன, சநதிரனுடைய பிரகாசமபோனற பிரகாசமுளள முகததுடன்கூடிய காணனுடைய தலையைப பாணததால அறுததபொழுது, ஆகா யததில தேவாகளால உண்டுபண்ணபபட்ட 'ஆ! ஆ!' எனனும சபதமானது உடனே தோனறியது. வேநதரே! அஜுனன், தேவாகளாலும நாதாவாகளாலும் மனிதாகளாலும் பூஜிகபபட்ட சதருவான காணனை யுததததில வதஞசெயது, மூறகாலததில விருதரனைகொன்று இநதிரன விளஙகினதுபோலச சிறநத காநதியினால விளஙகினான். மஹாநதிரனுடையவீரியததுக்குஒபபான வீரியதுடன்கூடியவாகளும் புருஷஸாரேஷ்டாகளும் யாதவாகளுக் கும் பாணடவாகளுகும் ஆனநததை உண்டுபண்ணுகிறவாகளு மான அநதகவிருஷ்ணாஜுனரிருவரும் கொடிதுணிகளுடன்கூடிய

தும் பயங்கரமான சததத்துடன்கூடின கொடியுள்ளதும் சங்குபோல வும் ஸ்படிகம்போலவும் பிரகாசிக்கின்றதும் மஹேந்திரனுடைய வாக னத்துக்குஒப்பானதும் ஸவர்ணததிலும் மூதத்துகளாலும் மணிக ளாலும் வஜ்ரங்களாலும் பவளங்களாலும் அலங்கரிக்கபபட்டதும் ஒப் பறற வேகததுடன்கூடியதுமான தேருடன், இரண்டு சூரியாகள்போ லவும் ஜ்வலிகின்ற இரண்டுஅக்னிகளபோலவும் ஸமமானசோககை பெறறிருகின்ற விஷ்ணுமஹேந்திராகளபோலவும் இருந்துகொண்டு யுததரங்கததில பயமறறவாகளாக விளங்கினாகள் பிறகு, வானரதவஜ னான அந்தஅர்ஜுனனும் கருடதவஜரான ஸ்ரீவாஸுதேவரும், வில நாண்கயிறு கையுறை சகரங்களினமேறி இவைகளுடைய ஒலி களால சததுருகளை பலாதகாரமாக ஒளியைஇழநதவாகளாக்கி அவர்களை பாணஸமூகங்களால அழிதது அவாகளுடைய உளளங் களை தவிகசசெயது மிகஒலியுளள சிறநதசங்கங்களை உரகஊதி னார்கள். மனிதாகளுள சிறநதவர்களான கிருஷ்ணார்ஜுனர்கள பொன்னலங்காரங்களால நிரம்பினவையும் பேரொலியுளளவையும் பனிபோல வெண்ணிறமுளளவையுமான சிறநத இரண்டுசங்கங்களைக் கைகளாலபிடிதது மூவுலகங்களிலும் வெறறியை வெளிபபடுததிக் கொண்டு ஊதினாகள. பாஞ்சஜன்யம், தேவததத்தம் என்கிற இரண்டு சங்கங்களுடைய ஒலியும், பூமியையும் ஆகாயததையும் திக் குகளையும் நிரபபிறறு ராஜஸ்ரேஷ்டரே! சூராகளான மாதவா அர்ஜுனன் இருவருடையசங்கநாததிலும்கௌரவாகளனைவரும் விசேஷமாக நடுகமுறறாகள. அவரிருவரும் சங்கதனுடைய ஒலியினால காடுகளையும் மலைகளையும் நதிகளையும் குகைகளையும எதி ரொலியிடும்படி செயதுகொண்டும் உமதுபுதரனுடைய ஸேனையை மிக பயமடையும்படிசெயதுகொண்டும் யுதிஷ்டிரரை ஸந்தோஷப படுததுவதறகாக சென்றாகள பாரதரே! பிறகு, ஊதப்படு கின்ற சங்கங்களின்ஒலியைக கேட்டவுடன், கௌரவாகள மதரி தேசாதிபதியான சலயனையும் பாரதாகளுடைய ஸைனியதை தானையும் விட்டுவிட்டு வேகததுடன ஓடிவிட்டாகள. பிறகு, மேகக்கூட்டம்போலச சததமிடினதுமான சாதகாலததில பி னை நடுவை அடைநதிருகின்ற சூரியனுடைய காந்திபோன்ற காந்தியுளளவையுமான தனஞ்சயன காணனஇவாகளின ரதங்களிலை ஆசசாயமடைநதவாகளாகி, அபபொழுது மஹாயுததததில அதிகமாக விளங்குகின்ற அர்ஜுனனை புகழநதுகொண்டு சென்றாகள. உதித திருக்கிற இரண்டு சூரியாகள்போன்ற அநதத தனஞ்சயனையும் கேச

வரையும் யுத்தவீரர்களுடைய கூட்டங்களோடுகூடின ஜனங்கள் அதிகமாகக் கொண்டாடினர்கள.

நூற்றேராவது அத்யாயம.

(அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை வணங்கியதும், அவர் கிருஷ்ணரர்ஜுனர்களைப் புகழ்ந்ததும், யுதிஷ்டிரருக்கும் வாஸுதேவருக்கும் ஸம்பாஷணையும்.)

ஸூர்யகுமாரனை காணன் கொலலப்பட்டவுடன், கௌரவர்கள் பயததிலை பீடிக்கபபட்டவர்களாக எலலாத்திக்குக்களையும் பாரததுகொண்டு ஆயிரமாயிரமாக ஓடினார்கள். ஸ்ரீராமரால ராவணன்கொலலப்பட்டதைககண்டு ராக்ஷஸாகள பயந்தோடினதுபோல உம்மைச சேர்ந்தவர்கள பயததிலை பீடிக்கபபட்டவர்களாகத திசைகளில ஓடினார்கள.மன்னரே! பாரதரே!பிறகு, அதிகமாகப் பயந்திருக்கின்ற யுததவீரர்கள் உம்முடையபுதிரனை நாறபுறததிலும் தடுக்கப்பட்டவாகளாகிப பெருங்கூசசலிட்டார்கள பாரதரே ! பிறகு, உமது புதிரன், அவாகளுடைய அபிபபிராயததைஅறிநது, சலயனுடைய ஸம்மததின்மேல யுதததைநிறுதினன். பாரதரே ! கருதவாமா, யுதததில உம்மைசசோநதவர்களால விரைவாகச் சூழபபட்டவனுகமிகுதியிருகின்ற நாராயணாகளோடு ஸேனை தங்கியிருக்கும் இடததை நோகியே விரைவாகச சென்றான். பிறகு, சூரரான அசுவததாமா, பாண்டவர்களுடைய ஜயததைககண்டு அடிகடி பெருமூச்சுவிட்டுகொண்டு பாசறையையே நோக்கிசசென்றார அரசரே ! பாரதரே ! சாரதவாலுடையகுமாரரான கிருபா, பெரியதும் மேகம்போன்றதுமான யானைபபடையுடன ஸேனை தங்கியிருக்கும் இடததைக் குறிததே விரைவாகச சென்றார். அரசரே! சகுனி,ஆயிரம் காநதாரர்களால சூழபபட்டுச சென்றான். ஸுசாமாவும், பயதிலை பீடிக்கப்பட்டவனுகப பாகதுகொண்டே சென்றான். அநத துர்யோதனனும் மலலாச சொதநரனும் சுவரபபட்டவனுகவும் துககத்தால பீடிகபபட்டவனாகவும் கொஞ்சுனையுடைய (கராசதநிலை) சோகததை அனுசரிபபவனாகவும் வடிகடி ஆநதகநிடனாகவும் தினைதுகொண்டு சென்றான் ராஜாகளுடைய நாமஜனசலயதிலை, சுவஜம் அறுகபபட்டரதததுடன பகதிதிரதிகளையும் பாரதுகொண்டு பாசறையைக் குறிததே சென்றான பிறகு, பாரதருலகதிறபிறநத வீராகளுள இன்னும் மறற அநேகமஹாரதாகள,பயநதவாகளாகவும் பயதிலை மனம் தளாநதவாகளாகவும் திசைகளில ஓடினார்கள. கீழேதளளபபட்டிருக்

கிற கர்ணனைக்கண்டு, கௌரவர்களெலலாரும் கண்ணீர்நிறைந்தவர்களாகவும் பயத்தினால நடுக்கமுறறவர்களாகவும் துடிக்கின்றவர்களாகவும் பயத்தினால பீடிக்கப்பட்டவர்களாகவும் வேகமாக ஓடினாகள. கௌரவர்களுள் உததமரே! சிலமகாதாகள் அர்ஜுனனைப புகழாதார்கள். சிலர் காணனைப் புகழ்ந்தாகள் கௌரவாகள் யுததததில பயந்தவர்களாக வேகததுடன்சென்றாகள. அநதமஹாயுதததில ஆயிரக் கணக்கான உம்மைச்சேர்நதயுததவீராகளுள் யுதததிலமனததைச் செலுத்தினபுருஷன் ஒருவனுமிலலை. மகாராஜரே! காணன்கொலலப் பட்டவுடன், கௌரவாகள், உயிர்களிலும் ராஜ்யங்களிலும் மனைவிகளிடங்களிலும் பொருளகளிலும் ஆசையை இழநதவாகளானாகள பிரபுவே! துககததோடும் சோகததோடுங்கூடின உம்முடையகுமாரன், பெரியமுயறசியினால அவாகளை ஒன்றுசோததழைதது, தநதம் இடங்களில தங்கும்படிசெயவதறகு மனததைச செலுததினான் அரசரே! தீனாகளான மகாதாகள, அவனுடைய ஆஜ்ஞையை தலைமேலால ஏறறுக்கொண்டு,மனததில துககமுளளவர்களாகப பயததுடன் வாஸஸ்தானங்களில அமாநதாகள். அவாகள, யுதததிலநடநத ஸுதபுதரனுடைய கோரமானவததையும் யுதததில ஆஜுனனுடைய ஜயததையும் அடிகடி நினைதது கொண்டு அங்கு வவிதாகள மஹாவிலலாளிகளும் சததுருகளைத தவிகசசெய்கின்றவாகளும மஹாரதாகளுமான எலலாபபாணடவாகளும் சததுருவை ஜயிதது மிகஸநதோஷமுளள மனமுடையவாகளாக வீறறிருநதாகள பிறகு, அவவிடததில ஸநதோஷததுடனிருகினற யுதிஷ்டிரரை எலலாபபாஞசாலாகளும் அடைநது விதிபபடி விருததியடையுமபடி செயதாகள மஹாகீரததிசாலியான ஆஜுனனை, ரதததினினறு விரைவாக இறஙகி ஸநதோஷமுளளவனாக தாமராஜருடைய இரண்டு காலகளையும் பிடிததுகொண்டான். மஹாராஜரே! சிறநத பிரதாபமுளள தாமபுதிரா, பரதஸரேஷ்டனான அவனைத தூகதி நிறுததி அவனைக கடடிகொணடு உசசிமோகது தடவிகொடுததா. நகுலனும் ஸஹதேவனும பாணடுபுதிரனான வருகோதரனும் மஹாராஜரை அபிவாதனம்பணணிப பலகுனைக கடடிகொண்டாகள. ஸுதபுதிரன்கொலலபபட்டவுடனே,தருஷ்டதயும்மனும் சிகணடியும் (மறறப) பாண்டவரதிகாகளும் அரசரை (மங்களவசனங்களால) விருததியடையசசெயதாகள. மஹாராஜரே! பிறகு, ஸுதநநதனன கொலலபபட்டவுடனே, வாஸுதேவரும ஸாதவதகுலதிலதோன்றின ஸாதயகியும் அரசரை (உதஸாஹததை) விருததியடையும்படி

செய்தார்கள். வாஸுதேவரும், குந்திபுதரான யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து, நேசததிஞல இநதவசனததை உரைததா 'அரசரே! ரதிகாரஞள சிறநதரதிகளும் ஸுரியபுதரனுமான காணன் கொலலபபட்ட பிறகு, ராஜஸமூகஙகளுடன்கூடின எலலாக கௌரவாகளும் இபபொழுது கொலலபபடடுவிடடாகள. இநதிரனுடன்கூடின மூவுலகஙகளும்முழுமையும் போபுரிநதாலும காணன ஜயிககபபடாதவன். அவவாறிருநதும, உமமுடையகோபததால அழிகக்பபட்டான' என்ரு. இவவாறு சொலலகேடட தாமராஜா, ஜனாதனரைபபாாது, 'கோவிநதரே! உம்முடைய அனுகிரஹததிஞல மிகக புகழுளளவனான காணன் கொலலபபடடான, பாண்டவாகளும் ஜயததைஅடைநதாகள, பகைவாகளும நாசம்செயயபபடடாகள். நீர யுததததில எவனிடததிலிருநதும்உண்டாகிற பயததினின்று ரக்ஷிபபதறகு வலலமையுளளவரானீரே? நீர இவவுலகததிறகு ரக்ஷகா, எபபொழுதுமே பாண்டவாகளுககு ரக்ஷகா.உமமை அடிதது இநதிரனும் தேவலோகததில நிதயமாக ஆனநதததை அடைநதுகொண்டிருககிறான. நீர உலகததிறகு ரக்ஷகராயிருபபதுபோலவே பாண்டிபுநதிராகளுகசும ரக்ஷகராயிருககிறீர பிரபுவே! அவாகளுககு உம்மிடததில பகதி இருகிறதோ அவர்களுககு ஜயமுணடாவது ஆசசாயமனறு கோவிநதரே! ஜனாததனரே! முறகாலததில தேவாகள, உம்மாலும இநதிரனாலும எவவாறு ரக்ஷகருளளவாகளானாகளோ அவவாறே ரக்ஷகரானஉம்மால யுததததில நாஙகள ரக்ஷகருளளவாகளாகிறோம மாதவரே! இனறு ஸுகமாகத தூஙகபபோகிறேன். நான் இரவில நிதிரையைப பெறுவேன். உம்முடைய அனுகிரஹததினால இனறு என்னுடைய பயம் போயவிட்டது. ஸம்சயமிலலை' எனறு மறுமொழியுரைததா. யுதிஷ்டிரா இவவாறு உரைகக்கேட்ட கேசவா, பாண்டவரைபபாாது, 'அரசரே! சூராகளான பீமஸேனனமுதலான ஸஹோதராகளும் அவவாறே இந்திரனுடைய வீரயம்போன்ற வீரயமுளள பாஷ்தனே முதன்மையாகக்கொண்ட ஸம்பநதிகளுமுளள உமககு ஸுதோஷமுண்டாவதறகு காரணமான இககாரியததில நாம் நிமிததமாதிரமே. எபபொழுதுமே எனனிடததினின்று பிரியதததையும் ஹிததததையும அடைவதறகு நீர தகுதியுளளவர. நரஸரேஷடரே! நீர இநத வசனததிஞல எனனுடைய பிரீதிககுவிஷயமாக இருககிறீரனரே?' என்று கூறினர. இவவாறு சொலலகேடட அரசரும் புருஷஸரேஷடருமான தாமராஜரோ,ஸவாணதாலலஙகரிககபபட்டவைகளும் தக

தததின நிறம்போனற நிறமுடையவைகளும் கறுத்தவாலுள்ளவை களுமான குதிரைகளபூட்டின தமது ரததின்மேல ஏறிகொண்டு, தமது ஸேனையினை சூழபபடடு, பலருடைய வருததாந்தங்களைப் பார்ப்பதறகாக யுதததளதததைகருதிதுச் சென்றார். வீரரே! அநத மாதவா பாண்டவர் இருவரும் பேசிகொண்டே சென்றார்கள். அநத யுதிஷ்டிரா, காண்டீவதினால விடபபட்ட பாணங்களால ஹாற புறங்களிலும் நனறாக பீடிகபபடடவனும் யுததரங்கத்தில பதித திருபபவனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனுமான காணனைககண்டார்.யுதிஷ்டிர ராஜா, புததிரனைகூடகொலலபபட்டிருககும் காணனைகண்டு, புருஷஸ்ரேஷ்டாகளான மாதவரும் அர்ஜுனனுமாகிய இருவரையும் புகழநதார். 'மதுஸூதனரே! பூமிமுழுமைககும் இப்பொழுது நான் அரசனானன. கோவிநதரே! பாகயதினாலே நீர் ஜயசீலராக இருக கிறீர் சதருருவானவன பாககியததால கீழே தளளபபடடான்'என்று கூறினார். வேநதரே! கௌரவாகளுட சிறநதவரும் தாமராஜருமான யுதிஷ்டிரா, இவவாறு ஜனாததனரையும் அர்ஜுனனையும் பலபடப புகழநதார். குருவம்சதைதத தாஙகுபவரான யுதிஷ்டிரா, பராதத னுடைய அம்புசளால புததிரனைகூடக கொலலபபட்டிருக்கிற காணனைகண்டு, தம்மை மறுபடியும பிறநதவரைபபோலெண்ணி னார். மஹாரதாகளான மனனாகள, குநதீபுததிரரும குருஸ்ரேஷ்டரு மான யுதிஷ்டிரரை ஸநதோஷததுடன வநதடைநது விருததி யடையுமபடி செயதாகள. அரசரே! உம்முடைய துராலோச னையினாலுண்டானதும் மிகபபெரிதும மயிாகசசததை உண்டு பண்ணககூடியதுமான இநத அழிவானது இவவாறு நோநதுவிட டது நீர் துரதிருஷ்டததால தயரபபடுகிறீர்" என்று சொன்னன.

பூமிகுப பதியும் இநதக குருகுலதது்துிதததவனும் அரசனு மான திருதராஷ்டிரன, இநத அபபரியமான வாதததையைக கேடடு அசைவறறு உததமமான ஆஸனதது்விருநது பூமியில வீழநு தான அவவாறே, ஸதயமான விரீரதததையுடையவளும் திவய திருஷ்டியுளளவளுமான காநதாரீதேவியும் கீழே விழுநதாள. பிறகு, விதுரரும் ஸஞசயனுமாகிய இவவிருவருமே பூமியை ரகஷிகிற அரசனை அநதத திருதராஷ்டிரனைக களதெளிவிததார் கள.அவவாறே,கௌரவஸதரீகளும காநதாரியைக களதெளிவிததார் கள. அரசரே! பாரதரே! அவவிருவாகளாலும் தேறுதலடையும் படி செயயபபடட அநதத திருதராஷ்டிரராஜன் தெயவத்தையும் வரகூடியதையும் சிறநதவையெனறு நினைததான்; பேசாமலுமிருந்

தான். ராஜரேஷ்டரே! மகாதமாவான கர்ணன் கொலலப்பட்ட வுடன், ஸஞ்சயன் அரசனுக்கு இவவண்ணம் நடந்தவிருத்தாந் ததை உரைதது மீண்டும் பாசறை சென்ரான். அரசரே! அந்த ஸஞ் சயன், கொலலப்பட்ட சலயனையும் ராஜாவான துர்யோதனனையும் சகுனியையும் ஆயிரகணக்கான அனேக ஸைனிகர்களையும, அவவா றே ஸௌபதிகததில தரோணபுததிரரால கொலலபபட்ட குதிரைக ளுடனும் மனிதர்களுடனும் யானைகளுடனும்கூடியதும் கொலலப் பட்டதுமான பாண்டவஸேனையையும, நாறபுறததிலும் கொலலப்பட் டிருகின்ற எலலாபபோவீராகளையும் யுதததிலகண்டு, சோகததிஞல பீடிகபபட்டவனகவும் பயததிஞல சோவடைநதவனகவும் ஹஸ திஞபட்டணதைகருதிதுச சென்ரான். பிரஜைகளுக்கு நாதரே ! மிகுதியான இதயானைகளும் குதிரைகளும் கொலலபபடவே, பறபல தேசஙகளில தோன்றினவர்களும் யுதததில கொலலபபட்டவாகளு மான பாண்டவஸேஞவீராகளும் கௌரவஸேஞவீரர்களும் அற்று அநதக குருக்ஷேதிரம் முழுதுமே சூன்யமாயிறறு. ஸஞ்சயன், துரயோதனனுடைய யுததவிருததாநதம் நடநதது முழுமையையும் நடந்தபடியும் முறைபபடியும் சொன்னன்.

மஹாதமாவான தனஞ்சயனுக்கும் காணனுக்கும் நடந்த இவ் விதமான மஹாயுதததை எவன் படிபபனே, எவன் நாளதோறும் கேட்பனே அவன் நன்குஅனுஷ்டிகபபட்ட யாகததுக்குரிய பலனை அடைவான். ஷாடகுண்யஙகளால நிறைநதவரும் சாஸ்வதமாக இருபபவரும் வாயுவினலும் சந்திரனலும் சூரியனலும் வகிக்கப் படுபவருமான விஷ்ணுவே யாகரூபமாக இருக்கிரார். ஆதலால, அஸூயை இலலாதவனக இதனைப படிபபவனும் கேட்பவனுமான மனிதன எலலாஉலகஙகளையும் ஜயிபபான் ; ஸுகியும் ஆவான் " என்று கூறினர்.

பதினேழாவதுநாள் யுத்தம முடிந்தது.

கர்ணபாவம் முற்றிற்று.